BIBLIOTECA VITT. EMANUELE FONDO EBORENSE
42
4 L
14

G. Livini 1885

CONSTITUTIONES
URBANÆ
ORDINIS FRATRUM MINORUM
S. FRANCISCI
CONVENTUALIUM.

CONSTITUTIONES URBANÆ ORDINIS FRATRUM MINORUM S. FRANCISCI CONVENTUALIUM

CUM

APOSTOLICÆ SEDIS DECRETIS

ad eamdem Religionem Seraphicam pertinentibus

JUSSU

REVERENDISSIMI PATRIS MAGISTRI

JO: BAPTISTÆ CONSTANTIO
PEDEMONTANI DE ASSISIO

Artium, & Sacræ Theologiæ Doctoris, totius Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium poſt Seraphicum Patriarcham Miniſter Generalis LXXXXVI.

EDITÆ,

& recentioribus Decretis locupletatæ.

VENETIIS, MDCCLVII.

SUPERIORUM PERMISSU.

INDEX

Capitum, & Titulorum in Sacris Conſtitutionibus Urbanis contentorum.

Litera Patris Generalis Franceſchini pag. 1
Bulla Urbani Octavi confirmativa Conſtitutionum. 6
Regula S. Patris Franciſci. 9

CAP. I. REGULÆ.

Tit. 1. De Titulo, Stemmate, e Sigillo Religionis. 17
Tit. 2. De Regula Ordinis. 21
Tit. 3. De Conſtitutionibus. 22
Tit. 4. De ſtatutis Provincialibus. 24
Tit. 5. De præceptis, & ordinationibus. 25
Tit. 6. De obedientia in genere. 26
Tit. 7. De Obedientia debita Sum. Pontifici. 27
Tit. 8. De obedientia debita Capitulo Generali, & Provinciali. 28
Tit. 9. De obedientia debita Miniſtro Generali Provinciali, Cuſtodibus, & Guard. 29

CAP. II. REGULÆ.

Tit. 1. De Seminariis. 30
Tit. 2. De Conventibus, ubi Seminaria erigenda fuerint. 30
Tit. 3. De forma, & qualitate loci Seminariorum. 31
Tit. 4. De electione, & qualitatibus Magiſtrorum pro Seminariis. 33
Tit. 5. De primo Seminario. 34
Tit. 6. De acceptatione Novitiorum. 34
Tit. 7. Ad quos ſpectet ad Religionem recipere. 36

a 3 Tit. 8.

Tit. 8. De examine ante receptionem faciendo, & de recipiendorum conditionibus. 37
Tit. 9. De his, qui ad Clericatum recipiendi ſunt, deque eorum qualitatibus & examine. 39
Tit. 10. De his qui ad Laicorum ſtatum recipiendi ſunt, deque eorum qualitatibus, & examine. 40
Tit. 11. De examine in Capitulis, & Congregationibus faciendo. 41
Tit. 12. De examine extra Capitulum faciendo. 41
Tit. 13. De ordine ſervando in receptione Clericorum ad habitum Religionis. 42
Tit. 14. De Novitiorum Clericorum probatione. 44
Tit. 15. De Magiſtri Novitiorum officio, ſanctaque Novitiorum educatione. 46
Tit. 16. De Laicorum Novitiorum probatione. 53
Tit. 17. De his, qui a Religione, & Profeſſione dimittendi ſunt. 54
Tit. 18. De profeſſione emittenda. 55
Tit. 19. De modo admittendi Novitios Clericos ad profeſſionem, vel illos ab ea rejiciendi. 56
Tit. 20. De modo admittendi Novitios Laicos ad profeſſionem, vel illos ab ea rejiciendi. 58
Tit. 21. De modo Profeſſionis emittendæ. 58
Formula Profeſſionis Clericorum. 59
Formula Profeſſionis pro Laicis vernacula lingua. 59
Tit. 22. De ſecundo Seminario. 60
Tit. 23. De receptione Oblatorum. 61
Tit. 24. De Veſtitu Fratrum. 62
Tit. 25. De Veſtiario, ſeu Depoſito. 66

CAP. III. REGULÆ.

Tit. 1. De Divino Officio. 67
Tit. 2. De Miſſarum celebratione. 72
Tit. 3. De Miſſarum obligationibus. 74
Tit. 4. De Sacriſta, & de iis, quæ ad Eccleſiam, Sacella, & Altaria pertinent. 78

Tit. 5.

Tit. 5. De Confraternitatibus. 81
Tit. 6. De promovendis ad Ordines. 83
Tit. 7. De ſuffragiis defunctorum Fratrum. 86
Tit. 8. De Sepulturis Fratrum, & Tertiariorum noſtri Ordinis. 89
Tit. 9. De Sepulturis Sæcularium, eorumque Funeribus curandis. 90
Tit. 10. De Sumendis, adminiſtrandiſque Sacramentis. 91
Formula Culpæ faciendæ. 92
Tit. 11. De Proceſſionibus. 93
Tit. 12. De oratione mentali. 94
Tit. 13. De quotidiano conſcientiæ examine. 95
Tit. 14. De communis Diſciplinæ exercitio. 95
Tit. 15. De Silentio ſervando. 96
Tit. 16. De mittendis, & recipiendis litteris. 97
Tit. 17. De Clauſura rite cuſtodienda. 99
Tit. 18. De jejunio. 103
Tit. 19. De Menſæ communitate. 104
Tit. 20. De Peregrinationibus Fratrum deque eorum vagatione tollenda. 109
Tit. 21. De Fratribus advenis Hoſpitio recipiendis. 114
Tit. 22. De Vagis, & eorum pœnis. 115
Tit. 23. De Profugis, & Fugitivis, & eorum pœnis. 116
Tit. 24. De Apoſtatis a Religione, & eorum pœnis. 117

CAP. IV. REGULÆ.

Tit. 1. De Paupertate in communi. 120
Decretum Sacræ Congregationis Apoſtolicæ Viſitationis, De abdicanda proprietate particulari. 120
Tit. 2. De adminiſtratione bonorum temporalium. 122.
Tit. 3. De Sindicis Conventuum. 131
Tit. 4. De adminiſtratione redditum ſingularum Provinciarum. 132
Tit. 5. De expenſis in Viſitatorum viſitatione, e

Conventibus, & Provinciis faciendis 134
Tit. 6. De adminiſtratione reddituum, qui Generali, & Procuratori Ordinis ratione officii aſſignantur. 131
Tit. 7. De uſu mobilium. 137
Tit. 8. De particularium Fatrum eleemoſinis. 139
Tit. 9. De modo reparandæ neceſſitatis, & evitandæ ſuperfluitatis. 141

CAP. V. REGULÆ.

Tit. 1. De honeſtis Fratrum occupationibus. 143
Tit. 2. De Lectoribus Caſuum Conſcientiæ. 145
Tit. 3. De Concionibus in noſtri Ordinis Eccleſiis habendis. 146
Tit. 4. De litteraria Fratrum Scholaſticorum occupatione. 116
Collegiorum, & Gymnaſiorum Catalogus. 154
Tit. 5. De promovendis ad Regentias, Magiſterium, & Studia. 158
Tit. 6. De Academiis. 162
Tit. 7. De Operibus, & Libris Typis exponendis. 163
Tit. 8. De Artificioſa, honeſtaque Fratrum occupatione. 164
Tit. 9. De aliquibus particularium Fratrum occupationibus. 116
Tit. 10. De Religioſa Conventus Officinarum occupatione. 167
Tit. 11. De Bibliotheca. 168
Tit. 12. De Archivio. 169
Tit. 13. De Promptuario. 170
Tit. 14. De Tonſtrina. 171
Tit. 15. De Cubiculo Fratrum Calefactorio 172
Tit. 16. De Coquina. 172
Tit. 17. De honeſta Fratrum recreatione. 173

CA-

CAP. VI. REGULÆ.

TIt. 1. De Cellarum, ſeu Camerarum, & Hortorum proprietate eliminanda. 174
Tit. 2. De ratione admittendi Paternitatem, & Filiationem in Conventibus. 176
Tit. 3. De Paternitatibus Provinciarum. 178
Tit. 4. De diverſitate Conventuum, & eorum fundatione, & Fratrum numero. 178
Tit. 5. De aggregatione locorum, & Conventuum. 179
Tit. 6. De Conventu Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe. 180
Tit. 7. De Conventibus in Terris Infidelium conſtitutis. 181
Tit. 8. De petendis Eleemoſinis. 181
Tit. 9. De mutua inter Fratres caritate. 183
Tit. 10. De curandis Infirmis, & Valetudinario Cuſtodiali. 184
Tit. 11. De Valetudinario locali. 189

CAP. VII. REGULÆ.

TIt. 1. De Caſuum reſervatione. 191
Tit. 2. De Confeſſariis Fratrum. 195
Tit. 3. De Sæcularium Confeſſariis. 197

CAP. VIII. REGULÆ.

TIt. 1. De indicendo, & convocando Generali Capitulo. 198
Tit. 2. De his, qui ad Generale Capitulum profecturi ſunt. 199
Tit. 3. De his, quæ ſervari debent in electione Superiorum, & Officialium Ordinis. 201
Tit. 4. De modo, & ordine Actionum Capitularium ante electionem Miniſtri Generalis. 207
Tit. 5. De diſcuſſione Cuſtodum Vocalium Capituli Generalis. 208

Tit. 6.

Tit. 6. De Oratione quadraginta horarum ante electionem Generalis Miniſt. inſtituenda. 209
Tit. 7. De qualitatibus Miniſtri Generalis. 210
Tit. 8. De Syndicatu Miniſtri Generalis habendo, & aliis ad Seſſionem pertinentibus. 211
Tit. 9. De Miniſtri Generalis electione. 213
Formula publicationis poſt novi Generalis electionem faciendæ. 215
Formula Profeſſionis Fidei a Miniſtro Generali electo emittendæ cum juramento. 216
Tit. 10. De his, quæ poſt Miniſtri Generalis electionem agenda ſunt. 220
Tit. 11. De Auditoribus cauſarum, & Promotoribus Capitularibus. 221
Tit. 12. De Procuratore Generali eligendo. 223
Tit. 13. De Cauſis depoſitionis Procuratoris Ordinis. 224
Tit. 14. De qualitatibus Procuratoris Generalis. 225.
Tit. 15. De electione Procuratoris Ordinis. 226
Formula Profeſſionis, & juramenti Procuratoris Ordinis. 226
Tit. 16. De qualitatibus, & electione Aſſiſtentium Generalis Miniſtri, Socii videlicet, & Secretarii Ordinis. 227
Tit. 17. De auctoritate, & officio Socii, & Secretarii Ordinis. 229
Tit. 18. De Viſitationibus Provinciarum ſub finem triennii deſtinandis. 231
Tit. 19. De Viſitatoribus Generalibus Ultramontanis. 232
Tit. 20. De electione Provincialium extra Italiam. 232.
Tit. 21 De electione, ac inſtitutione Provincialium Titularium in partibus Infidelium, & Hæreticorum. 232
Formula Profeſſionis Fidei Provincialium Titularium. 233
Tit. 22. De electione Cuſtodis Sacri Aſſiſienſis Conventus, & Guardiani Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe. 236
T. 23.

Tit. 23. De electione Guardianorum primæ Claſſis, & eorum qualitatibus. 237
Tit. 24. De reliquis Capituli Generalis Actibus. 238.
Tit. 25. De fine, & dimiſſione Capituli Generalis. 240.
Tit. 26. De Capitulo, ſeu Congregatione Generali. 241
Tit. 27. De poteſtate Diffinitorii Generalis. 243
Tit. 28. De Gener. Miniſtro expleto ſexennio. 245
Tit. 29. De auctoritate, & officio Procuratoris Ordinis. 245
Tit. 30. De reſidentia Procuratoris Ordinis. 247
Tit. 31. De indicendo Capitulo Provinciali. 247
Tit. 32. De his, qui ad Provinciale Capitulum convenire debuerint. 249
Tit. 33. De qualitatibus, & electione Diſcreti ad Provinciale Capitulum ituri. 251
Formula litterarum, quæ ad Provinciale Capitulum per Diſcretos Fratres a Conventibus tranſmittendæ ſunt. 252
Tit. 34. De officio Diſcreti. 253
Tit. 35. De qualitatibus Miniſtri Provincialis. 253
Tit. 36. De electione Miniſtri Provincialis. 254
Formula Juramenti, ac Profeſſionis Fidei a Miniſtris Provincialibus emittendæ. 255
Tit. 37. De particularibus cauſis depoſitionis, ſeu privationis Miniſtri Provincialis. 256
Tit. 38. De Aſſiſtentibus Miniſtri Provincialis. 257
Tit. 39. De electione Diffinitorum Provincialium. 259
Tit. 40. De Diffinitorii Provincialis poteſtate, & officio. 261
Tit. 41. De electione, & qualitatibus Cuſtodum. 261
Formula publicandi Cuſtodes. 262
Tit. 42. De electione Cuſtodis Cuſtodum ad Capitulum Generale mittendi, ejuſque qualitatibus, & officio. 253
Tit. 43. De electionibus, & qualitatibus Guardianorum. 265

Tit. 44.

Tit. 44. De Præſidentibus, & Vicariis Conventuum, deque eorum auctoritate, & officio. 266
Tit. 45. De Commiſſariis. 267
Tit. 46. De reliquis Capituli Provincialis actionibus ejuſque fine, & dimiſſione. 268
Tit. 47. De auctoritate, & officio Cuſtodum. 269
Tit. 48. De auctoritate, & officio Guardianorum. 270
Tit. 49. De Capitulo Conventuali, ejuſque poteſtate. 272
Tit. 50. De cauſis depoſitionis Prælatorum Ordinis, deque eorum exceſſibus. 273
Tit. 51. De ordine præcedendi. 274

CAP. IX. REGULÆ.

TIt. 1. De Concionatoribus. 279
Tit. 2. De Concionatoribus Generalibus, & Provincialibus. 281

CAP. X. REGULÆ.

TIt. 1. De Viſitatione, quæ Miniſtrorum eſt. 283
Tit. 2. De cauſis cognoſcendis. 286
Tit. 3. De Auctoritate Provincialis Miniſtri in ſua viſitatione. 290
Tit. 4. De auctoritate Viſitatorum Provinciarum. 291.
Tit. 5. De Capitulo Culparum. 293
Tit. 6. De correctione, quæ ad Superiores ſpectat. 294.
Tit. 7. De correctione Fratrum. 296
Tit. 8. De manifeſtando delicto. 297
Tit. 9. De incorrigibilibus. 298
Tit. 10. De pœnis. 300
Tit. 11. De Canone Pœnitentiali quo ad forum exterius. 301
Tit. 12. De excommunicatione, aliiſque cenſuris. 309

CA-

CAP. XI. REGULÆ.

TIt. 1. De ſuſpecto conſortio vitando. 312
Tit. 2. De Monialibus. 312
Tit. 3. De Fratribus, & Sororibus Tertiariis. 313

CAP. XII. REGULÆ.

TIt. 1. De mittendis in partes Infidelium. 316
Tit. 2. De Protectore Ordinis. 317

Sequuntur alia capita rerum, quæ in Conſtitutionibus habentur.

DEcretum circa Feſtum Nativitatis Dominicæ occurrens in feria VI. 320
Decretum ſuper Vigiliam S. Antonii. ibid.
Decreta pro recipiendis Novitiis. 321
Decreta Generalis Diffinitorii anni 1659. 326
Dubia aliquot declarata. 333
Diploma Apoſtolicum ſuper præcedentia. 336
Decreta Capituli Generalis anni 1689. 339
Decreta Capituli Generalis anni 1719. 344
Decreta Generalis Diffinitorii anni 1713. 350
Decreta ſacræ Congreg. ſuper Diſciplina 357
Decreta Religionis ſacris Urbanis Conſtitutionibus addenda. 360
Decreta Generalis Diffinitorii anni 1747. 364
Decreta Generalis Diffinitorii anni 1753. 367
Decreta Generalis Congregationis anni 1756. 369
Abſolutio danda a Miniſtro Provinciali Patribus, ac Fratribus peracta Monaſteriorum Viſitatione. 371
Modus admittendi Novitios ad habitum Religionis. 372
Modus emittendi Profeſſionem ad Religionem. 377
Modus induendi Tertiarios, ſive Oblatos. 382
Methodus Doctoratus. 383
Modus admittendi Sorores Tertii Ordinis ad habitum Religionis. 386
Index rerum notabilium in Sac. Conſtit. Urbanis contentarum. 391
Index rerum in Decretis contentarum. 457

NOI RIFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOVA.

AVendo veduto per la Fede di reviſione, ed approvazione del P. *F. Gio: Paolo Zapparella* Inquiſitor General del Santo Offizio di Venezia nel Libro intitolato *Conſtitutiones Urbanæ Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium*, non v' eſſer coſa alcuna contro la Santa Fede Cattolica; e parimente per atteſtato del Segretario noſtro, niente contro Principi, e buoni coſtumi: concediamo licenza a *Marcellino Piotto* Stampator *di Venezia*, che poſſi eſſere ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di ſtampe, e preſentando le ſolite copie alle publiche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 7. Decembre 1756.

(
(*Barbon Moroſini K. Proc. Rif.*
(*Alviſe Mocenigo 4. K. Proc. Rif.*

Re-

Regiſtrato in Libro a carte 55. al numero 542.

Giacomo Zuccato Segr.

Addì 13. *Decembre* 1756.

Regiſtrato nel Magiſtrato Eccellentiſſimo degli Eſecutori contro la Beſtemmia.

Franceſco Bianchi Segr.

F. FE-

FR. FELIX FRANCESCHINUS CASSIANUS

Art. & Sac. Theol. Doctor Univerſi Ordinis Minorum Convent. S. Franciſci Generalis Miniſter.

Cunctis in Domino ſibi cariſſimis Patribus, ac Fratribus ſuo moderamini commiſſis omnium incrementa virtutum.

SOLEMNIS triumphus eſt, non exoratæ temporis potentiæ duriſſima quæque tacito dente erodere, & fruſtra æneis arietibus concuſſa propugnacula haud ſentiendis ictibus evertere. Inter innumera ejus trophæa laceræ legum tabulæ non minus, quam Urbes deletæ conſpiciuntur. Nec quidquam lapidum, & metallorum perpetuo munimento illæ armantur. Poteſt longa annorum ſeries, & ex animis, & ex tabulis leges eradere. E Synai rupibus marmora excidit Moyſes, in quibus cæli decreta deſcriberentur. Perenni æris fidei exaratas commiſerunt Quirites ſanctiones ſuas, atque in æterna adamantis duritiæ incidi fingebantur ſtatuta fatorum. Non ut legum rigor effingatur, ſed ne turbata volent rapidis ludibria ventis, contra potentis temporis vires muniantur Reipublicæ præcepta: quas autem tanto numini pennas aptavit ludrica Gentilium vetuſtas, eas quidem alas non modo exiſtimarunt velocitatis inſtrumenta, ſed calamos etiam, quibus in æratis uſque foliis delerentur legiſlatorum elucubrationes; leges autem contumacia, & dedignatione parendi degenerantes a conditorum ſenſu recedunt frequenti cenſura dignæ,

aut inerti ſæculorum negligentia conſeneſcentes labuntur, itaut non niſi reſtaurationis medela reviviſcant. Hæc demum eſt legum natura. Ut autem principatuum, rerumque publicarum vita diutius protrahatur, ii, quibus publica diſciplina curæ eſt, ſubinde ſolent ruituræ molis compagem fulcire novis inſtitutionibus, & ſitu abſtruſos veteres mores identidem abſtergere. Ideo igitur ſæpe videmus ex catholicæ Eccleſiæ ſinu viros religione, & prudentia præſtantes deligi, ut ex iis Conciliis, in quibus cæleſtis ſapientiæ lumina deteguntur, ea inde decreta prodeant, quæ habeantur præſidia, & columina orthodoxæ veritatis. Prope diem perirent regna, niſi ſubinde refirmarentur eorum columnæ, quæ leges ſunt. At depravatæ diſciplinæ damna non minus frequentiora ſunt in clauſtris, quam in aulis. Religioſorum hominum ſodalitia ea caſtra ſunt, quibus præcipue chriſtianæ Reipublicæ incolumitas munitur. In iis enim viri, qui publico bono, & cælitum gloriæ ſe devoverunt, coronati ſcuto bonæ voluntatis, galeaque ſalutis armati pugnant orationibus, & jejuniis. Quem porro triumphum conſequitur inimicus homo, ſi piæ militiæ diſciplinam corrumpat? Sane non deſunt vaferrimo hoſti artes, quibus in illas Religionis arces furtim irrepat, & legem Domini projiciat. Heu quam acerbe lamentari cogimur in variis Provinciis damna, quæ fidei peperit militum Chriſti licentia! Qui animum cæleſtium votorum fide non minus quam corpus funiculis alligant, ſi ruptis ſuavibus religioſi imperii vinculis, a veteris Inſtitutoris auctoritate deſciſcant, cavete, ne inſana licentiæ dulcedine ebrius ruat cum aſſeclis in præceps. Libertas illa (heu dolor!) quæ ſpecioſo vocabulo imperitorum aures demulcet, ſervitium eſt animatum, & Diaboli tyrannis. Illa autem vere libertas, quinimmo regnum eſt Domino ſervire, & intellectum captivare in obſequium filiorum Dei. Certe ii, quorum vigilantiæ publica ſodalium ſalus demandata eſt, diligenter curare debent, ut cum domus Dei incipit periculum minitari, ceteros miniſtros in unum convocent, deliberentque

de

de reſtaurandis muris Hieruſalem. Qui oſcitantes Fratrum incolumitatem negligunt, noxia indulgentia peſtilentem morbum alunt, qui non facili negotio inde curetur. Præſentis hujus pharmaci medela non raro indiguit Seraphici Patris familia, quæ quadringentorum, & ultra annorum ſpatio juxta naturalem rerum omnium ordinem paulatim a prioribus inſtitutis non ſemel receſſerat: porro autem opportunum remedium ſubinde adhibitum fuit, atque ut res poſtulare videbatur, tempeſtive curatum eſt, ut ſurgentia errorum ſemina præfocarentur. Inter glorioſos veræ diſciplinæ reſtitutores præcipue connumerat poſterorum memoria Sanctos Bonaventuram, ac Bernardinum, noſtræque ætatis mores nuper caſtigati fuerunt prudentia, atque auctoritate Maximorum Pontificum Julii II. Pii IV. Pii V. Clement. VIII. & poſtremo Pauli V. Varii autem Generales Miniſtri, ubi opus eſſe cognoverunt, & ipſi novis decretis occurrerunt imminentibus familiæ malis. Quæ vero Conſtitutiones variis temporibus fuere ſalutares, earum nonnullas nunc ſupervacaneas, vel certe inutiles effecit pene alius rerum ſtatus. In hoc immenſo aliarum ſuper alias acervatarum Legum cumulo haud certe ſtabiliri poteſt ſalubris doctrinæ veritas. Dum per frequentes præceptorum ſemitas currimus, haud equidem dignoſcere poſſumus ubi ſit conſiſtendum, quandoquidem inter confuſa tot veſtigia hæremus potius, quam ducamur. Qui ad ſalutis metam cupimus pervenire, unam ſequi debemus viam; errant enim, non progrediuntur, qui per multas vagantur. Hæc mandatorum inconſtantia, dum agitat ingenia, animum aliquando diſtrahit in contraria. Sane vulnera, quæ crebra medicamenta experiuntur, numquam fiunt cicatrices. Opprimit, non alit corpus ingeſta ciborum multitudo. Ita igitur factum eſt, ut neceſſe non minus ſit inſtitutiones ipſas, quam mores corrigere. Quare ne legibus fundata Civitas legum numero everteretur, impendentia Ordini noſtro pericula denuntiavimus Illuſtriſſimo Domino Cardinali Lantes, cujus patrocinio ille feliciter fovetur: confugimus ad Sa-

A 2 pien-

pientiſſimi Urbani Pontificis non minus prudentiam, quam auctoritatem; facile enim exiſtimavimus, in una familia veterem diſciplinam poſſe reſtitui eo auctore, cujus conſilio, & potentia ſtat univerſa chriſtiani orbis machina, cuique ſolemne eſt tumultuantium nationum furores coercere. Sane nos poſſumus exclamare, opere pretium fuiſſe, mores Franciſcanæ Societatis declinare, ut de emendatore gloriari poſſet. Celebre Sapientiæ Theatrum Roma cum patriis legibus laboraret, Legatos Athenas olim miſit, qui inclytas Solonis leges deſcriberent, & aliarum Civitatum Græciæ inſtituta, ac jura noſcerent. Urbs, a qua leges univerſus poſtea orbis petiturus erat, tunc alieni conſilii indiga, ſe ſe peregrinis moribus imbuit. Taceant prophana mendacis Delphi oracula, ubi ex ingentibus terræ hiatibus haud certam precibus fidem ſpirabant venti loquaces. Non opus amplius eſt, ut Roma in externis provinciis quærat cæli decreta, & oracula veritatis. Datum eſt ex ſanctiſſimo Urbani ore conſilia haurire, quæ habeantur æternæ Sapientiæ lumina, & ſententiæ Sancti Spiritus. Ille igitur ut cognovit imminens periculum, haud oblitus patriæ Apis diligentiam, edixit, ut e confuſo tot inſtitutionum cumulo tamquam e prato flores ea decerperentur, quæ in ſuavem morum medelam inde converterentur. Quæ inde Patres ex prudentioribus lecti ſelegerunt, & maturo Domini Abbatis Jacobi Creſcentii examine, & judicio juſſit Sanctitas ſua perpendi, ac probari. En igitur eas Conſtitutiones, quæ tanti Pontificis nomen præſeferentes & tituli ſpecie, & re ipſa ſuavitatem pollicentur. Sane ut id eſt humile grati animi noſtri monumentum, ita nec vulgare illuſtris gloriæ trophæum quodammodo haberi poteſt. Earum enim legum, quas ſacrum Evangelii oraculum deſcribit, ipſa Jeſu Chriſti vox declaravit, & Seraphis noſter promulgavit, earum inquam reſtitutorem apud conſequentes ætates nuncupari non temere poteſt accedere inter glorioſiſſima illa cognomenta Pacator orbis, Stator publicæ tranquillitatis, atque Opportunum corrupti

rupti

rupti ſæculi ſydus. Caducis mar[illegible]m monumentis commendent alii cæleſte Urba[illegible]ctavi nomen. Nos illud animo inſcriptum æque[illegible] libro colere, non ſolum voto volumus, ſ[illegible] etiam lege tenemur. Sic etenim excelſum quoque objicimus exemplum religioſæ juventuti, quæ quoties Urbanas Conſtitutiones recolet, tanti Pontificis gloriam reminiſcetur, eaque non mediocriter inflammabitur. Hæc autem, quæ præcipimus, exemplo probare ad vos præcipue ſpectat, quos ad Provinciarum Cœnobiorum curam ſelegimus. Viros doctrina, & pietate præſtantes non ex ceterorum cœtu ſegregamus, ut in dignitatis cathedra otioſi conquieſcant, ſed ut inde populos edoceant ſcientiam ſalutis. Labia enim præſertim veſtra cuſtodire debent ſapientiam, ex quorum ore legem Domini requirit plebs. Si quis autem ipſius honoris blanditiis allectus, & inimici hominis inſidiis deceptus ſuo oneri ſecurus indormiat, facile de manu ejus lex Domini decidere poteſt. Cavete, ne tantæ ſocordiæ damna umquam vobis exprobrari poſſint. Nihil facilius ſilveſcit, quam hominis ingenium. Illud niſi diligenter, & crebro excolatur, ſterilem inutilium ſtipularum matrem, aut venenatorum fructuum proventum germinat. Accuratas igitur excubias agite, Fratres cariſſimi, ad ſacræ vineæ cuſtodiam collocati; vocis increpatione arcete nocturni furis inſidias. Virga illa directionis, qua ad paſcua ſalutis commiſſum ducitis gregem, ſi opus ſit, fiat flagellum contra illos, qui Diaboli mercimonia vendunt in domo Dei. Eja igitur dilecti, qui Seraphici Patriarchæ nomini vitam addixiſtis, convertite in proprios mores nova hæc regularum præcepta. Nos Deum illum enixe oramus, qui diſponit omnia ſuaviter, ut jactis ruentibus harum Conſtitutionum ſeminibus illuſtret magiſtratus noſtri tempora chriſtianarum virtutum ubertate, & frequentibus ſanctimoniæ exemplis.

URBANUS PAPA VIII.

ad perpetuam rei memoriam.

MIlitantis Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpoſiti, inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam peculiari ſtudio jugiter incumbimus, ut qui abjectis vanitatibus huic temporali vitæ renunciarunt, caritatemque ſectantes, & ſpiritualia æmulantes divini numinis obſequiis ſe manciparunt, ſub provide, atque ordinate editis ſtatutis feliciter regantur, atque gubernentur. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Franciſchinus de Caſcia Miniſter Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod in proxime præterito ipſius Ordinis Capitulo generali de anno MDCXXV. celebrato pro feliciori ipſius Ordinis, ejuſque Fratrum progreſſu, ac diſciplinæ regularis obſervantia, novæ ipſius Ordinis Conſtitutiones Urbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, pro majori earumdem Conſtitutionum validitate, atque obſervantia, dictus Felix plurimum cupiat illas Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri, & alias per Nos, ut infra, provideri; Nos, qui Conſtitutiones ipſas per dilectum filium Jacobum Creſcentium Monaſterii Abbatiæ nuncupatæ S. Euthitii S. Benedicti, ſeu alterius Ordinis Spoletam, dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri juſſimus; piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſ. & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cen. & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat,

ad

ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones hujuſmodi in unum volumen compilatas, ac de mandato noſtro examinatas, & reviſas, ut præfertur, Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Omnes vero, & ſingulas alias dicti Ordinis Conſtitutiones in antea factas etiam auctoritate Apoſtolica roboratas in iis, quæ præſentibus repugnant, & quæ annis proxime præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, revocamus, caſſamus, & annullamus, viribuſque & effectu evacuamus. Decernentes, Conſtitutiones hujuſmodi compilatas, ac de mandato noſtro examinatas, & reviſas, ut præfertur, ab omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus, ceteriſque perſonis ſub pœnis in illis contentis inviolabiliter perpetuo obſervari debere, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores ubique judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quocunque quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumtis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis originalibus litteris adhi-

beretur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. in Arce Gandulphi Albanenſ. diœceſis ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Maii MDCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno 5.

M. A. Maraldus.

REGULA
SERAPHICI P. N.
S. FRANCISCI.

Bulla Domini Papæ HONORII III. ſuper Regulam Fratrum Minorum.

HONORIUS Epiſcopus ſervus ſervorum Dei, dilectis filiis, Fratri Franciſco, & aliis Fratribus de Ordine Fratrum Minorum, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Soler annuere Sedes Apoſtolica piis votis, & honeſtis petentium deſideriis favorem benevolum impartiri. Ea propter, dilecti in Domino filii, veſtris piis precibus inclinati, Ordinis veſtri Regulam a bonæ memoriæ Innocentio Papa prædeceſſore noſtro approbatam, annotatam, præſentibus, auctoritate vobis Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus: quæ talis eſt.

In nomine Domini, incipit Regula & Vita Minorum Fratrum. Cap. I.

REgula, & vita Minorum Fratrum hæc eſt, ſcilicet, Domini noſtri Jeſu Chriſti ſanctum Evangelium obſervare, *a vivendo in obedientia, ſine proprio, & in caſtitate. b* Frater Franciſcus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ Honorio, ac Succeſſoribus ejus canonice intrantibus, & Eccleſiæ Romanæ. *c* Et alii Fratres teneantur Fratri Franciſco, & ejus ſucceſſoribus obedire.

a *Tria vota.*
b *Præceptum formale.*
c *Refertur ad præceptum de obedientia Cap.* 10.

De

De iis qui volunt vitam iſtam accipere, & qualiter recipi debeant. Cap. II.

SI qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres noſtros, mittant eos ad ſuos Miniſtros Provinciales, quibus ſolummodo, & non aliis, recipiendi Fratres licentia concedatur. *a* Miniſtri vero diligenter examinent eos de Fide Catholica, & Eccleſiaſticis Sacramentis, & ſi hæc omnia credant, & velint ea fideliter confiteri, & uſque in finem firmiter obſervare: & uxores non habeant; vel ſi habent, & jam Monaſterium intraverint uxores; vel licentiam eis dederint auctoritate Diœceſani Epiſcopi, voto continentiæ jam emiſſo; & illius ætatis ſint uxores, quod de eis non poſſit oriri ſuſpicio: dicant eis verbum ſancti Evangelii, quod vadant, & vendant omnia ſua; & ea ſtudeant pauperibus erogare. Quod ſi facere non potuerint, ſufficit eis bona voluntas. Et caveant Fratres, & eorum Miniſtri, ne ſolliciti ſint de rebus ſuis temporalibus, ut libere faciant de rebus ſuis quidquid Dominus inſpiraverit eis: ſi tamen conſilium requiratur, licentiam habeant Miniſtri mittendi eos ad aliquos Deum timentes, quorum conſilio bona ſua pauperibus erogentur. Poſtea concedant eis pannos probationis, videlicet, duas tunicas ſine caputio, & cingulum, & braccas, & caparonem uſque ad cingulum (niſi eiſdem Miniſtris aliud ſecundum Deum aliquando videatur.) Finito vero anno probationis, recipiantur ad obedientiam, promittentes vitam iſtam ſemper, & Regulam obſervare. *b* Et nullo modo licebit eis de iſta Religione exire, juxta mandatum Domini Papæ, quia ſecundum ſanctum Evangelium, *c Nemo mittens manum ad aratrum & reſpiciens retro, aptus eſt regno Dei. d* Et illi, qui iam promiſerunt obedientiam, habeant unam tunicam cum caputio, & aliam ſine caputio, qui voluerint habere. *e* Et qui neceſſitate coguntur, poſſint portare calceamenta. *f* Et Fratres omnes veſtimentis vilibus induantur. *g* Et poſſint ea repeciare de ſaccis, & aliis

a *Conditiones æquivalentes in receptione fratrum.*

b *Præceptum inhibitorium*

c *Luc. 9. 62*

d *Æquipollens.*

e *Æquipollens.*

f *Æquipollens.*

g *Libertas*

aliis petiis cum benedictione Dei. *a* Quos moneo a *Exhortatio.*
& exhortor, ne deſpiciant, neque judicent homines, quos viderint mollibus veſtimentis, & coloratis indutos uti cibis, & potibus delicatis: ſed magis unuſquiſque judicet, & deſpiciat ſemetipſum.

De divino Officio, & jejunio; & quomodo Fratres debeant ire per mundum. Cap. III.

CLerici *b* faciant divinum Officium ſecundum b *Æquipollens.*
ordinem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ, excepto Pſalterio, ex quo habere poterunt Breviaria. Laici vero dicant viginti quatuor Pater noſter pro Matutino; pro Laudibus, quinque: pro Prima, Tertia, Sexta, & Nona, pro qualibet iſtarum Horarum, ſeptem: pro Veſperis autem duodecim: pro Completorio ſeptem, & orent pro defunctis.
c Et jejunent a Feſto omnium Sanctorum uſque ad c *Æquipollens.*
Nativitatem Domini. *d* Sanctam vero Quadrageſimam, d *Libertas.*
quæ incipit ab Epiphania uſque ad continuos quadraginta dies, quam Dominus ſuo ſancto jejunio conſecravit, qui voluntarie eam jejunant, benedicti ſint a Domino: & qui nolunt, non ſint adſtricti; ſed aliam uſque ad reſurrectionem Domini jejunent.
e Aliis autem temporibus non teneantur, niſi ſexta Feria jejunare. e *Refertur ad præcedens de jejunio*
f Tempore vero manifeſtæ neceſſitatis non teneantur Fratres jejunio corporali. f *Libertas.*
g Conſulo vero, moneo, & exhortor fratres meos in Domino Jeſu Chriſto, ut quando vadunt per mundum, non litigent, neque contendant verbis, nec alios judicent: g *Exhortatio.*
h ſed ſint mites, pacifici, modeſti, manſueti, & humiles, honeſte loquentes omnibus, ſicut decet. h *Admonitio.*
i Et non debeant equitare, niſi manifeſta neceſſitate, vel infirmitate cogantur. i *Æquipollens.*
k In quamcumque domum intraverint, primum dicant: Pax huic domui. Et ſecundum ſanctum Evangelium, de omnibus cibis, qui apponuntur eis, liceat manducare. k *Admonitio.*

Quod

Quod Fratres non recipiant pecuniam. Cap. IV.

a *Præceptum formale.*
b *Æquipollens.*

PRæcipio *a* firmiter Fratribus univerſis, ut nullo modo denarios, vel pecuniam recipiant per ſe, vel per interpoſitam perſonam. *b* Tamen pro neceſſitatibus infirmorum, & aliis Fratribus induendis, per amicos ſpirituales, Miniſtri tantum, & Cuſtodes ſollicitam curam gerant ſecundum loca, & tempora, & frigidas regiones, ſicut neceſſitati viderint expedire; eo ſemper ſalvo, ut (ſicut dictum eſt) denarios, vel pecuniam non recipiant.

De modo laborandi. Cap. V.

c *Admonitio.*
d *Refertur ad præceptum de non recipiendo pecuniam, Cap. 4.*

FRatres *c* illi, quibus gratiam dedit Dominus laborandi, laborent fideliter, & devote, ita quod excluſo otio, animæ inimico, ſanctæ orationis, ac devotionis ſpiritum non extinguant, cui debent cetera temporalia deſervire. *d* De mercede vero laboris, pro ſe, & ſuis Fratribus, corporis neceſſaria recipiant, præter denarios, vel pecuniam: & hoc humiliter, ſicut decet ſervos Dei, & paupertatis ſanctiſſimæ ſectatores.

Quod Fratres nihil ſibi approprient: & de eleemoſyna petenda, & de Fratribus infirmis. Cap. VI.

e *Præceptum inhibitorium.*
f *Admonitio.*
g *Admonitio nobilis.*

FRatres *e* nihil ſibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem: ſed tamquam peregrini, & advenæ in hoc ſæculo, in paupertate, & humilitate Domino famulantes, *f* vadant pro eleemoſyna confidenter. Nec oportet eos verecundari: quia Dominus pro nobis ſe fecit pauperem in hoc mundo. *g* Hæc eſt illa celſitudo altiſſimæ paupertatis, quæ vos cariſſimos Fratres meos, heredes, & Reges Regni Cælorum inſtituit, pauperes rebus fecit, virtutibus ſublimavit. Hæc ſit portio veſtra, quæ perducit in terram viventium. Cui dilectiſſimi Fratres totaliter inhærentes,

rentes, nihil aliud pro nomine Domini noſtri Jeſu Chriſti in perpetuum ſub cælo habere velitis. *a* Et ubicumque ſunt, & ſe invenerint Fratres, oſtendant ſe domeſticos invicem inter ſe, & ſecure manifeſtet unus alteri neceſſitatem ſuam; quia ſi mater nutrit, & diligit filium ſuum carnalem, quanto diligentius debet quis diligere, & nutrire fratrem ſuum ſpiritualem? *b* Et ſi quis eorum in infirmitatem ceciderit, alii Fratres debeant ei ſervire, ſicut vellent ſibi ſerviri.

a *Admonitio.*

b *Æquipollens.*

De pœnitentia Fratribus peccantibus imponenda. Cap. VII.

SI qui Fratrum, *c* inſtigante inimico, mortaliter peccaverint, pro illis peccatis, de quibus ordinatum fuerit inter Fratres ut recurratur ad ſolos Miniſtros Provinciales, teneantur prædicti Fratres ad eos recurrere, quam citius poterunt ſine mora. *d* Ipſi vero Miniſtri, ſi Presbyteri ſunt, cum miſericordia iniungant illis pœnitentiam: ſi vero Presbyteri non ſunt, iniungi faciant per alios Sacerdotes Ordinis, ſicut eis ſecundum Deum melius videbitur expedire. *e* Et cavere debent, ne iraſcantur, & conturbentur propter peccatum alicujus, quia ira, & conturbatio in ſe, & in aliis impediunt caritatem.

c *Habens vim præcepti.*

d *Admonitio.*

e *Exhortatio.*

De electione Generalis Miniſtri hujus Fraternitatis, & de Capitulo Pentecoſtes. Cap. VIII.

UNiverſi *f* Fratres, unum de Fratribus iſtius Religionis teneantur ſemper habere in Generalem Miniſtrum, & ſervum totius Fraternitatis. *g* Et ei teneantur firmiter obedire. Quo decedente, electio ſucceſſoris fiat a Miniſtris Provincialibus, & Cuſtodibus in Capitulo Pentecoſtes: *h* In quo Provinciales Miniſtri teneantur ſemper inſimul convenire, ubicumque a Generali Miniſtro fuerit conſtitutum: & hoc ſemel in tribus annis, vel ad alium terminum majorem, vel minorem, ſicut a prædicto Miniſtro fuerit ordinatum,

f *Habens vim præcepti.*

g *Refertur ad præceptum de obedientia. Cap. 10.*

h *Habens vim præcepti.*

a *Habens vim præcepti.* tum. *a* Et ſi aliquo tempore appareret univerſitati Miniſtrorum Provincialium, & Cuſtodum, prædictum Miniſtrum non eſſe ſufficientem ad ſervitium, & communem utilitatem Fratrum, teneantur prædicti Fratres (quibus electio data eſt) in nomine Domini alium ſibi eligere in Cuſtodem. b *Libertas.* *b* Poſt Capitulum vero Pentecoſtes Miniſtri, & Cuſtodes poſſint ſinguli, ſi voluerint, & eis expedire videbitur, eodem anno in ſuis cuſtodiis ſemel Fratres ſuos ad Capitulum convocare.

De Prædicatoribus. Cap. IX.

c *Æquipollens.* FRatres *c* non prædicent in Epiſcopatu alicujus Epiſcopi, cum ab eo illis fuerit contradictum. d *Æquipollens.* *d* Et nullus Fratrum populo penitus audeat prædicare, niſi a Miniſtro Generali hujus Fraternitatis fuerit examinatus, & approbatus, & ab eo ſibi officium Prædicationis conceſſum. e *Admonitio.* *e* Moneo quoque, & exhortor eoſdem Fratres, ut in prædicatione, quam faciunt, ſint examinata, & caſta eorum eloquia, ad utilitatem & ædificationem populi, annunciando eis vitia, & virtutes, pœnam, & gloriam cum brevitate ſermonis, quia verbum abbreviatum fecit Dominus ſuper terram.

De admonitione, & correctione Fratrum. Cap. X.

f *Admonitio.* FRatres, qui *f* ſunt miniſtri, & ſervi aliorum Fratrum, viſitent, & moneant Fratres ſuos; & humiliter, & caritative corrigant eos, non præcipientes eis aliquid, quod ſit contra animam ſuam, & regulam noſtram. g *Admonitio.* *g* Fratres vero, qui ſunt ſubditi, recordentur, quod propter Deum abnegaverunt proprias voluntates. h *Præceptum formale.* *h* Unde firmiter præcipio eis, ut obediant ſuis Miniſtris in omnibus, quæ promiſerunt Domino obſervare, & non ſunt contraria animæ ſuæ, & Regulæ noſtræ. i *Æquipollens.* *i* Et ubicumque ſunt Fratres, qui ſcirent, & cognoſcerent ſe non poſſe Regulam ſpiritualiter obſervare; ad ſuos Miniſtros debeant, &

poſſint recurrere. *a* Miniſtri vero caritative, & benigne eos recipiant; & tantam familiaritatem habeant circa ipſos, ut dicere poſſint eis, & facere ſicut Domini ſervis ſuis: nam ita debet eſſe, quod Miniſtri ſint ſervi omnium Fratrum. *b* Moneo vero, & exhorror in Domino Jeſu Chriſto, ut caveant Fratres ab omni ſuperbia, vana gloria, invidia, avaritia, cura, & ſollicitudine hujus ſæculi, a detractione, & murmuratione. *c* Et non curent neſcientes literas, literas diſcere; *d* ſed attendant, quod ſuper omnia deſiderare debent, habere ſpiritum Domini, & ſanctam ejus operationem; orare ſemper ad Deum puro corde; & habere humilitatem, & patientiam in perſecutione, & infirmitate, & diligere eos, qui nos perſequuntur, reprehendunt, & arguunt; quia dicit Dominus: e *Diligite inimicos veſtros, & orate pro perſequentibus, & calumniantibus Vos. Beati, qui perſecutionem patiuntur propter juſtitiam; quoniam ipſorum eſt Regnum Cælorum.* f *Qui autem perſeveraverit uſque in finem, hic ſalvus erit.*

a *Admonitio.*
b *Exhortatio.*
c *Exhortatio.*
d *Admonitio nobilis.*
e *Matth.* 5. 44.
f *Matth.* 10. 22.

Quod Fratres non ingrediantur Monaſteria Monacharum. Cap. XI.

PRæcipio *g* firmiter Fratribus univerſis, ne habeant ſuſpecta conſortia, vel conſilia mulierum. *h* Et ne ingrediantur Monaſteria Monacharum, præter illos, quibus a Sede Apoſtolica conceſſa eſt licentia ſpecialis; *i* Nec fiant compatres virorum, vel mulierum, ne hac occaſione inter Fratres, vel de Fratribus ſcandalum oriatur.

g *Præceptum formale.*
h *Præceptum formale.*
i *Præceptum formale.*

De euntibus inter Saracenos, & alios infideles. Cap. XII.

QUicumque *k* Fratrum, divina inſpiratione, voluerint ire inter Saracenos, & alios infideles, petant inde licentiam a ſuis Miniſtris Provincialibus: Miniſtri vero nullis eundi licentiam tribuant, niſi eis, quos viderint eſſe idoneos ad mit-

k *Libertas.*

a Præceptum formale.

mittendum. *a* Ad hæc per obedientiam injungo Miniſtris, ut petant a Domino Papa unum de Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui ſit Gubernator, Protector, & Corrector iſtius Fraternitatis; ut ſemper ſubditi, & ſubjecti pedibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ſtabiles in fide catholica, paupertatem, & humilitatem, & ſanctum Evangelium Domini Noſtri Jeſu Chriſti, quod firmiter promiſimus, obſervemus.

Explicit Regula, & Vita Fratrum Minorum.

Sequitur confirmatio Regulæ.

NUlli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Datum Laterani, tertio Kalendas Decembris. Pontificatus noſtri anno octavo.

Explicit confirmatio Regulæ Fratrum Minorum.

Verba B. P. N. Franciſci exhortatoria ad Fratres.

O Dilectiſſimi Fratres, & in æternum benedicti filii, audite me, audite vocem Patris veſtri.

Magna promiſimus:
Majora promiſſa ſunt nobis.
Servemus hæc:
Suſpiremus ad illa.
Voluptas brevis:
Pœna perpetua.
Modica paſſio:
Gloria infinita.
Multorum vocatio:
Paucorum electio.
Omnium retributio.

Fratres dum tempus habemus, operémur bonum. *Gal. 6.*

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT PRIMUM

REGULÆ.

De Titulo, Stemmate, & Sigillo Ordinis.

TITULUS PRIMUS.

1 SERAPHICUM Patrem noſtrum S. Franciſcum, divino lumine afflatum, Ordinem ſuum ſub titulo Fratrum Minorum inſtituiſſe, hocque nomen delegiſſe, ne fratres ſui (ut D. Bonaventura teſtatur) de ullo dignitatis gradu contenderent, neque honorificum nomen ſibi vendicarent, ſed omnibus, ſalvo Dei honore, ſe ſubiicerent, & ad temporalem magnitudinem non aſpicerent, ſatis compertum eſt.

2. Huic autem in ipſis quaſi primordiis Religionis ex Apoſtolica auctoritate nomen Conventualium acceſſit, quod uſque hodie apud nos perſeverat. Id vero nihil aliud, quam Minorum Fratrum ad unam Regulam, unamque Vitæ Communitatem uniformem animum ſignificat.

3. A quibuſvis ergo Ordinem ipſum Minorum Conventualium, ipſoſque Fratres Minores Conventuales S. Franciſci perpetuo decretum eſt appellari, quod ſi quis ſecus temere, & pertinaciter præſumpſerit, ipſo facto excommunicationis latæ ſententiæ pœnam incurrat.

4. Sacrum vero Religionis Stemma Rubea, ſimplicive Cruce inter Chriſti Domini, Divique Patris Franciſci bracchia decoretur. Æquum eſt enim, eadem inſignia venerari, quibus ubique terrarum Ordinis noſtri Vexilla feliciter prodierunt. Nemini tamen ſu-

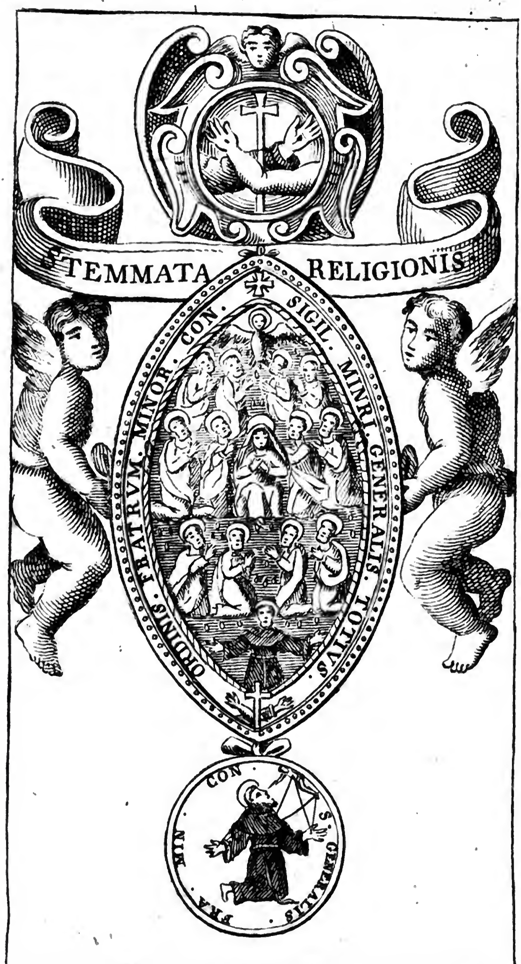
ſupra gentilitium hoc Stemmate uti licebit, Miniſtro Generali, & Ordinis Procuratore pro tempore exiſtentibus dumtaxat exceptis. *Stemma.*

5. Sigillum quoque Religionis majus quo ad hæc uſque tempora uſi ſunt Generales Ordinis Miniſtri, inviolatum permaneat. Apparet in ipſo Paracliti Spiritus ſuper Sanctiſſimam Virginem, & ſuper Apoſtolos Domini in igneis linguis miranda miſſio, quæ die ſacratiſſimo Pentecoſt. Hieroſolymis contigit. In calce Seraphici Patris figura a medio ſurſum, extentis brachiis, & in extrema inferiori parte Religionis Inſignia. Inſcripta ſunt & hæc verba circum circa: *Sigillum Miniſtri Generalis totius Ordin.s Min. Con.* Hoc vero utatur Generalis Miniſter in diplomatibus, ac patentibus (ut ajunt) literis. *Sigillum majus.*

6. Minoris autem Sigilli (in quo Divi Patris Franciſci a Chriſto Domino ſanctiſſima Stigmata recipientis, ſacra figura cernitur) hanc inſcriptionem circa extremas circuli partes habentis: *Sigillum Generalis Fratum Minorum Conventualium*, uſus continuus ſit in obedientialibus, & miſſivis, ſeu familiaribus epiſtolis. *Sigillum.*

7. Stemmatis vero, ac utriuſque Sigilli Imagines, quo ſingulis notiores fiant, hic impreſſas porrigimus.

DE

STEMMATA RELIGIONIS
SIGIL. MINRI. GENERALIS. TOTIVS ORDINIS FRATRVM. MINOR. CON.
S. GENERALIS FRA. MIN CON

DE REGULA ORDINIS.

TITULUS II.

Text. *Regula, & vita Fratrum Minorum hæc eſt.*

1 QUoniam Seraphicæ Regulæ textus, his Conſtitutionibus jure præmiſſus ex originali, quod Aſſiſii in ſacro noſtræ Eccleſiæ Reliquiario pia veneratione ſervatur verbatim excerptus eſt, propterea ſi quis eum ullo unquam pacto immutare, ſeu quomodolibet innovare præſumpſerit, falſi pœnam ſtatim ſe ſubiturum ſciat. Proindeque ad tantum nefas vitandum, Miniſtris provincialibus nec non Superioribus quibuſcumque, ad quos id negotii attinet, ſeu ullo unquam tempore ſpectabit, diſtricte mandatur, firmiterque præcipitur, quatenus hujus præſcripto cetera Regulæ exemplaria conformari quam diligentiſſime curent.

Tex. Regula originalis ubi.

Alia exemplaria originali conformanda.

2. Ad eorum vero temeritatem coercendam, qui dicteriis, captioſiſque verbis Ordinem inſequentes, Regulæ tranſgreſſores Conventuales vocant, quod non ad literam ſine gloſa, ſed ad præſcriptum privilegiorum, Apoſtolicarumve declarationum ſancti Franciſci inſtitutum obſervent, monemus omnes, & ſingulos, quod quiſquis, ſeu dictis, ſeu ſcriptis Fratres Minores Conventuales, juxta has Conſtitutiones viventes, non eſſe veros Regulæ ſancti Franciſci obſervatores, auſus fuerit quoquomodo aſſerere, mox Apoſtolicæ ſedis excommunicationem ſeſe incurrere ſciat.

Conventuales veri ſeraph. Reg. obſervatores.

3. Cum enim neminem aſtringere poſſit Sancti Franciſci Regula, niſi quia a Summis Pontificibus, & Apoſtolica Sede approbata, confirmata, & recepta, hanc ob rem ipſius ſanctiſſimæ Sedis arbitrio eſt, eam pro tempore ſic declarare, mitigare, interpretari, & quod Fratres ſic declaratam

Regulæ confirmatio, & declaratio.

firmiter, & fideliter obſervantes, veri filii ſint, & Sancti Franciſci ſequaces, ejuſque ſanctiſſimæ Regulæ profeſſores, & ſervatores ſtatuere. Quare contra Conſtitutiones, & declarationes hujuſmodi quidpiam attentare, ſive præſumere unuſquiſque facile intelliget, quam temerarium ſit.

De Conſtitutionibus.

TITULUS III.

Aliæquæcumque Conſtitutiones abolentur.

1 LEgum, atque Conſtitutionum multiplicitas cum Ordinem, potius quam ſtatuat, omnino pervertat, hinc eſt, quod ex omnibus majorum noſtrorum Conſtitutionibus, & ordinationibus, ſtatutis, ac decretis, etiam pontificiis præcipua quæque libantes, & in unum colligentes, in proximo Generali Capitulo celebrato die 17. Maii 1625. præſentes Conſtitutiones de omnium Patrum conſenſu ſancivimus, ac ſtabilivimus. Quas uti nutu, & auctoritate Piiſſimi Pontificis, ac de Ordine noſtro optime meriti URBANI Papæ VIII. conditas: ita glorioſo ejus nomine inſignitas in lucem prodire decrevimus, placuit proinde Sanctitati ſuæ, omnes & quaſcumque alias Conſtitutiones, & Ordinationes, tum quas Farinerias, Alexandrinas, & Pias vocant, ſive quocumque alio nomine appellentur, tum cetera omnia ſtatuta, & Decreta etiam pontificia (favorabilibus tantum, aliiſque privilegiis exceptis) penitus caſſare, abrogare, & annullare, ad eorumque obſervantiam nequaquam teneri Fratres poſt promulgationem iſtarum Conſtitutionum voluit, & declaravit; eo vel maxime, quod iſtis ſingula pene, quæ in illis continentur, Sacræ Tridentinæ Synodi, Prædictorum Summorum Pontificum ordinationibus, nec non receptæ, & approbatæ conſuetudini non adverſantia, inſerta, innovata, & opportunis locis adjuncta ſunt.

Urbanarum Conſtit promulgatio.

2. Cum itaque harum URBANARUM Conſtitutionum ſalutaris promulgatio facta fuerit, eo ipſo Fratres omnes, & ſinguli, cujuſcumque gradus, ſtatus,

tus, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, quavis conſuetudine, aut privilegio contrarium quocumque humano prætextu non obſtante, ad earum obſervantiam perpetuo teneri decretum eſt. *Vigor.*

3. Novas Conſtitutiones, niſi gravi de cauſa, fieri prohibemus, quod ſi quidpiam pro temporum varietate denuo ſtatuendum ſit, a ſolo Capitulo Generali ſtatuatur, hoc ordine ſervato, videlicet. Proponat Miniſter Generalis, an placeat Patribus, ut ad exactiorem Regularis Diſciplinæ cultum, & commune Religionis decus aliquæ novæ ferantur, ſeu ex veteribus aliquæ abrogentur Conſtitutiones, mox per ſecreta ſuffragia quiſque ſuam explicabit ſententiam: quod ſi ex quatuor, tres partes conſenſerint, fiat; & ſi ſecus, nequaquam. Condita nova lege, ſeu ea, quæ abroganda videbatur, abrogata; iterum proponatur, an placeat. Et per ſecreta iterum ſuffragia, quilibet ſenſum ſuum aperiat. Tum denique receptæ leges his conſtitutionibus inſerantur, vel abrogatæ, tollantur, petita prius, & obtenta ab Apoſtolica Sede ſpeciali earum confirmatione. *Novæ Conſtit. non condantur, vel quomodo.*

4. Quotcumque vero novæ Conſtitutiones, ſeu Generalium Capitulorum ordinationes iſtis addantur, nullis unquam perpetuis futuris temporibus cuivis, etiam Generali Miniſtro, ſive Capitulo Generali liceat earum titulum, ſeu nomenclaturam quoquo pacto mutare, ſed ipſomet URBANARUM Conſtitutionum illæſo titulo, additio, vel abrogatio fiat, notatis dumtaxat Capitulis, & in quibus aliquid fuerit innovatum, hiſce, vel conſimilibus verbis. Reformatæ, ſeu innovatæ, ſive abrogatæ in Capitulo Generali noſtro celebrato Die &c. Anno &c. Sancitum eſt etiam, quemadmodum Generales Conſtitutiones a ſolo Generali Capitulo, ita ſtatuta Provincialia a ſolo Provinciali Capitulo, ſeu Capitulari (ut ajunt) Congregatione fieri poſſint. Inferioribus autem Prælatis non niſi temporarias ordinationes, ſeu præcepta facere liceat, ut infra dicetur. Quæ tamen facere licebit etiam Generali, ac provincialibus Miniſtris. *Conſtit. tit. non mutentur. Si ratio eas exigat, a quibus novæ Conſtitut. facienda. Qui præcepta ſtatuere queunt.*

De Statutis Provincialibus.

TITULUS IV.

Statuta Provincialia. Quo pacto vim adipiſcantur.

1 CUm itaque varii diverſarum Provinciarum mores, variæque conſuetudines, varia quandoque, ac peculiaria ſtatuta neceſſaria exigant; idcirco (ut præmiſſum eſt) Capitulis Provincialibus aliqua decreta, quæ Provincialia nuncupentur, ſtatuere permiſſum eſt. Ut autem hujuſmodi ſtatuta, ſeu Provincialia decreta effectum ſuum conſequi valeant, a Generali Capitulo infraſcripto ordine approbanda, ac confirmanda erunt; factis enim hiſce decretis, quæ neceſſaria, vel ſaltem congrua, & utilia viſa fuerint, duo ex illius Provinciæ inſignioribus Patribus, qui ad hoc idonei ſint, eligantur, a quibus ea ſtudioſe, ac diligenter perlegantur, Patribuſque Generalis Capituli proxime celebrandi eorum neceſſitas, vel congruentia pro illa Provincia referatur; a quibus ſi approbata fuerint, deinceps perpetuo ejus Provinciæ Fratres ad obſervantiam illorum aſtringant, alias nullius ſint roboris, & valoris, quavis alia facultate, aut prætenſa conſuetudine in contrarium non obſtante. Quod ſi adeo ſalutaria videantur, ut eorum obſervantia, non illi Provinciæ modo, ſed toti Ordini ſplendorem, & utilitatem allatura foret; hiſce conſtitutionibus, velut ſi Generalis Capituli ſanctiones eſſent, inſeri poterunt, eo penitus ordine quo ſupra.

Statutorum Provincialium approbatio.

Approbationis teſtimonium.

Liber actuum Provinciæ Statuta, & eorum approbationes regiſtrentur.

2. Cumque ſtatutorum Provincialium approbatio, & obſervantia a Generalis Capituli decretis (ut præfertur) pendeat, poſt ipſum Generale Capitulum mox Provinciales Miniſtri curabunt, ut actus approbationis hujuſmodi Sigillo Religionis munitus, & ſubſcriptione Secretarii Ordinis, eorumque Patrum, quibus reviſio demandata fuerit, firmatus, ſibi tradatur, ut poſtmodum in libro ad hoc deputando, qui actuum Provinciæ nuncupetur, & in Archivio Provinciæ aſſervando, & ipſa Statuta, & actus approbationis eorum deſcribantur, & conſerventur.

3. Ea-

3. Exinde vero niſi ex urgentiſſima cauſa ipſa decreta mutari, ſive deleri vetitum eſt; mutata vero, vel innovata, denuo a Generali Capitulo approbari, & a Miniſtris Provincialibus regiſtrari curetur. *Statuta Provincialia non mutanda.*

De Præceptis, & Ordinationibus.

TITULUS V.

1. QUicumque vero inferiores Ordinis Prælati, ſive Superiores juſtis de cauſis temporaria præcepta (dummodo Conſtitutionibus Generalibus, & Statutis Provincialibus non adverſentur, nec decretis Pontificiis, aut animarum ſaluti contraria, ſed licita, honeſta, diſcreta, atque rationabilia ſint) propria auctoritate ſancire poſſint: ad eorumque obſervantiam ſubjecti quicumque Fratres arctiſſime teneantur. Contrafacentes autem, & transgreſſores in Capitulo culparum pro modo culpæ, & alias quoque ut animarum curæ ſalubriter in Domino expedire videbitur, compeſcere poſſint, & punire. *Temporaria Superiorum præcepta. Transgreſſores Præceptorum puniendi.*

2. Caveant tamen, ne rigoroſe adeo, & inconſulto hujuſmodi ordinationes ſtatuant, ut paſſim levi quacumque ex cauſa ſub excommunicationis pœna, ſeu ſub aliis eccleſiaſticis cenſuris, ſive ad meritum ſalutaris obedientiæ præcipiant. Si autem vel rei magnitudo id poſtulet, vel neceſſitas urgeat, iis pœnis ſuo libitu, prout opus fuerit, uti poſſint. Ceſſante autem præfatorum Superiorum officio, & ipſa præcepta, ſive univerſalia, vel communia, ſive privata, & particularia ſint, penitus ceſſent, nullamque vim, ſeu robur deinceps habeant. *Temporaria præcepta qualiter ferenda. Præcepta Superiorum quando vim amittunt.*

DE OBEDIENTIA IN GENERE.

TITULUS VI.

Tex. *Vivendo in obedientia.*

Obedientiæ Votum. 1 TOTIUS regularis ædificij fundamentum, primariamque baſim, Obedientiam eſſe, adeo liquido conſtat, ut hac una virtute a Religioſis contempta, totam Religionem labi neceſſe ſit. Ne vero ex ignorantia cuipiam errare contingat, quæcumque ad Obedientiam ſpectant, hoc titulo ſtatuta ſunt.

Ad Obedientiæ votum quid pertineat. 2. Ad Obedientiam igitur pertinent Regula ipſa, præſentes Ordinis Conſtitutiones, Statuta Provincialia ut ſupra approbata, Ordines, Inſtitutiones, Decreta quæcumque, & quotidiana Superiorum vivæ vocis mandata, quorum omnium primo vim, & diſcrimina, ac deinceps præſcriptas tranſgreſſoribus ſpirituales, & temporales pœnas noſſe ſingillatim oportet.

Vota, & Regulæ qualiter obligent. 3. Tria vota, & Regulæ præcepta ad mortalem culpam obligant (iis dumtaxat, ſuper quibus fuit, vel fuerit a Sancta Sede Apoſtolica expreſſe, vel virtualiter diſpenſatum, exceptis.) Quod autem reliquum eſt in Regula (modo formalis, & verus contemptus abſit) venialem tantum culpam inducit.

Conſtitutiones qualiter obligent. 4. Itidem, & Conſtitutiones, & Decreta tam Generalia, quam Provincialia in iis, quæ vere præcepta ſunt, & quæ immediate ad votorum, & præceptorum Regulæ obſervationem conducunt, ad mortale obſtringunt; in reliquis vero, ad veniale ſolummodo. Idem enim obſervantiæ rigor Conſtitutionibus debitus eſt, qui Regulæ ipſi debetur.

Superiorum præcepta qualiter obligent. 5. Quæ vero a Superioribus Ordinis ſtatuuntur Præcepta, Ordines, Decreta, ſi ad meritum ſalutaris obedientiæ, vel in virtute Sancti Spiritus, vel ſub pœna indignationis divinæ, aut excommunicationis latæ ſententiæ, vel ſuſpenſionis a Divinis injungantur, & res in ſe gravis ſit, & magni momen-

menti, ut ſupra dictum eſt, ad mortale non modo obligant, ſed tantæ contumaciæ reus gravi pœna plectendus eſt. At ſi tertio monitus, in eamdem culpam relabatur, quibuſvis legitimis actibus privandus, ad quos non niſi a Generali Miniſtro reſtitui poſſit.

6. Ad conſervandam vero, ac promovendam obedientiæ perfectionem adeo regulari diſciplinæ neceſſariam, præcipitur Fratribus, ut eorum Superioribus in quibuſvis rebus non modo gravioribus, ſed & levioribus prompte obediant, & evocati ſigno ad communes actus, ſtatim conveniant, & quibuſvis muniis, ſeu officiis per communem (ut ajunt) tabulam ſive in Eccleſia, ſive in Choro, ſive in Dormitorio, & Cellis, ſive in Refectorio, Clauſtro, & ubicumque eis injunctum fuerit, omni reverentia perfungantur. *Officiorum Tabula.*

De Obedientia debita Summo Pontifici.

TITULUS VII.

Tex. *Fr. Franciſcus promittit obedientiam, & reverentiam Domino Papæ &c.*

1 EXſpeciali promiſſo quod Summo Pontifici, & Sacroſanctæ Apoſtolicæ Sedi fecit Seraphicus Pater, in quo vovente univerſi Minores Fratres voverunt, tenentur omnes, & ſinguli, non ſolum jure chriſtiano, & Domini noſtri Jeſu Chriſti decreto, ſed regulari etiam voto, & ſpeciali Seraphici Patris promiſſo ipſi Summo Pontifici canonice intranti, & Eccleſiæ Romanæ obedientiam, & reverentiam exhibere. Subſunt itaque Fratres, ut Chriſtiani, quibuſvis pontificiis ſanctionibus, ni ſpecialiter eximantur & ut Minores in hoc præſertim tenentur, ut Apoſtolicæ Sedi, & ſacris ejus Congregationibus in omnibus decretis ad Regulam declarandam, modificandam, reformandam, & quovis alio modo pertinentibus reverenter obediant. *Sum. Pont. & Sacr. Congreg. obediendum.*

2. Ad

Procurator Ordinis Sum. Pont. & Sac.Cong. decreta ad Provincias omnes tranſmittat.

2. Ad cognoſcendum itaque Romanorum Pont. nec non Sacrarum Congregatonum Decreta, diſtrictius injungitur Ordinis Procuratori pro tempore apud Romanam Curiam exiſtenti, quatenus diplomata omnia, omnia decreta, ſive Sanctiſſimi Domini noſtri, & præfatarum Congregationum Oracula ad Religionem noſtram præciſe, ſeu ad nos quomodolibet cum omnibus aliis Regularibus, aut quovis alio modo ſpectantia, in forma authentica probata diligenter conquirat, & ſingulorum exemplaria in Archivio Religionis reponi curet, nec non ad Miniſtrum Generalem, ſinguloſque Provinciales ſingula in ſuis Provinciis quam primum tranſmittat, ut ab iis, quibuſcumque eorum Provinciæ Fratribus notificentur, ut fideliter, ac diſtincte quid mandetur, quidve prohibeatur, quid concedatur, quidve revocetur explorantes, præcepta ſequi, prohibita vitare, conceſſa grato, revocata æquo (ut par eſt) animo excipere queant. Si vero Procuratoris Ordinis in mittendis ejuſmodi Decretis, vel Provincialium in iis promulgandis notabilis negligentia deprehendatur, a ſuis officiis deponantur.

Provinciales Miniſtri decreta promulgent.

De Obedientia debita Capitulo Generali, & Provinciali.

TITULUS VIII.

Generalis quando non ſubjacet Generalis Capituli decretis, & quando poteſt ipſa abrogare.

1 GEneralis Capituli ſanctionibus, & præceptis ſinguli Obedientiam, nemine prorſus excepto, præſtare teneantur, a qua nec ipſe Generalis Miniſter exemptus ſit, niſi ſpecialiter a Generali Capitulo eximatur, qui nec auctoritate ſua præcepta hujuſmodi abrogare, niſi in his, quæ ejus prudentiæ ab eodem Capitulo commiſſa fuerint, ullo pacto valeat.

Provincialis ſtatutis Provincialibus

2. Provinciales vero ordinationes ſingulos ejus Provinciæ Fratres, etiam Provincialem Miniſtrum (niſi forte ab ipſo Capitulo immunitatem haberet, & exemptionem) obſtringunt. Nec aboleri poſſunt, niſi per ejuſdemmet Provinciæ Provinciale Capi-

Capitulum, ſive ab ipſo Provinciali in iis dumtaxat, quæ ſuæ diſpoſitionis recto judicio ab eodem Capitulo demandata ſunt.

quando non ſubjacet, & quando poteſt ipſa abrogare.

De Obedientia debita Miniſtro Generali, & Provinciali, Cuſtodibus, & Guardianis.

TITULUS IX.

Tex. *Alii Fratres teneantur Fratri Franciſco, & ejus ſucceſſoribus obedire.*

1 MIniſtro Generali immediate ſubduntur quicumque Provinciales Miniſtri, Guardiani omnes de ejus menſa, delegati ab ipſo, in actu tantummodo delegationis, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, & quicumque alii de ipſius familia; mediate vero omnes, & ſinguli Fratres.

Generali Miniſtro quinam immediate ſubjaceant.

2. Miniſtro autem Provinciali immediate ſubſunt Cuſtodes, Guardiani, & delegati ab ipſo, in actu delegationis dumtaxat, mediate vero omnes, & ſinguli ſuæ Provinciæ Fratres. Itaque quo debito tenentur Fratres omnes Religionis Miniſtri Generalis Sanctionibus, & præceptis parere, eo pariter, & ſinguli Provinciæ Fratres Miniſtri Provincialis ordinibus, & mandatis obedire tenentur.

Provinciali Miniſtro quinam ſubjiciantur, & quomodo.

3. Cuſtodi præcipienti omnes ſuæ Cuſtodiæ Fratres obedire tenentur in his, quæ ad Cuſtodiatus officium pertinent, de quibus infra propria Conſtit. ſermo erit.

Cuſtodi quinam ſubjaceant.

4. Guardiano vero omnes, & ſinguli, qui in Conventu, cui præeſt, commorantur, ſive de familia ſint, ſive non, ſed viatores, vel aliis quibuſvis detenti negotiis.

Guardiano ſubjecti.

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT SECUNDUM

REGULÆ

DE SEMINARIIS.

TITULUS PRIMUS.

Primum Seminarium. AD novellas juniorum plantas in Religione ad Dei cultum, ac Seraphicæ Regulæ, Conſtitutionumque obſervantiam ſanctius alendas, habeat unaquæque Provincia duo ad minus Seminaria. Primum, ubi juniores Novitii in probatione, & ad decimum ſeptimum uſque ætatis annum expletum ſub ſolertis Magiſtri diſciplina, & inſtitutione degant, quod Noviriatus appellari ſolet. *Secundum Seminarium.* Secundum vero, ubi ceteri a decimo octavo inchoato, uſque ad vigeſimum primum pariter expletum, ſub peculiaris item Magiſtri diſciplina commorentur, & hoc Profeſſatus nomen apud nos ſortitur.

De Conventibus ubi Seminaria erigenda fuerint.

TITULUS II.

Conventus Seminariorum quales, Clement. VIII. 1 COnventus, in quibus Seminaria hujuſmodi fuerint erigenda, inſigniores ſint, ac ceteris locupletiores, magiſque juxta Clem. VIII. Decret. reformati, ſit in eis certus, ac præfinitus tam Profeſſorum, quam Novitiorum numerus, qui nec infra ſenarium, nec ſupra vigeſimum ſit, Fratres ibi de familia commorantes tales eſſe debent, ut exemplari eorum vita ad Regularem obſer-

obſervantiam ipſi Novitii allici queant. In quo quidem Generalis Miniſtri, aliorumque reſpective Superiorum conſcientias oneramus. Prælati vero, qui loca & Magiſtros Seminariis non deputaverint, aut aliquos in eis extra Seminaria abſque Magiſtro, vel ſocio vagare permiſerint, privationis officiorum pœnam ipſo facto incurrant.

De forma, & qualitate loci Seminariorum.

TITULUS III.

1 UTriuſque Seminarii locus propria clauſura ab ea parte Conventus, & Monaſterii, in qua alii Fratres ibidem commorantes, degunt, ſegregatus ſit; habeatque tot ad dormiendum ſeparatas cellulas, quot erunt numero Novitii, ſive Profeſſi, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commode ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, ejuſque ſocio reperiatur. *Seminariorum loca. Clemens VIII.*

2. In eo etiam præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igni communi recipiant. *Locus ad ſpirituales collationes. Ad lectiones. Clemens VIII. Locus ite calefactionis.*

3. Adſit & Oratorium, ſeu Capella ad Novitios, vel Profeſſos in ſpiritualibus præſertim cæremoniis, eccleſiaſticiſque functionibus, ut puta oratione vocali, & mentali &c. exercendos. *Oratorium Clemens VIII.*

4. Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem bene concluſus, atque munitus adſit; ſin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis vero Novitiis, vel Profeſſis ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eumdem quiſpiam alius ingrediatur. *Hortus. Clemens VIII.*

5. Adſint præterea (ſi commode fieri poterit) opportuniores aliæ officinæ, utpote veſtiarium, locus lignorum, & tonſuræ, &c. In omnibus au- *Officinæ.*

tem præfatis locis quam maxime invigilet Magiſter, ut nitor, & munditiès perpetuo colatur.

Cellæ quænam, & quales. 6. Novitiorum, & Profeſſorum hujuſmodi cellæ ſanctam paupertatem, & quo ad altitudinem, & latitudinem, & quo ad omnia præſeferant. Oſtium nullis clavibus, vel aliqua clauſura muniatur, ſed peſſulo tantum ligneo intus obſeretur, foriſque, ut aperiri poſſit, funiculus pendeat.

Cellarum oſtia. 7. Sit autem unumquodque cellarum hujuſmodi oſtium in medio perforatum tanta capacitate, ut a Magiſtro commode per illud foramen perſpici poſſit quidnam in cella Novitius, vel Profeſſus agat, an oret, an ſtudeat, ſive aliud quidpiam (quod Religioſum decet) exerceat. Ac ut hujuſmodi ſalutaris introſpectio liberius fiat, tenuam aliquam tabellam ad extrinſecam oſtii partem ipſi foramini ſuper ponendam eſſe ſtatuimus.

Cellarum ſuppellex. 8. In his autem cellis lectiſternium ligneum ſimpliciſſimi operis ſtatuatur, lectuluſque ſanctæ paupertatis ſtatui conveniens ſuper addatur, tantæque ſit amplitudinis, ut unum commode, duos nequaquam capiat, linteamina parvula duo ad immunditiam evitandam, ſtragula quoque, vel lodices laneæ pro temporum varietate, atque neceſſitate haberi poſſint.

Cellarum uniformitas. 9. Amplius in ipſis collocanda erit ex ſimpliciſſimo aliquo ligno menſula ad pios aliquot, & ſpirituales capiendum libros, lucerna, ſcabellum, genuflexorium, & aquæ benedictæ vaſculum, ſummaque adhibeatur diligentia, ut Novitiorum, & Profeſſorum cellæ in omnibus uniformes omnino ſint.

Nulli ad Seminaria aditus. Clemens VIII. 10. Ad hujuſmodi vero Seminariorum loca nemini ejuſdem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monaſterii Officiali ullo unquam tempore ſub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, ejuſque ſocio, ac etiam Monaſterii, aut Conventus Superiori, ſi quando ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimaverit; quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conventus, vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

11. Hujus loci clauſuræ clavis apud Magiſtrum ſemper aſſervetur, illique ſoli liceat ex gravi tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Novitiorum, vel Profeſſorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur. Præcipitur autem Provincialibus quibuſcumque Miniſtris, ut raro licentiam egrediendi e Seminariis ipſorum Seminariorum alumnis concedant: Novitiiſque præſertim non niſi ob graviſſimas, eaſque legitimas cauſas. Habita tamen temporis, ac diuturnitatis ratione, ac inevitabili caſu urgente, ut infirmitatis, vel conſimilibus, libere eam in Domino concedere queant.

Seminariorum claves. Clemens VIII.

Seminariorum. Alumnis egreſſus urgenti tantum ex neceſſitate concedendus.

De electione, & qualitatibus Magiſtrorum pro Seminariis.

TITULUS IV.

1 NOvitiorum, ſive Profeſſorum Magiſter ſacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & qui per decennium a profeſſione emiſſa in Religione perſtiterit. Quod ſi præ multitudine Novitiorum, aut Profeſſorum inſtruendorum Socio opus habeat, is deputetur vita, & omnibus (quoad fieri poterit) conſimilis, quique trigeſimum ſaltem annum excedat. Sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, caritateque referti, non ſine affabilitate graves, zelum Dei cum manſuetudine præ ſe ferentes, ab omni cordis, & animi perturbatione, ira præſertim, & indignatione, quæ in ſe, & erga alios caritatem impediunt, quam longiſſime alieni, & tales demum, qui in omnibus ſe ipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec eis quidquam detrahere poſſint.

Mag. Novitiorum, & Profeſſorum qualis.

Socii ætas & qualitates.

Clemens VIII.

Clemens VIII. Mag. pro Seminariis a quo eligendi. 3. Eligantur tam Magiſter, quam Socius per Generale, ſive Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujuſmodi ſubituri.

Clemens VIII. Mag. ac Socii pro Seminariis a quo ſubrogandi, & quo ordine. 4. Quod ſi forte intra hoc trium annorum ſpatium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de cauſa, ex illis locis amoveri, vel mori contigerit; Generalis tantum Miniſter alium, vel alios in prędictorum locum ſubrogare valeat. Quapropter decernitur, ut in Provinciali Capitulo tot ad hujuſmodi ſubeundum onus eligantur, quot in illa Provincia idonei reperientur, eorumque nomina penes ſe conſcripta, tum Provincialis Miniſter; cum etiam præcipue Generalis retineant, ut ex eis poſtea, ſi qui ad hujuſmodi curam ſubrogandi fuerint, ſubrogentur.

De primo Seminario.

TITULUS V.

Qui primo Seminario adjungendi. 1 IN primis Seminariis Novitii per annum integrum, a ſuſcepto probationis habitu, permanere debeant, alias & profeſſionem nullam eſſe, & admittentes hoc modo, ab officiis cecidiſſe ſtatuimus, & declaramus; permaneant inſuper in eodem Seminario, poſt emiſſam profeſſionem; ad annum uſque decimum ſeptimum expletum.

De acceptatione Novitiorum.

TITULUS VI.

Text. *Si qui voluerint hanc vitam accipere, & venerint ad Fratres noſtros.*

Filiationes Conventuum. 1 QUia filiationis uſum in Ordine noſtro receptum, & approbatum, nos pariter recipimus, & approbamus, propterea ſtatuimus, firmiterque præcipimus, ne quiſquam in poſterum ad probationem, vel profeſſionem admittatur; qui prius ab aliquo Conventu pro filio receptus

non

non ſit: alias admiſſio, & profeſſio nulla ſit, & admittentes ipſo facto officiorum privationem incurrant.

Ad quos ſpectet in filios Conventuum acceptare.

2. Cum autem pro alicujus Conventus filio quiſpiam acceptandus fuerit, hic ordo ſervandus erit. Omnium nativorum, etiam illius Conventus laicorum; dummodo profeſſionem emiſerint, convocato Capitulo; Guardianus recipiendam perſonam coram illis proponat, de gravitate negoci, de damno; futuroque dedecore, ſi qui recipi quærit; pravis moribus eſſet; accuratum ſermonem inſtituens: tum vero dierum ſex, quorum ex tribus canonicis terminis, duo unicuique aſſignandi erunt, ſpatium pro deliberatione, & ſolutione negotii indicat, ad explorandum ſcilicet natales, parentes, honeſtatem, eruditionem, ceteraſque recipiendi Filii conditiones.

Modus cooptandi filios in Nativis Conventibus.

Conſanguinei non admittuntur eo in Conſilio in quo de qualitatibus recipiendi agitur.

3. Sexto die elapſo, convocatis iterum (ut ſupra) Fratribus omnibus, ut ſolum Deum in tanto negotio, ſolam animarum ſalutem, & Religionis honorem præ oculis habeant, Guardianus ex munere moneat. Excluſo deinde, ſi quis Fratrum in Conſilio ei, qui recipiendus eſt, cognatus, ſeu affinis, aut alio quovis modo conſanguineus ſit; libere a quocumque, quidquid ſibi placuerit, de recipiendo Perſona, Natalibus, Parentibus, ceteriſque neceſſariis conditionibus proferatur, & opponatur. Nemini autem nullatenus liceat, quæ pronuntiata, vel oppoſita ſunt, revelare; quod ſi quempiam ea revelaſſe compertum fuerit, excommunicationis pœnam ipſo facto incurrendam; ac utriuſque vocis in Conſilio privationem perpetuo ſubeat. Si nihil opponatur, vel oppoſita nulla eſſe probentur, accerſito (qui excluſus fuerat) conſanguineo per ſuffragia ſecreta, an in filium ejus Conventus cooptandus ſit necne, judicetur; quæ ſi ſupra medietatem affirmativa ſint, eo ipſo in filium acceptetur; ſi negativa, nequaquam. Si tamen contigerit plures eſſe conſanguineos, vel affines ei qui acceptandus eſt, duo tantum ex ipſis digniores habeant jus ſuffragii.

Ad ſuffragia conſanguinei admittuntur, ſed non plures.

Receptus in filium Conventus quando quis cenſeatur.

4. Qui vero a Conventus filiatione ſemel rejectus

eſt,

Quis non acceptandus. eſt, eodem anno proponi iterum nequeat; receptos autem, vel acceptatos *Fratres noſtri mittant eos* (inquit Regulæ textus) *ad ſuos Miniſtros Provinciales.*

Ad quos ſpectet ad Religionem recipere.

TITULUS VII.

Tex. *Quibus ſolummodo, & non aliis recipiendi Fratres licentia concedatur.*

Capitula quoſnam ad Religionem recipere poſſint.

1. MInister Generalis propria auctoritate ad Religionis habitum omnes, qui ab æſtu ſæculi ad portum Religionis confugiunt, admittere, eamdemque facultatem ſolis Provincialibus Miniſtris (ut ex Regulæ textu apparet) concedere poteſt. At vero ex fel. rec. Sixti Quinti, & Clementis Octavi Conſtitutionibus abſoluta facultas recipiendi ad habitum Religionis eos, qui ſextum decimum ætatis ſuæ annum exceſſerint, ſolis Capitulis Generalibus, & Provincialibus, eorumque Congregationibus (nonnullis ſervatis conditionibus inferius apponendis) reſervata eſt, quam & nos eis pariter reſervamus.

Generalis Miniſter quoſnam recipere poſſit.

Facultas admittendi ad Ordinem quibuſnam concedenda.

2. Generalis itaque Miniſter Juvenes præfatum ætatis annum non ſuperantes ad Religionis habitum recipere queat; ſimiliter & Provinciales Miniſtri, ſi a Generali de receptione hujuſmodi ſpecialem obtinuerint facultatem; alias nullo modo. Hanc tamen facultatem Provincialibus ultra montes, & maria teneatur Generalis Miniſter initio Provincialatus liberam pro toto ejuſdem Provincialatus tempore concedere. Ceteris vero ad libitum, prout ipſi magis videbitur expedire. (Provincialibus tamen, ut præfertur, exceptis) nulli alteri, niſi forte nullo exiſtente Provinciali, ejuſdem Provinciæ Commiſſario concedi poteſt.

Recepti ad Ord. etiam in Capitulis

3. Recepti vero, ſive admiſſi ad Ordinem, etiam ſi a Capitulis, vel Congregationibus admiſſi fuerint, ad habitum Religionis nullatenus admittantur, niſi Miniſtri Generalis conſenſu prius in ſcri-

pris

ſtis obtento ; in libro vero Novitiorum de eodem conſenſu , & facultate ſpecialis mentio fiat, ſicut & de aliis conditionibus , ut infra ſuo loco dicetur.

admitti non poſſunt ad habitum ſine Generalis Miniſtri licentia.

De examine ante receptionem faciendo, & de recipiendorum conditionibus.

TITULUS VIII.

Tex. *Miniſtri vero diligenter examinent eos de Fide Catholica.*

1. ANte omnia ab his, qui ad Ordinem recipiendi ſunt, diligenter exquirendum eſt , quo ſpiritu , qua mente , ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint , quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis , & perfectioris vitæ , ac ut Deo liberius , & ſecurius famulari poſſint ; an potius levitate animi , vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum Parentes ope , & ſubſidio eorum indigentes, deſtituantur.

Clemens VIII. De quib. præſertim interrogandi, qui ad Ordinem noſtrum accedunt.

2. Præterea diligentiſſima perquiſitio habenda eſt de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine , moribus, & vita anteacta , ac præcipue eorum , qui ſextumdecimum ætatis annum excedent , an criminoſi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint , juxta formam Conſtitutionum felicis recordationis Sixti Quinti, & Clementis Octavi, & juxta conditiones alias a Sacr. Can. & Summis Pont. aſſignatas. Impedimenta vero ad Religionem aditum præcludentia , ac de quibus diligentiſſime recipiendos omnes examinandos eſſe ſtatuimus, hæc ſunt.

Clemens VIII.

Recipiendorum conditiones perquirendæ.

1. Hæretici qui ſunt, aut ſuſpecti de hæreſi , vel qui eam abjuraverint , vel quorum Parentum corpora , vel Statuæ concrematæ ſint . Item Infideles, vel Hebræi ad fidem converſi , niſi per triennium inter Catholicos pie , & catholice vixerint.
2. Schiſmatici, vel de ſchiſmate ſuſpecti.

Impedimenta ad

habitum Religionis.

3. Publice, ſeu publica ſententia actu excommunicati, irregulares, aut alia eccleſiaſtica cenſura innodati.
4. Fidei rudimenta penitus ignorantes.
5. Matrimonio conſumato ligati, niſi juxta formam in Regula præſcriptam.
6. Illegitimi omnes, hoc eſt, ex non legitimo matrimonio nati, vel etiam ex infamibus Parentibus, ſive Patre, ſive Matre tantum orti.
7. Facinoroſi, & rei, puta furti, latrocinii, homicidii, ſacrilegii, nefarii amplexus, aut graviorum ſcelerum ad Judices delati, & convicti.
8. Infames infamia juris, vel facti, vulgari, & publica.
9. Gravati ære alieno, vel ratiociniis reddendis obnoxii.
10. Profeſſi alterius Religionis arctioris, & æqualis cujuſvis, etiam Heremitæ.
11. Morbo contagioſo, vel obſcæno, aut caduco laborantes, ſive alio graviori. Item mente capti, ſive per intervalla, ſive jugiter, membro aliquo deſtituti, vel notabili monſtruoſitate affecti.

Proteſtatio cum recipiendis.

3. Quilibet igitur admittendus de his conditionibus examinetur; proteſteturque ei Superior, quod ſi quopiam ex antedictis defectibus ſit obnoxius, ſtatim ac innotuerit, a Religione ejicietur; ejus enim mens eſt, tam ad receptionem, quam ad probationem, vel profeſſionem eorum, qui tales fuerint, nullum præſtare conſenſum.

De impedito malitioſe recepto, ſeu illum recipiente; quid?

4. Si autem compertum fuerit, præfatos Ordinis Superiores, ad quos receptio ad Religionem ſpectat, malitioſe ſcientes, ac volentes hujuſmodi impedimentis notatos ad Ordinem recepiſſe, ipſo facto excommunicationem incurrant; hi vero, qui ſic recepti fuerint, ab Ordine tamquam indigni ejiciantur.

Recipiendorum ad Ordinem qualitates.

5. Sint itaque recipiendi omnes mites, & modeſti, ingenio faciles, & dociles, ſit eis voluntas veræ virtutis cupida, & obedire parata. Sint ingenuis moribus, conditione liberi, vel ſaltem emancipati, impollutæ vitæ, animo bene compoſiti;

ti; ad ſanctiſſimam Seraphicæ perfectionis vitam, & regularis diſciplinæ obſervantiam, divino fiſi præſidio, toto corde anhelent, & tales, quorum receptio, & adſcriptio toti Clero, & Populo ædificationem, Ordinique noſtro decorem afferat.

De his, qui ad Clericatum recipiendi ſunt, deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS IX.

1. CLericorum numero nullus adſcribi poſſit, qui quintumdecimum ætatis ſuæ annum non compleverit: excipiuntur tamen ab hoc ſtatuto inſigniores Conventus, ubi prima Seminaria conſtitura ſunt, in quibus tres, vel quatuor tantum, figurato cantu ſufficienter inſtructi, qui tamen duodecimum ſaltem annum expleverint, Clericorum numero adſcribi queant. Generalis quoque Miniſter, ob legitimam cauſam, quæ Religioni decorem, vel utilitatem allatura eſſet, in hoc caſu cum his, qui nondum quintumdecimum attigerint, & duodecimum expleverint, diſpenſare poſſit, & valeat. *Ætas.*

2. Qui ad Clericatum adſumendi ſunt, latinam linguam calleant, vel ſaltem illius addiſcendæ ſpem indubiam præſeferant, ut Minoribus, ac deinde ſtatutis temporibus, Sacris Ordinibus initiari poſſint, ac in litterarum ſtudio ad Dei gloriam, animarumque ſalutem proficere. Judicium itaque, ac ingenium in admittendo Clerico explorabitur; eaque mentis diſpoſitio, & corporis habitudo, quæ ad hujus ſtatus functiones apte accommodata ſit, diligenter examinetur. *Clericorum qualitates.*

3. Si quis propterea vigeſimum quintum ætatis annum excedens, ad Religionis habitum admitti poſtulaverit, ac latinæ ſaltem linguæ, & aliqualis eruditionis expers ſit, in Laicorum dumtaxat numerum, quibus litterarum ſcientia haud neceſſaria eſt, conferatur, ac (ſi admittendus ſit) in eorum Ordinem adſcribatur. *Provectioris ætatis idiota qualiter ad Ordinem admittendus.*

De his, qui ad Laicorum ſtatum recipiendi ſunt; deque eorum qualitatibus, & examine.

TITULUS X.

Ætas.

1. QUi Laici futuri ſunt, & ad laicalem ſtatum admittendi, vigeſimum primum ſuæ ætatis annum ut jam abſolverint, ac vigeſimum quintum non exceſſerint, neceſſe eſt, licet cum his quoque ob rationabilem cauſam poſſit Generalis Miniſter, ſi ei in Domino videbitur, in hoc diſpenſare. Uxoribus non modo, ſed & Filiis, & Filiabus careant, & artem aliquam ad Conventus, Religionis, & Fratrum utilitatem calleant.

Soluti.

Laicorum qualitates.

2. Examinetur propterea in admittendis hujuſmodi ea mentis capacitas, ut ad regularis vitæ documenta, moreſque facile accommodentur. Illudque demum corporis robur, quo Dei Servis in miniſteriis debitis ſervire queant. Non permittunt Superiores a Conventibus Laicorum multitudinem recipi, ſed duo tantum in ſingulis Conventibus in filios accipiantur; in inſignioribus autem, quot fuerint opus. Generalis autem Miniſter, & Provinciales, quotnam ſingulis hujuſmodi Conventibus opus ſint, declarabunt.

Determinatus ſit Laicorum numerus in ſingulis Conventibus.

Laici ad Clericorum ſtatum non tranſeant.

3. Qui ad Laicorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire, etiam durante tempore probationis, non poſſint: quod ſi quis laicorum Clericalem coronam ſibi aſſumere præſumpſerit, ea ſtatim ac innotuerit, privetur, & gravi pœna puniatur. Si vero ſacros etiam Ordines ſuſcipere auſi fuerint, ad laicalem ſtatum denuo redire cogantur, viliora Conventus miniſteria perpetuo exerceant, ad alios Ordines promoveri non poſſint, a ſuſceptis perpetuo ſint ſuſpenſi, & gravioribus pœnis ſubjiciantur. Decretum hoc impoſterum duntaxat valere, ac de præteritis, ad eos tantum extendi, qui duobus annis proxime elapſis ita promoti ſunt, volumus, & mandamus.

De

De examine in Capitulis, & Congregationibus faciendo.

TITULUS XI.

1. IN ſingulis Capitulis tam Generalibus, quam Provincialibus, eorumque Congregationibus, nonnulli ex inſignioribus Patribus qui examinatores, vel receptores ad Religionem appellentur, ſpecialiter ad hoc deputandi ſunt: hi vero de ſingulis ſuperius adnotatis diligenter examinent eos, qui ad Religionem admitti petierint, peractoque examine, teſtimoniales litteras Notarii, ſeu Cancellarii Communitatis, Parochi, Ludi Magiſtri, & Medici certiſſimis monumentis firmatas recognoſcant, factaque Capituli Patribus relatione, ab his per vota, ſive ſecreta ſuffragia, ſi digni fuerint, admittanutr, ſi ſecus, dimittantur.

Examinatores ad habitum in Capitulis deputandi.

Teſtimonialis recipiendorum littera.

De examine extra Capitulum faciendo.

TITULUS XII.

1. QUi extra Capitulum ad Religionis habitum admitti poſtulaverint, ac ſextum decimum ætatis annum (ut præfertur) non exceſſerint, prius a Generali, vel Provinciali Miniſtro de ſingulis præſcriptis conditionibus diligenter examinandi ſunt. Cum itaque examinari debuerint, convocatis aſſiſtentibus, aliiſque (ſi eis videbitur) ex inſignioribus ejus Conventus, ubi fuerint, Patribus, ad examen procedatur, eoque peracto, litteræ, ſeu teſtimonia Parochi, Medici, & aliorum proferantur, quibus ut authenticis, & legitimis comprobatis, & cognitis, ſi admittendi fuerint, admittantur; ſeu alias, prout in Domino expedire videbitur, dimittantur.

Examen extra Capitulum a quibus, & qualiter faciendum.

De

De ordine ſervando in receptione Clericorum ad habitum Religionis.

TITULUS XIII.

Recepti ad Ordinem ſub habitu ſæculari aliqualem probationem peragant.

1. POſteaquam in Clericorum numerum aliquis ad Religionem receptus fuerit, habito Miniſtri Generalis aſſenſu, in primo, vel ſecundo Seminario, aut etiam in aliquo Conventus cubiculo, prout ejus poſtulaverit ætas, ut supradictum eſt, recipiatur, ibique ſæculari habitu (modeſto tamen) retento, per aliquot dies incluſus cum aliis Novitiis (in loco ab eis, quantum fieri poterit, ſeparato) maneat, omnique temporalium rerum cura ſepoſita, totum Deo ſe ſe, ſpiritualibuſque exercitiis addicet.

Religioſis actibus exerceantur. Neminem alloquantur.

2. Interim apud Magiſtrum functionibus ſingulis eccleſiaſticis, & domeſticis interſit, accurateque, & attente Religionis cæremonias, ſacroſque ritus obſervet. Neminem ex Fratribus vel Sæcularibus verbo, aut ſcripto, niſi obtenta a Magiſtro licentia, ullo pacto conveniat. Aſſueſcat inſuper cum aliis Novitiis alternatis diebus proprias culpas publice in Capitulo Seminarii confiteri.

Omnia, quæ in Religione ſervanda ſunt, eis notificentur. Generalis confeſſio.

3. Tunc autem accuratius exquiratur, quo ſpiritu ad Religionis perfectionem vocatus ſit, omnes ei Regulæ arctiores articuli proponantur, Præcepta quælibet de Regularis vitæ obſervantia, Sanctiones, Conſtitutiones inſuper, & Regulæ omnes, quæ in Ordine noſtro ſervantur; cureturque diligenter, ut in quarumcumque virtutum, obedientiæ, & humilitatis præcipue actibus ſedulo exerceatur, ac ut generaliter confiteatur.

Quando ad habitum admittendi.

4. Aliquot demum diebus tranſactis, quot Magiſter ſuffeciſſe probaverit, Religionis habitu (niſi forte legitima obſtaret cauſa) induatur, & ad probationis annum recipiatur.

Liber Novitiorum.

5. Nomina, & cognomina, quibus in ſæculo vocabatur, item & patria in peculiari libro ad hunc dumtaxat effectum apud Magiſtrum aſſervando,

do, deſcribantur; Annus, Menſis, Dies, & Hora ſuæ receptionis, & a quo, & quomodo ex præfatis Receptoribus ad Ordinem aſſumptus fuerit, ſedulo inſuper adnotetur. Liceat etiam Novitiis in receptione ipſorum nomina commutare; proborumque (ſi placuerit) defunctorum Fratrum appellationes denuo ſuſcitare. *Modus induendi Religionis habitum.*

6. Cum autem ad actum induendi Novitios perventum fuerit, ante benedictionem veſtium, Summorum Pontificum Privilegium Religionem ingredientibus, in eaque perſeverantibus conceſſum illis exponatur; qualiter nimirum ab omnibus cenſuris, pœnis, & irregularitatibus (non tamen publicis) abſolvantur; ita tamen quod ſi per hujuſmodi ſententias debito, ſive alieno ære adſtricti fuerint, ſatisfaciant. Moneantur inſuper quantum ex hac vocatione Deo ipſi teneantur, à quo ex Summorum pariter Pontificum Privilegiis omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, & baptiſmalem innocentiam miſericorditer aſſequuntur. Hiſque expletis, & ordinaria abſolutione ſuper induendos facta, Religionis habitu, juxta formam in Rituali noſtro præſcriptam, induantur, & in Seminarium probationis annum incepturi, ſub Magiſtri diſciplina reducantur. *A Novitiorum parentibus, & curatoribus quid recipiendum.*

7. Quoniam vero Conventus noſtri redditibus, ut plurimum, ita pinguibus carent, ut victum, atque veſtitum Novitiis præbere non poſſint, ſtatuitur juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, ut ante Religionis ingreſſum aliquid de eorum bonis, pro alimentis præſtandis, Conventui exſolvatur; & quicquid pro veſtibus, & aliis neceſſariis rebus erogandum fuerit, erogetur; alioquin, etiam ad Religionem recepti non admittantur ad habitum: qui autem admiſſi fuerunt, præter ea, quæ dicta ſunt, utenſilia omnia ipſis neceſſaria, etiam lectiſternia deferant: præter hæc autem caveant Fratres, ne ab eorum Parentibus, Propinquis, aut Curatoribus quicquam ante profeſſionem accipiant, nec ad alias inſuper ultra ſupradictas expenſas ullatenus compellantur. *Seſſ. 15. c. 16. de Reform.* *Omnia Novitiis neceſſaria a quibus ſubminiſtranda.*

8. Si

Pauperes Novitii. 8. Si autem Parentes, vel Curatores eorum ita pauperes fuerint, ut id ab eis præſtari non poſſit; & induendi ipſi non vulgarem bonæ indolis expectationem, tum in regulari diſciplina, tum in ſtudio litterarum præſeferant, Conventus illi, quorum nomine, ſive filiatione ad habitum aſſumentur, pro præfatis expenſis ſupplere debeant, ſin minus, tota nativa Provincia.

De Novitiorum Clericorum probatione.

TITULUS XIV.

Tex. *Poſtea concedant eis pannos probationis;*

Novitiorum educatio. 1. NOvitii ad Probationis annum excepti, eo zelo, eave diligentia in timore Domini educandi ſunt; ut per totum vitæ curſum, in eadem diſciplina permanentes, ſanctam, juxta Conſtitutionum reformationem, regularemque obſervantiam exemplo ſuo ſtabilire, & conſervare queant.

Novitiorum a quibuſdam exemptiones. 2. In ipſo igitur Probationis anno nulla eis permittantur officia, quorum cauſa cum externa quacumque perſona ipſis agendum ſit; profeſſos Fratres extra Conventum non commitentur; Eleemoſynarum Quæſtores non deputentur; nec alibi cum ceteris Fratribus, quam in Choro, & Eccleſia divinorum officiorum, ac in Refectorio communis menſæ gratia converſentur.

Novitiorum officia qualiter diſponenda. 3. Viciſſim tamen in omnibus, tam domeſticis, quam familiaribus obſequiis exerceantur; ſingulisque propterea ſabbathi diebus, Magiſter alternatim munera omnia, ex tabella ab ipſo conficienda, ita eis diſponat, ut modo Lectoris in menſa, modo Ceroferariorum, Janitoris ſeminarii, aliaque hujus generis munia debita ſuorum actuum directione, prout in Regulis inſtitutionum, perſolvant.

Novitiorum veſtiarium. 4. Habeant Novitii omnes in Veſtiario communi neceſſariam ſupellectilem; ex eoque, juxta Magiſtri diſpoſitionem, de neceſſariis provideantur.

5. Qui-

5. Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali incumbat, unuſquiſque juxta propriam diſpoſitionem, ac ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum; pluriesque in die propriam conſcientiam quilibet eorum examinare contendat; quotidie item Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro nocturnis, diurniſque officiis aſſiſtant.

Spiritualia Novitiorum exercitia.

Clemens VIII.

6. Quod demum ad tentationes pertinet, nullam Magiſtro celare debeant; ſed omnes, (quæcumque illæ ſint) ne ullis Diaboli laqueis illigentur, fiducialiter ipſi Magiſtro aperiant, qui eos & patienter audiat, & benigne ſoletur, ac in ſpiritu lenitatis, quo pacto eas, Deo favente, ſuperare poſſint, edoceat.

Tentationes.

7. In hoc igitur vitæ genere Novitii omnes per annum integrum, & continuum a ſuſcepto Probationis habitu manere debent: eoque integre expleto, ad Profeſſionem, ſervatis ſervandis, admitti poſſint; alias, & Profeſſionem nullam eſſe, & admittentes ab officiis cecidiſſe ſtatuimus, & declaramus.

Novitiorum probatio.

8. At ſi Novitius infra ipſum probationis annum, urgenti aliqua cauſa, ad alium Conventum, ubi Seminarium fuerit, mittendus eſſet, antequam ad Profeſſionem admittatur, teſtimoniales litteræ ejus, a quo diſceſſit, Seminarii Magiſtri Novitiorum habeantur; a quo ſi de re gravi a Novitio perpetrata quidpiam referatur, idque verum eſſe conſtiterit; nullâque de emendatione ſit ulterior ſpes, ad profeſſionem non admittatur; ſed ab Ordine ſtatim dimittatur: quod ſi emendationis certa ſpes reliqua ſit, vel de ea Novitius quomodolibet ſpecimen dederit, tunc (ſi videbitur) admitti poſſit: ſi vero de illa dubitaretur, profeſſio in aliquot menſes (Superiore conſentiente) differri poſſit, quo tempore ex data de ſeſe ſignificatione rectum feratur judicium.

Litteræ teſtimoniales ad Profeſſionem quando, & qualiter neceſſariæ.

Profeſſio quo caſu, & quomodo differenda.

9. Verum ſi a Seminarii loco abſque ſpeciali Superioris licentia egreſſus, ad alias quaſvis domos, vel loca declinaverit, ſi ad Ordinem iterum, & habitum aſſumendus ſit, Probationis annum

Probationis annuus quo caſu reſumendus.

annnm denuo, ac ſi numquam ipſum Religionis habitum geſtaſſet, nec umquam in Religione permanſiſſet; incipiat.

De Magiſtri Novitiorum Officio, ſanctaque Novitiorum educatione.

TITULUS XV.

Novitiorum educatio ad Magiſtrum pertinet.

1. MAgiſtri Novitiorum munus, & officium in eo præſertim poſitum eſt, ut ſibi ſubjectos Novitios, ſive etiam Profeſſos in eodem primo Seminario (ut dictum eſt) ad annum uſque eorum ætatis decimum ſeptimum expletum commorantes, in timore Domini, Regulæ obſervatione, ac regularis diſciplinæ cultu ſanctiſſime educare, ac inſtruere quam maxime ſtudeat.

Clemens VIII.

2. Plenam propterea, & abſolutam habeat poteſtatem circa Novitiorum, & Profeſſorum hujuſmodi inſtitutionem, ac Seminarii, cui præeſt, regimen: ita ut in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus majoribus exceptis) quovis colore ſe ingerere liceat: localique Superiori, quiſquis ille ſit, præſente Magiſtro corrigendi Novitios, vel Profeſſos, aut aliquid erga ipſos, eo inconſulto, agendi, vel diſponendi omnis auctoritas per hoc decretum aufertur.

De Novitiis ſolus Magiſter diſponat.

Clemens VIII.

3. Curam itaque diligentem adhibeat, ut Novitii omnes, & Profeſſi in regulari diſciplina ſedulo exerceantur, agnoſcantque præcipue divinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolemnium, & quam neceſſaria Ordinis Conſtitutionum obſervantia: modum in oratione tum mentali, tum vocali fructuoſe perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona, atque proclivis eſt) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, jejunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim (quæ ſemel ſaltem quacumque

Modus inſtituendi Novitios.

heb-

hebdomada fiat) per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria; per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumque ſilentium. Adeoque circa ea, quæ ad modeſtiam (quæ Religioſos maxime juvenes decet) pertinent, diligentius invigilabit, ut juxta ipſas modeſtiæ Regulas vultu demiſſo, apta membrorum compoſitione, totiuſque corporis habitudine devotionem undique ſpirent, ac ſanctimoniam paſſim, & ubique præſeferant.

4. Divinum præterea Officium attente, & devote recitare, & juxta Rubricas diſponere doceat: ac ſi qui adſint, qui ſacra fidei rudimenta aliqualiter ignorent, ut ad ea addiſcenda, ſimul cum Regula, & aliis ſpiritualibus inſtitutionibus adjiciant animum, quam diligentiſſime curet. *Divini Officii recitatio.*

5. Quoniam vero ad inſerviendum Eccleſiis, in quarum Conventibus Seminaria erecta ſunt, hujuſmodi Seminariorum Alumni deſtinantur, diligentis ideo Magiſtri præcipua cura ſit, ut private intra Seminarii ipſius ſepta, in iis omnibus prius exerceantur, exacteque erudiantur, quæ ab eis in Choro, vel in Capitulo, aut Refectorio publice recitanda, legenda, ſive canenda fuerint. *Novitii privatim publicas eorum functiones exerceant.*

6. Singulis propterea ferialibus diebus, ſtatutis poſt prandium horis, Eccleſiaſtici, ſive Choralis, vel (ut dicunt) firmi cantus exactiſſima praxis ab omnibus habeatur. Quod ſi etiam ad figuratum (ut pariter dicunt) cantum, vel muſicam idonei ſint, nec ſciat Magiſter, aut Socius illos in his facultatibus erudire; & ad Organorum pulſationem inſtruere, a Provinciali Capitulo, ſive ab ipſo Provinciali Miniſtro Pater aliquis provectæ ætatis, probatæque, & exemplaris vitæ, qui eos in hujuſmodi cantu, & ſono inſtruat, deputetur. Si qui vero muſicam artem callentes, in primis Seminariis reperiantur, prohibitum eſt Magiſtro eos ad alienas Eccleſias, Domos, Fraternitates, ſeu alia quævis loca, ejuſdem quoque Civitatis, & Oppidi, canendi gratia ducere, ſive ut alii ducant, permittere: eos autem, *Cantus Choralis. Muſica. Novitii a quo Muſicam edocendi. Novitii canendi gratia extra noſtras Ec-*

cleſias non ducantur. tem, qui in noſtris Eccleſiis ſacro huic miniſterio deſerviunt, Magiſter, vel Socius ad Organa comitentur, ubi Novitii omni modeſtia, humilitate, ac devotione, quoad uſque ſit opus, ſimul cum Magiſtro, vel Socio perſiſtant.

Novitiorum ſtudia. 7. Mane, & Veſpere reliquæ lectiones, quas probationis annus permittit, eorumque capacitas exigit, grammaticæ nimirum, linguarum, &c. ſive ab ipſo Magiſtro, vel Socio, ſive ab alio, vel aliis a Capitulo, vel Provinciali Miniſtro deputando, vel deputandis ſine ulla intermiſſione diligentiſſime habeantur.

Novitii præſente Magiſtro, vel ſocio, doceantur. 8. Magiſter autem, vel Socius quibuslibet lectionibus, tam cantus, quam aliarum facultatum una cum ipſis continuo intereſſe debebunt.

9. Feſtivis vero diebus orationi, meditationi, ceteriſque ſpiritualibus exercitiis totos ſe dabunt; tum de doctrina Chriſtiana, de Regulæ præceptis, de noſtris Conſtitutionibus collatio, ſeu conferentia habeatur; ac ſi quæ dubia fuerint, Magiſter eos patienter audire, benigneque de iis erudire curabit.

Feſtorum dierum exercitia.

Novitiorum confeſſarius. 10. Muneris quoque Magiſtri Novitiorum ſit, eorum confeſſiones audire, licet, juxta decretum Sacri Concilii Tridentini pro ſanctimonialibus, ſtatuamus, ut alterius extraordinarii confeſſarii copia eis opportune offeratur, & detur.

Caſus reſervati pro Novitiis. 11. Novitios a caſibus reſervatis abſolvendi, niſi aliter Generali Miniſtro videatur, plenam ipſorum Magiſtro facultatem, plenumque jus concedimus.

Mag. Novitiorum non niſi petita, & obtenta a ſuperiore locali licentia e conventu recedat. 12. Si quando, vel oblectationis gratia, vel alia quacumque ex cauſa ſimul cum Novitiis opus fuerit ipſi Magiſtro a Conventu recedere, localem prius Superiorem conſulat, a quo benedictione accepta, quam ille nunquam abſque rationabili cauſa denegabit, libere, & licite cum iis, quo magis libuerit, pergat: ipſe tamen abſque illis raro, & non niſi urgente neceſſitate, & de Superioris licentia e Conventu egrediatur. Novitios vero minores natu (quantum commode fieri poterit) nullatenus admittat ſocios.

Mag. Novitiorum 13. Miniſtrum quoque Generalem opportune de

ſuo-

ſuorum Novitiorum ſpirituali profectu, de ipſorum in litteris, aliiſque facultatibus eruditione, deque iis omnibus, quæ ad Seminaria pertinent, certiorem ſingulo quoque ſemeſtri reddere teneatur. *ad Generalem Miniſtrum relatio.*

14. Illud autem arctiſſime curabit Magiſter, ne ullus extraneorum, quicumque ille ſit, etiamſi alter ex Parentibus, Novitios abſque ſui benedictione alloquatur; petita vero, habitaque benedictione, non niſi eo, vel Socio præſente, & audiente, eum alloqui ullo pacto permittat. In his vero collocutionibus, quam paucioribus ſe expediant, modeſte, humiliter, ac religioſe colloquantur, optimamque iis, qui ſe ſe alloquuntur, ſanctitatis ædificationen præbeant. *Novitii neminem alloquantur, vel quomodo.*

15. Si crebris Parentum, aut Propinquorum quorumlibet viſitationibus Novitiorum aliquis a recta ſpiritus, tranquillaque conſcientiæ, & animi quiete perturbaretur, Magiſtri partes erunt, Generalem Miniſtrum conſulere, ut alio (ſi neceſſe fuerit) pro ipſius animæ quiete transferatur. *Sæcularium etiam proximorum Viſitationes vitentur.*

16. Epiſtolas tum ſcribere, tum recipere abſque Magiſtri licentia penitus interdicitur: a quo non niſi ex legitima cauſa ea concedatur; quidve ſcribatur per ſe ipſum, aut per Socium omnino videatur. *Novitiorum Epiſtolæ.*

17. Paternas, ſeu alienas domos frequentius inviſere non permittantur; ibi vero pernoctare omnino, ac quam ſtrictiſſime prohibeantur: Magiſtroque id permittenti non levis pœna infligenda eſt; cujus quidem abuſus ut omnis auferatur occaſio, qui poſt hac ad Ordinem recipientur, extra eorum Patrias, probationis annum acturi, ad alia Seminaria (niſi legitima adſit cauſa) conſulto mittantur. *Novitii extra Seminaria non pernoctent.*

18. Alterum quoque Novitiorum alterius cellulam ingredi vetitum eſt abſque Magiſtri benedictione: ſi quando autem a Magiſtro hujuſmodi licentia cuipiam ex cauſa concedatur, cellulæ oſtium ſemper pateat: hujuſque Decreti transgreſſores graviter à Magiſtro puniendos eſſe decernimus. *Alter alterius cellam non adeat.*

19. Animi vero remiſſio, ſive modeſta oblectatio loco apto extra Seminarium, vel Novitiatum ſemel *Clemens VIII.*

Novitiorum recreationes quales.

in hebdomada ipſis Novitiis benigne his legibus concedatur, videlicet ut Magiſter, vel Socius continuo adſit. Duo ex ipſis a ceteris omnibus ſejuncti non commorentur: ſtrepitus, manuumque licentioſiores colliſiones, quibus ſpiritualis compoſitio relaxaretur, interdicantur. Interim vero eorum inclinationes, animive propenſiones diligentius obſerventur.

Abſente Magiſtro, ac etiam ſocio Novitiis quiſnam præſit. Subrogamunus. Depoſiti cura Novitio commiſſa.

20. Poterit autem Magiſter unum ex Novitiis ætate provectiorem, moribuſque inſigniorem eligere; ut abſente Socio, ipſoque Magiſtro permittente, omnia prout cujuſque aliorum neceſſitatibus expedierit, agat. Huic januæ cuſtodia, rerumque levioris momenti intra Seminarium proviſio (ſi opus ſit) demandetur, ac ut recenter ad Religionem adſcriptos ritus, & cæremonias Novitiorum edoceat, committatur. Eidem, vel alteri (ut uniuſcujuſque indigentiis ſatisfiat) Depoſiti cura imponatur, qui ſtatuto quoque tempore ſingulis neceſſaria juxta Magiſtri præcepta impertiatur.

Depoſitario reſtiiuenda res poſt uſum.

21. Caveant autem Novitii omnes, ne alter, quæ ad ſui uſum accepit, alteri dare; commodare, ſive quidpiam mutare præſumat; poſtea vero quam acceptis rebus uſi fuerint, eas Depoſitario conſervandas reſtituant.

Capitulum culparum pro Novitiis.

22. Culparum accuſationes bis, vel ter quacumque hebdomada intra Seminarium Magiſter coram omnibus aliis ab eorum ſingulis auſcultabit. Quapropter ſtatutum eſt, ne unquam culparum Capitulis, quæ a Fratribus fieri ſolent, intereſſe debeant.

Pœnitentiæ publicæ, & privatæ.

23. Pœnas autem, ſive (ut ajunt) pœnitentias, quæ pro erratis aliquando, vel mortificationis cauſa Novitiis a Magiſtro imponuntur, niſi conſuetæ ſint, ut obſonii privatio &c. publice, & extra Seminaria fieri penitus prohibemus: Inſolitæ vero pœnitentiæ (ut præfertur) intra Seminaria imponantur, & a Novitiis, qui Magiſtris ſuis obedire compellendi ſunt, prompto; & hilari animo exerceantur.

24. Curet inſuper Novitiorum Magiſter, quæ ad eorum probationem ſpectant, diligenter animadverte-

tere; & an iis conditionibus, eoque ſpirituali profectu, ac religioſis moribus, quibus inſigniri debent, qui ad profeſſionem recipiendi ſunt, decorentur. Quod ſi eorum quiſpiam minus ad religioſam vitam accommodatus inveniatur, ſive protervus ſit, inverecundus, contentioſus, ſuæ ſententiæ tenax; ſive hebeti ingenio, omni ſepoſito humano reſpectu, neglectaque paſſione, a Magiſtro ipſo certior de his fiat Generalis Miniſter; cujus auctoritate (ſi emendari nequiverit, & neglexerit) ab Ordine expellatur:

Novitiorum crimina.

25. Meminiſſe tamen Novitiorum Magiſtros oportet, comitate potius, ac benignitate, quam aſperitate, & rigore Novitios, Seminariorumque Alumnos regendos eſſe. In ſingulis itaque peragendis negotiis, in quavis culparum correctione a contumelioſis, & aſperis verbis omnino abſtineant, memores; quod in ſpiritu lenitatis inſtruendi ſunt, qui in via Dei ad perfectionis ſublimitatem contendunt:

Magiſtri Novitiorum diſcretio, & urbanitas.

26. Præbeat tamen illis crebras exercendi ſe ſe in omnibus religioſarum virtutum, humilitatis præcipue, paupertatis, & obedientiæ actibus, occaſiones, habitoque corporis diſpoſitionis; ac perſonarum diſcreto judicio, ſalutares quandoque pœnitentias; etiam culpa vacantibus, ad ſpiritualem ipſorum profectum irrogare poſſit; ob publicos quoque defectus, publicas intra Seminarium (ut dictum fuit) pœnitentias injungendo.

Pœnitentiæ Novitiis imponendæ.

27. Cum vero ad Chorum recitandi Officii gratia accedendum ſit, dato ſigno, Magiſter, vel eo abſente, Socius Novitios proceſſionaliter Pſal. *Miſerere mei Deus &c.* vel *Deus miſereatur noſtri &c.*, aut *De profundis*, intelligibili voce devotiſſime recitantes, ad Eccleſiam comittetur. Cum ad locum aſperſionis ſalutaris aquæ pervenerint, humiliter genuflexos aqua ipſa benedicta aſpergat: cumque ad Altare majus proceſſerint; dicta Antiph. *Adoramus te Chriſte &c.* infimo ipſius gradui adorationis cauſa devotiſſima oſcula figant, & ad Chorum accedentes, genuflexi, quouſque ſanctum inchoetur Officium, in oratione perſiſtant:

Ad Chorum acceſſus.

D 2 28. Di-

Novitii ad defunctorum Fratrum ſepulcra quotidie oraturi accedant. 28. Divinis expletis laudibus, Officioque abſoluto, antequam ad Novitiatum, vel Seminarium reducantur, ducat eos Magiſter ad defunctorum Fratrum ſepulcra; pro quibus ſolitas preces, & orationes Deo effundant; idque ſemel tantum in die, ſive poſt Veſperas, ſive poſt Completorium, ut magis congruum judicabitur, eoque ordine, quo ad Eccleſiam venerant, ad Seminarium revertantur.

Mag. Novitiorum, & Socii exemptiones. Sæcul. Confeſſ. non audiant. Concionatum non pergant. In Guardianos non deligantur. 29. Ut autem tanto negotio liberius incumbere valeant, immunes omnino ſint, tam Novitiorum Magiſter, quam Socius ab iis omnibus curis, ac muneribus, quæ rectum Seminariorum regimen nullatenus impedire valerent. Non audiant itaque abſque Generalis Miniſtri ſpeciali licentia ſæcularium confeſſiones; non concionatum diſcedant; Conventuales Miſſas non teneantur canere; nec in inſignoribus Conventibus, ubi plurimi Fratres degere ſolent, dum hoc munere perfunguntur, in Guardianos aſſumi queant.

30. At quoniam juſto præmio omnis labor remunerandus eſt, oneri huic maxime arduo, perdifficili, & neceſſario, præter eam, quam ab ipſo Deo bonorum omnium largitore, ac remuneratore coronam Novitiorum, ſive Profeſſorum hujuſmodi Magiſtri miſericorditer conſequentur; Nos quoque præmium hoc adjicimus, decernentes, ut ſinguli Fratrum, (quos ſimplices vocant) qui hoc munere per annos duodecim laudabiliter perfuncti fuerint, Patres omnes (Magiſtris in ſacra Theologia dumtaxat exceptis) in omnibus actibus, tam publicis, quam privatis præcedant, ac vocem activam in Capitulo Provinciali, æque ac ipſi Magiſtri in ſacra Theologia, libere habeant: qui vero ex Magiſtris in ſacra Theologia per idem duodecim annorum ſpatium huic muneri item laudabiliter incubuerint; ac ſi Regentes fuiſſent, Provinciæ Patres juxta Conſtitutionum iſtarum præſcriptum, ipſo jure ſint, iiſdemque gratiis, favoribus, & privilegiis, quibus alii Provinciæ Patres de jure, approbata conſuetudine in Ordine noſtro fruuntur, po-

Magiſtrorum pro Seminariis præmia. Magiſter pro Seminariis, ſi ſacræ Theolog. fuerit Doctor quando Pater Provincię

potiuntur, & gaudent, & ipſi frui, potiti, & gaudere libere, & licite valeant.

31. Superiores autem quoſcumque, ne coram Novitiis, ſeu Seminariorum Alumnis, Magiſtros eorum, etiam reprehenſibiles, ullo pacto corrigant, & coerceant, commonemus. Quod ſi ex perpetrata aliqua culpa corrigendi ſint, illis abſentibus reprehendantur; idque propterea, ne in contemptum ſit ipſis proprii Magiſtri reprehenſibilis vita. *Magiſtri Seminariorum quando & qualiter reprehendendi.*

De Laicorum Novitiorum probatione.

TITULUS XVI.

1. HAbitus, quem, durante probationis anno, deferent Novitii Laici, ſit talaris tunica, anguſtioribus manicis, cum caputio eidemmet tunicæ inſuto, rudiorique corda cingantur, eique perpetuo precariam Beatæ Virginis coronam appenſam deferant; quam etiam deferendam decernimus ab omnibus noſtri Ordinis Fratribus, cujuſcumque dignitatis exiſtant. *Laicorum Novitiorum habitus. Precaria B. M. V. corona.*

2 Eo ipſo anno, quo in probatione manebunt, ſub ſolerti, paternaque cura, & diſciplina alicujus Patris regularis diſciplinæ cultoris, ac rebus ſpiritualibus magis addicti, per Provincialem Miniſtrum in unoquoque Conventu, ubi præfatos Novitios commorari contigerit, deputandi, humiliter vivant, fidei rudimenta (niſi ea integre, atque perfecte habuerint) ab eo edoceantur, ac præceptis Regulæ, & Ordinis Conſtitutionibus inſtruantur, ad ſanctiſſima Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta frequenter accedant; Orationi tam mentali, quam vocali quotidie pro ſuo captu incumbant; ſanctiſſimoque ſacrificio Miſſæ ſingulis diebus devote inſerviant, aut ſi neſciant, ſaltem interſint, donec edoceantur; Janitoris autem officium, vel Emptoris, ſeu Hoſpitalarii, & hujuſmodi eo anno non exerceant; publicaſque officinas, aut Fratrum cellas non frequentent. *Laicorum Novitiorum educatio, & Magiſtri.*

Laicorum Novitiorum Confeſſarii. 3. Ubi fuerint Seminaria, ſi Laici quoque Novitii extra Novitiatum ſub cura (ut dictum eſt) probi alicujus Patris commorentur, proprio Novitiorum Clericorum Confeſſario, vel eorum Magiſtro confiteantur. *Laici Novitii litteris non incumbant.* Litteras non addiſcant, ſed tantum in timore Domini, ac in ea vocatione, in qua a Deo vocati ſunt, humiliter perſeverent.

Laicorum Novitiorum humilitas, ac morum compoſitio. 4 Ab ipſo igitur probationis anno in humilitatis exercitiis Domino famulari aſſueſcant, & in domeſticis curis, & laboribus exerceantur; quod ſi a munere ſibi impoſito defecerint, aut immodeſte, & ſuperbe Superioris juſſionibus reluctaverint, corripiantur, ut compoſitis, & modeſtis, non duris moribus ſint; illud enim eos meminiſſe oportet, cum viris Deo dicatis, ſacris Dei Altaribus mancipatis, vel mancipandis ſaltem, ipſis agendum eſſe. Reverenter itaque tum colloquantur, tum agant, ac in ſingulis eorum actionibus modeſtiam, humilitatem, & charitatem, ceteraſque virtutes omnino colant.

Laici Novitii ad Probationem, & profeſſionem indebite admiſſi &c. Indebite admittentes. 5. Superiores vero, tam Provincialis, quam Guardianus, qui præter decreta hujuſmodi Novitios Laicos ad habitum Religionis recipere præſumpſerint; ſive receptos abſque præfato Inſtructore probationis annum tranſigere permiſerint, ſevere a Generali Miniſtro corripiantur; ſicque recepti, & probati ad profeſſionem non admittantur, ſed velut inhabiles ob Ordine rejiciantur.

De his, qui a Religione, & Profeſſione dimittendi ſunt.

TITULUS XVII.

Expellendi, & quomodo. 1. SI probationis tempore ex legitima cauſa quempiam Novitiorum a Religione rejiciendum eſſe conſtiterit, vel quia ſuſpectæ converſationis, & vitæ ſit, vel quia morbo aliquo incurabili laboret, conſulat Magiſter Guardianum loci, & Provincialem Miniſtrum, eiſque inſimul, ſi vere ſic expedire videatur, plena,

& ab-

& abſoluta facultas expellendi quoſcumque indignos libere demandatur: qua in re accurate caveant, ne aliquo humano affectu, vel paſſione ducantur; quod ſi aliquem injuſte rejecerint, gravi pœna a Generali Miniſtro puniantur.

2. Qui autem juſta cauſa dimittendi ſunt, ita dimittantur, ne ipſis dedecus aliquod, vel ignominia inferatur, niſi de cauſa publice conſtiterit; Superiores vero, quibus expulſio demandata eſt, generali aliqua, probabilique occaſione id factum eſſe affirment, caveantque diligenter, ne contra caritatis, ac Religioſæ vitæ præcepta dedecus alicui temere afferant. *Injuſte rejicientes. Ejectionis cauſæ an, & quomodo propalandæ.*

3. Magiſter itaque de hac deliberatione mature, diſcrete, accurateque facta Novitium dimittendum admoneat; & ab aliorum conſortio ſtatim ſecernat; ſuiſque rebus opportune compoſitis, detracto habitu, attonſa clericali corona, penitus dimittat. Idemque ſervetur ſi quis Novitiorum, probatione expleta, a Patribus ſuffragaturis per negativa ſuffragia ad profeſſionem non admitteretur. Quod ſi & laicus Novitius rejiciendus ſit, ſervatis ſervandis, debitiſque adhibitis diligentiis, ſalvo (quantum fieri poterit) ejus honore, ut ſupra dictum eſt, rejiciatur. *Ejectionis Actus. Laicus rejiciendus.*

De Profeſſione emittenda.

TITULUS XVIII.

1. NOvitiorum quorumlibet Probationem, ſupra annum, qui eis præfigitur, produci non poſſe ſtatuimus, eoque expleto, qui expreſſe profiteri recuſaverint, ex ſacri Concilii Tridentini Decreto ab Ordine expellantur; ſi tamen ex legitima aliqua cauſa, a Generalibus Miniſtris tantum approbanda, (Novitiis ipſis conſentientibus) permittenda eſſet ſupra præfixum annum Probationis dilatio; juxta fel. rec. Pii Quinti decretum, non niſi ad ſex menſes extendi poſſit. Legitima vero, & approbanda cauſa in primis eſſet, ſi Novitius quæ addiſcenda ſunt, non *Seſſ. 25. cap. 16. Probationis dilatio. Dilationis cauſæ.*

didiciſſet, adeoque diſpoſitus videretur, ut intra id temporis ſpatium ea omnia diligentiſſime addiſcere poſſet; aliæque conſimiles. Accelerari autem Profeſſionem non niſi in caſu mortis Novitiorum conceſſum eſt.

Tacite

2. Tacitas Profeſſiones omnino reſpuimus; quin immo, ſi quiſpiam decem, aut viginti, aut etiam pluribus annis abſque expreſſa Profeſſione in Religione permanſerit; functioneſque omnes ad Profeſſos ſpectantes, in ea exercuerit, ne tamen ad munus, quodcumque, quod Profeſſorum ſit, admitti poſſit (niſi expreſſa prius Profeſſione emiſſa) ac ut ad omnes legitimos actus penitus inhabilis ſit, diſtrictius præcipitur, & ſtatuitur. Ob idque præterea ſancitum eſt, ut omnes deinceps Novitii, tam Clerici, quam etiam Laici, expleto probationis anno, aut expreſſam Profeſſionem emittant, aut ad ſæculum redeant, ut ſupra dictum eſt.

Omnes expreſſe profiteantur, & quando.

De modo admittendi Novitios Clericos ad Profeſſionem, vel illos ab ea rejiciendi.

TITULUS XIX.

Tex. *Finito vero anno Probationis, recipiantur ad obedientiam.*

Sufficientia admittendorum ad profeſſionem.

1. CUm denique Novitii Clerici ſextum decimum ætatis annum compleverint, & ad ultimum probationis menſem devenerint, omnibuſque (ut præfertur) religioſis moribus, & inſtitutionibus, præſertim ad Divinum Officium juxta Sanctæ Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem recitandum ſpectantibus, præditi fuerint, Magiſter, Superiore conſulto, ſingulos Fratres de admiſſione Novitiorum ad Profeſſionem agendum eſſe præmoneat; ut ii, divino implorato auxilio, ad tantæ rei negotium mature, ſancteque peragendum, ſe ſe accingant.

Ad profeſſionis admiſſionem quæ præcedere debent.

2. Decernitur autem, ut admiſſio, vel dimiſſio Novitiorum, tam intra, quam extra (ut jam dictum eſt) Seminaria degentium, probatione

Suffragia ſecreta in admiſſione neceſſaria.

tione expleta, per ſecreta ſuffragia, & non aliter fiat; ſuffragabuntur autem localis Superior, Novitiorum Magiſter, Patres Conventus, & Fratres omnes de familia expreſſe profeſſi, de qualiis, qui in Seminariis fuerint, dumtaxat exceptis.

Qui ſuffragantur.

Magiſter de qualitatib. Novitii referat in Capitulo.

3. Horum omnium, ſtatuto tempore, evocato Capitulo, Magiſter, qualis fuerit Novitii profeſſuri vita, qualeſve mores exprimat; num futuræ ſanctitatis, probitatiſque indicia dederit, num ad ſtudia, num ad alia Religionis neceſſaria munera aptus, num demum qui recipiatur, & admittatur, an vero rejiciatur, dignus; qua tamen ſinceritate, & animi puritate in his teſtificandis uti Magiſtrum neceſſe ſit, inde dijudicetur, quod cum Patres omnes teſtimonio ejus ſtare debeant, quippe qui Novitiorum vitam ignorent, ſi falſum (quod abſit) de quopiam teſtimonium ferret, omnes in errorem adduceret. Suum itaque teſtimonium, quo verius cenſeatur, jurejurando confirmet, juſtaque Dei judicia, ne indignos approbet, dignos reſpuat, Sancto timore caveat.

Teſtimonio Magiſtri fides adhibenda.

Teſtimonium ſuum Mag. jurejurando firmet.

4. Audita relatione, teſtimonioque Magiſtri, ad ſuffragia canonice veniatur, quæ ſi ſupra medietatem affirmativa ſint, Novitius ad Profeſſionem admiſſus cenſeatur, ſi vero negativa, rejectus. Quod ſi ſuffragiorum paritas aliquo caſu daretur, expectato Provincialis, vel Commiſſarii ejus adventu, denuo ferantur, quæ ſi item paria ſint, ipſius erit deciſivum votum apponere.

Quot ſuffragia requirantur, quo Novitius ſit admiſſus.

Dum paria utrinque ſuffragia quid agendum.

5. Si quis rejectus fuerit ab Ordine, ut ſupra dictum eſt, dimittatur; ſi quis tamen, etiam ad Profeſſionem per hujuſmodi ſuffragia admiſſus, ſponte diſcedere velit, vis illi inferenda non eſt; ſed potius ejus libertati favendum; quod ſi diabolica fraude vexaretur, benignis cohortationibus, & orationibus adjuvetur; modo importunitas, vel violentia ejus voluntati non inferatur.

Rejecti dimittantur.

Admiſſus diſcedere poteſt.

Diabolica vexatione diſcedere volentes orationib. juventur.

6. Approbationem vero, vel reprobationem hujuſmodi in peculiari libro, ad hoc dumtaxat in Archivio Conventus cuſtodiendo, Cancellarius

Receptio vel rejectio Novitii regiſtretur. item Conventus fideliter adnotabit, eamque localis Superior propria de more ſubſcriptione firmabit.

De modo admittendi Novitios Laicos ad Profeſſionem, vel illos ab ea rejiciendi.

Stylus idem in receptione Laicorum, ac Clericorum.

TITULUS XX.

1. IN admiſſione, vel rejectione Laicorum Novitiorum ad profeſſionem eadem omnia ſervanda ſunt, quæ de admiſſione, vel rejectione Clericorum ſuperiori titulo decrevimus, niſi quod Magiſtri Novitiorum vices, is Pater, ſub cujus diſciplina in probatione permanſerunt, ſubire, de eiſque teſtimonium ferre debebit; quod etiam decretum intelligi volumus de iis Novitiis Clericis, qui ob majorem ætatem extra Seminaria ſub alicujus Patris cura in probatione vixerint, ut ſupra dictum eſt.

Qui de Laici vita teſtimonium ferre debet. Extenditur prædictum decretum ad Clericos Novitios extra ſeminaria viventes.

De modo Profeſſionis emittendæ.

TITULUS XXI.

Profeſſionis emittendæ a Generali poſtulanda facultas. Ante profeſſionis emiſſionem quid agere Novitius debet.

1. ANtequam ad Profeſſionis emiſſionem accedatur a Generali Miniſtro, quem localis Superior, ſive Novitiorum Magiſter de approbatione facta certiorem reddant, admittendi facultas petenda eſt, & obtinenda. Interim vero Novitius profeſſurus divinis rebus ſe totum devoveat, generali confeſſione, continuis orationibus Deo ſeſe commendans; divinumque auxilium humiliter implorans, ad Profeſſionem ſe præparet.

Localis Superior recipere ad profeſ-

2. Habito deinde Miniſtri Generalis aſſenſu localis Superior, cui recipiendi ad Profeſſionem Novitios facultas conceditur, latis primo præfixis de more tribus canonicis terminis, aliquot horarum ſpatio inter ſe diſtinctis; jamque peractis, ſtatutis loco, & hora, juxta formam generalis abſolutionis Novitium profeſſurum abſolvat; ſervatiſque aliis, ut in Rituali, cæremoniis, coram duobus

ſal-

ſaltem Patribus ad hoc ut teſtibus ſpecialiter advocatis, ad Profeſſionem, juxta formulam inferius poſitam, ſi Clericus fuerit, latina lingua prolatam, ſi Laicus, vernacula excipiet.

ſionem valet. Tres Canonici termini ad profeſſionem Teſtes profeſſionis.

3. Profeſſionem in libro ad hoc deputato recentes Profeſſi propria manu deſcribant; iique, ac teſtes prænominati propria item ſubſcriptione confirment; Laicorum vero noviter Profeſſorum (ſi ſcribere ipſi neſciant,) ab aliquo pro ipſis notetur in eodemmet libro emiſſa Profeſſio; ſubſcribantur teſtes, ipſi vero ſignum Crucis pro ſubſcriptione apponant. Liber autem præfatus diligenter a Superiore loci cuſtodiatur.

Profeſſionis emiſſio. Profeſſio notetur. Teſtes ſubſcribant. Laicorum profeſſio a quo regiſtrari debet. Liber profeſſionum.

Formula Profeſſionis Clericorum.

4. E*Go Frater N.... voveo, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Franciſco, & omnibus Sanctis, & tibi Pater, toto tempore vitæ meæ ſervare Regulam Fratrum Minorum per Dominum Papam Honorium confirmatam, & a pluribus Summis Pontificibus declaratam, juxta Privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apoſtolica Sancta Sede conceſſa, & Conſtitutiones URBANAS, vivendo in Obedientia, ſine Proprio, & in Caſtitate.*

Formula Profeſſionis pro Laicis vernacula lingua.

1. I*O Frate N. faccio voto, e prometto a Dio Onnipotente, ed alla Beata Maria ſempre Vergine, al Beato Franceſco, ed a tutti i Santi, ed a te Padre, tutto il tempo della vita mia oſſervare la Regola de i Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, ſecondo i Privilegi conceſſi all' Ordine de Minori Conventuali dalla Santa Sede Apoſtolica, e ſecondo le Conſtituzioni URBANE, vivendo in Obedienza, ſenza Proprio, ed in Caſtità.*

De ſecundo Seminario.

TITULUS XXII.

Ætas Alumnorum ſecundi Semin. Eorumdem diſciplina. Secundi Seminarii adoleſcentes ſegregati ſint ab omnibus. Magiſtri ſecundi Seminarii.

1. CLerici profeſſi, qui decimum ſeptimum ætatis ſuæ annum expleverint, ad ſecundi Seminarii loca mittantur, ubi ſub arctioris diſciplinæ irreprehenſibili obſervantia, quouſque ſacris initiandi ſint, ſub cura peculiaris, ac diſcreti Magiſtri modeſte, & humiliter vivant. Nullis Conventuum negotiis ſe ſe ingerant, aut communibus locutionibus interſint; nullo Conventus officio perfungantur; ſed ſpiritui, ac litteris intenti, intra Seminarii ſepta, ab aliis Fratribus omnino diviſi commorentur; nec ſecus ac primi Seminarii Alumni iiſdem inſtitutis, & legibus utantur. Magiſter iiſdem qualitatibus præditus ſit, eodemque officio perfungatur, quo primi Seminarii Magiſter, ut dictum eſt, fungi debet.

Studia ſecundi Seminarii. Lectores ſecundi Seminarii a Provinciali deputentur. Provincialium hoc negligentium reprehenſio.

2. Bonarum litterarum ſtudiis diligentiſſime incumbant, eritque Miniſtrorum Provincialium præcipua cura, ut niſi eorum Magiſter idoneus ſit, Lectores probatæ item vitæ, & obſervantiæ, qui eos doceant, deputare, omne autem ſtudium, omnemque diligentiam in id adhibeant. Quod ſi eorum incuria prædictos Profeſſos Præceptoribus, ac Lectoribus carere contingat, Generalis Miniſter cum his ſeverius agat, eoſque pœnis etiam ſuſpenſionis ab officio, ſi fuerit opus, afficiat.

Ineptorum ad litteras ſtudia.

3. Qui autem ad ſcientias capeſſendas inhabiles ſunt, in aliis facultatibus inſtruantur: Caſuum ſcilicet conſcientiæ, ſummis (ut ajunt) ceteriſque hujuſmodi exercitiis, quæ Religioſum decent, operam non ſegniter navent, ut ſupra] dictum eſt.

Provectioris ætatis Novitii.

4. In ſecundis Seminariis permaneant omnes tam Novitii, quam Profeſſi a decimo ſeptimo expleto, uſque ad vigeſimum primum eorum ætatis annum item expletum. Si quempiam autem provectioris ætatis ad Religionis habitum recipi contigerit, qui vigeſimum primum annum non exce-

excedat, in ſecundo Seminario pro probatione permaneat; quod ſi vigeſimum primum exceſſerit, in aliquo Conventus Cubiculo, a Fratrum habitatione (quantum fieri poterit) ſeparato, ſub alicujus probi Patris cura, vel Seminarii Magiſtri probationis annum efficiat.

De receptione Oblatorum.

TITULUS XXIII.

1. OBlati ad Ordinem non admittantur, niſi ſingulis ſervatis, quæ Sacri Concilii Tridentini, & Summorum Pontificum Decreta ſervanda præſcribunt, & hæc præterea, quæ infra ponuntur, ſtatuta; videlicet ut

Requiſitæ in Oblatis.

1. Omnia ſua Conventui offerant.
2. Veſtem brevem decenter, ac religioſe accommodatam geſtent.
3. Communem prorſus cum ceteris Fratribus vitam degant.
4. Superiorum localium obedientiæ ſubdantur.
5. Et vigeſimum ſuæ ætatis annum abſolverint.

Extra clauſtra degentibus non concedatur habitus oblatorum. *Ii in filios religionis cooptari queant, ſi benefactores ſint.*

2. Qui vero extra clauſtra ad libitum evagari, nec Superiorum obedientiæ ſubeſſe voluerint, ſeque tamen, & ſua Religioni devoverint, inter Oblatos non admittantur, nec eis Oblatorum habitus concedatur, ſed inter ſpirituales Religionis Filios, & amicos connumerentur; eiſque ut benefactoribus omnium noſtri Ordinis ſpiritualium gratiarum participatio juxta Summorum Pontificum Indulta communicetur.

Juvenes in Conventib. educari prohibitum Tranſgreſſorum pœna.

3. Nemo præterea Juvenes, ſeu Pueros quoſcumque, etiam conſanguineos, ſeu quovis modo proximos, ut apud Conventus educentur, ſive intra Conventus commorentur, ſub graviſſimis pœnis ullatenus recipere poſſit; Superiores vero tranſgreſſores, etiamſi id tantum permiſerint, ab officiis ipſo facto deponantur.

De Veſtitu Fratrum.

TITULUS XXIV.

Tex. *Fratres omnes veſtimentis vilibus induantur.*

Veſtimentorum honeſtas. 1. VEſtimenta Fratrum tam exteriora, quam interiora adeo modeſta, adeo religioſa, adeoque ſimplicia ſint, ut nullam vanitatis, levitatis, elegantiæ, ſive ſuperflui cultus, ſpeciem præſeferant; **Color.** nullo modo colorata ſint, ſed cineritii tantum coloris. Quamquam leviora intrinſeca in æſtate, albi dumtaxat coloris fieri poſſe concedimus; **Nulla in veſtimen. ornamenta.** nullis tamen ornamentis, nullis vanitatibus, nullo luxu Religioſis viris incongrua: Idque præſertim diſtricte mandamus, ne ſericum quid, tam in extrinſecis, quam intrinſecis veſtibus; vel in earum extremitatibus, vel alibi ullo modo apponatur ſub pœna tranſgreſſoribus quarta, & ſexta Feria publice pane tantum, & aqua jejunandi, toties quoties tranſgredi comperti fuerint.

2. Ne tamen Fratres noſtri ſæcularibus, exteriſque ullatenus deformes appareant; neve recentes alter, alter vero vetuſtas, laceras, pannoſaſque Veſtes induant, **Veſtimentorum opportuna ſubminiſtratio.** Superioribus ſingulis præcipimus, & mandamus, ne deinceps delinquentes Fratres neceſſariarum veſtium ſubtractione, vel in his ſubminiſtrandis ulla unquam dilatione punire audeant; ſed aliis pœnis pro qualitate culparum in eos animadvertant; **Veſtimentorum uniformitas.** curentque, ut quantum fieri poteſt, in omnibus veſtimentis, præſertim exterioribus, uniformitas omnino ſervetur, & quantum ad colorem, & quantum ad materiam, & quantum ad formam inferius præſcribendam.

Veſtimentorum ſubminiſtrationem retardantium pœna. 3. Ipſi vero Guardiani, & alii quicumque Superiores, ſive etiam ad quos ſpectaverit, Officiales, neceſſaria veſtimenta Fratribus denegantes, ſeu malitioſe retardantes, Officiorum privatione eo ipſo incurrant, aliiſque pœnis ſubjiciantur.

4. Pro veſtitu vero, & indumentis Fratrum panni in-

integri, ſive etiam diſcepti, vel dumtaxat inciſi, nullatenus tribuantur, eoque minus pecuniæ ad hujuſmodi tam interiora, quam exteriora veſtimenta comparanda: ſed ab Officialibus Conventus veſtimenta omnia tam, ut præfertur, interiora, quam exteriora integra; & conſuta fideliter ſubminiſtrentur: alias Superiores, etiam tantummodo permittentes, Officiales aliter ſubminiſtrantes, & Fratres quicumque recipientes graviſſime puniantur. Nonnullis autem, qui ex quadam pene intollerabili negligentia Veſtes nimium lacerant, junioribuſque præſertim non Sacerdotibus, Superiores rudiora veſtimenta, dummodo uniformia ſint, ſuppeditare curabunt.

Veſtimenta ipſa; non panni, vel pecunia, Fratribus tribuantur. Superiorum permittentium pœna. Rudiora veſtimenta

5. Exterior Tunica religioſo more compoſita deferatur, nec longa nimium, vel brevior, nullaque ſit a latere ſciſſura, qua manus intrinſecus inferantur; nec aliud quidpiam, quod religioſam paupertatem, modeſtiam, muditiemque offendat. Interior vero Tunica eodem modo ſimplex ſit, non vanitati, ſed neceſſitati ſerviens.

Tunica exterior. Interior.

6. Caputium conſimiliter ſimplex ſit non ſericis intrinſecus munitum, ſed ſimplici ſutura ſic decenter formatum, ut ab anteriori parte ultimum pectoris in forma orbiculari operiat; a poſteriori vero in forma pyramidali ad cingulum uſque protrahatur; ea vero pars, qua caput obtegitur, rotunda, ſimplexque ſit, nil apicis, vel alterius formæ in cacumine habens.

Caputium.

7. Corda præterea rudis ſit; & religioſo ſtatui accommodata; ſubtilior æquo non deferatur, ſed mediocris, nec tantæ craſſitudinis, ut ab aliis differat, & indecentiam pariat; non nimio ſtudio, vel artificio elaborata, ſed ſimplicibus nexibus de more apte, & religioſe compoſita.

Corda.

8. Pallia pariter ſimplicia ſint, & abſque manicis, exteriori tunica breviora, nullis ſciſſuris, neque aliis vanitatibus ornata. Collare (ut ajunt) breve ſit, trium digitorum menſuram non excedens. Horum vero uſus Prælatis, & Sacerdotibus conceditur; eiſque, cum opus fuerit, præterquam in publicis ſupplicationibus, iis tantum uti liceat.

Pallia. Eorum uſus.

Laici vero breviora geſtabunt, ſuæque conditioni, & ſtatui magis conformia.

Bireti nigri uſus. 9. Bireto nigro ſacræ Theologiæ Magiſtris, cum inſignia Doctoratus ſuſcipiunt, & in actu diſputationis (ubi fuerit conſuetudo) libere uti conceditur. *Bireta communia.* Bireta vero communia decentia ſint, & non nimium in latitudinem extenſa; his Sacerdotes tantum, præterquam in Eccleſiis, & publice in Civitatibus, & locis uti queant. *Eorum uſus.* Aliis autem Fratribus, Laicis præſertim, interdicitur; quod ſi ad ſanitatem eis fuerit opus, non Biretum, ſed brevius operculum, & undequaque æquale deferre poſſint; ſi qui vero non ad neceſſitatem, ſed ad pompam, & faſtum potius, nec religioſa modeſtia eo uterentur, a Superiore coerceantur, & puniantur.

Pileorum uſus. 10. Pileorum quoque uſus, quando fuerit opus, Fratribus ſingulis concedatur. Domi vero, aut in Choro, vel Eccleſia, & Proceſſionibus, niſi aliter Superioribus videatur, eorum uſus prohibetur. *Color.* Sit autem cineritii coloris, modeſtæ formæ; *Forma, & ornamenta.* ex eaque parte, qua caput tangit, ſi neceſſe ſit, modeſta aliqua victa ejuſdem coloris, quæ trium digitorum latitudinem non excedat, operiatur.

11. Quia vero ex Summorum Pontificum permiſſu interulas, ſeu camiſias geſtare poſſumus, ideo a quibus lineæ deferuntur, modeſte ita, religioſeque deferantur, ut nullo modo, neque ex ſuperiori parte, neque ab extrema brachiorum videri poſſint; *Subuculæ.* *Uſus ipſarum.* quod ſi circa collum quidpiam ad mundiciem conſervandam apponendum ſit, ita breve, ac depreſſum apponatur, ut a nemine penitus videri poſſit. *Collare.*

Veſtimentorum interiorum religioſitas 12. Alia autem intrinſeca veſtimenta, præter coloris cinericii, & albi, modeſtiam, etiam in forma, religioſam humilitatem redoleant, nullis ſciſſuris ornentur, ſericis non muniantur, manicæ in extrema parte non ſcindantur, neque orbiculis claudantur, ſed in omnibus materiam lineam, vel laneam, coloremque religioſum comitentur. Diligenterque animadvertant Prælati, ne decretum hoc ullo pacto violetur, ſed ad omnibus Fratribus,

tribus, quicumque illi ſint, inviolabiliter obſervetur.

13. Tibialia præſertim modeſtiam, & religionem præſeferant, non colorata, nec nimio artificio elaborata ſint, ſed ſimplicia, & in omnibus ſtatui Seraphicæ paupertatis, & humilitatis conformia. *Tibialia*

14. Calcei quoque albi non ſint, nec ad vanitatem, & elegantiam efformati, ſed clauſi, & ſine occellis deferantur; ſimiliter crepitæ abſque ſuperfluis ornamentis geſtentur: qui ſecus fecerit, a Superiore corrigatur, eique prædicti calcei, etiamſi novi fuerint, auferantur, vetuſtioreſque denuo viles, & modeſti concedantur. *Calceamenta. Crepitæ. Tranſgreſſores puniantur.*

15. Manicis pelliceis uti Fratribus omnibus interdicitur; quod ſi urgente neceſſitate cuipiam neceſſariæ eſſent, ea lege a Superioribus concedantur, ut pellis extrinſecus nullo modo appareat; nec operculum coloris ab habitu alieni ſit, ſed ejuſdem coloris, ac materiæ qui vero aliter mannicias haſce geſtaverint, pœnis coerceantur, & corrigantur. *Manicæ pellicea. Quando earum uſus conceſſus. Tranſgreſſorum pœnæ.*

16. Lintea quoque ſudariola ad abſtergendas manus, linteola ad emungendas nares, & alia id generis neceſſaria ſuppellex ſimplex ſit, non prætioſa, nec aliis ornamentis compacta. In Lectulis autem ſerica, aut picta conopea, ſive ſtragula quibuſvis Fratribus prohibentur, tranſgreſſores ablatione rerum puniantur; quæ ſi venales fuerint, eo ipſo vendantur, pecuniæ vero Sacrario, & Eccleſiæ applicentur. *Lintea ſuppellex. Lectulorum ornamenta interdicta cum pœna*

17. Si quis vero contra decreta præſcripta Veſtes ſuperfluas, vanas, aut Religioſis incongruas geſtare, ſive ſuperflua quæcunque, vel etiam Veſtes hujuſmodi prohibitas apud ſemet, vel alibi abſconditas retinere auſus fuerit, ſeverius puniatur. *Veſtimenta ſuperflua, & vana tenentes puniantur.*

18. Fratres præterea, quicunque illi ſint, coram Sæcularibus præſertim, & exteris, ac etiam noſtri Ordinis Fratribus, nec in Conventu, nec extra ſine habitu ullo pacto apparere præſumant; qui ſecus fecerint, a Conventu, ubi de familia collocati fuerint, eo ipſo expellantur. *Sine habitu etiam intra clauſtra viſi pœnis afficiantur*

De Veſtiario, ſeu Depoſito.

TITULUS XXV.

Veſtiarii inſtitutio.

1. VEſtiarii, ſive Depoſiti locus ad majorem Fratrum commorantium commoditatem, prædictorumque omnium exactiorem obſervantiam, in unoquoque Conventu deputetur. Omnia ibi veſtimenta Fratrum tum lanea, tum linea, ſeparatim tamen aſſerventur. Eaque omnia, quæ ad ipſos denuo induendos neceſſaria fuerint, diligenter cuſtodiantur; liber etiam, in quo quicquid veſtitus gratia pro ſingulis expenſum fuerit, fideliter adnotetur, & apud veſtiarii Cuſtodem reperiatur, qui ſtatuto tempore rationem reddere teneatur.

Veſtiarii liber.

Cuſtodia rerum in depoſitum congeſtarum & ſubminiſtratio.

2. Præcipitur autem, & mandatur, ut mobilia Fratrum ſuperflua, poſtquam in depoſitum translata fuerint, ita aſſerventur, & cuſtodiantur, ut his, qui tulerint, loco, & tempore de localis Superioris licentia neceſſaria ſuppeditentur; quod ſi in dies ſupererint, a nemine de iis, niſi a Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione (ut de pecunia decretum eſt) diſponi poſſit.

Superabundantium diſpoſitio.

Veſtiario præfectorum munus.

3. Veſtiario, ſeu depoſito prædicto unus, aut juxta Fratrum commorantium numerum duo ex Fratribus præficiantur. Hujus, ſeu horum officium ſit, ſingula quaque hebdomada, æſtivo præſertim tempore, ſemel ſaltem pulverem a pannis excutere, & unicuique, prout fuerit opus, conſcio Superiore, debita veſtimenta tradere, ſingulis ſabbati diebus opportune in ipſo veſtiarii loco Fratres recentes veſtes ſuſcepturos, diebuſque Dominicis ſordidas relaturos, benigne, patienterque expectare.

Supellectilis ſubminiſtratio.

Veſtium lavacrum.

4. Ad veſtes præterea Fratrum quaſcunque ut decet, purgandas lavatorium in unoquoque Conventu (ſi fieri poterit) conſtruatur. Ubi vero id fieri nequeat, Depoſitarius, ſeu Procurator Conventus de Superioris conſenſu externas ad miniſterium perſonas adhibeat. Nemo tamen ſuas quo-

Externa perſona ad veſtes emundandas.

vis,

vis prætextu exteris quibuſcumque veſtes emundandas, ſub pœnis ad Superioris arbitrium luendis, ullatenus deferat. Sacras vero veſtes ab aliis ſeorſim, ne cum profanis ullo modo admiſceantur; emundari ſtatuimus. *Sacrarum veſtium emundatio.*

CONSTITUTIONES
IN CAPUT TERTIUM.
REGULÆ
DE DIVINO OFFICIO.
TITULUS PRIMUS.

Tex. *Clerici faciant Divinum Officium ſecundum ordinem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ.*

1. NIL adeo pervigilem curam, omnimodamque tum Prælatorum, tum ceterorum Fratrum diligentiam exigit, quam ea, quæ Dei honorem, ejuſque Eccleſiæ cultum reſpiciunt. In iis itaque maximam adhibendam eſſe ſolertiam, maximamque animorum occupationem impendendam, & quia Chriſtiani ſumus, & quia Religioſi, multiplex ratio ſuadet. *In Dei cultum debita diligentia.*

2. Statutis igitur horis divina Officia celebrari decernimus. Matutinæ laudes media nocte (ubi conſuetudo fuerit) vel paulo poſt in inſignioribus Conventibus recitentur: alibi vero ea ſaltem hora, ut albeſcente die, & laudibus ipſis, & orationi mentali finis impoſitus ſit. Prima in inſignioribus quibuſcumque Conventibus, & in aliis omnibus, ubi congruus Fratrum numerus fuerit, a Matutinis Laudibus diſtincta, orto jam ſole, *Divinorum Officiorum tempora. Matutinum. Prima.*

recitetur. Reliquæ vero horæ juxta ſacros Romanæ Eccleſiæ ritus, temporum varietate, & concionandi occaſione (ſi aderit) ut in Rit. Rom. ordinatur, diligenter attenta, celebrentur. Nona tamen a feſto Inventionis Sanctæ Crucis ad feſtum uſque Exaltationis ipſius, præterquam diebus Jejunii, poſt prandium, peractis gratiarum actionibus, in Eccleſia recitetur; aliis vero temporibus juxta præcitatos Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Ritus. Veſperæ pariter, & Completorium debitis horis recitentur.

Cæteræ Canonicæ Horæ. Nona. Veſperæ, & Complet.

3. Diſtricte præcipitur, & ordinatur, ut in omnibus ad divina officia pertinentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ritus, & cæremoniæ, Romani etiam Breviarii Rubricæ, tam quo ad Cantum, & recitandi modum, quam quo ad omnes alias cæremonias ſtandi, genuflectendi, ſedendi, inclinandi, operiendi ſingillatim ab omnibus obſerventur. Officium item Beatæ Mariæ Virginis parvum; ac Officium Defunctorum ſingulis anni temporibus, etiam Adventus, & Quadrageſimæ, & aliæ piæ ſupplicationes ſuperadditæ, juxta rubricas generales recitentur.

Roman. Rituum, & cæremoniarum obſervantia. Officium B. M. V. Defunctorum &c.

4. Sanctorum noſtri Ordinis Officia tum propria, tum communia, juxta Summorum Pontificum Indulta celebrentur. Officium inſuper Sancti Caroli olim noſtri Ordinis Protectoris ſub ritu duplici celebretur. Singulis quoque menſibus, prima die non impedita, ex conceſſione felicis recordationis Pauli Quinti, Officium Seraphici Patris Noſtri Sancti FRANCISCI recitetur. Celebrentur præterea ſolemnitates illæ, quæ ex antiqua noſtrarum Eccleſiarum, approbataque conſuetudine a ducentis circiter annis celebrari conſueverunt, Ordinaria quoque Diœceſanorum in ſuis Diœceſibus a Fratribus obſerventur, & aliæ Feſtivitates, quæ ex voto, vel devotione Univerſitatum celebrari ſolent, ab ipſis quoque devotiſſime celebrentur, juxta Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem, ſacroſque Romani Cæremonialis, & Rubricarum (ut præfertur) ritus.

Noſtrorum Sanctorum officia. Officium S. Caroli dup. Off. S. P. Franciſci ſingulis menſib. Solemnitates Ordinis. Diœceſis feſtivitates.

5. In ſingulis itaque Conventibus Romanum Cæremoniale reperiri præcipimus, juxta quod omnia ad di-

Cæremonialis Roman. uſus.

vina officia pertinentia regulanda ſunt. Curabit itaque Generalis Miniſter, ut Cæremoniale præfatum additis, quæ ex noſtro inſtituto, præter Divinum Officium ſpiritualia exercitia fieri ſolent; typis Religionis expenſis detur, ac ſingulis Conventibus diſtribuatur, deputeturque a Superiore aliquis Fratrum, qui in id diligenter incumbat, ut ſingula ſingillatim ejus nutu abomnibus obſerventur.

Cæremoniale Rom. imprimatur.

6. Ante Divini Officii ſignum Novitii, vel Profeſſi, vel alii quilibet ad Chori miniſterium ex munere deputati, eo humiliter accedentes, quæ præparanda fuerint, libros, luminaria, emunctoria, lectorilia, ceteraque omnia neceſſaria diligenter præparent.

Ad divinum Offi: Præparatio.

7. Dato vero Divini Officii ſigno, Fratres quam citius Deo ſe ſe, cordaque ſua humiliter parantes ad Chorum accedant. Nemoque Fratrum, quicumque illi ſint, immunis a Choro cenſeatur; ſed omnes ad divinas Deo perſolvendas laudes, & ad ſingulas canonicas horas, Conventualeſque Miſſas cum debita tanto loco, tantæque majeſtati modeſtia, ac reverentia convenire teneantur (iis tantum, qui propril muneris tunc temporis exercitatione ex Superioris ſcientia, vel alia rationabili occupatione detinentur, exceptis.) Reliqui vero nullius privilegii prætextu, nullius præeminentiæ, & ſuperioritatis intuitu ullo pacto ab hoc debito excipiantur:

Ad Chorum pro divinis canendis univerſalis acceſſus.

Excepti:

8. Qui vero lectionibus, vel concionibus actu occupantur; eo tempore ex Superiorum conceſſione immunes ſint; infirmi præterea, ſenioreſque ac debiles, & impotentes ad Superiorum arbitrium diſpenſentur. Itemque Lectores publici, & qui publica ſtudiorum, vel neceſſariorum Conventus negotiorum cauſa detinentur. Quod ſi Baccalaureos, ac Studentes, quo tempore divina perſolvuntur, lectionibus intereſſe oporteat, ceteri omnes Choro aſſiſtant, nec ullo pacto ad lectiones cum præfatis Fratribus pergant: Lectores vero, qui alios, quam Baccalaureos,& Studentes a choro abducere,ut lectionibus interſint, præſumerent, lectura priventur:

Immunes a Chori frequentatione:

Dum ſtudentes lectionibus intendunt; ceteri Choro aſſiſtant.

9. In pſallendo vero, & concinendo religioſa mo-

Divinorum religioſa perſolutio.

deſtia, debituſque recitandi modus ſervetur, non accelerate nimis, non perturbate, ſed reverenter, attente, devoteque divinæ laudes celebrentur.

Ad librum Chori modeſtus acceſſus.

10. Ad librum, cum opus fuerit, non tumultuarie, ſed reverenter, modeſteque omnes accedant. Quæ vero ad cantum, ceteraque ad Divinum Officium ſpectantia pertinent, ſolus Vicarius, vel alius quiſpiam, cui incumbat ex munere, diligenter, accurateque moderabitur.

Vicarii, vel Choro præfecti munus.

Poſt principium Officii accedentes.

11. Qui inchoato Officio ad Chorum acceſſerint, facta debita ipſi Altari, Superiorique, ac ipſis Fratribus reverentia, ceteris in pſallendo adjungantur, quæ omiſerint, opportune poſtea recitaturi. Nullus a Choro niſi petita, & obtenta a Superiore licentia diſcedere audeat; quod ſi quando Superiorem, & Vicarium, ſive alium quempiam Prælatorum abeſſe contingat, dignior ex his, qui Choro interſunt, Superioris locum obtineat; ipſique & diſceſſus, & quorumcumque ad Divinum Officium ſpectantium gratia, reverentia, & obedientia a ceteris omnibus humiliter præſtetur.

Diſceſſus a Choro.

Digniori in Choro exiſtenti obedientia.

Aliena a Choro.

In Choro prohibita.

12. Dum Divina perſolvuntur Officia, omnibus Fratribus diſtricte præcipitur, & mandatur, ne loqui, ſtudere, legere, ſeu quidpiam aliud a divinis laudibus alienum efficere ullo modo præſumant. Tranſgreſſores vero a diſcreto Superiore puniantur, & corrigantur.

Tempore officiorum non audiantur confeſſiones.

13. Quamdiu divina celebrantur, nemini præterquam ex neceſſitate, & de Superioris conſenſu, ubi præſertim inſufficiens Fratrum numerus reperitur, audiendis confeſſionibus operam dare liceat.

Extranei in Choro non admittantur.

14. Extraneis, niſi Religioſi, aut Eccleſiaſtici fuerint, dum peraguntur divina, Chorum ingredi, ibique permanere, niſi rationabili de cauſa, nullatenus permittatur.

Feſta, quibus in matutino cantus adhibetur.

15. Matutinæ laudes iis diebus, quibus cantari in noſtris Eccleſiis ſolemniter ſolent, devote cantentur. In feſtis itaque primæ claſſis nona lectio, *Te Deum*, Capitulum, Hymnus, & *Benedictus*, cantentur. In aliis autem feſtis duplicibus, & Dominicis nona tantum lectio, & *Te Deum*: In Domi-

minicis vero Adventus, & Quadrageſimæ Capitulum, Hymnus, & *Benedictus*. Si quæ vero laudabiles conſuetudines in aliquibus noſtri Ordinis Eccleſiis reperiuntur, ſervari poterunt.

16. Poſt Matutinum vero (exceptis ſolemnitatibus primæ, & ſecundæ claſſis) pro benefactoribus vivis, & mortuis Deo preces fundantur, quamobrem Pſal. *Deus miſereatur noſtri*, & *De profundis*, cum ſolitis precibus, & oratione devote dicantur. *Pro Benefactoribus preces Matutino annectendæ.*

17. Tertia item in inſignioribus Conventibus cantetur, & debitis horis Miſſa juxta Sacrorum Rituum ordinationes, ſi pro Defunctis ſit, vel alias quomodolibet, ut ibi decernitur. *Tertia, & Miſſæ cantus.*

18. Veſperæ quoque in inſignorum Conventuum Eccleſiis ſemper cantentur; alibi vero, ubi ſufficiens Fratrum numerus reperitur, ſaltem a Capitulo, & deinceps. *Veſperarum cantus.*

19. Ad majorem inſuper Dei gloriam, populorumque ædificationem Organorum ſonus, & muſicæ cantus, tum in Miſſis, & Veſperis, tum in aliis horis, ſi opus ſit, vel juxta Eccleſiarum laudabiles conſuetudines conceditur, ea tamen lege, ut juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, ſonus Organorum laſcivus non ſit, vel impurus, ac ut omnia alia, quæ a Romano Cæremoniale ordinantur, diſtincte, omnimodeque ſerventur. Completorium quoque in inſignoribus Conventibus, vel ubi fuerit ſufficiens Fratrum numerus, cantetur. *Organorum & Muſices uſus.*

20. Superiores autem locales, qui Choro non legitime impediti intereſſe, vel ut alii interſint, curare neglexerint, a Generali Miniſtro, & Provincialibus graviter corrigantur, & puniantur; Fratres autem, qui divinis laudibus, & Choro intenti ex debito non fuerint, a Superiore prius moneantur: quod ſi ulterius pertinaciter, quæ Dei, & Chori ſunt, neglexerint, tum ſubtractione obſonii, & aliis mortificationibus, publicisque genuflexionibus, tum ab exitu Conventus prohibitione, publica diſciplina, carcere inſuper, & ſi opus fuerit, ab eo Conventu, ubi de familia *Chori cultum negligentes ſuperiores corrigant. Chorum non frequentantium pœnæ.*

commorantur, expulſione ſevere puniantur.

Laicorum preces pro Officio. Acceſſus ad Chorum.

21. Laici quoque Officium ſuum ad præſcriptum Regulæ devote perſolvant, Chorum, niſi aliis Conventus neceſſariis exercitiis occupentur, ſemper frequentent; ad Matutinum præſertim continuo ſurgant, atque in Choro cum aliis Fratribus ſuas Deo preces humiliter fundant.

Emundatio Chori Sacriſtæ cura.

22. Sacriſtæ munus ſit Chorum frequenter expurgare, omnique munditia, & decentia præparare. Adſint capſulæ arena, vel alia ſimili materia ſæpius renovanda, ad expuendum aptæ, ceteraque omnia, quæ ad munditiem pertinent, diligenter curet.

Choralis ſupellex a Superiore curatur

23. Breviaria inſuper, Pſalteria, Martyrologium, libroſque omnes ad canendum neceſſarios Superior providere, ſive ut alii ſedulo provideant diligenter curare teneatur, eaque omnia, quæ ad divinum cultum quomodolibet pertinent, & alia quælibet præ oculis habeat.

De Miſſarum celebratione.

TITULUS II.

Sacerdotum ad ſacra præparatio. Vocati ad celebrandum accedant. Diſtributio Miſſarum. Celebrare impeditus.

1. OMnes noſtri Ordinis Sacerdotes, quorum vitam ſic immaculatam traducere intereſt, ut angelica potius, quam humana ſit, ad tremendum Miſſæ Sacrificium quotidie celebrandum, ita ſe ſe diſponant, ut Sacramentali confeſſione expiata conſcientia, factaque debita præparatione, cum evocati fuerint, continuo ad celebrandum accedant; ſicque diſtribuantur quotidie Miſſæ, ut juxta Sacerdotum numerum populis ubicumque ſatisfiat. Si quis autem ex indiſpoſitione celebrare non poſſit, Sacriſtam opportune præmoneat, ut in ejus locum alium ſufficere valeat.

Tempus celebrationis cuilibet per tabellam

2. Ne tamen ob multiplicitatem Sacerdotum confuſio aliqua oriretur, quæ populis ſcandalum, Fratribus turbationem afferret, præcipitur, ut in inſignioribus Conventibus, ubi plures Sacerdotes degere ſolent, a Vi-

à Vicario quolibet Sabbato Sacerdotes celebraturi ſuis præfixis horis in tabella, quæ deinde in aliquo perſpicuo Sacriſtiæ loco affigenda erit, deſcribantur, ac juxta præfatam ſeriem Sacerdotes ad celebrandum conveniant: ſi quis vero defuerit, a Superiore corrigatur, ac prout expedire videbitur, puniatur. *deſignandum. Tranſgreſſorum correctio.*

3. In hac eadem tabella Vicarius alternatim omnes illos deſcribat, ad quos hebdomadarii (ut ajunt) munus ſingulis hebdomadis, pro Miſſis canendis, aliiſque ſacris functionibus peragendis, ſpectabit. *Hebdomadarius in tabella deſignatur*

4. Decernitur autem, ut Patres omnes, Baccalaurei, & Studentes huic muneri hebdomadariatus æque ſubjaceant. Excipiuntur autem Patres ſinguli quinquageſimum ætatis annum excedentes, Magiſtri omnes, Concionatores, Lectores, & alii omnes ſtudiorum, vel lectionum occaſione alias exempti. Qui vero tertio moniti recuſaverint, utraque voce priventur. *Qui in hebdomadarium ſtatuendi. Exempti. Tranſgreſſores.*

5. Miſſa, quam Conventualem vocant, regulariter cum Officio, niſi alia rationabilis adeſſet cauſa, ſemper conveniat, itaut ob nullam cujuſcumque ſpecialem devotionem prætermittatur, eaque (ut præmiſſum eſt) juxta Romani Cæremonialis decreta ſtatutis horis, & modis decantetur, tempore vero Quadrageſimæ, & aliis, quibus duas Miſſas cantari in Collegiatis ſolitum eſt, etiam in noſtris Eccleſiis, ubi fuerit ſufficiens Fratrum numerus, cantentur, ſervatis quoad omnia debitis cæremoniis, & horis. *Miſſa Conventualis de officio. Duæ Miſſę quando cantandæ.*

6. Singuli noſtri Ordinis Sacerdotes accurate addiſcere, adamuſſimque omnes, & ſingulas Sanctæ Romanæ Eccleſiæ in Miſſis celebrandis cæremonias obſervare teneantur. Novos ritus, novaſque cæremonias inducere, ſeu ullo modo ſervare ne præſumant. Qui vero rudes nimium, ac ſanctorum rituum ignari reperirentur, vel nimium balbutientes, nullo pacto celebrare permittantur. Ob idque Provinciales Miniſtri, Viſitatoreſque Provinciarum ſolertem adhibeant curam, ut Fratres quoslibet notabiliter rudes, earumque cæremoniarum (ut præfertur) ignaros, a celebratione ſuſpendant, donec ple- *S. R. E. ritus in celeb. Miſſæ inviolabilis. Novi ritus non inducantur. Notabiliter rudes ſuſpendantur.*

pleniorem, omnimodamque eorum, ad quæ tenentur notitiam calleant.

Actiones in Miſſa ſint devotioni aptæ. Motus corporis. Vox, Omnia ritui conformia. Accelleratio, & prolixitas nimia.

7. Pronunciationem quoque in Miſſis celebrandis, & aliam quamcumque exteriorem actionem, ita regant, & moderentur, ut non propriæ tantum devotioni, verum etiam circumſtantium ædificationi (ut par eſt) inſerviant. In motu enim, in corporis inflexionibus, in vocis moderatione, in iiſque pronunciandis, quæ partim ſecreto, partim clara voce legenda ſunt, ita ſe ſe Sacerdotes coaptent, ut nihil diverſum, nihil immutatum, alienum nihil a præſcripto ſacrorum Rituum ullo modo appareat. Nimiam celeritatem quod interruptis verbis, imperfectis genuflexionibus, ac ſignis crucis, circumſtantes confundat, prolixitatem etiam, quod tœdium illis afferat, omnino vitare teneantur.

Novæ Miſſæ.

8. Ii vero, qui ad Præsbyteratus Ordinem denuo promoti fuerint, primas Miſſas celebrare ſolemniter poſſint; nulli tamen quæſtus, nullæ pecuniarum, ſeu aliarum rerum oblationes fieri valeant.

De Miſſarum obligationibus.

TITULUS III.

Miſſarum redditus examinentur.

Miſſarum reductio.

1. ECcleſias fere omnes Ordinis noſtri multis obligationibus, ſive Capellaniis (ut ajunt.) vel Cappellaniarum erectionibus indebite gravati reperimus; quamobrem ut juſte (veluti decet) ſubleventur, decretum eſt, ut in ſingulis Religionis Conventibus ſcripturæ omnes pro legatis Miſſarum, aliorumque divinorum Officiorum olim a Majoribus noſtris receptæ diligenter, fideliterque diſcutiantur, quod ſi data eleemoſyna tenuis ita ſit ut minime ad ſatisfaciendum ſufficiat, moneantur Hæredes, qui ſi eleemoſynam oneri ſufficientem ſupererogare negaverint, in primo a publicatione iſtarum Capitulo, ſive Capitulari Congregatione Miſſarum, ſeu Capellaniarum reductio ex Sacr. Trident. Conc. decreto fiat.

2. Le-

2. Legata igitur, quæ inſufficientia ſunt, tot ſimul jungantur, quot ad Conſtitutionem annui redditus ſexaginta ſcutorum ſufficiant, pro hiſque quotidie celebretur, & ubi plura huiuſmodi legata fuerint, eodem ferme ordine ad ejuſdem taxæ rationem diligentius reducantur; ita tamen, ut eorum Defunctorum, qui præfata Legata reliquerunt, commemoratio habeatur, juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta, ipſaque Legata ſic reducta in tabella obligationum Conventuum accurate deſcribantur. *Reductionis ſumma. Commemoratio defunctorum etiam facta reductione fiat.*

3. Poſt hanc autem primam reductionem in primo (ut præfertur) ab harum Conſtitutionum publicatione Provinciali Capitulo, vel Capitulari Congregatione faciendam, reductiones Miſſarum denuo fieri quacumque ex cauſa penitus interdicitur. *Miſſarum reductio ſemel facienda. Obligationes Miſſarum non recipiendæ.*

4. Quapropter decernitur, diſtricteque ordinatur, ne deinceps in Eccleſiis noſtri Ordinis hujuſmodi Capellaniarum erectiones, niſi Capellæ ſufficienti dote donentur, ullatenus admittantur. Sufficiens autem dos cenſenda eſt, ſi Capellaniæ, cui quotidie ſemel celebrandi onus annectitur, ſexaginta ſcutorum pro ſuſtentatione Cappellani, ſupellectili congrua, aliiſque ad Miſſarum celebrationem neceſſariis annuus redditus adiungatur. *Vel quomodo. Capellæ Dos.*

5. Miſſarum, ſeu Divinorum officiorum onera perpetua Legatis, vel aliis diſpoſitionibus adjecta, ne acceptentur, niſi ad formam præſcriptam. Hi vero Prælati ſub pœna depoſitionis ab officiis, non niſi ſervatis his conditionibus, facultatem concedant; ſi ſecus fecerint, acceptatio nullius valoris ſit, & ipſi præfatis pœnis rigoroſe ſubjaceant. *Obligationes perpetuæ qualiter acceptandæ.*

6. In Capitulis Generalibus, vel Provincialibus fiat hujuſmodi acceptationum relatio, ut, an ſervatæ fuerint debitæ conditiones, nec ne, a toto Capitulo judicari poſſit. *Receptæ in Capitulo referuntur.*

7. Facultas autem hujuſmodi nullatenus concedatur, niſi prius diligenter de ſingulis celebrandarum Miſſarum obligationibus unicuique Conventui eandem facultatem expoſcenti incumbentibus inquiratur *Recipiendi facultas quando danda.*

tum

tum vero ſi jam ſuſceptis ſatisfacere poſſit; concedatur; ſin autem, nequaquam.

Legata cum onere perpetuo in bona ſtabilia convertenda. 8. Perpetuorum Legatorum pecuniæ, diſtricte præcipitur, ut Conventus nomine in tot bona ſtabilia convertantur, ac re ipſa inveſtiantur cum expreſſa oneris, quod illis annexum eſt, individuaque mentione; ſi vero eadem bona ſtabilia auctoritate Apoſtolica ullo modo alienari contigerit, eorumdem pretium in aliis bonis pariter ſtabilibus, & fructiferis cum ejuſdem oneris repetitione, & annexione converti debeant, quorum annui redditus a ſolo Conventu, & non aliter exigantur ſub pœnis ſupradictis. *Oneris mentio. Obligationes ad tempus.* De his autem obligationibus, quæ ſunt ad tempus, ne importabile onus addatur, ceterorum noſtri Ordinis inſtitutorum in earum acceptatione præcipua ratio habeatur.

Eleemoſynæ pro Miſſis quando accipiendæ. 9. Oblationes, quæ pro Miſſis celebrandis in dies deferuntur, parce ita admittantur, ut iis brevi ſatisfieri poſſit; quinimmo ubi ſufficiens Sacerdotum numerus non haberetur, a quibus prædictis eleemoſynis ſatisfieri poſſet, vel non recipiantur, vel aliis Sacerdotibus ad ipſum ſatisfaciendi onus, eaſdem eleemoſynas eis tradendo, imponatur. *Quando aliis tradendæ.* Si eleemoſynæ hujuſmodi quotidianæ exiguæ fuerint, & inſufficientes, non recipiantur, alioquin, exiguitate non obſtante, ad ſatisfactionem, vel reſtitutionem penitus obligantur.

Ubi, & quando non licet diurnales eleemoſynas recipere. 10. Ubi vero perpetuæ Miſſarum obligationes exiſtunt, præfatæ quotidianæ ad Miſſas votivas eleemoſynæ, niſi in eo Conventu ſufficiens Sacerdotum numerus ad ſatisfaciendum reperiatur, nullatenus acceptentur. *Ordo ſatisfactionis pro Miſſis.* Sacerdotes autem præfati perpetuas primum, deinde temporarias, ac conſequenter quotidianas obligationes fideliter impleant, qua in re Provincialium Miniſtrorum, aliorumque Ordinis Prælatorum conſcientias oneramus.

Provincialium cura. 11. In ſingulis noſtri Ordinis Eccleſiis conficiatur obligationum Tabella, ibique Altarium nomina, & obligationum cauſæ ſubiiciantur; & in aliquo conſpicuo Sacriſtiæ loco exponatur. Adſit præterea in quibuſcumque noſtri Ordinis Conventibus,

tibus, & locis liber, in quo Miſſæ ſingulis diebus celebrandæ notentur. Deſcribantur autem Sacerdotum nomina, Altaria, ubi celebrandum fuerit, obligationes, quibus ſatisfaciendum erit, & an pro vivis, vel pro Defunctis offerendum ſit. *Perpetuarum obligationum tabula. Miſſarum in dies celebr.*

12. In alio item libro eleemoſynæ pro Miſſis votivis quotidie obvenientes, & Sacerdotes iiſdem ſatisfacientes deſcribantur; & in Refectorio ſingulis diebus coram omnibus Fratribus perlegantur. Deſcribantur autem ſic vernacula lingua. *Liber, & uſus. Votivarum Miſſarum liber.*

Adi . . . . N. . . . .

Per una Meſſa dello Spirito Santo un giulio. b.10

Per due per un Defonto due giulii. b.20

Et ſic de ſingulis. *Uſus.*

In tutto giulii tre. b.30

E contra vero ſcribatur ſic.

Adi &c. Il P. N. diſſe la retroſcritta Meſſa.

Et ſic de ſingulis.

Libellus autem in aliquo tuto loco ſervetur, ut tempore viſitationum Provinciales Miniſtri, & alii Superiores, an ſatisfactum fuerit, nec ne, diſtincte cognoſcere poſſint. *Liber conſervetur.*

13. Provinciales autem Sacriſtis, Vicariis, aliiſque Sacriſtiæ, aut Eccleſiæ Præfectis, præcipuæ vero localibus Superioribus diſtricte præcipiant, ut omni cura, omnique diligentia accurate invigilent, ne eorum negligentia piæ Benefactorum voluntates defraudentur. Horum vero muneris erit Provincialem Miniſtrum conſulere, ſi ex aliqua cauſa præfatis obligationibus ſatisfieri haud poſſet. *Obligationum ſatisfactioni invigilent Superiores.* Provinciales itaque Decreta hujuſmodi ab omnibus obſervari curabunt, omnique ſeveritate tranſgreſſores, eoſque præſertim, ad quos ſpectaverit, ſive Superiores, ſive ſubditi fuerint, libere puniant; & pœnis etiam privationum Officiorum afficiant. *Decret. Obſervantia. Tranſgreſſores.*

14. Sacerdotibus præterea ſingulis, cujuſcunque ſtatus, & conditionis fuerint, ne eorum arbitratu, & voto Miſſæ Sacrificia abſque Superioris licentia offerant, interdicitur. Ad diſpoſitionem vero, & ordinem Sacriſtæ, ſeu ejus, ad quem ſpectaverit, eadem Sacrificia pie, devoteque offerant. *Sacerdotes ad libitum non celebrent.*

15. Ul-

Capellania extra noſtras Eccleſias. Cura animarum.

15. Ulterius præcipitur, ne Eccleſiæ, ſeu Capellæ cum onere extra noſtras Eccleſias celebrandi ullatenus acceptentur, neque imposterum Fratres noſtri animarum curam ſuſcipiant, niſi ſecus Provinciali Miniſtro alia rationabili ſuadente cauſa videretur.

De Sacriſta, & de iis, quæ ad Eccleſiam, Sacella, & Altaria pertinent.

TITULUS IV.

Sacriſtiæ munditíes, & religioſitas.

1. IN Sacriſtia munditia imprimis, ac perpetuus nitor appareat; nihil indecorum, nihil inornatum, profanum præcipue nihil penitus admittatur, ſed omnia munda, omnia ſancta, omnia demum adeo bene compoſita, ut ædificationis, ac ſanctitatis ſpecimen omnibus præbeant. Adſit ibi unum, vel ſi fuerit opus, plura crepidarum paria, quas Sacriſta pro exteris Sacerdotibus, qui eis uti vellent, diligenter cuſtodire teneatur, indeque a nemine ullatenus aſportentur. *Vitanda in Sacriſtia.* Confabulationes autem, præſertim rixæ, vociferationes, turbæ, aliaque id generis ab hoc ſacro, Deoque, diviniſque rebus dicato loco quam longiſſime arceantur; *Per Eccleſias diſcurſus.* cum vero divina celebrantur, nemini per Eccleſiam diſcurrere, nec ibi interdiu morari, niſi neceſſaria aliqua adeſſet cauſa, ullatenus liceat.

Sacriſtæ munus.

2. Sacriſtæ munus præcipuum erit, ut vaſa omnia ſacra, veſtes, & quæcunque alia eccleſiaſtica ſuppellex, qua divina peragantur miniſteria, munda perpetuo, & nitida ſit; *Negligentia punita.* quod ſi ob ejus incuriam quidpiam ſordidum, obſoletum, aut lacerum reperiatur, pœna pro qualitate culpæ ſevere admodum puniatur.

Neceſſariorum proviſio.

3. Superioribus propterea, quæ neceſſaria fuerint, tum ad præfatam ſacram ſuppellectilem munde ſervandam, tum opportune reſarciendam, Sacriſtæ diligen-

ligenter inſinuabunt. Ea vero omnia abſque ulla negligentia, & cunctatione ſtatim ab ipſis ſuppeditentur; quod ſi in aliquo defecerint, corrigantur, & ſi pertinaciter renuentes fuerint, Provinciales Miniſtri in eos etiam privationibus officiorum ſevere animadvertant; Ubi vero propter paupertatem pretioſitas adeſſe nequiverit, munditia ſaltem, & nitor (ut præfertur) perpetuo vigeat. *Munditities.*

4. Res quaſcumque ſacras, ſive ſacro cultui dicatas nemo Prælatorum, neque inſuper Capitulum oppignorare, ſive ullatenus alienare præſumat; quinimmo ſi pretioſæ fuerint, aliis accomodari non poſſint, abſque expreſſa Provincialis Miniſtri licentia. *Oppignoratio, & alienatio.*

5. Superior quicumque localis præcipuam adhibeat diligentiam, ut Eccleſiæ in ſuis ſtructuris conſerventur, & quando fuerit opus, ſedulo reparentur; Sacella omnia tecta, mundaque ſint, ipſum Eccleſiæ pavimentum, ejuſque parietes ſæpius diligenter mundentur; nihilque relinquatur, quod domum Dei, vel minimum immundam reddat, & inornatam; libris, vaſibus, candelabris, candelis, aliiſque omnibus neceſſariis juxta temporum, locorumque exigentiam nullo modo carere permittat. *Eccleſiarum ædificia, & Sacella.* *Supellex.*

6. Curabit inſuper omni majori conatu (quantum fieri poterit) localis Superior juxta Sacroſancta Concilii Tridentini Decreta, ne a Sæcularibus, vel aliis quibuſcumque vana, profanaque colloquia, inhoneſtæ quæcumque actiones, deambulationes, ſtrepitus, clamores, aliave id generis ſacras fidelium, Religioſorumque orationes turbantia fiant, neve domus Dei, quam maxime decet ſanctitudo, ejus permiſſu domus negotiationis efficiatur. *Seſſ. 22. decret. de obſer. & evit.* *Erga Eccleſias, reverentia.*

7. Provinciales itaque Miniſtri in ſuis Viſitationibus circa hæc præcipue, quæ ad Dei cultum, Eccleſiarum conſervationem, populorumque ædificationem pertinent, quam maxima diligentia invigilent, ea omnia, quæ a domus Dei dignitate aliena fuerint, eliminabunt; quæ vero divino cultui apta, atque ad populorum pietatem, devotionem- *Provincialium cura.*

nemque excitandam augendamque conferre noverint, pie conſtituant, & inducant.

Sacella neglecta. 8. Cappellæ, Sacella, ſive Altaria, ſi quæ obſoleta fuerint, neceſſariiſque ornamentis nudata (niſi eorum expenſis, qui Juſpatronatus in eis habere prætendunt, reſarciantur, ornentur, & debita dote donentur) poſtquam hi moniti fuerint, & terminus præfixus elapſus, vel deſtruantur, vel aliis (ſervatis ſervandis) donentur, obligationes vero, & alia onera alio transferantur.

Altarium diſpoſitio. 9. Altaria vero ipſa decenti adeo proportione conſtruantur, conſtructaque (quantum fieri poteſt) ita reſarciantur, vel renoventur, ut neque nimium proxima, nimiumve diſtantia ſint, ſed debita diſpoſitione ſic inter ſe compoſita, ut ad devotionem, & ſanctitatem inducant.

Altarium juſpatronatus. 10. Altaria deinceps abſque Generalis Miniſtri, vel ſaltem Provincialis licentia nemini in Juſpatronatum ullatenus concedantur, niſi qui ſufficienti dote, decentibus ornamentis, neceſſaria ſuppellectili, ſacriſque neceſſariis vaſibus ea exornanda, donandaque ſuſceperint.

Seſſ. 25. de Invocat. & Ven. 11. Imagines, quæ præſertim in Altaribus collocantur, conformes hiſtoricæ veritati ſint, nihilque in eis profanum, nihilque inhoneſtum appareat: neve procaci venuſtate, aut laſcivia pingantur ex Decreto Concilii Tridentini; ſi quæ vero ex vetuſtate exeſæ ſint, vel alias ita deformatæ, ut venerationem prope amiſiſſe videantur, curandum eſt, ut ad decentiorem, digni oremque formam redigantur, vel denique auferantur, & comburantur.

Reliquiarum Viſitatio. 11. In viſitationibus quoque Provinciales Miniſtri, aliique Superiores Sanctorum Reliquias in Sacrario, vel Eccleſia collocatas diligenter inviſere teneantur; curentque ut hujuſmodi Reliquiæ decentibus, tutiſque locis, ac decoris vaſculis debita veneratione cuſtodiantur. *Authentica fides.* Inſtrumenta ipſa, alia monumenta, ſcriptaque authentica de eis fidem præbentia recognoſcant, diligenterque aſſervanda relinquant. Nemini vero Superiorum quidpiam de Reliquis cuivis, etiam Eccleſiaſticis Prælatis,

latis, aut aliis Ordinis Fratribus, & Superioribus, abſque Generalis, ſeu Provincialis Capituli expreſſa licentia dare quoquo pacto liceat. Tranſgreſſores excommunicationis pœnam incurrant, & carceri per duos menſes, ac publica ſemel diſciplina ſeveriſſime affligantur. Statuitur inſuper, ne ullæ impoſterum Sanctorum Reliquiæ cum aliis collocentur, ſeu publice exponantur ad venerationem, niſi de illis authentica fides habeatur, quam Superior recognoſcere, & ſi legitima fuerit, approbare inſuper teneatur. Reliquiæ denique omnes, vel in Sacrario, aut in Eccleſia aliquo tuto loco qua decet reverentia, & ſi commode fieri poterit, accenſa etiam lampade, cuſtodiantur. *Aſportatio.* *Reliquiæ novæ.* *Reliquiæ cultus.*

De Confraternitatibus.

T I T U L U S V.

1. CONfraternitates Sæcularium ſive ſaccis induantur, ſive non, abſque Generalis, vel ſaltem Provincialis Miniſtri licentia in Eccleſiis noſtri Ordinis non erigantur, nec eis abſque præfata licentia Altaria, Cappellæ, ſive Sacella donentur, vel aſſignentur: ſi quæ vero hujuſmodi Confraternitates erigendæ fuerint, his legibus, & conditionibus erigantur. *Erectio.*

2. Prima, ut jus viſitandi Cappellas prædictas, Altaria, Oratoria, necnon alia quæcunque iis adjuncta, ad exteros non transferatur, ſed apud noſtros Fratres integrum perſeveret, quibus ea omnia, quæ ad Cappellarum, ſive Altarium, in quibus erectæ ſunt dictæ Confraternitates, reformationem, reparationem & ornatum pertinent, ac ad decentiorem Miſſarum celebrationem neceſſaria ſunt, ſtatuere, ordinare, atque decernere abſolute, & libere liceat. *Erectionis leges.* *Viſitatio.*

3. Secunda, ut pro qualibet Miſſa, quam ibi nemo præter noſtri Ordinis Fratres, niſi de licentia Superioris localis, celebrare poſſit, eleemoſyna conveniens pro temporis, & loci ratione a Provinciali conſtituenda offeratur. *Miſſæ celebratio.* *Et eleemoſyna.*

Confraternitatis ſuppellex noſtris Eccleſiis commodetur.

4. Tertia, ut veſtes, paramenta, aliaque ornamenta pro dictarum Cappellarum, ſeu Confraternitatum, ſi quando fuerit opus, prompte noſtris Eccleſiis tum ad Miſſarum celebrationem, cum ad alios quoſcunque Eccleſiaſticos uſus libere concedantur.

Eleemoſinæ.

5. Quarta, ut eleemoſynæ omnes, redditus, oblationeſque, ſive piorum fidelium largitiones (quæcumque illæ ſint) decenti Altaris, ſeu Cappellæ, vel ædiculæ ornatui attribuantur: ſi quid autem ſupererit (quod tamen ex approbato Confraternitatis inſtituto, vel ex pia teſtantium voluntate aliter diſtribuendum non ſit) in Sacriſtiæ, totiuſque Eccleſiæ uſum, utilitatemque vertatur.

Localis Superioris auctoritas circa eleemoſynas.

6. Quinta, ut Guardianus, ſive localis Superior prædictorum reddituum, eleemoſynarum, oblationum, ſeu largitionum diſpoſitioni interſit; & cum ab Officialibus, ſeu Confraternitatis Miniſtris (quocumque nomine appellentur) aliquid ſtatuitnr, localis Superior pariter intereſſe debeat.

Electionibus interſit Guardianus.

7. Sexta, ut idem Guardianus pro tempore, ſive localis Superior electionibus omnium Superiorum, Miniſtrorumque, ſeu Officialium ab ipſis Confratribus opportune habendis, ſemper interſit; vocemque electivam, non ſecus ac ipſi Confratres, perpetuo habeat.

Erectarum Confraternitatum regulatio.

8. Confraternitatum vero, quæ præter has conditiones in noſtris Conventibus, ſeu Eccleſiis jam erectæ fuerint, Rectores, aliique Superiores diligenter monendi ſunt, ut circa earum regimen, & moderationem formula a felicis recordationis Clemente Papa Octavo conſtituta, & in Conſtitutione, quæ incipit QUÆCUMQUE A SEDE APOSTOLICA &c. tradita, exacte, & adamuſſim ſervetur; alioquin omnibus Indulgentiarium theſauris, qui ſibi ab Apoſtolica Sede conceduntur, ſeſe privatos noverint, prout ex eadem Bulla, &c.

De

De promovendis ad Ordines.

TITULUS VI.

1. A Solis Provincialibus Miniſtris, & Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtodibus pro tempore, ad quoslibet Ordines tum minores, tum ſacros ſuſcipiendos facultas, & licentia concedi poſſit. *Facultatem ad Ordines qui concedere valeat.*

2. Circa eos autem, quibus facultas hujuſmodi concedenda ſit, nec ne, decretum eſt, ut ſingula, quæ a Sacra Tridentina Synodo præſcribuntur, omnino inviolate ſerventur. *Quibus ea concedenda. Seſſ. 23. de refor. c. 11.*

3. Nemo niſi expreſſe profeſſus fuerit, cujus profeſſionis authentica fides ab eo Conventu, ubi profeſſus eſt, habeatur, ad quoſcumque Ordines tam minores, quam ſacros ullatenus admittatur. Infra annum vero probationis, nemo, quicunque ille fuerit, nec Ordines hujuſmodi, ſed nec primam Tonſuram ſuſcipere poſſit. *Ordinandi ſint Profeſſi.*

4. Ii vero, qui profeſſi fuerint, niſi primum de eorum vitæ probitate, literarumque ſufficientia conſtet, ad Ordines non admittantur, & quo ad vitæ probitatem ſpectat, a Rectore Seminarii (ſi Minoribus, vel Subdiaconatui initiandi fuerint) & Guardianis Conventuum, ubi degerunt, de probis ipſorum, probatiſque moribus indubia fides fiat; ſin autem, a ſolis Guardianis locorum, ubi de familia commorati ſunt. *De vita, & moribus ipſorum conſtet.*

5. Antequam tamen ſuſcipiendi Ordines facultas cuipiam concedatur, diligenter animadvertant Provinciales Miniſtri, ne quid fraudis quoad ordinandorum ætatem, ſeu tempus attinet, ullo etiam pietatis, vel ſtudiorum intuitu impie committatur; quocirca decretum Sacroſancti Concilii Tridentini adamuſſim ſervetur. *Ætas. Seſſ. 23. c. 12. de Reform.*

6. Provinciales itaque Miniſtri de prædicta ætate fidem, quæ certa, & authentica ſit, non numerorum notis, ſed literarum elementis annum, diemque nativitatis exprimat, nullumque ex nominis variatione *Ætatis fides examinetur.*

dolum, dato jure jurando, admittat, diligenter conſiderent, de eaque, ſi probanda fuerit, dimiſſoriis literis teſtimonium ferant. Denique Natales, & aliæ omnes conditiones, juxta Sacroſancti Concilii Tridentini ſanctiones, ſacrorum Canonum, & Summorum Pontificum Decreta inviolabiliter obſerventur.

Dimiſſoriæ.

Eruditionis examen.

7. Eruditionis præterea literarum, earumque rerum, quæ ad ſingulos Ordines ſuſcipiendos pertinent, antequam ad Ordines dimittantur, prævio rigoroſo examine certum periculum faciant. In ſingulis propterea Generalibus, & Provincialibus Capitulis pro dimittendis ad Ordines Examinatores ex Patribus aliqui ſpectatæ vitæ, doctrinæque deputentur, qui de iis, quos examinaverint, teſtimonium ferant. Extra Capitulum vero examen hujuſmodi ab ipſo Provinciali coram duobus Patribus, ad hoc ſpecialiter evocatis, diligenter fiat.

Cantus, & divini Officii peritia.

8. Qui cantum firmum (ut ajunt) ſufficienter non didicerint, vel ex ſe divinum Officium ordinare ſecundum rubricas neſciverint, ad ſacros Ordines nullo pacto admittantur.

Tranſitus ad alios ordines.

9. Ad altiorem vero gradum aſcendere nequeat, qui in inferiori Ordine ſufficienter verſatus non fuerit; vel ea quæ ad altiorem illum gradum pertinent, ignoraverit; maxime vero Decretum hoc diligenter ſervandum eſt, ſi cuipiam ad ſacrum Presbyteratus Ordinem ſit concedenda facultas.

Provinciales nativi facultatem concedant.

10. Provincialibus vero tantum ſuæ Provinciæ Fratrum ſibi ſubditorum, ſive in Provincia, ſive extra Provinciam degant, ad ſuſcipiendos Ordines licentia reſervatur; ſi autem in aliena Provincia ſubditum commorari contingat, facultas prædicta a Provinciali etiam illius Provinciæ, ubi degit, recognoſcatur, & ſubſcribatur.

Licentiæ recognitio.

Ultramontani promovendi.

11. Hoc idem Decretum ad Fratres Ultramontanos in Italia degentes extendatur. Attenta tamen nimia locorum diſtantia (ſi opus fuerit) Generalis Miniſter hujuſmodi facultatem concedere, vel Provinciali Miniſtro illius Provinciæ, ubi præfati Fratres degunt, ut concedere poſſit, ordinare

va-

valeat. Quo caſu, & Generalis ipſe, & Provincialis Miniſter de ſingulis requiſitis diligenter inquirant, literaſque dimiſſorias in Archivio illius Provinciæ, in qua Fratres hujuſmodi commorantur, aſſervandas curabunt.

A Diœceſanis ordinandi Fratres.

12. Ad ſolos tamen Diœceſanos Epiſcopos, niſi legitime impediti, aut abſentes fuerint, vel ordinationem non habeant, dimittendi ſunt Fratres ad Ordines ſuſcipiendos: quod ſi aliquo ex præfatis impedimentis teneantur, ad quemlibet alium Epiſcopum dimittantur, ea tamen conditione, ut in literis commendatitiis, vel dimiſſoriis cauſa a Provincialibus ſaltem in genere exprimatur, cur ordinandos ad Diœceſanos non dimiſerint: alioquin pœnis, quæ tranſgreſſoribus a decretis Pontificiis prefiguntur, ipſique Summo Pontifici reſervantur, eo ipſo ſubjaceant.

Quando ab aliis.

Dimiſſoriæ conditio.

Extra Provinciam pergentes Juniores comitentur.

13. Ad alienam vero Provinciam Ordinationum gratia Fratribus, minoris præſertim ætatis, ac primis ſacris Ordinibus initiandis, niſi neceſſitas urgeat, accedere non concedatur. Ex legitima vero cauſa diſcedentes ab aliquo probatæ vitæ ſocio a Provinciali Miniſtro, vel locali Superiore deputando comitentur, eodemque modo comitentur, qui præfatis Ordinibus initiandi ab eo Conventu, ubi de familia in Seminariis degunt, longius abſcedere debent.

Semin. alumni.

Seſ. 23. de refor. cap. 13.

14. Ab Interſtitiorum vero lege, quam Sacra Tridentina Synodus mandat, non facile ſolvantur initiandi, ſed ab inferiori gradu ad ulteriorem aſcendere nequeant, niſi ea temporum Interſtitia, quæ ſervanda præcipiuntur, diſtricte ſervaverint: Si vero Eccleſiarum neceſſitas urgeat, Provinciales in literis dimiſſoriis Epiſcopos, ut cum illis ſuper Interſtitia diſpenſare dignentur, humiliter rogent.

Pro diſpenſatione preces.

Fides ſuſcepti Ordinis.

15. Poſtea quam vero aliquis Fratrum Ordines aliquos ſive minores, ſive ſacros ſuſceperit, Epiſcopi ordinantis teſtimonium in ſcriptis acceptum ad Provincialem Miniſtrum tranſmittat, penes quem ſit liber ad hunc tantum uſum deputatus, in quo ordinatorum, & ordinantium nomina, dies, cætera-

Ad Provincialem mittenda.

teraque ad id ſpectantia ſui Provincialatus tempore diligenter præſcribantur, ac deinde in principaliori ſuæ Provinciæ Archivio collocetur.

Ordinatorum liber.

Prima Miſſa.

16. Qui ſacrum Presbyteratus Ordinem ſuſceperint, abſque Provincialis Miniſtri benedictione, & facultate primam Miſſam celebrare non audeant. Is vero nemini facultatem concedat, niſi a Magiſtro Cæremoniarum ordinatum hujuſmodi ſingulas ſacras cæremonias ad Miſſæ ſacrificium ſpectantes optime callere certior fiat.

Abſque ſui Superioris licentia ordinati.

17. Si quis autem abſque legitima ſui Superioris licentia Ordinibus tam minoribus, quam ſacris initiari præſumpſerit, ab iis, quos jam ſuſcepit, eo ipſo ſuſpendatur, & ad ulteriores inhabilis penitus ſit non niſi a Generali Capitulo reſtituendus.

Provincialium præſcripta non ſervantium pœnæ.

18. Provinciales vero, qui præſcripta Decreta neglexerint, facultatemque cuipiam, ut Ordines quoſcumque ſuſcipiat, abſque iis, quæ præfixa ſunt, requiſitis conceſſerint, perpetuam legitimorum quorumcunque actuum, ac utriuſque vocis privationem ipſo facto incurrant.

De Suffragiis Defunctorum Fratrum.

TITULUS VII.

Suffragia defunctis debita.

1. Illud magnopere curandum eſt, ut fidelium Defunctorum, præcipue vero Fratrum, & Benefactorum noſtrorum animæ piis Sacrificiorum, & precum ſuffragiis ſubleventur; quamobrem cum aliquem ex noſtris Fratribus mori contigerit, nulla interpoſita mora Guardianus ſtatim de morte illius Provincialem certiorem reddat, Provincialis vero eadem diligentia Cuſtodes, Cuſtodes demum omnes ſuæ Cuſtodiæ Conventus, & Loca, ut præfixa ſuffragia celebrentur, admoneant; quod ſi quempiam ex præfatis Prælatis notabili negligentia circa hoc errare contigerit, privationes Officiorum, aliaſquæ pœnas ſevere a Superioribus Prælatis injungendas eo ipſo incurrant.

Obitus Fratrum Nuntiara.

Superiores negligentes.

2. In

2. In ſingulis itaque Conventibus, & Locis, ubi quiſpiam noſtri Ordinis Fratrum profeſſus ex hac vita deceſſerit, ac conſimiliter in nativis Conventibus Miſſa, totumque Defunctorum Officium ſolemniter celebretur, pro ejuſque anima ſinguli Sacerdotes ſemel Miſſæ Sacrificium ipſa obitus die Deo offerant, Clerici bis Officium Defunctorum, Laici vero bis Beatæ Mariæ Virginis Roſarium recitabunt. In reliquis vero ejuſdem Provinciæ Conventibus Miſſa una cantabitur, & Defunctorum Officum a Clericis, a Laicis vero Beatæ Virginis Corona devote recitabitur. Sacerdotes vero alii, ſi pro eo celebrare nequierint, in ſuis ſaltem Sacrificiis ejus animam Deo commendare teneantur. *Suffragia pro defuncto Fratre a Conventu perſolvenda.* *Aliorum Provinciæ Conventuum ſuffragia.*

3. Si vero in aliena Provincia aliquis Fratrum deceſſerit, in eo Conventu ubi deceſſerit, præfata ſuffragia pro ejus anima celebrentur. Guardianus, vel localis Superior Provincialem, Provincialis vero illius Provinciæ Provincialem nativæ mortui Fratis Provinciæ admoneat, a quo præfixo ordine, Cuſtodes, & Guardiani, ut ſolita peragantur ſuffragia, quamprimum admoneantur. *Aliena in Provincia morientes.*

4. Obeunti Provinciali Miniſtro in ſingulis Provinciæ Conventibus Officium Defunctorum, & Miſſa ſolemniter cantetur, ſingulique Sacerdotes pro eo ſemel celebrare teneantur. *Suffragia mortui Provincialis.*

5. Clerici ter Defunctorum Officium, Laici toties Beatæ Mariæ Roſarium, & ſemel ejuſdem Beatæ Mariæ Coronam devote recitabunt.

6. Si Generalem Miniſtrum mori contingat in ſingulis Religionis Conventibus duplicentur ſuffragia, tam quoad Miſſas ſolemnes, & privatas, quam etam quoad Officia, tum a Clericis, tum a Laicis tum in Choro publice recitanda. *Pro Generali ſuffragia.*

7. Pro Procuratore, Socio, & Secretario Ordinis a ſingulis Sacerdotibus totius Ordinis ſemel privare celebretur, ſemelque a Clericis Officium Defunctorum, & a Laicis Beatæ Mariæ Roſarium recitabitur. *Pro Aſſiſtentibus Ordinis.*

8. Pro Illuſtriſſimis Protectore, & Viceprote- *Pro Cardinalib.*

Protectoribus. ctore Miſſa ſolemniter in ſingulis Religionis Conventibus celebretur.

9. In obitu Summi Pontificis Miſſa pariter in ſingulis Religionis Conventibus celebretur; omneſque Sacerdotes ſemel private celebrare, Clericique ſemel Defunctorum Officium, & Laici Beatæ Mariæ Roſarium devote recitare teneantur.

Summi Pont. obitus.

10. Pro Novitiis vero in his locis, ubi deceſſerint, ſicut pro Profeſſis, ſuffragia perſolvantur.

Novitii, & Profeſſi ſuffragia

11. Singulis præterea menſibus feria ſecunda, ſeu alia die non impedita, Miſſa una ſolemnis pro omnibus noſtris Defunctis Fratribus, ac Benefactoribus cantetur; eique omnes, etiam ſi inſolita hora cantanda eſſet, interſint. Eademque ipſa die Clerici pro eiſdem Defunctis Septem Pſalmos Pœnitentiales, cum precibus Defunctorum, Laici vero Beatæ Virginis Coronam ſemel recitare teneantur.

Pro Defunctis Fratrib. & benefactori.

12 Poſt univerſalem omnium Fidelium Defunctorum Commemorationem ſequenti die pro Defunctis Religionis noſtræ Fratribus Miſſa, & Officium ſolemniter celebretur, eorumque ſepulcra ſolitis precibus ſacro more viſitentur.

Commemoratio omnium Defunctorum Fratrum.

13. Pro Fundatore vero alicujus Conventus, ſive vivo, ſive mortuo in eodem Conventu ab eo fundato ſingulis menſibus Miſſa, juxta ejus intentionem, ſi vivus fuerit, vel mortuorum, ſi jam obierit, ſolemniter decantetur, Clericis, Laiciſque pro eo devote orantibus.

Mortuorum Fratrum liber.

14. In ſingulis vero Conventibus ad mortuos dumtaxat Fratres notandos peculiaris liber ab eo, in quo ceteri mortui deſcribuntur, diſcretus habeatur, in eoque, ſi quando aliquos ibi mori contigerit; Nomina, Cognomina, Patria, Officia, Geſta, Virtuteſque perſcribantur, eaque omnia, quæ laudabiliter geſſerint, præcipue vero ad ſanctitatem, vitæque innocentiam ſpectanta ſedulo commemorentur; cumque Provincialis Capituli tempus adventaverit, nota mortuorum Fratrum diſtincta eo fideliter tranſmittatur.

Mortuorum Fratrum Nota pro Capitulo.

De ſepulturis Fratrum, & Tertiariorum noſtri Ordinis.

TITULUS VIII.

1. SEpulcra Fratrum in quibuſcumque noſtri Ordinis Eccleſiis a ſæcularium Sepulturis diſtincta ſint; in eiſque Fratres tantum & non alii, quicumque illi ſint, ſeppeliantur. Si quis vero ſæcularium de noſtra Religione benemeritus in Fratrum ſepulturis humari deſideret, de conſenſu Capituli Conventus, ſi concedendum fuerit, concedatur, dummodo Religionis habitu indutus ſepulturæ tradatur. *Fratrum ſepulcra ab aliis ſegregata.*

2. Quantum vero ad utriuſque ſexus Tertiariorum noſtri Ordinis ſepulcra, præcipitur, ut ſacræ Regularium Congregationis Decretum alias circa hoc emanatum inviolate ſervetur. Ejus itaque veſtigiis inhærentes decernimus, ut Tertiarii omnes noſtri Ordinis utriuſque ſexus abſque ſepulturæ electione decedentes, etiam invitis, aut minime requiſitis Parochis, in noſtris Eccleſiis, ubi eorum commune ſepulcrum reperitur, ſepeliantur. Ubi vero non reperitur, quam primum conſtruatur. Iique pariter in præfato communi ſepulcro humentur, qui ſibi coram teſtibus (licet nulla de hac electione appareret ſcriptura) in noſtris Eccleſiis ſibi ſepulturæ locum delegerunt; qui vero cum aliis Fratribus Clauſtra incolunt, apud nos pariter tumulentur. *Tertiariorum ſepultura.* *Noſtra ſepulcra eligentes.*

3. Alii vero præfati utriuſque ſexus Tertiarii, juxta Apoſtolicas Leonis X. in Concil. Lateranen. literas jus eligendi ſibi, ubicunque libuerit, ſepulturas habeant. Quia tamen controverſiæ omnes (quantum fieri poteſt) vitandæ ſunt, cupientes, ut præfati noſtri Ordinis Tertiarii in noſtris Eccleſiis ſepeliantur, curabunt Rectores, ſeu Viſitatores, aut Correctores, ſive quocunque alio nomine nuncupentur, ut in ſuſceptione habitus, ad quem præfati Tertiari, ſeu Tertiariæ admittuntur, ſtatim, & ſepulturam ſibi in eiſdem noſtris Eccleſiis libere tamen, & voluntarie deligant. *Tert. liberi.* *Erectio ſepulturæ in ſuſceptione habitus.*

De Sepulturis Sæcularium, eorumque Funeribus curandis.

TITULUS IX.

Sæcularium ſepulturæ in noſtris Eccleſiis.

1. SÆculares omnes juxta multas Summorum Pontificum conceſſiones in noſtris Eccleſiis, qui ſive devotionis, ſive obligationis cauſa voluerint, Sepulturas ſibi deligere poſſunt; omnes itaque Sæculares, qui in noſtris Eccleſiis (ut præfertur) vel Cœmeteriis tumulari velint, dummodo alias excommunicati, vel nominatim interdicti, vel publici Uſurarii, aut alio ſimili damnato vinculo non ſint obſtricti, accurate a Fratribus ſepeliantur: nemo tamen præſumat ullatenus ſæculares ad vovendum, ſive alias quomodolibet promittendum cogere, vel inſtigare, ut in noſtris Eccleſiis ſibimetipſis ſepulturas eligant; alioquin & ipſa electio irrita ſit, & Fratres ſacrorum Canonum pœnas eo ipſo incurrant.

Habitus morientibus concedatur.

2. Unicuique inſuper Guardiano, ac Superiori locali concedendi, & induendi Religionis habitum omnibus, & ſingulis, qui in probabili vitæ diſcrimine humiliter illum petierint, ſeu aliis ex Fratribus ſibi ſubditis, ut concedant, & induant, mandandi plena facultas traditur.

Cadaverorum ad noſtras Eccleſias deportatio.

Quarta Parochorum Seſſ. 25. de Ref, c. 13.

3. Caveant autem Fratres, ne Parochias, proceſſionaliter Crucis Vexillo præcedente, ſeu alio quopiam modo ad efferenda Mortuorum cadavera ullatenus ingredi audeant, niſi vocato, & expectato Parocho, ipſoque ibi præſente, niſi aliter ipſe permiſerit, vel requiſitus venire expreſſe recuſaverit: ipſi vero Parocho Quartam (ut ajunt) funeralem juxta Sacroſancti Concilii Tridentini Decreta, ac Loci conſuetudinem tribuant.

Exequiarum pacta.

4. Ad omnem præterea ſimoniacæ labis occaſionem penitus evitandam decernimus, ut nemini funeris exequiarum, Miſſarum, locique ſacri cauſa quidquam paciſci liceat; quod tamen ad pretium effoſſionis ædificati ſepulchri, vel etiam ad pul-

pulſationem Campanarum, ad eleemoſynas pro Officiis, & Miſſis celebrandis, ac Exequiis, ſeu Funeribus curandis pertinet, Fratres noſtri receptam, laudabilemque loci conſuetudinem, Eccleſiaſticaſque leges ſingillatim obſervent. Quæ vero ex debito juxta præfatas locorum conſuetudines, receptaque privilegia noſtris Eccleſiis, & Conventibus, aliqua ratione obvenerint, humiliter petantur; quod ſi indebite denegentur (abſolutis prius tamen funeribus) competentem conveniant Judicem, Juſtitiam exigant, Juſque ſuum libere tueantur, liciteque defendant. *Funerum mercedes* *Quo pacto petendæ.*

5. Particularia Sepulcra nemini deinceps, niſi de conſenſu Capituli Conventus, concedantur. Pauperes, qui alias ſepultura carerent, in noſtris Eccleſiis humari poſſint. Pro Infantibus denique juxta Rit. Rom. propria conſtituatur in ſingulis Eccleſiis ſepultura. *Sepulcrorum conceſſio.* *Infantium ſepulcrum.*

De ſumendis, adminiſtrandiſque Sacramentis.

TITULUS X.

1. OMnes noſtri Ordinis Fratres, tam Clerici, quam Laici, tam Novitii, quam Profeſſi, ſingulis diebus Dominicis (quibus Sanctiſſimi Eucharistiæ Sacramenti renovatio facienda eſt.) Item ſingulis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Angelorum, Apoſtolorumque Feſtis, Omniumque Sanctorum die, ac Sancti Patris noſtri Franciſci, Titularis, & Advocatorum Eccleſiæ, Sanctorumque noſtri Ordinis ſolemnitatibus, qua decet devotione, & reverentia, confiteantur, ſacraque Dominici Corporis Communione reficiantur. Si tamen dictæ feſtivitates ita proximæ inter ſe ſe mutuo inciderent, ut frequentior æquo tanti Sacramenti videretur uſus, ex diſcreto Superioris arbitrio a Communione abſtineant. Confeſſionis vero ſalutaris uſus nullatenus (quantum fieri poteſt) intermittatur. *Pœnitentiæ, ac Eucharistiæ frequentatio.*

Solemnis Communio. 2. In iis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta fuerint, ſanctiſſima Communio in Miſſa ſolemni ab omnibus non Sacerdotibus devotiſſime fiat, ipſaque communionis die in publica menſa genuflexi culpam coram Fratribus humiliter dicant, etiamſi Baccalaurei fuerint, & Studentes.

Formula autem culpæ faciendæ hæc eſt.

Culpa formula. *Pater, dicimus noſtram culpam Deo, & tibi de omnibus vitiis, & peccatis noſtris, maxime de Divino officio male, & negligenter a nobis recitato; de ſilentio non bene cuſtodito, de ſcandalo Fratribus, & ſæcularibus dato, de his, & aliis tranſgreſſionibus noſtris, quomodocumque offendimus Deum, Proximum, & Regulam noſtram, dicimus noſtram culpam, & humiliter deprecamur, ut amore Jeſu Chriſti nobis pœnitentiam imponere digneris.*

Privata Communio. 3. Poterit tamen diſcretus Superior cum Noviтiis, & Profeſſis ex rationabili cauſa, utque præſertim gratiarum actionibus, ſacriſque contemplationibus liberius, commodiuſque vacare queant, ut in privata Miſſa ſacra Communione reficiantur, aliquando concedere.

Communio facienda ubi non ſunt Seminaria. 4. In aliis autem Conventibus, ubi Seminaria erecta non fuerint, Laici omnes, aliique non Sacerdotes, niſi legitime impediantur, primæ Miſſæ interſint, eaque abſoluta, Communione ſanctiſſima reficiantur, culpamque publice in Refectorio juxta præſcriptam formam humiliter dicant.

Communio Cœnæ Domini. 5. Die Cœnæ Domini omnes tam Sacerdotes, quam non Sacerdotes de manu Superioris celebrantis de more communicent.

De Proceſſionibus.

TITULUS XI.

Devotio adhibenda 1. PRoceſſiones, quæ ad divinum implorandum præſidium ex ſanctiſſimis Eccleſiæ inſtitutis cele-

celebrari conſueverunt, ea religione, ea modeſtia, eaque gravitate peragantur, ut omni colloquio, omni levitate, omnique ſcandalo remoto, ad devotionem, & ſanctimoniam ſinguli circumſtantes excitentur.

2. Propterea decernitur, firmiterque præcipitur, ut omnibus, & ſingulis Proceſſionibus omnes pariter Fratres, quicunque illi ſint, ac cujuſvis ſtatus, & conditionis, conveniant; qui vero ſecus fecerint, a Superiore graviter corrigantur. *Concurſus.*

3. Illi præcipue Proceſſioni, quæ ſemel in aliqua cujuslibet menſis Dominica pro Cordigerorum Confraternitate celebrari ſolet, omnes interſint, eoque ſpiritu ad eam celebrandam conveniant, ut plenarſam Indulgentiam a ſanctæ memor. Paulo V. omnibus Cordigeris conceſſam ſalubriter conſequantur. Quas quidem Indulgentias, aliaſque noſtris Eccleſiis a Summis Pont. benigne conceſſas, in Concionibus, familiaribuſque ſpiritualium amicorum colloquiis publicent, ſuiſque exhortationibus fidelem populum ad eas aſſequendas inducant. *Cordigerorum Proceſſio.* *Ejus indulgentiæ,*

4. Ad eam item proceſſionem, quæ qualibet ſexta feria juxta prædictos Ordinis Ritus poſt Completorium ad Altare Sanctiſſimi Crucifixi celebrari ſolet, omnes conveniant, eaque devotione celebretur, ut ad Chriſti Domini mortem compatiendam circumſtantes devotiſſime incitentur. *Proceſſio Crucifixi.*

5. Sabbato vero multis in locis celebrari ſolet proceſſio ad Beatæ Mariæ Virginis Ordinis noſtri perpetuæ Patronæ præſidium implorandum. Huic item omnes interſint, omnique debita reverentia ejusdem Sanctiſſimæ Virginis Litaniæ cantentur. Ubi vero laudabilis hæc conſuetudo non fuerit, (quantnm fieri poteſt) omni diligentia introducatur. *Proceſſio B. M. V.*

6. Aliis inſuper proceſſionibus, quæ juxta laudabiles Eccleſiarum conſuetudines, vel in humandis Defunctorum corporibus, vel alias celebrantur, omnes (ut præfertur) prompte, devote, modeſteque interſint. *Frequentia debita.*

De

De Oratione mentali.

TITULUS XII.

Quotidie fiat. 1. DIvinis Officiis, uſuique Sacramentorum adjungenda eſt mentalis oratio, ex cujus frequentatione quantus eliciatur ſpiritualis animarum progreſſus, inconfeſſo eſt apud omnes. Singulis itaque diebus Fratres omnes publice in Choro orationi mentali per horam integram, vel ſaltem dimidiam pro ſingulis vicibus, ſemel poſt Matutinum, ac ſemel poſt Completorium omni corporis, animique compoſitione devote vacabunt.

Ad Matutinum & Completorium.

Signa danda. 2. Cum itaque ad canticum *Benedictus* in laudibus perventum fuerit, & ad *Nunc dimittis* in Completorio, campanulæ ſono omnibus in Conventu degentibus orationis mentalis adveniſſe horam ſignificabitur. Tum vero omnes, quicunque illi ſint, qualibet occupatione ſepoſita, Chorum ad orandum celeriter petant. Negligentes autem a Superiore corrigantur, & puniantur.

Meditationum liber. 3. Cum itaque expleto Officio, orationis mentalis tempus advenerit, Superior, vel alius quiſpiam, cui demandatum fuerit, ex pio aliquo libro lectionem ſacram, quæ meditandi materiam præbeat, præmittere teneatur, abſolutaque oratione, conſcientiæ examen, ut ſequenti Titulo ſtatuetur, ab omnibus fiat.

Pœna transgredientium. 4. Si quis autem ex Superioribus ab horum decretorum debita obſervantia ullo pacto defecerit, a Provincialibus Miniſtris, ſeu aliis Viſitatoribus pro qualitate negligentiæ corrigatur.

Exempti. 5. Excipiuntur autem, qui aliquibus detenti negotiis prius a Superiore alias orandi facultatem, ac benedictionem impetraverint. Infirmi vero, & impotentes, eo ſaltem tempore, quoad licuerit, jaculatoriis orationibus devote utantur. Diebus autem feſtis ſolemnioribus, & quatuor ultimis feriis majoribus hebdomadæ quilibet ſeorſim totum ſe ſe orationi mentali, ſacriſque contemplationibus addicat.

De

De quotidiano conſcientiæ examine.

TITULUS XIII.

1. PRoprias culpas frequentius in memoriam revocare, de eiſque humilem a Domino veniam poſcere maxime decet Religioſos; ſemel itaque ante prandium ab unoquoque privatim, propriæ conſcientiæ examen diligentiſſime fiat, deque ſuis erratis miſericordiam a pientiſſimo Deo unuſquiſque dolenter expoſcat. *Ante prandium.*

2. Singulis propterea diebus (ſexta feria excepta, quando conſcientiæ examen ante ſolitum diſciplinæ exercitium fieri ſolet,) poſt Completorium oratione mentali expleta, ſpecialiter ad hoc dato ſigno, Superior, vel pro eo alius quiſpiam vulgari ſermone, intelligibili voce dicat: *Si faccia l'Eſame della Coſcienza.* Tum omnes conſcientiarum ſuarum defectus, tranſgreſſiones, omiſſiones, errata recogitent, quidve factum, dictum, cogitatumque fuerit a ſemet, unuſquiſque expoſcat, Indulgentiam a Domino humiliter petens. Peracto examine, Superior ipſe preces, orationemque ſolitam, prout in Rit. ſubjungat. *Poſt Completorium.*

De communis diſciplinæ exercitio.

TITULUS XIV.

1. AD alios ſpirituales Religioſorum actus externos accedit communis diſciplinæ ſanctiſſimum exercitium. Proindeque ſingulis totius anni ſextis feriis (niſi feſto aliquo primæ Claſſis impediantur, quibus a ſingulis privatim fieri poterit) hora congrua, datoque ſigno, omnes ad Eccleſiam accedant, ibique valvis, & feneſtris clauſis, diſciplinæ communis exercitio ſalutari incumbant. Qui vero præterea ſecundis, & quartis feriis (Quadrageſimæ præſertim, & Adventus) ſancto hoc exercitio affligi voluerint, magnam a *Ad id ſtatuta tempora.* *Diſpenſatio.*

Do-

Domino mercedem ſe ſe profecto recepturos exiſtiment.

2. Modus autem, & ritus prædictum exercitium celebrandi, qui a noſtri Ordinis Rituali præſcribitur, omnino ſervetur; nulluſque quidpiam immutare, diminuere, augere, ſive alio quocumque modo innovare præſumat.

De Silentio ſervando.

TITULUS XV.

Horæ ſilentii.

1. PRæter loquendi moderationem ubique, ac ſemper ſervandam, indicitur commune Silentium æſtivo tempore poſt prandium expleta Nona uſque ad Veſperas; ſero autem poſt ſignum ſalutationis Angelicæ uſque ad Primam ſequentis Diei. Hyemali vero tempore in iis Conventibus, ubi Gymnaſia erecta fuerint, poſt Tertiam: in aliis poſt ſecundam noctis uſque ad horam ſequentis Diei, qua Prima fuerit recitanda. His itaque temporibus nemini quicquam loqui, ſeu quomodolibet altercationibus, clamoribus, indecentique inceſſu alios perturbare liceat; tranſgreſſores autem a Superioribus corrigantur.

Loca.

2. In Eccleſia vero, in Choro, Sacrario, Refectorio, Dormitorio, & Bibliotheca ſilentium non a Fratribus de familia modo, verum & a Forenſibus inviolate ſervandum eſt. Quandocunque vero loquendum ſit, omnes ſummiſſa voce (ut Religioſos decet) loquantur.

Verba incongrua.

3. Verba otioſa, turpia, ſcurrilia a Religioſis auribus abhorrentia omnes vitent, memores præcepti Seraphici Patris ad ſuos Fratres: *Sint mites, pacifici, & humiles, honeſte loquentes omnibus ſicut decet*; quod ſi quiſpiam ea coram ſæcularibus præſertim temere protuliſſe convincatur, graviter puniatur, ſeveraque mortificatione corrigatur.

4. Monet præterea Seraphicus Pater noſter injurias, murmurationes, detractioneſque longius a ſuis Fratribus

tribus abeſſe oportere, dum ait *Fratres mei non litigent, neque contendant verbis*, & alibi *caveant a detractione, & murmuratione &c.* Ejus propterea verbis adhærentes diſtricte præcipimus, & mandamus, ne Superiores alterum adverſus alterum contumelioſa verba, conviciaque effundere patiantur, ſed nutriant potius perpetuis charitatis officiis, ſanctam, fraternamque dilectionem (quæ Religioſos præcipue decet.) Si quid diſſenſionis, ſi quid perturbationis inter Fratres accidat, minor majori, Junior Seniori humiliter cedant. *Altercationes prohibitæ.*

5. Si qui vero (quod abſit) præſente Superiore, ſeu taciturnitatem jubente, obloqui, ſive etiam ipſo abſente aliis injurias inferre auſi fuerint, publica mortificatione puniantur, culpam ſuam publice fateantur, ab offenſoque veniam precentur, & ſi talis ſit injuriæ, & offenſæ perſonæ qualitas, ut ſeveriorem mereantur animadverſionem, pane, & aqua jejunent, Fratrum, & præcipue offenſorum pedes deoſculentur, & aliis pœnis pro gravitate delicti ad diſcreti Superioris arbitrium afficiantur.

6. A juramentis autem quibuſcumque penitus caveant: ſi quis autem (quod Deus avertat) Deum ipſum, & Sanctos blaſphemare, aut ſacra impie profanare auſus fuerit, præter pœnas a ſacris Canonibus præfixas, quibus (intra Ordinem tamen) ſubjaceat, alijs inſuper ad Superiorum, Generalis ſcilicet, & Provincialis arbitrium eo ipſo ſubſit. *Juramenta & Blaſphemiæ.*

De mittendis, & recipiendis litteris.

TITULUS XVI.

1. IN litteris quoque mittendis, æque ac recipiendis Religioſi ſilentii modeſtia commendetur, eo præſertim, quod literarum frequentior communicatio, non ſecus ac ipſum præſentium ad ſe invicem colloquium, ſpiritus devotionem reſtinguit, & animi compoſitionem perturbat. *Frequentia damnata.*

2. Ad conſcribendas itaque recipiendaſque epiſto-

Cauſa neceſſaria. las non inanis quælibet ſufficiat cauſa, ſeu res novas nunciandi, ſeu inania, ac ſuperflua Aulicorum potius, quam Religioſorum officia exhibendi, ſed neceſſaria dumtaxat, eaque legitima ad ſpirituales præcipue, ſeu alias quaſcunque neceſſitates pertinens. *Pœna.* Qui ſecus fecerint, toties a Superiore corrigantur, ac jejunio puniantur, quoties deliquiſſe reperti fuerint.

Superior literas videre poteſt. 3. Ut autem omnia ad Subditorum ſtatum pertinentia locali Superiori nota fiant, quo ſingulorum facilius neceſſitatibus conſulere queat; libera unicuiſque Superiori facultas conceditur, omnes, & ſingulas quorumcunque ſubditorum ſibi Fratrum Epiſtolas (iis tamen demptis, quæ ad Superiores mittuntur) aperiendi, legendi, & obſervandi. *Literæ exceptæ.* Ac ſingulas proinde, ſicut ei diſcrete in Domino expedire videbitur, reddere, & non reddere valeat. Eligat igitur ex ſuis Fratribus unum, a quo literæ omnes exigantur, & ad ſe deferantur, *Literarum exactor.* redditiſque ſine ulla mora Superiorum Epiſtolis, ſi quæ ſint, alias aperire, ac legere, deincepſque (ut præfertur) ipſis Fratribus reddere poſſit.

Prædictorum obſervantia. 4. Nullus itaque Fratrum præter eum, qui a Superiore ad id muneris deputatus eſt, ullatenus epiſtolas exigere, ſive ab aliquo ſæcularium abſque Superioris præfati licentia recipere poſſit; nec cuipiam extraneorum aliquas literas furtive, ut alio mittantur, quoquo pacto dare, ſeu ſibi datas aperire, aut legere, vel eas, ſi aliorum fuerint, pariter legere, vel retardare præſumat. *Inferiorum retardantium literas pœnæ.* Si quis vero, Superiore excepto, aliorum (ut præfertur) literas ullo modo impediſſe, aperuiſſe, retardaſſe, ſeu malitioſe abſcondiſſe, comperiatur; divinis eo ipſo ſuſpendatur, vel ſi tali pœna puniri non poſſit, ad Superioris arbitrium carceri mancipetur.

Ad ſuperiores miſſæ literæ propria manu exarentur. 5. Nullus inferiorum, niſi graviſſime impeditus, aut morbo laborans, literas ſuo nomine, aliena tamen manu exaratas, ad Superiores tranſmittere audeat, alioquin pœnis ad Superiorum ipſorum arbitrium eo ipſo ſubjaceat: ſevere etiam eos puniri volumus, qui epiſtolas ipſas ſuperflui officii gratia alio albo papyro inaniter operire ſolent.

6. Mo-

8. Moderentur inſuper tituli, qui in ſupraſcriptionibus crebrius incongrue dari ſolent. Præſcribunturque hujuſmodi titulorum inviolabiliter hæc obſervanda decreta. Ad Generalem Miniſtrum ita ſcribatur: *Reverendiſſimo Patri Patrono meo in Domino obſervandiſſ. Patri Generali &c.* Ad Miniſtros Provinciales, alioſque Superiores, & Sacræ Theologiæ Magiſtros; *Admodum Rev. Patri in Domino obſervantiſſ. Patri &c.* Ad reliquos Sacerdotes. *Reverend. Patri Fratri N. &c.* Ad non Sacerdotes autem *Venerabili Studenti Fratri N. &c. Venerabili Fratri N.* Ad Laicos tandem. *Cariſſimo Fratri &c.* *Literis adhibendi tituli.*

De Clauſura rite cuſtodienda.

TITULUS XVII.

1. UNica in ſingulis Conventibus communis janua ſit, per quam omnes egrediantur pariter, & ingrediantur. Item alia pro introducendis equis, vehiculis, & aliis neceſſariis. Quæ tamen, non niſi cum opus fuerit, aperiatur; reliquæ vero (ſi plures adeſſent) muro ſolido obſtruantur. Adſit juxta eam vaſculum aquæ benedictæ. Adſit & tabella communis, in qua ſingulorum Fratrum nomina ſcripta ſint, coaptenturque eo modo radioli, ut indicari facile per ipſam poſſit, qui ſint abſentes, qui vero domi præſentes. *Conventus Janua.* *Tabulæ Fratrum prope Januam.*

2. In omnibus Conventibus adſit diſcretæ vitæ, probiſque moribus Janitor, & in inſignioribus duo; uniuſque munus ſit januæ continuo aſſiſtere; alterius vero Fratres ab exteris evocatos accerſere. Clauſtra præterea frequenter verrant, mundaque perpetuo conſervent. Claves januæ ad primam ſaltem noctis horam ad Superiorem deferant; eaque omnia diligenter curent, quæ ad ſæcularium, exterorumque ædificationem, Fratrumque, & Religionis decorem noverint expedire. *Janitores.* *Claves.*

3. Nulli itaque, quicunque illi ſint, e Conventu ſine licentia, etiamſi mox reverſurus foret, & ſi ne *Egreſſio a Conventu.*

ne ſibi a Superiore aſſignato Socio (non tamen eodem ſemper aſſignando) exire liceat. Sed quicunque e clauſtris egredi voluerit, Superiorem primo adeat, exitus cauſam aperiat, Socium ſibi deputandum adjungat, janitoremque moneat, ac quam citius revertatur, benedictionem denuo a Superiore recepturus.

Socius.

Licentiæ perpetuæ non concedantur. Tempora, quibus egredi non licet.

4. Generalis licentia ad libitum exeundi nemini penitus concedatur, quod ſi id quiſpiam Superiorum permiſerit, graviter a Provinciali Miniſtro corrigatur, & puniatur. Cautos autem, & circumſpectos oportet circa hoc Superiores eſſe, ne frequentius æquo importune petentes egredi indulgeant, diebus præſertim feſtis, & Bacchanaliorum tempore, æſtivoque pariter poſt Nonam, aut in ſero poſt cœnam, niſi neceſſaria urgeat cauſa.

Quæſtorum mores, & uſus cum ſæcularibus.

5. Quæſtores eleemoſynarum, qui generalem juxta exigentiam, & loci conſuetudinem a Superiore egrediendi a Conventu, quæſtuandique facultatem habent, probæ, exemplariſque vitæ ſint, bini, ſi fieri poteſt, incedant; ſin aliter, ea, qua decet modeſtia, ſoli egrediantur. Sæcularium negotia non tractent, ſacculamque in ſui officii ſignum continuo deferant.

Principum ſervitio addicti a Conventu exeuntes.

6. Exeuntes a Conventibus etiam de Apoſtolicæ Sedis, Superiorumque licentia, ut apud Principes, Cardinales, Prælatoſque Theologorum, vel Confeſſariorum, ſeu alio quolibet munere fungantur, ea tantum, quæ neceſſaria fuerint, & de licentia Superioris, ac inſuper cum Inventario (ut ajunt) ſecum afferre poſſint, reliquis in Conventu, non alibi remanentibus; qui ſecus fecerint, quo tempore in eo munere duraverint, & per triennium, cum ad Conventum redierint, utraque voce careant.

Extra Clauſtra degentes.

7. Diſtricte præterea præcipitur, ut juxta fel. rec. Clementis Octavi, & Pauli Quinti Decreta extra Clauſtra degentes, ad ea quamprimum revertantur, nec in poſterum, niſi ex graviſſima cauſa a Sede Apoſtolica approbanda, hujuſmodi facultas dari poſſit. Si quæ autem antehac conceſſa fuiſſet, omnibus, & ſingulis per hoc decretum penitus aufertur.

8. Per-

8. Permittantur tamen de Superiorum licentia Fratres intra Clauſtra commorantes, apud Cardinales, Epiſcopos, & Prælatos Theologorum (ut præfertur) Confeſſariorumque muneribus libere fungi. Ad hæc munia obeunda exeundi facultas nunquam a diſcreto Superiore denegetur: ceterum cum aliis Fratribus in communi vita, & ſub ordinarii Superioris obedientia humiliter vivant. *Principum Theolog. & Conſeſſ.*

9. Quod ſi eorum aliqui ab hujuſmodi Principibus, & Prælatis eorum, quæ ad victum pertinent, portionem acciperent, pro ea parte, quæ ſibi a Conventu debetur, computanda erit, eaque ac ſi a Conventibus reciperetur, & non alia portione, nec alio modo, niſi aliter Superiori placuerit, utantur. *Portio Principum.*

10. Vetitum eſt Fratribus quibuſcunque in Eccleſiis, ſeu in earum, vel Conventuum portis commorari, ſtare, confabulari, ſeu ante præfatas portas deambulare. Qui autem monitus adhuc deliquerit, ab eo Conventu expellatur; Superiores vero, qui hoc malitioſe permitterent, officiorum privationem incurrant. *Ad januam ſedentes deambulantes, &c.*

11. Non ſolum autem rite cuſtodienda eſt Regularium Clauſura quoad ipſorum exitum e Conventu, & Monaſterio, ſed æque, vel magis, quoad prohibitionem ingreſſus quibuſvis Sæcularibus, & extraneis. Præcipitur itaque Janitoribus, ne ſecularibus hujuſmodi, & extraneis, maxime vero junioribus aditus (quantum fieri poterit) ad interiora pateat, niſi juſta de cauſa a Superiore noſcenda. Multa vero Janitoris præfati circa hoc diligentiæ, diſcretioni, prudentiæque commendentur, ut Perſonarum inſignium, graduatarum, benefactorum non eamdem (ut decet) cum ceteris rationem habeat, ſed maturo conſilio, judicioque prout magis expedire videbit, diſcretum ſe ſe in ſuo munere præbeat. *Sæcularium ingreſſus.* *Janitoris prudentia.*

12. Officinas autem Conventuum publicas nullatenus ingrediantur exteri, vel ſeculares, niſi eorum opera Conventibus neceſſaria fuerit, aliterque Superior judicaverit. In Viſitationibus autem Provincialis Miniſter aliique Superiores diligenter in- *Ad officinas, ingreſſus ſecularium.*

 qui-

Superioris cura. quirant de localis Superioris, Janitoriſque circa hujus decreti obſervantiam diligentia: quod ſi eos deliquiſſe compererint, pœnis coerceant, ſevereque corrigant.

Colloquii locus. 13. Fratres autem a ſæcularibus ad januam requiſitos Janitor diligenter vocabit, ut in anteriori Clauſtro, & non aliter religioſe colloquantur. Si tamen, dum divina peraguntur, quiſpiam evocaretur, non ex qualibet levi cauſa Fratres ipſos *E Choro evocatio.* a Choro, diviniſque laudibus perturbet, ſed indicata ſuperiori cauſa Perſonaque evocante, ſi ei videbitur, moneatur qui vocatus eſt, ſe ad oſtium accerſiri, iſque petita benedictione, accedat, ac ut ad Chorum reverti quamprimum poſſit, quam paucioribus ſe expediat.

Ad colloquia locus. 14. Ædiculæ vero collocutoriæ Imaginibus ſacris, Aqua benedicta, ſedilibuſque decenter ornatæ prope Januam conſtruantur, ut in eis Sæculares, ac exteri detineri commodius, religioſiuſque poſſint.

Pro ſæcularibus Gymnaſia. 15. Scholæ vero, ſeu Gymnaſia ad Grammaticam, Muſicam, ſeu aliam quamlibet facultatem edocendam nullatenus in noſtris Conventibus aperiantur. Si vero alicubi uſus, vel conſuetudo recepta fuerit, ut ſtudiorum cauſa Sæculares Fratres noſtros adirent, non intra Conventus interiorem Clauſuram, ſed patentibus, publiciſque locis extra hujuſmodi clauſuram, dummodo probatæ vitæ, optimiſque moribus ſint, recipiantur, & doceantur. Parvulorum vero ſcholas nullatenus aperire, ſeu apertas retinere Fratribus liceat, arbitrioque Superioris graviſſimis pœnis contrafacientes coerceantur, ſevereque puniantur; quapropter decretum eſt, ne a quopiam Conductæ (ut ajunt) Com-*Lecturæ Civitatum.* munitatum ad Grammaticam edocendam, niſi de Generalis Miniſtri ſpeciali licentia ullo pacto accipiantur. Generalis autem Miniſter non niſi gravi, urgentique cauſa facultatem hujuſmodi concedat, conceſſaque robur non habeat, niſi ſervata hac Conſtitutione, videlicet: Ne liceat extra Clauſtra, Conventuſque, vel Monaſterii ſepta ſub hoc, vel alio quovis prætextu cuipiam Fratrum pernoctare. Contrafacientes vero, ac permittentes acti-

væ,

væ, paſſivæque vocis privationem incurrant, aliiſque pœnis Generalis Miniſtri arbitrio plectantur.

De Jejunio.

TITULUS XVIII.

Tex. *Et jejunent a Feſto omnium Sanctorum, uſque ad Nativitatem Domini. Sanctam vero &c.*

1. ERunt inviolati jejunii apud Fratres noſtri Ordinis tempora, præter ea, quæ ab Eccleſia decernuntur, tempus totius Adventus incipiens juxta Regulam Sancti Patris noſtri, *a Feſto omnium Sanctorum, uſque ad Nativitatem Domini*, ſingulæ totius anni ſextæ feriæ, ea excepta, quæ incidet in die Natalis Domini, in qua inviolabiliter obſervari præcipimus Decretalem Honorii Papæ Tertii, quæ incipit: *Explicari cap. fin. Extra. de obſervatione jejuniorum*. Vigiliæ item Sancti Patris noſtri Franciſci, ac Sanctorum noſtri Ordinis Bonaventuræ, & Antonii de Padua, ac denique Vigiliæ omnes, in quibus ex locorum votis, aut conſuetudine jejunari ſolet. *Tempora Jejunii.*

2. Hortamur autem Fratres omnes, ut ſacroſanctam Domini noſtri Jeſu Chriſti Quadrageſimam, Seraphici Patris noſtri Sancti FRANCISCI benedictione locupletatam, quam propterea vulgo Benedictam appellare conſueverunt, devotiſſime, quantum fieri poteſt, obſervent. Jejunentque præterea in vigiliis omnium Beatæ Mariæ Virginis Ordinis noſtri Protectricis feſtivitatum. Superiores vero Fratres hujuſmodi diebus jejunantes omnibus charitatis officiis, tum quoad ciborum præparationem, tum quoad alias neceſſarias commoditates ſedulo proſequantur. *Benedicta.*

3. Curandum præterea eſt locorum Superioribus, ut jejuniorum tempore ita ſufficienter menſa communi reficiantur Fratres, ne ab ipſo Jejunio excuſari, neve graviori culpa ab ejus obſervatione ullatenus ceſſare debeant; qui autem de fractione *Refectio ſufficiens.*

Pœna. Jejunii convinceretur, quarta, & ſexta unius hebdomadæ feriis pane, & aqua tantum publice in menſa communi jejunet, graviterque a Superiore, qui aliter indulgere non poſſit, corrigatur.

Qui teneantur. 4. Ad jejuniorum præterea, quæ Seraphica Regula indicuntur, obſervationem omnes, & ſingulos cujuſcumque ætatis, & conditionis ſint, Profeſſos æque teneri volumus, & declaramus. Tempore vero præfatorum jejuniorum nullus Superior *Carnium uſus.* præter Generalem, Provincialeſque Miniſtros, & Guardianos veſcendi carnes, alioſque vetitos cibos facultatem concedere valeat. Fratres vero, qui abſque dicta licentia vetitos cibos comederent, Prælatoſque (præfatis exceptis) qui facultatem hujuſmodi impertiti fuerint, gravi pœna puniendos eſſe ſtatuimus.

Diſpenſatio Jejunii. 5. Superiores autem, ad quos jejunii ſolvendi facultatem concedere ſpectat, ſerio prius an neceſſitas adſit, necne, animadvertant, teſtimoniumque Medici, & Confeſſarii recognoſcant, & juxta exigentiam, vel quoad multiplicem refectionem vel quoad vetitorum ciborum uſum licentiam concedat. Qui vero ab his jejuniis diſpenſati fuerint, non in Refectorio, nec in propriis Cellis, ſed in Valetudinario cum aliis Infirmis, & diſpenſatis hujuſmodi reficiantur.

Parſimonia. 6. Reliquis autem anni temporibus communibus cibis veſcantur, ea tamen religioſa parſimonia, eaque modeſtia, quæ paupertatem redoleat, mentiſque compoſitionem indicet.

De Menſæ Communitate.

TITULUS XIX.

Refectorium. 1. LOcus communis menſæ, quem vulgo Refectorium appellare ſolent, perpetua munditie, perpetuoque nitore continuo fulgeat, ad ejuſque Januam, ſive alio commodiori loco fons ad abluendas manus ſtatuatur; unumque, aut duo linteola qualibet hebdomada renovanda, ad exterſionem ex ſolerti Refectorii Miniſtri diligentia per-

perpetuo adſint; munda præterea ſit ſupellex, munda vaſa, munda denique omnia, iſque, cui Refectorii cura demandata eſt, ſi quando immundum reperiatur, à Superiore corrigatur, & puniatur. Unica mappa cum mantilibus, patinis, gladiiſque, forcinculis, & cochlearibus ex auricalco ad Fratrum numerum paretur. Sint autem vaſa omnia ſtannea, vel fictilia, quæ ſanctam redoleant paupertatem; ſi quis argentea, aut pretioſa, tam vaſa, quam alia utenſilia habens deprehenſus fuerit, his omnibus privetur, graviter à Superiore corripiatur, & his ſtatim venditis, eorum pretium communi uſui applicetur. *Supellex.*

2. Peculiaria mantilia, vaſa quæcunque, vel etiam mappas, aliaque id generis nemo habere præſumat, ſed omnes, quicumque hi fuerint, ſicut iiſdem eſcis veſcuntur, ita eodem menſæ apparatu utantur. Refectorii tamen Præfectus, ut mantile alicui ſemel appoſitum, ſemper etiam apponatur, ac ut octavo ſaltem die omnis Refectorii ſupellex renovetur, diligenter curabit. *Communis ſupellex.*

3. Refectionis hora juxta locorum conſuetudinem ſervetur. In Conventibus autem inſignioribus, & ubi Gymnaſia erecta fuerint; hyemali tempore ad ſecundam noctis horam paretur cœna, in aliis vero ad primam, prout Superiori opportune placuerit. Jejuniorum vero tempore in Quadrageſima poſt meridiem, Veſperis abſolutis, cœna paretur, aliis vero temporibus poſt Nonam, & ſub meridiem. Serotinum vero (ut ajunt) jentaculum ad primam, vel ſecundam noctis horam juxta locorum varietatem. *Tempora refectionis.*

4. Adveniente Refectionis hora, datoque ſigno, omnes, nemine prorſus excepto, niſi de Superioris licentia, vel gravi de cauſa ab ipſo comprobata, ad communem menſam primam, vel ſaltem ad ſecundam omnino accedant. Diebus vero jejuniorum Veſpere poterunt Regentes ad communem menſam non accedere, ſed in eorum cellis jentaculum a Socio ipſis allatum religioſe ſumere. *Omnium ad communem menſam acceſſus.*

5. Cum ad Superioris nutum, ſigno dato, ad Refectorium patebit aditus, omnes bini, & bini (ablutis *Accedendi ordo.*

manibus) Pſalmum *Deus miſereatur noſtri*, vel *De profundis*, devote recitantes ingrediantur. Benedictio de more Romanæ Eccleſiæ fiat, antequam ſexta feria dicatur Oratio pro Benefactoribus, & poſt eadem ſexta feria omnibus genuflexis ab aliquo deputato dicatur culpa, ut ſupra Tit. x. num. 2. &c. Veſperi ſimiliter recitetur ante menſam ſolita benedictio; diebus vero jejuniorum juxta morem Religionis dicatur Salutatio Angelica: ſi quis vero benedictioni non interfuerit, antequam ad menſam accedat, Orationem Dominicam, vel Angelicam Salutationem genuflexus, ſubmiſſaque voce recitet, aliterque accumbere a Superiore nullatenus permittatur.

Benedictio.

Conſeſſus.

6. Peracta benedictione, unuſquiſque ad proprium locum accedat, nemo tamen ſeu mantile explicare, ſeu cibum ſumere, ſeu ad illum manus admovere præſumat, niſi jam ſacræ ſcripturæ inchoata, vel ſexta feria totius approbationis Regulæ expleta lectione, Superior, ut cum Dei benedictione cibus ſumatur, ſigno indicaverit: Sacra enim ſcripturarum, ſanctorumque librorum lectione Religioſa menſa condiri debet. A principio itaque uniuſcujuſque menſæ lectio ſacræ ſcripturæ currentis ad medium uſque comeſtionis protendatur; mox vero dato ſigno, ex Cronicis Ordinis, ſeu ex ſpirituali aliquo libro de Vita Chriſti, de Mundi contemptu, & ſimilibus lectio ab eodem, vel alio ad libitum Superioris Lectore habeatur. Qualibet autem ſexta feria tota Regula percurratur, quam lectio, (ut præfertur) ſpiritualis ſequetur. Singulis vero Sabbatis poſt ſacræ ſcripturæ lectionem, ex his Conſtitutionibus habeatur lectio ab eo loco, quo præcedenti Sabbato Lector deſierit, incipienda. Lectiones autem hujuſmodi clare, prompte, diſtincte, devoteque cunctis diligenter audientibus, legantur. Menſæque omnes (ea, qua decet modeſtia) non garrientes, non colloquentes, non aliis quibuſvis incongruis actibus, ſed religioſe aſſiſtant. Qui vero moniti adhuc errarent, a menſa velut indigni expellantur.

Lectio.

Conſtitutiones legantur.

Compoſitio Accumbentium.

7. Ciborum apparatus non pretioſus, nec qui reli-

Ciborum qualitas.

gio-

gioſam ſobrietatem dedeceat, ſed ſimplex ſit, ac ſufficiens, majori tamen, qua poterit diligentia, & charitate paratus. Panis cibarius, communiſque ſit, nec primarius, ſive ſelectus, ſed ejuſdem qualitatis ſingulis apponatur. Ubi vero Fratres ex eleemoſynis, ſeu quæſtuationibus vivunt, ea ſervanda eſt paritas, ut cum atro candidus, & ater cum candido omnibus æque diſtribuatur. Panis mucidus iis tantummodo dabitur, qui ſponte petierint: hoſpitibus vero, & ægrotis recentior. Vinum quoque aqua congruenter dilutum bibatur. Qui vero Fratribus in menſa famulantur, munde, diligenterque Dei ſervis omni devotione, munditiaque linteo præcincti inſerviant. Tunicam tamen non adeo attollant, ut femoralia, aliæque interiores veſtes videri poſſint, quod & ab omnibus ubique (coram ſæcularibus præſertim) inviolabiliter obſervari mandamus.

Panis. *Vinum.* *Inſervientes.*

8. Menſæ communitas ita ſervetur, ut nullo etiam Superiori quidquam proprii ad eam privatim deferre liceat, omnes enim ejuſdem familiæ Fratres iiſdem penitus cibis veſci neceſſe eſt. Quod ſi cuipiam a Conſanguineis, vel ſpiritualibus amicis eſculentum quid, aut poculentum largitum fuerit, ad Superiorem ſtatim tranſmittatur, qui in publico Refectionis loco, data ei primum, qui obtulit, honeſta portione, reliquum cæteris Fratribus juxta diſcumbentium ordinem per menſæ Miniſtros diſtribuat. Nemo vero (Superiore excepto) aliquid in menſa alteri largiri præſumat, ſed ſi quid ſupererit, menſæ, vel Refectorii Præfecto cuſtodiendum, vel aliis diſtribuendum tradatur. Superior tandem, qui proprietatem in menſa tolleraverit, a Provinciali Miniſtro, aliiſque Prelatis corripiatur, attentiſque circumſtantiis, ſi nimirum deliquerit, etiam ab officio deponatur.

Communitas ciborum.

9. Durante menſa nemo ab ipſa, niſi prius obtenta a Superiore licentia, diſcedere audeat, obtenta vero qui profecturus eſt, ſtans ante menſam Superiorem verſus ſecreto gratias agat, exhibitaque deinde Superiori ipſi reverentia, egrediatur.

E menſa diſcendentes.

10. Su-

Sæculares ad menſam quo pacto admittendi. 10. Superior raro, nec niſi ex rationabili cauſa Seculares, exteroſque ad communem menſam adducat; quod ſi adducere quandoque contingat, ſolerter invigilet, ne quidpiam oculos eorum offendat, aut ſcandalum afferat.

Lectio Miſſarum. 11. Expleta menſa, peractaque ad Superioris ſignum refectione, legantur quotidie Patrum omnium nomina, qui Miſſas celebraverunt, prout ſuperius Tit. III. hujus Cap. num. 12. Ad contentiones vero, quæ ex titulis oriri poſſent, vitandas hoc modo ſcribantur, pariter & legantur.

Die N. celebraverunt
Ad. RR. Patres &c.
R. Pater Mag. N. de N.
P. Bacc. N. de N.
R. P. Guardianus Conventus.
P. Vic. Conventus.
P. Fr. N. de N. &c.

deinde vero aliæ Miſſæ, quibus ex quotidianis eleemoſynis ſatisfaciendum eſt, attente legantur, ut etiam ſupradictum eſt.

Gratiarum actio. 12. Si quæ poſtea dicenda a Superiore fuerint, dicat, gratiarumque poſt hac actiones ab omnibus juxta Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præſcriptum, Religioniſque conſuetudinem, nemine prius abſcedente, habeantur, quibus peractis, omnes ablutis manibus diſcedant. Ubi vero ſufficiens Fratrum numerus reperietur, dum aguntur gratiæ, ad Eccleſiam, ſeu ad Capitulum accedatur, eo præcipue tempore, quo poſt prandium Nona recitari ſolet, a quo deinceps ſine ſtrepitu omnes ad ſua munera revertantur.

Conſilia. 13. Si quid agendum, aut conſulendum fuerit pro temporalibus Conventus, vel aliorum Fratrum neceſſitatibus, actis gratiis, vel in Refectorio, vel in Cella Superioris, aut alio quopiam decenti loco agatur.

Menſa ſecunda. 14. In inſignoribus quoque Conventibus poſt primam menſam, ſecunda quoque parari poterit, cui Præſidens Conventus, vel Vicarius, aut alius arbitrio Guardiani præſideat; factaque benedictione, habeatur, in ea continua lectio, & ſicut

prima omnes ei modeſte aſſideant, aganturque, ea peracta, ſolitæ (ut dictum eſt) gratiæ. Interdiu extra refectionis horas incongruum eſt Religioſis viris cibo, vel potui indulgere; ſi tamen neceſſitas adſit, Miniſter, qui Refectorio præeſt, unicuique neceſſaria ſubminiſtrabit; corrigantur autem, & puniantur, qui abſque neceſſitate, vel in propriis Cellis comederent, ſeu biberent.

15. Raro præterea permittantur Fratres ad ſecularium Domos, etiam ultro invitatos, ad comedendum accedere. Abſque benedictione vero, & Superioris licentia nemo ullatenus id præſumat; habita tamen licentia, ita inter comedendum ſe gerant, ut dum corporali ab eis cibo paſcuntur, ipſi ſpirituali eos viciſſim eſca depaſcant. *Ad ſecularium menſas acceſſus.*

De Peregrinationibus Fratrum, deque eorum vagatione tollenda.

TITULUS XX.

Tex. *Fratres quando vadunt per Mundum, &c.*

1. Itinerandi, ſeu eundi (ut Regulæ Textus loquitur) per Mundum nemini ex Fratribus libera ſit facultas, etiamſi rationabilis adſit cauſa, vel neceſſitas, abſque Superioris licentia. Qui maxime caveat, ne ad curioſitatem, aut voluptatem Fratres vagentur. Sed itineris cauſis, aliiſque circumſtantiis diligenter examinatis, tum demum, ſi expedire videatur, facultatem concedat. *Cauſa rationabilis perpendatur.*

2. Guardiani, ſive locales quicumque Superiores a Conventu in Conventum eundi facultatem in ſcriptis concedere poſſunt, Cuſtodes de Cuſtodia in Cuſtodiam, Provinciales vero Miniſtri de Provincia in Provinciam: iis tamen caſibus, & temporibus exceptis, quibus in his Conſtitutionibus aliter ſancitum eſt. *Licentiam qui Superiores concedere poſſint.*

3. Quicunque igitur e Conventu, ubi de familia degunt, alio migrare voluerint, primo Superiorem, ad *Socius itinerum.*

quem

quem ſpectabit, conſulant, ab eoque diſcedendi, itinerandique licentiam humiliter petant. Cui autem facultas itinerandi conceditur, aſſignetur & Socius, qui viginti quinque annorum ætatem ſaltem attingat, probatæque vitæ ſpecimen præſeferat; nec ullum deinceps Superiores permittant ex noſtris Fratribus ſolum, abſque urgentiſſima cauſa itinerari.

Tranſgreſſores. 4. Qui vero inconſulto Superiore, & abſque ejus licentia, vel ſine Socio e ſuo Conventu alio profecturus diſceſſerit; etiam majores Superiores adeundi prætextu; pœnis inferius contra vagos, & profugos pronunciatis ad qualitatem delicti graviter puniatur.

Pecunia viatici. 5. Si detur pecunia pro viatico, eorum alter Oeconomus, ſive Procurator in eo itinere a Superiore conſtituendus eſt: qui vero ſine Socio proficiſceretur, ſuimet a Superiore, durante duntaxat itinere, Procurator, ſive (ut præfertur) Oeconomus conſtituatur.

Pecuniæ & res cæteræ aſportatæ. 6. Nulli vero pecuniam, quam ſecum in itinere defert, quovis etiam modo collectam, in rem ullam abſque Superioris licentia, niſi in neceſſitatibus in via occurrentibus impendere liceat. Quapropter Superior Conventus, a quo quiſquam diſceſſerit, omnia, quæ ſecum detulerit, libros, veſtes, pecunias, etiam pro viatico tantummodo datas, in ſchedula diligenter adnotabit, eamque ad Superiorem Conventus, ad quem is proficiſcitur, opportune tranſmittat, qui idem Frater eorum omnium rationem reddere teneatur. Qui autem deliquiſſe reperirentur, graviter a Superiore corrigantur.

Romam venientes. 7. Juxta Decretum fe. rec. Clementis Octavi, quod ſub pœnis in eo contentis omnino ſervari mandamus, nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius a Generali Miniſtro, vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetraverint. Si quis autem ſine hujuſmodi facultate Romam venire præſumpſerit, voce activa, & paſſiva biennio privatus exiſtat, cujus pœnæ moderationem, ſeu remiſſionem Sanctitas ſua ſibi,

& A.

& Apoſtolicæ Sedi reſervavit, adempta facultate Generali, & Protectori illam moderandi, & relaxandi; ſubiturus etiam alias pœnas arbitratu Superiorum infligendas. Quæ item omnia adverſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine ulla exceptione locum habeant. Miniſtri etiam Provinciales abſque præfata licentia Romam accedere haud poſſint, ex Provinciæ tamen communi cauſa alios eo mittere, & ut libere accedant facultatem concedere poſſunt. Qui Romam venerint, Generalem Miniſtrum ſtatim adibunt, reverentiam ei, obedientiamque præſtabunt. Qui ſi eos legitime acceſſiſſe cognoverit, peramanter excipiat, præfixique temporis, quo Romæ eos morari oportuerit, manendique facultatem in ſcriptis concedat. Quod ſi Generalis Roma abſuerit, ad Procuratorem Ordinis accedant, ab eoque permanendi licentiam in ſcriptis obtineant.

Provincialium authoritas.

Ubi Romam venere forenſes, quid agendum.

8. Fratres itinerantes cum per Urbes, & Oppida, ubi fuerint noſtri Ordinis Conventus, tranſierint, ad eos divertere, ibique, & non alibi commorari teneantur. Nihilque in iis locis, quod præfatis Conventibus damnum, aut ſcandalum poſſet inferre, agere audeant, contrafacientes gravi pœna puniantur.

Ad Conv. noſtros. Fratrum acceſſus.

9. In itinere diligenter caveant Fratres, ne vel levis ſcandali occaſionem exteris tribuant; eaque modeſtia, animique, & corporis compoſitione incedant, quæ Religioſos maxime decet. Si qui vero in itinere habitum ita geſtaſſe, ut femoralia videri potuerint, vel ſibimet caputium diſtraxiſſe comperti fuerint, publica diſciplina toties puniantur.

Religioſitas in itinere.

10. Seculares nullo modo in itinere a Fratribus abſque legitima, rationabilique cauſa a Superiore probanda, ad noſtros Conventus adducantur, & quantum fieri poteſt, caveant Fratres, ne eos in itinere comitentur, maxime ſi fuerint inter eos mulieres; ſi tamen & comitari, & adduci quandoque oporteret, curent unanimiter omnes, ne regularis diſciplina, aut Conventuum clauſura ullatenus violetur.

Sæculares advenæ ad Conventum non ducantur.

11. Fratres omnes, cum ad aliquem noſtri Ordinis Conventum, ſive peregrinationis, vel itineris, ſive negotiationis cauſa pervenerint, Guardiano, vel lo-

Itinerantes ſubiecti ſint Guardiano.

cali

cali illius Conventus Superiori, ac ſi de familia eſſent, quandiu illic manſerint, ſubiiciantur. Si quid ibi, aut in itinere deliquerint, localis Superior, ſive Guardianus pro qualitate delicti ſevere in eos animadvertat. Non detineantur ſupra biduum, vel triduum in Conventibus, niſi rationabilis adſit cauſa Superiori nota; quod ſi ſupra hunc terminum productior fuerit mora, omnem pecuniam, quam ſecum detulerint, apud Depoſitarium, ſive Procuratorem Conventus fideliter deponere teneantur.

Permanentiæ advenarum præſcriptio.

12. Quia ſolent nonnulli pietatis, votique prætextu libenter vagari, decretum eſt, ut ſolus Generalis Miniſter extra Italiam etiam devotionis, aut voti cauſa proficiſcendi facultatem concedere poſſit. Si quis itaque abſque præfati Generalis Miniſtri licentia ab Italia alio peregrinaturus diſceſſerit, aliis, quas ſecum deferret, quorumcumque Superiorum licentiis non obſtantibus, ac ſi abſque licentia diſceſſiſſet, ſevere puniatur.

Extra Italiam pergentes.

13. Petendi vero Aſſiſium ad Indulgentiam Sanctæ Mariæ Angelorum Miniſtri Provinciales quam paucioribus ſuæ Provinciæ Fratribus facultatem concedant, quibus autem conceſſerint, diſtricte inhibeant, ne ante ſextum Kalend. Auguſti Sancti Franciſci Provinciam ingrediantur, neve ultra quintum ab Indulgentia completa diem, in ea commorentur, niſi ob rationabilia negotia a Superiore detinerentur.

Aſſiſium petentes.

14. Sacri vero Conventus Cuſtos neminem ex advenientibus Fratribus ad Confeſſiones excipiendas eos Indulgentiæ tempore admittere poſſit; niſi ab ejus Provinciæ Miniſtro ſuæ approbationis facultatem in ſcriptis detulerit.

Ad confeſſionem admittendi advenæ.

15. Non poſſint deinceps Guardiani, ſeu locales quicunque Superiores Juvenes citra vigeſimum primum annum ad alios Conventus profecturos, abſque Provincialis Miniſtri in ſcriptis obtenta licentia, ullo pacto dimittere.

Juniorum diſceſſus.

16. Ne quis autem Superiorum licentiis abutatur, ſtatuitur, ut poſt hac in obedientialibus literis certum

Præſcriptio temporis in licentiis.

rum præfigatur temporis ſpatium, prout locorum diſtantia exigere rationabiliter videbitur, ne quiſquam in itinere longiorem æquo moram facere, ſive quo magis libuerit, vagari queat. Si tamen ex legitima cauſa impeditus præfixo dierum ſpatio, quo tendebat, pervenire nequiverit, Superiori cauſam exprimat, qui, ſi ea malitioſa, vel illegitima videatur, pro diuturnitate temporis eum puniat.

17. De his vero, quibus equitare conceditur, Seraphicæ Regulæ veſtigiis inhærentes hæc decernimus, videlicet, equitandi duas eſſe poſſe legitimas cauſas ex Regulæ ipſius textu, alteram neceſſitatem, infirmitatem alteram. Propter neceſſitatem itaque Generalis Miniſter cum tota ejus familia, Miniſtri omnes Provinciales cum Secretariis, & Sociis, Sacræ Theologiæ Magiſtri, Concionatores præcipue, Patres celebriores longum iter facturi, Commiſſarii, Viſitatoreſque Provinciæ; quorum omnium vitam, incolumitatemque maxime Ordini noſtro neceſſariam eſſe compertum eſt, cum Dei benedictione libere, & licite, quotieſcumque fuerit opus, equitare valeant. Propter infirmitatem vero omnes & ſinguli noſtri Ordinis Fratres corporis ægritudine, vel nimia imbecillitate laborantes. Præter has quoque cauſas, ſi quid negotii celeriter expediendi accidat, vel longius æquo, neceſſarium tamen iter perficiendum fuerit, poſſit Superior equitationem diſcrete concedere. Qui vero (prædictis dumtaxat exceptis) Equo, Rheda, Curru, vel alio quolibet Vehiculo vehi, maxime vero intra Urbes, & Oppida auſus fuerit, totidem diebus carceri mancipetur, quot iis vehiculis, & equitatione illicite uſus eſt. Si autem in ipſo itinere neceſſitas aliqua equitandi accideret, Superior, ad quem Fratres hujuſmodi devenerint, an ad concedendam equitationem ſufficiens fuerit, diligenter inſpiciat, diſcreteque juxta neceſſitatis menſuram, vel ad totum, vel ad itineris partem perficiendam equitandi facultatem in Domino concedat. Cum Juvenibus autem non facile diſpenſetur.

Equitare quibus cauſis conceſſum.

Equitantes ſine cauſa legitima puniantur.

Diſpenſationes.

18. Qui equitandi facultatem habent, vel licentiam

Inequitando Religioſitas.

ex legitima (ut præfertur) cauſa obtinuerint; pompam, & ſæcularem faſtum omnino abhorreant, & religioſam modeſtiam in omnibus ad equitandum neceſſariis integre ſervent: qui ſecus fecerint, pro qualitate culpæ publice corrigantur.

Itineraria preces. 19. Hortamur autem Fratres noſtros, ut iter quomodolibet acturi itinerarias preces juxta Sacrum Romanæ Eccleſiæ Ritum, antequam a Conventu recedant, & quotidie mane in toto itinere devote recitent.

De Fratribus advenis Hoſpitio recipiendis.

TITULUS XXI.

Itinerantium Hoſpitium. 1. AD itinerantium Fratrum commoditatem in unoquoque Conventu cubicula a Fratrum localium dormitorio (quantum fieri poterit) diſtincta, in quibus advenientes benigne hoſpitio excipiantur, a Provincialibus Miniſtris deputanda ſunt. *Præfecti munus.* Hiſque aliquis ex Fratribus de familia fidelis imprimis, ac diligens præficiatur, cujus partes erunt, præfatis Fratribus, & hoſpitibus miniſtrare, eiſque obſequia quomodolibet neceſſaria præſtare, ac etiam ſi extra conſuetam refectionis horam advenerint, victum diligenter parare.

Suppellex 2. Locus vero omni neceſſaria ſupellectili inſtructus ſit, lectulis præcipue quampluribus munitus, ut quiſque ſolus quieſcere valeat, nulla ibi immunditics, nulla rerum confuſio appareat. Coquina peculiaris, ſeu alia ad veſcendum commoditas ibi nulla ſit, ſed quicumque illuc itinerantes advenerint, a deputatis Conventus Miniſtris, & *Ciborum ſubminiſtratio.* Officialibus opportune cibum in Refectorio ſumant, prout opus fuerit, habita longioris itineris, vel nimiæ laſſitudinis ratione. Dumque ſoli reficiuntur, ut eo magis religioſum ſilentium, regulariſque modeſtia ſervetur, alii omnes, præter menſæ Miniſtros, ab eo loco recedant.

Hoſpitalitas. 3. Fratres omnes, quicunque illi ſint, etiam infimæ conditionis, dummodo cum legitimis Superiorum licentiis, ſeu obedientialibus literis ad noſtros Conven-

ventus declinaverint, hilari vultu, benigne, & omni religioſæ charitatis ſignificatione recipiantur; ac tractentur, idque pium hoſpitalitatis officium non erga noſtri Ordinis Fratres tantum præſtetur; verum & erga quoſcumque alios cuiuſcunque Ordinis Religioſos, qui cum obedientialibus ſuorum Superiorum literis ad loca noſtra diverterint; maxime vero erga Fratres Sacri Ordinis Prædicatorum:

4. Prælatos inſuper, & ſæculares Presbyteros, quos maxime in Domino revereri tenemur, ut omnibus charitatis, & hoſpitalitatis obſequiis Fratres noſtri proſequantur; mandamus, ut Peregrinis pedes devote laventur: ſi ægrotaverint, ſervetur Conſtitutio inferius proprio loco ponenda: Sæculares vero, niſi fuerint Fratrum conſanguinei, vel aliqua alia rationabilis adſit cauſa a Superiore cognoſcenda, & approbanda; nullatenus ad hoſpitium admittantur: *Peregrinorum receptio.*

5. Diſtricte vero ſtatuitur, & mandatur, ne contumaces, baniti, facinoroſi quicunque, ſeu Curiam, maxime ex crimine, fugientes ullatenus, aut quovis prætextu in noſtris Conventibus recipiantur, neve introducti ullo modo in eis retineantur: Guardiani vero recipientes, vel retinentes eo ipſo ab Officiis ſuſpendantur. Alii vero inferiores pariter recipientes, ſeu retinentes, gravibus pœnis ſevere ad Superiorum arbitrium puniantur: *Facinoroſi reiiciendi.*

De Vagis, & eorum pœnis.

TITULUS XXII.

1. OMnes illi noſtri Ordinis Fratres, qui recto tramite, quo ſibi Superiorum obedientiales literæ præſcribunt, non pergunt, vel juxta tempus ab illis in literis præfixum non redeunt; vel abſque licentia a ſuo Conventu recedunt, tamquam vagi corrigendi, ſevereque juxta infraſcripta decreta puniendi ſunt. *Licentiæ præſcriptum non ſervantes.*

2. Qui abſque Superioris licentia a Conventu, ubi de familia commoratur, per Urbes, vel Oppida, alia- *Sine licentia.*

que loca peragraturus diſceſſerit, gravi pœna, juxta fel. rec. Clementis Octavi Decreta ad Superioris arbitrium plectatur; quod ſi contra denegatam ſibi licentiam recedere ullo modo præſumpſerit, per tres continuos dies carceri mancipetur.

Clemens VIII.

Pernoctantes extra Conventum.

3. Qui extra Conventum pernoctaverit, etiamſi apud parentes, vel conſanguineos, abſque Superioris licentia, graviter puniatur. Eaque licentia non niſi raro, & ex rationabili cauſa concedatur. Qui vero pernoctaverint apud extraneos, pro qualitate delicti, etiam carceris pœna coerceantur; a quo tamen excipiuntur itinerantes in iis locis, ubi noſtri Ordinis Conventus non fuerint, ut ſupra dictum eſt.

De Profugis, & Fugitivis, & eorum pœnis.

TITULUS XXIII.

Qui profugus eſt.

1. PRofugus, & Fugitivus ille cenſendus eſt; qui ſine obedientialibus ſui legitimi Superioris literis a ſuo Conventu aufugit, vel a Provincia recedit, maxime vero ſi de carcere, in quo detineretur, vi vel dolo exierit.

Contra fugitivos Decr. Congregationis Conc.

2. Ad reprimendum porro Fugitivorum Fratrum audaciam decrevit ſacroſancti Concilii Congregatio die 21. Septembris 1624. ut omnes hujuſmodi Fratres, ſive Regularem habitum deferant, ſive non, ab Epiſcopis Diœceſanis, ubi degunt, in carcerem conjici, ac Superioribus ſuis, juxta regularia decreta puniendi conſignari poſſint, & debeant.

Fugitivi carceribus mancipentur ſub pœnis &c.

3. Quicumque igitur Fratrum ab eorum Conventibus, vel a carceribus aufugientes, a Superiore illius Conventus, ad quem diverterint, ſub pœna privationis Officii eo ipſo incurrenda, ſtatim in carcerem detrudantur. Tum vero Provincialis illius Provinciæ, & Guardianus Conventus, a quo diſceſſerint, de hujuſmodi carceratione ab eodem certiores fiant, ut ab iis de his, quæ opus fuerint, ipſe viciſſim admoneri poſſit.

4. Co-

4. Cognoſcent autem Guardiani, localeſque Superiores ex obedientialibus literis, (quas ſemper inſpicere teneantur) quoſcumque fugitivos, & profugos; vel enim depravatas, & illegitimas; vel potius nullo modo ſuorum Superiorum obedientiales literas deferent; ſi levis tamen adeſſet cauſa diſceſſus, ad ſuas Provincias, vel Conventus quam citius remittantur; ad quos ſi elapſo diſcrete aſſignando a Superiore termino non pervenerint; velut Apoſtatæ habeantur, iiſdemque pœnis graviter puniantur. *Circa licentias Superioris diligentia accurata.*

5. Si vero ſua ſponte facti pœnitentes ad ſuos Superiores humiliter revertantur, culpamque publice faſſi abſolutionem petant, emandationemque polliceantur, paterna charitate a Superioribus excipiantur; mitiorque pœna pro qualitate culpæ illis benigne injungatur. *Fugitivi pœnitentes.*

6. Quoad illos, qui ad alias Religiones migrare voluerint, ejuſdem Sacr. Conc. Congr. Decretum inviolabiliter obſervari mandamus, quo ſtatuitur, ut nemo ad arctiorem Religionem tranſire valeat abſque ſui Superioris licentia, a quo non niſi prius ei legitime conſtiterit eam Religionem paratam eſſe illum recipere, concedatur, obtentaque licentia, recta via ab ea ſeſe immediate abſque vagatione, vel cunctatione conferant. *Ad arctiorem Religionem tranſire volentes.*

De Apoſtatis a Religione, & eorum pœnis.

TITULUS XXIV.

1. QUicumque Fratrum habitu dimiſſo, ſive retento animo amplius non redeundi, inconſulto Superiore, a Conventu receſſerit, niſi infra duos menſes revertatur, vel Provincialem Miniſtrum, aut Superiorem, ad quem ſpectaverit, non conveniat; Apoſtata eſſe cenſetur: quod ſi infra id tempus revertatur, pro qualitate tranſgreſſionis, & culpæ puniendus eſt. *Qui Apoſtatæ cenſendi.*

2. Declaratur inſuper Apoſtata, qui per tres continuos dies ſine habitu Ordinis auſus fuerit quomodolibet *Sine habitu incedentes.*

libet incedere, ſeu ſic illum geſtare, ut aliis veſtibus adeo veletur, ut videri non poſſit, iiſdemque proinde pœnis, quibus alii Apoſtatæ, puniendus erit.

Apoſtatæ declarandi etiam excommunicati.

3. Cuſtodes itaque in ſingulis ſuæ Cuſtodiæ Conventibus, & locis, dum actu viſitaverint, Apoſtatas omnes in ſua Cuſtodia commorantes nominatim excommunicatos pronunciare teneantur, ſive ſuæ Cuſtodiæ, ſive alterius, ſive illius ſive alienæ Provinciæ ſint; omneſque Fratres diligenter admoneant, ne eos alloqui, ſive ullo modo cum eis verſari præſumant.

Apoſtatæ carceribus detinendi &c.

Pœna Superiorum id prætermittentium.

4. Provinciales prætereca omnes Miniſtri in ſuis Provinciis, Cuſtodes in Cuſtodiis, & Guardiani omnes in ſuis Conventibus Fratres omnes Apoſtatas, tum ejuſdem, tum alienæ Provinciæ, Cuſtodiæ, & Conventus, ſi ad eos diverterint, excommunicare, carcerare, punire, aliiſque pœnis coercere poſſint, & debeant; quicunque vero Superiores id juſte præſtare neglexerint, ab Officiis, & Dignitatibus deponantur. Indicitur autem Miniſtris omnibus, & Superioribus Ordinis depoſitio Dignitatum, Officiorumque, ſi Apoſtatas Ordinis ullo modo perſequi, capere, punire, & aliis pœnis juſte afficere negligant.

5. Quicquid pro captura erogandum fuerit, a tota Provincia ſuppleatur. Et de omnibus his expenſis in Capitulis Provincialibus, ſeu Capitularibus Congregationibus diſtricta ratio habeatur.

Captionum expenſæ.

Pœna carceris.

Privationis vocis activæ, & paſſivæ.

6. Pœnæ vero adverſus Apoſtatas hæ ſtatuuntur. Si quis abſque Superioris licentia a Conventu aufugiens intra quinque ſaltem menſes coram Superiore perſonaliter non comparuerit, ac in gravem proinde Apoſtaſiam inciderit, præter alias pœnas a Jure, & Pontificiis Conſtitutionibus latas, carceri ad duos menſes mancipetur, eoque tempore pane tantum, & aqua ſingulis ſextis feriis jejunet, ac utraque voce ipſo facto privetur, ad quam (ſi religioſe tamen vixerit) a Generali tantum Miniſtro reſtitui poſſit.

7. Si quis vero per octo menſes continuos, aut ſemel, & iterum per menſes quinque qualibet vice in graviori Apoſtaſia, & contumacia permanſerit, ad tres menſes carceri mancipetur; eoque tempore ſingulis quartis, & ſextis feriis pane tantum, & aqua jejunet, utriuſque vocis privationem ipſo facto incurrat, ad quam non niſi poſt quinquennium (ſi tamen laudabiliter vixerit) a Generali tantum Miniſtro reſtitui poſſit, totoque quinquennio a confeſſionibus, concionibus, publiciſque lectionibus ſuſpendatur; infimum denique locum inter ejuſdem gradus Fratres eo tempore habeat, videlicet inter Sacerdotes ſi Sacerdos fuerit, inter Clericos, aut Laicos, ſi Clericus, vel Laicus. *Gravior apoſtaſia graviori pœna plectatur.*

8. Si quis autem per menſes quatuordecim continuos, aut ſemel, & iterum per menſes octo qualibet vice in contumacia permanſerit, ad menſes quatuor in carcerem detrudatur, eoque tempore jejuniis, & diſciplinis maceretur. Utriuſque vocis, ac Paternitatis etiam nativi Conventus perpetuam privationem incurrat, & concionibus, confeſſionibus, publiciſque lectionibus perpetuo ſuſpendatur. *Graviſſimæ apoſtaſiæ pœna.*

Si tamen per continuum decennium in Ordine laudabiliter vixerit, idque juridice conſtet, a Generali dumtaxat Miniſtro in omnibus reſtitui poſſit.

CONSTITUTIONES
IN CAPUT QUARTUM
REGULÆ.

De paupertate in communi.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Præcipio firmiter Fratribus &c.*

1. POſt varias controverſias circa paupertatis Votum a Religionis noſtræ Fratribus obſervandum, placuit Sanctiſſimo Domino noſtro URBANO Papæ VIII. infraſcripto Sacr. Congr. Apoſtolicæ Viſitationis Decreto ea omnia ſtabilire, quæ pro conſcientiarum ſecuritate ab iiſdemmet noſtris Fratribus circa ejuſdem paupertatis Votum ſervanda ſunt.

De abdicanda proprietate particulari.

Decretum Sacræ Congregationis Apoſtolicæ Viſitationis.

Et ſeſſ. 25. de reg. 1. *AD extirpandum proprietatis vitium Sacri Concilii Tridentini veſtigiis inhærentes, omnibus Ordinis noſtri Fratribus diſtricte prohibemus, ne quiſquam eorum Bona immobilia, vel mobilia, cujuſcumque qualitatis fuerint, proventus, redditus, cenſus, pecunias, etiam ex eleemoſinis, concionibus, aliove labore, aut Conſanguineorum, ſeu aliorum largitione, etiam intuitu Perſonæ datas, aut alias quovis modo ab eis acquiſitas, vel acqui-*

rendas

vendas tamquam propria, aut etiam nomine Conventus poſſideat, vel teneat, ſed ſtatim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporentur, & confundantur, prout nos ex nunc ea applicamus, incorporamus, & confundimus, & pro applicatis, incorporatis, & confuſis haberi volumus, & mandamus. Decernentes Superioribus Bona ſtabilia alicui Ordinis noſtri, etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, ſive commendam concedere non licuiſſe, neque licere, ideoque omnes, & quaſcunque licentias, facultates, & indulta, ſi quæ etiam a Generali Miniſtro quovis modo, vel ex quacunque cauſa contra prædicta conceſſas, ſeu conceſſa, vel quæ in poſterum concedi contigerit, revocamus, & abolemus, & pro revocatis, & abolitis haberi volumus, & in futurum ne concedantur, diſtricte præcipimus.

Bona Fratrum incorporentur Conventui.

Adminiſtratio autem Bonorum Monaſteriorum, ſeu Conventuum ad ſolos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.

Adminiſtrator.

Mobilium vero uſum ita Superiores permittant, ut eorum ſuppellex ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat, nihilque ſuperflui in ea ſit; nihil tamen, quod ſit neceſſarium, eis denegetur, quorum omnium regiſtrum Superiores apud ſe habeant, & ſingulis annis revideant; Fratreſque ea vendere, donare, aut aliter alienare non valeant; quod ſi quis aliter fecerit, vel quid (etiamſi pecunia ſit) tenere deprehenſus, aut convictus fuerit, is biennio activa, & paſſiva voce privatus ſit, atque etiam juxta noſtras has Conſtitutiones puniatur.

Mobilium uſus.

Pecuniæ vero, aliæque res quæcunque Fratrum intra vigintiquatuor horas tradantur Superiori in commune Conventus Ærarium reponendæ, triplicique clave cuſtodiendæ, quarum una penes Guardianum pro tempore exiſtentem, duæ vero aliæ penes duos alios Fratres ſingulo quoque anno per Conventum eligendos conſerventur, ex quibus ſubminiſtrato exhibitori quantum Religioſæ ejus neceſſitates (ſtatus valetudinis, laborumque ratione habita) expoſtulare videbuntur, reliquum penes Ærarium remaneat: & arbitrio duarum ex tribus partibus

Pecuniæ.

Ca-

Capituli, ſeu Congregationis Provincialis ſingulis annis faciendæ erogetur. Quod vero a Superiore ipſi traditum fuerit, vel undecunque ad ejus manus pervenerit, memorato Superiori de eo rationem ad omnem ejus nutum reddere teneatur, ſub pœna *Pœnæ transgreſſorum.* *contrafacientibus privationis activæ, & paſſivæ vocis per triennium qualibet vice, aliiſque arbitrio Superiorum ipſo facto incurrendæ.*

Sacra Congregatio Apoſtolicæ Viſitationis ſupraſcriptum Decretum de abdicanda proprietate in particulari, de mandato S. D. N. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. per plures ſeſſiones examinavit, & tandem die Veneris 13. Julii 1627. illud cum omnibus in eo contentis probavit, & inter ceteras Conſtitutiones hujus Religionis Conventualium inſeri, & exequi mandavit. In quorum fidem &c.

A. Epiſc. Bellicaſtr. Sec.

De Adminiſtratione Bonorum Temporalium.

TITULUS II.

Decreti obſervantia. 1. CUm igitur nil magis in votis ſit, quam pro Animarum ſalute, & conſcientiæ Fratrum ſecuritate, Decreti iſtius Sanctiſſimi pura, & omnimoda obſervantia, nonnulla præſcribere, quæ ad eam inducendam, & conſervandam neceſſaria viſa ſunt, æquum duximus. Proindeque (Decreti ipſius Ordinem ſequentes) primo, quæ ad temporalium Conventuum Bonorum adminiſtrationem pertinent, ſtatuemus.

Adminiſtratio. 2. Decernitur itaque, firmiterque præcipitur, ut juxta præmiſſum Sacræ Congregationis Decretum, nullus tam localium, quam aliorum quorumcunque Superiorum bonorum, ſive redditium, vel eleemoſynarum, ac etiam pecuniarum Conventuum, vel locorum adminiſtrationem, diſpenſationemque etiam Conventus ipſius, cui præeſt, nomine, per ſe ipſum exercere ullatenus poſſit, *ſed adminiſtratio Bonorum Monaſteriorum, ſeu Conventuum ad ſolos Officiales eorumdem ad nutum Superiorum amovibiles pertineat.*

3. Qua-

3. Quamobrem tota adminiſtrandi Conventus facultas penes tres illius familiæ Fratres quorum alter Depoſitarius, ſecundus Diſpenſator, tertius vero Exactor nominetur, a Capitulo dumtaxat Conventus deputandos, reſideat. Prohibemus inſuper, ne unus, idemque omnia hæc tria munera ullatenus exercere poſſit. *Tres adminiſtratores.*

4. Ubi vero ob Fratrum paucitatem tres præfati Conventuum, locorumque Officiales commode inſtitui nequeant, uni ſaltem ex his, qui ibi de familia commorantur, tota hæc cura ſedulo demandetur, adeo ut nullo pacto, nullo unquam tempore, vel prætextu Superior munera hæc per ſe ipſum exercere valeat, ſub perpetua Officii, ac utriuſque vocis privatione. *Ubi tres nequeunt inſtitui, ſit unus a Superiore diſtinctus.*

5. Depoſitarii præcipua munera ſunt, bonorum omnium tam mobilium, quam immobilium Conventus initio ſuſcepti Officii Inventaria diligenter conficere, ac ſæpius recognoſcere. Pecuniam, ceteraque Bona per Exactorem in unum collecta fideliter cuſtodire, & in arca trium clavium aſſervare. Res quaſcunque Conventui quoquomodo obvenientes in communem Fratrum Depoſitum inferre. *Depoſitarii munus.*

6. Diſpenſatoris autem, ſive Expenſoris officium, & cura ſit, ex pecuniis, aliiſque rebus quæ ſibi a Depoſitario traditæ fuerint, Superiori, Fratribus, totique Conventui de ſingulis neceſſariis (mandante tamen ipſo Superiore) non juxta proprii affectus menſuram, ſed ſecundum religioſæ charitatis Regulam, Sanctarumque Conſtitutionum noſtrarum ſtatuta, providere, expenſas omnes (ut infra ſtatuetur) fideliter adnotare, de eiſque rationes opportune reddere. *Expenſaris partes.*

7. Exactor pecunias, bona omnia, redditusque Conventuum, & Monaſteriorum colligendi, ac exigendi officium ſubeat. *Exactor.*

8. In unoquoque igitur Conventu, & loco, juxta præmiſſum Sacræ Congregationis Decretum trium clavium arca fortis, valideque compacta, ferriſque munita ad pecuniam cuſtodiendam reperiatur, & in ſecuriori Conventus parte collocetur. *Arca trium clavium.*

Ex

Ex tribus Clavibus *Una penes Guardianum pro tempore exiſtentem, duæ vero aliæ penes duos alios Fratres ſingulo quoque anno per Conventum eligendos conſerventur.*

Pecunia in Ærarium conferenda. 9. In ipſa trium clavium arca eo (ut præfertur) modo diligentiſſime cuſtodita pecuniæ omnes tam certæ; quam incertæ, tam quæ ob annuos fructus; redditus, cenſus, ſive legatorum tum ordinariorum, tum extraordinariorum, quam quæ ob Fratrum legentium, laborantium, prædicantiumve labores, aut quamvis aliam piorum eleemoſynarum occaſionem, vel alias quomodolibet Conventui obvenerint, inferantur, aſſerventur; & juxta formam præfati Decreti cuſtodiantur.

Extractio pecuniæ ab Ærario. 10. Nunquam tamen cuilibet Superiorum præfatarum pecuniarum, ne modicam quidem quantitatem, ſeu portionem extrahere liceat, niſi iis omnibus præſentibus, apud quos præfatæ tres claves aſſervantur; extractaque pecunia, non alii, quicunque is fuerit, quam Depoſitario, ſive (ubi ex penuria Fratrum, ut ſupra num. 6. dictum eſt, inſtitutus non fuerit) Procuratori Conventus, ſervatis tamen ſervandis, conſignari queat.

Ærarii liber. 11. Adſit in unoquoque Conventu Ærarii liber apud præfatam arcam cum ipſa pecunia ſub tribus iiſdem clavibus perpetuo cuſtodiendus; ad effectum dumtaxat in eo fideliter pecunias omnes, quæ tum inferentur, tum vel extrahentur adnotandi, deputatus.

Uſus libri & illatæ pecuniæ notatio. 12. Cum igitur Exactor pecunias quaſcunque ad Conventus Depoſitarium detulerit, trium clavium arcæ Cuſtodibus advocatis, iiſque præſentibus ejuſmodi pecuniæ in arcam ipſam inferantur. Adnotabunturque in libro Ærarii, eaque parte, ubi introitus adnotandus fuerit, pecuniæ quantitas, a quonam accepta, qua ratione, cujuſve redditus, aut eleemoſynæ cauſa, omneſque aliæ conditiones, & circumſtantiæ. Tum Guardianus, ſive localis quicumque Superior in eodemmet libro ſub ipſa immediate adnotatione ita ſubſcribat, videlicet. *Ita eſt F. N. Guardianus Conventus.* Repoſitoque in arca libro, ipſa diligenter claudatur, claveſque a Cuſtodibus conſerventur.

13. Pa-

13. Pariformiter cum extrahendæ fuerint pecuniæ, præſentibus ſingulis clavium præſatarum Cuſtodibus, extrahendæ pecuniæ quantitas, extractionis cauſa, pro quo, quibuſve præſentibus extractæ fuerint, adnotetur. Guardianus autem, ſive localis quicunque Superior, & Depoſitarius ex arca ordine præſato pecuniam recipiens, poſt conſignationis adnotationem in eodemmet libro factam, ſic immediate ſubſcribat. *Ita eſt F.N. Guardianus Conventus.* *Extractio, & ejus nota.*

14. Depoſitarius vero Expenſori ad neceſſaria providenda pecuniam tradet. Decernitur autem, ut quotidianæ, ſive conſuetæ Conventuum expenſæ a *Provinciali Capitulo*, *ſive Capitulari Congregatione*, pro unoquoque Conventu taxentur. Præter has autem quotidianas expenſas nihil penitus abſque ejuſdem Capituli Conventus licentia, Guardianus, ſive alii quicunque Conventus Officiales tam pro frumenti, vel vini, olei quoque, lignorum, aliorumque neceſſariorum proviſione expendere audeant. Si ſecus fecerint, eo ipſo ab Officiis deponantur. Occurrente autem privationis caſu *Localis Superior* alium in privati locum uſque ad Provincialis Miniſtri determinationem ſubſtituere poſſit. Quod ſi ipſemet privationem incurrerit, Vicarius Conventus, vel loci, uſque ad Provincialis Miniſtri determinationem in Guardiani privati locum Conventui præſit. *Quotidianæ expenſæ taxentur.* *Majoris ſummæ expenſa.* *Privati Adminiſtratoris, vel Guardiani vices gerentes &c.*

15. Quidquid igitur neceſſe fuerit, ſervatis ſervandis, ex pecuniis a Depoſitario ſibi traditis Expenſor provideat. Expenſarum librum habeat, in cujus altera parte (minori tamen) introitum, ſive acceptas a Depoſitario Conventus pecunias fideliter ſequenti ordine adnotabit. In uniuſcujuſque ejuſdem libri paginæ capite menſis, & annus ſcribatur. Subtus vero receptæ pecuniæ adnotentur, ſitque hujuſmodi adnotatio ei, quæ in libro Ærarii facta fuit, omnino conformis; deſcribatur autem, & dies, quo præfatas pecunias ut ſupra receperit, videlicet *Expenſorum liber.* *Recepti Nota.*

Febraro 1628.
Adi 4. ricevo dal Padre Depoſitario.
ſcudi nove ——— *ſcu. 9.* ———
Adi 10. &c.

Expenſarum monumenta

16. In altera vero ejuſdemmet libri parte expenſæ omnes ab ipſomet Expenſore factæ clare, diſtincteque deſcribantur. Notentur autem, a quo empta fuerint neceſſaria, ad quanti rationem, ceteræque conditiones, & circumſtantiæ. Ipſi vero ſumptus primo per elementa, deinde per numerorum notas diſtinguantur, liberque nitidus, & intactus ſervetur. Hic autem erit expenſarum deſcribendarum ordo:

Febraro 1628.
Adi 7. da &c. ſpeſo in compra di &c. a ragione di &c. ſcudi due cioè ——— *ſcu. 2.*
Adi 12. &c.

Procuratoris liber.

Idem ipſe ordo in his locis, ubi ex Fratrum penuria ſolus Procurator inſtituetur, ut dictum eſt num. 6. penitus ſervandus eſt; præterquam quod ubi ſcribitur in expenſarum libro: *Ho ricevuto dal P. Depoſitario* ſcribat: *Ho ricevuto dalla Caſſa dell' Erario.*

Æris alieni gravamen evitantum.

Nomine Conventus debita contrahentes puniantur

Mutuæ pecuniæ quando pro Conventu accipiendæ

17. Curent autem Guardiani, aliique Locales Superiores ne Conventus, & loca ære alieno, ſive debitis onerosis graventur. Generaliſque Miniſter, & Provinciales diligenter in Capitulis, & Congregationibus de hujuſmodi Conventuum, ipſis præſertim immediate ſubjectorum, debitis diligenter inquirant: ſi quos autem Guardianos, ſive locales Superiores, vel Conventuum Officiales, debita nomine Conventuum contraxiſſe abſque Capituli Conventus, & Provincialis Miniſtri licentia compererint, eos utriuſque Vocis perpetua privatione puniant. Guardianiſque propterea, aliiſque Conventus Officialibus ſub iiſdem pœnis præcipitur, ne propria authoritate pecunias mutuas accipere ullo pacto præſumant: Sed ſi neceſſitas urgeat, de totius Capituli Conventus conſenſu, & facultate, requiſito etiam (ſi tempus ſuppetat) Pro-

Provinciali Miniſtro, pecunias mutuo accipere poſſint; acceptaque in Arcam trium clavium inferantur, in libro Ærarii in introitu deſcribantur, & cum neceſſe fuerit, extrahantur, Depoſitario, & Expenſori conſignentur; & in Ærarii, expenſarumque libro fideliter, ut ſupra, eodem penitus ordine ſervato, adnotentur.

18. In omnibus autem Conventibus, & locis, ut Bona Conventuum, locorumque fideliſſime adminiſtrentur, ſingula quoque hebdomada Officiales ſinguli (ubi fuerint) vel Procurator (ubi non fuerint ex fratrum penuria præfati Conventuum Officiales) tam accepti, quam expenſi coram Superiore, & aliis Fratribus publice in Refectorio, vel alio ad id deputato loco rationes reddant, ac omnia, quæ ab eorum ſingulis facta fuerint, perlegantur. *Rationes Conventus reddendæ.*

19. Singulis vero menſibus coram Guardiano, ſive locali Superiore, aliiſque Conventus Patribus, qui de conſilio fuerint in Conventibus inſignioribus, vel coram locali Superiore, & ſingulis Fratribus de familia in aliis Conventibus, ac locis computus fiant. Præcipitur autem Patribus, Fratribuſque præfatis, ut omnino dictis computus rationibus (aliis quibuſcunque poſtpoſitis) intereſſe debeant. Quod ſi vocati noluerint, vel adeſſe contempſerint, a Provinciali Miniſtro Paternitate priventur; qui vero Patres non fuerint, aliis pœnis a Superiore plectantur, ſi tamen tertio moniti accedere recuſaverint, ad quæcunque Ordinis officia inhabiles declarentur. In hoc autem caſu decretum eſt, ut omnes Sacræ Theologiæ Magiſtri, ac omnes inſuper Sacerdotes tum nativi, tum exteri trigeſimum quintum ætatis annum agentes pro Patribus (ut ajunt) de conſilio habeantur. Ii vero Conventus, qui familiam ſupra viginti Fratrum numerum aluerint, inſigniores ab omnibus cenſeantur. *Rationibus Conventus præſentes ſint omnes dum redduntur ipſæ.* *Qui Patres Conſilii.* *Conventus inſigniores.*

20. Alia etiam Conventuum, & locorum Bona tum ex redditibus prædiorum, tum ex eleemoſynis, ſeu alio quolibet modo Conventibus ipſis, & locis obvenientia, ut frumentum, vinum, oleum, *Annonæ cuſtodia*

&

& cetera conſimilia, fideliter, diligenterque ſub pluribus clavibus aſſerventur, nec claves hujuſmodi a Superioribus ipſorum Conventuum, & locorum aſſerventur, ſed apud alios diſcretos, & probos ejuſdem familiæ Fratres a Capitulo Conventus eligendos, cuſtodiantur. Cumque bona inferenda fuerint, vel extrahenda, iiſdem ſervatis conditionibus, quæ de pecuniis dictæ ſunt, inferantur, & extrahantur. Præter itaque libros Ærarii, & Expenſarum, de quibus jam dictum eſt, in unoquoque Conventu, & loco liber Annonæ, ſeu vulgo, *Il libro delle Graſcie, o del Granaro*, reperiatur, in eoque omnes (pecuniis tantum, de quibus ut ſupra diſponendum eſt, exceptis) Conventuum, ſeu locorum proventus, & Bona, quæcumque illa ſint, frumenti videlicet, vini, olei, carnis, ovorum, lanæ, lini, fructuum, aliorumque hujus generis &c. introitum, exitumque adnotando, fideliter, ac diligenter, ordine ſupra de libro expenſarum ſtatuto inviolate ſervato, deſcribantur.

Liber.

Mobilium duplex inventarium.

21. Ad aliorum vero mobilium, quæ Fratrum, & officinarum Conventuum, locorumque uſum deſtinantur, cujuſmodi ſunt lecta, ſcamna, ſedilia &c. ſtatuitur, ut omnium hujuſmodi Conventuum, locorumque mobilium duplex inventarium, ſive duo inventariorum libri habeantur, in quibus omnia ejuſmodi Bona mobilia fideliter adnotentur, eorumque alter in Archivio Conventus aſſervetur, alter vero illius Coſtodiæ Cuſtodi tradatur, qui in ſua viſitatione omnia diligenter inſpicere, & qualiter Bona hujuſmodi tractentur, animadvertere, & in Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione Provinciali Miniſtro, aliiſque Diffinitoribus inſinuare teneatur; quod ſi neglexerit, ac prætermiſerit, utraque voce biennio careat, ejuſque defectum in ſua viſitatione Provincialis Miniſter ſuppleat. Quotannis igitur ſive quotieſcunque Officialis alicujus Conventus, puta Sacriſtæ, Depoſitarii, Coquinarii mutatio facienda ſit, ex inventario, quod in Archivio Conventus aſſervatur, ſingula Bona, quæ ei traduntur, in ſchedula deſcribantur, eamque Officialis hujuſmodi initio ſuſcepti muneris propria manu ſubſcribat. Cumque demum a Conventu alio migraturus

Cuſtodis partes.

Officialibus Conventus Bona conſignentur.

turus fuerit, ipſam Inventarii ſchedulam locali Superiori reſignare, ac ſtrictam de omnibus ſibi traditis rationem reddere teneatur. Idque ad meritum Obedientiæ ſalutaris, & aliis pœnis tam Superioribus, quam Officialibus præfatis Miniſtris injungitur.

22. Locationes autem, quæ fieri debent, ad triennium tantum, nec ultra hunc terminum, nec niſi a Capitulo Conventus fiant: In his quoque, ac in aliis (ut ajunt) inveſtituris, quæ de jure fieri poſſunt, omnis adhibeatur diligentia, ut quæ fiunt, habita perſonarum, earumque conditionum ratione, in evidentem cedant Conventuum utilitatem. Fundi tamen, ſeu Conventuum prædia conſanguineis Fratrum (niſi neceſſitas urgeat) neque ad triennium, neque ad longius tempus locentur; cogente tamen legitima cauſa, ſive neceſſitate, quid agendum ſit a Conſilio Patrum ſtatuatur, Decretum vero Conſilii ad Provincialem Miniſtrum tranſmittatur, a quo an validum, & exequendum, vel irritum ſit, declaretur; locationes vero hujuſmodi, juxta Sacr. Conc. Trident. Decret. anticipata ſolutione non fiant, nec etiam anticipatæ ex Cappellaniis ſolutiones in ſucceſſorum præjudicium exigantur, ſeu etiam oblatæ recipiantur. *Bonorum locationes. Conſanguineis Fratrum non fiant locationes. Seſſ. 25. c. 11. de Reform. Anticipata ſolutio.*

23. Alienationes autem, & permutationes Bonorum immobilium, & pretioſorum mobilium nemo attentare præſumat, niſi quando in evidentem cedant Conventus utilitatem, & commodum, & tunc ſervatis conditionibus, & ſolemnitatibus requiſitis juxta ſacros Canones, & Pontificias Sanctiones, ac Sacr. Congr. Conc. Decret. ſub die 7. Septembris 1624. emanatum, ſeu alia in poſterum emananda.

24. Pacta inſuper, vel alias conventiones, ſeu quoſcumque contractus cum quibuſvis tam Laicis, quam Eccleſiaſticis perſonis, abſque Capituli Conventus ſpeciali licentia nemo ſive Superior, ſive Conventus Officialis contrahere queat; ſi ſecus factum fuerit, ipſo jure irritum, & inane penitus declaratur: quod ſi res ipſa alicujus magni momenti fuerit, a Provinciali Miniſtro confirmatio petenda, & obtinenda eſt. *Contractus & Conventiones quando vim habent.*

Ædificiorum expenſæ. 25. Ædificia, ſive fabricæ ſuperfluæ, & ad luxum non fiant; ſi quæ tamen neceſſariæ, vel utiles faciendæ ſint, nonniſi ex Conventuum redditibus (ſi qui ex victu quotidiano ſupererint) fiant; *Expenſarum ſummæ diverſos Superiores reſpiciunt.* quo circa præſenti Decreto ſtatuitur, ut ſi quid ad fabricam pertinens agendum fuerit, cujus ſumma duos ſolitæ romanæ monetæ ſcutos non excedat, Guardianus, ſive localis Superior præfatam ſummam expendendi facultatem concedere poſſit; ſi vero decem ſcutorum ejuſdem monetæ ſummam attingeret, non niſi de Capituli Conventus licentia fiat: quod ſi eam ſummam excedat, & fabrica jam incepta proſequenda fuerit, Provincialis Miniſtri facultas habenda eſt: ſi autem nova fabrica conſtruenda ſit, *Ædificiorum novorum examen.* præcedat peritorum conſilium, qui totius ædificii ſeriem graphice delineabunt; tum vero in Conſilio Patrum res bene perpendatur, deincepſque Provincialis Miniſter conſulatur, ac tandem in Provinciali Capitulo, ſeu Capitulari Congregatione, an dicta fabrica noviter incipienda, ac demum perficienda fuerit, ſtatuatur, formatoque Decreto, Provincialis Miniſter Generalem moneat, ſine cujus licentia fabrica incipi nequeat. Ubi vero Ædificia conſtruenda *Fabricæ Præfecti.* fuerint, fabricæ Præfecti deputentur, qui tamen de pretio conſtruendæ fabricæ cum Architectis, ſive ædificatoribus abſque aliquorum Patrum teſtimonio nullatenus convenire queant (quod decretum de ſingulis reſpective rebus emendis, atque vendendis ſervetur). Præfati vero fabricæ Præfecti diſtinctam, & non ſummariam, vel confuſam de omnibus in ædificiis conſtruendis impenſis, & *Eorum munus.* ſumptibus rationem reddere teneantur; ſi ſecus fecerint, etiamſi nulla eorum fraus deprehendatur, officio per decennium careant.

Lites non incipiantur niſi Provinciali conſulto. 26. Si litem de aliqua re moveri contigerit, habito Capituli Conventus de hujuſmodi lite movenda conſenſu, opportune Provincialis Miniſter de eadem moneatur, ex cujus facultate, & præſcripto Superiores Locales, ſive eorum Miniſtri, & Officiales litem aggredi, ſive ceptam proſequi, vel ab incepta quoque ejus juſſu deſiſtere debeant; ſi quan-

ſi quando vero ab aliis Fratres noſtri in judicium evocentur, Religionis jura defendere, ea tamen, qua decet modeſtia, teneantur.

27. Circa munerum verò largitiones tam de Bonis Conventuum, & locorum, quam de particularium Fratrum eleemoſynis Sacr. Congr. Apoſtolicæ Viſitationis Decretum, quam primum in lucem emittendum, adamuſſim ſervandum erit. *Largitionum moderatio.*

28. Si quis autem in ſua adminiſtratione, ſi Officialis fuerit, ſive alias quomodolibet tam de Bonis, rebuſque Conventuum, & locorum, quam etiam particularium Fratrum, fraudem aliquam, ſeu furtum commiſiſſe legitime comperiatur, omni ſtatim officio privetur, publicaque diſciplina plectatur; at ſi furtum notabile fuerit, omni meliori, poſſibilique modo præmiſſa reſtitutione etiam à Provincia proſcribatur, vel ad triremes pro qualitate furti deſtinetur. *Fraudes Adminiſtrationum.*

De Sindicis Conventuum.

TITULUS III.

1. CUm olim Seraphica noſtra Religio nondum Bona in communi poſſideret, Sindicos, ſeu Santeſios, vel Operarios habere, ac inſtituere conſueverat, Cum tamen ex Sacr. Conc. Trident. Decret. Summorumque Pont. conceſſionibus Bona in communi nunc poſſideat, decernimus, & ſtatuimus, ut deinceps Sindici hujuſmodi, ſeu quocumque alio nomine nuncupentur, Operarii nullatenus eligantur. Admittimus tamen electionem Santeſiorum, ſeu Sindicorum hujuſmodi, in locis, ubi ob parvum numerum Fratrum Bona Monaſterii recte miniſtrari non valent: ſint tamen amovibiles ad Superiorum nutum, & de eorum adminiſtratione rationem reddere teneantur. *Seſſ. 25. de Reg.* *Sindici rejiciuntur.* *Quo caſu admittendi.*

De Adminiſtratione redditnum ſingularum Provinciarum.

TITULUS IV.

Provinciarum redditus.

1. REdditus ſingularum Provinciarum ſunt annuales contributiones, quæ pro rata a ſingulis earumdem Provinciarum Conventibus pro Provincialis Miniſtri, ejuſque familiæ neceſſariis ſumptibus, juxta earumdem Provinciarum conſuetudines, quas nullatenus quoad hoc revocamus, annuatim contribui ſolent.

Rationes reddendæ a Provinciali de redditibus Provinciæ.

2. Quoniam vero decrevimus, ut redditiuum, ſive contributionum præfatarum exactiſſima ratio in Capitulo Provinciali, ſive Capitulari Congregatione coram Diffinitoribus a Provinciali Miniſtro reddatur: ſancimus propterea, diſtricteque mandamus, ut in peculiari libro ad hunc dumtaxat effectum parato pecuniæ omnes acceptæ, etiamſi ex equorum venditione, & tunica, quæ a quolibet conventu recipi ſolet, vel alio quocumque modo Provinciali Miniſtro obvenerint, deſcribantur. Item ſumptus quicumque tam in equorum, & quorumlibet aliorum neceſſariorum emptione, ſive alio quopiam modo effecti diligentiſſime adnotentur, ac proinde in Capitulo Provinciali, ſive Capitulari Congregatione coram omnibus Diffinitoribus perlegantur.

Supputatio per Patres Provinciæ facienda.

Eaque omnia poſteaquam ab his approbata fuerint per Patres in ea profeſſione peritos, ac ab ipſis Diffinitoribus deputatos, ſupputentur; ſi quid ultra accepta in neceſſarium uſum (ut præfertur) expenſum fuerit, id totum a Provincia pro rata ſubminiſtretur; ſi quid vero ſupererit, in Provinciæ utilitatem cedat.

Expenſæ Provincialis.

3. Ordinarii itaque ſumptus, pro ſingulis ipſius Provincialis Miniſtri, Secretarii, totiuſque familiæ neceſſariis, veſtimentis ſcilicet, medicamentis, litteris, & aliis quibuſcumque, ac etiam extra Viſitationem pro victu ex præfatis Provinciarum redditibus fiant.

Limitatio.

Extraordinarios vero ſumptus, ſi quinque ſcutorum ſummam excedant, abſque Capituli Provincialis licentia, vel etiam extra Capitu-

pitulum abſque Generalis Miniſtri, aut deinique ſuorum Aſſiſtentium conſenſu Provincialis Miniſter facere nequeat.

4. Provinciæ opulentiores, & circuitu ampliores, quæ ſunt Provinciæ primæ claſſis, quatuor equos (ſi neceſſe fuerit) ad Provincialis Miniſtri, eorumque, qui ſecum fuerint uſum alere poſſint. Aliæ vero tantummodo tres; Equi autem in quibuſcumque Provinciis ipſarum Provinciarum ſumptibus emantur, emptique apud Provincialem Miniſtrum ex præfatis redditibus alantur extra Viſitationem: Expleto vero Provincialatus officio, in jure, poteſtateque Provinciarum remaneant, Succeſſorique tradantur. Pro Cuſtode vero Provincialem Conventus, & loca Provinciæ viſitantem (ut dicetur) comitaturo, ſinguli viſitandi Conventus locationis equi mercedem ſingillatim ſubminiſtrabunt. *Equi Provinciarum* *Pro Cuſtode Equi*

5. Conventus vero, ad quem Provincialis Miniſter cum Aſſiſtentibus Viſitationis gratia divertet, nil aliud quam victualia, & cibaria (ad quæ tamen in ſingulos dies ſuppetenda unius auri medietas haudquaquam excedatur, ſepoſitis tamen pane, vinoque, ac pro equis fœno, & hordeo) ipſi, Aſſiſtentibus, totique familiæ, qui omnes communi menſa reficiantur, ſubminiſtrare teneatur; cetera vero ſibi, ſuiſque neceſſaria ex conſuetis Provinciæ contributionibus ſuppeditentur. *Provincialis in actu Viſitationis alimenta.* *Taxatio.*

6. Peracta vero Provinciæ Viſitatione, Provincialis Miniſter in nativum Conventum, ſeu alium ex Provinciæ principalioribus ſeſe recipiat, ibique Regularis diſciplinæ cultui, ſanctioribuſque probitatis exemplis ſe totum addicat, menſaque aliis Fratribus communi utatur, ac proinde eam pecuniæ quantitatem ex redditibus Provinciæ, quæ ad victum ſibi, ſuiſque commode ſuppeditandum ſuffecerit, in commune Conventus Ærarium deponere teneatur. *Provincialis reſidentia extra viſitationem*

7. Ne tamen frequentiori Fratrum acceſſu ad eum locum, in quo Provincialis reſidet, ejuſdem Conventus Bona nimium lacerentur, decernitur, ut nullus Fratrum, quicumque is fuerit, a Cuſto- *E Cuſtodia egreſſus.*

dia egredi abſque Cuſtodis licentia ullo pacto præſumat. Cuſtos autem provincialem Miniſtrum adeundi licentiam nemini Fratrum, præterquam ex urgentiſſima cauſa, ullo modo concedat. In aliis autem caſibus ipſemet Cuſtos Provincialem Miniſtrum certiorem per litteras reddat, ab eoque opportunum reſponſum accipiat. Si quis autem ſine Cuſtodis licentia Provincialem Miniſtrum (niſi ab eo vocatus fuerit) adire præſumpſerit, publicæ diſciplinæ pœnam ipſo facto incurrat.

Tranſgreſſores.

De expenſis in Viſitatorum viſitatione a Conventibus, & Provinciis faciendis.

TITULUS V.

Viſitatoris alimenta.

1. Viſitatores Provinciarum cum earum Viſitationem aggreſſi fuerint, & ad Conventus devenerint, neceſſaria omnia, quæ ipſiſmet, familiæ quoque, ac Provinciarum ejuſmodi equis, quos cum viſitare voluerint, a Provinciali Miniſtro recipient, non ſecus ac ipſe Provincialis Miniſter, ejuſque familia, quæcumque ad victum ſpectaverint, iiſdem ſervatis conditionibus, quas ſupra præcedenti Titulo num. 4. retulimus, recipere debeant, & ab ipſiſmet viſitatis Conventibus ſubminiſtrari.

Ceteri ſumptus.

2. Si tamen alii ſumptus pro ipſis Viſitatoribus neceſſarii fuerint, a tota Provincia pro rata, & taxa in Capitulo Provinciali a Diffinitorio Provinciæ imponenda ſuppeditentur.

De adminiſtratione redditu um, qui Generali, & Procuratori Ordinis ratione Officii aſſignantur.

TITULUS VI.

Depoſitarius Religionis, & ejus munus.

1. ELigat Generale Capitulum Depoſitarium Religionis, qui omnes, & quoſcumque redditus totius Religionis exigat, & cum fuerit opus, ad Generalis Miniſtri, Procuratoris Ordinis, aliorumque de familia tam ipſiuſmet Miniſtri,

ſtri, quam prænominati Procuratoris Ordinis neceſſitates expendat. Habeat itaque Religionis Depoſitarius librum (ut vocant) Magiſtralem, in quem ex altera parte accepti, ex altera vero expenſi rationes fideliter, diligenterque deſcribat. Redditus autem Religionis ſunt ſequentes, videlicet.

Pecuniarii fructus, qui ex locatione prædiorum Plebis Monticuli quotannis exiguntur.

Annui quicumque redditus Eccleſiæ Sancti Salvatoris in Unda. *Redditus pro Generalis alimentis, &c.*

Collectæ, ſive contributiones ſingularum citra Montes Provinciarum, quarum unaquæque ſingulis trienniis pro Miniſtri Generalis expenſis ſeptuaginta ſcuta romanæ monetæ ſolvere debet.

2. Pro ſumptibus autem Procuratoris Ordinis omnes citra Montes Provinciæ, pro rata inferius præſcribenda, ſcutorum quadringentorum ſummam romanæ monetæ contribuere teneantur. *Procuratoris Ordinis.*

Provinciæ primæ Claſſis Scuta Trigintaquinque romanæ (ut præfertur) monetæ quotannis contribuunt.

Provinciæ ſecundæ Claſſis ſcuta Vigintiquinque. *Provinciarum contributiones.*
Provinciæ tertiæ Claſſis ſcuta Quindecim.
Provinciæ quartæ Claſſis ſcuta Decem.

Provinciæ Primæ Claſſis.

S. ANTONII.	SICILIÆ.
BONONIÆ.	MARCHIÆ.
NEAPOLIS.	S. NICOLAI.

Provinciæ Secundæ Claſſis.

MEDIOLANI.	TUSCIÆ.
JANUÆ,	CALABRIÆ.
S. BERNARDINI.	

Provinciæ Tertiæ Claſſis.

ROMÆ.	S. ANGELI.
S. FRANCISCI.	

Provinciæ Quartæ Claſſis.

DALMATIÆ.	SARDINIÆ.

 4. Quam

Contributionum ſolutio. 4. Quam pecuniarum ſummam a ſingulis nominatis Provinciis, interdicto prorſus quolibet intereſſe, aut diminutione, Romæ in manu Depoſitarii Religionis a Generali Capitulo inſtituendi ſolvendam debito tempore fore, & eſſe præcipimus, & decernimus. Plenariamque poteſtatem Provincialibus Miniſtris communicamus, ut quam citius, & commodius poterunt, præfatas pecunias exigant, & (ut præfertur) contribuant. *Exactio.* Qui omnes ſupradicti proventus, redditus, & præſtationes ſimul incorporentur, nihilque ex eis expendi, recipi, aut ullo pacto exigi poſſit, niſi ſervatis omnibus inferius ſtatuendis.

Expenſarum moderatio. 5. A ſuperfluis primum expenſis tam Generalis Miniſter, quam Procurator Ordinis cavere debent, ſtatuiturque propterea, ut ultra decem aureorum ſummam nihil pro extraordinariis ſumptibus, niſi de Capituli Generalis licentia, vel extra Capitulum accedente neceſſitate, de Aſſiſtentium conſenſu expendere queat. Graviores tamen expenſas aliquo teſtimonio, ſeu recipientis Chyrographo comprobari faciat: de his omnibus in proximo Generali Capitulo rationem redditurus. *Expenſæ redditus excedentes:* Si quid vero ultra prædictos redditus a Generali Miniſtro ad neceſſarium (ut præfertur) uſum rationabiliter expenſum fuerit; totum ab univerſa Religione pro rata præſtetur.

Munerum largitio. 6. De munerum vero largitione ſervent tam Generalis Miniſter, quam Procurator Ordinis prænominatum Sacræ Congregationis Decretum promulgandum. In feſto tamen Purificationis juxta vetuſtiſſimum, laudabileque Religionis inſtitutum *Cerei benedicti.* Prælatis, & Magnatibus de Religione benemeritis cerei, ſive candelæ benedictæ devotionis gratia donentur, pro eis tamen viginti ſcutorum ſumma non excedatur, præter ſolitam contributionem, quam Procurator Ordinis Conventui Sanctorum Duodecim Apoſtolorum ad hunc effectum quotannis exſolvit, quam nullatenus revocamus, ſed in ſuo robore juxta vetuſtam conſuetudinem relinquimus.

Viſitationem pera- 7. Cum vero Generalis Miniſter Viſitationes agre-

gredietur, ſicut neceſſario famulatu, comitatu, & equitatu eum haud quaquam deſtitui volumus, ita nec ferendum eſſe cenſemus, ut gravioribus expenſis toto Ordini oneroſus exiſtat. Decernimuſque propterea, ut ſex, aut ſeptem dumtaxat Equos in ſua Viſitatione alere queat; ipſumque Generalem Miniſtrum Religionis Conventus viſitantem duo in primis Aſſiſtentes, Socius nimirum, & Secretarius Ordinis, Subſcriba item Ordinis, aliique duo Regulares Laici vigeſimum quintum ætatis annum excedentes comitentur. Curandis autem Equis aliquis Sæcularis, ſeu Converſus inſerviat. *gentis Generalis Equi. Patrum Comitatus.*

8. Conventus, ad quos Generalis Miniſter triennalis Viſitationis gratia declinaverit, nil aliud quam cibaria, quæ (pane, vino, hordeoque, ac ſtramine exceptis) unius aurei ſummam in ſingulos dies non excedant, ipſi, ejuſque familiæ ſubminiſtrare teneantur. Debeat vero Generalis ipſe Miniſter, ceterique de ejus familia cum aliis Fratribus ad communem menſam accedere. Reliquæ vero omnes expenſæ ſibi, ſuiſque neceſſariæ ex officii ſui redditibus ſuppeditentur, ac in deputato Religionis Magiſtrali libro deſcribantur. *Alimentorum expenſæ. Ceteræ expenſæ.*

9. Cum autem expleta Viſitatione Generalem Miniſtrum ad aliquem Conventum jam viſitatum devenire contigerit, tribus elapſis diebus, quibus ad cibaria ut ſupra teneatur, omnia pro ſe ſuaque familia, & Equis ex ſui Officii præſtationibus Generalis provideat; Romæ vero degens, tres tantum Equos, unum vero Ordinis Procurator alere queant. Ac ex proventibus, redditibuſque præfatis Religionis ſibi, familiæque ſuæ de victu, veſtitu, medicamentis, litteris, & aliis neceſſariis provideat; ſic & Procuratori Ordinis cum ſua familia, ac prænumeratis Equis. *Extra viſitationem expenſæ. Romæ commorantis Generalis ſumptus*

De uſu mobilium.

TITULUS VII.

1. USus rerum, quæ unicuique Fratrum ad proprias ſublevandas neceſſitates tribuuntur, *Rerum uſus.*

cer-

certus, determinatus, & ad Superioris nutum revocabilis ſit, *eorumque ſupellex ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſumus, conveniat, nihilque ſuperflui in ea ſit, nihil tamen quod ſit neceſſarium, Fratribus denegetur. Quorum omnium regiſtrum Superiores apud ſe habeant, & ſingulis annis revideant. Fratreſque ea vendere, donare, aut aliter alienare non valeant. Quod ſi quis aliter fecerit, vel quicquam (etiam ſi pecunia ſit) tenere deprehenſus, aut convictus fuerit, is biennio activa, & paſſiva voce privatus ſit, atque etiam juxta noſtras has Conſtitutiones puniatur.*

Ex Decr. Congr.

Supellex.

2. Poſſeſſiones autem, ſive Bona quæcumque ſtabilia Fratres etiam de Superiorum licentia (licet eam ſe concedere poſſe contra veritatem teſtarentur) nullatenus poſſidere poſſint, nec uſu eorum potiri. Superiores autem hujuſmodi omni gradu, & officio ipſo facto priventur, ad eaque inhabiles perpetuo cenſeantur. Tranſgreſſores vero, & poſſidentes proprietatis crimen, & pœnas, præfata etiam non obſtante mendaci licentia, ipſo facto incurrant.

Clemens VIII.

Bona ſtabilia poſſidere Fratres concedere Superiores nequeunt.

3. Ad expreſſum vero Superioris conſenſum in conceſſione mobilium explicandum, etſi ſola Superioris vox in foro conſcientiæ ſatis eſſet, propter forum tamen exterius conſenſus hujuſmodi ſcripto per Conventus Officiales exarato, ſubditoque ad conſervandum tradito explicetur. In libro vero Inventarii, de quo ſupra Tit. 2. nu. 19. conceſſa notentur, eique adnotationi ſubditus ipſe propria manu ſubſcribat.

Uſus mobilium conceſſio.

4. Præcipitur autem, & ſtatuitur, ne ullus Fratrum ſub pœna privationis omnium legitimorum actuum pro ſe, aut pro alio debita contrahat, neve exteris, aut ſecularibus quibuſcumque pecunias, etiam per procuratores mutuo dare, aut libros, ſive alias quaſcumque res, etiam uſui ſuo aſſignatas, ac etiam ex expreſſo (ut præfertur) Superioris conſenſu, vendere, ſive in pignus tradere, aut in alium quemlibet uſum quoquo pacto transferre audeat. De munerum vero largitione ſervetur Decretum, de quo ſuperius Tit. 2. num. 27. eſt facta mentio.

Æris alieni onera, venditioneſque prohibentur.

5. Equos

5. Equos autem alere (Generali Miniſtro, Procuratore Ordinis, Provincialibus quoque, & Viſitatoribus, ac etiam Conventibus, quibus fuerint opus, exceptis) nemo præſumat. Qui vero apud ſe retinere, ſeu apud conſanguineos, vel alios quoſcumque equos, vel jumenta alere deprehenſus fuerit, utraque voce biennio careat, equus vero, & jumentum nativo Conventui applicetur. Caveant vero Superiores ſub eadem pœna, ne hujuſmodi equos, vel alia quæcumque Bona ab illicite retinentibus jure ablata in ſuos uſus convertant, ſed ea ſtatim, cui, quibuſve, applicanda fuerint, irremiſſibiliter applicent. *Equos proprios alentes, & eorum pœna.*

De Particularium Fratrum Eleemoſynis.

TITULUS VIII.

1. Particularium Fratrum eleemoſynæ, & pecuniæ propria induſtria, vel alio quolibet modo ex quibuſvis tum manualibus, tum literariis exercitiis acquiſitæ, & per Conventus Officiales, vel (ſi id commode fieri non poterit) per ſe ipſos receptæ in communi Conventus ærario aſſerventur, ex iiſque veſtiarium, & reliquæ omnes religioſæ neceſſitates ipſis ſuppeditentur; quod ſi hujuſmodi pecuniæ, & eleemoſynæ non ſufficiant, ex redditibus Conventuum Fratrum indigentiis applicatis ſuppleatur. *Neceſſariorum ſuppeditatio.*

2. Si autem particularium Fratrum neceſſitatibus ex particularibus eleemoſynis reparatis aliquid ex ipſis ſupererit, id nullo modo e Depoſito, vel ærario extrahatur, vel in alios uſus convertatur; ſed ibi uſque ad Provinciale Capitulum, ſeu congregationem fideliter aſſervetur. *Reſidui.*

3. Capitulum vero, ſeu Congregatio, cui de ſuperſtite pecunia (& nulli alteri) diſpoſitio demandatur, habita ratione locorum, temporum, & perſonarum; quidquid ſibi in Domino expedire videbitur, de ipſamet pecunia ſtatuat, & decernat, vel ut pro iiſdem Fratrum futuris nimirum perſonalibus neceſſitatibus reparandis aſſerventur, *De reſiduis Capitulum diſponat.*

vel

vel ut ad aliquam communitatis, ac nativi Conventus neceſſitatem, ſive utilitatem applicentur.

4. Decernitur itaque firmiterque præcipitur, ut Fratres omnes, & ſinguli intra viginti quatuor horarum ſpatium pecunias omnes quomodolibet acquiſitas Superiori tradere, & conſignare teneatur: Quod ſi occurrat Fratres ante Capitulum è concionibus redeuntes ſuarum eleemoſynarum pecunias ad Superiores (uti tenentur) deferre, communique depoſito præſentare; Superior, ut diligenter uſque ad peractum Capitulum aſſerventur, ſedulò curet; eo vero peracto, ſi Fratres alio de familia profecturi fuerint, ipſiſmet reddantur, eo, quo proficiſcuntur deferendæ, facta proinde, atque ad illum Conventus, & loci Superiorem, ubi is de familia degere debet, tranſmiſſa, ſeu ſtatim tranſmittenda, & pecuniarum ipſarum, & aliarum, quas defert, ſingularum rerum diſtinctiſſima notula.

Spatium conſignandæ pecuniæ.

5. Qui autem ſuæ profeſſionis, ſuique voti oblitus ſecus attentare præſumpſerit, adeo ut intra præfatum temporis ſpatium pecunias quomodolibet (ut præfertur) aquiſitas, ſeu largitas celaſſe, ſive malitioſe apud ſemet, vel apud alios retinuiſſe deprehenſus fuerit, biennio utraque voce privetur, ac inſuper juxta harum conſtitutionum Decreta velut proprietarius puniatur:

Pecuniam retinentes puniti.

6. Miniſtri vero, aliique omnes, ad quos ſpectaverit, Superiores diligenter inquirere, an apud ſe, vel apud alios Fratres noſtri pecuniam quovis prætextu poſſideant, vel retineant, teneantur, & quos deprehenderint, graviter, ſevereque ut proprietarios puniant, eaſque pecunias in publicum ærarium conferant: ſi quis autem eleemoſynam a quovis ſibi datam authoritate propria diſpenſare auſus fuerit, ab eo Conventu, ubi de familia degit, expellatur.

Superiorum inveſtigatio de proprietariis.

Eleemoſynas traditas diſpenſantes.

De modo reparandæ neceſſitatis, & evitandæ ſuperfluitatis.

TITULUS IX.

1. ANte omnia ſingulis Provincialibus Miniſtris præcipitur, ut juxta Concilii Tridentini Decreta, Apoſtolicas Sanctiones, & Sacræ Congregationis Viſitationis Apoſtolicæ Statuta, in unaquaque Provincia alendorum Fratrum præſcriptio fiat, qua diligenter facta, maxime opus eſt, ut Prælati ipſi, quibus ex injuncto Regulæ præcepto incumbit, omni vigilantia, charitate, & ſolertia ea omnia, quæ ſingulis Fratribus non ad victum, & veſtitum tantummodo, verum & ad infirmitates ſublevandas, ad ſtudia proſequenda, ad itinera peragenda, ad labores reficiendos, & ad conſimilia quæcumque onera perferenda neceſſaria erunt, paterna benignitate, & ſolicitudine, nulla (quando neceſſe fuerit) dilatione facta, providere debeant; habita tam in ratione ad ea, quæ pro reparandis Eccleſiæ, & Conventus neceſſitatibus juxta fel. rec. Pauli V. Decretum aſſignanda ſunt. *Seſſ. 25. c. 3. de Regul.* *Præſcriptio Fratrum.* *Neceſſariorum ſubminiſtratio.* *Conv. & Eccleſiæ reparatio.*

2. Quapropter quibuſcumque ſingularum Provinciarum Capitulis, ſeu Capitularibus Congregationibus poſt harum Conſtitutionum promulgationem proxime, & immediate celebrandis ſub obteſtatione Divini Judicii firmiter ad meritum ſalutaris Obedientiæ præcipimus, & mandamus quatenus omnia alia omiſſa (ſi opus fuerit) cura, omnique poſtpoſito gravi negotio, in hoc unum præcipue, & ſingulariter intendant, ut de ſuccurrendis Fratrum neceſſitatibus, certum hoc, & infallibile Decretum ſtabiliatur. *Capituli, vel Congregationis cura.*

3. Cujuslibet Conventus redditus, & eleemoſynæ tam certæ, quam incertæ ſupputentur, earumque pars in ſpecie nominanda, & ad id dumtaxat deputanda, quæ diſcreto Capituli Conventus judicio pro præfatis Fratrum in eo Conventu de familia degentium neceſſitatibus ſufficiens viſa fuerit, applicabitur, & in nul- *Pro neceſſitatibus Fratrum certæ pecuniæ aſſignatio.*

los alios uſus ullo umquam, etiam urgentiſſimæ neceſſitatis prætextu, ſeu ulla cujuſcumque authoritate converti poſſit; ſed ad effectum præciſe dictarum neceſſitatum fideliter aſſervetur.

Supplementa. 4. Quod ſi contingat, portionem hanc non eſſe ſufficientem, Superiori locali præcipitur, ut ex ceteris Conventus redditibus, ſeu eleemoſynis tantam quantitatem præfatæ inſufficienti portioni adjiciendam excipiat, quantam ad eaſdem prædictas Fratrum neceſſitates ſublevandas neceſſariam eſſe compererit.

Pecuniæ aſſignatæ aſſervatio. 5. Hæc autem reddituum, ſeu eleemoſynarum portio pro Fratrum prædictorum neceſſitatibus applicata, quolibet anno, tempore congruo ab eodem Capitulo ſtatuendo, ſi in pecuniis non fuerit, ad pecunias redigatur, quæ in commune Conventus Depoſitum inferantur, ac tali lege cuſtodiantur, ut nemini ex Superioribus, neque Guardiano, aut Provinciali, vel Viſitatoribus, nec etiam Miniſtro ipſi Generali, aut Conventus ejuſdem Capitulo, niſi pro præfatis neceſſitatibus reparandis, eas ullo modo impedire liceat.

Reſiduorum diſpoſitio. 6. Si vero de pecuniis redditûum unius anni jam ad effectum neceſſitatum (ut præfertur) Fratrum applicatorum aliquid ſupererit, nemini ex Superioribus prænominatis, aut Conventus Capitulo in alios uſus eas convertere, vel ut alii convertant, imponere, neque diminuere, ſeu diminui facere ullatenus liceat: illarum enim, quæ ſupererint, pecuniarum, Fratrum neceſſitatibus jam reparatis, omnimodam, & abſolutam diſpoſitionem Capitulo Provinciali, ſeu Capitulari Congregationi proxime celebrandæ tantummodo reſervamus, ac reſervatam eſſe volumus, & decernimus.

Superior: tranſgredientium pœna. 7. Qui vero Prælatorum ſecus fecerit, præfatas pecunias perſonalibus Fratrum neceſſitatibus applicatas, etiam quæ ſuperfuiſſent, in alios uſus Conventui quoque utiles, vel penitus neceſſarios abſque expreſſa ejuſdem Provincialis Capituli, ſeu Congregationis in ſcriptis obtenta licentia quoquo pacto convertere auſus fuerit, mox Officio, & dignitate privetur, & ad cetera in poſterum Religionis munera, & digni-

dignitates ſit inhabilis, nec ad vocem paſſivam ullatenus reſtitui poſſit, niſi a tertio poſt perpetratam culpam Generali Capitulo, ſi ei videbitur.

8. Superioribus autem, qui ad neceſſaria decernenda, providenda, & diſpenſanda ex vi Regulæ conſtituti ſunt ordinarii Judices; quam maxime invigilandum eſt; ne eorum curæ commiſſi Fratres indigentiis, neceſſitatibus, & anguſtiis preſſi corporis, & animæ pericula ſubeant. Diſcrete itaque prudenter, ac (ut uno verbo dicatur) paterne prorſus, quæ neceſſaria erunt, unicuique etiam eorum famillia minimo, abſque dilatione, abſque increpatione, ſed læto, & hilari vultu impertiri curabunt. *Singulis paterne provideant Superiores.*

9. E contra vero Fratres omnes ſubjectos patienter ſufferre decet, ſi quando, urgente neceſſitate, ſive per dilationem, ſive alio quovis modo aliquantulum eos pati præter Superioris optata contingeret: Ita enim proculdubio fiet, ut Superior ſubjectos Fratres, Fratreſque ſubjecti Superiores viciſſim omni charitatis Officio proſequentes, ſanctam, quietam, & ab omnibus Seraphicæ Regulæ, Sanctarumque Conſtitutionum tranſgreſſionibus alienam, & immaculatam vitam traducant.

10. Quod ſi Superiores Fratres ipſos non ut filios, ſed ut ſervos omni neceſſitati, ſive ex incuria, ſive ex contemptu ſubeſſe patiantur, certiſſimum eſt eos in deteriora lapſuros, & ad loculos contra jus, faſque, & ad Conſtitutionum ipſarum, & Regulæ tranſgreſſionem ſeſe converſuros.

11. Qua propter nihil, quod eorum partium ſit, omittant Prælati, ut ſupra gregem ſuum invigilent, ne commiſſarum eis ovium ſanguis de manibus eorum requiratur; ac pro comperto habeant, quod (ut inquit Divus Gregorius) non poteſt eſſe Paſtoris excuſatio, ſi Lupus ovem rapiat, & Paſtor neſciat. *Superiorum debitum.*

12. Regula vero, ſeu norma eorum, quæ neceſſaria, quæve ſuperflua, & quæ diminuta fuerint dignoſcendi, ea Superiori præſcribitur, ut penſatis hinc inde loco, tempore, pretio, rebus ipſis, & aliis circumſtan- *Diſpoſitio ſecundum neceſſitatem.*

Neceſſitas triplex. ſtantiis triplicem neceſſitatem ſecernat: perſonarum nimirum, exercitiorum, & meritorum. Perſonarum quidem, nam plura ægro, quam ſano; ſeni, quam juveni debentur. Exercitiorum, cum pluribus egeat Regens, quam Studens, Artifex, quam Ignarus, & Iners. Meritorum demum, quia plura Patribus Provinciæ, & Magiſtris, ac magis Concionatoribus, quam ceteris Fratribus neceſſaria ſunt. Provide igitur unicuique (ut opus fuerit) diſcretus Paſtor, quæ neceſſaria ſunt, diſtribuat: ſic enim & in primitiva naſcentis Eccleſiæ ætate (ut apud Acta Apoſtolorum habetur) erant illis omnia communia, dividebantur autem ſingulis, prout unicuique opus erat.

Superioris diſpoſitioni acquieſcant. 13. Superioris itaque arbitrium, & judicium æquis adeo conditionibus libratum Fratres omnes prompte ſequentur, eique ſemetipſos (niſi de exceſſu, vel defectu judicii, & arbitrii notorie aliquid conſtiterit) in omnibus conformabunt, & coaptabunt.

Neceſſitatum ſubminiſtratio per Officiales fiat. 14. Superiores autem, quicquid depoſcat Fratrum neceſſitas, per Officiales Conventus, in propria tamen ſpecie, non vero in pecuniis, Fratribus ipſis benigne, paterneque ſubminiſtrabunt. *Præſtationes pecuniariæ tolluntur.* Proviſiones, ſeu annuæ præſtationes, quæ Superioribus ipſis, ſeu aliis quibuſcumque Conventum Officialibus aſſignabantur, nullatenus deinceps ab ipſis Conventibus tribuantur, aut ullo modo a quibuſvis, ipſis etiam eorumdem Conventuum Officialibus exigantur; qui autem alias Fratrum neceſſitatibus ſuccurrere, ſeu quæcumque eis neceſſaria aliter ſubminiſtrare, ſive huic decreto contraire præſumpſerint, privationis Officiorum eo ipſo pœnam incurrant.

Superior non æquus in diſpenſatione. 15. Indiſcretus autem Superior, qui naturæ ſimul, & Regulæ jura, aut neceſſaria denegando, aut non leviter ſuperflua concedendo ſeu alias quomodolibet violaverit, ab Officio cecidiſſe ſe ſciat.

De diſpenſatione neceſſitatum inquiſitio fiat. 16. Inquirant autem diligentiori examine Generalis Miniſter, & Provinciales in eorum Viſitationibus num diſpenſationes hujuſmodi æque, ac juxta Regularis diſciplinæ ſtatuta factæ fuerint: quod ſi inique, & indiſcrete factas eſſe compererint, ſevere in eos, ad quos ſpectaverit, animadvertant.

CON,

CONSTITUTIONES IN CAPUT QUINTUM REGULÆ.

De honeſtis Fratrum occupationibus.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres illi, quibus gratiam dedit Dominus laborandi, laborent fideliter, & devote &c.*

1. UT omnis otii occaſio a Religione tollatur, decernitur, ut cum non omnes apti, vel etiam neceſſarii ſint ad ſtudia litterarum; Prælati omnes, & ſinguli, ad quos ſpectaverit, quos ad ſtudia pronos, idoneoſque noverint, conſilio, gratia, induſtria, ac omni opera faveant, quo aptius, utiliuſque iis incumbere poſſint: alios vero ad rem litterariam minus accommodatos otio torpere nullo pacto permittant, ſed ut præſertim Conſcientiæ Caſibus operam navent, aut ſi manualibus exercitiis apti fuerint, aliquam addiſcant, ſeu quam didicerint, exerceant artem, ſedulo curent. *Litteris deditis.* *Aliis inclinatis.*

De Lectoribus Caſuum Conſcientiæ.

TITULUS II.

1. IN ſingulis itaque noſtri Ordinis Conventibus octo Fratres ad minus ſedentibus Provinciales Miniſtri Caſuum Conſcientiæ Lectorem ſtatuere teneantur, probum, eruditumque Virum; qui *Caſuum Conſcientiæ Lector.*

ſingulis totius anni hebdomadibus bis ſaltem præfatorum Conſcientiæ Caſuum vernacula lingua lectionem habeat, eique omnes, & ſinguli illius familiæ Fratres (nemine penitus, niſi rationabili cauſa a Superiore approbata, excepto) intereſſe teneantur: ſemel inſuper in hebdomada Confeſſarii omnes, aliis etiam, quantum fieri poteſt, præſentibus, præfatorum Caſuum collationem, hyemali præſertim tempore, in ſero inter ſeſe habere teneantur; alioquin ſi malitioſe omiſerint, ab auſcultandis Confeſſionibus ſuſpendantur.

Ad Lectiones conveniant.

Collationes.

De Concionibus in noſtri Ordinis Eccleſiis habendis.

TITULUS III.

Lectores, & Concionatores per annum.

1. IN ſingulis item Conventibus, etiam ubi Studia, ſive Gymnaſia erecta non fuerint (quantum fieri poteſt) opportune Populo verbum Dei ſubminiſtretur. Ubique igitur a Provincialibus Miniſtris Sacræ Theologiæ Magiſtri, quos ad id muneris aptos probaverint, deputandi ſunt, qui in noſtris Eccleſiis opportune diebus Feſtis Conciones, & Lectiones ad populum habeant, tamque ſic deputati, quam alii omnes ejuſdem facultatis Magiſtri in Sacræ Scripturæ, Caſuum Conſcientiæ, Sacræ Theologiæ, Philoſophiæ quoque, ac Logicæ, aliarumque religioſarum facultatum lectionibus aſſidue occupentur: qui vero hæc, cum poſſint, præſtare recuſaverint, graduum privilegiis, favoribus, honoribus, aliiſque indultis nullatenus perfruantur. Hi vero ſic a Miniſtris Provincialibus diſponantur, ut in unoquoque Conventu eorum aliquis, qui ceteros in ſanctis occupationibus exercere, & ab otio excitare valeat, collocetur.

Magiſtrorum occupationes debitæ.

Diſpoſitio per Conv.

De litteraria Fratrum Scolaſticorum occupatione.

TITULUS IV.

1. NUllum eſt inter Religioſorum exercitia, quod majorem ſibi vendicet laudem, quodve

plus

plus ſplendoris Religioni, plus utilitatis proximis afferat, quam laudabilis ſtudiorum occupatio, ſacraque divinarum litterarum exercitatio. Quamvis igitur ex Regulæ textu moneantur Fratres noſtri neſcientes litteras, ne eas addiſcere curent, nihilominus cum placuerit poſtmodum Summis Pontificibus, & Apoſtolicæ Sedi (morum ac temporum viciſſitudine ſic exigente) Religioni noſtræ ſalutarium ſtudiorum ſanctam occupationem demandare, atque ut commodius id præſtare poſſet, Bona immobilia ad hunc maxime finem ei poſſidere indulſerit, eo libentius Religio noſtra viciſſim hanc occupationem amplexa fuit, quo præclaris majorum ſuorum, in primis vero S. Antonii de Padua, Seraphicæ Eccleſiæ Doctoris Bonaventuræ, aliorumque Sanctorum exemplis eſt provocata. Studia igitur, quæ laudabiliter huc uſque in noſtra Religione perſeverarunt, ut magis magiſque vigeant, infraſcripta decreta ab omnibus inviolate ſervanda ſtatuimus, & ordinamus.

Litterarum ſtudia noſtro inſtituto conſentanea.

Studiorum conſervatio.

2. Præter Collegia, de quibus infra dicendum, tres Gymnaſiorum Claſſes ea lege diſtinguantur, ut a tertia (quæ ultima dignitate, ordine prima eſt) ad ſecundam, a ſecunda ad primam, & a prima ad Collegia gradatim aſcendatur.

Claſſes.

3. Quicumque in tertia Claſſe collocabuntur, Initiati; qui vero in ſecunda, Studentes; qui in prima, Baccalaurei; qui denique in Collegiis, Collegiales appellentur.

Studiis incumbentium cognomenta.

4. Nemo ad tertiam Claſſem admittatur, niſi profeſſus fuerit, ac vigeſimum primum ætatis annum in Seminariis expleverit, ſacris præterea initiatus, & demum ad ſtudium litterarum per rigoroſum examen admiſſus. Ad ſecundam vero Claſſem nemo item introducatur, niſi prius in tertia integrum triennium cum progreſſu confecerit, ex facultatibuſque in ea profeſſis publicas theſes habuerit, nec non a Viſitatore ſtudiorum per rigoroſum examen ad ipſam ſecundam Claſſem idoneus approbatus fuerit. Ad primam Claſſem pariter non admittantur, niſi qui in ſecunda integrum triennium proficue, laudabiliterque perfecerint, quique

Requiſita pro tertia Claſſe. Pro Secunda.

Pro prima.

ex utraque facultate in ea profeſſa publicas Concluſiones præclare defenderint, ac demum per Examinatores, Viſitatoreſque ſtudiorum, prævio rigoroſo examine, ad præfatam Claſſem idonei comprobentur.

Sufficientia pro Collegiis. 5. Ad Collegia denique nemo penitus admittatur, niſi in prima Claſſe integrum pariter triennium proficue compleverit, Concluſioneſque publicas ex facultatibus in ea profeſſis egregie ſuſtinuerit, ac prævio rigoroſo examine, ut ſupra, idoneus ad ea repertus fuerit. Atteſtationes præterea omnes a Gymnaſiorum Regentibus, in quibus primæ, ſecundæ, & tertiæ Claſſis triennia compleverint, de ipſis expletis trienniis deferre, & oſtendere teneantur. Si quis autem in Studiis egregie verſatus ad Religionem reciperetur, is eo ipſo, prætermiſſo præfatorum Graduum ordine, ad illam Claſſem, quam ejus eruditio poſtulaverit, admittatur.

Periti ad Religion. venientes.

6. Eumdem aſcendendi Gradum Lectores pariter, & Regentes ſervabunt; nemo enim in prima Claſſe inſtitui poterit Lector, ſeu Regens, niſi triennium prius in ſecunda compleverit, fidemque authenticam a Guardiano Conventus, ubi Lecturam compleverit, Viſitatore Studiorum, ejuſque Provinciæ Provinciali Miniſtro obſignatam de integra Lectura toto triennio expleta detulerit, & oſtenderit. In ſecunda vero Claſſe non inſtituatur Regens, qui prius in tertia triennium non abſolverit, fidemque authenticam de eo (ut præfertur) abſoluto non detulerit.

Colleg. Reg. 7. Ad Collegiorum vero Regentias non aſſumatur, qui prius in primæ Claſſis Gymnaſio integrum laudabiliter triennium ad minus non abſolverit, fidemque (ut præmiſſum eſt) non habuerit, Huncque ad Regentias aſcendendi ordinem, nemo Superiorum, nec etiam Generalis ipſe Miniſter, ullatenus perturbare queat.

Regentium ſubrogatio. 8. Si tamen infra triennium aliquis primæ Claſſis Regens deceſſerit, ſeu ad aliud Officium aſſumptus fuerit, Generalis Miniſter alium ex ſecundæ Claſſis provectioribus ſubrogare, ac ſubſtituere poſſit. Hæc tamen ſubrogatio ad ea conſequenda privilegia, quæ Regentibus infra decernenda ſunt nullatenus

ſuf-

ſuffragetur, ſed pro eo tempore, quod ſibi ad ſecundæ Claſſis triennium explendum ſuper erant, & non aliter computetur. Id ipſum ſi ſecundæ Claſſis Gymnaſiis, ſeu etiam Collegiis infra triennium de Regentibus providendum fuerit, inviolate ſervari præcipimus.

9. Qui vero laudabiliter, ordine ſuperius poſito, ſtudiis uniuſcujuſque Claſſis, ac etiam alicui ex Collegiis gradatim per triennium inſervierit; ita ut in aliquo tertiæ Claſſis ſtudio integro triennio, in Gymnaſio ſecundæ Claſſis per aliud integrum triennium, item in prima Claſſe alio ſimiliter triennio; ac tandem in aliquo ex Religionis Collegiis alio pariter integro triennio lecturam exercuerit; perpetuo ſuæ Provinciæ Diffinitoriatu, omnibus, & ſingulis gratiis, favoribus, privilegiis, indultis, & gradibus, quibus alii perpetui Diffinitores fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac ſi ipſimet ejuſdem Provinciæ Provinciales electi forent, & ipſi ſimiliter frui, potiri, & gaudere poſſint, & debeant; cæteróſque Sacræ Theologiæ Magiſtros, & Doctores, qui Provinciales non fuerunt, in omnibus actibus tam publicis, quam privatis ipſo jure præcedant, iiſque in omnibus præferantur. *Privilegia.*

10. In omnibus autem cujuſcumque Claſſis Gymnaſiis Lectores ordinate deputandi ſunt. In ſtudio tertiæ Claſſis unicus Lector, ſeu Regens inſtituatur. In ſecunda vero Claſſe duo dumtaxat regulariter Regentes cum Magiſtro Artium, qui a Generali aſſumatur de corpore Studii. In prima vero Claſſe, ſinguliſque Collegiis ultra duos Regentes Baccalaureus quoque Conventus addatur. Omnes autem præfati Lectores ordine infraſcripto legere, Auditoreſque diligenter inſtruere teneantur. *Lectorum numerus. In tertia Claſſe. Secunda. Prima. Lectorum debitum.*

11. In Studiis tertiæ Claſſis Regens primo anno totam Logicam uſque ad libros poſteriorum Ariſtotelis quam diligentiſſime interpretabitur; ſecundo anno poſteriorum libros, ac reliquas ejuſdem Logicæ partes; tertio demum univerſalia Scoti, ejuſque formalitates legere teneatur. Non tamen prohibetur, quin Philoſophiæ naturalis primos libros interpretari queat, ſi ratio id exigat, vel Alumnorum capacitas expoſtulet. Si *Tertiæ Claſſis lectura.*

Reſpondens. tamen ex auditoribus quiſpiam aliis eruditior ita præclare inſtructus fuerit, ut Reſpondentis munere fungi poſſit, cæteris rudioribus condiſcipulis ſummulas, ſeu etiam Rhetoricam, ſive Ariſtotelis Ethicam, prout Provinciali Miniſtro expedire videbitur, legere queat.

Lectura ſecundæ Claſſis. 12 In ſecundæ Claſſis Gymnaſiis Primus Regens primò anno Phyſicam ad mentem Ariſtotelis juxta Scoti ſententiam profiteatur; ſecundo, & tertio anno libros Metaphyſicæ juxta Scoti, (ut præfertur) ſententiam ex omnibus ejuś operibus diligenter non minus, quam ſtudioſe collectam; ſecundus vero Regens primo anno libros de Cœlo, & Mundo; ſecundo anno libros de Generatione, & corruptione; tertio demum libros de Anima ad mentem Scoti interpretari teneatur. Quibus Regens adjungere valeat tractatum Theologiæ prolegomena, & initia complectentem. Magiſter vero Artium Regentum arbitratu aliquam facultatem perlegat.

Lectura primæ Claſſis. 13. In Gymnaſiis autem primæ Claſſis primus Regens toto triennio primum, & ſecundum ſententiarum Scoti; ſecundus vero tertium, & quartum ejuſdem Scoti ſent. libros interpretando abſolvant. Baccalaureus autem Conventus Sacros Canones legere teneatur; qui expleto triennio, Regens ſecundæ Claſſis inſtitui valeat.

Collegiorum lectura. 14. In Collegiis autem (Romano dumtaxat excepto, in quo ex inſtituto Seraphici Doctoris, ejuſque Collegii Protectoris Divi Bonaventuræ Theologiam Alumni profiteri debent) primus Regens controverſiarum diſputationes, ſive ex Scoto, Divo Bonaventura, Alexandro de Ales, Franciſco de Mayronis, & Ricardo, ſive ex aliis quibuſcumque noſtri Ordinis inſignioribus Doctoribus, prout Regens cum ipſis Collegialibus convenerit, legere teneatur. Secundus Regens Sacram Scripturam, paſſimque ex ea occaſione deſumpta, ſacra item Fidei dogmata, Sanctorumque Patrum authoritates, Conciliorumque ſtatuta interpretabitur, eaque omnia ab hæreticorum impoſturis tutabitur. Baccalaureus vero Conventus Sacros Canones legat, qui expleto triennio, Regens ſecundæ Claſſis inſtitui poſſit.

15. Lo-

15. Lectiones in ſingulis cujuſcumque Claſſis, ac etiam Collegiorum Gymnaſiis ſtatim a Feſto Nativitatis B. Mariæ Virginis, uſque ad Feſtum Divi Bonaventuræ duraturæ abſque ulla dilatione incipiant. Feriæ vero; ſive (ut ajunt) vacantiæ ab ipſo Divi Bonaventuræ Feſto uſque ad præfatam B. Mariæ Virginis ſolemnitatem habeantur. Inceptis vero lectionibus, ſingulis uniuſcujuſque hebdomadis quintis feriis; niſi forte eadem hebdomada aliud principale Feſtum occurrerit; item a Feſto Sanctorum Simonis, & Judæ uſque ad tertiam Novembris proxime futuri, a Feſto Sancti Thomæ uſque ad ſecundam Januarii, a Dominica Sexageſimæ uſque ad feriam quartam Cinerum, & a Dominica Palmarum uſque ad feriam quartam poſt Paſcha ſingulis annis feriæ ſimiliter ſerventur. Reliquis autem diebus nulla vacantiæ occaſione deſumpta ordinaria Lectio ab omnibus; ſinguliſque Lectoribus, ex uniuſcujuſque inſtituto inviolabiliter certis, ac ex locorum conſuetudinibus præfixis horis habeatur. *Lectionum tempora. Vacationes.*

16. Regentibus tamen; aliiſque Lectoribus, & etiam Collegialibus Baccalaureis; & Studentibus tempore Quadrageſimæ ad concionandum pergere libere liceat. Eo autem caſu a Dominica (ut præfertur) ſexageſimæ iterum poſt quindenam Paſchæ immediate reſumendæ præfatorum ſolitæ ceſſabunt lectiones. Tempore vero Adventus ſi Conciones ordinariis ſtudiorum exercitiis; præſertim autem lectionibus impedimenti fuerint, tam Lectores, & Regentes, quam Auditores quicunque nullatenus conciotum pergant. De Regentibus etiam tertiæ Claſſis eadem ratio habeatur. Anno vero Generalis Capituli uſque ad Aſcenſionem Domini legendum; niſi aliquis Lector ſpecialiter ad Capitulum evocetur. *Quadrageſimæ tempus. Adventus. Capituli Generalis anno.*

17. Singulis igitur, quibus legendum eſt (ut præfertur) diebus, ſtatutis lectionum horis; Studens, ſeu Baccalaureus, aut Collegialis, cui per hebdomadariam viciſſitudinem ex cathalogo, ſive (ut ajunt) ſtudii tabula inviolate, imperturbateque ſervandam contigerit, Regentes; ſive Lectores conveniat; ad eorumque nutum, dato ſigno, cæteros auditores advocabit, omneſque Regentes; ſeu Le- *Ad lectiones acceſſus.*

ctores ad lectionis locum, qua decet modeſtia, aſſociantur. Cumque eo perventum fuerit, antequam nova lectio incipienda ſit, ex urnula continuo ad hoc parata duorum ſtudentium, ſive auditorum nomina ſorte extrahat, qui lectionem præteritam brevibus memoriter repetant. Qui autem imparati fuerint, prima vice corripiantur, ſecunda obſonio publice priventur, tertia ad Generalem Miniſtrum ejus judicio puniendi, vel etiam a Gymnaſiis velut indigni pellendi deferantur. Duo interim alia Auditorum nomina ad eumdem repetitionis effectum extrahantur; factaque repetitione, nova lectio ſcriptis excipienda tradatur, ac ſi fuerit opus, viva voce dilucidetur: ne tamen Auditores nimiam prolixitatem pertœſi lectiones averſentur, decretum eſt, ne ipſa lectio cum ſua repetitione, ac inſuper, (ut præfertur) explicatione, unius horæ ſpatium ex horologio arenario metienda excedat.

Repetitio.

Duratio.

18. Ut autem proficue magis Fratres ſcholaſticis literarum ſtudiis occupentur, decernimus, ut præter lectionum repetitionem, quæ quotidie (ut dictum eſt) in ſcholis fieri debet, ſingulis quoque, aut ſaltem alternis hebdomadibus in ſcholis, aut alio commodiori loco, & tempore ad Regentis arbitrium omnes Baccalaurei, & Studentes, ac etiam Collegiales quorumcunque Gymnaſiorum, ac Collegiorum ad repetitionem præteritarum quarumlibet lectionum conveniant; interrogabitque Regens ad arbitrium omnes, & ſingulos de his omnibus, quæ in ejus lectionibus Auditores docuerit. Ubi vero duo Regentes fuerint, una vice præſit alter hujuſmodi repetitioni, altera vero ejus Collega. Regentes id ex negligentia prætermittentes privatione Officiorum puniantur. Auditores vero negligentes, ſeu ad repetitionem hujuſmodi non convenientes, e Gymnaſiis, & Collegiis expellantur.

Conferentiæ.

Negligentis pœna.

19. Diſputationes a feſto S. Patris Noſtri Franciſci, ac deinceps toto eo tempore, quo habentur lectiones, ſingula quaque hebdomada feria ſecunda, quarta, & ſexta poſt comeſtionem habeantur. Propoſitis a Regentibus, & ad valvas Gymnaſii affi-

Diſputationes.

affixis pro ſingula diſputatione duabus ex prælectis materiis concluſionibus. Diſputatio vero hoc ordine inviolate perficiatur. Qui Concluſiones publice defenſuri fuerint, æqua diſtributione privatis diſputationibus propoſita, Concluſiones defendent; arguent autem duo ex Auditoribus, quorum nomina ante diſputationem ex urnula, ut ante lectionem, ſorte educentur. Quod ſi nemo publicas theſes habiturus ſuperſit, ſorte ex eadem urnula tertii quoque nomen, qui Concluſiones defendat, pariter extrahatur. Regentes vero pro ſuis vicibus tam arguentibus, quam reſpondentibus, cum in publicis, tum etiam in privatis diſputationibus in potioribus difficultatibus, ac prout opus fuerit, præſto ſint. Hæ autem privatæ diſputationes per horam ſaltem protrahantur. Et qui forte tum ad defendendum, tum ad arguendum imparati fuerint, pari rigore corripiantur, ac puniantur, ut de his, qui ad lectiones memoriter repetendas pariter imparati deprehenduntur, ſuperius decretum eſt. In Gymnaſiis autem tertiæ Claſſis ambæ Concluſiones ex ea materia, quæ pro tempore legitur, proponantur. *Earum ordo.* *Pœna.*

20. Præcipitur autem juxta Sacræ Congregationis de propaganda fide Decretum, ut in omnibus cujuſcumque Claſſis Gymnaſiis, ac etiam profeſſorum Seminariis linguarum Idiomata profiteantur Fratres, & ea addiſcant. In ſingulis itaque Ordinis noſtri Provinciis Græcæ, vel Hebraicæ, vel Caldaicæ, vel Illiricæ, aliarumque hujuſmodi linguarum Lectores, Provinciales Miniſtri juxta Generalis diſpoſitionem, opportunamque diſpenſationem, etiam exteros ſtipendiis ductos, ſi ex noſtris non aderint, in quibuſcumque Collegiis, Gymnaſiis, & Profeſſorum Seminariis omni diligentia previdere, & deputare teneantur, ac ut in eis quam maximi poterunt ab omnibus progreſſus fiant, omni ſtudio curare, ſub pœnis Generalis arbitrio reſervatis; quibus etiam, qui eas addiſcere noluerint, ſubjiciantur. *Linguarum ſtudia.* *Lectores deputandi.*

Col-

Collegiorum, & Gymnaſiorum Cathalogus.

21. COllegia, quæ in noſtris Conventibus inſtituuntur, hæc ſunt:

Romanum, in quo 24.	Pragenſe, in quo 12.
Aſſiſienſe, in quo 12.	Colonienſe, in quo 12.
Bononienſe, in quo 25.	Melitenſe, in quo 6.
Neapolitanum, in quo 25.	Cracovienſe, in quo 6.

Collegialium laurea. Collegiales prædictorum collegiorum, expleto triennio, ſi laudabiliter ſe gefferint, & theſes publicas in eis ſuſtinuerint, lauream Doctoratus abſque alio prævio examine, & authoritate a Generali Miniſtro conſequantur.

22. Qui vero, & quo ordine, quibuſve ſtudiorum gradibus abſolutis in his Collegiis, in aliiſque cujuſcumque Claſſis Gymnaſiis collocandi fuerint, ſupra præcedenti titulo decretum eſt. *Collegiorum numerus invariabilis.* Ne tamen Collegiorum, ſive etiam Collegialium hujuſmodi numerus augeatur, præſenti decreto ſtatuitur. (Romano excepto) Si tamen pro ipſis Collegiis, & Collegialibus præfatis conſtitutiones condendæ fuerint, ad inſtar Romani Collegii Seraphici fiant.

Primæ Claſſis. 23. Gymnaſia primæ Claſſis in Italia, & extra Italiam, quæ nonniſi per Generale Capitulum augeri poterunt, hæc ſunt.

Patavinum	Peruſinum
Venetum	Florentinum
Panormitanum	Viennenſe
Mediolanenſe	Januenſe
Ferrarienſe	Leopolienſe.

Secundæ Claſſis. 24. Gymnaſia ſecundæ Claſſis ſunt hæc.

Meſſanæ	Vvilnæ
Tarviſii	Montis Leonis
Arimini	Piſarum
Avenionis	Grecii
Ceſenæ	Senarum
Ravennæ	Brixiæ

Ur-

Urbini	Papiæ
Fani	Taurini
Auximi	Aquilæ
Salerni	Calaris.

25. Gymnaſia tertiæ Claſſis. *Tertiæ Claſſis.*

IN PROVINCIA S. FRANCISCI.

Montis Falchi — Interamnæ

Thiferni

IN PROVINCIA ROMANA.

Ferentini — Urbis Veteris

IN PROVINCIA S. ANTONII.

Veronæ

IN PROVINCIA BONONIÆ.

Parmæ — Cremonæ

Placentiæ

IN PROVINCIA MARCHIAE.

Aſculi — Aeſij

Piſauri

IN PROVINCIA NEAPOLIS.

Mirabellæ — Montis Herculei

IN PROVINCIA S. NICOLAI.

Licii — Monopoli

Barii

IN PROVINCIA CALABRIAE.

Caſtro Villari

IN PROVINCIA HETRURIAE.

S. Miniati

IN PROVINCIA MEDIOLANI.

Bergomi

IN PROVINCIA JANUAE.

Caſalis

IN PROVINCIA S. BERNARDINI.

Sulmonæ — Taliacotii

IN PROVINCIA SICILIAE.

Drepani — Agrigenti

Catanæ

IN PROVINCIA S. ANGELI.

Venafri — Bujani.

IN

IN PROVINCIA POLONIAE.

Caliſcii

IN PROVINCIA STIRIAE.

Petoviæ

IN PROVINCIA BOEMIAE.

Cromovii

IN PROVINCIA COLONIAE.

Monaſterii — Trevirorum

IN PROVINCIA ARGENTINAE.

Herbipolis — Maingæ

Lucernæ

IN PROVINCIA S. BONAVENTURAE.

Podii — Salinis.

IN PROVINCIA S. LUDOVICI.

Arelatæ — Mentes

Boocharia — Ambrum

IN PROVINCIA RUSSIAE.

Zamoſcii — Moderetii

Gymnaſia hæc tertiæ Claſſis tam intra, quam extra Italiam augeri, & minui, ac alio etiam transferri, & commutari poterunt, prout Generali Miniſtro ſalubriter expedire videbitur.

De promovendis ad Regentias, Magiſterium, & Studia.

TITULUS V.

Promovere ad Reg. ad quos ſpectet.

1. OMnes tam Collegiorum, quam etiam cujuſcumque Claſſis Gymnaſiorum Regentes, Doctores, ſive Artium, & Sacræ Theologiæ Magiſtri deputentur. Regentes tertiæ Claſſis a Generali Miniſtro deputentur, qui & Studentes in hujuſmodi Gymnaſiis ſervatis (ut ſupra) ſervandis, & prout opus fuerit, collocabit. Regentes vero ſecundæ, & primæ Claſſis, ac etiam Collegiorum in Capitulo, ſive Generali dumtaxat Congregatione a Diffinitoribus per ſecreta ſuffragia, dummodo ſingulis jam aſſignatis conditionibus præditi fuerint, eligantur. Generalis vero Miniſter binos pro ſingulis Regentiis proponere teneatur. Si tamen infra triennium aliquem in demortui, ſive

ſive ad aliud munus aſſumpti, ſeu alia quacumque ex cauſa deficientis locum ſubrogare neceſſe ſit, decretum ſuperius tit. 4. num. 8. poſitum inviolate ſervetur.

2. Ad Magiſterium vero nemo niſi trienniorum gradibus, aliiſque decretis conditionibus omnino ſervatis, nullatenus promoveatur. Si tamen aliquis Apoſtolicas literas intra, vel extra Ordinem ad Magiſterium ſuſcipiendum obtinuerit, Generalis Miniſter eum ad Doctoratum hujuſmodi promovere, ſive cum eo alias qualitercumque promoto, abſque Capituli, ſive Generalis Congregationis conſenſu diſpenſare nullatenus valeat. Ad Summum tamen Pontificem, cui præcipuam perpetuo reverentiam, obedientiamque præſtare tenetur, pro revocatione, ne præter URBANAS has Conſtitutiones, ſanctiſſimaque earum decreta aliquem ad hujuſmodi gradum promovere cogatur, humiliter recurrere debeat; quod ſi Summus Pontifex his Conſtitutionibus, aliiſque Privilegiis derogare intenderet, & promoveri præciperet, Apoſtolica Auctoritate promoveat, eique Doctoratus lauream conferat, dummodo ſpecialis mentio revocationis iſtius decreti in literis Apoſtolicis fiat, alioquin ipſa promotio nulla ſit, nulliuſque valoris. *Ad lauream promovendi*

3. Ad promovendum Tyrones, ſive Seminariſtas ad ſtudia duplex fiat examen, de Moribus, & Vitæ probitate alterum, alterum vero de ſcientia, literarumque eruditione. De Vita, & Moribus in actu Viſitationis Provincialis Miniſter, cum Seminarii Magiſtro, locique Superiore diligenter perquirat. De literarum vero ſufficientia prævio (ut præfertur) rigoroſo examine a Provinciali Miniſtro coram duobus Regentibus; ſeu Lectoribus inquiratur. Qui vigeſimo primo anno expleto literas mediocriter ſaltem, vel aptitudinaliter pollere comperiantur, ad tertiæ Claſſis Gymnaſia de Miniſtri Generalis (prout decretum fuit) facultate mittantur, qui vero e contra ad ſtudia inhabiles inveniantur; in diverſis Conventibus de familia collocentur, ibique conſcientiæ Caſus, ſupputatoriam, Oeconomicam, Hiſtoricam, ſeu aliam quam- *E Seminariis promovendi ad ſtudia per duplex examen.* *Ineptorum ad ſtudia occupationes, & exercitia.*

quamlibet artem ad Religioſos Viros ſpectantem, ut pote cantum, ſonum, & ſimilia haud ſegniter addiſcant, & exerceant.

Viſitatores Studiorum. 4. Pro Studentibus vero, & Baccalaureis ad ſuperiora ſtudia promovendis Generalis Miniſter circa triennii finem Generales ſtudiorum Viſitatores deſtinabit. Hi autem ſingula Provinciarum ſibi deſtinatarum Gymnaſia inviſcere, duplicique & probitatis vitæ, & ſcientiarum eruditionis examine dignos ab indignis ſcernere, fideliterque Generalem Miniſtrum monere teneantur. Inquiſitio de Vita, & Moribus locali Superiore conſulto, duobuſque ex probioribus Patribus vera teſtantibus fiat. Ad literarum vero examen ſequenti ordine

Examinis ordo. Viſitator procedat; cum ad Gymnaſium devenerit, coram duobus ex Regentibus, ſeu Lectoribus, aut Sacræ Theologiæ Magiſtris generali inquiſitione ſingulos ibi literas profitentes de literis, quæ didicerint, interrogabit. Singulique lectionem ex materia, quæ ex librorum, quibus ſtuduerint, aperitione caſu obvenerit, viginti quatuor horarum aſſignato termino habeant, duaſque ex ſingulis ſcientiis, quibus pariter operam navaverint, Theſes cum aliis condiſcipulis diſputandas ſuſtineant, ipſique Viſitatori, ſive aliis duobus præfatis Le-

Examinatorum triplex genus. ctoribus, vel Magiſtris denuo interrogare, ſive etiam arguere liceat. Mox autem Viſitator, præfatique Lectores, vel Magiſtri unuſquiſque ſeorſim examinatum in ſchedula juxta rectum de eo judicium adnotabit. Diſtinguant autem triplicem Examinatorum ſeriem, optimorum videlicet, mediocrium, & rejectorum. Inter optimos ii deſcribantur, qui ceteris ſapientiores, doctioreſque, & in omnibus ſcientiis juxta progreſſus per triennium factos apprime eruditi fuerint. Qui minus eruditi reperti fuerint, inter mediocres. Qui tandem minime profecerint, inter rejectos referantur. Ne tamen eorum aliquis cœco affectu, vel humana paſ-

Juris Jurandi confirmatio. ſione ducatur, præcipimus, ut hujuſmodi ſchedula ſub pœna ſuſpenſionis a divinis ipſo facto jurejurando firmetur. Peractoque examine, ſine alterius communicatione ſinguli ſchedulam propria ma-

nu ſubſcribant, proprioque ſigillo obſignantes claudant, & ad Generalem Miniſtrum quando Viſitator ſuam tranſmiſerit, & ipſi pariter ſimul tranſmittant.

5. Ad ſtudia itaque ſuperiora optimi dumtaxat, & mediocres adſcribi poſſunt, qui vero moribus reprobi fuerint, etſi optimi literarum peritia eſſent, ſimul cum aliis, qui literarum inſufficientia reperti fuerint, ad ea nullatenus admittantur; quod ſi ex his aliquis ad ſtudia ſit aſſumendus, probioris vitæ potius, minoriſque literaturæ, quam majoris eruditionis, praviſque moribus præditi aſſumantur. *Probitas morum in promovendis præcipua.*

6. Inepti a ſtudiis expellantur, mediocres in eadem Claſſe alio triennio, ſi forte profecerint, relinquantur, alias a ſtudiis & ipſi pellantur. Optimi dumtaxat ad altiora Gymnaſia gradatim aſcendant hoc ordine imperturbate ſervato, ſi fuerint in tertia Claſſe ad ſecundam, ſi in ſecunda ad primam, & a prima demum ad Collegia evehantur. *Ordo promotionum.*

7. Qui in primæ Claſſis Gymnaſiis duobus trienniis Baccalaurei munera ſubierit, & non profecerit, a ſtudiis cum titulo Baccalaurei exeat; ſed ſi profecerit, & optimus judicetur, Collegia prætendere poſſit. *In primæ Claſſis ſtudio non proficientes, & proficientes.*

8. Optimi, qui ad Collegia vocati, ad ea aſſumpti non fuerint, vel aliud triennium in prima Claſſe tranſigant, vel etiam Caſuum Conſcientiæ, vel Sacræ Scripturæ Lectores, ſeu Concionatores ad populum deſtinentur; aut ſi Generali libuerit, Lectores in ſtudiis tertiæ Claſſis inſtituantur. *Qui ad Collegia non fuerint aſſumpti.*

9. Regentes unum dumtaxat ſocium Laicum habeant, qui eis, ut ſtudiis facilius, commodiuſque vacare poſſint, diligenter inſerviat; iſque & Baccalaureo Conventus (ſi aderit) & alteri Lectori auxilia præſtare (quoad poterit) teneatur. *Socius Regentis.*

10. Regentes inſuper, prout opus fuerit, Baccalaureos, & Studentes, Auditoreſque ſuos in ſcholis corripere, ac niſi paruerint, ſive in moribus non probe ſe geſſerint, eorum contumaciam coercere libere, ac licite poſſint. *Studentes, & Baccalaurei corrigendi.*

11. Nullus Lector ſuæ facultatis limites excedat, nec de genere in genus tranſcendat, ſed majori, qua pote- *Lectores præſcri-*

ptam facultatem explicent. poterit, diligentia facultates, quas interpretari tenetur, ſedulo interpretari, ac Auditoribus ſuis exacte, dilucideque proponere curet.

Lectiones ſcriptis recipiendæ. 12 Ut autem diligentius, ac majori progreſſu cujuſcumque Claſſis Auditores literis imbuantur, lectiones ab omnibus ſcriptis excipi, ſtudioſeque memoriæ commendari omnino debeant. Singulis autem lectionibus præſcribatur Dies, ut cum ad viſitationem acceſſerit Provincialis Miniſter, facile quinam diligentes, qui vero negligentes fuerint, dijudicare poſſit.

Lectores negligentes. 13. Si quos vero repererit inter Lectores adeo ſegnes, ut abſque legitima cauſa Lectiones omiſiſſe conſtiterit, gratiarum, quæ Lectoribus conceduntur, ſevera ſubtractione juſte punire valeat. Et ſi intra menſis unius ſpatium abſque legitima, rationabilique cauſa a Guardiano probanda a lectionibus, aliiſque functionibus ſepties vacaverint, eo ipſo officiorum privationem incurrant: quamobrem præcipitur Guardianis eorum Conventuum, ubi ſtudia fuerint erecta, ut circa decreti iſtius obſervantiam ſub pœna privationis officiorum diligenter invigilent. Quare ne ſub quocumque prætextu a lectionibus vacent, interdicitur, ac penitus prohibetur, ne qui ad Regentias aſſumendi ſunt, iis muneribus, quæ viſitationibus junguntur, ut puta Provincialis Miniſtri, ſive Cuſtodis, nullatenus fungantur, nec dum actu Regentes exiſtunt, fungi poſſint, & valeant.

Guardianorum cura.

Lectores alia munera exercere nequeunt.

Qui non fuerint lectioni præſentes notentur. 14. Prior autem Studii ſingulis diebus Collegiales, Baccalaureos, Studenteſque & alios quoſcumque ſtudiorum Auditores, qui lectionibus non interfuerint, adnotabit. Si enim abſque Regentis licentia (quæ non niſi ex graviſſima cauſa concedetur) abfuerint, graviter corrigantur, & ab ipſo Regente, & a Provinciali Miniſtro, ſi ſæpius, graviuſque deliquerint, a Gymnaſiis expellantur. Quod ſi ſeptem lectionibus continuo abſque juſtiſſima cauſa Regentibus nota non interfuerint, ipſo facto a Gymnaſiis, & Studiis expungantur.

Corrigantur.

Quando a ſtudio pellendi.

Regentum & Studentium exemptiones. 15. Lectoribus quibuſcumque, præſertim vero Regentibus actu legentibus ad componendum, Auditoribuſque ad addiſcendas lectiones opportunum temporis ſpa-

ſpatium concedatur, ac juxta fel. rec. Benedicti XII. & Clementis VIII. Decreta, etiam a Matutino in choro diſpenſentur, (diebus feſtivis exceptis.)

Clemens VIII.

16. Scholæ Gymnaſiorum, atque Collegiorum (quantum fieri poterit) in clauſtro exteriori ſituentur, ut commode Sæculares lectionibus (ſi libuerit) intereſſe queant. Ubi vero ſcholæ non in exteriori, ſed intra interiorem Clauſuram conſtructæ ſunt, lectionibus, ſi privatæ fuerint, Sæculares numquam interſint; ſi autem publicæ, a Regentibus, & Lectoribus, a Capitulo deputatis ſient, recto tramite ad ſcholas venturi, & ſtatim poſt lectionem receſſuri adeſſe poſſint.

Scholarum ſitus.

Ad lectiones quo pacto ſæculares admiſſi.

17. Generalis autem Miniſter raro noſtri Ordinis Fratres, junioreſque præſertim, ut eo magis in literarum acquiſitione proficiant, in Conventibus nativis ſtudiorum cauſa commorari permittat.

Extra patriam ſtudeant.

18. Collegialium inſuper, Baccalaureorum, Studentium, aliorumque uniuſcujuſque claſſis Eruditorum cathalogus, ſive (ut ajunt) ſtudiorum tabulæ in Capitulo Generali, ſive Generali Congregatione diſpoſitæ nullatenus varientur. Ipſi vero quicumque Auditores ad loca ubi pro ſtudiis collocati fuerint, opportune ad ſtudiorum initia accedere teneantur: quod ſi poſterius iverint, niſi juſtiſſimam cauſam a Provinciali Miniſtro nativæ Provinciæ probandam Regentes admiſerint, nullatenus recipiantur, nec inter Gymnaſiorum Auditores cooptentur.

Tabulæ ſtudiorum non varientur.

Opportunus ad ſtudia acceſſus.

19. Regens, & inter Regentes is, qui antiquitate præcedit, totius ſtudii tum Lectorum, tum Auditorum in omnibus, quæ ad ſtudia ſpectant, ut ſunt lectiones, publicæque, & privatæ diſputationes, caput eſto. Regente, ſeu Regentibus abſentibus, Baccalaureus, Conventus vices Regentis in literario ſtudiorum regimine ſubeat. Studentes itaque, Baccalaurei, Collegiales, aliique ſtudiorum hujuſmodi Auditores in his, quæ (ut præfertur) ad ſtudia pertinent, Regenti immediate ſubjiciantur, nec ſine ejus licentia quiſquam a ſtudiis recedere audeat, Cathedras (ut ajunt) in Capitulo Generali Collegiorum, ac primæ claſſis Gymnaſio-

Studiorum Antiſtites.

Regentibus Studentes ſubjecti.

Cathedrarum defenſores.

 rum

rum præſtantiores Regentes a Generali Miniſtro electi defendant. Generalis autem Miniſter quempiam, ex ſecundæ claſſis Regentibus vivaci, vegetique ingenio nec non eruditione præcellentem ad idem munus (quod & de eorum Reſpondentibus intelligatur,) juxta ejus arbitrium vocare poſſit.

Capitulorum Provincialium Cathedrantes. 10. In Capitulis autem Provincialibus illius Provinciæ, cujus Comitia celebrantur, tum Collegiorum, tum primæ, & ſecundæ claſſis Regentes Provinciarum expenſis cum ſuis Baccalaureis, & Studentibus publica Theoremata defendere teneantur.

De Academiis.

TITULUS VI.

Academiarum inſtitutio. 1. IN Collegiis, ac primæ claſſis Gymnaſis Collegiales, & Baccalaurei Academias ad humanarum literarum, & quarumvis rerum, & ſcientiarum noſtro inſtituto non adverſantium exercitamentum erigere poſſint, & valeant. Guardianus vero, ſive localis Superior, & Regens omnem eis opem, atque operam præbeant, nec tamen ſeſe (niſi rogati) in actibus academicis, niſi ad conſervandam inſtituti noſtri obſervantiam, aut ad Academicorum rixas componendas ullatenus ingerant. Quinimmo eos omnibus humanitatis officiis foveant, ac ſi quid errati animadverterint, niſi grave ſit, privatim corripiant, etiam ſi in publicis actibus quidpiam corripiendum dijudicarent.

Superiores faveant.

Academici quomodo corrigendi.

Academiæ leges. 2. Leges ad Academiæ, ſeu Accademicorum progreſſum neceſſarias a ſe ipſis condere queant, præfixas exercitiis dies, horaſque aſſignent. Eaque exercitia ſemel, vel bis ſingulis menſibus ad eorum libitum, publice tamen de Guardiani, ſeu localis Superioris, Regentiſque licentia fieri poterunt. Stemma, & Academiæ nomen, ac ſingulorum pariter Academicorum (dummodo ſanctis moribus, religioſæque modeſtiæ congruant) inter ſeſe diligenter examinanda proponant, examinataque in lucem proferant, Sorte in ordinem, ut inter eos æqua-

Stemmata.

Præfecti electio.

æqualitas ſit, diſponantur, primuſque Principatum teneat, cui alii omnes in gyrum ordinate ſuccedant.

3. Quilibet Academicus ſpecialem aliquam facultatem calleat, hic Poeſim, ille Rethoricam, alter vero Geographiam, vel Hiſtoriam, Ethicam alter, aliique alias hujuſmodi licitas artes profiteantur. Si quis in his quæ ad propriam facultatem ſpectaverint, ullo pacto deliquerit, ejuſdem facultatis Profeſſor errata obſervet, ac in privatis Academicorum collationibus, ſive ſeſſionibus errata hujuſmodi non ad odium, ſed ad correctionem, profectumque modeſte detegat. Cenſores præſertim, quorum munus literarum Profeſſoribus quam maxime neceſſarium novimus, qui aliis præſtantiores fuerint, deputentur; vel forte inſtituantur. *Academicorum ſtudia.* *Errorum cenſura, & Cenſores.*

4. Præcipue vero orationes habendo, legendo, ac diſcurrendo exerceantur, & diſcutiantur; mitique animo, ne merito in publico reprehendendi ſint, cenſuras ferant. Quilibet vero ex Academicis ejus, quam profitetur, artis publicum in Academia ſpecimen præbeat, Religioſique, ac Sæculares inſigni pietate, ſeu nobilitate viri, ut hujuſmodi publicis actibus interſint, invitari poſſint, invitatique omnibus humanitatis obſequiis excipiantur, Muſicis (juxta Academicorum decreta) mulceantur, adeoque eruditis Academicorum actibus reficiantur, ut optimam inde de Religione, & Academia, quæ virtutum, & ſapientiæ Mater ſit, opinionem referant. *Compoſitionum examen.* *Qui actibus intereſſe valent.*

De Operibus, & Libris Typis exponendis.

TITULUS VII.

1. PRæcipimus, firmiterque mandamus, ut Fratres noſtri, quantum fieri poteſt, ſtudiis inſudantes opera, ad majorem Dei gloriam, Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltationem, Religioniſque decorem in lucem edere ſtudeant, & quam maxime nitantur, non tamen audeant quidquam cujuſvis momenti, materiæ, etiamſi opera tantum ſpiritualia fuerint, Typis tradere abſque peculiari *Licentia Generalis requiritur, a quo examinentur opera.*

ri Generalis Miniſtri facultate. Is vero eam nullo pacto concedat, niſi primum per ſe ipſum, vel per alios hujuſmodi libros examinaverit, vel examinari mandaverit, & ab Examinatoribus hujuſmodi certum teſtimonium in ſcriptis receperi. Qua facultate accepta, operum auctores ſervata forma ſacr. Conc. Trident. opera prædicta in lucem edere valeant.

Seſſ. 4. Decr. de Edit. &c.

De Artificioſa, Honeſtaque Fratrum occupatione.

TITULUS VIII.

Exercitia prohibita Fratribus.

1. QUamvis æquum ſit Fratres omnes, qui literarum ſtudiis minus idonei ſunt, aliquibus occupationibus detineri, ut ſupra dictum eſt, non tamen ad illicitas artes, ſeu vetita exercitia tranſire ullatenus permittendi ſunt. Prohibemus itaque ante omnia, ne juxta Sacrorum Canonum Doctrinam mercaturam nullo pacto, ſeu quovis prætextu, ſive pecuniarum ſit, ſive etiam animalium, ſegetum quoque, tritici, olei, & hujuſmodi exercere audeant: qui vero tantum facinus perpetrarent, non his tantum pœnis, quæ infliguntur a jure, vel quæ proprietariis debentur, verum & gravioribus ſevere plectantur, Sorſque tota cum lucro, & aliis quibuſcumque bonis communi Fratrum uſui applicetur.

Mercatura.

Pœna.

2. Indignum pariter, & turpe admodum cum ſit Clericum negotiatorem, vel cauſidicum eſſe, idcirco ſub pœna ſuſpenſionis a divinis, & ad omnia in poſterum officia, dignitateſque inhabilitationis diſtricte mandatur, firmiterque præcipitur, ne ullus unquam noſtrorum Fratrum Sæcularium quorumcumque cauſas, in Curiis præſertim, vel extra actitare, aut ob id Patriam, ſeu locum quantumcumque diſtantem petere, ſive cujuſvis Principis, aut etiam Eccleſiaſtici Prælati, vel alterius cujuſcumque etiam genere proximi, procuratorem, ſive negotiatorem agere, vel quoquo modo ſæcularium negotiorum actorem fieri ullo pacto præſumat. Cui vero præfata ſuſpenſionis, & inhabilita-

Cauſarum actitatio.

ta-

tationis pœna non competeret, per tres menſes carceri mancipetur, ac totidem publicis diſciplinis rigoroſe puniatur.

3. Medicinæ præterea artem exercere non tantum, ſed nec addiſcere Clericis ullo pacto permittitur: Fratribus itaque ſingulis, ſub præfatis pœnis, ne in cura medendi, Sæcularibuſque præſertim, ac ubi eorummet ægrotorum vitæ diſcrimen emergeret, ullatenus ſeſe occupent, interdicitur. Si quis vero hanc artem ante Religionis ingreſſum calluerit, pauperibus, amiciſque ſpiritualibus, & Fratribus, ubi eorummet ægrotorum vitæ periculum non aderit, gratis dumtaxat mederi poſſint. Chirurgi vero etiamſi ante Religionis ingreſſum artem polluerint, omnino tamen ab exercitio ejus abſtineant, etiamſi Clerici tantum, nec ſacris initiati fuerint. *Medicinæ.* *Chirurgia*

4. Operationes autem Alchimiæ, ſive aliarum quarumlibet artium, & doctrinarum ſuſpectarum, quæ in publico non traduntur, vel ab Eccleſia reprobantur, nullo modo Fratribus addiſcere, exercere, docere, ſeu libros, ſcripturas vetitarum hujuſmodi artium, vel doctrinarum dogmata continentes ſcienter retinere liceat. Tranſgreſſores, ſi legitime deprehendantur, & convincantur, pœna carceris ad Superiorum arbitrium puniantur. *Alchimia, &c.*

5. Non licet præterea Fratribus gladios, enſes, tormenta, vel arma quæcumque bellica fabrifacere, non folia luſoria, taxillos, ſeu latrunculos elaborare, non vana mulierum ornamenta inaures nimirum, armillas, ſerta, floribus, ſeu aliis quomodolibet compacta, odores, aliaque hujuſmodi ad dictum uſum conficere; neque in iis deniſque artibus ſeſe exercere, ſub quovis prætextu, quarum uſus apud ſæculares mortalem culpam, ſeu venialem quomodolibet inducit. Qui vero prohibitas hujuſmodi artes contra Superiorum inhibitiones, ſanctiſſimaque Conſtitutionum Decreta exercere præſumpſerint, ſingulis legitimis actibus priventur, & carceri ad Superiorum arbitrium mancipentur. *Bellica, ac luſoria inſtrumenta.* *Ornamenta mulierum.* *Regula generalis.* *Pœna tranſgreſſorum.*

6. Ludis demum, maxime vero prohibitis, otia re- *Ludus, & Ludum*

ſpectare. tere ſingulis Fratribus, quicumque hi fuerint, prohibetur. Nemo itaque aleis, talis, vel aliis hujuſmodi prohibitis ludis, aut ludentes ſpectare audeat. Transgreſſores pro qualitate culpæ, noſtrorumque, ac exterorum ſcandalo puniantur. Superior vero permittens, diſſimulans, vel ipſe peccans, attentis circumſtantiis, officio privari poſſit, & aliis pœnis, prout Miniſtris videbitur, affici.

Superiores illicita exercitia permittentes.

Licita exercitia. 7. E contra vero Organa, aut alia Eccleſiaſtica Muſicorum inſtrumenta conficere, aliaſque neceſſarias, & honeſtas artes in noſtris Conventibus, eorumque officinis omnibus Fratribus exercere liceat. Cantum præterea planum (ut ajunt) ac etiam figuratum inter noſtros invicem docere pariter, & addiſcere, muſicæque inſtrumenta tractare ſimiliter liceat. In aliis etiam licitis manuum artificiis, ut cæmentarii, fabrilignarii, & conſimilium verſari poſſint. Item pingere, vitreas feneſtras concinnare, fixellas, aut calathos texere, aliaque religioſa, & honeſta id generis exercitia addiſcere pariter, docere, & exercere poſſint, & valeant.

De aliquibus particularium Fratrum occupationibus.

TITULUS IX.

Exercitiorum tabella. 1. QUo exactius, & ordinate magis Religioſa compleantur munera, ſtatuitur, ut in ſingulis noſtri Ordinis Conventibus loco aliquo conſpicuo appendatur tabella, in qua diſtincte quidquid ſinguli Fratrum de familia præſtare debeant, adnotetur; ut certo quoque ſigno præmoniti, diligenter ſuo muneri ſatisfacere queant; præter peculiaria enim uniuſcujuſque exercitia decernimus, ut ſinguli Fratrum in aliquibus occupationibus religioſos viros decentibus teneantur.

Exercitia Vicarii. 2. Vicarii, ſeu quicumque Choro Præfecti Miſſalis, Breviariique Romani Rubricas, alioſque Cæremonialis, & Ritualis pariter Rom. Sacros Ritus Choro ipſi, & Eccleſiæ inſervientibus explanare teneantur.

Mag. Muſices. 3. Muſices moderatores, Organorumque Pulſatores,

tores, illi canendi præcepta, hi vero muſicalia Eccleſiaſtica inſtrumenta pullandi religioſas artes edoceant.

4. Sacerdotes, ac Confeſſarii omnes præſertim, tum humaniores litteras profitentes, caſuum Conſcientiæ ſtudiis vacent. *Confeſſariorum.*

5. Clerici profeſſi ad eorum Magiſtrorum præſcriptum, præter ſuperius enumerata munera, Templum (ubi fuerit opus) & Sacrarium exornare, Conventum ſcopis mundare, hortos colere, vaſa abſtergere, aliaſque neceſſarias functiones implere, eorum tamen Magiſtris præſentibus, ad Superiorum arbitrium teneantur. *Clericorum.*

6. Laici petendis eleemoſynis, coquinæ, aliarumque Officinarum miniſteriis, pannorum lotionibus, hortorum culturæ, & aliis conſimilibus exercitiis occupentur. *Laicorum.*

7. Si qui vero otio indulgentes deprehendantur, alicui miniſterio a Superioribus deſtinentur, qui renuerint, vel notabiliter otioſi nullis exercitiis, nullis occupationibus incubuerint, velut ignavum pecus ciborum ſubtractione puniantur, & ad opus, quantum fieri poteſt, compellantur. *Otio torpentes.*

De Religioſa Conventus Officinarum occupatione.

TITULUS X.

1. AD Regularis diſciplinæ cuſtodiam multum refert diligentiſſima officinarum Conventuum occupatio, & cuſtodia; eapropter Nationum varietate, morum, ac Regionum diverſitate, Fratrum commorantium, ædificiorum, locorum, atque redditiuum, publicoque commodo diligenter præpenſis, Provinciales Miniſtri in aliquibus imminuere, in aliis vero Conventibus (prout fuerit opus) infraſcriptas officinas, dummodo regularis diſciplinæ, exactæque obſervantiæ ratio non minuatur, libere, liciteque augere poterunt. Ubi vero ſufficiens Fratrum numerus reperiatur, ceteraque neceſſaria adſint, in principalioribus ſaltem Conventibus infraſcriptæ officinæ inſtituantur, aut in- *Officinarum numerus alterabilis.*

inſtitutæ maximopere cuſtodiantur, videlicet. Valetudinarium, Refectorium, Hoſpitium, Veſtiarium, Bibliotheca, Archivium, Promptuarium, Tonſtrina, Calefactorium, Coquina.

Officinarum ſupellex non aſportetur.

2. Harum vero Officinarum mobilia, nec ad breve quantumvis temporis ſpatium amoveri, ſive aſportari poſſint. Aſportantes vero, vel etiam permittentes gravi pœna puniantur, iiſdemque pœnis ſubjectos volumus, & ſubjicimus officinarum hujuſmodi Præfectos qui eorum incuria præfata mobilia diligenter ſervare, aut vetuſta, ſeu lacera reſarcire, vel ut reſarcirentur, curare neglexerint.

De Bibliotheca.

TITULUS XI.

Bibliothecæ Cuſtos.

1. IN inſignioribus Conventibus, ubi præſertim Gymnaſia, ſeu Seminaria erecta fuerint, Bibliotheca inſtituatur, armaria, libri, aliæque res ad eam ſpectantes diligenter parentur, ejuſque aliquis ex inſignioribus illius familiæ Patribus Cuſtos præficiatur.

Bibliothecarii cura.

2. Si Bibliothecæ libri catenulis affixi fuerint, ejus clavis omnibus Fratribus ſit communis; ſin autem, Bibliothecæ Præfectus clavem perpetuo ſecum deferre, libroſque neceſſarios juxta uniuſcujuſque profeſſionem, iis, quæ in propria inſtructione ſervanda erunt, omnino ſervatis, commodare teneatur, qui poſtea ſub pœna excommunicationis retinentibus in ſuum locum reponantur.

Libri, qui deſunt, procurentur.

3. Cum vero Bibliothecæ Præfecto neceſſarios libros, ſive ex vetuſtioribus ſint, ſive etiam ex recentioribus noviter in lucem editis deeſſe conſtiterit, Superiorem localem, ut eos, ſi poſſibilitas adſit, providere dignetur, inſtantiſſime rogare teneatur, quod ſi etiam inutiles adeſſent libri, ejuſdem Superioris conſenſu, ut cum aliis utilibus commutentur, diligenter curabit.

Inhoneſti, & prohibiti libri.

4. Libri vero, qui impurum aliquid, vel ab honeſtate alienum quidpiam continerent, aut a Sancta

ſta Romana Eccleſia prohiberentur, nec in Bibliothecis, nec eo minus in Cellis ullatenus aſſerventur, ſub gravioribus etiam pœnis a Viſitatoribus infligendis.

5. Habeat inſuper Bibliothecarius omnium librorum, qui in Bibliotheca cuſtodiuntur, inventarium, ſeu repertorium alphabetico ordine juxta facultatum diverſitatem digeſtum, ejuſque exemplar, ſeu tranſumptum in Archivio Conventus (ut de aliis officinis faciendum eſt) conſervetur, librorum quoque prohibitorum indicem ad expurgandam Bibliothecam penes ſe habeat. *Librorum Bibliothecæ catalogus.*

De Archivio.

TITULUS XII.

1. IN inſignioribus etiam Religionis noſtræ Conventibus locus aliquis tutus, armariiſque & ſcamnis, ac aliis neceſſariis apte munitus ad archivium conſtituendum deligatur. In eo autem ſcripturæ omnes, privilegia, contractus, libri profeſſionis, atque informationum vitæ Fratrum, qui ex filiatione Conventus illius Ordinem ingrediuntur, ſive etiam aliorum omnium Fratrum, ſi aderint; Jura item omnia ad Domum ipſam, ſive Conventum ſpectantia diligentiſſime cum ſuis repertoriis, ſeu inventariis cuſtodiantur. *Quæ in Archivio ſervanda.*

2. Archivii claves tres inviolate ſint, quarum unam Guardianus, ſive localis Superior, ſecundam Archiviſta, ſive Cancellarius, tertiam vero Depoſitarius penes ſeipſos ſervabunt, curabuntque, ut exacta adeo diligentia cuncta ſerventur, ne quidpiam minimi quoque momenti ex incuria, vel negligentia pereat. Cuſtos autem in ſua Viſitatione regiſtra omnia, vel inventaria diligenter recognoſcere teneatur. Si ſecus fecerit, utraque voce biennio careat, ejuſque defectum Provincialis Miniſter in ſua Viſitatione ſupplere teneatur. *Tres claves.* *Cuſtodis viſitatio.*

De

De Promptuario.

TITULUS XIII.

Quæ promptuario continenda. 1. PRomptuarium ad ea omnia, quæ pro quotidianis Fratrum neceſſitatibus exiguntur, conſervanda opportuniſque temporibus diſtribuenda in unoquoque Conventu deſtinetur. Huic officinæ diſcretus aliquis Pater, qui ſingulari charitate præditus ſit, præficiatur; *Præfectus & ejus munus.* ejuſque præcipua munera erunt, quæ cuſtodienda fuerint, ſedulo cuſtodire, quæ vero diſtribuenda, prompte pariter, & alacriter diſpenſare. *Neceſſariorum e promptuario diſtributio.* Certo itaque cujuslibet menſis die oleum, chartam, calamos, atramentum, & hujus generis alia ad eam quantitatem, quæ præſcribenda erit, omni altercatione ſecluſa, unicuique proferat. Horum vero quantitas diſcrete adeo ſtatuatur, ut & Fratrum neceſſitatibus ſufficienter ſubveniatur, & a ſuperfluitate omnino recedatur. Si quid autem ex his, quæ a Promptuarii Præfecto ſingulis (ut præfertur) menſibus recipiuntur, ſupererit, Communitati reſtituatur. Si quid vero cuipiam defuerit, mox ab eodem Præfecto ſufficienter ſubminiſtretur.

Diſcreta diſpenſatio. 2. In hujuſmodi tamen diſpenſatione accurate in primis perſonarum qualitas, ac diverſitas prudenter perpendatur. Alii enim pluribus, paucioribus alii indigent. Lectores, Concionatores, Studiorum Auditores plura nimirum ad ſtudia, ad vigilias, ad aliaque neceſſaria munia obeunda, quam alii Fratres, expoſcunt. Temporum quoque, & occupationum diſcreta ratio habeatur, ut in hyeme, & cum actu ſuis muneribus perfunguntur, plura, quam æſtivo tempore, & dum ab ordinariis occupationibus vacant, ſuppeditentur.

Obſonii quantitas ſufficiens. 3. In menſa vero ea, quæ pro obſonio tribuuntur, diſcrete adeo ſubminiſtrentur, ut Fratribus ad corporis neceſſitatem ſublevandam ſufficiant, ut corpore deinceps refecto, ſpiritus in Dei ſervitium magis, magiſque roboretur, & confortetur. Carnium itaque non minus ſex unciis ſingulis

lis Fratribus communi menſæ tam in prandio, quam in cœna apponatur. Piſcium vero in convenienti quantitate, & proportione. Pro Peregrinis autem, ſeu Itinerantibus Fratribus,ſi forte advenerint,opportuna obſoniorum præter ea, quæ Fratribus de familia ſubminiſtranda fuerint; præparatio fiat, ne cum advenerint, quæ ad eorum refectionem neceſſaria ſunt, Miniſtrorum, ſeu Officialium incuria deſint, Fructus demum Agrorum, Hortorum, & hujuſmodi in Promptuarium deferantur, & æquis inde portionibus in publico refectionis loco, nullo perſonarum diſcrimine hab ito, ſingulis Fratribus diſpenſentur. *Itinerantium refectio. Fructus.*

De Tonſtrina.

TITULUS XIV.

SÆculares in poſterum ad Fratrum tonſuram, quoad fieri poteſt, non accerſantur, ubi primum Fratres, qui omnino docendi erunt, illi nimirum, qui apti videntur, literarumque ſtudiis non incumbunt, tonſoriam artem didicerint. In unoquoque Conventu Tonſoris Officina neceſſariis rebus, & inſtrumentis, debitaque ſupellectili inſtructa deputetur; quo in loco Frater, qui Tonſoris miniſterium perficit, certis diebus aſſiſtat, & huic charitatis officio ſatisfaciat, nulluſque Fratrum extra Conventum tondatur, vel abradatur. Porro raſura Hyeme ad menſem, Æſtate vero ad vigeſimam diem ubique locorum fiat, tum vero Tonſori unus, aut (Fratrum numero exigente) plures ſocii, qui ei neceſſaria ſubminiſtrent, aſſignentur. *Tonſorum ediſcant artem Fratres. Officina ipſa & ejus ſupellex. Tempus.*

2. In abraſura vero, Capillorumque tonſura Fratres noſtri ab omni vanitatis ſpecie procul abſint, ſed, ut Religioſos decet, ad neceſſitatem dumtaxat hoc miniſterio modeſte utantur. Illud præ omnibus caveatur, ut Novitii, & Profeſſi in Seminariis commorantes præſertim, Fratreſque omnes imberbes eam præcipue Capillorum partem, quæ temporibus prominet, æqualiter attonſam, ſive abra- *Tonſura Religioſa.*

abraſam geſtent; itaut Capillorum anguli hine inde in temporibus nullo modo emineant; qui ſecus fecerint, ſeu aliis vanitatibus in Capillorum compoſitione, vel attonſione uſi fuerint, vel Superiores, qui id permiſerint, gravioribus pœnis, etiam publice, pro qualitate tranſgreſſionis ſeverius puniantur.

Tranſgreſſores.

De Cubiculo Fratrum Calefactorio.

TITULUS XV.

Locus calefactionis.

1. LOcus aptus, & a Coquina (quantum fieri poterit) omnino diſtinctus pro communi Fratrum Hyemis tempore calefactorio in præcipuis Conventibus deputetur, ſacris Imaginibus, ſcamnis, ſive ſedilibus in circulum efformatis, inſtrumentiſque ad excitandum, & conſtruendum ignem accommodatis muniatur, lampaſque, ſive communis lanterna nocturnæ calefactionis tempore ardens pateat. Ibique Fratres omnes, nec alibi, religioſa modeſtia caleſiant. Silentium (nocturnis præcipue horis) inibi perpetuo colant, ſeu (ſilentii hora juxta præſcripta decreta tranſacta) ſacris ſcripturis, conſcientiæ caſibus, vel aliis hujuſmodi colloquiis reficiantur. Qui vero ibi res eſculentas decoquere, ſeu eis veſci præſumerent, publicis jejuniis in pane tantum, & aqua pœnam exſolvant.

Ejus ſupellex.

Silentium ibi ſervetur.

De Coquina.

TITULUS XVI.

Coquus, & ejus conditio.

1. COquinæ deinceps ſæculares nullo pacto præficiantur, quoad fieri poteſt, ad hoc autem miniſterium laicus ex noſtris, qui charitate, ac munditia in primis præſtet, ſeligatur, iſque, ut ſingularis munditiès in ſua officina perpetuo niteat, utque omnia opportune pro Fratribus parentur, quam diligentiſſime curabit.

Particularium cibi.

2. Carnes autem, neque pulmentaria, aut alia quævis edulia pro particulari quopiam Fratre coquere

eoquere ſeu condire nullo modo præſumat, alioquin publicæ diſciplinæ pœnam nullatenus differendam ſubeat. Si quis autem, vel tranſactæ abſtinentiæ cauſa, vel præſervandæ, aut etiam tuendæ valetudinis gratia aliqua ſibi utiliora edulia condiri, ſeu miniſtrari petierit, de Superioris conſenſu cum Dei benedictione condiri, & miniſtrari queant.

3. Fratres autem quicunque (Officialibus dumtaxat exceptis) eoque minus ſæculares ad Coquinam, vel ubi parantur portiones, (quas nullo pacto intra Refectorium parari volumus) ſub quovis prætextu accedere non permittantur. *In coquinam nemo intret.*

De honeſta Fratrum Recreatione.

TITULUS XVII.

1. SUperiores, ut Fratres noſtri bis quotidie ordinaria recreatione reficiantur. ſemel poſt prandium, ac iterum ſemel poſt cœnam unius dumtaxat horæ pro qualibet vice ſpatium benigne concedant, eoque tempore mutuis, modeſtis tamen, religioſiſque confabulationibus, colloquiiſve pietatem, religionemque redolentibus, quibus ſpiritus ædificetur potius, quam deſtituatur; inter ſeſe refocillentur. *Recreationis tempus, & modus.*

2. Alias inſuper extraordinarias recreationes juxta nationum, locorum, temporum, ac perſonarum diverſitatem tum intra, tum extra Urbes, & Oppida (non tamen in domibus ſæcularium, quicumque hi fuerint) diſcreti Superioris arbitrio benigne concedimus. *Extraordinariæ recreationes.*

3. Spectaculis vero, Choreis, Comœdiis, Perſonis, aliiſque hujuſmodi vanitatibus nullatenus intereſſe præſumant, nec Superiores intereſſe permittant; quod ſi contra hujus Conſtitutionis præſcriptum iis impudenter intereſſe, ſive ea per ſemetipſos efficere auderent; ad Superioris arbitrium puniantur. *Recreationes prohibitæ.*

CON-

CONSTITUTIONES IN CAPUT SEXTUM REGULÆ.

De Cellarum, ſeu Camerarum, & Hortorum proprietate eliminandâ.

TITULUS PRIMUS.

Tex, *Fratres nihil ſibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem &c.*

Cubiculorum Patentes, & uſus.

1. CUbicula in poſterum, ſeu Cameræ Conventuum juxta antiquitatis, ac dignitatis gradum diſtribuantur; pro conceſſione vero literæ patentes, ſi fiant, a Generali, vel Provinoialibus Miniſtris non abſolute, vel perpetuo, ſed ad eorum dumtaxat arbitrium concedantur. Nulluſque Cubicula, Cellas, ſeu Cameras ſibimet ut proprias uſurpare præſumat, ſed ſinguli Cellarum, quæ ſibi a Superioribus concedentur, quæve per omnia (quantum fieri poterit) uniformes erunt, ſimplici tantum uſu fruantur.

Cubiculorum inſcriptiones.

2. A privatis autem Cellis particularium nomina inſcripta penitus auferantur, ac ne ad tempus tantummodo hujus decreti exequutio facienda cenſeatur, decernitur, ut ex eorum poſtibus etiam divellantur. In Valetudinario tamen, Hoſpitio, Seminario, Cubiculiſque Prælatorum officio deputatis, ac iis inſuper Cellis, quæ Concionatorum, ac Lectorum (quibus licita hæc commoditas neceſſaria eſt) uſui deputantur, præfatæ inſcriptiones permittantur, quin potius, ubi deſint, apponantur.

3. In

3. In privatis autem Cellis, ſeu alicubi nullus veſci, nullus ibidem res eſculentas abſcondere, aut quovis modo recipére, ſeu recepta aſſervare præſumat; ex neceſſitate tamen, ſeu infirmitate, vel medicina aliquid ad Superioris arbitrium concedatur. *In Cellis epulari nefas.*

4. Vana Iconum, Imaginum, ſive tabularum pictarum, vel etiam Statuarum ornamenta, ſive ſuperfluæ conopeorum delitiæ, quæ religioſam paupertatem excedunt (niſi de Superioris licentia ex urgenti dumtaxat neceſſitate conceſſa) a quibuſvis, ſeu quorumcumque Cellis, & Cubiculis penitus auferantur. *Suppellex in Cellis non admittenda.*

5. Sint tamen (ut diximus) quoad fieri poterit, Religioſorum Cellæ per omnia conformes, lectulus ſimplex, humili ſubſtrato, aliiſque neceſſariis tantummodo, non autem ſuperfluis rebus munitus, linteis quoque, & operimentis, quæ pauperes deceant, modeſte compoſitus adſit, totaque ſuppellex, & utenſilia omnia ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſumus, conveniat. *Supellectilis religioſitas.*

6. In Cellis autem Superiorum officio deputatis, aut Inſigniorum Patrum uſui conceſſis plura quoque utenſilia, aliaque juxta munerum, & officiorum dignitatem neceſſaria (modo ſuperflui luxus, & vanitatis quælibet ſpecies abſit) ſubminiſtrari poterunt. Nemini tamen ad proprium uſum, etiam ad breve tempus (niſi legitima cauſa, vel urgens adeſſet neceſſitas) concedantur. Verum a Conventus Officialibus, quibus de munere incumbit, Superioribus abſentibus, ſedulo cuſtodiantur, & conſerventur. *Cellis Superiorum, &c. aliquid permiſſum. Cellæ Superiorum a quibus cuſtodiendæ.*

7. Omnium cellarum feneſtræ, quæ in publicas vias, aut vicinas Sæcularium ædes proſpiciunt, muro, vel ligneis cancellis, aut quopiam aptiori inſtrumento ita obſtruantur, ut earum proſpectus omnino impediatur. *Clemens VIII. Feneſtræ.*

8. Nemo peculiarem, ſive privatum hortum poſsideat, neç ulli in poſterum horti hujuſmodi concedantur; ſi tamen aliquis adeſſet, qui ex particulari dumtaxat cella ingreſſum habeat, ejus curæ cameræ Cuſtos pro communi tamen Conventus uſu præficiatur. Si vero patentem habeat aditum, aliquis ei Laicus ad cu- *Horti Cellarum.*

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SEXTUM
REGULÆ.

De Cellarum, ſeu Camerarum, & Hortorum proprietate eliminanda.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres nihil ſibi approprient, nec domum, nec locum, nec aliquam rem &c.*

Cubiculorum Patentes, & uſus.

1. CUbicula in poſterum, ſeu Cameræ Conventuum juxta antiquitatis, ac dignitatis gradum diſtribuantur; pro conceſſione vero literæ patentes, ſi fiant, a Generali, vel Provinoialibus Miniſtris non abſolute, vel perpetuo, ſed ad eorum dumtaxat arbitrium concedantur. Nulluſque Cubicula, Cellas, ſeu Cameras ſibimet ut proprias uſurpare præſumat, ſed ſinguli Cellarum, quæ ſibi a Superioribus concedentur, quæve per omnia (quantum fieri poterit) uniformes erunt, ſimplici tantum uſu fruantur.

Cubiculorum inſcriptiones.

2. A privatis autem Cellis particularium nomina inſcripta penitus auferantur, ac ne ad tempus tantummodo hujus decreti exequutio facienda cenſeatur, decernitur, ut ex eorum poſtibus etiam divellantur. In Valetudinario tamen, Hoſpitio, Seminario, Cubiculiſque Prælatorum officio deputatis, ac iis inſuper Cellis, quæ Concionatorum, ac Lectorum(quibus licita hæc commoditas neceſſaria eſt) uſui deputantur, præfatæ inſcriptiones permittantur, quin potius, ubi deſint, apponantur.

3. In

3. In privatis autem Cellis, ſeu alicubi nullus veſci, nullus ibidem res eſculentas abſcondere, aut quovis modo recipere, ſeu recepta aſſervare præſumat; ex neceſſitate tamen, ſeu infirmitate, vel medicina aliquid ad Superioris arbitrium concedatur. *In Cellis epulari nefas.*

4. Vana Iconum, Imaginum, ſive tabularum pictarum, vel etiam Statuarum ornamenta, ſive ſuperfluæ conopeorum delitiæ, quæ religioſam paupertatem excedunt (niſi de Superioris licentia ex urgenti dumtaxat neceſſitate conceſſa) a quibuſvis, ſeu quorumcumque Cellis, & Cubiculis penitus auferantur. *Suppellex in Cellis non admittenda.*

5. Sint tamen (ut diximus) quoad fieri poterit, Religioſorum Cellæ per omnia conformes, lectulus ſimplex, humili ſubſtrato, aliiſque neceſſariis tantummodo, non autem ſuperfluis rebus munitus, linteis quoque, & operimentis, quæ pauperes deceant, modeſte compoſitus adſit, totaque ſuppellex, & utenſilia omnia ſtatui paupertatis, quam profeſſi ſumus, conveniat. *Supellectilis religioſitas.*

6. In Cellis autem Superiorum officio deputatis, aut Inſigniorum Patrum uſui conceſſis plura quoque utenſilia, aliaque juxta munerum, & officiorum dignitatem neceſſaria (modo ſuperflui luxus, & vanitatis quælibet ſpecies abſit) subminiſtrari poterunt. Nemini tamen ad proprium uſum, etiam ad breve tempus (niſi legitima cauſa, vel urgens adeſſet neceſſitas) concedantur. Verum a Conventus Officialibus, quibus de munere incumbit, Superioribus abſentibus, ſedulo cuſtodiantur, & conſerventur. *Cellis Superiorum, &c. aliquid permiſſum. Cellæ Superiorum a quibus cuſtodiendæ.*

7. Omnium cellarum feneſtræ, quæ in publicas vias, aut vicinas Sæcularium ædes proſpiciunt, muro, vel ligneis cancellis, aut quopiam aptiori inſtrumento ita obſtruantur, ut earum proſpectus omnino impediatur. *Clemens VIII. Feneſtræ.*

8. Nemo peculiarem, ſive privatum hortum poſſideat, neç ulli in poſterum horti hujuſmodi concedantur; ſi tamen aliquis adeſſet, qui ex particulari dumtaxat cella ingreſſum habeat, ejus curæ cameræ Cuſtos pro communi tamen Conventus uſu præficiatur. Si vero patentem habeat aditum, aliquis ei Laicus ad cu- *Horti Cellarum.*

cuſtodiam deputetur, fructus tamen omnes pro Fratrum neceſsitatibus aſſerventur. *Fructiferæ arbores* Fructiferæ arbores abſque Capituli Conventus licentia non incidantur: qui vero eas abſque præfata licentia incideret, ſi Superior fuerit, privetur; ſin autem arbitrio Superioris puniatur. Laici vero hortos colendis artem callentes ad id muneris etiam inviti a Superioribus compellantur.

Hortus Sacrari, Sem. Valet. 9. Separatus vero hortus Sacrario, Seminario, ac etiam Valetudinario, quantum fieri poterit, & ab horto communi diſtinctus aſsignetur.

De ratione admittendi Paternitatem, & Filiationem in Conventibus.

TITULUS II.

Paternitatum & Filiationum uſus. 1. Paternitatis, & Filiationis uſus nullam arguit adverſus Regulæ præceptum domus, aut loci appropriationem. Provinciales itaque Miniſtri, ut ſinguli Provinciarum Conventus Patres, & Filios habeant, atque ut hic uſus juxta Urbanarum hujuſmodi Conſtitutionum decreta inviolate ſervetur, omnem adhibeant diligentiam.

Filiationes Conventuum non tranſferendæ. Earum privatio ablata. 2. Filiationes itaque a Conventu in Conventum (ſalvo tamen decreto ſuperius Cap. II. tit. VI.) minime transferantur, nullæque deinceps, etiam in perpetrati delicti pœnam a nativis Conventibus excorporationes (ut ajunt) fieri poſsint.

Nativus Conventus qui. 3. Is vero Nativus Conventus appellabitur, cui aliquis in Filium a Patrum Capitulo (ut ſupra ſtatuimus) cooptatus eſt, ſive ejuſdem loci ſit oriundus, vel non; ſive probationem in eo egerit, vel ibi profeſsionem emiſerit, ſive non. Quod ſi quiſpiam hactenus in filium Provinciæ receptus ſit, in eadem Provincia poſsit per duas ex tribus partibus Capituli Conventus loci nativi in ejuſdem *Cooptationes in filium.* Filium acceptari. Quod ſi non acceptetur, per Provinciale Capitulum, ſeu Congregationem alicui illius Provinciæ Conventui cooptetur. Item ſi in aliena Provincia receptus ſit ad habitum, & Pro-

& Profeſſionem, tamquam ejuſdem Provinciæ Filius, per Capitulum, ſeu Capitularem Congregationem alicui Conventui illius Provinciæ incorporetur.

4. Si quis autem Fratrum, poſtquam Urbanæ Conſtitutiones hujuſmodi ad ejus notitiam pervenerint, omnia bona, quæcumque illa fuerint, ſive eis de facto utatur, ſive ea apud ſæculares ullo pacto detineat, non revelaverit, & Conventui, cujus Filius eſt, quantum ad omne, & quodcumque Jus eo ipſo non reſignaverit, omnium legitimorum actuum Jure, & utraque voce biennio privetur, aliiſque proprietariorum pœnis ſubjaceat. *Bona non conferentes in commune.*

5. De bonis autem ſtabilibus, ac etiam mobilibus indiviſis hæreditatis jure, vel quomodolibet ad Fratres, & Conventus ſpectantibus decernitur, ut quam citius hujuſmodi Conventuum jura diluicidentur, bonaque ſic adjudicata nativis Conventibus (ſervato tamen Sac. Congr. ut ſupra Decreto de abdicanda proprietate) penitus applicentur. *Bonorum applicatio.*

6. Si quis vero extra nativum Conventum obierit, mobilium bonorum a Superioribus ſibi pro neceſſitatibus ad uſum conceſſorum, quæ apud ſe tunc haberet, deductis curationum, & funerum impenſis, medietas altera nativo Conventui, altera vero ei, in quo extremum clauſerit diem (dummodo ibi de familia fuerit) applicetur. *Bona obeuntium Fratrum.*

7. Conventuum autem Paternitates ideo in Ordine noſtro inſtitutæ ſunt, ut Conventus magis magiſque decorentur, pluriumque diſcretorum Patrum conſilio, & prudentia Conventuum ipſorum negotia ut illius perficiantur, eorumque utilitati ex plurium auxilio magis conſulatur. Ad haſque propterea non omnes paſſim aſſumendi ſunt, ſed ii dumtaxat, qui egregiis animi qualitatibus ornati fuerint, annumque trigeſimum quintum expleverint. Ad hoc vero (Doctoratus titulo dumtaxat excepto) nullus gradus, nullumque aliud quodcumque munus ſuffragetur. *Patrum Conventus qualitates.*

8. Omnes itaque Sac. Theolog. Magiſt. eo ipſo ac Doctoratus lauream ſuſceperint, nativorum Conventuum Patres exiſtant. Aliorum vero Patrum ele- *Magiſtri ſunt Patres Conventus.*

M

Patrum electio, & Confirmatio. electio ad Conventus Capitulum ſpectat, confirmatio vero, ſine qua invalida eſſet electio, in inſignioribus Conventibus ad Generalem Miniſtrum pertinet, in aliis vero Conventibus ad Provincialem de Capituli Provincialis, ſive Capitularis Congregationis conſenſu.

De Paternitatibus Provinciarum.

TITULUS III.

Qui intelligantur Patres Provinciæ

1. DE Paternitatibus Provinciarum ſtatuitur, ut ii tantum titulo, & privilegio Paternitatis fruantur, qui vel actu ſunt, vel jam Provinciales, tum in propria, tum in alienis, ſive etiam titularibus Provinciis fuerunt. Eadem Provinciæ Paternitate Procurator, Socius, Secretarius Ordinis, abſolutis Officiis, perfruantur; Regentes etiam, qui in Studiis generalibus, & Collegiis duodecim annorum ſpatio legendo laboraverint, quive per gradus præſcriptos ad ſtudiorum generalium Regentias promoti fuerint, ejuſdem Paternitatis ſuarum Provinciarum titulis honeſtentur, & a Generali Miniſtro ad præfatas Paternitates litteræ patentes, quæ, ſi laudabiliter ſe geſſerint, negari nequeant, benigniſſime concedantur. *Procuratoris Ordinis privilegium.* Procurator vero Ordinis, expleto officio, primus ſuæ Provinciæ Pater remaneat. *Patres Provinciæ per gratiam.* Patres autem Provinciæ ex gratia nullatenus in poſterum fiant, hactenus autem deputati nullo Paternitatis privilegio gaudeant, niſi a Diffinitorio Provinciali nativæ Provinciæ approbati fuerint, & a Capitulo Generali confirmationem, & ab ipſo Generali Miniſtro novas patentes litteras obtinuerint.

De diverſitate Conventuum, eorum fundatione, & Fratrum numero.

TITULUS IV.

Claſſes Conventus.

1. COnventus omnes Religionis quoad dignitatem ſic in Claſſes dividimus, ut primæ Claſſis ſint, in

in quibus Fratres ultra ſexaginta ali poſſint; ſecundæ Claſſis, ſupra quadraginta; tertiæ vero, ſupra viginti; quartæ demum, reliqui omnes.

2. Pro novis vero Conventibus ædificandis, ſive fundandis, aut etiam iis, qui fundati ſunt, & ædificati, acceptandis (quod tamen non niſi de Capituli Generalis licentia fieri poteſt) hoc inter leges habeatur. Nullatenus deinceps recipiatur locus, niſi ubi ſpes certa fuerit, ut ibi duodecim ſaltem Fratres in Dei, Populorumque famulatum, iuxta Summorum Pontificum Decreta, ac Sacræ Congregationis Concilii Conſtitutionem die vigeſima prima Junii 1625. ſancitam, ſufficienter ali queant. *Conventuum receptiones.*

3. Ubi vero in Conventibus jam ædificatis minor Fratrum numerus eſt, quam prædictus, neque is ullo pacto eſſe poteſt, ut in eis quatuor ſaltem Fratres permaneant, qui & fidele Deo miniſterium exhibeant, & Seraphicam Regulam, Sanctiſſimaſque Conſtitutiones inviolate obſervent, ſintque Populis in ædificationem, & non in ſcandalum, Provinciales Miniſtri quam diligenter curabunt. *Conventus Minores.*

4. Ad Conventum vero recenter (ſervatis ſervandis) ædificatum, ſive receptum nullatenus Fratres commoraturi accedant, donec ipſa Eccleſia, & Domus, ſive Conventus ad eam ſtructuræ formam redacta ſit, quæ inſtituto noſtro conveniat, niſi Generali Miniſtro una cum Provinciali, & Aſſiſtentibus pro communi Religionis bono aliter expedire videretur; nec etiam deinceps abſque Generalis Capituli, ſeu Protectoris, & Generalis Miniſtri diſpenſatione recipi poſſint Conventus, quibus animarum cura annexa ſit. *Novorum Conventuum inhabitatio.*

De aggregatione Locorum, & Conventuum.

TITULUS V.

Quæ loca Conventibus aggregentur, & quomodo.

1. QUoniam in Conventibus, ſeu locis, in quibus ad minus quatuor Fratres commode ali nequeunt, regularis diſciplina, ac Religionis inſti-

inſtituta ſervari non poſſunt, ideo decernitur, diſtricteque præcipitur, ut Conventus, ſeu loca hujuſmodi, quæ quatuor, (ut præfertur) ad minus Fratres alere non valent, cum omnibus ſuis bonis tam mobilibus, quam immobilibus, ac etiam juribus, & privilegiis, aliiſque immunitatibus, & gratiis quibuſcumque vicinioribus Conventibus applicentur; neque in his Fratres noſtri ullatenus commorari præſumant. Guardianus vero, ſive localis illius Conventus Superior, cui locus præfatus unitus, & aggregatus fuerit, quando ſibi opportunum viſum fuerit, vel neceſſitas ipſa depopoſcerit, Sacerdotem exemplarem; nec ſemper eumdem pro Sacro faciendo, & confeſſionibus audiendis una cum Socio eo tranſmittat. Sacerdos autem, & Socius hujuſmodi eo loci nullo pacto, nec ſub quovis prætextu pernoctare audeant, ſed expleta functione, quamprimum ad Conventum reverti, ibique ſub Superioris obedientia humiliter commorari teneantur.

Loci aggregati cultus.

In loco aggregato pernoctare non licet.

2. Loca vero Ruralia, & Silveſtria, ubi nulla eſt Miſſarum ad Populorum ſatisfactionem, ſeu audiendarum confeſſionum indigentia, penitus dimittantur.

De Conventu Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe.

TITULUS VI.

Ejus regimen.

1. ROmanus Sanctorum duodecim Apoſtolorum Conventus peculiari providentia, ſancta reformationis diſciplina, ſacrorum ſtudiorum propagatione, divinarum rerum obſequio, ac temporalis adminiſtrationis cura quam diligentiſſime regendus eſt. Statuimus propterea, ut ex quibuſcumque, tam ultra, quam citra Montes Provinciis, Patres, & Fratres, qui vitæ integritate, morum compoſitione, ac ſapientia inter ceteros conſpicui ſint, ibi de familia collocentur. Sint tamen ad Superiorum arbitrium amovibiles; Inutiles vero Fratres a Generali Miniſtro omnino removeantur. Sint vero ea vitæ innocentia, eaque puritate conſpi-

Familia amovibilis.

ſpicui, ut nec Prælaturas ambitioſæ prætenſionis titulo, nec aliud quidpiam, quod religioſos viros dedeceat, ullo pacto perquirere, vel attentare præſumant.

De Conventibus in Terris Infidelium conſtitutis.

TITULUS VII.

1. CONventus, qui in Infidelium, ſive Hæreticorum, aut Schiſmaticorum Terris, aut confiniis ſiti ſunt, maxima Superiorum pro bono eorum regimine prudentia, ac diligentia indigent, ut ii nimirum, qui eis præfuerint, aut vitam ibi traduxerint, Populis in errorum caligine, ac infidelitatis tenebris ambulantibus ſanctiſſimis moribus, & integerrimæ vitæ probitate, devotionis, atque doctrinæ lucerna, lumen, & candelabrum exiſtant. Provinciales itaque Guardiani, ſive alii quicumque Superiores, & Fratres de familia collocandi vita, moribus, devotione, atque doctrina inſignes eligantur, nec eò, niſi his qualitatibus præditi, ullo pacto mittantur. *Qualitas in his Convent. collocandorum.*

De petendis Eleemoſynis.

TITULUS VIII.

Tex. *Vadant pro eleemoſyna confidenter &c.*

1. FRatres noſtri quotieſcumque, vel ſanctæ obedientiæ mandatum, vel alendorum Fratrum neceſſitas poſtularet, oſtiatim mendicare juxta Regulæ præcepta non erubeſcant. Ubi vero ex Conventus redditaum tenuitate alienis piorum eleemoſynis ut plurimum vivendum eſt, hoc mendicandi onus Fratribus laicis imponatur. *Eleemoſynis conquirendis deſignentur Laici*

2. Licet autem hæc de quæritandis eleemoſynis cura ſolis Laicis regulariter committenda ſit, non improbamus tamen, quin humilitatis exercendæ gratia, Fratres omnes eleemoſynas hujuſmodi quærere queant. Quinimmo ſi quando ad eorum mor- *Juniores ad eleemoſynas petendas miſſi.*

tificationis experimentum, virtutumque acquiſitionem ſalubriter opportunum Superiori videbitur, eos ad eleemoſynas petendas mitti libere concedimus, adjuncto tamen junioribus, ſi ad id ii deligantur, maturioris ætatis, ſpectatæque probitatis Socio. Ubi vero, & quando conſuetum fuerit, meſsis præcipue, atque vindemiæ tempore, Guardiani, ſeu locales quicumque Superiores Fratres omnes in petendis eleemoſynis frequenter exerceant.

Meſſis, & Vindemiæ eleemoſynæ quæſitæ.

Eleemoſynas quæritantium indulgentia.

3. Nemo itaque ex noſtri Ordinis Fratribus, quicumque hi fuerint; juxta Regulæ monitum eleemoſynas quæritare erubeſcant, eoque magis quod a quibuſdam Summis Pontificibus conceſſam fuiſſe Fratribus pro Dei amore quæſtuantibus quadraginta dierum indulgentiam cognoſcamus, quam & confirmandam a S. D. N. URBANO VIII. humiliter petimus. De ejuſdem inſuper Apoſtolicæ benignitatis conceſsione a quibuſvis etiam utcumque excommunicatis eleemoſynas quæritare Fratribus noſtris libere, liciteque permiſſum eſt.

Ab excommunicatis eleemoſynæ etiam petendæ.

Pro quibus non petendæ eleemoſynæ.

4. Pro conſanguineis vero, ac etiam quibuſvis, & cujuſcumque conditionis amicis nemini ex noſtris Fratribus eleemoſynas quærere liceat. Confeſſarii ſub pœna ſuſpenſionis a Confeſsionibus audiendis ipſo facto incurrenda pœnitentiam de dando ſibi eleemoſynas nullo pacto imponant.

Confeſſariis quid vetitum.

Eleemoſynæ pauperibus diſtribuendæ.

5. Quia demum gratis acceptum, gratis quoque tradendum eſt, idcirco ſtatuitur, ut in commodioribus noſtri Ordinis Conventibus, loco, & tempore a Superiore deputandis, bis, vel ter in hebdomada juxta Conventuum facultates per probum quempiam, ac pium Patrem ex his, quæ ſuperſunt religioſis Fratrum neceſsitatibus, eleemoſynæ pauperibus diſtribuantur.

De

De mutua inter Fratres Charitate.

TITULUS IX.

Tex. *Si mater nutrit, & diligit Filium ſuum carnalem, quanto diligentius debet quis diligere, & nutrire Fratrem ſuum ſpiritualem?*

1. QUi pacem, mutuamque fraterni amoris charitatem, ac dilectionis tranquillitatem turbaverint, ſeu rixas, odia, & ſcandala inter Fratres, aut Sæculares diſſeminando, ſeu verbo, facto, vel ſcripto detrahendo, aut graviter obmurmurando, ſeu adverſus Prælatos præſertim, aut alios quoſcumque maligna, temerariaque inventa moliendo, ſeu denique rebellionem impudenter ſtruendo, aut alio quovis modo diſcordiæ peſtilentiam in Conventibus excitando, ab iiſdem Conventibus ipſo facto expellantur: ac ſi ab eis hæc male facta fuiſſe conſtiterit, graviter, ſevereque, omni poſtpoſito humano reſpectu, puniantur, & ad pœnam talionis, qui conficta quomodolibet adverſus quempiam, præcipue vero Prælatos componere auſi fuerint, rigoroſiſsime coerceantur. *Religioſam quietem perturbantium pœnæ.*

2. Cuſtodes itaque hos omnes, & conſimiles, itemque eos, qui communiter a Prælatis ob pravam eorum, intolerabilemque converſationem reputari ſolent, diligenter inquirere, & ad Capitulum Provinciale deferre teneantur, Provinciales autem ad Generalem Miniſtrum, ſive Generale Capitulum, vel Congregationem eorum informationem (ſi fuerit opus) traducant. Fratres vero hujuſmodi e Cuſtodiis a Cuſtodibus arceantur, & ad Miniſtros Provinciales mittantur. Hi vero in alia Cuſtodia, & ſub certi cujuſpiam Patris ad eorum libitum deputandi diſciplina collocentur; ac, ſi præfixo tempore corrigantur, ad Cuſtodiam reduci, ibique permanere queant; Si vero nec intra id tempus mutentur, a Provinciis expellantur, & ad alias etiam corrigendi a Generali Miniſtro mittantur, nec ad proprias, niſi prius emenden- *Circa turbatores pacis Cuſtodum diligentia, & munus.* *Relegatio*

tur, ullatenus revocentur, aliiſque pœnis Superiorum arbitrio plectantur, & quouſque de emendatione non conſtiterit, utraque voce priventur.

Incorrigibiles. At ſi demum incorrigibiles comperiantur, juxta propria de incorrigibilibus Decreta Prælati in eos animadvertant.

Provincialium cura de reconciliatione. 3. Provinciales vero Miniſtri in ſuis viſitationibus perpetuos inter Fratres charitatis ignes excitare tenentur. Idcirco ſi quos repererint aliqua inter ſe levitate diſſentientes, paterne concilient, ſi qui vero paci, ſeu reconciliationi adverſentur, a Conventu ſtatim nulla tituli, nulla gradus, nullaque Perſonarum ratione habita, ipſo facto expellantur.

4. Qui odioſi alicujus nominis per contemptum malitioſe author fuerit, graviter puniatur. Ob idque decernitur, ne quiſpiam agnomen alicui imponere, cum Fratres omnes proprio (ut decet) nomine, vel Patriæ ſaltem appellandi ſint, ullatenus audeat.

De Curandis Infirmis, & Valetudinario Cuſtodiali.

TITULUS X.

Tex. *Et ſi quis eorum in infirmitatem ceciderit, &c.*

Inſtitutio ejuſdem. 1. UT eo diligentius Infirmorum obſequiis ſatisfiat, decernimus, ut non ſolum in unoquoque Conventu Valetudinarium (ſi fieri poteſt) habeatur, ſed alterum inſuper in unaquaque Cuſtodia loco ad id per Provinciale Capitulum, ſeu Capitularem Congregationem aptiori, ſalubriorique delecto commodius omnino, & quamprimum inſtituatur, multis manſionibus, melioribus item, ac ſplendidioribus ſupellectilibus ditetur, omnibuſque neceſſariis pro ſingulis totius Cuſtodiæ infirmis ejuſdem cuſtodiæ Conventuum pro rata expenſis copioſius inſtruatur.

Præfectus Infirmarius, & Coadiutores. 2. Primus Cuſtodialis hujuſmodi Valetudinarii Præfectus Cuſtos ipſe in ſua Cuſtodia inſtituitur; Infirmariuſque præterea, & ſi fuerit opus, alii Coa-

Coadiutores eligantur. Si quando Cuſtodem abeſſe contigerit, alium ex probioribus Patribus in ſui vices, qui Valetudinarii curam gerat, idem ipſe Cuſtos ante diſceſſum deputare tenetur, ejuſque quoad hoc munus erit, infirmos frequenter inviſere, ac blande conſolari; Guardianum, ſeu localem Superiorem, Infirmariumque, prout expedire judicaverit, ut exactiſsime infirmis ſatisfiat, ardenter ſolicitare. Provinciales vero Miniſtri, ſi quos Cuſtodes, Guardianos, aliosque locales Superiores circa infirmorum curam notabiliter adeo deliquiſſe compererint, ut ægrotantibus hujuſmodi viſitationes, cohortationes, aliaque neceſſaria tum medicamenta, tum edulia a Medicis ordinata defuerint, privationis officiorum eo ipſo pœna coerceant. *Cuſtodis partes.* *Negligentes puniantur.*

3. Infirmarium vero, qui Cuſtodiali præfato Valetudinario præficiendus eſt, ſolertem oportet eſſe virum, laboris patientem, charitate fervidum, validiſque viribus; Ejus circa infirmos munera erunt, ſedulo ipſis, punctuatimque providere, Superiorem, ſi res aliqua ad expellendum morbum defuerit, ſtatim monere, modum in propria inſtructione ſibi tradendum rite perſolvere, ſpecialemque ſeniorum, atque debilium Fratrum, non ſecus ac graviter ægrotantium curam habere, omnem denique diligentiam in hoc maximo charitatis miniſterio adhibere, quod ſi ipſe, ſive coadiutores defecerint, ſeverioribus pœnis juxta delicti qualitatem graviter puniantur. *Infirmarii qualitates.* *Munus.*

4. Inſtituatur præterea in unoquoque hujuſmodi Valetudinario peculiaris miniſter, qui coquinæ Valetudinarii præſit, deputeturque hac de cauſa locus ad id quam maxime aptus, ſingulis utenſiliis ad cibaria pro ægrotis excoquenda ſingillatim munitus. *Ciborum parator.*

5. Singuli vero Conventus, iſque maxime, ubi Cuſtodiale hujuſmodi valetudinarium inſtitutum fuerit, pro infirmis diligenter curandis medicum eo loco fama celebriorem a ſolo Superiore de localis Capituli conſenſu deligendum adhibeat. *Medicus.*

6. Ad hoc itaque Valetudinarium totius Cuſtodiæ Fratres infirmi, ſive ejus Cuſtodiæ nativi fuerint, ſive tan- *Qui ad Valet. tranſmittendi.*

tantum in præfatæ Cuſtodiæ Conventibus de familia collocati, ſtatim ac in morbum aliquem gravem, diuturnumque inciderint, Equo, vel alia quacumque neceſſaria commoditate vecti a Guardianis, aut localibus quibuslibet Superioribus ſub pœna privationis officiorum, & inhabilitatis per triennium ad alia quælibet tranſmittantur. Qui autem incurabili detinerentur infirmitate, ad nativos Conventus remittantur; ſi tamen ab incurabili hujuſmodi infirmitate in aliquo Conventu, ubi longum vitæ ſpatium in ejus ſervitio traduxiſſent, correpti fuerint; ibi remanere ad Miniſtri Provincialis arbitrium valeant.

Incurabili morbo detenti.

7. Alienarum inſuper Provinciarum Fratres advenæ, ſeu Peregrinantes, ſi in morbum incidant, ad ipſum idem Valetudinarium, ac ſi ejuſdem Cuſtodiæ eſſent, aut ibi de familia collocati, eo ipſo curationis gratia mittantur. Nemo vero eorum in quavis ægritudine quantumvis accidentaria, & non febrili, ac etiam ex actu quocumque ſpontaneo contracta deſtituatur, quinimmo ſi quas pœnas demeruiſſet, is ante curationem non plectatur, curatus vero, ſi non ſatis paſſus ſit, cum miſericordia puniatur.

Ægroti peregrinantes.

Accidentariæ, & conquiſitæ ægritudines.

8. Expenſæ vero, quæ pro Peregrinantibus (ut præfertur) infirmis Fratribus faciendæ ſunt, ab eorum nativa cuſtodia, vel Provincia Valetudinario hujuſmodi ſolvantur; quod ſi præ morbi gravitate ad Cuſtodiale præfatum Valetudinarium eorum peregrinorum, infirmorumque Fratrum quiſpiam tranſmitti non poſſet, in ejus loci, ubi eum infirmari contigerit, Valetudinario omnibus charitatis obſequiis recipiatur, & curetur. Quidquid vero expenſum fuerit, a nativa ejus Cuſtodia, vel Provincia, juxta Provincialis illius diſpoſitionem exolvatur.

Expenſæ pro peregrinis ægrotis.

Quando in Conventus valetudinario peregrini detinendi.

9. Ubi primum Fratres aliquo morbo affecti decubuerint, devotiſſime confiteantur, eiſque J. CHRISTI (qui verus animarum, corporumque medicus eſt) Sanctiſs. Corpus deferatur, quod ſi ita ingraveſceret morbus, ut infirmi diutius lectulo decumbere cogerentur, ſi Sacerdotes fuerint, ſingulis ſaltem heb-

Confeſſ. & comm. ægrotantium.

do-

domadibus ſanctiſſima Communione reficiantur; periculoſiori vero valetudine laborantes eo frequentius communicent, quo reverentia tanti Sacramenti permiſerit: Si vero Sacerdotes non ſint, ad Confeſſarii arbitrium de Superioris conſenſu Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

10. Non minus tamen de viſitatione, quam de ſolerti ægrotantium cura providendum eſt. Superiores igitur, & Cuſtodes præſertim infirmos non ſemel quotidie viſitare, ſanctiſſimis verbis mulcere, ſolari demum, & ad patientiam confortare tenentur. *Viſitationes infirmorum.*

11. Quia vero non ad Superiores modo, ſed & ad ceteros quoſcumque Fratres infirmorum viſitatio ſpectat, ſingulis propterea, aut ſaltem per vices alternatis diebus hoc charitatis officium ardenter ab omnibus præſtandum eſt; quod tamen ut diligentius compleatur, ſtatuitur, & decernitur, ut qualibet hebdomada in conſueta Sabbati tabula duo ex Patribus (nemine prorſus excepto) infirmorum viſitatores, qui eos quotidie viſitent, deputentur. Excipiuntur tamen Novitii; & Profeſſi intra Seminaria degentes; qui tamen hoc ipſum, ſi quando accidat, inter ſeſe præſtare debebunt. *Viſitatores ægrotantium.*

12. Viſitatorum itaque hujuſmodi munus erit ægrotantes frequenter inviſere, conſolari, & ad patientiam cohortari; Superiores vero præſertim, cum infirmorum aliquis in agoniam devenerit, poſtrema, eaque maxima charitatis munera compleant. Adſint propterea ſpeciales libri ad infirmorum ſolamen, & ad animarum commendationem, eaque diligentiſſime adeo compleatur, ut in extremis laborans ægrotus nullatenus etiam per minimum temporis ſpatium deſeratur. *Munus eorum.* *Animæ commendatio.*

13. Si Fratrem mori contigerit, quicumque ille ſit, eo ipſo ſigno campanæ manifeſtetur, & Fratres ſinguli audientes Pſal. *De profundis* recitare teneantur, ex corde Deo animam ejus commendando; deinde per Infirmarium, & alios hujus muneris officium tam pium exercere volentes, lavetur corpus, & in locum Capituli deferatur, Fratribus omnibus aſſociantibus, & Pſal. *Miſerere* recitantibus, ac uſque ad horam ſepulturæ duo Fra- *Obſequia defuncti Fratris.*

tres

tres alternatim ibi aſſiſtant, Officium Defunctorum recitando. Denique Miſſæ celebrentur pro ejus anima, & proceſſionaliter deferatur circum ſepta Conventus ad Eccleſiam, adhibitis cereis pro qualitate Perſonæ & aliis ſolemnitatibus ſecundum Ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ſepulturæ tradatur; Provincialis Miniſter de ejus morte certior fiat, qui ſuæ Provinciæ pro defuncto Fratre ſuffragia perſolvenda præſcribat, juxta ea, quæ cap. 3. Tit. 7. dicta fuere.

Proprietariorum ſepulturæ. 14. Si vero (quod Deus avertat) proprietarius quiſpiam in ea proprietate obſtinatus moreretur, Eccleſiaſtica ſepultura juxta Sacros Canones legitime careat, ejuſque cadaver ad ſterquilinium deferatur; quod ſi forte Eccleſiaſtica ſepultura potiretur, ſtatim ac ipſum eo modo deceſſiſſe conſtiterit, exhumetur.

Convaleſcentes. 15. Si quis vero ad bonam valetudinem recuperandam, ſeu recuperatam tuendam aeris mutatione indigeat, de Provincialis licentia ad opportunum locum ſeſe transferre cum Dei benedictione queat.

Omnino curentur infirmi. 16. Demum vero decernitur, ut tanta in ægrotis Fratribus curandis adhibeatur charitas, & ſolertia, ut nemo penitus, aut æger, aut debilis, aut ſenior, quicumque is fuerit, neceſſariis auxiliis, omni avaritia pulſa, omni ſubterfugio ſepoſito, etiam ſi ſacra deberent venundari vaſa, ullatenus deſtituatur.

Superiores erga infirmos male ſe gerentes. 17. Localis vero quicumque Superior, qui ægrotantem, ſenem, aut debilem, vel alio quopiam modo indigentem de ſua familia collocatum, aut etiam adventitium directe, vel indirecte expulerit, aut improba tractatione per ſe, vel per alium ad exeundum de Valetudinario, vel Conventu adegerit, duabus publicis diſciplinis ſevere mulctetur, Officio ſtatim privetur, ad ſex menſes carceri mancipetur, ac in perpetuum ad Prælaturas quaſcumque inhabilis omnino reddatur.

Viſitatorum Provinciarum cura. 18. Viſitatores autem Provinciarum in ſuis viſitationibus, an hujuſmodi de infirmorum cura Conſtitutiones ſerventur, inquirant. Si quos vero negligentes, aut tranſgreſſores offenderint, graviter puniant, & in Capitulo præſertim Provinciali de remedio

medio tum corrigendo, tum puniendo provideant; Si vero in aliquibus Provinciis negligentiam hanc, ſeu crudelitatem potius quomodocumque vigere compererint, ad Generale Capitulum fideliter referant. Ejus autem partes erunt Decretorum hujuſmodi obſervantiam rigoroſiſſime ab omnibus indifferenter expetere.

De Valetudinario locali.

TITULUS XI.

1. PRæter locum tamen hujuſmodi pro Infirmis curandis in unaquaque Cuſtodia (ut dictum eſt) conſtituendum, aliud quoque Valetudinarium in certo, ac ſalubriori ſingulorum Conventuum loco, quod juxta loci ſitum, Fratrumque commorantium numerum (quoadfieri poterit) aptiſſimum ſit, omni diligentia deputetur. *Valetudinarium Conventus.*

2. In eo itaque Fratres omnes, qui in morbum non valde gravem, aut curatu difficilem, juxta peritorum Medicorum fidem inciderint, omni charitatis affectu excipiantur; curentur, & gubernentur, indeque non niſi plene, integreque ſanitate recuperata, ullatenus abire permittantur. *In eo curandi.*

3. Quod ſi diuturnior futurus ſit morbus, ad ſupraſcriptum Cuſtodiale Valetudinarium transferantur; Fratres itaque omnes, quicumque hi fuerint, morbo aliquo laborantes in alterutro Valetudinario, prout morbi ratio poſtulaverit, diligenter curentur, extra Valetudinarium vero (niſi ex rationabili cauſa aliter Superior judicaverit) nullum quibuſvis Fratribus ægrotis Medici, aut medicamentorum, vel ſervitutis adiumentum exhibeatur. *Ab eo ad Cuſtodiale transferendi.*

4. Qui jejunare non poſſent, obtenta (prout decretum fuit) licentia, in Valetudinario veſcantur, ibique in loco ad id munde, religioſeque parato omni religioſa modeſtia, debitoque ſilentio, ac ſi communi adeſſent menſæ, ſacram lectionem auſcultantes reficiantur. Cum vero ob eam cauſam ad Valetudinarium acceſſerint, ante omnia Infirmario (a quo aliter non admittantur) licentiam legitime datam oſtendere teneantur. *In Valetudinario veſci debent, & quomodo.*

5. Mo-

Valetudinarii ſupellex.

5. Mobilia Valetudinario applicata ibidem relinquantur, neque etiam ad breve quantumvis tempus amoveri, ſive aſportari poſſint; aſportantes vero, aut permittentes gravi pœna puniantur. Valetudinarii itaque Præfectus, vel Infirmarius omnia bona hujuſmodi ſibi per proprium Inventarium tradita diligenter cuſtodiat, Infirmorumque tantum uſui applicet.

Valetudinarii Commiſſarius, & ejus munus.

6. Præter Infirmarium utrique Valetudinario tam locali, quam Cuſtodiali aliquis probatæ vitæ, ſpectatæque prudentiæ Pater inſigni charitate præditus ſub titulo Commiſſarii Valetudinarii hujuſmodi præponatur. Is, ubi fuerit opus, Infirmarium corrigendi facultatem habeat, reddituum præfato loco applicatorum, ſive applicandorum, item ſupellectilium, aliorumque bonorum tam mobilium, quam immobilium, rerumque omnium ad illud qualitercumque ſpectantium curam gerat, rationem ſuæ adminiſtrationis, ſicut alii Conventus Miniſtri, & Officiales, reddere teneatur, ac præfatorum bonorum Inventarium, cujus exemplar penes ſe retinebit, abſoluto officio Suceſſori tradat.

Aromataria.

7. Pro Infirmorum denique neceſſitatibus aptius, exactiuſque reparandis, minoribuſque pro eis ſumptibus faciendis opportunum, & utile quidem eſſet, in Conventibus, iiſque præſertim, ubi Cuſtodiale Valetudinarium erigetur, Aromatariam inſtituere. Decernimus itaque, ut Provinciales Miniſtri in hoc, quantum fieri poterit, incumbant, ut Aromatariæ hujuſmodi paſſim, & opportune in prædictis præſertim Conventibus, prout reddituum emolumenta permiſerint, totius Cuſtodiæ Conventuum ſumptibus pro rata contribuendis erigantur; erectæque diligentiſſime cuſtodiantur; omnium earum bonorum Inventarium conficiatur, terque ſaltem in anno a Guardiano, ſive locali Superiore, Valetudinarii Commiſſario (qui eo caſu etiam Aromatariæ præficiatur) & aliis Patribus diligenter recognoſcatur.

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT SEPTIMUM
REGULÆ.

De Caſuum reſervatione.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Pro illis peccatis, de quibus ordinatum fuerit inter Fratres, ut recurratur &c. teneantur ad eos recurrere, quam citius poterunt ſine mora &c.*

1. CUm ſatis re ipſa compertum ſit, juxta Clementis VIII. Conſtitutiones, *quod reſervatio facultatis abſolvendi Religioſos pœnitentes a peccatis quibuſdam gravioribus, niſi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa utantur, non nullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedii deſperationem, ideo, ut huic malo opportune proſpiceretur, præfatus Pontifex decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutionem ſibi reſervet, exceptis his, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout Subditorum utilitati magis conferre prudenter in Domino judicaverit.* *Clemens VIII.* *Caſuum reſervandorum moderatio.*

Veneficia, incantationes, ſortilegia.

Apoſtaſia a Religione, ſive habitu dimiſſo, ſive retento, quando eo pervenerit, ut extra ſepta Monaſterii, ſeu conventus fiat egreſſio.

Nocturna, ac furtiva a Monaſterio, ſeu Conventus egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Pro.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale.

Juramentum falſum in Judicio regulari, ſeu legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſecuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterii, ſeu Conventus.

Furtum de rebus Monaſterii in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſumatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu gravis percuſſio cujuſcumque Perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio litterarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud peccatum grave pro Religionis conſervatione, aut pro conſcientiæ puritate reſervandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura diſcuſſione, & conſenſu.

Hæc Clemens VIII.

Caſuum diſtributio. 1. Decernitur itaque, ut pro ſingulis noſtri Ordinis Superioribus eo prorſus modo, eaque forma, quæ ab eo hucuſque tempore in Religione perſeveraverit, præfatorum reſervatorum caſuum diſtributio fiat. Videlicet.

Miniſtro Generali reſervantur.

1. *APoſtaſia vera, & formalis a Religione, ſive habitu dimiſſo, ſive retento, quando eo pervenerit, ut extra ſepta Monaſterii, ſeu Conventus fiat egreſſio.*

2. *Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam non conſequto effectu.*

3. *Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterii, aut Conventus.*

4. *Occiſio, ſeu vulneratio, & gravis percuſſio Prælatorum.*

5. Ma-

5. *Malitioſum impedimentum, aut retardatio, ſive aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.*

6. *Furtum de rebus Monaſterii, ſeu Conventus in ea quantitate, quæ ſit ſupra ſummam ſcutorum triginta.*

Miniſtro Provinciali.

1. V*Eneficia, incantationes, ſortilegia.*

2. *Nocturna, vel furtiva e Monaſterio, vel Conventu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.*

3. *Juramentum falſum in Judicio Regulari, ſeu legitimo.*

4. *Furtum ſupra ſummam ſcutorum decem de rebus Monaſterii, ſeu Conventus.*

5. *Quævis percuſſio cum effuſione ſanguinis cum ſcandalo publico.*

Cuſtodi.

1. G*Ravis percuſſio Sacerdotum.*

2. *Furtum infra ſummam ſcutorum decem.*

3. *Proprietas in quatuor ultimis gradibus.*

Declaratur, quod in Provinciis, in quibus non ſunt Cuſtodes, ut ſunt Provinciæ Orientis, & Romaniæ, Caſus Cuſtodi reſervati a Guardiano loci, ſeu Conventus abſolvi poſſint.

Guardiano.

1. L*Apſus carnis voluntarius opere conſumatus.*

2. *Gravis percuſſio cujuslibet Fratris non Prælati, nec Sacerdotis.*

3. *Proprietas, & furtum peccati mortalis quod ad valorem trium (ut vocant) Juliorum aſcendat.*

4. Verum ad cognitionem graduum proprietatis pro Confeſſariis e gravioribus caſibus quidam extracti hic apponuntur, & ut ſupra reſervantur.

Proprietatis actus potiores.

1. *Quicunque propria authoritate aſſumpſerit in uſum ſibi, vel aliis ſpecialem rem communem aliis Fratribus, puta libros, veſtes, &c. contra voluntatem expreſſam, vel probabilem ſui Superioris.*

2. *Qui res aliquas Prælato petenti, & viſitanti celat, vel claves earum abſcondit, vel retinet, ne Prælatus tollat, & ne ad libitum de illis diſponat.*

3. *Qui contra voluntatem ſui Prælati coram eo cum aliquo Fratre de re aliqua ſibi appropriandа contendit: aut qui in cella aliqua, vel in particulari Conventu permanere procurat.*

4. *Qui domus, & poſſeſſiones proprio nomine, & propria authoritate alteri locat, & illarum fructus, cenſus, vel canones expetit, vel recipit.*

5. *Quicumque res ſuperfluas, vel curioſas, & pecuniam ipſam apud ſe habuerit, iiſque utatur, etiam de voluntate, & permiſſione Prælati.*

6. *Quicumque alienaverit, vel diſpoſuerit propria authoritate de re ſibi conceſſa, vel a ſe quocumque modo acquiſita.*

7. *Qui contractus, vel ſchedulam fecerit, in quibus ſe aliquid dare, teneri, vel ſibi ab alio deberi confiteatur.*

8. *Quicumque abſque Prælati conſenſu, & aſſenſu res ſibi conceſſas, vel non conceſſas apud Sæculares repoſuerint, & cuſtodierint.*

9. *Quicumque in lucro mercaturæ cujuſcumque generis, ſive poſſeſſionum, ſive animalium, ſive mercium omnis generis partem habuerit.*

10. *Si quis Superior concedat, & Subditus teneat bona ſtabilia ad uſum, uſumfructum, adminiſtrationem, vel Commendam etiam nomine Conventus.*

De

De Confeſſariis Fratrum.

TITULUS II.

Tex. *Si quis Fratrum inſtigante inimico mortaliter peccaverit &c.*

1. DE Confeſſariis Regularium extat fel. rec. Clementis Octavi Decretum, cujus alteram partem ſuper caſuum reſervatione præmiſimus, alteram vero de Confeſſariis opportune ſubjicimus: Videlicet. *Clemens VIII.*

Non liceat Superioribus Regularium Confeſſiones Subditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſervatum admiſerint, aut ipſimet Subditi ſponte, ac proprio motu id ab iis petierint. *Superiores non audiant confeſſiones, &c.*

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios pro Subditorum numero majori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reſervatis eos abſolvant, & quibus etiam reſervatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius judicaverit. *Confeſſarii deputati.*

Tam Superiores pro tempore exiſtentes, quam Confeſſarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentiſſime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur. *Notitia per confeſſiones.*

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis a Confeſſariis imponendas, quæ Subditos ab hujuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſervari mandavit, non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cujuſvis Concilii, etiam Generalis, Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſervatis, aut Regulis in Generalibus, ſeu Provincialibus Capitulis editis, Statutis, & Conſtitutionibus, etiam Apoſtolica authoritate *Pœnitentiarum Canones.*

confirmatis, privilegiis, indultis, & conceſſionibus quibuſcumque, quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Menſis Maii 1593.

Reſervatorum abſolutio. *Sanctitas ſua deinceps declaravit, & declarat, ut ſi hujuſmodi Regularium Confeſſariis caſus alicujus reſervati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, abſolvere.* Hæc ex præfata Conſtit. Quæ omnia ut ſupra inviolabiliter obſervari mandamus.

Subrogatio Confeſſariorum. 2. Declaratur inſuper, & decernitur, ut ſi ex his Fratribus, qui ad aliorum Fratrum pœnitentium confeſſiones audiendas deputati fuerint, aliquis, vel aliqui a Conventu diſceſſerint, alter, vel totidem in eorum vices, qui tamen ab ordinario Provinciæ admiſſi fuerint, ſubrogentur, eorumque nomina in ipſa Confeſſariorum tabella publice in loco Sacriſtiæ conſpicuo affigenda ſcribantur.

Pro reſervatis quomodo petenda facultas. 3. Ad tollendam vero Fratrum vagationem, qui ob reſervatas culpas adeundi Superiores velamine divagarentur, ſtatuitur, ut hujuſmodi Superiores per litteras a Confeſſariis, vel ipſis pœnitentibus, aut cum advenerint, ab iiſdem perſonaliter, & oretenus conſulantur, & tam quoad præſentes, quam quoad abſentes Superiores ſupra poſitum Clementis Octavi Decretum circa recurſum hujuſmodi inviolate ſervetur. Interim vero directe (ut ajunt) a non reſervatis, indirecte autem, ſive ad cautelam a reſervatis culpis abſolvant.

Exteros Confeſſores adhibentes. 4. Nemo vero Fratrum copiam Confeſſariorum noſtri Ordini habens extraneos Confeſſarios, tum aliorum Ordinum Regulares, tum etiam Sæculares pro Sacramentali Confeſſione facienda ullatenus adire præſumat, alioquin Confeſſio irrita ſit, & nulla; noſtri vero Confeſſiones audire non audeant, niſi prius a Superioribus approbentur, alias ſuſpenſionis a Divinis pœnam eo ipſo incurrant.

Procur. Ordin. facultas. 5. Procurator Ordinis, qui nec Guardiano, nec Provinciali ſubjicitur, eadem in reſervatis caſibus fa-

facultate gaudeat, qua etiam ipſi Provinciales actu exiſtentes ſuis in Provinciis potiuntur, qua & ſuæ familiæ Fratres ab hujuſmodi caſibus diſpenſare queat. Si vero a Generali Miniſtro Generalis Commiſſarius deputetur; Caſus Miniſtro Generali reſervatos nullatenus diſpenſare poſſit, niſi talis facultas ab eodem Generali expreſſe ſibi fuerit delegata.

6. Socio vero, & Secretario Ordinis, cum Guardiani, vel Provincialis obedientiæ non ſubjaceant, conceſſum eſt, ut de Generalis Miniſtri licentia Confeſſarium ſibi ad arbitrium deligere poſſint, quemadmodum Provinciales, & Guardiani, *juxta Sacros Can. c. fin. Ne pro dilatione extra pænit. & remiſſ.* Reliqui vero de familia Generalis caſuum reſervatorum facultatem toties quoties petere teneantur. *Socii, & Secretarii Ordinis.*

De Sæcularium Confeſſariis.

TITULUS III.

1. QUi ad Sæcularium Confeſſiones aſſumendi fuerint, hi eximia probitate vitæ, ſufficienti ſcientiarum peritia, prudentia, & fidelitate, ac ſtudio præſertim Summarum, caſuumque conſcientiæ emineant, & antequam ad Confeſſiones audiendas admittantur, ab Examinatoribus in Capitulo Provinciali, ſive Capitulari Congregatione ad id ſpecialiter deputandis, vel extra Capitulum a Provinciali Miniſtro, & Aſſiſtentibus rigoroſe examinentur, & approbentur. *Conditiones eorum & examen.*

2. Confeſſiones, niſi ex rationabili cauſa, ſemper in Eccleſia parato ad id patenti, decentique loco audire teneantur. In ſingulis itaque noſtrarum Eccleſiarum locis Confeſſionalia (ut ajunt) cum crate parvis foraminibus inter Sacerdotem, ac Pœnitentem perforata conſpicuis locis collocentur. Bulla Cœnæ Domini, & Caſuum Ordinario reſervatorum index ex parte Confeſſarii apponantur, ex parte vero Pœnitentis ſacræ Imagines affigantur. *Confeſſionalia.*

CONSTITUTIONES
IN CAPUT OCTAVUM
REGULÆ.

De indicendo, & convocando Generali Capitulo.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *In Capitulo Pentecoſtes Provinciales Miniſtri teneantur inſimul convenire, ubicumque a Generali Miniſtro fuerit conſtitutum.*

Indictionis tempus. 1. OPportune Generalis Miniſter eis, qui ad Capitulum convocandi ſunt, per litteras citatorias conſtitutum tempus, præfixam diem, certumque locum Generalis ipſius Capituli ſignificabit. Ultramontanis nimirum, & Ultramarinis ſex, in Italia vero conſtitutis tribus ſaltem ante ipſum Capitulum menſibus.

Commiſſarii munus. 2. Commiſſarium ad neceſſarias Capituli proviſiones, Eleemoſynarum Collectores, Concionatores, Cathedrantes, Oratoreſque, ac cætera omnia neceſſaria opportune item, prudenterque deputabit. Procurator vero Ordinis Indulgentiam a Summis Pontificibus hucuſque de more conceſſam a Sanctiſs. Domino noſtro impetrare tenetur.

Indulgentiæ pro Capitulo.

Locus Capituli Sexto anno celebretur. 3. Convocetur autem Generale Capitulum, prout Seraphicus Pater in Regula præcipit, ubicumque a Generali Miniſtro fuerit conſtitutum, ſexto quolibet anno ex felicis recordationis Pauli V. Conſtitutione, quæ incipit; *Ut ea &c.* Conſultius tamen eſſet, ſi in præcedenti Capitulo locus determinaretur, ubi futurum celebrandum eſſet,

ea

ea tamen lege, ut Generalis Miniſter ex gravi aliqua neceſſitate, ſeu evidenti utilitate præfixum locum immutare, alioque Generale hujuſmodi Capitulum transferre poſſet. Pentecoſtes autem tempus pro Generalium Comitiorum celebritate a Regula definitum immutari, aut Generale Capitulum differri, ſeu alio quovis modo longius protrahi nullatenus poſſit; Singulis itaque ſex annis Sabbatho die Vigilia Pentecoſtes Generalis electio penitus abſolvatur. *Capituli tempus.*

De his, qui ad Generale Capitulum profecturi ſunt.

TITULUS II.

Tex. *Electio Succeſſoris fiat a Miniſtris Provincialibus, & Cuſtodibus.*

1. PRimum quidem Generalem Miniſtrum, vel ſi ordinario Generali careat, Vicarium Generalem Apoſtolicum Generali Capitulo intereſſe oportet; quod ſi ex urgentiſſima, eaque legitima cauſa abeſſe cogatur, Commiſſarium inſtituat, eoque opportune tranſmittat; Is autem Generalis præfati vices, perſonamque ſuſtineat, ejuſque nomine requiſitus Sigilla Ordinis reſtituere, Officiumque deponere teneatur; adquæ, ſi renuerit, etiam a Definitorio compellatur. Si tamen nec ipſe acceſſerit, nec ſtatuta ad celebrationem Capituli die Commiſſarium miſerit, ſive deinceps veniat, vel Commiſſarium mittat, ſive non ejus Officium expiraſſe, ipſumque in Ordinem redactum fuiſſe declaramus. *Capitulo Generalis interſit, vel ejus Commiſſarius.* *Quid præſtare teneatur.*

2. Quo caſu Miniſter Provincialis Diœceſanus, vel eo abſente, Provincialis Sancti Franciſci Generalis vices ſuppleat, idque totum uſque ad publicationem Præſidentis Capituli a Sede Apoſtolica declarandi peragat, quod ad Generalem ipſum Miniſtrum, ſi adeſſet, ſpectaret. Nemo tamen abſque ſpeciali Generalis Miniſtri, ſeu Vicarii Generalis licentia ante præfixum terminum eo convenire præſumat. *Generali, & Commiſſario abſente. Conveniendi tempus.*

Provinciales, & Cuſtodes Cuſt. conveniant.

3. Ad Generale vero Capitulum hi omnes convenire tenentur, qui vocem in eo, ſeu ſuffragium tum ex præſcripto Regulæ, tum ex privilegio habent, Provinciales nimirum, & cuſtodes cuſtodum. Provincialis autem, qui non legitime impeditus accedere prætermiſerit, ab officio deponatur; ſi tamen legitimum impedimentum adeſſet, Commiſſarium inſtituere, eumque ſua vice cum authentica excuſatione mittere queat. Commiſſarius autem hujuſmodi, proinde ac ſi Provincialis eſſet, jus ſuffragandi, eaque omnia peragendi, quæ Provinciales ſolent, abſolutam, omnimodamque facultatem in Capitulo habeat. Quoad præcedentiam vero poſt omnes Provinciales inter cæteros (ſi plures adeſſent) Commiſſarios ſedeat, eumque locum inter eos teneat, qui ejus Provinciæ, cujus Miniſtri vices obtinet, jure debetur.

Provincialis Commiſſ.

Si moriatur Cuſtos Cuſt. quid agendum.

4. Si autem Cuſtodem Cuſtodum infirmari, ſeu mori contigerit, alter ab eis, ad quos ſpectat, licet extra Provinciale Capitulum, ſeu Capitularem Congregationem eligatur; quod ſi Electores intra præfinitum terminum non convenerint, prout inferius Tit. ſequenti, electio ad Generalem eo ipſo devolvatur.

Alii Vocales qui ſint.

5. Præter hos autem, qui ex Regulæ præcepto ad Generalis electionem ſuffragaturi Generalibus Ordinis Comitiis intereſſe tenentur, alii inſuper, qui ex privilegio ſuffragia hujuſmodi in electione Generalis habuerint, eo accedere debent. Sunt autem, qui Generales Ordinis fuerunt, qui perpetui totius Ordinis Definitores ſunt, Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, Cuſtos Sacri Conventus Aſſiſienſis, Guardianus Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, & Guardianus Capituli. Si tamen ex omnibus præfatis aliquem, ſeu aliquos deeſſe contigerit, nihil tamen eorum, quæ per Generale Capitulum expedienda ſunt, omittatur.

Nunquam omittatur.

Capitulum per abſentiam alicujus.

Viſitatores Provinciarum reſtrant.

6. Accedant præterea Generales Provinciarum Viſitatores, qui Generali Miniſtro, totique Generali Capitulo earum, quas viſitaverint, Provinciarum ſtatum denunciare teneantur. Votum tamen (ut ajunt) ſeu vocem non habeant.

7. Ac-

7. Accerſendi præterea ſunt celebriores Ordinis Concionatores, quibus a Generali Miniſtro, pro cujuſque dignitate, locus, & ordo congrue præſcribatur. Pro diſputationibus vero tres, vel quatuor ex doctioribus noſtræ Religionis Patribus, qui cunctis diſputationibus generaliter præſint, evocentur; Cathedrantes inſuper pro ſingulis Comitiorum diebus, qui ad publicas diſputationes ſufficiant, ex doctioribus accerſantur. Hique diverſarum facultatum quæſtiones, pro ſuis vicibus opportune a Generali Miniſtro deſignatis, ſingulis Capituli (ut præfertur) diebus publice ad diſputandum proponant, & defendant. *Concionatores.* *Aſſiſtentes* *Cathedrantes.*

8. Magiſter præterea Muſices extraordinarius, excellentioreſque noſtri Ordinis Cantores, Eccleſiaſticorumque Inſtrumentorum pulſatores vocentur. *Muſica.*

9. Juniores vero in ſacris nondum conſtituti ſub quovis prætextu nullatenus admittantur. Pro ſacris autem functionibus in Eccleſia obeundis *S*tudentes, ac ſimplices Sacerdotes adhibeantur. Miſſarum autem privatarum miniſterio Laici deputentur, qui & Menſæ in Refectorio inſervire debebunt. Hi autem omnes, qui ad Capitulum acceſſuri ſunt, juxta ſibi præfixum a Generali Miniſtro in literis convocatoriis tempus, ſingillatim accedant. *Qui non admittendi.* *Serviciis applicandi.*

10. His tamen exceptis, nemini prorſus ad Generale Capitulum, niſi ex urgenti, eaque legitima cauſa, a Protectore Ordinis, vel Generali Miniſtro evocetur, accedere liceat. *Prohibitio*

De his, quæ ſervari debent in Electione Superiorum, & Officialium Ordinis.

TITULUS III.

1. ANte omnia Electores, Vocaleſque monemus, ut in omnium Superiorum, & Officialium Religionis electionibus nil aliud, quam Dei honorem, animarum ſalutem, Ordinis neceſſitatem, regulariſque diſciplinæ obſervantiam præ oculos habeant; nullumque majus obſequium ſe Deo præſtare arbi- *Vocalium quiſ copus*

bitrentur, quam ſi bonos, idoneoſque animarum Paſtores elegerint. Et ad hunc effectum in prima ſeſſ. antequam ad electionem Miniſtri deveniatur, ex Decretis Clem. VIII. ſtatuitur, ut congregatos, recognitoſque Vocales Præſidens in hæc verba interroget. *Juratis ne ſecundum veritatem conſcientiæ veſtræ eum vos ad officium. N. electuros, qui ad id magis idoneus in Domino videbitur?* Vocales vero ipſi more Sacerdotum jurantes pectori admoveant manum; quo ſigno præſtito, ſciant ſe juraſſe, proindeque Deo injuriam ſe facturos agnoſcant, ſi quid in ea electione contra rectæ conſcientiæ dictamen præſumpſerint. Ideo etiam ne ignorantiam quicumque incuſare valeat, decernitur, ut immediate Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, item de forma eligendi, & aliis ſingulis neceſſariis coram omnibus perlegantur; quod & in aliis omnibus electionibus uniuſcujuſque Religionis Prælati ſervandum eſt.

Clemens VIII.

Juramentum vocalium.

Conſtit. de qualit. eligendorum legantur.

2. In electione itaque Generalis Miniſtri, Provincialium, Procuratoris Ordinis apud Apoſtolicam Sedem, Cuſtodum, Guardianorum, aliorumque omnium Officialium, quibus aliquis adminiſtrationis, ſeu Superioritatis gradus ex electione accedit, ſtatuitur, ut omnes ſupradicti eligi debeant per vota ſecreta, itaut ſingulorum eligentium nomina numquam publicentur; nec in poſterum liceat quoſcumque Superiores, aut Vocales titulares ad effectum electionis faciendæ conſtituere, aut voces, & ſuffragia abſentium ſupplere, alias electio irrita ſit, & electus, qui permiſerit eligi, deinceps ad omnia Officia inhabilis exiſtat.

Concil. Trid. vota ſecreta.

Abſentium vota non ſuppleantur,

3. Qui vero ad Prælaturas Ordinis concurrit, a concurſu hujuſmodi non impediatur, etiamſi quibuſvis malis notis affectus foret, niſi eas per propriam confeſſionem accuſaverit, vel per facti evidentiam, quæ nulla poſſit tergiverſatione celari, eæ palam omnibus conſtiterint, vel per ſui legitimi Judicis ſententiam, tribus ſaltem menſibus ante Capitulum latam, de eis convictus fuerit.

A concurſu nemo rejiciatur, vel qui-

4. Si quis autem decennio a perpetrata culpa immaculate vixerit, neque pœna ipſi pro crimine im-

Culpa notati quan-

impoſita productior fuerit, ad electionem, præfata culpa non obſtante, concurrere, in eaque eligi poſſit. *do ab Officiis non impediantur.*

5. Natalium defectum patientes, quicumque hi fuerint, ad Prælaturas, gradus, & Officia Ordinis inhabiles ſint, & in officiis tantum Guardianatu inferioribus miniſtrare queant. *Spurii.*

6. Si de alicujus Prælati, ſive Officialis electione dubium aliquid occurrat, in Capitulo Generali, Generalis Miniſter cum Definitoribus, in Provinciali vero Provincialis item Miniſter cum Definitoribus infra unius naturaliter diei terminum per majorem Definitorii partem illud decidere teneatur, deciſioni vero, & reſolutioni hujuſmodi nemo penitus contradicere audeat; quod ſi quis ſecus attentare præſumpſerit, utriuſque vocis, officii, & loci privationem irremiſſibiliter incurrat. *Dubia circa electiones quomodo diſcutienda.*

7. In ſcrutinio per ſchedulas hic ordo ſervandus eſt; unuſquiſque Elector de manu Præſidis ſchedulam unam accipiat. Sint autem multæ hujuſmodi ſchedulæ omnes uniformes, opportuneque paratæ. Accepta ſchedula, in loco ad id parato, ejus, quem eligere voluerit, nomen in ipſa ſub hac forma deſcribat. *Eligo admodum Rev. Patrem Magiſtrum N. de N. in Generalem*, receptamque ſchedulam complicet, itaut a nemine ante ejus aperitionem legi ullatenus queat, complicatamque demum in vas coram Præſide ſuper menſam paratum conjiciat. Peracta vero ſchedularum ſcriptione, ab ipſo Præſide in eodem vaſe confundantur, & miſceantur. Tunc vero omnes ter alta voce interroget. *Placet ne vobis, ut numerentur ſchedulæ?* Quibus omnibus, neminedi ſcrepante, ter reſpondentibus (*Placet*) numerentur, & an ſuffragia ſuffragantibus paria ſint, obſervetur; ſi inæqualia videantur, tamdiu de errore diſquiratur, donec æqualia reperiantur; ſtatimque æqualitate reperta, qui electioni præeſt, omnes ter alta voce interroget, *Placet ne Vobis, ut aperiantur, & legantur ſchedulæ?* quibus item, nemine opponente, ter reſpondentibus (*Placet*) mox coram omnibus aperian- *Scrutinii ordo. Schedulæ electionis. Numeratio ſchedularum. Aperitio, & lectio. Electionis termini.*

riantur, & perlegantur. Electio vero ultra naturalem diem nullatenus prorogetur.

Qui ſchedulas legent. 8. Pro lectione vero ſchedularum hujuſmodi duo, vel tres Fratres, qui ſcrutatores appellantur, tamen de Definitorii corpore non ſint, quive minus characteres agnoſcere judicabuntur, a Capituli Præſide Definitorio annuente ſeligantur.

Electio diem tranſcendens. 9. Electiones, quæ intra præfixum unius naturalis (ut præfertur) vigintiquatuor horarum diei tempus non fiunt, ad immediatum Superiorem, qui ordinario jure, non autem delegato electioni præeſt, ipſo facto devolvantur.

In electione quæ prohibentur. 10. Nemo in electione vocem ſuam alteri delegare, nec in una, eademque electione duobus electivis votis ſimul potiri, neque ſeipſum eligere ullatenus poſſit.

Rejecti. 11. Semel in ſuffragatione rejectus, ad idem iterum officium ea vice proponi nequeat. Ad officium tamen Guardianatus rejectus pro uno Conventu, pro alio tamen eadem vice proponi poſſit, ac de ſimilibus idem ſtatuitur.

Num. incluſivus. 12. Qui vota affirmativa in electionibus ſupra medietatem habuerint, jure cenſeantur electi. Antequam autem comburantur ſchedulæ (quæ in quacumque electione ante publicationem ſemper comburendæ erunt) *An aliquis vel perſonæ electæ, vel electionis modo opponere velit*, coram omnibus acclametur, nullo tamen opponente, hi legitime cenſeantur electi, qui (ut præfertur) plura affirmativa vota ſupra medietatem habuerint.

Si quis velit opponere interrogetur.

Electionum libertas. 13. Electio Generalis Miniſtri, & Provincialium adeo libera ſit, ut nemo penitus proponatur. Si nullus tamen vota ſupra medietatem habuerit, iterum ferantur ſuffragia, quod ſi nemo denuo ea ſupra medietatem receperit, ſi Generalis ſit, ad Summum Pontificem, ſi vero Provincialis, ad Generalem Miniſtrum devolvatur.

Dum Vota non excedunt medietatem quid.

Def. Cuſt. & Guar. electio per propoſitionem. 14. Electio vero Guardianorum, Cuſtodum, & Definitorum per balotationes (ut ajunt) facienda eſt. Antequam tamen ad ſuffragia veniatur, congregentur omnes illius Provinciæ Definitores tam perpetui, quam tem-

temporanei; ibique inter ſeſe de proponendis ad hujuſmodi munera aptis, idoneiſque Patribus diſcutiatur. Proponatque alterum Provincialis Miniſter, alterum vero illius Cuſtodiæ temporaneus Definitor; quod ſi propoſiti hujuſmodi inepti judicentur, alii proponantur, ac tandem, quinam in Definitione proponendi ſint, ſtabiliatur. In Definitione vero Capituli Præſidens ipſe duos jam ſtabilitos pro quolibet Conventu proponat; in Congregatione vero Capitulari Provincialis Miniſter, eadem forma ſervata, eos proponat. Et qui ſupra medietatem plura affirmativa ſuffragia receperit, canonice cenſeatur electus. Quod ſi ex propoſitis nemo ſuffragia ſupra medietatem recipiat, Superior ipſe alios iterum duos ad idem Officium proponere teneatur. Animadvertat tamen ne cum apto, & idoneo ineptum, ſive inhabilem nominet, ſed proponendi omnes ad illud onus laudabiliter exequendum idonei ſint.

De proponendis diſcuſſio. Propoſitio. Quando quis electus. Dum neuter medietatem excedit quid?

15. Præſidentes electionibus electivum votum habeant, hoc tamen non obſtante, etiam deciſivum, ubi vota poſt ſecundum (ut præfertur) ſcrutinium ſupra medietatem paria fuerint, habere poſſint; in eo tamen Capitulo ad quodcumque Officium, & Prælaturam voce paſſiva penitus careant.

Præſidens habet vota electivum, & deciſivum. At non paſſivam vocem.

16. Nullus duobus ſimul Officiis fungi, nec ad ipſa ſimul eligi poſſit; qua propter decernitur, ut nemo poſſit eſſe Provincialis Miniſter ſimul, & Guardianus, vel Procurator, Socius, aut Secretarius Ordinis: ſtatim vero ac quiſpiam ad aliquod eorum promotus fuerit, aliud Officium eo ipſo expiraſſe cenſeatur. Quo caſu nec Generalis Miniſter ſine expreſſo Capituli Generalis conſenſu, & ſpeciali, eaque urgentiſſima cauſa diſpenſare valebit. Decretum hoc tamen non extenditur ad Provinciales Titulares, qui in aliis Religionis oneribus exercendi ſunt.

Officiorum pluralitas

17. Ad coercendum vero quorumdam ambitum, qui ad Officia, & Prælaturas Ordinis ſuffragia, ſeu voces promiſſione, terrore, odio, paſſione, Principum, aut Prælatorum favore, maxime vero cum ſimoniæ nota procurant, decernitur ut felicis recor-

Suffragia procurantes.

recordationis Clementis Octavi Decretum, quod inferius apponetur, inviolate ſervetur.

De ſollicitantibus ſuffragia inquiſitio. 18. Qui vero Capitulo præeſt, ante electionem ſedulo de his ambientibus, diligenterque perquirat, ac ſi quos juridice vota hujuſmodi callide, ambitioſeque procuraſſe compererit, carcere, aliiſque pœnis ſevere puniat, juxta præfati Pontificis infraſcriptum Decretum. Videlicet.

Eorum pœnæ.

Clemens VIII. Suffragiorum procuratio probibita omnino. 19. *Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum; ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quam pro aliis; tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeu alibi: Quicumque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis Officiorum; quæ obtinent; eo ipſo incidant; & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; ſuper quo cum eis diſpenſari a nemine poſſit, niſi a nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro ſupradictas pœnas ad complices, & ſimpliciter ſcientes, & non revelantes extendimus.*

Pœna.

Complices, & ſcientes.

Hæc Clem. VIII.

Licita diſcuſſio de aptis ad munus. 20. Ob id tamen non interdicitur, quod Miniſtri, & Vocales ante electionem mature, prudenter, ſincereque abſque omni odio, & conventionibus inter ſeſe de bono Paſtore conſulere, ac tum privatim, tum publice colloqui poſſint.

Indictio electionis. 21. In omnibus, & ſingulis electionibus ad ſignum campanulæ Vocales omnes, ſeu Electores in præfixum locum conveniant, ibique coram omnibus officiorum, quibus de idonea ſubroganda, eligendaque Perſona agendum eſt, publica denunciatio a Capituli Præſide fiat, treſque Canonici termini ad deliberandum ſufficientes Electoribus aſſignentur.

Termini.

Vocalium diſcuſſio. 22. Fiat præterea ſingulorum vocalium matura diſcuſſio, ter alta voce coram omnibus interrogante Præſide, *num adſit, qui alicui Vocalium opponere velit*. Si nullus opponat, omnes, ea diſcuſ-

ſcuſſione facta, his verbis a Præſide legitimentur: *Abſolvo Vos ab omni excommunicatione, ſuſpenſione, interdicto, & diſpenſo ſuper irregularitatibus ad hujus tantum electionis effectum; Voſque legitimos Vocales declaro: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* *Habilitatio.*

De modo, & ordine Actionum Capitularium ante electionem Miniſtri Generalis.

TITULUS IV.

1. FEria ſexta, quæ prima dies eſt infra Aſcenſionis Domini noſtri octavam ſummo mane, Miſſa de Spiritu Sancto ad ejus aſſiſtentiam invocandam ſolemniter celebretur, eaque peracta, ad Definitorii locum omnes, qui ſunt de corpore Capituli, immediate ſe conferant, ibique dictis de more precibus, omnibus juxta gradum, dignitatemque ſedentibus, Cathalogus Patrum, & Fratrum pro Capituli Generalis ſervitiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus deputatorum perlegatur. Cathalogus autem, & Officiales hujuſmodi a Præſide Capituli inſtituantur, in eoque omnes, & ſinguli Officiales præfati, ut puta Guardianus Capituli, Moderator Chori, ſolemniter Comitiorum tempore Celebrantes, Concionatores, Cathedrantes, cauſarum Auditores, Concionatorum, Confeſſariorum, ad ſacres Ordines, & ad Religionis habitum Promotores deſcribantur. *Spiritus Sancti imploratio.* *Tabula Capituli legatur.*

2. Prælecto (ut præfertur) Cathalogo, qui Capitulo præeſt, unumquemque ad munus ſibi impoſitum ſedulo perficiendum omni ſermonis efficacia adhortetur; deincepſque pro prima futura Capituli actione canonicos terminos ferat. Erit autem prima Capitularis actio Cuſtodum litteras, eaque omnia, quæ Cuſtodes ad Capitulum referent, quam diligentiſſime obſervare. *Indictio primæ actionis.* *Quid ea contineat.*

3. Quoniam autem in præſcripto Cathalogo unum ex Eccleſiæ Altaribus ad Sacra facienda unicuique Provinciæ deſtinandum erit, in hanc præcipue *Cura Provinciarum circa cele-*

brationem Miſſarum. pue curam Provinciales Miniſtros incumbere opus eſt, ut quotidie a ſummo mane uſque ad meridiem ad altare ſuarum Provinciarum Sacerdotes ſibi ſubjecti pro Religionis benefactoribus devotiſſime celebrent, omneſque ſibi ſubjectos Fratres ad Populorum ædificationem, Chori frequentiam, ſæcularium negotiationum fugam ſæpius adhortentur.

Ordo inter Provinciales. 4. Ad Confuſiones autem tollendas ſtatuitur, ut Capituli Generalis initio, lecto ut ſupra Cathalogo, Secretarius Ordinis Provinciales omnes, ſinguloſque Vocales eo ordine, quem inter ſeſe juxta præſcribendum decretum ſervare debuerint, in ſchedula diligenter deſcribat, eaque publico, conſpicuoque loco, quo a ſingulis legi poſſit, affigatur. Si quis autem Vocalium hujuſmodi præfatorum loca uſurpare, ſive etiam malitioſe occupare præſumpſerit, publice a Guardiano Capituli corrigatur, & (ſi fuerit opus) puniatur.

De diſcuſſione Cuſtodum Vocalium Capituli Generalis.

TITULUS V.

Seſſionis ordo. 1. Die itaque immediate ſequenti, terminis a Capituli Præſide aſſignatis jam peractis, terque hora competenti debito intervallo pulſata campanula, pro diſcuſſione Cuſtodum ad deputatum Capituli locum Vocales omnes accedant; ibique Spiritus ſancti gratia de more implorata, Capituli Præſidens Cuſtodes omnes a Capituli Secretario debito ordine evocandos in medium accedere jubeat.

Diſcuſſio. 2. Cuſtodes itaque cum evocati fuerint, ſingillatim accedant, ſuæque electionis patentes (ut ajunt) teſtimonialeſque literas proferant, hæ vero, poſteaquam coram omnibus perlectæ fuerint, ſi authenticæ ſint, ac juxta formam inferius ſuo loco præſcribendam, admittantur; ſin autem, rejiciantur, nullumque jus præfatis Cuſtodibus ex literis hiſce rejectis accedat, ſed ipſi pariter a Capitulo, velut non legitime inſtituti, pellantur. Admiſſis vero literis, an qui eas protulit, omnes,

Qui non admittendi, & qui recipiendi ſint Cuſtodes.

nes, & ſingulas conditiones juxta URBANAS has Conſtitutiones in Cuſtodes Cuſtodum prærequiſitas habuerit, explorandum eſt. Si non habuerit, admiſſis, ut ſupra litteris non obſtantibus, ipſe nullatenus admittatur; ſi vero eas habuerit, quæ ad propriam ſpectabunt Provinciam (ut infra Tit. de Cuſtodis Cuſtodum officio præſcribetur) toti Capitulo ſingillatim proferat.

3. Antequam vero Capitulares Seſſiones incipiantur, Capituli Secretarius Vocales omnes, & ſingulos nominatim appellet, iique cum appellati fuerint, reſpondeant *Adſum*. Deinceps Decretum de non recedendo a Seſſionibus, de mandato Præſidis publicetur. Nemini videlicet Vocalium ante completam Seſſionem, gratiarumque actiones e Diffinitorii loco diſcedere abſque expreſſa Præſidis licentia ullo pacto licere. His peractis, qui Vocales non fuerint, dimittantur, Diffinitoriique januæ claudantur, nec per alium, quam per Capituli Guardianum, quando fuerit opus, reſerentur. *Vocales nominatim appellentur.* *A ſeſſionibus non recedant vocales.*

4. Iis autem, quæ circa Cuſtodes Cuſtodum, Provinciaſque diſcutienda ſunt, abſolutis, ante Miniſtri Generalis electionem, num plena, legitimaque ſit Congregatio, a Præſide diſquiratur, ſi qui abſuerint, quinam ſint, & quanam fuerint occupatione detenti, perquiratur, & dignoſcatur. Poſt hæc autem Capituli Præſidens omnes, ſingulosque præſentes Vocales a cenſuris abſolvat, votaque omnia ut ſupra Tit. 3. num. 22. decretum eſt, eaque forma legitimet. *Totius Diffinitorii diſquiſitio.*

De Oratione quadraginta horarum ante electionem Generalis Miniſtri inſtituenda.

TITULUS VI.

1. FEria quinta ante Feſtum Pentecoſtes mane hora competenti Fratres omnes tam Vocales, quam non Vocales in Eccleſia congregentur, adſintque Miſſæ de Spiritu Sancto, quam Miniſter, aut Vicarius ipſe Generalis, vel alius eo ju- *Inſtitutionis tempus, & modus.*

bente ſolemniter cantabit; eaque abſoluta, ſtatim quadraginta horarum ſolemnis Oratio inſtituatur.

Sacerdotum & ceterorum preces. Sacerdotes omnes eodem pariter die Miſſam de Spiritu Sancto celebrabunt, & qui non fuerint actibus Capitularibus legitime impediti, omnes, juxta Provinciarum ordinem in tabella publice affigenda conſcribendum, alternatim per vices bini ſuperpelliceo induti in ſingulas horas Orationi aſſiſtant; quotidie vero in ſero prædicta Oratio concludatur, cunctiſque Fratribus ad ſignum præfixum proceſſionaliter convenientibus, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reponatur juxta formulam in noſtro Cæremoniali præſcriptam.

De qualitatibus Miniſtri Generalis.

TITULUS VII.

Inter ejuſdem electiones ſit intervallum. 1. AD præfecturam Generalatus is minime aſſumendus eſt, qui actualiter ſit, vel immediate fuerit Generalis Religionis Miniſter, niſi poſt triennium abſoluto officio.

Sit Vir inſignis. 2. Inter ceteras Generalis Miniſtri eligendi qualitates, ea quidem prima eſt, ut eo ſit ornamento inſignis, ut ſubditos ad eaſdem ſibi virtutes ſtudioſe comparandas ſuimet exemplo inſtituat, & alliciat.

Qualitates, & virtutes ejus. 3. Ipſe charitatis præcipue, humilitatis, patientiæ, manſuetudinis, fortitudinis, ceterarumque virtutum ſplendore præfulgeat, tantaque modeſtia, affabilitate, atque familiaritate noverit ſibi ſubjectos gubernare, ut non Prælatus, ſed omnino ſervus, & ſubditus eſſe videatur; & cum alias ſit omnium Dominus, ac Reverendiſſimus Pater, non ſe tamen Religionis, ſeu Religioſorum Dominum, ſed Miniſtrum, & ſervum juxta Regulam eſſe meminerit: ſeque Fratrum neceſſitatibus prompte inſervire debere ſedulo arbitretur, ac ſciat.

Doctrinæ. 4. Accedat doctrina, & ſcientia, quæ licet præferenda non ſit prudentiæ, ea tamen prçditus eſſe debet.

Ætas. 5. Illius autem ætatis, quæ quadrageſimum ſuperet, nec ſeptuageſimum annum excedat, viribus

va-

validus, robuſtiorique corporis habitudine firmus.

6. Illius ad ſpiritualem vitam propenſionis, ut in ſpiritualibus rebus non vulgariter fuerit exercitatus; *Spiritualitas.*

7. Ejuſque probitatis morum, ac vitæ integritatis, ut nullum habeat canonicum impedimentum. *Integritas.*

8. Quæ ſane conditiones, & qualitates in ipſis etiam Provincialibus, aliiſque reſpective Superioribus, quantum fieri poterit, deſiderantur. *Extenſio ad alios Superiores.*

De Syndicatu Miniſtri Generalis habendo, & aliis ad Seſſionem pertinentibus.

TITULUS VIII.

1. FEria ſexta ante Pentecoſtes, omnibus, ſingulisque Vocalibus ad deputatum Diffinitorii locum convenientibus, Præſidens Capituli; facto prius (ſi fuerit opus, opportunumque judicabitur) cohortationis verbo, Generali Miniſtro ſyndicationem juxta Conſtitutiones de illo faciendam indicet. Generalis vero Miniſter, ut in ejus adminiſtratione, moribuſque liberius agi poſſit, utque nullus accuſandi libertate careat, a Diffinitorio ſtatim diſcedat. *Syndicatus indictio.*

2. Singuli itaque poſt Generalis Miniſtri diſceſſum quidquid gravius deferendum de ejus erratis habeant, per literas authenticas a Provinciis tranſmiſſas, quæ inſuper, qualeſve fuerint accuſationes bona fide, Dei tantum honorem zelantes manifeſtare teneantur. Si notabiles exceſſuum accuſationes delatæ fuerint, Provinciarum hujuſmodi literæ publice in Diffinitorio perlegantur. Prælectis autem literis, Generalis ad Diffinitorium revocetur, eique literarum, & accuſationum ſubſtantia exponatur, ſuamque tuendi cauſam abſoluta facultas concedatur. Afferat ille ad ſui defenſionem quaſcumque voluerit potiores rationes, hiſque productis e Diffinitorio iterum egrediatur. Generali Miniſtro egreſſo, accuſationes ſimul, & defenſiones diligentiſſime conferantur, nihilque improbatum, indiſcuſſumque nihil relinquatur. *Objectionum productio.* *Defenſiones audiantur.*

Miſſa de Spiritu Sancto. 3. Sabbato demum Vigilia Pentecoſtes ſummo mane poſt primam Miſſam a Capituli Præſide Miſſa de Spiritu Sancto ſolemniter celebretur, eique Fratres omnes tum vocales, tum non vocales dato ſigno intereſſe teneantur, ſingulisque Electoribus, qui non celebraverint, ab eodemmet celebrante ſacra Communione refectis, expletaque Miſſa, bini, & bini de more præintonatum hymnum *Veni Creator Spiritus* devote cantantes ad Diffinitionis locum accedant. *Proceſſio ad locum Capituli.* Hymno cantato ſoliti Verſ. & Oratio devotiſſime pariter recitentur. Expleto cantu, cunctis attente audientibus, Capituli Præſidens ſermonem ad Fratres, prout magis expedire judicaverit, habeat. Eoque demum abſoluto, *Sermo Præſidentis.* omnes, qui Vocales non fuerint, a Diffinitorio excludantur, ejuſque januæ a Capituli Guardiano aliquibus ejus Conventus diſcretis Patribus ſecum aſſumptis diligentiſſime claudantur, ſeduloque cuſtodiantur. Exeat & Generalis Miniſter ſyndicationis actibus expletis mox reverſurus. *Comeſtibilia non inferantur in locum Diffinitorii.* Præcipitur autem præterea ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ne Guardianus Capituli, aut alius, quicumque is fuerit, comeſtibile quidquam Vocalibus hujuſmodi in Diffinitorio recluſis, donec Generalem Miniſtrum elegerint, ullatenus afferre præſumat.

Syndicationis complementum. 4. Primum vero, poſteaquam Electores in Diffinitorio recluſi fuerint, ad inceptæ ſyndicationis actum procedatur. Præſidens itaque Capituli ſententiam, & ſingulorum vota, quæ conſcribenda, palamque legenda erunt, perquirat, ac juxta majoris Capituli partis ſententiam, ad correctionem, vel liberationem Generalis deveniatur. Auditis *Renuntiet Officio Generalis* propterea (ut præfertur) Vocalium votis, Generalis Miniſter in Diffinitorium revocetur, Ordinis Sigilla Præſidenti Capituli publice reddat, Officio ſuo renuntiet, & coram Vocalibus præfatis de ſuis negligentiis, & erratis culpam humiliter dicat, ſtatimque ſi corrigendus ſit, corripiatur; ſi *Abſolvatur ab Officio.* vero commendandus, a Præſide commendetur; moxque ab Officio abſolvatur his verbis: *Abſolvo te ab Officio tuo, in nomine Patris, & Filii &c.*

at-

atque ad Generalis Miniſtri electionem deveniatur.

5. In eo vero Generali Capitulo, ſi Generalis Miniſter ex ſyndicatione liber evaſerit, omnibus aliis actibus, electionibus, & Diffinitionibus adeſſe, vocemque habere, ac etiam (niſi Præſidens Apoſtolicus adſit) in ſui ſucceſſoris electione libere, liciteque præſidere poſſit, & valeat.

Actibus Capitularibus quando intereſſe poteſt.

6. Quandocumque autem Generalis Miniſter è Diffinitorii loco egreditur, vel ingreditur, aut cauſam ſuam tuetur, vel culpam dicit, omnes (unico dumtaxat excepto Capituli Præſide) detectis capitibus ſtare, eique reverenter aſſurgere teneantur.

Reverentia Generali renuntianti debita.

De Miniſtri Generalis electione.

TITULUS IX.

1. ABſolutis his, quæ de ſyndicatu decreta ſunt, ſi Capituli Præſidens non fuerit ex Ordinem ab Apoſtolica Sede deputatus, ſed vel ipſe Generalis Miniſter, vel ex noſtris alius quiſpiam electioni præſideat, ut electio ipſa canonice magis, riteque procedat ab eo, qui poſt ſe primus ſedet, ad cautelam dumtaxat a quacumque cenſura abſolvatur, & ab irregularitatibus diſpenſetur, ac iterum Vocales omnes juxta formam ſuperius Tit. 5. n. 22. deſcriptam abſolvat; mox omnibus, ſingulisque Vocalibus ſtantibus, Secretarius Ordinis ſingulos Provinciales juxta Provinciarum ordinem nominet. Hi vero, prout nominati fuerint, ſe adeſſe reſpondeant. Cuſtodes item a Secretario Ordinis juxta Provinciarum dignitatem, ordine inferius præſcribendo non ſecus ac Provinciales appellentur. Ordo vero, ſive Provinciarum dignitas ita ſervetur. Videlicet:

Præſidens ſi ex noſtris ſit abſolvatur.

Abſolutionis univerſalis repetitio.

Vocales nominatim recenſeantur.

P R O V I N C I A

Ordo inter Provincias.

Sancti Franciſci	Bononiæ
Romæ	Neapolis

S. Antonii	Siciliæ
Marchiæ	Styriæ, & Charinthiæ
S. Nicolai	Coloniæ
Mediolani	Argentinæ.
Tuſciæ	Leodii
Januæ	Romaniæ
S. Bernardini	Auſtriæ
Calabriæ	Bohemiæ
S. Angeli	Orientis
Sardiniæ	Tranſilvaniæ
Dalmatiæ	Terræ Sanctæ
S. Bonaventuræ	Angliæ
S. Ludovici	Hiberniæ
Occitaniæ	Saxoniæ
Poloniæ	Daniæ
Ruſſiæ, & Lithuaniæ	Hungariæ

Poſt nominationem vero, fel. rec. Clem. VIII. decretum ſuperius poſitum Tit. 3. nu. 19. perlegatur, inviolabiliterque ſervetur. Perlegantur etiam Conſtitutiones de Qualitatibus Generalis Miniſtri, ut ſupra Tit. 7.

Schedulæ

2. Demum cum in Generalis (ut præfertur) electione ſuffragia ab Electoribus ferenda ſint, Capituli Præſidens tot ante ſe paratas habeat ſchedulas utraque facie albas, & nullo pacto, ſeu quovis modo conſcriptas, quot fuerint Electores, ſeu Vocales. Hi vero bini, & bini ordine jam præſcripto evocentur.

Earum diſtributio.

3. Unica de manu Præſidentis accepta ſchedula, ut ſuperius decretum eſt, ad menſam ejus longitudinis, latitudiniſque, ut alter alterius ſcriptionem legere nequeat, in medio Diffinitorii ad hunc dumtaxat effectum paratam accedant, moxque juxta formam ſuperius traditam nomen, & patriam ejus, quem eligere voluerint, intelligibili manu deſcribant, deſcriptaſque, ac complicatas ſchedulas Præſidenti Capituli ſinguli reddant, qui eas in urnam ante ſe poſitam publice, patenterque conjiciat.

Voti conſcriptio.

Scrutatores.

4. Schedularum ſcriptione peracta, duo, vel tres extra Diffinitorium ſcrutatores, ſive præfatarum ſchedularum lectores adhibeantur.

5. Poſt

5. Poſtea excutiatur urna, ſuffragia miſceantur, ſchedulæ confundantur, deincepſque ſingulæ numerentur, & (ut ſupra decretum eſt) an paria ſint perquiratur. Æqualitate reperta, unamquamque illarum ſeorſim apertam alter Lectorum alta voce, clare, & diſtincte coram omnibus legat, eamdemque alter alta pariter voce coram omnibus repetat. Quoad omnia vero ordo ſuperius præſcriptus Tit. III. reſpective ſervetur. *Numeratio & publica lectio.*

6. Interim dum ſchedulæ perleguntur, Capituli Secretarius unumquodque ſuffragium ſua ſcriptura excipiet, electi nomen prænotando, quod & a diverſis Diffinitoribus (tribus ſaltem) a Præſidente Capituli deſignandis pariter fiat. *Suffragiorum notatio.*

7. Perlectis demum ſchedulis ut ſupra, quiſnam rite, canoniceque fuerit electus, juxta ſuperius decretum judicetur, omnibuſque ſequenti ordine publicetur. *Electus publicetur.*

8. Primum Diffinitorii Januæ aperiantur, Capituli Campanula, omneſque deinde Campanæ Conventus pulſentur, omnibuſque in Capitulo exiſtentibus congregatis, Secretarius in altum conſcendens, electionem factam ſub hac verborum formula plena voce enunciabit. *Publicationis ordo, & publicator.*

Formula publicationis poſt novi Generalis Electionem faciendæ.

IN nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Anno Domini milleſimo &c. die &c, menſis &c. Ego Frater N. nomine meo, & nomine omnium, ad quos juxta Regulam in præſenti Conventu N. Civitatis N. legitime in Spiritu Sancto congregatos electio Generalis Miniſtri pertinet, nomino, & publico in Miniſtrum Generalem totius Ordinis Minor. Conv. S. FRANCISCI Reverendiſſimum Patrem N. de N. in quem major Vocalium pars (ſcilicet numerus) *favorabilibus votis conſenſit.* (vel) *omnia vota, dempto uno, conſenſerunt, ſicque legitime electum omnibus denuntio. In nomine Patris &c.*

9. Quo facto, ſtatim a Cantoribus intonetur *Te Deum laudamus*, & tunc præcedente Cruce cum *Proceſſio poſt electionem.*

bitrentur, quam ſi bonos, idoneoſque animarum Paſtores elegerint. Et ad hunc effectum in prima ſeſſ. antequam ad electionem Miniſtri deveniatur, *Clemens VIII.* ex Decretis Clem. VIII. ſtatuitur, ut congregatos, recognitoſque Vocales Præſidens in hæc verba interroget. *Juratis ne ſecundum veritatem con-* *Juramentum vocalium.* *ſcientiæ veſtræ eum vos ad officium. N. electuros, qui ad id magis idoneus in Domino videbitur?* Vocales vero ipſi more Sacerdotum jurantes pectori admoveant manum; quo ſigno præſtito, ſciant ſe juraſſe, proindeque Deo injuriam ſe facturos agnoſcant, ſi quid in ea electione contra rectæ con- *Conſtit. de qualit. eligendorum legantur.* ſcientiæ dictamen præſumpſerint. Ideo etiam ne ignorantiam quicumque incuſare valeat, decernitur, ut immediate Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum, item de forma eligendi, & aliis ſingulis neceſſariis coram omnibus perlegantur; quod & in aliis omnibus electionibus uniuſcujuſque Religionis Prælati ſervandum eſt.

Concil. Trid. vota ſecreta. 2. In electione itaque Generalis Miniſtri, Provincialium, Procuratoris Ordinis apud Apoſtolicam Sedem, Cuſtodum, Guardianorum, aliorumque omnium Officialium, quibus aliquis adminiſtrationis, ſeu Superioritatis gradus ex electione accedit, ſtatuitur, ut omnes ſupradicti eligi debeant per vota ſecreta, itaut ſingulorum eligentium nomina numquam publicentur; nec in poſte- *Abſentium vota non ſuppleantur,* rum liceat quoſcumque Superiores, aut Vocales titulares ad effectum electionis faciendæ conſtituere, aut voces, & ſuffragia abſentium ſupplere, alias electio irrita ſit, & electus, qui permiſerit eligi, deinceps ad omnia Officia inhabilis exiſtat.

A concurſu nemo rejiciatur, vel qui- 3. Qui vero ad Prælaturas Ordinis concurrit, a concurſu hujuſmodi non impediatur, etiamſi quibuſvis malis notis affectus foret, niſi eas per propriam confeſſionem accuſaverit, vel per facti evidentiam, quæ nulla poſſit tergiverſatione celari, eæ palam omnibus conſtiterint, vel per ſui legitimi Judicis ſententiam, tribus ſaltem menſibus ante Capitulum latam, de eis convictus fuerit.

4. Si quis autem decennio a perpetrata culpa *Culpa notati quan-* immaculate vixerit, neque pœna ipſi pro crimine im-

impoſita productior fuerit, ad electionem, præfata culpa non obſtante, concurrere, in eaque eligi poſſit. *do ab Officiis non impediantur.*

5. Natalium defectum patientes, quicumque hi fuerint, ad Prælaturas, gradus, & Officia Ordinis inhabiles ſint, & in officiis tantum Guardianatu inferioribus miniſtrare queant. *Spurii.*

6. Si de alicujus Prælati, ſive Officialis electione dubium aliquid occurrat, in Capitulo Generali, Generalis Miniſter cum Definitoribus, in Provinciali vero Provincialis item Miniſter cum Definitoribus infra unius naturaliter diei terminum per majorem Definitorii partem illud decidere teneatur, deciſioni vero, & reſolutioni hujuſmodi nemo penitus contradicere audeat; quod ſi quis ſecus attentare præſumpſerit, utriuſque vocis, officii, & loci privationem irremiſſibiliter incurrat. *Dubia circa electiones quomodo diſcutienda.*

7. In ſcrutinio per ſchedulas hic ordo ſervandus eſt; unuſquiſque Elector de manu Præſidis ſchedulam unam accipiat. Sint autem multæ hujuſmodi ſchedulæ omnes uniformes, opportuneque paratæ. Accepta ſchedula, in loco ad id parato, ejus, quem eligere voluerit, nomen in ipſa ſub hac forma deſcribat. *Eligo admodum Rev. Patrem Magiſtrum N. de N. in Generalem*, receptamque ſchedulam complicet, itaut a nemine ante ejus aperitionem legi ullatenus queat, complicatamque demum in vas coram Præſide ſuper menſam paratum conjiciat. Peracta vero ſchedularum ſcriptione, ab ipſo Præſide in eodem vaſe confundantur, & miſceantur. Tunc vero omnes ter alta voce interroget. *Placet ne vobis, ut numerentur ſchedulæ?* Quibus omnibus, nemine diſcrepante, ter reſpondentibus (*Placet*) numerentur, & an ſuffragia ſuffragantibus paria ſint, obſervetur; ſi inæqualia videantur, tamdiu de errore diſquiratur, donec æqualia reperiantur; ſtatimque æqualitate reperta, qui electioni præeſt, omnes ter alta voce interroget, *Placet ne Vobis, ut aperiantur, & legantur ſchedulæ?* quibus item, nemine opponente, ter reſpondentibus (*Placet*) mox coram omnibus aperiantur *Ordo ſcrutinii.* *Schedulæ electionis.* *Numeratio ſchedularum.* *Aperitio, & lectio. Electionis termini.*

riantur, & perlegantur. Electio vero ultra naturalem diem nullatenus prorogetur.

Qui ſchedulas legent. 8. Pro lectione vero ſchedularum hujuſmodi duo, vel tres Fratres, qui ſcrutatores appellantur, tamen de Definitorii corpore non ſint, quive minus characteres agnoſcere judicabuntur, a Capituli Præſide Definitorio annuente ſeligantur.

Electio diem tranſcendens. 9. Electiones, quæ intra præfixum unius naturalis (ut præfertur) vigintiquatuor horarum diei tempus non fiunt, ad immediatum Superiorem, qui ordinario jure, non autem delegato electioni præeſt, ipſo facto devolvantur.

In electi ne quæ prohibentur. 10. Nemo in electione vocem ſuam alteri delegare, nec in una, eademque electione duobus electivis votis ſimul potiri, neque ſeipſum eligere ullatenus poſſit.

Rejecti. 11. Semel in ſuffragatione rejectus, ad idem iterum officium ea vice proponi nequeat. Ad officium tamen Guardianatus rejectus pro uno Conventu, pro alio tamen eadem vice proponi poſſit, ac de ſimilibus idem ſtatuitur.

Num. incluſivus. 12. Qui vota affirmativa in electionibus ſupra medietatem habuerint, jure cenſeantur electi. Antequam autem comburantur ſchedulæ (quæ in quacumque electione ante publicationem ſemper comburendæ erunt) *An aliquis vel perſonæ electæ, vel electionis modo opponere velit*, coram omnibus

Si quis velit opponere interrogetur. acclametur, nullo tamen opponente, hi legitime cenſeantur electi, qui (ut præfertur) plura affirmativa vota ſupra medietatem habuerint.

Electionum libertas. 13. Electio Generalis Miniſtri, & Provincialium adeo libera ſit, ut nemo penitus proponatur. Si nullus tamen vota ſupra medietatem habuerit, iterum ferantur ſuffragia, quod ſi nemo denuo ea ſupra medietatem receperit, ſi Generalis ſit, ad Summum Pontificem, ſi vero Provincialis, ad Generalem Miniſtrum devolvatur.

Dum Vota non excedunt medietatem quid.

Def. Cuſt. & Guar. electio per propoſitionem. 14. Electio vero Guardianorum, Cuſtodum, & Definitorum per balotationes (ut ajunt) facienda eſt. Antequam tamen ad ſuffragia veniatur, congregentur omnes illius Provinciæ Definitores tam perpetui, quam tem-

temporanei; ibique inter ſeſe de proponendis ad hujuſmodi munera aptis, idoneiſque Patribus diſcutiatur. Proponatque alterum Provincialis Miniſter, alterum vero illius Cuſtodiæ temporaneus Definitor; quod ſi propoſiti hujuſmodi inepti judicentur, alii proponantur, ac tandem, quinam in Definitione proponendi ſint, ſtabiliatur. In Definitione vero Capituli Præſidens ipſe duos jam ſtabilitos pro quolibet Conventu proponat; in Congregatione vero Capitulari Provincialis Miniſter, eadem forma ſervata, eos proponat. Et qui ſupra medietatem plura affirmativa ſuffragia receperit, canonice cenſeatur electus. Quod ſi ex propoſitis nemo ſuffragia ſupra medietatem recipiat, Superior ipſe alios iterum duos ad idem Officium proponere teneatur. Animadvertat tamen ne cum apto, & idoneo ineptum, ſive inhabilem nominet, ſed proponendi omnes ad illud onus laudabiliter exequendum idonei ſint. *De proponendis diſcuſſio. Propoſitio. Quando quis electus. Dum neuter medietatem excedit quid?*

15. Præſidentes electionibus electivum votum habeant, hoc tamen non obſtante, etiam deciſivum, ubi vota poſt ſecundum (ut præfertur) ſcrutinium ſupra medietatem paria fuerint, habere poſſint; in eo tamen Capitulo ad quodcumque Officium & Prælaturam voce paſſiva penitus careant. *Præſidens habet vota electivum, & deciſivum. At non paſſivam vocem.*

16. Nullus duobus ſimul Officiis fungi, nec ad ipſa ſimul eligi poſſit; qua propter decernitur, ut nemo poſſit eſſe Provincialis Miniſter ſimul, & Guardianus, vel Procurator, Socius, aut Secretarius Ordinis: ſtatim vero ac quiſpiam ad aliquod eorum promotus fuerit, aliud Officium eo ipſo expiraſſe cenſeatur. Quo caſu nec Generalis Miniſter ſine expreſſo Capituli Generalis conſenſu, & ſpeciali, eaque urgentiſſima cauſa diſpenſare valebit. Decretum hoc tamen non extenditur ad Provinciales Titulares, qui in aliis Religionis oneribus exercendi ſunt. *Officiorum pluralitas.*

17. Ad coercendum vero quorumdam ambitum, qui ad Officia, & Prælaturas Ordinis ſuffragia, ſeu voces promiſſione, terrore, odio, paſſione, Principum, aut Prælatorum favore, maxime vero cum ſimoniæ nota procurant, decernitur ut felicis *Suffragia procurantes.*

recor-

recordationis Clementis Octavi Decretum; quod inferius apponetur, inviolate ſervetur.

De ſollicitantibus ſuffragia inquiſitio. 18. Qui vero Capitulo præeſt, ante electionem ſedulo de his ambientibus, diligenterque perquirat, ac ſi quos juridice vota hujuſmodi callide, ambitioſeque procuraſſe compererit, carcere, aliiſque pœnis ſevere puniat, juxta præfati Pontificis infraſcriptum Decretum. Videlicet.

Eorum pœnæ.

Clemens VIII. Suffragiorum procuratio prohibita omnino. 19. *Ut omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum; ſeu ſuffragiorum procuratione, tam pro ſe ipſis, quam pro aliis; tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeu alibi. Quicumque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra hujuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam privationis Officiorum; quæ obtinent; eo ipſo incidant; & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi a nobis, vel ſucceſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro ſupradictas pœnas ad complices, & ſimpliciter ſcientes, & non revelantes extendimus.*

Pœna.

Complices, & ſcientes.

Hæc Clem. VIII.

Licita diſcuſſio de aptis ad munus. 20. Ob id tamen non interdicitur, quod Miniſtri, & Vocales ante electionem mature, prudenter, ſincereque abſque omni odio, & conventionibus inter ſeſe de bono Paſtore conſulere, ac tum privatim, tum publice colloqui poſſint.

Indictio electionis. 21. In omnibus, & ſingulis electionibus ad ſignum campanulæ Vocales omnes, ſeu Electores in præfixum locum conveniant, ibique coram omnibus officiorum, quibus de idonea ſubroganda, eligendaque Perſona agendum eſt, publica denunciatio a Capituli Præſide fiat, treſque Canonici termini ad deliberandum ſufficientes Electoribus aſſignentur.

Termini.

Vocalium diſcuſſio. 22. Fiat præterea ſingulorum vocalium matura diſcuſſio, ter alta voce coram omnibus interrogante Præſide, *num adſit, qui alicui Vocalium opponere velit*. Si nullus opponat, omnes, ea diſcuſ-

ſcuſſione facta, his verbis a Præſide legitimentur: *Abſolvo Vos ab omni excommunicatione, ſuſpenſione, interdicto, & diſpenſo ſuper irregularitatibus ad bujus tantum electionis effectum; Voſque legitimos Vocales declaro. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* *Habilitatio.*

De modo, & ordine Actionum Capitularium ante electionem Miniſtri Generalis.

TITULUS IV.

1. FEria ſexta, quæ prima dies eſt infra Aſcenſionis Domini noſtri octavam ſummo mane, Miſſa de Spiritu Sancto ad ejus aſſiſtentiam invocandam ſolemniter celebretur, eaque peracta, ad Definitorii locum omnes, qui ſunt de corpore Capituli, immediate ſe conferant, ibique dictis de more precibus, omnibus juxta gradum, dignitatemque ſedentibus, Cathalogus Patrum, & Fratrum pro Capituli Generalis ſervitiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus deputatorum perlegatur. Cathalogus autem, & Officiales hujuſmodi a Præſide Capituli inſtituantur; in eoque omnes, & ſinguli Officiales præfati, ut puta Guardianus Capituli, Moderator Chori, ſolemniter Comitiorum tempore Celebrantes, Concionatores, Cathedrantes, cauſarum Auditores, Concionatorum, Confeſſariorum, ad ſacres Ordines, & ad Religionis habitum Promotores deſcribantur. *Spiritus Sancti imploratio.* *Tabula Capituli legatur.*

2. Prælecto (ut præfertur) Cathalogo, qui Capitulo præeſt, unumquemque ad munus ſibi impoſitum ſedulo perficiendum omni ſermonis efficacia adhortetur; deincepſque pro prima futura Capituli actione canonicos terminos ferat. Erit autem prima Capitularis actio Cuſtodum litteras, eaque omnia, quæ Cuſtodes ad Capitulum referent, quam diligentiſſime obſervare. *Indictio primæ actionis.* *Quid ea contineat.*

3. Quoniam autem in præſcripto Cathalogo unum ex Eccleſiæ Altaribus ad Sacra facienda unicuique Provinciæ deſtinandum erit, in hanc præcipue *Cura Provincialium circa cele-*

brationem Miſſarum. pue curam Provinciales Miniſtros incumbere opus eſt, ut quotidie a ſummo mane uſque ad meridiem ad altare ſuarum Provinciarum Sacerdotes ſibi ſubjecti pro Religionis benefactoribus devotiſſime celebrent, omneſque ſibi ſubjectos Fratres ad Populorum ædificationem, Chori frequentiam, ſæcularium negotiationum fugam ſæpius adhortentur.

Ordo inter Provinciales. 4. Ad Confuſiones autem tollendas ſtatuitur, ut Capituli Generalis initio, lecto ut ſupra Cathalogo, Secretarius Ordinis Provinciales omnes, ſinguloſque Vocales eo ordine, quem inter ſeſe juxta præſcribendum decretum ſervare debuerint, in ſchedula diligenter deſcribat, eaque publico, conſpicuoque loco, quo a ſingulis legi poſſit, affigatur. Si quis autem Vocalium hujuſmodi præfatorum loca uſurpare, ſive etiam malitioſe occupare præſumpſerit, publice a Guardiano Capituli corrigatur, & (ſi fuerit opus) puniatur.

De diſcuſſione Cuſtodum Vocalium Capituli Generalis.

TITULUS V.

Seſſionis ordo. 1. Die itaque immediate ſequenti, terminis a Capituli Præſide aſſignatis jam peractis, terque hora competenti debito intervallo pulſata campanula, pro diſcuſſione Cuſtodum ad deputatum Capituli locum Vocales omnes accedant; ibique Spiritus ſancti gratia de more implorata, Capituli Præſidens Cuſtodes omnes a Capituli Secretario debito ordine evocandos in medium accedere jubeat.

Diſcuſſio. 2. Cuſtodes itaque cum evocati fuerint, ſingillatim accedant, ſuæque electionis patentes (ut ajunt) teſtimonialeſque literas proferant, hæ vero, poſteaquam coram omnibus perlectæ fuerint, ſi authenticæ ſint, ac juxta formam inferius ſuo loco præſcribendam, admittantur; ſin autem, rejiciantur, nullumque jus præfatis Cuſtodibus ex literis hiſce rejectis accedat, ſed ipſi pariter a Capitulo, velut non legitime inſtituti, pellantur. *Qui non admittendi, & qui recipiendi ſint Cuſtodes.* Admiſſis vero literis, an qui eas protulit, omnes.

nes, & ſingulas conditiones juxta URBANAS has Conſtitutiones in Cuſtodes Cuſtodum prærequiſitas habuerit, explorandum eſt. Si non habuerit, admiſſis, ut ſupra litteris non obſtantibus, ipſe nullatenus admittatur; ſi vero eas habuerit, quæ ad propriam ſpectabunt Provinciam (ut infra Tit. de Cuſtodis Cuſtodum officio præſcribetur) toti Capitulo ſingillatim proferat.

3. Antequam vero Capitulares Seſſiones incipiantur, Capituli Secretarius Vocales omnes, & ſingulos nominatim appellet, iique cum appellati fuerint, reſpondeant *Adſum*. Deinceps Decretum de non recedendo a Seſſionibus, de mandato Præſidis publicetur. Nemini videlicet Vocalium ante completam Seſſionem, gratiarumque actiones e Diffinitorii loco diſcedere abſque expreſſa Præſidis licentia ullo pacto licere. His peractis, qui Vocales non fuerint, dimittantur, Diffinitoriique januæ claudantur, nec per alium, quam per Capituli Guardianum, quando fuerit opus, reſerentur. *Vocales nominatim appellentur.* *A ſeſſionibus non recedant vocales.*

4. Iis autem, quæ circa Cuſtodes Cuſtodum, Provinciaſque diſcutienda ſunt, abſolutis, ante Miniſtri Generalis electionem, num plena, legſtimaque ſit Congregatio, a Præſide diſquiratur, ſi qui abfuerint, quinam ſint, & quanam fuerint occupatione detenti, perquiratur, & dignoſcatur. Poſt hæc autem Capituli Præſidens omnes, ſingulosque præſentes Vocales a cenſuris abſolvat, votaque omnia ut ſupra Tit. 3. num. 22. decretum eſt, eaque forma legitimet. *Totius Diffinitorii diſquiſitio.*

De Oratione quadraginta horarum ante electionem Generalis Miniſtri inſtituenda.

TITULUS VI.

1. FEria quinta ante Feſtum Pentecoſtes mane hora competenti Fratres omnes tam Vocales, quam non Vocales in Eccleſia congregentur, adſintque Miſſæ de Spiritu Sancto, quam Miniſter, aut Vicarius ipſe Generalis, vel alius eo ju- *Inſtitutionis tempus, & modus.*

bente ſolemniter cantabit; eaque abſoluta, ſtatim quadraginta horarum ſolemnis Oratio inſtituatur. Sacerdotes omnes eodem pariter die Miſſam de Spiritu Sancto celebrabunt, & qui non fuerint actibus Capitularibus legitime impediti, omnes, juxta Provinciarum ordinem in tabella publice affigenda conſcribendum, alternatim per vices bini ſuperpelliceo induti in ſingulas horas Orationi aſſiſtant; quotidie vero in ſero prædicta Oratio concludatur, cunctiſque Fratribus ad ſignum præfixum proceſſionaliter convenientibus, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum reponatur juxta formulam in noſtro Cæremoniali præſcriptam.

Sacerdotum & ceterorum preces.

De qualitatibus Miniſtri Generalis.

TITULUS VII.

Inter ejuſdem electiones ſit intervallum.

1. AD præfecturam Generalatus is minime aſſumendus eſt, qui actualiter ſit, vel immediate fuerit Generalis Religionis Miniſter, niſi poſt triennium abſoluto officio.

Sit Vir inſignis.

2. Inter ceteras Generalis Miniſtri eligendi qualitates, ea quidem prima eſt, ut eo ſit ornamento inſignis, ut ſubditos ad eaſdem ſibi virtutes ſtudioſe comparandas ſuimet exemplo inſtituat, & alliciat.

Qualitates, & virtutes ejus.

3. Ipſe charitatis præcipue, humilitatis, patientiæ, manſuetudinis, fortitudinis, ceterarumque virtutum ſplendore præfulgeat, tantaque modeſtia, affabilitate, atque familiaritate noverit ſibi ſubjectos gubernare, ut non Prælatus, ſed omnino ſervus, & ſubditus eſſe videatur; & cum alias ſit omnium Dominus, ac Reverendiſſimus Pater, non ſe tamen Religionis, ſeu Religioſorum Dominum, ſed Miniſtrum, & ſervum juxta Regulam eſſe meminerit: ſeque Fratrum neceſſitatibus prompte inſervire debere ſedulo arbitretur, ac ſciat.

Doctrinæ.

4. Accedat doctrina, & ſcientia, quæ licet præferenda non ſit prudentiæ, ea tamen preditus eſſe debet.

Ætas.

5. Illius autem ætatis, quæ quadrageſimum ſuperet, nec ſeptuageſimum annum excedat, viribus

va-

validus, robuſtiorique corporis habitudine firmus.

6. Illius ad ſpiritualem vitam propenſionis, ut in ſpiritualibus rebus non vulgariter fuerit exercitatus; *Spiritualitas.*

7. Ejuſque probitatis morum, ac vitæ integritatis, ut nullum habeat canonicum impedimentum. *Integritas.*

8. Quæ ſane conditiones, & qualitates in ipſis etiam Provincialibus, aliiſque reſpective Superioribus, quantum fieri poterit, deſiderantur. *Extenſio ad alios Superiores.*

De Syndicatu Miniſtri Generalis habendo, & aliis ad Seſſionem pertinentibus.

TITULUS VIII.

1. FEria ſexta ante Pentecoſtes, omnibus, ſinguliſque Vocalibus ad deputatum Diffinitorii locum convenientibus, Præſidens Capituli, facto prius (ſi fuerit opus, opportunumque judicabitur) cohortationis verbo, Generali Miniſtro ſyndicationem juxta Conſtitutiones de illo faciendam indicet. Generalis vero Miniſter, ut in ejus adminiſtratione, moribuſque liberius agi poſſit, utque nullus accuſandi libertate careat, a Diffinitorio ſtatim diſcedat. *Syndicatus indictio.*

2. Singuli itaque poſt Generalis Miniſtri diſceſſum quidquid gravius deferendum de ejus erratis habeant, per literas authenticas a Provinciis tranſmiſſas, quæ inſuper, qualeſve fuerint accuſationes bona fide, Dei tantum honorem zelantes manifeſtare teneantur. Si notabiles exceſſuum accuſationes delatæ fuerint, Provinciarum hujuſmodi literæ publice in Diffinitorio perlegantur. Prælectis autem literis, Generalis ad Diffinitorium revocetur, eique literarum, & accuſationum ſubſtantia exponatur, ſuamque tuendi cauſam abſoluta facultas concedatur. Afferat ille ad ſui defenſionem quaſcumque voluerit potiores rationes, hiſque productis e Diffinitorio iterum egrediatur. Generali Miniſtro egreſſo, accuſationes ſimul, & defenſiones diligentiſſime conferantur, nihilque improbatum, indiſcuſſumque nihil relinquatur. *Objectionum productio.* *Defenſiones audiantur.*

 3. Sab-

Miſſa de Spiritu Sancto.

3. Sabbato demum Vigilia Pentecoſtes ſummo mane poſt primam Miſſam a Capituli Præſide Miſſa de Spiritu Sancto ſolemniter celebretur, eique Fratres omnes tum vocales, tum non vocales dato ſigno intereſſe teneantur, ſingulisque Electoribus, qui non celebraverint, ab eodem met celebrante ſacra Communione refectis, expletaque Miſſa, bini, & bini de more præintonatum hymnum *Veni Creator Spiritus* devote cantantes ad Diffinitionis locum accedant. Hymno cantato ſoliti Verſ. & Oratio devotiſſime pariter recitentur. Expleto cantu, cunctis attente audientibus, Capituli Præſidens ſermonem ad Fratres, prout magis expedire judicaverit, habeat. Eoque demum abſoluto, omnes, qui Vocales non fuerint, a Diffinitorio excludantur, ejuſque januæ a Capituli Guardiano aliquibus ejus Conventus diſcretis Patribus ſecum aſſumptis diligentiſſime claudantur, ſeduloque cuſtodiantur. Exeat & Generalis Miniſter ſyndicationis actibus expletis mox reverſurus. Præcipitur autem præterea ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ne Guardianus Capituli, aut alius, quicumque is fuerit, comeſtibile quidquam Vocalibus hujuſmodi in Diffinitorio recluſis, donec Generalem Miniſtrum elegerint, ullatenus afferre præſumat.

Proceſſio ad locum Capituli.

Sermo Præſidentis.

Comeſtibilia non inferantur in locum Diffinitorii.

4. Primum vero, poſteaquam Electores in Diffinitorio recluſi fuerint, ad inceptæ ſyndicationis actum procedatur. Præſidens itaque Capituli ſententiam, & ſingulorum vota, quæ conſcribenda, palamque legenda erunt, perquirat, ac juxta majoris Capituli partis ſententiam, ad correctionem, vel liberationem Generalis deveniatur. Auditis propterea (ut præfertur) Vocalium votis, Generalis Miniſter in Diffinitorium revocetur, Ordinis Sigilla Præſidenti Capituli publice reddat, Officio ſuo renuntiet, & coram Vocalibus præfatis de ſuis negligentiis, & erratis culpam humiliter dicat, ſtatimque ſi corrigendus ſit, corripiatur, ſi vero commendandus, a Præſide commendetur; moxque ab Officio abſolvatur his verbis: *Abſolvo te ab Officio tuo, in nomine Patris, & Filii &*

Syndicationis complementum.

Renuntiet Officio Generalis.

Abſolvatur ab Officio.

at-

atque ad Generalis Miniſtri electionem deveniatur.

5. In eo vero Generali Capitulo, ſi Generalis Miniſter ex ſyndicatione liber evaſerit, omnibus aliis actibus, electionibus, & Diffinitionibus adeſſe, vocemque habere; ac etiam (niſi Præſidens Apoſtolicus adſit) in ſui ſucceſſoris electione libere, liciteque præſidere poſſit, & valeat.

Actibus Capitularibus quando intereſſe poteſt.

6. Quandocumque autem Generalis Miniſter e Diffinitorii loco egreditur, vel ingreditur, aut cauſam ſuam tuetur, vel culpam dicit, omnes (unico dumtaxat excepto Capituli Præſide) detectis capitibus ſtare, eique reverenter aſſurgere teneantur.

Reverentia Generali renuntianti debita.

De Miniſtri Generalis electione.

TITULUS IX.

1. Abſolutis his, quæ de ſyndicatu decreta ſunt, ſi Capituli Præſidens non fuerit extra Ordinem ab Apoſtolica Sede deputatus, ſed vel ipſe Generalis Miniſter, vel ex noſtris alius quiſpiam electioni præſideat, ut electio ipſa canonice magis, riteque procedat ab eo, qui poſt ſe primus ſedet, ad cautelam dumtaxat a quacumque cenſura abſolvatur, & ab irregularitatibus diſpenſetur, ac iterum Vocales omnes juxta formam ſuperius Tit. 5. n. 22. deſcriptam abſolvat; mox omnibus, ſinguliſque Vocalibus ſtantibus, Secretarius Ordinis ſingulos Provinciales juxta Provinciarum ordinem nominet. Hi vero, prout nominati fuerint, ſe adeſſe reſpondeant. Cuſtodes item a Secretario Ordinis juxta Provinciarum dignitatem, ordine inferius præſcribendo non ſecus ac Provinciales appellentur. Ordo vero, ſive Provinciarum dignitas ita ſervetur: Videlicet:

Præſidens ſi ex noſtris ſit abſolvatur.

Abſolutionis univerſalis repetitio.

Vocales nominatim recenſeantur.

P R O V I N C I A

Ordo inter Provincias.

Sancti Franciſci	Bononiæ
Romæ	Neapolis

S. Antonii	Siciliæ
Marchiæ	Styriæ, & Charinthiæ
S. Nicolai	Coloniæ
Mediolani	Argentinæ.
Tuſciæ	Leodii
Januæ	Romaniæ
S. Bernardini	Auſtriæ
Calabriæ	Bohemiæ
S. Angeli	Orientis
Sardiniæ	Tranſilvaniæ
Dalmatiæ	Terræ Sanctæ
S. Bonaventuræ	Angliæ
S. Ludovici	Hiberniæ
Occitaniæ	Saxoniæ
Poloniæ	Daniæ
Ruſſiæ, & Lithuaniæ	Hungariæ

Poſt nominationem vero, fel. rec. Clem. VIII. decretum ſuperius poſitum Tit. 3. nu. 19. perlegatur, inviolabiliterque ſervetur. Perlegantur etiam Conſtitutiones de Qualitatibus Generalis Miniſtri, ut ſupra Tit. 7.

Schedulæ

2. Demum cum in Generalis (ut præfertur) electione ſuffragia ab Electoribus ferenda ſint, Capituli Præſidens tot ante ſe paratas habeat ſchedulas utraque facie albas, & nullo pacto, ſeu quovis modo conſcriptas, quot fuerint Electores, ſeu Vocales. Hi vero bini, & bini ordine jam præſcripto evocentur.

Earum diſtributio.

3. Unica de manu Præſidentis accepta ſchedula, ut ſuperius decretum eſt, ad menſam ejus longitudinis, latitudiniſque, ut alter alterius ſcriptionem legere nequeat, in medio Diffinitorii ad hunc dumtaxat effectum paratam accedant, moxque juxta formam ſuperius traditam nomen, & patriam ejus, quem eligere voluerint, intelligibili manu deſcribant, deſcriptaſque, ac complicatas ſchedulas Præſidenti Capituli ſinguli reddant, qui eas in urnam ante ſe poſitam publice, patenterque conjiciat.

Voti conſcriptio.

Scrutatores.

4. Schedularum ſcriptione peracta, duo, vel tres extra Diffinitorium ſcrutatores, ſive præfatarum ſchedularum lectores adhibeantur.

5. Poſt

5. Poſtea excutiatur urna, ſuffragia miſceantur, ſchedulæ confundantur, deincepſque ſingulæ numerentur, & (ut ſupra decretum eſt) an paria ſint perquiratur. Æqualitate reperta, unamquamque illarum ſeorſim apertam alter Lectorum alta voce, clare, & diſtincte coram omnibus legat, eamdemque alter alta pariter voce coram omnibus repetat. Quoad omnia vero ordo ſuperius præſcriptus Tit. III. reſpective ſervetur. *Numeratio & publica lectio.*

6. Interim dum ſchedulæ perleguntur, Capituli Secretarius unumquodque ſuffragium ſua ſcriptura excipiet, electi nomen prænotando, quod & a diverſis Diffinitoribus (tribus ſaltem) a Præſidente Capituli deſignandis pariter fiat. *Suffragiorum notatio.*

7. Perlectis demum ſchedulis ut ſupra, quiſnam rite, canoniceque fuerit electus, juxta ſuperius decretum judicetur, omnibuſque ſequenti ordine publicetur. *Electus publicetur.*

8. Primum Diffinitorii Januæ aperiantur, Capituli Campanula, omneſque deinde Campanæ Conventus pulſentur, omnibuſque in Capitulo exiſtentibus congregatis, Secretarius in altum conſcendens, electionem factam ſub hac verborum formula plena voce enunciabit. *Publicationis ordo, & publicator.*

Formula publicationis poſt novi Generalis Electionem faciendæ.

IN nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Anno Domini milleſimo &c. die &c, menſis &c. Ego Frater N. nomine meo, & nomine omnium, ad quos juxta Regulam in præſenti Conventu N. Civitatis N. legitime in Spiritu Sancto congregatis electio Generalis Miniſtri pertinet, nomino, & publico in Miniſtrum Generalem totius Ordinis Minor. Conv. S.FRANCISCI Reverendiſſimum Patrem N. de N. in quem major Vocalium pars (ſcilicet numerus) *favorabilibus votis conſenſit.* (vel) *omnia vota, dempto uno, conſenſerunt, ſicque legitime electum omnibus denuntio. In nomine Patris &c.*

9. Quo facto, ſtatim a Cantoribus intonetur *Te Deum laudamus*, & tunc præcedente Cruce cum *Proceſſio poſt electionem.*

Acolithis ad Eccleſiam omnes proceſſionaliter pergant, ubi expleto hymno, ſi Generalis electus præſens fuerit, ſtatim ambabus ſuper Miſſali extenſis manibus coram Altari majori flexis genibus in manibus Præſidentis Capituli teneatur Fidei profeſſionem cum juramento alta, intelligibilique voce ſequenti forma emittere.

Profeſſio fidei.

Formula Profeſſionis Fidei a Miniſtro Generali electo emittendæ cum juramento.

Ego Frater N. Generalis Miniſter Ordinis Fratrum Minorum Conventualium firma fide credo, & profiteor omnia, & ſingula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Eccleſia utitur, videlicet:

Credo in unum Deum Patrem Omnipotentem, factorem Cæli, & Terræ; viſibilium omnium, & inviſibilium: & in unum Dominum Jeſum Chriſtum Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia ſæcula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, conſubſtantialem Patri, per quem omnia facta ſunt: Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem deſcendit de Cælis & incarnatus eſt de Spiritu Sancto ex Maria Virgine; & Homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis ſub Pontio Pilato, paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas, & aſcendit in Cælum, ſedet ad dexteram Patris, & iterum venturus eſt cum gloria judicare vivos, & mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit, qui cum Patre, & Filio ſimul adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per Prophetas: Et unam Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam: Confiteor unum Baptiſma in remiſſionem peccatorum; & expecto reſurrectionem mortuorum; & vitam venturi ſæculi. Amen. Apoſtolicas, & Eccleſiaſticas traditiones, reliquaſque ejuſdem Eccleſiæ obſervationes, & Conſtitutiones firmiſſime admitto, & amplector.

Item

Item Sacram Scripturam juxta eum ſenſum, quem tenuit, & tenet Sancta Mater Eccleſia, cujus eſt judicare de vero ſenſu, & interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam unquam, niſi juxta unanimem conſenſum Patrum accipiam, & interpretabor.

Profiteor quoque ſeptem eſſe vere, & proprie Sacramenta novæ Legis a Jeſu Chriſto Domino Noſtro inſtituta, atque ad ſalutem humani generis, licet non omnia ſingulis neceſſaria, ſcilicet Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaque gratiam conferre, & ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſine ſacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoque, & approbatos Eccleſiæ Catholicæ Ritus in ſupradictorum omnium Sacramentorum ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto: omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de juſtificatione in Sacroſancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Miſſa offerri Deum verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium pro vivis, atque defunctis, atque in Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramento eſſe vere, realiter, & ſubſtantialiter Corpus, & Sanguinem una cum anima, & divinitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, fierique converſionem totius ſubſtantiæ panis in Corpus, & totius ſubſtantiæ vini in Sanguinem, quam converſionem Eccleſia Catholica tranſubſtantiationem appellat. Fateor etiam, ſub altera tantum ſpecie totum, atque integrum Chriſtum, verumque Sacramentum ſumi: conſtanter teneo Purgatorium eſſe, animaſque ibi detentas fidelium ſuffragiis adjuvari. Similiter & Sanctos una cum Chriſto regnantes venerandos, atque invocandos eſſe, eoſque orationes pro nobis Deo offerre, atque eorum Reliquias eſſe venerandas firmiſſime aſſero.

Imagines Chriſti, & Deiparæ ſemper Virginis, nec non aliorum Sanctorum habendas, & retinendas eſſe, atque eis debitum honorem, & venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam poteſtatem a Chriſto in Eccleſia relictam fuiſſe, illarumque uſum Chriſtiano

Po-

Populo maxime ſalutarem eſſe affirmo. Sanctam Catholicam, Apoſtolicam Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarum Matrem, & Magiſtram agnoſco, Romanoque Pontifici Beati Petri Apoſtolorum Principis Succeſſori, ac Jeſu Chriſti Vicario veram obedientiam ſpondeo, ac juro: Cetera item omnia a Sacris Canonibus, & Oecumenicis Conciliis, ac præcipue a Sacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitanter recipio, atque profiteor, ſimulque contraria omnia, atque hæreſes quaſcumque ab Eccleſia damnatas, & rejectas, & anathematizatas ego pariter damno, rejicio, & anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo ſalvus eſſe poteſt, quam in præſenti ſponte profiteor, & veraciter teneo, eamdem integram, & inviolatam uſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſime (Deo adjuvante) retineri, & confiteri, atque a meis ſubditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum. In correptionibus judicialibus gravium criminum, & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, deſtitutionibus, & repulſionibus faciendis de perſonis dicti Ordinis fideliter ſecundum Deum, & regulam Beati Franciſci, puramque & rectam conſcientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) adnitar ſtudioſiſſime, ut Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum obſervantia in Religione exquiſite vigeat, itaut de cultu divino, & de regulari diſciplina, ſi quid ad meliorem formam redigendum comperero, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, & induſtria deſideretur.

Ego idem F. N. ſpondeo, voveo, ac juro, ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Præces dicendæ. Obedientia præſtanda.

10. Peracta Fidei Profeſſione; Generalis Miniſter electus ad Altare majus accedens, conſuetas preces, ac orationes dicat, ſtatimque ſedens, univerſos Fratres obedientiam ſibi præſtantes amplectatur, quo interim Cantores Antiphonas, & Hymnos, prout in Rituali noſtro habetur, ſolemniter cantent.

11. Li-

11. Licet autem Generali Miniſtro electo alia confirmatione opus non ſit, nihilominus ſi Generale Capitulum extra Urbem celebretur, poſt electionem factam, Nuntius ad Summum Pontificem, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, totius Capituli nomine cum literis electionem ipſam, aliaque Capituli geſta, & gratiarum actiones referentibus deſtinetur.

Electionis nuntius ad Pont.

12. Si vero Generalis Miniſter electus abſens fuerit, electionis ſuæ accepto decreto; præſente ejus loci, ubi eum eſſe contingat, Fratrum Conventu, fidei profeſſionem, cum juramento præſcripto in manibus Superioris illius Provinciæ ſtatim emittere teneatur, moxque Generalatus officio, ac poteſtate plene, abſolute, legitimeque fruatur, potiatur, fungatur, & gaudeat.

Si electus Generalis abſens fuerit quid?

13. Si autem Generalem Miniſtrum noviter electum longius extra Italiam abeſſe contigerit, donec hujuſmodi electionis de ſe, ut præfertur, factæ decretum accipiat, Præſidens ipſe Capituli, ſive Vicepræſidens ab ipſomet inſtitutus, aut alius quiſpiam a Sede Apoſtolica deputatus plenariam gubernandi Ordinem facultatem, ac poteſtatem habeat. Quod ſi infra triennium Generalem Miniſtrum ſic infirmari contingat, ut de vita ipſius ſuſpicari rationabiliter poſſit, coram Socio, & Secretario Ordinis, item illius Provinciæ (ſi aderit) Provinciali Miniſtro, ejus Conventus Guardiano, aliiſque nonnullis diſcretis ejuſdem Conventus Patribus Sigilla Ordinis, ceteraque omnia, quæ ad Religionem ſpectaverint, fideliter reſignare teneatur. Eaque in arca trium clavium a dictis Patribus conſerventur, & uſquequo per Apoſtolicam Sedem de Apoſtolico Vicario proviſum fuerit, fideliſſime aſſerventur.

Si multum abſens ſit Generalis electus, quis ejus vices gerat.

Si Generalis vita in diſcrimine ſit quid faciendum.

14. Quicumque tamen Ordinis regimini Apoſtolica fuerit auctoritate præpoſitus, ſi Generalis Miniſter ante Feſtum S. Michaelis menſe Septembris obierit, Miniſtrorum, & Cuſtodum univerſitatis ejus obitum ſignificare, futurique Capituli Generalis pro Feſto Pentecoſt. proxime ſequenti celebrationem abſque ulla dilatione intimare, ad

Obeunte Generali quando celebrandum Capitulum.

eamque Vocales, & Electores omnes convocare teneatur. Si vero præſcripto S. Michaelis Feſto tranſacto, Generalis deceſſerit, ejus dumtaxat obitum ſingulis Provincialibus Miniſtris denuntiet, Generale tamen Capitulum ad annum proxime ſequentem (niſi tamen eo anno celebrari debuiſſet) differatur. Eoque loco, ubi a Generali Miniſtro præterito Capitulo fuerat intimatum, niſi Summus Pontifex aliter expedire judicaverit, celebretur.

Vicarii Generalis auctoritas

15. Vicarius autem Generalis hujuſmodi eadem prorſus auctoritate, poteſtate, favoribus, honoribus, oneribuſque & privilegiis, aliiſque indultis, quibus Generalis Miniſter fruebatur, quouſque novi Generalis electio compleatur, & ipſe libere, abſolute, ac plenarie perfrui poſſit, & valeat.

Idem ſervandum ſi aliter vacet Generalis Offic.

16. Id ipſum in quacumque extra Capitulum vacatione, ſive per mortem, ſive per renuntiationem, ſive per promotionem, ſive alia quacumque ex cauſa occurrat (niſi tamen aliter Summus Pontifex judicaverit) inviolate ſervetur.

De his, quæ poſt Miniſtri Generalis electionem agenda ſunt.

TITULUS X.

Generalis electi ſermo.

1. GEneralis Miniſter electus, ubi primum commode fieri poterit, poſt exhibitas Deo debitarum gratiarum actiones in loco Capituli Fratres omnes ad regularis vitæ cultum, Populorum ædificationem, ad exactam Conſtitutionum obſervationem, Religioniſque ſplendorem efficacioribus verbis omni charitatis ardore cohortetur, profanas pompas, vanas acclamationes, immodeſtos quoſcumque actus contemnat, ſevereque damnet. Æternam benedictionem iis impertiat, qui ſancte in Ordine, & laudabiliter vixerint, fideliterque in ſua vocatione perſeveraverint; Apoſtatis vero (ſi qui fuerint) æternam maledictionem nominatim etiam, niſi reſipuerint, comminetur.

De Auditoribus cauſarum, & Promotoribus Capitularibus.

TITULUS XI.

1. GEneralis ad arbitrium ſuum in Capitulo Generali quatuor, aut plures eliget Provinciales Miniſtros, ſeu alios ex Patribus prudentes, rerumque experientia inſigniores, quibus in duas Claſſes diſtinctis, Provinciarum, Regionumque ratione habita, cauſas omnes, tam civiles, quam criminales tum Fratrum, tum ſæcularium ad Capitulum quomodolibet ſpectantes cognoſcendi poteſtas, & cura demandetur. Hique cauſarum propterea Auditores appellentur. *Auditorum deputatio, & poteſtas.*

2. Civiles cauſæ ſtatim tranſigantur, ac decidantur, deciſiones vero in peculiari libro, ad hunc dumtaxat effectum deſtinato, conſcribantur, propriarumque ſingulorum Auditorum hujuſmodi manuum ſubſcriptionibus firmentur. *Civiles cauſæ terminentur. Determinatio libro notetur.*

3. Criminales autem, poſtquam diligenter cognitæ fuerint, ſeduloque ab ipſis Auditoribus examinatæ, ad Generalem Miniſtrum rejiciantur, eique Auditores ſuos ſenſus aperiant, tum vero Generalis Miniſter diffinitivam ex inſtituto ſententiam ferat, quoſve innocentes repererit, abſolvat; quos autem culpis obnoxios, reos declaret, & puniat. *Criminalium judicium ad Generalem ſpectat.*

4. Præſenti tamen decreto ſtatuitur, ne quis cauſas quaſcumque, quæ in Capitulo Provinciali, vel per ipſum Provincialem Miniſtrum expediri poſſunt, ad Generale Capitulum, ſeu cauſarum Auditores hujuſmodi transferre, ſive traducere audeat. Qui ſecus fecerint, non modo non audiantur, ſed pro temeritate ad Generalis arbitrium puniantur. *Cauſæ ad Provinciales pertinentes.*

5. De appellationibus autem, quæ in Capitulis, tam Generali, quam Provincialibus ſæpius a quibuſdam interponi ſolent, decernitur, ne quoad effectum devolutivum ullatenus impediatur, quoad effectum tamen ſuſpenſivum omnino tollantur, ita- *Appellationum admiſſio.*

ut

ut appellatione quacumque non obſtante, omnia, ſingulaque Capituli acta perficiantur, deincepſque ſi minus canonice facta fuerint, Generalis Miniſter cognoſcat, ac prout de jure diffiniat. Idem decernitur, ſi forte fieret ad Summum Pontificem, & Apoſtolicam Sedem appellatio. Contingit enim interdum aliquos reperiri, qui ex quacumque cauſa appellationes hujuſmodi interponunt, ſicque omnia in Capitulis pertractanda perturbare, & inania reddere conantur: quod cum non ſine magno Ordinis detrimento, ac dedecore fieri poſſit; ad horum pervicaciam retundendam decretum hoc ſancitum eſt, quod ab omnibus omnino ſervandum eſſe mandamus.

Appellantium pertinacia tollenda.

Ordo cognitionis cauſarum. Cauſæ Apoſtatarum.

6. Capituli Generalis perdurante tempore omnes Auditores præfati ad cognoſcendas, examinandaſque cauſas quotidie congregentur; in eorum ſententiis proferendis per ſuffragia ſecreta ſemper procedant. Auditores inſuper Apoſtatarum eodem modo deputentur.

Promotores, & Examinatores Capitulares.

7. Examinatores præterea ad verbi Dei prædicationem, ad Confeſſiones audiendas, ad ſacros Ordines, & ad habitum Religionis promovendum inſtituantur. Horumque munus ſit cauſas cognoſcere, ad examen ſingulis Capituli diebus convenire, & illud cum opus fuerit, exercere, omniaque, & ſingula propriis manibus adnotare, eaque adnotata ad Generalem Miniſtrum pro diffinitiva reſolutione deferre.

Pro ſtudiis.

8. Ad Ordinationes autem, ſive Gymnaſiorum diſpoſitiones ſex item Regentes præcipui, ſeu alii idonei Patres ad Generalis arbitrium deſtinentur, iſti vero, prout occaſio poſtulaverit, debitis horis quotidie Capituli tempore congregati ea, ad quæ deſtinati ſunt, exequantur, & executiones factæ in peculiari libro adnotentur, propriiſque exequentium manibus ſubſcribantur, & Generali Miniſtro tradantur.

Eorum munus.

Ratiocinatores Capitulares.

9. Tres itidem ex Inſigniorihus Ordinis Patribus ſtatus omnium Religionis Conventuum reviſores deſtinentur. Singuli vero Provinciales Miniſtri ſingularum Provinciarum ſtatum, ut ſuperius decre-

tum

tum eſt, ad eos ſummatim deferre teneantur.

10. Quibus bene viſis, & ab hujuſmodi Reviſoribus conſideratis, de his omnibus Generalem Miniſtrum certiorem faciant, ipſeque prout melius judicaverit, arbitrio ſuo juxta Conſtitutionum decreta diffiniat. *Deciſio Generalis.*

De Procuratore Generali eligendo.
TITULUS XII.

1. POſt Miniſtri Generalis electionem diebus proxime ſequentibus, quoad Generale Capitulum perduraverit, omnes, & ſinguli Religionis Diffinitores, una cum Præſidente Capituli Generalique Miniſtro ad Diffinitorii locum, ſanctiſſimo Miſſæ Sacrificio (ut decet) præmiſſo; ſignoque dato, de aliis quoque rebus, & electionibus tractaturi conveniant. Cuſtodibus tamen Provinciarum; itemque ſacri Aſſiſienſis Conventus Cuſtode, Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, ac etiam Capituli Generalis Guardianis; qui in electione dumtaxat Generalis Minſtri Electores exiſtunt, exceptis. *Vocales excluſi.* *Seſſio hujus electionis.*

2. Feria itaque ſecunda, ubi (præmittendis de more; ut ſupra præmiſſis) ad ſolitum Diffinitorii locum convenerint, de Procuratoris Ordinis electione agatur. *Conveniant ad locum.*

3. Ad nutum igitur Præſidentis, qui aliqua prius, ſi videbitur, de electione hujuſmodi verba faciat, Procurator Ordinis tunc exiſtens aſſurgat, & coram illo genuflexus palam de ſuis erratis, ac negligentiis humiliter ſe ipſum accuſet; itemque ad Præſidentis mandatum e Diffinitorio egrediatur. Egreſſo Procuratore Ordinis, an adſit, qui adverſus Procuratorem quidquam habeat deferendum, trina proclamatione interroget; ſicque cum ceteris circa Procuratoris vitam, mores, merita, qualitates examinet, matureque diſcutiat, & an hujuſmodi Procurator ſecunda vice ſit adſumendus, an potius cum alterius ſubrogatione amovendus, de Diffinitorum conſilio determinet. *Procuratoris Ordinis Syndicatio.* *De ſubrogatione alterius, vel confirmatione diſceptatio.*

4. Si quid vero probetur, quo puniendus ſit, ad idem Officium ſecunda vice illum aſſumere, eique in *Si pœnas mereatur,*

quid agendum. In Diffinitorio locum dare minime liceat, deinceps bene conſideratis, probatiſque cauſis, ob quas pœnis afficiendus fuerit, eis prout de jure plectatur.

Si nihil contra actum ſit ſuo loco ſedeat&c. 5. Ceterum ſi nulla correctionis, nullaque punitionis aderit cauſa, ad Diffinitorium revocetur, ſolito ſuo loco inter alios ſedeat, vocemque activam in Officialium electionibus, aliiſque capitularibus actionibus legitime habeat.

Diffinitorii accurata diſquiſitio. 6. Antequam igitur ad novi Procuratoris Ordinis electionem deveniatur, cauſæ, ob quas prior eſſet deponendus, juxta harum Conſtitutionum Decreta inferius poſita Tit. ſequenti coram omnibus perlegantur, ſeduloque animadvertant Electores, ne iiſdem cauſis detentum, convictum, ſeu convincendum denuo eligant; alias electio eo ipſo irrita ſit, & nulla.

De cauſis depoſitionis Procuratoris Ordinis.

TITULUS XIII.

Vitæ relaxatio. 1. SUnt autem potiſſimæ, & ſufficientes ejus amotionis cauſæ, quando ſcilicet, timore Domini poſtpoſito, vitam ſolutiorem duceret ab inſtituto religioſo alienam.

Reformationis negligentia. 2. Quando ipſe præ ceteris irreformatus reformationi Ordinis totis viribus non faverit, & a regularis diſciplinæ obſervantia aberraverit, & ad eam promovendam operam ſuam fideliter præſtare coram Summo Pontifice, & Cardinalibus aperte neglexerit.

Circa cauſas Ordinis incuria 3. Quando in rebus Ordinis ita remiſſus fuerit, ut ex ipſius negligentia, & incuria aliquid contra Ordinis libertatem impetratum fuerit, vel aliquod privilegium ablatum.

Conv. ablationis permiſſio. 4. Quando (non faciendo quod in ſe eſt) Conventus a Miniſtrorum Religionis obedientia auferri permiſerit.

Transgreſſionum circa venientes Romam toleratio. 5. Quando abſente Generali Fratres vagos, & diſcurrentes, qui ſine legitima Superiorum licentia ad Urbem venerint, debitis modis non ejecerit, ac puniri curaverit.

6. Quan-

6. Quando in adminiſtratione pecuniarum, aut expenſarum fraudem aliquam commiſerit, vel alias dolo, aut lata culpa in ea re deliquerit. *Bonorum defraudatio.*

7. Quando contra Generalem Miniſtrum conſpiraverit, aut conſpirantes non revelaverit, & puniri curaverit. *In Generalem conſpiratio.*

8. Quamobrem mandatur Miniſtro Provinciæ Romanæ, & Guardiano Romæ, ut ſuis literis Generalem (fortaſſe abſentem) illico moneant, ſi Procurator in jam dictas, vel ſimiles culpas incidiſſet. Si vero tam Provincialis, quam Guardianus prædicti in hoc negligentes ſe præbuerint, ab officio ſuo per ſex menſes ſuſpendantur. *Super culpas Procuratoris Ord. invigilatores.*

9. Miniſter vero Generalis juridico proceſſu formato deponere poteſt Procuratorem de prædictis, & aliis culpis accuſatum, & alium ſubrogare; ſicuti etiam, ſi Procurator aliquo longiori morbo detineretur, aut alias ſic impediretur, quominus ſuo muneri utiliter ſatisfacere poſſet, per eumdem Miniſtrum Generalem alius ſufficiens, & idoneus ſubrogandus erit, qui Coadiutor appelletur, & ceſſante infirmitate, vel impedimento, illius etiam ſubrogatio ceſſet. *Depoſitio ab officio.* *Subrogatio alterius.*

10. Similiter decernimus, ut Miniſter Generalis poſſit (ſi mori contingat Procuratorem) conſulto Protectore, & Aſſiſtentibus, in ejus locum alterum idoneum ſubſtituere, & ſubſtitutus, vel cauſa mortis, vel cauſa depoſitionis propter aliquod crimen Procurator item appelletur, & in eo officio uſque ad Capitulum Generale permaneat. *In caſu mortis ſubſtitutio alterius.* *Ejus nomen & duratio.*

11. Volumus autem, ut ad evitandam diſcordiam unus tantum ſit Procurator, non autem plures, niſi pro Ultramontanis Provinciis alterum conſtituere neceſſe ſit. *Unicus Procurator, vel quando geminatus.*

De qualitatibus Procuratoris Generalis.

TITULUS XIV.

1. IN electione Procuratoris Ordinis ſciant Electores ad hoc officium aſſumendum non eſſe, qui ſecundo triennio antea confirmatus eſt, *Qui eligi non poſſit.*

Qualis debeat. niſi ab eo officio abſoluto triennium aliud ſine officio tranſegerit, ſed alium in nomine Domini eligendum eſſe. virum ſcilicet prudentia præditum, doctrina conſpicuum, rerum uſu probatum, negotiis gerendis aptum, fidelem, promptum, ſollicitum, bonæ famæ, amabilem, affabilem, qui conſpectui Summi Pontificis, & Cardinalium apparere poſſit, qui Religionis muneribus, & omnibus, quæ exercuit, laudabiliter functus fuerit, qui non ſit cupidus, & ambitioſus, paratus pro Republica Ordinis, & pro obſervantia, & defenſione Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum omnia perpeti incommoda. *Ætas.* Ætatis ſit quadraginta annorum, vel circa, qui & latini ſermonis facundia, & elegantia polleat, quippe in Capella Sanctiſſimi Orationem habere, & in loco Sapientiæ Romanæ promovendos ad Sacræ Theologiæ Doctoratum examinare valeat. *Eloquentia.* In Regularium materiis exercitatus, ad caſus occurrentes enodandos aptus, & idoneus. *Doctrina.*

De electione Procuratoris Ordinis.

TITULUS XV.

Suffragia electionis. 1. PRælectis cauſis depoſitionis, itemque titulo de qualitatibus, pro ejus electione ferantur ſuffragia. In quem vero ſupra medietatem vota conſenſerint, is Procurator Ordinis jure cenſeatur electus.

Quid jurare debeat. 2. Decernitur tamen, ut Procuratori Ordinis ſtatim electo, nondum autem confirmato decreta omnia, quæ infra de authoritate, & officio Procuratoris Ordinis ſtatuuntur, perlegi debeant. Eaque jurejurando obſervaturum ſe ſpondeat; alioquin electio irrita ſit, & nulla, nullumque robur, aut vigorem obtineat.

Formula Profeſſionis, & juramenti Procuratoris Ordinis.

EGo Frater N. Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, & Reverendiſs. Patris Generalis Mi-

Miniſtri in Romana Curia Procurator electus promitto eſſe fidelis dicto Ordini, & Reverendiſſimo Patri Generali, ac ejus Officio, & Succeſſoribus canonice intrantibus, in ſumendis, proſequendis, & defendendis cauſis omnibus commiſſum mihi officium tangentibus. Nec unquam verbo, ſcripto, vel facto conſiliarius ero alicujus conſilii, tractatus, aut informationis, quæ in fraudem dicti Ordinis, vel ipſius Generalis Miniſtri, aut Succeſſorum ſuorum utcumque poſſint, & valeant redundare, & in commiſſo mihi Procuratoris officio, quam fideliſſime potero, & novero, ſecundum Deum, & rectam conſcientiam, me habebo.

„ *Præterea teſtem invoco Dominum Jeſum Chriſtum, cui jurejurando firmiter promitto, me dignitatem ullam; maxime Generalatum in Religione non eſſe ambiturum, neque ad eum obtinendum paſſivam vocem unquam petiturum, aut acceptaturum niſi elapſo poſt abſolutum meum officium triennio. Inſuper promitto nunquam immediate, vel mediate me petiturum abſolutionem, ſive diſpenſationem ab hoc juramento ad effectum cujuſcumque dignitatis conſequendæ. Juro itidem me obſervaturum omnia decreta pro reformatione Procuratoris Generalis Ordinis facta, & approbata: ſic me Deus &c.*

De qualitatibus, & electione aſſiſtentium Generalis Miniſtri, Socii videlicet, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVI.

1. SOcius, & Secretarius Ordinis, ut ii ſint, quibus hoc generalis aſſiſtentiæ munus merito conferatur, debent in primis eſſe vitæ innocentia, uſu rerum, ac doctrina conſpicui, ejuſque bonæ apud omnes exiſtimationis; ut Fratres de eis in Religione optime ſentiant. Sint itaque Sacræ Theologiæ Magiſtri, ad ſpiritualium rerum ſtudium quam maxime propenſi, in Decretis, & conſtitutionibus Religionis verſati, prudentiaque inſignes. *Aſſiſtentium qualitates, & doctrina.*

Socii conditio. 2. Socius Ordinis ejus experientiæ, & qualitatis ſit, ut Provincialatus, vel ſaltem in inſignioribus Conventibus Guardianatus munere laudabiliter perfunctus ſit, *Ætas.* ætatis vero quadraginta circiter annorum.

Secretarii eruditio. 3. Secretarius autem Ordinis iiſdem prudentiæ inſignibus conſpicuus ſit, latiniſque, & politioribus literis eruditus, *Ætas.* ætatis vero triginta annorum.

Aſſiſtentium exigentia. 4. Ut ea igitur, quæ ad rationem officii ſui pertinent, facilius, & accuratius perficere poſſit Miniſter Generalis, tuncque maxime, cum res aliqua incidit gravis, & difficilioris momenti, præ ceteris, quos (ut infra) debet Conſultores adhibere, Patres duos penes ſe habere perpetuo tenetur veluti Aſſiſtentes, quorum conſilio, & in rebus gravioribus inferius aſſignandis conſenſu utatur.

Nomina. 5. Horum alter Socius, alter vero Secretarius Ordinis appelletur, qui ambo tamquam Aſſiſtentes Generali in rebus agendis aſſiſtere, illumque quoquo ſe verterit, comitari debebunt. Idcirco (quoad fieri poterit) aliis negotiis non occupentur, quibus ab officio ſibi injuncto notabiliter abducantur, & impediantur. *Munus.* Neque ſeparentur a Generali, niſi mittantur vel ad celebrandum Capitula Provincialia, vel aliis ob graviſſimas cauſas.

Officii duratio, & ejus terminus. 6. Eorum officium ſit triennale; completo triennio, poſt electionem Procuratoris Ordinis in Capitulo, ſeu Congregatione Generali intermedia debeant ipſi quoque officio ſuo renuntiare, & Syndicatum ſubire; deinde vel ipſi ſecunda vice, vel alii de novo eligantur. Eorum electio fiat a Diffinitorio per ſuffragia ſecreta, ut dictum eſt; *Quomodo deponi poſſunt.* Datur tamen facultas Miniſtro Generali, eos, vel aliquem eorum, æqua accedente, & rationabili cauſa cum Illuſtr. Protectore communicanda, ab officio ſuſpendendi, atque etiam de conſenſu præfati Illuſtriſſimi penitus removendi & alios ſubrogandi.

Decreta ab illis obſervanda. 7. Facta eorum electione, Decreta, quæ ad illorum officium ſpectant, inferius Tit. ſeq. præſcribenda legantur, deinde jurent ea ſe obſervaturos:

quod

quod ſi jurare recuſent, confirmari non poſſint, & eorum electio nulla ſit, & irrita. *Et eorum juramentum.*

De auctoritate, & officio Socii, & Secretarii Ordinis.

TITULUS XVII.

1. AD Socium pariter, & Secretarium Ordinis ſpectat a Generalis Miniſtri latere numquam abeſſe, eique ſemper aſſiſtere, debitaque cum reverentia, modeſtia, ac libertate ſuam in arduis caſibus ſententiam illi aperire. *Aſſiſtentium præſentia.*

2. Caſus vero præcipui, in quibus Generalis Miniſter horum duorum nedum conſilium, ſed & conſenſum adhibere tenetur, ſunt ſequentes, cum videlicet agitur *Quando exigitur conſilium Aſſiſtentium. Clement VIII.*

De Guardianorum electione in Conventibus de menſa Generalis extra Capitulum.

De Viſitatoribus, & Commiſſariis in Provinciis deputandis.

De promovendis ad Sacræ Theologiæ Doctoratum, ſi contingat.

De pœna perpetui, vel ſupra annum carceris.

De pœna triremium, vel ergaſtuli.

De pœna exilii ſupra biennium.

De privatione officii Provincialatus, aut Guardianatus primæ Claſſis, vel longioris temporis ſuſpenſione à legitimis actibus Ordinis.

De acceptione, & receptione novi loci, & Conventus, ſi gravis neceſſitas urgeat, extra Capitulum.

Omneſque præterea conſimiles caſus, in quibus tum pro gravitate, & magnitudine rei, tum pro aliis hujuſmodi circumſtantiis Aſſiſtentium conſenſus opportune requirendus videretur.

3. Conſilii vero hujuſmodi, ſenſuſque præſtiti teſtimonium in ſingulis expediendis actibus, literis patentibus, ſententiis, conceſſionibus, & aliis quibuſcunque Secretarius Ordinis in hæc verba, prout *Hujuſmodi conſilii mentio.*

rei qualitas poſtulaverit, adjungere teneatur, *De conſilio, vel conſenſu ſuorum Aſſiſtentium &c.*

Clemens VIII. *Dum conſilia ſunt varia quid?* *Decreta abſque hoc conſilio.*

4. Si vero contingat horum ſuffragia eſſe diverſa, Generalis Miniſter eam tunc ſequatur ſententiam, quæ magis ſibi placuerit.

5. Si autem in hujuſmodi caſibus abſque Aſſiſtentium (ut præfertur) conſenſu quidpiam Generalis Miniſter attentare præſumpſerit, eo ipſo irritum ſit, poſſitque Generalis ad Protectoris arbitrium reſpective puniri.

Secretarius ſcribat Patentes. *Liber regiſtri.* *Liber Facinoroſorum & delatorum.* *Privilegia.*

6. Secretarii præterea Ordinis peculiaria munera ſunt, patentes (ut ajunt) Miniſtri Generalis literas propria manu ſcribere, nomine ſuo in calce munire, eaſque in libro Regiſtri ad hoc dumtaxat deputato diligenter referre; in alio item libro Fratres omnes facinoroſos ad Generalem Miniſtrum quacumque via, & modo delatos adnotare, ibique accuſationes, querimonias, quæſtiones omnes ad Miniſtri Generalis Tribunal quoquo pacto obvenientes, compendioſe (clare tamen) die, menſe, anno, nomineque ſedulo adnotatis, deſcribere.

7. Durante eorum officio, utrique totius Religionis temporanei Deffinitores ſint, ſicut & Ordinis Procurator, itaut ipſi in omnibus Capitulis tam Provincialibus, quam Generali votum habeant. Expleto vero officio, dummodo in eo ſeſe laudabiliter geſſerint, nativarum Provinciarum perpetui Diffinitores remaneant, ac ſi nativarum Provinciarum Provinciales extitiſſent.

Poteſtas eis competens.

8. Nullam tamen, ſive actualiter Generali Miniſtro aſſiſtant, ſive alibi etiam pro cauſarum, negotiorumque Religionis expeditione commorentur, ordinariam poteſtatem in Ordinem habeant, ſed delegatam dumtaxat, prout eis Generali Miniſtro delegare placuerit.

Negotia Religionis non revelent. *Non conſpirent in Generalem.*

9. Neuter illorum præterea de Religionis negotiis ad alios literas ſcribere, ſeu ad ſeſe ſcriptas recipere abſque Generalis Miniſtri licentia poſſit: ſi quando tamen ſeu hujuſmodi literas ſcripſiſſe, vel recepiſſe, aut in Religionis pernitiem, vel Generalis damnum quidpiam, tum verbo, tum ſcriptis atten-

attentaſſe, ſive ſecreta ſibi commiſſa revelaſſe legitime convicti fuerint, eo ipſo ab officiis deponantur, ad eaque ulterius exercenda nullatenus admittantur. *Pœna depoſitionis.*

De Viſitatoribus Provinciarum ſub finem triennii deſtinandis.

TITULUS XVIII.

1. CUm nihil ſit, quod ad rectum totius Ordinis regimen magis conferat, quam frequens per idoneos viros, regularisque diſciplinæ cupidos Viſitatio, qua omnium Religionis Conventuum, ſingularumque Provinciarum vivendi ratio exploretur; decernitur propterea, ut Generalis Miniſter, vel per Viſitatores univerſam Religionem, quemadmodum & Provincialis totam Provinciam, ex officio viſitare debeat, Provincialis ſingulis annis, Generalis autem ſex annorum ſpatio. Quod ſi nondum completa Viſitatione novus Generalis expleto ſexennio deligeretur, ubi Prædeceſſor deſierat, inde ſucceſſor Viſitationem auſpicetur, & proſequatur. *Viſitationum neceſſitas.* *Generalis & Provincialis viſitatio ordinaria.*

2. Decernitur præterea, ut unaquæque Provincia ſingulis quoque trienniis ſub finem cujuslibet Provincialatus generaliter viſitetur. Si itaque per ſeipſum Generalis Miniſter, aliis neceſſario detentus negotiis, hoc præſtare nequiverit, Patres, qui & Magiſterii inſignibus, & vitæ probitate, & regularis diſciplinæ zelo, aliiſque conſpicuis conditionibus in Religione emineant, dummodo illius Provinciæ, quæ viſitari debet, non ſint, ad id muneris eligere, ac deputare debeat. *Viſitatorum miſſio loco Generalis.*

3. Hi vero ſub finem (ut præfertur) triennii infra quatuor ultimos cujuſcumque Provincialatus menſes ante futuram Provincialis Capituli celebrationem aſſignatas ſibi Provincias viſitare teneantur. In hujuſmodi viſitationibus autem Miniſtrorum Provincialium gubernandi rationem exacte perquirant, recta ne, an prava ſit, ut juxta methodum ſibi præſcriptam Generalem Miniſtrum opor- *Viſitandi tempus.* *De Provincialis regimine inquirant.*

Referant opportuna portune moneant, & Comitiorum Provincialium tempore, quæ referenda fuerint Diffinitorio Provinciali, fideliter referant, ut Provinciales Miniſtri in ſyndicatu eorum juxta Viſitatorum relata conſequantur laudem, vel correctionem ſubeant.

Viſitatores Provincialibus mandata oſtendant. 4. Provinciales itaque Miniſtri Viſitatores Provinciarum ſuarum a Generali Miniſtro opportune petere, eoſque cum in Provincias advenerint, benigne, ac peramanter excipere teneantur. Ipſi vero Viſitatores non prius viſitationem aggredi, quam cum ipſarum Provinciarum Ordinariis egerint, eiſque Generalis Miniſtri commiſſiones oſtenderint; ullo pacto præſumant.

De Viſitatoribus Generalibus Ultramontanis.

TITULUS XIX.

Eorum deputatio. 1. PRo Provinciis vero Ultramontanis Generale Capitulum Ultramontanum Viſitatorem Generalem deputare teneatur, qui etiam extra Capitulum ab ipſomet Generali Miniſtro conſilio Aſſiſtentium inſtitui poſſit.

Qui deputandi. 2. Ut autem minoribus impenſis, & ſalubriori fructu præfatarum Provinciarum viſitatio peragatur; decernitur; ut quantum fieri poteſt, Viſitatores hujuſmodi, vel ex his, qui actu earum Ultramontes Provinciarum Provinciales exiſtunt; vel aliis ex iiſdem Regionibus ſeu viciniotibus viri moribus, doctrina, exemploque vitæ inſignes; ac linguas maxime earumdem Provinciarum callentes, ſedulo deligantur.

De electione Provincialium extra Italiam.

TITULUS XX.

Provinciarum jus. 1. DEcernitur, ut Provinciæ omnes cum Ultramontanæ, tum Transmarinæ proprium ſibi Provincialem Miniſtrum eligere poſſint, & valeant, ac ipſo facto legitime eligant. Qua propter decernitur, ut Generalis Miniſter Fratres, vel

Magi-

Magiſtros alienæ Provinciæ Provinciis, quæ ſibi Provinciales (juxta harum Conſtitutionum Decreta) eligere poſſunt, Provinciales dare minime valeat. Hæ vero Provinciæ, quæ ex propriis vocalibus electionem habere non poſſunt, ut ſunt Provincia Romaniæ, Orientis, ac Tranſilvaniæ, & aliæ, ſi quæ ſint, quæ vocalium defectu electionem rite, canoniceque (ut præfertur) habere nequiverint, Provinciales ſibi deligere nullo pacto præſumant, ſed in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum ab ipſo Generali Miniſtro de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium inſtituantur, ac ut infra dicetur, profeſſionem fidei, & juramentum emittant. *Quales Provinciæ eligere non poſſunt Provinciales. Electio iſtorum.*

2. Ut autem ſic inſtituti a Generali Ordinis præfatarum Provinciarum Miniſtri omnibus privilegiis, favoribus, aliiſque honoribus, & indultis, quibus alii Provinciales in Ordine noſtro de jure, & approbata conſuetudine (juxta harum Conſtitutionum Decreta) potiuntur, fruuntur, & gaudent; & ipſi potiri, frui, & gaudere poſſint; decernitur, & ſtatuitur, ut ſaltem biennio in ſuis Provinciis permaneant, eaſque perſonaliter viſitent. Item quod cum Provinciale Capitulum, ſeu Capitularem Congregationem celebrare non poſſint, in deputandis Guardianis quatuor ſaltem ex inſignioribus illarum Provinciarum Patribus adhibeant, eaſque deputationes per ſuffragia ſecreta perficiant, non obſtante quavis alia conſuetudine, ſive uſu in contrarium, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis, aliiſque contrariis quibuſcumque: alias deputatio, ſive inſtitutio irrita ſit, nulliuſque roboris, vel momenti. *Horum Provincialium reſidentia. Quomodo Guardianos deputare debent.*

De electione, ac inſtitutione Provincialium Titularium in partibus Infidelium, & Hæreticorum.

TITULUS XXI.

1. SEraphica noſtra Religio, quæ velut Vinea Domini per totum orbem longe, lateque diffuſa uſque ad mare propagines, ac uſque ad flumina *Ratio deputationis*

Provincialium Titularium. mina ramos ſuos extendit, multas jam Provincias ab Infidelibus, ſeu Hæreticis occupatas, earumque religioſiſſima, innumeraque Monaſteria magno cum fidei detrimento non ſine mœrore amiſit. Cum autem occupata per Tyrannidem poſſeſſione, Jus neutiquam amittatur, Deique miſericordia ſuccurrente, ſperandum ſit brevi Provincias haſce ad Romanam fidem, Imperiumque Romanum reverſuras, ejuſdem S. R. Eccleſiæ exempla ſectantes, Provinciarum hujuſmodi Titulares

Provinciæ Titulares. Miniſtros eligi, inſtitui, ac deputari decernimus, & ordinamus, ac antiquæ proinde Religionis diviſioni inhærentes, ſequentium Provinciarum titulos perpetuo deinceps erigimus, erectoſque declaramus, & approbamus. Videlicet.

TERRÆ SANCTÆ	DANIÆ
ANGLIÆ	SAXONIÆ
HIBERNIÆ	HUNGARIÆ

Qualitates aſſumendorum ad hoc tit. 2. Ad hos igitur Provinciarum Titulos ii dumtaxat aſſumendi ſunt, qui iiſdem qualitatibus, ac inſignibus decorentur, quibus in tota Religione alios ad Provincialatus, ſive per electionem, ſive per inſtitutionem aſſumendos decoratos eſſe oportet: iiſdemque omnibus, & ſingulis privilegiis,

Privilegia. gratiis, honoribus, vocibus, indultis, exemptionibus, & præcedentiis, quibus alii Provinciales, tam alienarum, quam nativarum Provinciarum in Ordine noſtro fruuntur, & gaudent, ipſi quoque, ac ſi nativarum Provinciarum Provinciales exiſterent, legitime fruantur, & potiantur. Eoque pariter modo, ut ſuperiori titulo de Provincialibus extra Italiam deputandis, in Capitulo Generali eligantur, ſive extra Capitulum ab ipſo Genera-

Electio. li Miniſtro deputentur. Profeſſionemque Fidei, & juramentum, ut alii Provinciales, quibus per omnia æquiparantur, emittant.

For-

Formula Profeſſionis Fidei Provincialium Titularium.

Profeſſio Fidei.

E*Go Frater N. Ordinis Minorum Conventualium Provincialis electus (vel deputatus) Provinciæ N. firma fide credo, & profiteor omnia &c.* habetur ſupra Tit. de electione Miniſtri Generalis, eamque his verbis concludat.

Eamdem integram, & inviolatam uſque ad extremum vitæ ſpiritum conſtantiſſime (Deo adjuvante) retineri, & confiteri, atque a meis ſubditis (ſi quos unquam habuero) vel illis, quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit; curaturum.

In correptionibus judicialibus gravium criminum; & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, deſtitutionibus, & repulſionibus faciendis de perſonis dictæ Provinciæ (ſi quando fuerit opus) fideliter, & ſecundum Deum, & Regulam Beati Franciſci, ſecundum puram, & rectam conſcientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) totis viribus, totoque cordis affectu ſtudioſiſſime nitar, ut Jeſu Chriſti Domini noſtri, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Catholica Fides, Regulæ, & Conſtitutionum obſervantia in hac Provincia N. exquiſite colatur, & vigeat, ita ut ad verum Dei cultum, & regularem diſciplinam, quantum fieri poterit, ut Provincia hæc N. redigatur, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, atque induſtria deſiderentur.

Inſuper tibi Reverendiſs. Patri Minorum Generali, & ſucceſſoribus tuis canonice intrantibus ad Generalatus officium, quamdiu in obedientia, ac unitate Eccleſiæ fuerint, perpetuam ſubjectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque ſinceram me tibi ſanctiſſime præſtiturum jurejurando polliceor.

Præterea teſtem invoco Dominum Jeſum Chriſtum, quod omnia, & ſingula contenta in Conſtitutionibus, ac Decretis officium meum tangentibus (quantum in me erit) inviolate obſervabo, ac ut ab omnibus meæ cu-

turæ ſubjectis (ſi quos unquam habuero) exacte ſerventur, diligentiſſime curabo, nihilque fraudis, nihil inſidiarum, neque dicto, neque facto, neque ſcripto moliar contra te Minorum Generalem, vel Succeſſores tuos canonice intrantes; neque directe, vel indirecte, mediate, vel immediate præfecturas extra Ordinem noſtrum eccleſiaſticas, toto hoc mei Provincialatus tempore mihi procurabo.

Ita ego idem Frater N. ſpondeo, voveo, & juro: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia &c.

Horum Provincialium exercitia.

3. Ut autem non ſine laboribus hujuſmodi Provinciarum titulis, ac privilegiis quicumque Fratres fruantur, decernitur, & ſtatuitur, ut ad eos ii præſertim aſſumantur, qui pro Religione aſſidue laboraverint, ejuſque negotiis inſudaverint, ac illius utilitati tum ſtudiorum lucubrationibus, cum negotiorum occupationibus conſulerint. Qui vero actu hujuſmodi Provinciarum titulis, & privilegiis potiuntur, ſive in Provinciarum viſitationibus, ſive in commiſſionibus, aliiſque Religionis oneribus, & functionibus, a Generali Miniſtro exerceantur. Expleto vero Provincialatus hujuſmodi tempore; ad ſucceſſores Sigilla Provinciarum tranſmittere, eoſque (ſi quæ aderint) de earum negotiis certiores reddere teneantur. Ac deinceps nativarum Provinciarum Patres, perpetuique Diffinitores, ac ſi earum Provinciales extitiſſent, jure, legitimeque remaneant.

Expleto officio Sigilla tradant Succeſſori. Sint Patres Provinciæ.

De electione Cuſtodis Sacri Aſſiſienſis Conventus, & Guardiani Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe.

TITULUS XXII.

Electio, & ejus reiteratio.

1. CUſtos Sacri Conventus Aſſiſii, & Guardianus Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe, per ſecreta ſuffragia in Capitulo Generali eligantur, vel extra Capitulum a Generali Miniſtro de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium deputentur: ſi vero prudenter, religioſeque in adminiſtratione

ſe

ſe geſſerint, pro ſecunda dumtaxat vice (amplius vero nequaquam) præſcripto modo confirmari queant.

De electione Guardianorum Primæ Claſſis, & eorum qualitatibus.

TITULUS XXIII.

PRimæ Claſſis Guardiani ii dumtaxat in Ordine noſtro nuncupentur, qui Conventibus ex veteri, & immemorabili conſuetudinis privilegio a quampluribus generalibus Religionis Capitulis approbato ſub immediata Generalis Miniſtri protectione, curave poſitis, ab ipſomet Generali deputati, ſive in Capitulis Generalibus canonice electi legitime præſunt, iiſque generales Miniſtri cauſas ſibi viſas in unaquaque Provincia ad evitandas Commiſſariorum expenſas committere, ac demandare conſueverunt. Hi vero primæ Claſſis Conventus ex harum Conſtitutionum Decreto ſequentes ſunt, videlicet

Qui prima Claſſ. Guardiani.

Cauſarum commiſſiones eis demandantur.

CONVENTUS

Conventus Primæ Claſſis.

S. Antonii de Patavio	Aquilæ
Magnæ Domus Venetiarum	Peruſii
Bononiæ	Firmi
Ferrariæ	Urbini
S. Laurentii de Neapoli	Fani
Panormi	Bitunti
Meſſanæ	Liciæ
Mediolani	Trojæ
Brixiæ	Montis Leonis
Januæ	Cracoviæ
Ticini	Coloniæ
Taurini	Pragæ
Florentiæ	Viennæ
Senarum	Avenionis
Piſarum	

2. Horum itaque Conventuum Guardiani in Capitulo Generali, ſive Generali Congregatione ad annum dumtaxat eligantur; extra Capitulum autem,

Aſſiſtentes electionis.

tem,

tem, ſeu Congregationem ab ipſomet Generali; adhibitis tamen Socio, & Secretario Ordinis Aſſiſtentibus, Provinciali, ac duobus antiquioribus perpetuis Diffinitoribus illius Provinciæ, in qua hujuſmodi electionem fieri contigerit; nec non Guardiano ejuſdem Conventus, ac ſervatis ſervandis eligantur.

Pius V. *Confirmationes.* *Ætas.* *Qualitates.*

3. Hujuſmodi vero Guardiani ſecunda, & tertia vice, amplius vero nequaquam, in eadem Conventus Prælatura confirmari poſſint; ſint autem ad minus triginta, vel circiter annorum ætatis, & ſpectatæ vitæ, exemplaris diſciplinæ, prudentes, pacifici, benigni, liberales, in œconomia verſati, in temporalibus rebus ſolertes, in providendis, ac reparandis erroribus ſagaces, omnibus tum exteris, tum noſtratibus affabiles, ac ſuper omnia charitate præditi, & divinis obſequiis, ac Regulæ, & Conſtitutionum obſervantiæ quam maxime addicti.

Si quis velit opponere acclametur.

4. Expletis itaque in Capitulo Generali ſingulis (ut præfertur) electionibus, an adverſus electiones hujuſmodi, aut electas perſonas quidquam objiciendum ſit, trina de more acclamatio fiat; & ad reliquos actus canonice perficiendos deveniatur.

De reliquis Capituli Generalis actibus.

TITULUS XXIV.

Regentum electio. *Studiorum tabulæ.* *Provincialium nota pro ſtudiis.*

1. FActa Guardianorum electione, Collegiorum, Studiorumque Regentes per ſecreta ſuffragia deligantur; ac deinceps eorumdem Collegiorum, ac Studiorum tabulæ ordinentur. Quo vero citius actiones hujuſmodi perficiantur, neve longius æquo Capitulum protrahatur, ſinguli Provinciales Miniſtri ſingularum Provinciarum Patrum, ac Fratrum ſtudiis incumbentium, (ſive Magiſtri, ſive Baccalaurei, ſive Studentes fuerint) nomina, ætates, ſcientiam, ac ſufficientiam in tabella fideliter deſcripta ad Generalem deferant, Viſitatoreſque pariter ſtudiorum eamdem debitæ diligentiæ operam compleant.

2. Pro-

2. Provinciales poſthac Apoſtatarum, & incorrigibilium nomina proferant, quæ Provinciales omnes ſcriptis excipient, & ad ſuas Provincias deferent. Denique ea omnia, quæ tum univerſaliter, tum particulariter in adminiſtrationibus egerint, in ſcriptis fideliter adnotata exhibeant. Ceteraque omnia, quæ ad rectum Provinciarum ſuarum regimen ſpectant, coram Diffinitoribus diligenter aperiant. *Apoſtatarum, & incorrigibilium publicatio. Acta referant Provinciales.*

3. Diſquirat tamen Generalis Miniſter, num præſertim Provincialium quiſpiam in turpi proprietatis vitio contra Conſtitutionum Statuta ſordeſcat; num Fratres profugos in Provinciam exceperit, vel commorari, pacificeque degere paſſus ſit; num demum regularis diſciplinæ cultum, harumque Conſtitutionum obſervantiam pro viribus diligenter promoverit, ac denique quidquid laudis, & quicquid correctionis promoverit, diligenter ſcrutetur. *De Provincialium moribus inquiſitio.*

4. Defunctorum Fratrum nomina ſcriptis tradita ad omnes Provincias tranſmittantur, ut pro eorum animabus in earum Capitulis piæ ad Deum preces de more fundantur, eorumdemque præterea defunctorum Fratrum nomina publice coram toto Generalis Capituli Diffinitorio legantur. Quibus perlectis Pſal. *De profundis* cum ſolitis precibus, & orationibus recitetur. *Mortuorum Fratrum nomina, & preces.*

5. Mox autem totius triennii, tum a Generali, tum a Procuratore Ordinis accepti, & expenſi rationes dignoſcantur, Poſtea vero quam publice lectæ fuerint, & a toto Diffinitorio approbatæ, aliquot ex Provincialibus, aliiſque inſignioribus Patribus in hac arte peritis ab ipſo Diffinitorio deligantur, quibus eaſdem rationes recognoſcendi, & confirmandi auctoritas demandetur. Rationes autem præfatæ in librum Religionis (ut vocant) Magiſtralem referantur, & liber ipſe Sigillo Ordinis ſubſignetur, & in Archivio reponatur.

6. His omnibus jam expletis, litteræ ad Capitulum miſſæ reſignentur, publiceque aperiantur, & perlegantur; quidquid autem decernendum, ſeu decidendum fuerit, ſtatuatur; ac per deputatos Fratres in peculiari libello adnotetur. Si tamen reſpon- *Epiſtolæ ad Capitulum miſſæ.*

ſponſionibus opus ſit, maxime ad Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Prælatos, aut Principes, vel Communitates, ſtatim, nulla interpoſita mora, ſervato tamen Religionis jure, reſcribatur.

Qui Capitulo eleem. contulerunt. 7. Nominentur præterea, qui eleemoſynas Capituli Patribus erogaverint, quibus etiam inter cetera de more ſuffragia in ipſo Capitulo a Generali Miniſtro diſponenda, & a cunctis Fratribus adimplenda devotiſſime ſatisfiat.

Loci determinatio pro futuro Capitulo. 8. Poſtremo de loco futuri Generalis Capituli, ac etiam de loco, & ordine, ut infra ſtatuemus, futuræ Generalis Congregationis diligenter agatur; & diſponatur.

De fine, & dimiſſione Capituli Generalis.

TITULUS XXV.

Generalis cohortatio. 1. AD extremum igitur feria quinta poſt Pentecoſten ad ſolitum ſignum omnes tum Diffinitores, tum Privati generalis Capituli Fratres in unum conveniant, ibique a Generali Miniſtro exhortantis verba ſuſcipiant. Generalis vero Miniſter pro ſui officii munere omnes ad divinum obſequium, regularis diſciplinæ, Seraphicæ Regulæ, & Conſtitutionum obſervantiam, tum vero ad mutuam charitatem, & pacem, aliaſque religioſas virtutes, & obedientiam in primis adhortetur. Secretarius autem Ordinis, ſermone peracto, omnium ſive electorum, ſive inſtitutorum Superiorum, & Officialium ſeriem tabella conſcriptam publice legat.

Officialium tabula publicetur.

Generali negantes obedientiam. 2. Si quis vero Fratrum Generali Miniſtro canonice in eo Capitulo (ut præfertur) electo debitam reverentiam, obedientiamque ſubtraxerit, ſive verbo, vel ſcripto ei obediendum non eſſe, nec ipſum verum Ordinis Generalem eſſe quoquo pacto aſſerere præſumpſerit; vel ore blaſphemo de his, & ſimilibus diſputaverit, ſeu alicujus delicti prætextu ab illo obedientiam amovendam eſſe pertinaciter aſſeruerit, excommunicationis latæ ſen-

ten-

tentiæ pœnæ, aliiſque ad Generalis arbitrium ipſo facto ſubjaceat, nec a quopiam (unico Generali Miniſtro excepto) ullatenus abſolvatur, carcere ad hæc ad Generalis libitum maceretur, & cum demum de tali delicto per competentem Judicem convictus fuerit, pœnis a jure latis ſeveriſſime puniatur.

3. Suffragia demum pro vivis, defunctiſque Benefactoribus ordinentur, & ultimo loco, ſi quæ noviter factæ fuerint, aut ex jam factis abrogatæ, immutatæ, vel innovatæ Conſtitutiones e ſublimi loco altiori voce legantur, earumque tranſumptum Ordinis Sigillo munitum Provinciales Miniſtri in ſuas Provincias ad exactiſſimam obſervantiam deferant. *Piæ preces.* *Decret. publicatio.*

4. His tandem omnibus (ut præfertur) expletis, Fratres omnes flexis genibus generalem de more confeſſionem habeant, & a Generali Miniſtro abſolutionem accipiant. *Conſueta abſolutio.*

5. Reſervatorum caſuum, ac cenſurarum pro una tantum vice ſingulis Religionis Fratribus facultas concedatur; Indulgentia, quæ a Summo Pontifice conceſſa fuerit, promulgetur, ac demum benedictionem ſuam cunctis Fratribus tum præſentibus, cum abſentibus Generalis Miniſter impertiatur. Expletiſque poſt Canticum *Te Deum*, gratiarum actionibus, Generale Capitulum abſolvatur, ac unuſquiſque cum Dei benedictione religioſe diſcedat. Si quid tamen de bono Religionis ſtatu eſſet ulterius conſulendum, quicunque ad Generalis Miniſtri nutum juxta rei exigentiam detenti fuerint, nullo pacto recedant. Eademque capitularis dimiſſionis ſolemnitas in omnibus aliis Congregationibus, & Capitulis Provincialibus, ac etiam in Generali Congregatione ſervetur. *Indultum de Reſervatis Caſibus.* *Indulgentiæ promulgatio.* *Benedictio.* *Gratiarum actio & Capituli abſolutio.*

De Capitulo, ſeu Congregatione Generali.

TITULUS XXVI.

1. Capitulum Generale, ſeu Generalis Congregatio intermedia poſt expletum a Generali *Tempus.*

Miniſtro ſui Generalatus triennium de ſexennio in ſexennium in feſto ſacratiſſimo Pentecoſtes, vel circiter celebretur.

Loci determinatio. 2. Præcedens itaque Generale Capitulum, ubi proxime futura Congregatio Generalis habenda ſit, ſtatuat, & decernat. Adventante vero celebrationis tempore, debitiſque proviſionibus præparatis, *Citatio.* prævia citatione omnes, qui præfatæ Congregationi intereſſe debuerint, opportune a Generali Miniſtro evocentur.

Vocales. Vocales vero hujus Congregationis generalis ad evitandos immoderatos ſumptus erunt tantum infraſcripti, videlicet, Reverendiſſimus Pater Generalis. Admodum RR. PP. Provinciales-

S. Franciſci	Marchiæ	Calabriæ
Romæ	S. Nicolai	S. Angeli
S. Antonii	Mediolani	Procurator
Bononiæ	Januæ	Socius, &
Neapolis	S. Bernardini	Secretarius
Siciliæ	Tuſciæ	Ordinis.

Qui omnes eamdem omnino facultatem habeant, quam in ipſo Generali Capitulo omnes ſimul Provinciales habent, in ipſiſque tota Generalis diffinitorii facultas reſideat.

Quo ad locum & vocales poteſtas Generalis. 3. Si tamen Congregationis locus a Capitulo Generali præfixus non ſit, aut urgenti aliqua cauſa præfixum mutare contigerit, vel alios inſuper Religionis Patres, præter deputatos ob ardua fortaſſe negotia convocare neceſſe ſit, Generalis Miniſter, Ordinis Protectore conſulto, & locum præfigere, vel mutare, & alios quoque ad Congregationem vocare libere, ac licite poſſit, & valeat.

Præſidens. *Quæ in Congreg. fieri nequeunt.* 4. In hoc itaque Capitulo, ſeu Generali Congregatione intermedia Generalis Miniſter præſideat; ibique (ſecluſa Miniſtri generalis electione, ac novarum Conſtitutionum ſanctione, vel veterum abrogatione, ſive moderatione, quæ non niſi de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali non intermedio fieri poſſunt) electiones omnes tam Procuratoris Ordinis, quam Aſſiſtentium, & Guardianorum de menſa Reverendiſſimi, aliorumque Religionis Officialium, quæ in Generali Capitulo fieri ſolent, eadem

eadem ipſa auctoritate ab iis rite, recteque habeantur, eaque omnia, quæ in Capitulis Generalibus de ſexennio, ut ſupra, in ſexennium celebrandis, effici, ſtatuique ſolent, efficiantur, ac legitime ſtatuantur, eamdemque vim, & robur habeant, ac ſi in Generali Capitulo acta forent.

De poteſtate Diffinitorii Generalis.

TITULUS XXVII.

1 DIffinitorium Generale in Ordine noſtro eſt omnium Religionis Diffinitorum tum perpetuorum, cum temporalium aggregatio. Sunt autem, ut ſuperius decretum eſt, Religionis Diffinitores ii Patres dumtaxat, qui vocem electivam, ac reſpective deciſivam cum Præſidente Capituli, qui primus eſt Diffinitor, canonice habent. Perpetui Diffinitores ſunt Generales Miniſtri tam actualiter perſungentes, quam officio iam functi; itemque Vicarii Religionis Apoſtolici. Temporanei vero ſunt omnes tam nativarum, quam alienarum, ac etiam titularium Provinciarum Provinciales Miniſtri actuales, eorumque Commiſſarii, ipſis legitime (ut præfertur) abſentibus; itemque Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis. *Diffinitorii partes.*

2. Diffinitorii itaque Generalis ex prædictis Præſide, aliiſque perpetuis, & temporaneis Diffinitoribus conſtituti, ac in Spiritu Sancto legitime congregati maxima abſolutaque (ut paſſim ſuperius decretum eſt, nunc autem compendioſe ſtatuitur) in toto Ordine auctoritas eſt. Quamobrem ſingulari prudentia, inſigni pietate, zeloque decoratum eſſe oportet, quippe quod tanti ſit, ut tota ab ipſo Religio, tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus abſolute dependeat. *Summa Poteſtas.*

3. Poteſt autem generale Diffinitorium Generalis acta in ſyndicatu dijudicare, corrigere, & approbare, novumque Generalem Miniſtrum eligere, & deponere. *Super Generalem.*

Super omnes cauſas. 4. Generalis inſuper Miniſtri, Provincialium quorumcumque, aliorumque omnium, & ſingulorum totius Ordinis Fratrum cauſas, & querimonias audire, proſequi, decidere, ſpecialiterque committere.

Prælatorum poteſtatis coarctatio. 5. Generalis prætereà Miniſtri, aliorumque omnium Religionis Prælatorum, & Officialium auctoritatem arctare, præſcribere, & ampliare, prout ad regularem obſervantiam, regiminis opportunitatem, & Regulæ puritatem expedire judicabitur.

Nova Decreta. 6. Novas conſtitutiones, ſeu leges condere, præcepta, ac decreta ſancire, vetereſque leges pro opportunitate, ac indigentia, ſive Capitulorum Provincialium, vel etiam Generalium, ſive Prælatorum ſint, penitus abrogare, ſeu etiam immutare, & renovare.

Adminiſtrationum Calcolatores. 7. Generalis Miniſtri, & Procuratoris Ordinis expenſas judicare, acceptique ac dati rationes approbare, vel reprobare.

Ad conſeſ. conciones Ord. 8. Ad confeſſiones prærerea, & conciones, ad ſacros Ordines, & ad habitum Religionis admittere.

Actuum revocatio. 9. Gratias inſuper, & pœnas a quibuſvis Superioribus collatas, ſeu inflictas revocare.

Electiones, & deputationes. 10. Litteras quoque Cuſtodum legere, atque omnia de ſingulorum Provinciis ab illis relata diſcutere, Procuratorem, Socium, & Secretarium Ordinis, itemque primæ Claſſis Guardianos, Regentes omnes Collegiorum (unico dumtaxat Seraphico Romano Divi Bonaventuræ excepto) aliorumque primæ, ac ſecundæ Claſſis Gymnaſiorum, itemque Provinciarum Viſitatores, ac Ultramontanos Commiſſarios, ſive etiam Viſitatores legitime elligere, eorumque omnium, ac ſingulorum electionem in Generalem Miniſtrum compromittere, aliaque multa de jure, & approbata conſuetudine, & juxta harum Conſtitutionum decreta poteſt, & valet.

Di

De Generali Miniſtro expleto ſexennio.

TITULUS XXVIII.

1. GEneralis Miniſter, elapſo ſui officii ſpatio, ſi contigerit ut intra Clauſtra remaneat, totius Religionis ſit Pater, Conventum regulari diſciplinæ quam maxime accommodatum, ejus vita durante, ſibi deligere poſſit (Conventibus primæ Claſſis exceptis.) Superior vero a Capitulo, ſeu Congregatione Generali, velut ſi talis Conventus de menſa ipſius eſſet, ejuſque protectioni immediate ſubeſſet, ad ejus quoque inſtantiam deputetur. *Conventum eligere poteſt. Ejus Guardianus a Generali deputetur.*

2. Ab eo itaque Conventu quæcumque cum ad victum, tum ad veſtitum neceſſaria, ejuſque religioſo ſtatui accommodata diligentiſſime ſubminiſtrentur, duoſque Fratres Sacerdotem alterum in Socium, alterum vero Laicum in obſequium aſſumere ſibi poſſit, & valeat, qui quidem Reverendiſſimus cum duobus ejus Sociis Generali Miniſtro immediate ſubjiciuntur. *Neceſſariorum ſubminiſtratio. Socii.*

3. Nec deinceps peracto ſexennio ad alias Religionis Præfecturas promoveri poſſit, niſi forte intermedio abſoluto triennio Generalis iterum eligeretur, aut Vicarius Generalis ab Apoſtolica Sede inſtituerctur, Reverendiſſimi tamen titulum, dum vixerit, retineat. *Ad Præfecturas nequit promoveri vel quo modo. Titulus Reverend.*

De Auctoritate, & Officio Procuratoris Ordinis.

TITULUS XXIX.

1. AD hoc præcipue Procuratoris Ordinis munus in noſtra Religione jam diu viguit, ut cauſæ omnes, quæ ad Religionem ſpectaverint, ab eo fideliter curentur, totiuſque Ordinis jura, privilegia, gratiæ, immunitates, & favores, bonaque omnia Conventuum, & Fratrum ab eo quam diligentiſſime tutentur. Cauſas igitur omnes, & quæ agitandæ fuerint Romæ, omniaque totius Religio- *Ejus munus negotia Religionis, & Fratrum tractare.*

ligionis negotia omni conatu, omnique diligentia tranſigere, ac expedire præcipua ejus officii cura ſit. Singulis autem Fratribus cujuſcumque ordinis, gradus, ſtatus, vel conditionis extiterint, negotia hujuſmodi tractare, ſive ſeſe quomodolibet in eis intromittere penitus interdicitur, niſi de ipſius Generalis Procuratoris licentia, & conſenſu. Provinciales tamen Miniſtri actu exiſtentes, dum Romæ fuerint, Provinciarum, quibus præſunt, conſulto tamen prius, licet non conſentiente, vel etiam renuente Procuratore Ordinis, cauſas, & negotia tractare, agitare, ſeu quomodolibet expedire, libere, & licite poſſint, & valeant.

Provinciales negotia tractare valent.

Inventarium attinentium, ad Procuratorem Ord. & eorum conſignatio.

2. Antequam igitur Generalis Ordinis Procurator ſui officii munus excipiat, a Prædeceſſore ſuo omnia, quæ ad munus præfatum ſpectaverint, tum Ordinis privilegia, tum litteras, & inſtrumenta cauſarum, aliarumque ſingularum rerum ſtatum ſub Inventario, vel ſpeciali regiſtro coram Sanctorum duodecim Apoſtolorum Guardiano, aliquibuſque aliis diſcretis Patribus ad hoc ſpecialiter evocatis recipiat, inventarium autem hujuſmodi fideliter, ac diligenter conſcriptum, ac ipſius Procuratoris, Guardiani, aliorumque præfatorum Patrum ſubſcriptione firmatum in Archivio Conventus præfatus Guardianus aſſervari curabit, ut cum novum Procuratorem ad id muneris aſſumi contigerit, omnia ei eodem ordine aſſignentur.

Generali abſente munus Procuratoris.

3. Ad Procuratorem Ordinis, Generali Miniſtro abſente, Fratres omnes Romam advenientes quidnam negotii in Urbe habeant, examinare ſpectat. Quod ſi eos iis negotiis, quæ facile ab ipſo expediri poſſint, detineri cognoverit, eo ipſo dimittat, & ad eorum obedientiæ loca redire compellat.

Conſtitutionibus repugnantia impetrari non ſinat.

4. Hoc tamen ſuper omnia Procuratori Ordinis præcipitur, diſtricteque mandatur, ut totis viribus, totoque conatu diligentiſſime curet, ne a Fratribus (quicumque ii fuerint) aliquid quomodolibet obtineri ſinat, quod his Conſtitutionibus URBANIS adverſetur. Si quid vero quomodolibet extortum fuerit, nullatenus admittatur, & ſi fuerit opus,

ad

ad Apoſtolicam Sedem, ne quid adverſus ſanctiſſima hæc Religionis Decreta attentari incipiat, recurratur.

De reſidentia Procuratoris Ordinis.

TITULUS XXX.

1. PRocurator Ordinis toto ſuo triennali tempore in Urbe reſideat, ac in Conventu Sanctorum duodecim Apoſtolorum cum aliis Superioribus communiter vivat, ob id præſertim, ut iis, qui ad ipſum cauſas agitandi gratia recurrere ſolent, divagandi occaſio penitus auferatur. Cellas autem, ſive manſiones officio ſuo accommodatas, ubi cum Secretario, & Socio degere poſſit, apud præfatas Sanctorum Apoſtolorum Ædes obtineat.

De indicendo Capitulo Provinciali.

TITULUS XXXI.

Tex. *Miniſtri poſſint eodem anno ſemel Fratres ſuos ad Capitulum convocare &c.*

1. TErtio quocumque anno, quo Provincialatus abſolvitur, Provinciale Capitulum inviolabiliter celebretur in loco a præcedenti ejuſdem Provinciæ annua Congregatione, ſeu in præcedenti Capitulo jam præfixo, & Generalis Miniſtri auctoritate approbato. Qui proinde ſtatim de loci electione certior faciendus eſt, ut ſi illum reprobaverit, alius eligatur. Semel autem ab ipſo approbatus, non niſi ex urgentiſſima cauſa, ipſoque denuo conſulto, mutari poterit. *Tempus & locus.*

2. De tempore vero quo tum Provinciale Capitulum, tum Capitularis Congregatio celebranda erit, ſtatuitur, & decernitur, ut in ſingulis noſtræ Religionis Provinciis tam Provincialia (ut præfertur) Capitula, quam etiam Capitulares Congregationes poſt quindenam Paſchæ deinceps per- *In quindena fiat Congregatio.*

petuo celebrentur; nec ultra Feſtum Aſcenſionis celebrationes hujuſmodi ullo pacto protrahi poſſint. Quod ſi interim Provincialis deceſſerit, renuntiaverit, vel depoſitus fuerit, Generalis Miniſter Commiſſarium Generalem ad futurum uſque Capitulum, etiam ſi ſtatim poſt Paſcha probabiliter celebrari non poſſit, duraturum, ad ejus Provinciæ regimen, ſervatis ſervandis, inſtituere poſſit, & valeat.

Provinciali deficiente Commiſſarius ſtatuatur.

Proviſionum Commiſſ.

3. Quo vero exactius, commodiuſque Capituli proviſiones fiant, omniaque ad Capitulum hujuſmodi Provinciale ex inſtituto neceſſaria opportune parentur, decernitur, ut certa celebrationis dies a Præſide Capituli præfiniatur, & aſſignetur. Provincialis vero vel ejus Conventus, ubi Comitia celebranda fuerint; Guardianum; vel quempiam idoneum Patrem Capituli Commiſſarium, & expenſorem inſtituat; cujus præcipua cura ſit; ea omnia providere, & opportune parare, quæ neceſſaria fuerint; Si vero præterea opus ſit, inſtituat & eleemoſynarum collectores, & Concionatoribus etiam fidelium eleemoſynas colligendi curam committat. Harumque omnium eleemoſynarum Provincialis Miniſter abſolutus, una cum Commiſſario, vel expenſore hujuſmodi coram Diffinitorio rationem reddere teneatur.

Eleemoſynarum collectores Earum rationes.

Concionatores.

4. Celebriores præterea ejus Provinciæ Concionatores in Capitulum evocentur, dies eis certa conſtituatur, eaque diligentia diſponatur, ut quinque ſaltem ipſa Capituli Provincialis hebdomada conciones ad populum habeantur.

Diſputationes.

5. Toties inſuper diverſarum facultatum diſputationes publice a ſtudiorum illius Provinciæ Profeſſoribus juxta ipſorum Gymnaſiorum dignitatem, & ordinem habeantur. Quod ſi in ea Provincia ſex, aut ſaltem quinque Gymnaſia non reperiantur, Provincialis Miniſter alios ex ſua Provincia Magiſtros, ſive alios tum Scholaſticos, tum Lectores ex vicinioribus Provinciis (qui nullatenus accedere renuant) accerſere poſſit.

De

De iis, qui ad Provinciale Capitulum convenire debuerint.

TITULUS XXXII.

1. IN Provincialium Miniſtrorum electione votum, ſeu vocem electivam habeant Miniſter Generalis, vel eo abſente; Viſitator, ſive Commiſſarius Generalis, qui ejus loco Capitulo præfuerit, Capituli Secretarius, Socius Ordinis, & Procurator, ſi adfuerint, omnes præterea ejus Provinciæ Sacræ Theologiæ Magiſtri, Diffinitores, Diſcreti, qui præterea Magiſtri Seminariorum per duodecim annorum tempus continuo laudabiliter extiterint, Guardiani item locorum, ubi Diſcretorum electio haberi non poteſt, Diffinitor denique ex gratia; & Guardianus Capituli, omneſque loco Capituli congruo tempore ab ejuſdem Capituli Præſide opportune indicto adeſſe teneantur. Aliarum Provinciarum Miniſtri (ſi Capitulis Provincialibus extra eorum Provincias eos intereſſe contigerit) vocem activam in electione dumtaxat Provincialis Miniſtri obtineant. Viſitator item hanc vocem in electione Provincialis tantum, etiam ſi non fuerit Præſes. *Vocales pro electione Provincialis.*

2. Patres vero extranei, etiamſi propriarum Provinciarum Patres, ac perpetui Diffinitores exiſtant, ſi Provincialibus Capitulis extra eorum Provincias interfuerint, nullam electivam vocem in cujuſvis electione, nec etiam Provincialis Miniſtri habere queant. In aliorum vero Officialium, Cuſtodum ſcilicet, Diffinitorum, Guardianorumque electione Præſidens, & ſoli illius Provinciæ Diffinitores tum perpetui, tum temporanei votum, ſeu vocem electivam habeant. *In aliis electionibus.*

3. Actiones autem omnes Capitulares eo prorſus ordine perficiantur, qui ſupra de Capituli Generalis actionibus præſcriptus eſt. Primo itaque adverſus Provincialem Miniſtrum accuſationes (ſi quæ aderint,) & querimoniæ in ſyndicatu (ut ajunt) ipſo Provinciali Miniſtro a Diffinitorio receden- *Syndicatus.*

cedente, audiantur. Auditiſque majoris partis Diffinitorum votis, Præſidens Capituli revocatum Provincialem Miniſtrum vel corrigat, vel (prout ejus geſta popoſcerint) accurate commendet.

Electio uno die claudatur. 4. Miniſtri Provincialis electio ſtatuto die omnino fiat, quod ſi intra naturalis hujuſmodi præfixi diei terminum non compleretur, Electoreſque de Provincialis electione haud quaquam conſenſerint, mox expirata die, a jure eligendi cadant, electioque ipſa (ut ſuperius decretum eſt) ad Generalem Miniſtrum legitime, canoniceque devolvatur.

Qui eligi poſſunt, & qui non. 5. Ad Provincialatus dignitatem nativi tantum illius Provinciæ Sacræ Theologiæ Magiſtri (dummodo paſſiva voce privati non fuerint) aſſumi queant. Viſitator autem, vel Commiſſarius Generalis, qui electionibus, & Capitulo præeſt, ſive in Provincialem, ſive ad aliud quodvis munus, officiumque nullatenus eligi poſſit. Secretarius quoque Provinciæ in Capitulo Provinciali immediate ſequenti voce paſſiva ad Provincialatum penitus careat, niſi urgentiſſima cauſa a Generali Miniſtro in ſcriptis approbanda diſpenſetur. Poſſit tamen aſſumi, & eligi intermedio expleto triennio, dummodo omnibus, & ſingulis requiſitis conditionibus (quæ inferius proprio titulo præſcribendæ ſunt) decoretur. Idem quoque de Provinciali Miniſtro actu exiſtente decernitur in iis tantum Provinciis, ubi ob penuriam Fratrum, qui ad tale officium requiſitis conditionibus, & qualitatibus præditus ſit, non reperitur.

Diſcreti electio. 6. Ne igitur in Capitulo Provinciali, quæ pro bono Conventuum ſtatu, regimineque peragenda fuerint, negligantur, enuntiato, ac de more indicto Provinciali Capitulo, in quolibet Conventu legitimum, canonicumque impedimentum non habente (prout in ſequenti titulo ſtatuemus) electio Diſcreti celebretur.

De

De qualitatibus, & electione Diſcreti ad Provinciale Capitulum ituri.

TITULUS XXXIII.

1. MUlta ſunt, quæ in his, qui Diſcreti Conventuum eligendi ſunt, neceſſario requiruntur. Primo quidem, ut in eo Conventu de familia collocatus ſex ſaltem integris ante Capitulum menſibus permanſerit, ſuper quo non poſſit diſpenſari, niſi a Generali, cauſa bene viſa; præterea ut vitæ probitate, morum honeſtate, regulariſque diſciplinæ cultu inſigniter ſit præditus; ſit per aliquot annos expreſſe in Religione profeſſus; ſit (ſi fieri poterit) Sacerdos, ſin minus ſaltem in Sacris conſtitutus; non ſit illius Conventus Guardiano ullo modo cognatus, aut affinis, vel genere conjunctus; non denique Procurator illius Conventus. Vicarius vero, ſi non adminiſtraverit bona Conventus, in Diſcretum eligi valeat. *Diſcreti eligendi qualitates.*

2. In electione Diſcreti cujuſvis Conventus electivam vocem libere, ac licite habeant Fratres omnes in eo de familia collocati (etiamſi laici ſint) ibique per duos ſaltem ante electionem immediatos menſes commorati, & expreſſe profeſſi. *Electores qui.*

3. Ubi vero tres ſaltem Vocales non fuerint activam, ut præfertur, vocem habentes, duoque ſaltem paſſivæ vocis capaces, hujuſmodi Diſcretorum electio canonice fieri nequit. Ac proinde ſtatuitur, & decernitur, ut in Conventibus canonicum electionis impedimentum habentibus Guardianus, ſive localis Superior, (qui alias nullo pacto in Diſcretum eligi poſſit) Diſcreti loco ad Provinciale Capitulum proficiſcatur. Quo caſu mandamus, & ordinamus, ut Cuſtos ſtatum, & conditionem illius Conventus, vel loci diligentiſſime a ſe perquiſitam coram Diffinitorio, ac ſi illius Conventus Diſcreti munus obiret, exponere teneatur. *Ubi nequit eligi Diſcretus, quis mittendus.* *Cuſtodis relatio.*

4. Ad ſubmovendum vero omnem in hujuſmodi Di- *A Conventibus amotio.*

Diſcretorum electionibus fraudem præcipitur, diſtricteque mandatur, ne quis Fratrum ſex menſibus ante Capitulum a Conventu, ubi de familia collocatus manet, quovis prætextu, niſi delicti gravioris, ſive notorii cauſa, amoveatur.

Schedulæ. 5. Electio Diſcreti (ut de aliis primariis electionibus ſuperius præmiſſum eſt) per ſchedulas fiat, ac in ea omnia, ſingulaque ibi ſtatuta inviolate ſerventur.

6. Electione vero canonice abſoluta, literæ in hanc formam expreſſæ, Sigilloque Conventus firmatæ electo Diſcreto conſignentur.

Formula literarum, quæ ad Provinciale Capitulum per Diſcretos Fratres a Conventibus tranſmittendæ ſunt.

IN Conventu Noſtro N. Præſidente Patre Cuſtode Fr. N. vel Patre Guardiano Fr. N. latis prius, & præfixis ad noſtrarum Conſtitutionum præſcriptum tribus canonicis terminis, adhibitiſque ad ſecreta ſuffragia ſchedulis, electus fuit in Diſcretum per nos legitimos Electores infraſcriptos Fr. N. N. de N. ſervatis ſervandis, juxta noſtrarum URBANARUM Conſtitutionem Decreta, in quem datis ſuffragiis (decem, octo, vel ſex) Vocales conſenſere. Qui de ipſius Conventus conditione, & ſtatu rationem nomine noſtro exactiſſime redditurus eſt, Provinciali Miniſtro votum ſuum daturus, Paternitatibuſque veſtris obedientiam præſtaturus. Datum &c.

His literis Vocales omnes propria manu ſubſcribant, eiſque jam Sigillo Conventus obſignatis hujuſmodi ſubſcriptio adjiciatur.

Admodum Rev. Patri, Patri Miniſtro Provinciali, cæteriſque Patribus, & Fratribus Provinciæ in Capitulo Provinciali apud Civitatem (vel oppidum) N. congregatis.

Literæ ſtatus Conv. & querelæ. 7. Præter has, aliæ quoque literæ Sigillo pariter Conventus munitæ, in quibus ſtatus, & rationes Conventus, rerumque conſumptibilium reſidua,

Item

Item ſi quæ fuerint adverſus Provincialem, Cuſtodem, vel Guardianum accuſationes, vel querimoniæ, contineantur, præfato Diſcreto, ut ad Capitulum fideliter deferat, conſignentur.

De officio Diſcreti.

TITULUS XXXIV.

1. Diſcretus canonice electus ad Provinciale Capitulum profecturus, ſui Conventus ſtatum, & conditionem tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus ſcriptis fideliter expreſſam ſecum deferre, & coram omnibus in publico Diffinitionis loco, ea omnia, quacumque ſepoſita humana paſſione, producere teneatur. num ſcilicet debito cultu Dei obſequium frequentetur; num ſtatutis horis divinum Officium in Choro devote (ut decet) perſolvatur; num Miſſarum, & legatorum obligationibus ſedulo ſatisfiat; num Conſtitutionum obſervantia vigeat; num Seminaria, ubi fuerint, debita diligentia, Tyroneſque Seminariorum religioſa educatione cuſtodiantur; num bonorum temporalium ſit fidelis adminiſtratio; num alieno ære gravetur Cœnobium; num adminiſtrationis rationes coram Fratribus juxta ſtatuta legantur; ac reliqua demum omnia, quæ ad regularis diſciplinæ cuſtodiam, rectumque Conventus regimen ſpectant.

Relatio Diſcreti de ſpirituali regimine Conv.

De Temporali adminiſtratione.

De qualitatibus Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXV.

1. In eo, qui ad Provincialatus officium aſſumendus eſt, ea neceſſario requiruntur ornamenta virtutum; ut bona in primis fama, & apud omnes exiſtimatione laudabilis ſit, nulla proprietate notatus, Sacræ Theologiæ Magiſter, in Ordine expreſſe profeſſus, regularis diſciplinæ zelo inſignis, Conſtitutionum obſervantiæ addictus, eiſque animi dotibus exornatus, quas in Generali Mi-

Qualitates Provincialis eligendi.

Miniſtro requirendas eſſe monuimus. Ætatem vero triginta, vel circiter annorum ſufficere declaramus.

De electione Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXVI.

Electionis dies. 1. Electio Provincialis Miniſtri die Sabbati regulariter habeatur. Generalis vero Miniſter, vel eo abſente, Generalis Viſitator, vel Commiſſarius, aut Præſidens delegatus opportune Capitulo intereſſe diligentiſſime curent die ſaltem Mercurii celebrationi proximo. *Aperitio Capituli Commiſſ. Præſide.* Eademque præterea ipſa die ab eodem, prælectis prius (niſi fuerit Generalis Miniſter) ſuæ Præſidentiæ literis, ſermoneque de more habito, Provinciale Capitulum aperiatur, ac poſtridie primus Vocalium conſeſſus habeatur.

Actiones Capitulares. 2. In Provinciali Capitulo omnia juxta ordinem in Capitulo Generali præſcriptum ſerventur; Officialiumque propterea, Concionatorum, Diſputantium, aliorumque Capituli miniſteriis deputatorum ſeries, ſive Tabella legatur; Vota, ſeu Vocales omnes explorentur, ac de more legitimentur; Miſſa de Spiritu Sancto ſolemniter cantetur; Oratio Quadraginta horarum inſtituatur, Sancti Spiritus gratia in cujuslibet ſeſſionis principio imploretur; Electionis termini præfigantur; Novæ electionis cauſa, vel ex completo officio, vel ex morte, aut privatione (quo caſu ex propria conſtitutione inferius præſcribenda depoſitionis cauſæ perlegantur) aut quæcumque alia notificentur; jurent Electores de probiori eligendo; Decretum de qualitatibus Provincialis Miniſtri legatur; Provincialis prædeceſſor Sigilla tradat; Syndicatum ſubeat; culpam de negligentiis dicat; ab officio abſolvatur; dentur ſchedulæ; ſcribantur ſuffragia; numerentur, & perlegantur eodem penitus ordine ſervato.

Confirmatio. 3. Si Generali Miniſtro abſente, Provincialis Miniſter eligatur, quam citius ab ipſo confirmati,

ri, ab eoque ordinariam poteſtatem recipere, in ejuſque manibus fidei profeſſionem emittere ſtudeat. Niſi ea omnia, vel aliqua Capituli Præſidens a Generali delegatus de ſpeciali ejus mandato præſtare poſſet.

4. Profeſſionem autem Fidei ſequenti formula emittet.

Formula Juramenti, ac Profeſſionis Fidei a Miniſtris Provincialibus emittendæ.

EGo Frater N. Ordinis Minorum Conventualium Provincialis electus, vel inſtitutus Provinciæ N. firma fide credo, & profiteor omnia &c. ut habetur ſupra tit. 9. n. 9. eamque his verbis concludat.

In correptionibus judicialibus gravium criminum; & in proviſionibus, promotionibus, confirmationibus, depoſitionibus; & repulſionibus faciendis de perſonis dictæ Provinciæ fideliter, & ſecundum Deum, & regulam Beati Franciſci, ſecundum puram, & rectam conſcientiam me habebo, ac toto meæ gubernationis tempore (quantum in me fuerit) adnitar ſtudioſiſſime, ut Regulæ, & Conſtitutionum obſervantia in Provincia hac N. exquiſite colatur, & vigeat; ita ut ad verum Dei cultum, & regularem diſciplinam, ſi quid ad meliorem formam redigendum compertero, non patiar, ut cura mea, labor, ſtudium, atque induſtria deſiderentur.

Inſuper tibi Reverendiſſimo Patri Minorum Generali, & Succeſſoribus tuis canonice intrantibus ad Generalatus officium; quamdiu in obedientia, ac unitate S. R. E. fuerint, perpetuam ſubjectionem, reverentiam, & obedientiam promitto, fidelitatemque ſinceram me tibi ſanctiſſime præſtiturum jurejurando polliceor.

Præterea teſtem invoco Dominum Jeſum Chriſtum, quod omnia, & ſingula contenta in Conſtitutionibus, ac Decretis officium meum tangentibus (quantum in me erit) inviolate obſervabo, ac ut ab omnibus meæ curæ ſubjectis ſerventur, diligentiſſima

cura-

curabo, nihilque fraudis, nihil inſidiarum, neque dicto, neque facto, neque ſcripto moliar contra te Minorum Generalem, vel Succeſſores tuos canonice intrantes; neque directe, vel indirecte, mediate, vel immedi te præfecturas extra Ordinem noſtrum Eccleſiaſticas, toto hoc mei Provincialatus tempore mihi procurabo.

Ita ego idem Frater N ſpondeo, voveo, & juro: ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

TITULUS XXXVII.

De particularibus cauſis depoſitionis, ſeu privationis Miniſtri Provincialis.

Inſufficientia.

1. PRæter communes cum aliis Superioribus privationis officiorum cauſas, quæ in quorumdam decretorum tranſgreſſione decernuntur, aliæ quoque peculiares, antiquarum Conſtitutionum veſtigiis inhærendo, in Provincialium Miniſtrorum depoſitione, vel privatione ſtatuimus. Deponatur itaque quicumque Miniſter a Provincialatus officio, quotieſcumque jure, legitimeque conſtiterit de inſufficientia ejus: de intollerabili ad viſitandum, corrigendum, ac reformandum negligentia: de gravi quocumque notabilique exceſſu, aliiſque publicis culpis, quibus juxta ſacros Canones, & has URBANAS Conſtitutiones privationis officiorum pœna incurritur.

Negligentia Viſitationis.

Querelæ in Provinciales expendantur.

2. Si Seraphicæ Regulæ harumque Conſtitutionum obſervantiam negligat, ſeu ad ejus profectum non laboret; ſi demum Conventuum reformationi, juxta Alexandri VI. Decretum, cum effectu totis viribus non intendat. Querelæ, ſeu accuſationes hujuſmodi, ſi quæ adverſus Provinciales Miniſtros extiterint, diligentiſſime perſcrutentur, ſpecialique Provinciarum utilitati (ut par eſt) conſulatur.

Oppoſitionum probatio.

3. Deponi tamen a dignitate Provincialis Miniſter non poſſit, niſi prædicti defectus, ſive per evidentiam rei, ſive alias legitime probati, ſive ex propria confeſſione notorii ſint, ſive etiam ex evidenti

ti inſufficientia, vel probato (ut præfertur) manifeſtoque Provinciæ detrimento.

4. Quod ſi Provincialis legitime deponendus ſit, Generalis Miniſter de conſilio, & conſenſu Aſſiſtentium ad privationem, depoſitionemque procedat; indictoque etiam intra triennium (ſi fuerit opus) ſtatuto tempore Provinciali Capitulo, præſcripto ordine alium ſibi Provincialem Miniſtrum deligere ejus Provinciæ Diffinitorium libere, ac licite valeat, & interim de conſilio Aſſiſtentium de Commiſſario provideat, Idem etiam ſervetur caſu renunciationis. *Depoſitio ad quem ſpectet.*

De Aſſiſtentibus Miniſtri Provincialis.

TITULUS XXXVIII.

1. MIniſter Provincialis, ut omnia ſuæ Provinciæ negotia facilius, conſultiuſque perficiat, duos continuo Aſſiſtentes, quorum conſilio, & (juxta opportunitatem inferius præſcribendam) conſenſu utatur, penes ſe habeat; alter ſit Provinciæ Secretarius, alter vero ejus, quam viſitat, ſeu incolit, Cuſtodiæ Cuſtos. *Duo Aſſiſtentes.*

2. Secretarius a Capituli Provincialis Diffinitoribus deligatur, & a Generali Miniſtro confirmetur, ſitque rerum gerendarum prudentia, literarum eruditione, politioris literaturæ exercitio. & quod pluris eſt, vitæ innocentia, morumque probitate inſignis, ætatis annum trigeſimum, vel circiter attingens. Cuſtos vero iis conditionibus, quæ proprio titulo inferius præſcribentur, decoretur. Sint autem ambo Provincialis hujuſmodi Aſſiſtentes (ſi fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magiſtri, vel Prædicatores, aut Baccalaurei e Studiis jam dimiſſi, vel alias Patres mediocriter ſaltem eruditi, uſuque rerum, ac laudabili vita conſpicui. *Secretarii electio.* *Qualitates.*

3. In decernendis itaque Provinciæ negotiis Cuſtos, & Secretarius Provinciali Miniſtro (ut præfertur) aſſiſtant, ac illum, quocumque ierit, comitentur, Secretarius per totam Provinciam, Cuſtos vero intra ſuam Cuſtodiam, teneaturque pro- *Aſſiſtentes comitentur Provincialem.*

R pte-

pterea Provincialis Miniſter, cum ex una ad aliam Cuſtodiam tranſmigraverit, ejus Cuſtodem de ſuo ad talem ejus Cuſtodiæ locum adventu opportune reddere certiorem. Cuſtos vero ei quamprimum obviam ire pariter teneatur.

Servus Provincialis.

4. Præter hos duos Aſſiſtentes regularem præterea Converſum vigeſimum quintum ætatis annum excedentem pro debito famulatu Provinciali Miniſtro concedimus.

In quibus maxime requiritur Aſſiſtentium conſenſus.

5. Aſſiſtentium itaque præfatorum conſilium in decernendis quibuſcumque negotiis Provincialis Miniſter adhibeat. In infraſcriptis vero gravioribus caſibus nedum ipſorum utatur conſilio, ſed & conſenſum ſequatur; cum nimirum decernendum fuerit

De pœna triremium, ſive ergaſtuli, & carceris infligenda.

De proſcriptione, vel exilio a Provincia, & Cuſtodia.

De excommunicatione, & interdicto, ſuſpenſione a Divinis, & ab officiis.

De fabricis conſtruendis.

Ac præterea de omni alio graviori caſu, qui, ſi accidat, Generalis Miniſtri, vel Aſſiſtentium ipſorum conſenſum rationabiliter expoſcere videatur.

Aſſiſtentium aſſenſus mentio.

6. Aſſenſus vero hujuſmodi teſtimonium in omnibus, & ſingulis actibus Secretarius Provinciæ fideliter adnotare teneatur, ac in patentibus proinde literis, ſententiis, conceſſionibus, aliiſque hujuſmodi actis præfatos caſus quomodolibet concernentibus, hæc verba; *de ſuorum Aſſiſtentium conſilio, & conſenſu*, ad hunc effectum adhibeat. Si quando vero contigerit, Aſſiſtentium ſententias eſſe diverſas, eam partem, quæ ſibi magis placuerit, Provincialis Miniſter ſequatur. Si quid tamen in his omnibus abſque requiſito conſilio, conſenſuque hujuſmodi reſpective quodlibet attentare præſumpſerit, eo ipſo irritum, inaneque ſit, nulliuſque roboris, vel momenti, quin & ipſe ad Generalis Miniſtri arbitrium corripi poſſit.

Sine hoc conſilio acta ſint irrita.

7. Ex-

7. Extra tempus autem viſitationis ſi Provincialis Miniſter in aliquo Conventu, ubi Cuſtos non commoretur, permaneat, Cuſtodis loco Fratrem aliquem ibi de familia degentem; probioris tamen vitæ, & regularis diſciplinæ ſtudioſum in Aſſiſtentem ſibimet aſſumere teneatur. Id ipſumque ſtatuitur, ſi quando Secretarius abeſſet, vel eorum alter legitime impeditus Provincialem Miniſtrum comitari nequiret.

8. Singulis autem quibuſcumque ſui officii annis Miniſter Provincialis omnes, ſingulosque Conventus, ac loca Provinciæ inviſcere teneatur. Quod ſi abſque legitimo impedimento à Generali Miniſtro approbando neglexerit, utraque voce ad triennium privetur. *Viſitationis neceſſitas.*

De electione Diffinitorum Provincialium.

TITULUS XXXIX.

1. AD introducendum in electionibus Diffinitorum in univerſa Religione ubique Provinciarum, & locorum laudabilem uniformitatem, evitandumque inutilem ad Provinciale Capitulum Fratrum quorumlibet acceſſum, decernitur, & ſtatuitur, ut Diffinitorum electio, habita juxta laudabilem Religionis conſuetudinem locorum, ſive Monaſteriorum ratione, ordine inferius præſcribendo, deinceps inviolate fiat. *Diffinitorum electio & modus.*

2. In Provinciali Capitulo expleta Provincialis Miniſtri, ſingulorumque inferiorum Superiorum electione, Diffinitores pro futura Capitulari Congregatione deligantur. In Congregatione autem, expletis pariformiter omnium Prælatorum electionibus, Diffinitores ſive pro futura Congregatione, ſive pro futuro Provinciali Capitulo eligantur, nullatenus vero ante Provincialis, & aliorum Officialium electionem.

3. Quoniam vero eos, qui in Diffinitores Provinciarum eliguntur prętèr inſignes alias conditiones iis omnino qualitatibus decoratos eſſe oportet, quod nimirum ſint Sacræ Theologiæ Magiſtri, nec non *Diffinitorum qualitates.*

prudentia, uſuque rerum ſpectabiles, vel quod ſaltem in aliquo Conventu Superiorum munus laudabiliter geſſerint; propterea præcipitur, ut Provincialis Miniſter inſigniorum cujuſcumque Cuſtodiæ, & Conventus Patrum, præfatiſque qualitatibus præditorum nomina apud ſe conſcripta retineat, ex quorum numero annuatim in Capitulo, ſive Congregatione Provinciali, omnibus aliis Prælatis electis, habita ratione Conventus, & loci, cui per vices Diffinitor competit, duo illi, qui jam inter Diffinitores, & Capituli, ſeu Congregationis Præſidentem, ut proponantur, ſtabiliti fuerunt, ut ſupra dictum eſt Tit. III. nu. 14. a Præſidente Diffinitorii proponantur, & ad electionem, quæ per ſecreta ſuffragia, ſeu ſecretas (ut ajunt) balotationes facienda eſt, veniatur. Is vero, qui ſupra medietatem plura affirmativa vota habuerit, cenſeatur electus. Quod ſi Conventus, cui per vices competit, idoneos Patres non haberet, duo alii ex eadem tamen Cuſtodia, eodem ordine proponantur.

Conventus ratio habeatur.

4. Electi vero poſtquam a Secretario fuerint publicati eo pacto, quo dicetur infra de Cuſtodibus, tam ſi præſentes, quam ſi fuerint abſentes a Capituli, ſeu Congregationis Præſide, ſive omnes ſimul, ſive ſeorſim (mutatis tamen mutandis) his verbis confirmentur.

Confirmatio.

Authoritate, qua fungor, confirmo vos in Diffinitores hujus Provinciæ N. ſingulos in ſua Cuſtodia in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.

5. Qui vero ſic electi, & confirmati fuerint, eo anno ad aliud quodvis officium aſſumi non poſſint. Si quempiam vero ante completum annum mori contigerit, is, qui præcedenti anno ejuſdem Cuſtodiæ Diffinitor extiterat, in demortui locum a Provinciali Miniſtro ſubrogetur.

Diffinitores ad alia non promoveantur. Dum quis moritur ſubſtituendus.

6. Diffinitorum autem electio ad omnes actu exiſtentes Diffinitores, ſive perpetui, ſive etiam temporanei fuerint, ipſo jure pertineat.

Diffinitores a quibus eligendi.

De

De Diffinitorii Provincialis poteſtate & officio.

TITULUS XL.

1. PRæcipua eſt, eaque maximi ponderis Diffinitorum poteſtas, quippe quibus una cum Capituli, ſive Congregationis Præſide ea omnia, quæ ad totius Provinciæ ſtatum, regimen, & curam ullatenus pertinent, cognoſcere, diſcutere, decernere, ac ſtatuere liceat. Poſſunt itaque Diffinitores præfati una cum Capituli, ſive (ut præfertur) Congregationis Præſide Provincialis Miniſtri delicta, exceſſuſque cognoſcere, exacteque examinare; Provincialem ipſum Miniſtrum ſub ſyndicatione tenere, eumdemque, ſi corrigendus ſit, intra Diffinitorium corrigere, Literaſque proinde, quæ adverſus Provincialem Miniſtrum a Conventibus tranſmittuntur, aperire, legere, (habitaque ſeorſim diſcreta deliberatione) de Miniſtro (eo interim a Diffinitorio jam abſente) decernere; quod ſi Provincialis Miniſter incorrigibilem ſe præbuerit, illum etiam deponere poſſunt. Cauſas prætera omnes, quæ adCapitulum deferuntur, cognoſcere, ac diffinire, taxationes præſcribere, in eorum Provinciis ad confeſſionem tam pro Fratribus, quam pro ſæcularibus admittere, vel reprobare; Novitiorum, Profeſſorumque Magiſtros inſtituere, ſtatuta, ordinationeſque Provinciarum condere, Monaſteriorum, itemque ſingulorum Fratrum bona revidere, eaque demum omnia quæ ad morum compoſitionem, vitæ honeſtatem, Provinciarum reformationem, ſtudiorum progreſſum, Religioniſque commodum, & ornatum conducunt, plenaria poteſtate decernere.

Circa Regimen Provincialis Diffinitorum poteſtas.

Circa cauſas, & deputationes Officialium.

De electione, & qualitatibus Cuſtodum.

TITULUS XLI.

1. QUi ad Cuſtodiatus dignitatem, quæ in Seraphica noſtra Religione præcipua eſt, aſſu-

Doctrina & qualitates.

aſſumendi fuerint, iis conditionibus, quibus primæ Claſſis Guardiani (ut in proprio ipſorum decreto ſtatutum eſt) decoratos eſſe oportet. Sintque præſertim (quantum fieri poterit) Sacræ Theologiæ Magiſtri, aut Baccalaurei e Claſſe licentiati, ſeu ſaltem Guardianatus officium laudabiliter geſſerint. Sintque præterea notæ integritatis Viri, regularis diſciplinæ Cultores, ac juxta Diffinitorum electionem, habita (quantum fieri poteſt) Locorum, ſive Conventuum ratione, ex quacumque Cuſtodia probiores deligantur.

2. Tot igitur Cuſtodes in unaquaque Provincia deligantur, quot fuerint ejuſdem Provinciæ Cuſtodiæ; in eorumque electionibus eadem omnino ratio, idemque ordo, qui in Diffinitorum electione ex præcedenti titulo ſervandus eſt, inviolate quoque ſervetur: iidemque Electores, qui Diffinitores eligunt, Cuſtodes quoque ſervatis ſervandis, deligere teneantur. Cum vero electi fuerint, a Secretario Capituli, vel Congregationis his verbis publicari mandamus. Videlicet:

Electio. Electores. Publicatio.

Formula publicandi Cuſtodes.

EGo Frater N. Secretarius nomine omnium, ad quos præſens Cuſtodum electio ſpectat, publico in Cuſtodes Cuſtodiarum Provinciæ N. Reverendos in Chriſto Patres; pro Cuſtodia ideſt N. Fratrem N. & pro Cuſtodia N. Fratrem N. &c.

Confirmatio.

3. Ipſi vero Cuſtodes electi, ſi aderint, mox nominati aſſurgant, & ad Capituli Præſidem pro confirmatione pergant; is vero ſive adſint, ſive non, vel omnes ſimul, vel ſingulos ſeorſim his verbis (mutatis tamen mutandis) confirmet.

Et ego auctoritate, qua fungor, confirmo te in Cuſtodem Cuſtodiæ N. hujus Provinciæ N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

De electione Cuſtodis Cuſtodum ad Capitulum Generale mittendi, ejuſque qualitatibus, & officio.

TITULUS XLII.

1. IN Capitulo Provinciali, ſive Capitulari cujuſcumque Provinciæ Congregatione, quæ ante Generale Capitulum immediate celebratur, antequam Cuſtodes ab officio abſolvantur, hoc eſt ante novorum ejuſdem Provinciæ Cuſtodum electionem, Cuſtodes Cuſtodum ab ipſis Cuſtodibus actu exiſtentibus Provinciali Miniſtro, vel delegato Præſidente, vocem tamen electivam non habente, deligantur. *A ceteris Cuſtodibus eligatur.*

2. Si tamen intra naturalis unius diei ſpatium Cuſtodes præfati in electione Cuſtodis Cuſtodum non conſenſerint, ejus electio ad Generalem eo ipſo devolvitur. Quod ſi in aliqua Provincia tres ſaltem Cuſtodiæ non fuerint, propter Vocalium, ſive electorum inſufficientiam, Cuſtos Cuſtodum a Provinciali Diffinitorio eligatur. In Provinciis autem, ubi una tantum Cuſtodia reperitur, qui ejus Cuſtodiæ Cuſtos electus fuerit, velut Cuſtos Cuſtodum illius Provinciæ nomine ad Generale Capitulum pergat. Provincia vero Orientis, donec in ea multiplicentur, ſeu ab Infidelibus occupati recuperentur Conventus, Cuſtode Cuſtodum carebit. *Quando ad Generalem deputatio ſpectat. Quando a Diffinitorio eligendus. Provinciæ ubi una tantum Cuſtodia.*

3. Qui vero ad id muneris eligendus eſt, unus ex Cuſtodibus actualiter exiſtentibus ſit, dummodo Sacræ Theologiæ Magiſter fuerit, vel ſi inter eos Sacræ Theologiæ Magiſter non fuerit, alius ejuſdem Provinciæ nativus, qui ſingulis conditionibus in Provinciali Miniſtro requiſitis, ut jam dictum eſt, decoretur. Provinciali præterea Miniſtro non ſit conſanguinitate, vel cognatione ullo pacto conjunctus, extra ſuam Provinciam actu non commoretur, nec in Studiis generalibus degat; ſed qui ſaltem per triennium in ea Provincia ſibi nativa permanſerit, actuque dum eligitur, *Sit unus ex Cuſtodibus, ſed Magiſter in Sacra Theol.*

in ea degat: Generalis vero Miniſter petitionem in contrarium ſuper hoc factam nullo pacto admittat.

Literæ electionis. 4. Sic itaque legitime, canoniceque electus teſtimoniales ſuæ electionis literas Sigillis Cuſtodiarum, ſingulorumque Cuſtodum propriarum manuum ſubſcriptionibus munitas juxta tenoris formulam de literis Diſcretorum expreſſam (mutatis tamen mutandis) ad Generale Capitulum opportune accedens, ſecum deferre teneatur. Informationes quoque a ſingulis Cuſtodibus de Cuſtodiarum ſtatu fideliter adnotatas, Sigilliſque Cuſtodum hujuſmodi, propriiſque ſubſcriptionibus approbatas præter teſtimoniales literas deferat.

Relationes de ſtatu Cuſtodiarum.

De Regimine Provincialis. 5. In Generali vero Capitulo, ſive Generali Diffinitorio Provincialis Miniſter vitam, & mores, inſufficientiam, defectus, exceſſuſque omnes, item Provinciæ ſtatum, communem pacem, vel diſſenſionem exponat. Et quoad Provincialem quidem referat, an per eum gravetur Provincia, an munera recipiat, an viſitationibus pro debito incumbat, an reformationem procuret, an ad effectum ea deducat, quæ Capitulum ſtatuit, an receptor ſit Fratrum ex alienis Provinciis fugitivorum, & an demum in ſpiritu, & virtutibus proficiat, ſive potius deficiat. Hæc, & alia quælibet ſive bona, ſive mala ac communem Provinciæ ſtatum ac regimen quoquo pacto ſpectantia, etiam non requiſitus, ſive a Capituli Præſide ſpecialiter interrogatus Generalis Diffinitorio fideliter exponere teneatur.

Si mendax fuerit punitur. 6. A mendacio tamen in hujuſmodi relationibus omnino caveat, quod ſi mendax reperiatur, ad omnia Ordinis officia, dignitateſque tum ipſe, cum omnes conſentientes, & alii quomodolibet participantes eo ipſo perpetuo inhabiles declarentur. Ipſe vero Cuſtos velut indignus a Capitulo depellatur, & ad Præſidis arbitrium puniatur.

De

De electionibus, & qualitatibus Guardianorum.

TITULUS XLIII.

1. GUardianorum electiones ad Provinciale Capitulum (iis tantum, qui Conventibus de menſa Generalis præſunt, exceptis) regulariter ſpectat. Igitur antequam ad electionem Guardianorum deveniatur, fiat matura diſcuſſio inter Præſidem; & cujuſque Cuſtodiæ Diffinitorem de Fratribus inſignioribus, & debitis conditionibus præditis, ex quibus poſtea per ipſummet Præſidem duo pro quolibet Conventu Diffinitorio proponantur; & qui plura ſupra medietatem vota affirmativa habuerit, electus remaneat. *Horum electio ad quos ſpectet.*

2. Sit autem Guardianus eligendus Sacerdos triginta, vel circiter annorum, ad Dei obſequium, Regulæ obſervantiam, Conſtitutionumque diſciplinam quam maxime propenſus, prudens, rerum adminiſtrationi addictus, affabilis, ſolers, pacificus. Qui munus aliquod (ſi Frater, ut ajunt, ſimplex fuerit) rite in Ordine exercuerit; qui Conventum aliquem in bonorum illius adminiſtratione non defraudaverit, ejuſque ſit apud Fratres exiſtimationis, ut ei parere, credere, & obſequi non dedignentur, ad ſæcularium Confeſſiones ſaltem admiſſus, nec ære alieno gravatus, aut reddendæ alicujus Conventus adminiſtrationi obnoxius. *Guardianorum qualitates*

3. Si quempiam Guardianorum infra annum obire, vel alia quacumque ex cauſa officio cedere contigerit, Vicarius ejuſdem Conventus ſi a Capitulo Provinciali inſtitutus fuerit, in demortui, vel privati locum ſuccedat; ſin autem, Provincialis Miniſter, ſi Capitulum, ſeu Congregatio per ſex menſes diſtaret, adhibitis Aſſiſtentibus, aliiſque duobus ex Inſignioribus Patribus; per ſecreta ſuffragia ad novi Guardiani electionem procedat. At ſi minus a Capitulo, ſive Congregatione diſtaverit, Præſidens idoneus loco Guardiani inſtituatur. Idemque de Cuſtode, ſi forte vacaret, ſtatuimus. *Ceſſante Guardiano quis ſubſtituendus, & quo titulo.*

4. De-

Quouſque continuare Guardianatus licet. 4. Decernitur autem, ne de cetero quiſpiam in eodem Conventu ultra triennium Guardianatus officio fungi poſſit, ſed antequam denuo eligatur, ad annum ſaltem eo officio careat.

De Præſidentibus, & Vicariis Conventuum, deque eorum auctoritate, & officio.

TITULUS XLIV.

A quibus inſtitui poſſunt. 1. PRæſidentes a majoribus noſtris ii nuncupati ſunt, qui aliorum Superiorum, Guardianorumque præſertim vices ſubeunt, in eorumque locum ſubrogantur. Poſſuntque ex recepta, & approbata Religionis conſuetudine cum a Provinciali Miniſtro, ut ſuperius dictum eſt, tum ab ipſis Guardianis inſtitui.

A Guardiano deputati. 2. Guardianorum Præſidentes hi ſunt, qui a Guardianis in illum finem deputantur, ut ipſis in domeſtica Conventuum gubernatione auxilio ſint.

Ubi Præſidentes inſtituendi. 3. De his itaque Præſidentibus decernitur, ut in inſignioribus Conventibus, ubi plurimi Patres degere ſolent, Guardianus præter Vicarium, Præſidentem etiam inſtituere, ac deputare poſſit, & valeat. In aliis vero Conventibus Vicarius ipſe, Guardiano abſente, Præſidentis vices, voceſque penitus ſubeat, & ſi a Capitulo electus fuerit, in demortui, vel privati locum ſuccedat.

Eorum conditiones. 4. Sint itaque propterea tam Præſidentes præfati, quam Guardianorum Vicarii ex inſignioribus cujuſcumque Conventus Fratribus, & ad regularem vitam propenſioribus, ejuſque apud omnes exiſtimationis, ut ab omnibus (uti par eſt) debitæ reverentiæ cultu excipiantur, eorumque juſſa prompte, accurateque (cum magis opus fuerit) exequantur.

Horum authoritas. 5. Horum Præſidentium auctoritas delegata eſt, nullamque penitus, nec in foro conſcientiæ, nec in foro exteriori abſolutam ex ſe facultatem habent, ſed delegatam tantummodo, & ad id præcipue inſtituuntur, ut Guardianis in onere Prælaturæ ſuccurrant, eoque maxime ſi eos a Con-

ventu abeſſe contingat. Cum igitur ſic delegata, limitataque facultate fruantur, Guardiano, tum completo officio, tum intra officium vita functo, præſidere non amplius queunt.

6. Hac itaque de cauſa, & ad tollenda inconvenientia non parvi momenti ſtatuitur, ut ſi Guardianum Conventus de menſa Generalis mori contingat, Præſidens in eodem Conventu, quouſque a Generali Miniſtro de ſucceſſore provideatur, abſolute præſideat, atque interim ordinaria Guardianorum facultate tum in temporalibus, tum in ſpiritualibus plenarie utatur, & perfruatur. *Deficiente Guardiano qua fruantur auctoritate.*

De Commiſſariis.

TITULUS XLV.

1. AD graviores cauſas ſpeciatim examinandas, & cognoſcendas in unaquaque Provincia Generalis Miniſter Commiſſarios cum ea facultate, quam illis delegare placuerit, deſtinare poſſit, & valeat, Fratres autem de propriis neceſſitatibus Generalem Miniſtrum (ſi quando fuerit opus) fideliter moneant. Is vero paterno judicio, an Commiſſarium expedire neceſſe fuerit, nec ne, prudenter decernat. Quotieſcumque præterea Provincialis Miniſter a Provincia quacumque ex cauſa, præſertim vero ad Generale Capitulum proficiſcendi receſſerit, quempiam ex inſignioribus Provinciæ Patribus (conſulto tamen Generali Miniſtro) Commiſſarium inſtituere teneatur; Miniſtroque Provinciali abſente, Commiſſarius Provincialis hujuſmodi ac ipſa facultate, qua præfatus Miniſter utitur, & ipſe libere, licite, & abſolute utatur, & perfruatur. *Quando mittendi, & quales.* *Commiſſarium quando inſtituere debet Provincialis, & qualem.*

2. Quod ſi Provincialem Miniſtrum mori contigerit, Provinciæ Secretarius, qui primus Aſſiſtens eſt, quouſque a Generali Miniſtro Commiſſarius Generalis deputetur, Provincialis officio perfungatur. Atque interim Sigilla Provinciæ in Ar- *Moriente Provinciali Secretarius ejus vices gerit.*

Archivio illius Conventus, ubi illum mori acciderit, aſſervanda deponere teneatur.

Ante Capitulum Provincialis officium terminans.

3. Si vero Provincialis Miniſter ante Provincialis Capituli celebrationem ſui Provincialatus tempus expleverit, titulum Provincialis deponat, Generaliſque Miniſter Commiſſarium ejus loco inſtituat.

De reliquis Capituli Provincialis actionibus, ejuſque fine, & dimiſſione.

TITULUS XLVI.

Familiarum tabulæ.

1. ABſolutis electionibus, aliiſque ad Provinciale Capitulum quomodolibet ſpectantibus, familiæ Conventuum, ſive familiarum Tabulæ diſponantur.

Conv. de Menſa tabula.

2. Quamvis autem Guardianos Conventuum de menſa Generalis Miniſtri Provinciale Diffinitorium eligere nequeat, eorumdem tamen Conventuum tabulas in eodem Capitulo, præfatis Guardianis conſultis, diſponere poſſunt, quæ ad Generalem Miniſtrum erunt tranſmittendæ. Generalis autem Miniſter eas moderare, officialeſque amovere, alioſque denuo inſtituere, ac Fratres omnes, quos in iis Conventibus opportunos eſſe judicaverit, collocare poſſit, & valeat, nec deinceps Provincialis, aut Guardianus ullo modo immutare, augere, vel diminuere valeat abſque Generalis conſenſu.

3. Decernitur autem, ut quicumque tam in Generali, quam in Provinciali Capitulo, ſeu Capitularibus Congregationibus ad aliquod Religionis munus, ſive officium aſſumpti fuerint, ſi renuerint, vel non paruerint, ad omnia Ordinis officia (niſi legitima, canonicaque adeſſent impedimenta a Generali Miniſtro, & Provinciali reſpective probanda) per quinquennium inhabiles declarentur.

Rationum ſupputatio.

4. Rationes pecuniarum, ac ſumptuum Provinciæ Capituli, ſive Congregationis, quæ in Diffinitorio (prout decretum eſt) publice referendæ ſunt. Peractis tabularum diſpoſitionibus, ſuppu-

rentur taxæ, contributiones, ſive Collectæ perſcribantur, aliaque negotia ad Capitulum Provinciale, ſive Capitularem Congregationem quomodolibet ſpectantia expediantur, confirmanda firmentur, reprobanda reprobentur, ſolitiſque ritibus ſuperius præſcriptis, Capitulum, ſive Congregatio abſolvatur. *Taxæ.* *Abſolutio Capituli.*

5. Si quæ tamen aderint graves Provinciæ cauſæ ſive pro ſtatutis condendis, ſive pro alia qualibet magna neceſſitate, de mandato Præſidentis Capituli, ſive Provincialis Miniſtri Diffinitores tantum tum perpetui, cum temporanei nullo pacto recedant.

6. Et ſi nova ſtatuta condenda ſint, a tribus ex quatuor ſuffragiorum partibus approbentur. Quæ ſi recepta fuerint, ut validiora ſint, decernitur, & ſtatuitur, ut Capituli Præſidens, vel Provincialis Miniſter ea per totam Provinciam publicari mandet, eorumque tranſumpta ad omnes Cuſtodes Provinciæ Sigillo, propriæque manus Provincialis Miniſtri ſubſcriptione munita tranſmittantur, ac ad proximum uſque futurum Generale Capitulum duratura obſerventur. Quod ſi a Capitulo Generali deinceps non confirmentur, nullius exinde ſint roboris, vel momenti, prout ſupra ſtatutum eſt. *Decreta publicentur, & obſerventur.*

De auctoritate, & officio Cuſtodum.

TITULUS XLVII.

1. CUſtodes debent quotannis ſuas Cuſtodias viſitare, regiſtra, ſeu Conventuum inventaria recognoſcere, conficere, & renovare, in electioneque Diſcretorum ipſo electionis tempore præſidere, & in electione Cuſtodis Cuſtodum juxta exigentiam vocem habere. *Viſitatio, & ad eam attinentia*

2. Debent edicta, & ordinationes Superiorum per ſuas Cuſtodias promulgare, Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione adeſſe, in Capitulo Provinciali eligendos in Diffinitores, electoſque Diſcretos Cuſtodiæ præſentare: an Superio- *Munus in Capitulo, & extra.*

riorum Decreta in eorum Cuſtodiis ſerventur, diligenter perquirere; defectus Guardianorum, & eorum Fratrum in ejus viſitatione inquirere, ac ad Provincialem in Capitulo, ſive Generalem Miniſtrum, ſi fuerit opus, referre; Fratribus in eorum Cuſtodiis degentibus (dummodo Juniores non fuerint) de Cuſtodiis exeundi ex rationabili cauſa facultatem concedere, Valetudinario Cuſtodiali præeſſe, nomina Fratrum intra eorum Cuſtodias defunctorum in peculiaribus libris adnotare eorumdemque obitum ſingulis Cuſtodiarum Conventibus ſignificare, Provincialem Miniſtrum intra Cuſtodias viſitationis tempore comitari, eique fideliter aſſiſtere, & a caſibus demum officio ſuo reſervatis abſolvere.

Limitatio. 3. Non poſſunt tamen, niſi ad breve tempus, ab earum Cuſtodiis abeſſe, non niſi in ipſo Viſitationis tempore præcedentiam habere, non demum cum actu Cuſtodes fuerint, Guardianatus officio fungi.

De auctoritate, & officio Guardianorum.

TITULUS XLVIII.

Quibus æquiparantur. 1. GUardiani omnes, qui Plebanis, & Curatis a jure communi æquiparantur, Prælati in Ordine noſtro ſunt, ordinariaque auctoritate per Apoſtolica privilegia præfulgentes.

Poteſtas in regimine Fratrum. 2. Poſſunt itaque Guardiani, quæ ad Conventuum, quibus præſunt, regimen ſpirituale, morale, ac temporale pertinent (niſi majoribus Superioribus quidpiam reſervatum fuerit) abſolute pertractare, Fratres omnes ſibi ſubjectos, ſive de familia fuerint, ſive ex itinere tantum advenerint, regere, eoſque ad Conſtitutionum, & a Superiobus indictarum ordinationum obſervationem compellere, eis per modum ſpecialis præcepti, & ſub peccati mortalis, ac cenſurarum pœnis (qua tamen auctoritate diſcrete utantur) præcipere, a caſibus, & cenſuris in foro interiori eorum officio reſervatis abſolvere, abſolvendique ab hujuſmodi re-

ſer-

ſervatis caſibus Confeſſariis tantum a Generali, vel Provinciali Miniſtro approbatis facultatem concedere, in exteriori foro de infraſcriptis exceſſibus cognoſcere, diffinire, ac judicare. Videl.

De Blaſphemiâ non hæreticali.

Luſu cartarum, vel taxillorum.

Contumelioſis.

Detractoribus.

Inhoneſte loquentibus.

Venatione cum armis.

Ab eorum obedientia pertinacibus.

Conventus abſque eorum licentia exeuntibus, & abſque ſocio extra Conventus vagantibus, & aliis ſimilibus.

3. Si qui caſus ad majores Superiores ſpectantes occurrant, in quibus ſit timor fugæ, vel curiæ informatio neceſſaria ſit, poſſunt reos in carcerem trudere, ſtatimque Superiorem, ad quem ſpectaverit cauſa, diligenter monere, proceſſumque informativum ad eumdem Superiorem quantocius tranſmittendum capere. Locationum, ſive affictuum (ut ajunt) contractus de conſenſu Capituli Conventus ad triennium dumtaxat conficere, ab eo tamen, cui præeſt, Monaſterio quindecim tantum dierum, vel de Miniſtri Provincialis licentia unius dumtaxat menſis ſpatio abeſſe (præterquam concionandi prætextu Quadrageſimæ tempore) valeat. *Carceratio.* *Proceſſus fabricatio.* *Locationes.* *Abeſſe a Conventu.*

4. Qui vero extra ſui Guardianatus civitatem, vel locum concionatum quadrageſimali tempore proficiſci voluerit, ſi de menſa Generalis fuerit, a Generali Miniſtro; ſin minus, a Provinciali eundi licentiam petere teneatur. Qui vero abſque licentia, & facultate hujuſmodi concionandi gratia ſui Guardianatus Conventum reliquerit, præter privationem officii ipſo facto, etiam a prædicationis munere ſuſpendatur

5. Non poſſunt Guardiani per modum legis quidpiam ſuis ſubditis imperare, non excommunicationis ſententias ferre, niſi pro re gravi, non bona ſtabilia vendere, & oppignorare, fabricas, ædificiaque, niſi ad iſtarum Conſtitutionum præſcri-

ſcriptum, conſtruere, libros, aliaque mortuorum Fratrum ſuppellectilia diſtribuere, extra Cuſtodiæ limites Fratres dimittere, Profeſſis junioribus e Conventu ad alium quoque Conventum licentiam dare, neque Procuratoris officium exercere.

Qua ratione privari poſſunt Guardianus, & Regens. 6. Licet autem inferiores Conventuum Officiales ad Superiorum nutum amoveri poſſint, & valeant, niſi id ſpecialiter a Conſtitutionibus prohibeatur, Guardianus tamen, & Regens abſque legitimo proceſſu privari, ſive ſuſpendi nullatenus poſſint.

De Capitulo Conventuali, ejuſque poteſtate.

TITULUS XLIX.

Quando legitime congregatur. 1. CApitulum Conventuale tunc legitime, caniniceque convocari dicitur, cum, jubente Prælato, datoque propterea ſolito ſigno, Fratres de familia certis quibuſdam diebus, vel horis in aliquo particulari loco ad ea, quæ pro Conventus utilitate pertractanda fuerint, negotia in unum conveniunt.

Vocales. 2. Vocales in hujuſmodi Conventuali Capitulo ſunt Fratres omnes de familia expreſſe profeſſi, & in ſacris conſtituti.

In Conventibus inſignioribus. 3. Ceterum in inſignioribus Conventibus Patres omnes eorumdem dumtaxat Conventuum, qui vel Sacræ Theologiæ Magiſtri fuerint, vel Caternitatis titulo inſigniti, in Conventuali hujuſmodi Capitulo Vocales ſint.

Poteſtas. 4. Poſſunt autem hi omnes prædicto modo legitime congregati rationes expenſarum, quæ quotidie a Conventus Officialibus fiunt, examinare, ac ſupputare, ex illiſque admittendas admittere, rejiciendaſque rejicere. Poſſunt Agros, Fundos, Prædia, Domus, aliaque hujuſmodi ad Conventum quomodolibet ſpectantia bona ad triennium dumtaxat locare, annuos cenſus ad favorem Conventus conſtituere, ſervatis ſervandis.

5. In

5. In contrahendo tamen, ut major Capituli pars interſit, contractuſque totius Capituli nomine fiat, neceſſe eſt; ſi proinde pro graviori aliqua re Quadrageſima, ſeu alio quovis tempore, cum pars magna Patrum abeſſe ſolet, Capitulum hoc, ut quidpiam approbetur, quod præſentibus omnibus veriſimile eſt non approbatum iri, arte, vel dolo convocetur, id omne irritum, & inane, nulliuſque valoris, ac momenti declaratur; niſi tamen fiat de licentia Provincialis. *Malitioſa congregatio.*

De cauſis depoſitionis Prælatorum Ordinis, deque eorum exceſſibus.

TITULUS L.

1 PRælati omnes in Ordine noſtro Seraphico, quicumque hi fuerint, ſi quando (quod abſit) in omnes, vel aliquem ex infraſcriptis exceſſibus prolaberentur, lapſoſque fuiſſe convincerentur, a Prælaturis, & Officiis eo ipſo deponantur. *Omnes deponi poſſunt.*

2. Si ad gradus, & dignitates, & officia per ſimoniam pervenerint. *Cauſæ.*

3. Si eoſdem gradus, & officia ſimoniace unquam contulerint, vel actu conferant.

4. Si mercaturas mediate, vel immediate quomodolibet exerceant.

5. Si timore Dei poſtpoſito, inhoneſtam vitam traducant.

6. Si Conſtitutionum, regularisque diſciplinæ obſervantiam oppugnare comperiantur; vel eam ita non tueri, ut manifeſtas, graves, & enormes culpas, atque delicta juxta Ordinis ſtatuta corrigere, ac punire neglexerint.

7. Si denique re vera juxta Regulæ, ac Conſtitutionum decreta inutiles, ac inſufficientes eſſe noſcantur; quod tunc præſertim eſſet, ſi quis eorum ſuæ Regulæ, aut juris divini, ſeu Apoſtolicarum Conſtitutionum tranſgreſſor notorius deprehenderetur,

8. Quas omnes cauſas (præter alias ſpeciales pro par- *Generale Decretum*

particularibus aliquibus Prælatis ſancitas) ad omnes, & quoſcumque noſtri Ordinis Superiores, & Prælatos virtute præſentis decreti reſpective referimus, & extendimus.

Maturè procedendum.

9. Decernitur tamen, ut mature admodum, & prudenter in exceſſuum hujuſmodi probationibus procedatur, ac niſi de veritate efficaciſſime, apertiſſimeque conſtiterit, nullatenus ad privationis actum deveniatur.

Depoſiti carent privilegiis

10. Quicumque vero ob demerita ab officio deponetur, privilegiis, gratiis, & indultis per has URBANAS Conſtitutiones dignitatum oneribus laudabiliter perfungentibus quomodolibet conceſſis frui, potiri, & gaudere minime poſſit; & hoc arbitratu Generalis.

De ordine præcedendi.

TITULUS LI.

Univerſalitas ſanctionis.

1 QUoad præcedentias tum inter Superiores, ac Prælatos Ordinis, tum inter alios quoſcunque noſtræ Religionis Patres, & Fratres ſtatuitur, ut ubique terrarum infraſcriptus ordo ab omnibus inviolate ſervetur.

Patres Religionis qui Generales fuere,

2. Qui Seraphicæ hujus Religionis Generales Miniſtri fuerunt, omnes alios Fratres, quicunque hi fuerint, & quibuſcunque titulis gaudeant (Generali dumtaxat Miniſtro actu exiſtente excepto) in Curia Romana, aliiſque publicis Religionis locis, ubi Generalem Miniſtrum perſonaliter reperiri contigerit, jure, legitimeque præcedant. Ubi vero Generalis Miniſter non reperitur, omnes alios Patres, & Fratres (Provinciali tantum Miniſtro in ſua Provincia, & in ſuo Conventu Guardiano exceptis) pariter abſolute præcedant. Quod ſi eos Capitulis Provincialibus, ſeu quarumcumque Provinciarum Capitularibus Congregationibus intereſſe contingat, vocem habeant activam, ſicut ceteri Patres illius Provinciæ.

Eorum vox in Capitulis omnibus.

Procurator Ordinis.

3. Extra Generale Capitulum Ord. Procurator

in Curia Romana præter Generalem Miniſtrum tum actu exiſtentem, tum jam officio functos, omnes alios Religionis Patres præcedat, ſimiliter extra Curiam, Provinciali illius Provinciæ, in qua eum reperiri contigerit, dumtaxat excepto; in Capitulis autem Generalibus Provincialibus Miniſtris, & Commiſſariis Provinciarum locum cedat. *Provinciales.*

4. In Capitulis Generalibus Provincialis Miniſter Sancti FRANCISCI, Generali Miniſtro præſente, alios omnes præcedat, abſente vero Generali, Diœceſanus. Provincialem vero Sancti FRANCISCI, Generali Miniſtro præſente, ſequatur Provincialis Diœceſanus, & hunc Provincialis Romæ. Inter alios autem ſervetur antianitatis (ut ajunt) ſive antiquitatis ordo; qui ex priori electione cum confirmatione attenditur. Quod ſi plures Provinciales eodem die electos; & confirmatos fuiſſe contingat, eo caſu præſcriptus ordo dignitatis Provinciarum ſervetur. Provinciales ſequentur Provinciarum Commiſſarii juxta earumdem Provinciarum ordinem, & dignitatem. Hos ſubſequantur Procurator, Socius, & Secretarius Ordinis, Poſt hos Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtos; deinde Guardianus Romæ, poſt quem Guardianus Capituli, & tandem Cuſtodes Cuſtodum juxta Provinciarum dignitatem. *Aſſiſtentes Ordinis.*

5. Extra Generale Capitulum poſt Generalem actu exiſtentem, alioſque jam officio defunctos; in Curia primus eſt Procurator Ordinis, ſecundus Provincialis Romæ, tertius Socius, quartus Secretarius Ordinis, deinde Provincialis S.FRANCISCI, ac ceteri poſt hunc juxta antianitatem, ſive prioritatem officii.

6. Extra Curiam poſt Generalem Miniſtrum primum locum obtineat Provincialis Diœceſanus, ſecundum Procurator Ordinis, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, poſt hos autem Provincialis Sancti FRANCISCI, Provincialis Romæ; ceterique ut ſupra.

7. Extra tempus Capituli in Conventibus, qui de menſa Generalis Miniſtri fuerint, poſt Provincialem Diœceſanum, alios omnes Guardianus Conventus *In Conventu de menſa Reverendiſſ.*

ventus antecedat, deinde Socius, & Secretarius Ordinis, ceterique ut ſupra.

Patres Provinciæ.

8. Inter Patres Provinciarum ii, qui tum nativarum, tum alienarum, cum etiam titularium Provinciarum Provinciales fuerint, alios omnes, qui Provinciales non fuerint, antecedant.

Ordo ab electione, non a Provinciis.

9. Inter eos vero, qui Provinciales fuerunt, qui prius fuerit Provincialis, alios poſteriores præcedat. Quæ præcedentia extenditur etiam ad alienarum Provinciarum Miniſtros prius electos, vel deputatos reſpectu Provincialium naturalium poſterius electorum ex decreto Generalis Capituli, quod etiam ad Provinciales Titulares prius (ut præfertur) electos, vel inſtitutos reſpectu Provincialium tum alienarum, tum nativarum Provinciarum electorum, ſive deputatorum plenarie abſoluteque extendimus.

Provinciales Titulares.

Patres ex Regentes.

10. Qui ad harum Conſtitutionum præſcriptum fuerint primæ claſſis Regentes, ceteros omnes, qui non ſunt Patres Provinciæ præcedant.

Regentes.

11. Qui actu primæ claſſis Gymnaſiorum Regentes fuerint, alios omnes Sacræ Theologiæ Magiſtros, præter antianos Patres Provinciæ in iis tantum Conventibus, ubi erunt Regentes, præcedant. Lectores publici Theologiæ, & Metaphyſicæ Gymnaſiorum, ſive Univerſitatum ad modum primæ Claſſis Regentium ſe ſe habeant, iiſdemque gratiis, privilegiis, ac præcedentiis gaudeant.

Lectores publici.

Ordo inter ſeipſos.

12. Inter Lectores autem Gymnaſiorum, ſive Univerſitatum hujuſmodi, & primæ Claſſis Regentes, ac inter Lectores publicos inter ſe, Regenteſque primæ Claſſis pariter inter ſeſe ordo Magiſterii ſervetur.

Provincialis Romæ & Guard. SS. XII. Apoſt.

13. Inter Provincialem Romæ, & Sanctorum duodecim Apoſtolorum de Urbe Guardianum ſervetur Breve Apoſtolicum fel. rec. Clem. Papæ VIII ſub Datum Romæ die 3. Junii 1594.

Provinciarum Secretarii.

14. Provinciarum Secretarii in actu viſitationis, & Provinciali Miniſtro præſente, alios omnes (Patribus earum Provinciarum, & in propriis Conventibus eorum Guardianis exceptis) præcedant. Provinciali vero abſente, ſi ejus Commiſſarii fuerint

rint

rint, ejus quoque locum ſuper omnes obtineant.

15. Guardianus in ſuo Conventu Fratres alios, quicumque hi fuerint (Provinciali dumtaxat Miniſtro, ejuſque Cuſtodiæ Cuſtode, cum actu viſitaverit, exceptis) antecedat. Cuſtos vero, cum actu viſitaverit, Guardianos omnes, Patreſque & Fratres ſuæ Cuſtodiæ (Provinciali Miniſtro excepto) præcedat; expleta vero viſitatione, ac ſi non eſſet Cuſtos, locum ſuum obtineat. *Conventuum Guardiani Cuſtos.*

16. Præſidentes a Provinciali Miniſtro deputati, ſeu alias in tabula notati, Guardianis abſentibus, ad inſtar eorum omnes alios præcedant. Ab ipſis vero Guardianis inſtituti tunc ſolum, cum Guardiani extra Civitatem, vel Oppidum fuerint, alios eodem modo præcedant. In Refectorio vero cum Guardianus non aderit, ejus locum, etiamſi in Oppido, vel Civitate fuerit, ſuper omnes obtineant. *Præſidentes a Provinciali, & a Guardiano inſtituti.*

17. Sacræ Theologiæ Magiſtri alios ſimiliter Sacræ Theologiæ Magiſtros juxta antianitatem Magiſterii, omneſque ceteros qui Magiſtri non fuerint, antecedant. Seraphici verò Collegii S. Bonaventuræ de Urbe Magiſtri in præcedentiis ad alios omnes ſe habeant juxta fel. rec. Clem. Papæ VIII. decretum. Inter ipſos vero, & dum plures eodem ſimiliter tempore lauream Doctoratus ſuſcipiunt, ordo Sacerdotii ſervetur. *Sacræ Theolog. Magiſtri, Ex Collegio D. Bonaventuræ.*

18. Magiſtri Seminariorum, qui per XII. annos (ut ſuperius decretum eſt) in eorum officio ſeſe laudabiliter geſſerint, Patres omnes, & Fratres, qui Sacræ Theologiæ Magiſtri non fuerint, antecedant. Ad invicem vero is, qui prius XII. annorum munus ſuum expleverit, alios omnes præcedat. Magiſterii tamen titulum nullo pacto obtineant. *Sem. Magiſtri.*

19. Vicarius omnes alios Fratres (ut ajunt) ſimplices, qui graduati non fuerint, antecedat. Magiſtri Muſices per litteras patentes a Generali Miniſtro declarati, qui quinque vel quatuor ſaltem muſicalia opera in lucem ediderint, Vicarios non Præſidentes & Patres omnes ſimplices non graduatos præcedant. In tabulis vero, & alibi *Vicarii. Magiſtri Muſices.*

non appellentur abſolute Magiſtri, ſed hoc dumtaxat titulo in actibus quibuſcunque prænotentur Pater Fr. N. Mag. Muſices.

Prædicatores, & Lectores non Magiſtri.

20. Prædicatores, & Lectores in Eccleſiis, item Studiorum, Gymnaſiorum, Collegiorumque Lectores non Magiſtri Sacerdotes Baccalaureos omnes, & Studentes in iis Conventibus ubi Lectores fuerint, antecedant, alibi vero profeſſionis ordinem ſervent, & ſi non fuerint Sacerdotes, in ſcholis tantum, & in actibus ſtudiorum præcedant. Concionatores vero, Lectoreſque Eccleſiarum & Studiorum inter ſe antianitatis ordinem ad invicem ſervent.

Baccalaurei, & Studentes.

21. Baccalaurei juxta harum Conſt. decreta poſt hac inſtituti omnes alios non Baccalaureos etiam ætate ſeniores, & Sacerdotes, licet ipſi Sacerdotes non fuerint, in ſcholis tantum præcedant; inter ſe vero, qui prius patentes literas obtinuerit. Studentes autem inter ſeſe profeſſionis ordinem ſervent. Extra ſcholas vero tum in Refectorio, tum in aliis omnibus publicis locis Sacerdotes Baccalaurei juxta antianitatis ordinem præcedant Baccalaureos non Sacerdotes, ac Studentes omnes tam Sacerdotes, quam non Sacerdotes. Poſt hos ſequantur Studentes Sacerdotes juxta profeſſionis ordinem, deinde Fratres ſimplices Sacerdotes, poſtmodum Baccalaurei non Sacerdotes juxta antianitatis ordinem, demum Studentes non Sacerdotes juxta ordinem profeſſionis.

Fratres ſimplices.

Profeſſi.

22. Clerici profeſſi præcedant Novitios, & Laicos profeſſos. Inter Clericos autem explicite profeſſos ordo profeſſionis ſervetur. Clerici vero Novitii ordinem ingreſſus ad Religionem obſervent, & Novitios Laicos præcedant.

Novitii.

Laici.

23. Laici profeſſi præcedant omnes Novitios tam Clericos, quam Laicos. Laici Novitii omnibus aliis, præterquam Oblatis, & Tertiariis, locum cedere teneantur.

CON-

CONSTITUTIONES
IN CAPUT NONUM
REGULÆ.

De Concionatoribus,

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres non prædicent in Epiſcopatu alicujus Epiſcopi, cum ab eo &c.*

1. NUllus Fratrum in alicujus Epiſcopi Diœceſi, contradicente Epiſcopo, Populo Verbum Dei juxta Sacri Conc. Trid. ac Seraphicæ noſtræ Regulæ ſanctiones ullatenus annuntiare præſumat. *Seſſ. 5. 6. 2. de ref. & ſeſſ. 24. c. 4. de ref.*

2. Nullus ad prædicationis officium admittatur, qui Sacerdos non ſit, catholicaque doctrina, ac iis quæ Populo annuntiari debent, ſufficienter inſtructus. *Sufficientia doctrinæ.*

3. In primis autem juxta Seraphicam Regulam ad ædificationem, & utilitatem annuntianda ſunt vitia, & virtutes, pœna, & gloria. Cumque prætere eloquia Domini eloquia caſta ſint, non literarum modo ſcientia, ſed & probitate morum hi, qui ad præfatum prædicationis officium aſſumentur, inſignes ſint. Quapropter decernitur, & ſtatuitur, ut nullus a Generali Miniſtro ad Conciones admittatur, qui prius examinatus, ac approbatus non fuerit, ac morum ſuorum probitatis teſtimonium non habuerit ab iis, quibus a Generali Miniſtro fuerit demandatum. *Probitas morum. Examen & approbatio.*

4. Generalis, Provincialis, & Commiſſarii facul- *Facultatum revocatio.*

cultates Concionatoribus datas quoties, & quando opportunum, vel expediens judicaverint, revocare, ſuſpendere, ac reſtringere poſſint.

Sine licentia prædicantes. 5. Si quis autem abſque Superiorum licentia prædicationis munus exercuiſſe deprehenſus fuerit, poſt carceris ad menſem macerationem, triennio a Provincia exulet. Quod ſi ſæpius hoc modo deliquerit, per annum carceribus mancipetur.

Confeſſionibus ſint apti Concionatores. 6. Nullus præterea ad concionandi munus admittatur, qui fidelium confeſſiones audire non poſſit, aut nolit; quapropter qui ad hujuſmodi concionandi munus admittendus fuerit, de caſibus quoque conſcientiæ examinetur. *Quibus audire confeſſiones vetitum.* Baccalaurei vero, & Collegiales, omneſque Studentes extra Concionum tempus a confeſſionibus audiendis omnino prohibeantur, niſi urgente aliqua neceſſitate a Superiore probanda.

Tyronum in Concionibus exercitium. 7. Qui igitur tam præclarum prædicationis munus incepturi fuerint, aſſiduis precibus, ac ſtudiis ſeſe præparent; quas autem primo habituri fuerint Conciones, Regentes, aut alii a Generali Miniſtro, vel Provincialibus deputandi diligenter examinent, propriarumque manuum ſubſcriptionibus approbent, *Approbatio.* nec ullus Fratrum, qui primo (ut præfertur) approbatus non fuerit, publice prædicare præſumat.

Tempora præparationum. 8. Curabunt propterea Superiores, ut Concionatoribus opportunum tempus ab aliis domeſticis curis liberum ad Concionum ſtudia tum pro Quadrageſima, & Adventu, tum pro tempore, & Sanctis infra annum largiantur.

Prædicatorum ſcandala. 9. Concionator autem, qui loco, ac tempore prædicationis publicum populo ſcandalum dederit, prædicationis officio privetur, ne quod verbo ædificat, exemplo deterius deſtruat, amoveatur, gravioribuſque pœnis pro qualitate delicti ſubjaceat.

Prædicatores requiſiti obediant. 10. Nullus noſtri Ordinis Concionatorum a Provinciali Miniſtro requiſitus, ut Quadrageſimali tempore in aliqua noſtri Ordinis Eccleſiarum prædicet (etiamſi aliis prædicationem eo inconſulto promiſerit) obedire renuat.

De Concionatoribus Generalibus, & Provincialibus.

TITULUS II.

1. DUplicem Concionatorum Claſſem inſtituimus, Generalium, qui in noſtri Ordinis locis eis a Generali Miniſtro aſſignandis, & Provincialium, qui in locis eis a Provincialibus pariter aſſignandis Conciones (ſervatis tamen ſervandis) publice populis habeant. *Claſſis duplex.*

2. In Provincia Sancti FRANCISCI Generalibus Concionatoribus infraſcripta loca a Generali Miniſtro ſunt aſſignanda. *Generalis loca.*

Aſſiſium	Interamna	Burgum S. Sepul.
Leoniſſa	Tiſerum	Mons Realis.

In Provincia Romæ.

Roma	Viterbium	Alatrum
Setia	Sonnienum	Vetralla.

In Provincia Sancti Antonii.

Venetiæ	Patavium	Verona
Lendinaria	Tarviſium	Rodigium
Vicentia	Coneglanum	Tridentum

In Provincia Bononiæ.

Bononia	Ferraria	Placentia
Parma	Lugum	Cremona
Toſſinianum	Longianum	Forumlivii
S.Jo.in Perſiceto	Mutina	Briſighella
Burgum S.Domini	Ariminum	Caſtrum Bononienſe.
	Cæſena	
Corrigium	Faventia	Bertinorum
Balneocabalum	Caſtrocarum	Meldula
S. Arcangelus	Caſalis major	Mons Scutolus.

In Provincia Marchiæ.

Ancona	Fanum	Urbinum
Pergula	Fabrianum	Corinaldum
Aſculum	Firmum	Senogalia
CaſtrumDurant.	Piſaurum	S. Angeli in Vado
Mons novus	Mondavium	Mondainum.

In Provincia Thuſciæ.

Florentia	Senæ	Piſæ
Aretium	Piſcia	Fighinum

Ca-

Caſtilion. Flor.	Fuſecchium	Mons Varchius
Lucinianum	Mons Ilcinus	Caſtrum Floren.

In Provincia Mediolani.

Mediolanum	Brixia	Crema
VallisCamonica	Saronum	Garignanum
Bugella	Novocomum	Viglevanum
Ipporedia	Canturium	Vercellæ.

In Provincia Januæ.

Janua	Sextrium	Caſſinæ
Foſſanum	Mitia palearum	Valentia
Ticinum	Cherium	Vigintimillia
Mons Calvius	Taurinum	Cunium
Ceva	Albinga	Savona.

In Provincia Neapoli.

Neapolis	Ebulum.

In Provincia S. Nicolai.

Tarentum	Bituntum.

In Provincia Siciliæ.

Panormus	Meſſana.

In Provincia S. Bernardini.

Aquila	Sulmona.

In Provincia Dalmatiæ.

Tergeſtum	Mugla.

Provincialis Conciones.

3. Reliqua vero loca ab Ordine accepta, & acceptanda ad Provinciales pertineant, nec poſſit Generalis Miniſter præter hæc loca alia ad Provinciales ſpectantia (niſi ipſomet Provinciali conſulto) prædicationibus quibuſvis concedere, alias conceſſio nulla ſit, iſque Concionis munus exerceat, qui a Provinciali delectus eſt.

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT DECIMUM

REGULÆ.

De Viſitatione, quæ Miniſtrorum eſt.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Fratres, qui ſunt Miniſtri, & ſervi aliorum Fratrum, viſitent, & moneant Fratres ſuos &c.*

1. TOtius Seraphicæ noſtræ Religionis univerſalem viſitationem Generalis Miniſter, uti ſuperius decretum eſt, modo legitimum impedimentum non adſit, ex debito perficere debet. Si vero legitimo impedimento detentus, ſeu totam, ſeu partem viſitare per ſe nequiverit, per deputatos Commiſſarios, ſive Viſitatores inviſere teneatur, & in Capitulo Generali impedimentum exponat, alioquin a Diffinitoribus corrigatur. *Generalis viſitatio. Vel delegati.*

2. Si vero Ultramontanas, vel Ultramarinas Provincias præſcriptæ viſitationis, ſeu alterius occupationis gratia adierit, Commiſſarium Generalem in Italia, quemcumque maluerit, inſtituere, ac cum omnis poteſtatis plenitudine relinquere poſſit, & valeat. *Comm. Generalis Italiæ.*

3. Succeſſor vero in Generalatus Præfectura, ſi Generalem mori contigerit, aut totam, uti decretum eſt, Religionem viſitare nequiverit, inde viſitationem auſpicetur, ubi prædeceſſor viſitationem intermiſerat, eodemque pariter modo totam viſitationis gratia Religionem ſedulo perluſtrare, ac in Capitulo Generali de Provinciarum, quas viſitaverit, ſtatu exactam rationem reddere teneatur. *Succeſſoris Generalis viſitatio.*

tur. Hoc ipſum de ſuis Conventibus, quos omnes (uti decretum eſt) ſub pœnis ibi contentis quotannis viſitare tenetur, a Provinciali Miniſtro in Capitulo Provinciali præſtandum eſt.

Viſitatio Provincialis.

In viſitationibus ſervanda.

4. Ad exactam vero viſitationem pro Dei gloria, animarumque ſalute, & Religionis zelo perficiendam ſtatuitur, ut Viſitatores omnes, ac Generalis ipſe, & Provinciales Miniſtri, dum actu viſitaverint, ea omnia, quæ inferius decernuntur, inviolate obſervent, ac omni diligentia, prudentiaque viſitationem ipſam ad rectam arbitrii ſententiam (prout expedire videbitur) perficiant.

De obſervantia inquiſitio.

Urbanarum Conſt. introducenda obſervantia.

5. Exquirant itaque primo qualiter divina præcepta, & quæ ab Eccleſia præcipiuntur, a Fratribus obſerventur; deinde quæ ad profeſſionem, Regulæque Seraphicæ obſervantiam ſpectant. Offenſiones deinde, quæ mali ſpeciem habent, veluti ſuſpectas familiaritates, vagationes inutiles, aliaque id generis, quæ bonum Religioſorum nomen diminuere, ſeu magis peſſundare, vel omnino denigrare queunt. De vita præterea, moribus, & ſingulorum Fratrum conditione, & ſtatu perquirant, ac de harum præſertim URBANARUM Conſtitutionum obſervatione, quæ per Viſitatores hujuſmodi quam diligentiſſime in Religione introducenda eſt.

Viſitatio localis.

6. Quæ præterea ad Dei obſequium, & temporalium rerum ſtatum ſpectaverint, non ſecus inviſant, Sacrarium, Chorum, Altaria, Officinaſque omnes, Hoſpitiumque præſertim, & Valetudinarium, earumque officinarum neceſſariam ſupellectilem, hortos inſuper, horrea, promptuaria, pavimenta, tecta, parieteſque ne dum viſitent, & conſiderent, ſed ſi quid ex Guardianorum incuria laboraverit, ſalubrioribus præceptis, ac ſi fuerit opus, correctionibus quoque reſtaurent. Fratrum inſuper cellas diligentiſſime viſitent, vana omnia prohibita auferant, hujuſque inobſervationis, ſi quos invenerint, auctores ſeveriſſime puniant; ſi vero in eis non fuerit æqua ſuppellectilium portio (prout decrevimus) neceſſaria, ubi deſint, provideant, ſuperfluaque extrahant. Seminaria luſtrent,

ſtrent, Procuratores denique, Seminariorumque (ſi aderint) Magiſtros, alioſque Conventuum Officiales diligenter examinent, & quidquid ad rectum Conventuum regimen neceſſarium judicabitur, ordinent, & decernant.

7. Ubi præterea ſtudia, ſive Gymnaſia erecta fuerint, diligenter perquirant, num qui ſtudiis incumbere tenentur, aliis occupationibus vacent, num ab eis Conſtitutionum obſervantia excolatur, num demum ea modeſtia, eaque religioſa animi compoſitione, quæ Juvenes præſertim decet, mores, vitamque componant; ſi quos vero ſive in ſtudiis, ſive extra Seraphicæ Regulæ URBANARUMQUE Conſtitutionum hujuſmodi trangreſſores quandocumque invenerint, eos aeriter corrigant, ac pro tranſgreſſionis, & delicti qualitate etiam puniant. In viſitatione autem hujuſmodi ſervetur methodus Generalis Geſualdi jam typis mandata. *Studiorum viſitatio. Viſitationis methodus.*

8. Dum itaque viſitatio perficitur, decernimus, ut Conventuum januæ ita cuſtodiantur, ne extraneum, vel ſæcularium aliquis intra eorum ſepta ullatenus ingrediatur; Fratres autem abſque Miniſtri Viſitatoris licentia eo tempore e Conventu egredi nullo pacto præſumant. Omnia demum Conventuum regiſtra, & inventaria, librique rationum, & alia omnia (uti hactenus conſuetum eſt) videantur, omniaque, & ſingula uſibus Fratrum applicata Miniſtris, ſive Viſitatoribus ſcriptis fideliter adnotata præſententur. Quod ſi ea proportionabiliter aſſignata fuiſſe compererint, ea iterum applicent; vel ſi non æque diſtributa fuerint, denuo æque diſtribuant. Qui vero quidpiam integre non detexerit, velut proprietarius puniatur, eique omnium eorum uſus auferatur; quod ſi iterum in eumdem errorem prolaberetur, ad aliam Provinciam debitæ punitionis ergo, juxta delicti qualitatem, ad Viſitatoris arbitrium tranſmittatur. *Ad Conventus adminiſtrationem ſpectantia. Viſitatori quicquam celantes.*

9. De omnibus vero, quæ in viſitationibus majoris momenti acciderint, Generalem Miniſtrum certiorem reddere Viſitatores protinus teneantur. *Viſitatorum relationes.*

Viſitatoris diſceſſus. 10. In fine vero viſitationis, habito a Viſitatore ad regularis diſciplinæ obſervantiam hortatorio ſermone, communis ab omnibus Fratribus culpa coram ipſo de more fiat, ſalutares ab eo imponantur pœnitentiæ, factaque deinde generali abſolutione, benedictionem ſingulis ante diſceſſum impertiatur.

De cauſis cognoſcendis.

TITULUS II.

Tex. *Humiliter, & caritative corrigant eos &c.*

Provincialis judicium. 1. QUoad cauſas vero decernitur, & ſtatuitur, ut nullus Fratrum, quicumque is fuerit, ſui Miniſtri Provincialis judicium ſubterfugiat, vel illud ullo pacto, quouſque ſuam ſententiam non protulerit, rejicere audeat.

Aſſeſſor quando poſtulandus. 2. Provinciali tamen Miniſtro in cauſa procedente, ſi rationabilis ſuſpicio, etiam ante inchoationem judicii, manifeſtis argumentis appareat illum non ſecundum Deum, rectamque conſcientiam procedere, eo caſu reus, vel accuſatus a Generali Miniſtro Collegam, qui una cum Provinciali Miniſtro cauſam expediat, humiliter petere poſſit, interim tamen ſub pœna convicti criminis nullatenus recedere audeat.

Ad ſæculare judicium accedentes. 3. Qui tamen, vel poſtea pro injuſtitia ſibi illata, ſeu quam ſibi illatam eſſe prætenderit, ad ſæculare brachium, & non ad noſtri Ordinis Prælatos temerarie confugere quomodocumque præſumpſerit, e Provincia ſtatim depellatur, & ultra excommunicationis pœnam Summo Pontifici reſervatam, quam ipſo facto incurret, ad omnia, & ſingula Ordinis munera, vel officia inhabilis perpetuo ſit, & eo ipſo reddatur.

Ordo inter judices non perturbetur. 4. Cum autem non raro contingat, ut in cauſis Fratrum reorum ad immediatos Superiores ſpectantibus majores Ordinis Prælati ſeſe ingerant, eaſque ab inferioribus Prælatis, ad quos de jure ſpectarent,

evo-

evocare nitantur; ne hujuſmodi error, & injuſtitia a quopiam noſtri Ordinis Prælatorum, nec etiam ab ipſo Generali Miniſtro deinceps ullatenus admittatur, decernitur, & ſtatuitur, ut Sacroſancti Conc. Trid. Decretum ſeſſ. 24. cap. 21. inviolate ſervetur.

5. Decernit vero Sacroſancta Synodus, ut cauſæ omnes in prima inſtantia coram ordinariis dumtaxat Superioribus cognoſcantur, neque aliis antea committantur, nec avocentur, nec appellationes a reis interpoſitæ per Superiores quoſcumque recipiantur, eorumve commiſſio, aut inhibitio fiat, niſi a diffinitiva, vel a diffinitivæ vim habente, & cujus gravamen per appellationem a diffinitiva reparari nequeat. *Cauſæ in prima inſtantia.*

6. Modus autem procedendi in cauſis apud Seraphicam noſtram Religionem is omnino ſervetur, quem Sacroſancta ipſa Trid. Synodus ſeſſ. 5. c. 2. inſinuat, ut ſummarie nimirum, & ſola facti veritate inſpecta, a competenti Judice, quouſque deſuper cognitum, ac deciſum fuerit, procedatur. *Procedendi methodus.*

7. Sacroſancti propterea Concilii Tridentini veſtigiis inhærendo, decernimus, & mandamus, ut, (niſi ex aliqua ratione a jure permiſſa cauſa alias devolvatur) cauſæ omnes, quæ Guardiano competunt, in prima inſtantia ab eo, in ſecunda inſtantia a Miniſtris Provincialibus, vel eorumdem Commiſſariis, in tertia demum a Generali Miniſtro, vel ejus Commiſſariis cognoſcantur. *Prima, ſecunda, & tertia.*

8. Quod ſi delictum aliquod ab ipſo locali Superiore perpetratum cognoſcendum fuerit, Provincialis Miniſter cauſam cognoſcat: ſi autem Provincialis, vel Procurator, & Aſſiſtentes Ordinis deliquerint, cauſæ a Generali Miniſtro, vel ejus Commiſſario immediate cognoſcantur, & judicentur. *Superiorum delinquentium cauſæ.*

9. Ut autem in cauſis cognoſcendis uniformi methodo ab omnibus Judicibus procedatur, mandamus, ut ea in criminalibus cauſis tractandis omnino ſervetur, quæ in lib. cui Tit. *Practica Criminalis Canonica Patris Franciſci de Pitigianis Aretini Ordinis Min. Obſervantiæ*, præſcribitur, omneſque propterea noſtri Ordinis Superiores, & Judices, quocumque nomine nuncupentur, ſupra- *Procedendi methodus.* *Unde accipienda.*

dictam

dictam Methodum apud ſeſe habere, & juxta eam procedere teneantur.

Cauſarum ſumptus. 10. Sumptus vero, qui in cauſis neceſſarii fuerint, a Conventibus accuſatorum, donec ad debitum finem perducantur, ſubminiſtrari, ac ſuppeditari decernimus.

Querelæ in Superiores. 11. Nulli tamen adverſus Superiorem ſuum querelam proponere, aut ſi propoſuerit, audiri liceat, officio Superioris durante, niſi de graviori delicto, quo Superior ipſo jure deponendus eſſet, ageretur. Expleto vero officii tempore, Superior, ſervatis ſervandis, accuſari pariter, & querelari poſſit, & valeat.

Cauſæ contra Generalem actitatæ. 12. Si quis autem contra Generalem Miniſtrum, etiam pro ſui Conventus, Provinciæ, vel etiam totius Ordinis utilitate accuſationem proponere, vel propriam cauſam dicere voluerit, non niſi a Protectore Ordinis, vel Summo Pontifice audiatur; de horumque dumtaxat conſenſu ſumptus in cauſa neceſſarii ab eo Conventu, vel Provincia, vel a toto Ordine, ſi ejus nomine cauſa fiat, ſuppeditentur. *Earum actores.* Si vero Generalis Miniſter, ut præfertur, accuſatus, ob ejus innocentiam ab accuſationibus abſolvatur, accuſans perpetuo infamis ſit, & velut infamis omni officio, & dignitate, ac utraque voce, abſque ulla reintegrationis ſpe eo ipſo privetur, pœnaque graviſſima mulctetur. Idem quoque ſervari mandamus in accuſatione aliorum Superiorum Ordinis.

Proceſſuum &c. conſervatio. 13. Decernitur præterea, ut omnia regiſtra, ſive ſcripturæ in cauſis a quibuſcumque Judicibus factæ authenticæ ſint, Sigilliſque ipſorum majori, aut ſaltem minori, Notariorum, vel Secretariorum, aut ſcriptorum manuum ſcriptionibus firmatæ, etiamſi coram Judice extra Religionem fuerint qualitercumque ventilatæ, & ad debitum finem redactæ, in archivio Provinciæ, & Religionis reſpective reponantur.

Exceſſuum notæ in libris propriis. 14. Exceſſus præterea omnes, delictaque Fratrum enormia, ob quæ nimirum graviores, ac confuſibiliores pœnæ in Ordine noſtro conſueverunt imponi, de quibus aliquis condemnatus fuerit, aut

legi-

legitime convictus, ſive judicialiter confeſſus, item quæ evidentia rei notoria, ac publica forent, in libris Ordinis, & Provinciarum ad hunc dumtaxat effectum deputatis, vel deputandis regiſtrentur, & adnotentur. Quapropter cum alicubi Fratrum quempiam puniri contigerit, Judicis partes erunt, ſtatim tam ſententiarum exemplaria, aut earum ſaltem compendia, quam injunctarum notas pœnarum ad Generalem tranſmittere, ut eorum omnium monumenta libro in Archivio Religionis ſervando valeant conſignari.

15. Ea vero, quæ ſic regiſtranda, vel adnotanda fuerint, fideli ſcripturæ commendentur, totoque Prælatorum eorumdem regiminis tempore fideliter aſſerventur. Diſtricte præterea iiſdem Prælatis, & aliis quibuſcumque præcipitur, & mandatur, ne libros, ſeu acta, quæ in ipſis ſcripta, & regiſtrata fuerint, vel aliud quidpiam de illis detrahant, deleant, ſubtrahant, comburant, vel alio quopiam modo deſtruant, ſeu mutent, vel id per alios fieri mandent, aut ullo modo abſque expreſſa Generalis Miniſtri facultate permittant; ſi quis autem contrarium temerarie attentare præſumpſerit, excommunicationis ſententiam, a qua per Generalem Miniſtrum, vel eum dumtaxat, cui is committendum duxerit, abſolvi poſſit, ipſo facto incurrat, ac ſi demum legitime convictus fuerit, gravioribus pœnis puniatur. Cum vero præfatos Miniſtros, aut viſitatores ab officio amoveri contigerit, aut ipſi Miniſtri officiis jam defuncti ſucceſſores fuerint accepturi, iis omnia hujuſmodi acta, ſive regiſtra integra, in nulloque depravata, vel corrupta fideliter reddere, ac conſignare teneantur. Si quid vero contra hujuſmodi Succeſſores aliqua ibi regiſtrata, ſive adnotata reperirentur, de Generalis Miniſtri licentia a libris hujuſmodi reſignandis deleantur, ac in ipſius Generalis Miniſtri Regiſtro deſcribantur, ibique perpetuo incorrupta ſerventur.

Monumenta fideliter aſſerventur.

Tranſgreſſores.

Succeſſori conſignentur.

Quo pacto quædam delenda.

De auctoritate Provincialis Miniſtri in ſua viſitatione.

TITULUS III.

Tex. *Obediant ſuis Miniſtris in omnibus, quæ promiſerunt Domino obſervare &c.*

1. Viſitationis jus.

Concil. Trid. ſeſſ. 24 c. 20. de ref.

1. PRovincialis Miniſter, ut aptius ſuam Provinciam poſſit in officio, & obedientia continere, in omnibus iis, quæ ad viſitationem, ac morum correptionem ſubditorum ſibi Fratrum ſpectaverint, jus, & poteſtatem habeat ea omnia ordinandi, moderandi, puniendi, ac juxta ſacrorum Canonum ſanctiones exequendi, quæ illi ex prudentia ſua pro præfatorum ſubditorum emendatione, ac Provinciæ utilitate neceſſaria videbuntur. Nec in his, ubi de viſitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, aut ulla inhibitio, appellatio, ſeu querela, etiam ad Sedem Apoſtolicam interpoſita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut judicata fuerint, quoquo modo impediat, aut ſuſpendat.

Quibuſcumque præferendum.

Appellatio, quando non interponenda.

Collega quando aſſignandus.

2. Decernitur præterea, ut noſtri Ordinis Fratres in cauſis viſitationis, & correctionis, nec non criminalibus a Provinciali Miniſtro, vel alio quocumque Judice ante diffinitivam ſententiam ab interlocutoriis, & alio quocumque gravamine, nullo modo appellent, ſed ſi fuerit opus, Collegam (ut capite præcedenti dictum eſt) a Generali Miniſtro, ſeu alio competenti Superiore expoſcant, nec Provincialis appellationes hujuſmodi deferre teneatur, ſed ea, quacumque inhibitione ab appellationis Judice emanata contraria non obſtante, ad ulteriora procedere poſſit; niſi gravamen hujuſmodi per diffinitivam ſententiam reparari, vel ab ipſa diffinitiva ſententia appellari non poſſit.

Viſitationis juri ſubject.

3. Omnes itaque Provinciæ ſuæ Conventus, etiamſi de menſa Generalis Miniſtri fuerint (uti ſuperius decretum eſt) omneſque Fratres in ea degentes (ii dum-

dumtaxat; qui Generales fuerunt, vel qui Generali pro tempore exiſtenti immediate ſubſunt, exceptis) quotannis viſitare teneantur. *Annualis Viſitatio.*

De auctoritate Viſitatorum Provinciarum.

TITULUS IV.

1. Viſitatores Provinciarum appellantur, qui ex commiſſione Generalis mittuntur ad viſitandas Provincias. Ordinamus autem, ut ad id muneris non mittantur, ſive inſtituantur, niſi qui fuerunt Provinciales; vel qui proborum judicio ad hujuſmodi munus exercendum idonei ſint. *Qui ad Viſitationes mittendi.*

2. Provinciales actu non ſunt ad hoc munus inſtituendi, ne a ſuis Provinciis diu abeſſe contingat, in quibus divino jure tenentur reſidere: nec etiam præficiendi ſunt illi, de quibus ſuſpicari poſſet favore potius, quam meritis ad tale Officium fuiſſe promotos, ne horum Viſitatorum interdum promotione Provinciæ ipſæ patiantur jacturam ob eorum nullam in rebus experientiam.

3. Prædictorum vero auctoritas, etſi plenaria eſſe ſoleat, per has tamen Conſtitutiones hoc pacto reſtringitur, & modificatur. Viſitatori itaque prohibetur, ut non exerceat munus ſuum, donec Provinciali Provinciæ conſtet de ejus commiſſione, eique ſuas litteras oſtenderit. Non poteſt inſuper Conſtitutiones condere, nec decreta aliorum Prælatorum immutare in ipſa Provincia, nec Confeſſores, aut Prædicatores inſtituere, nec novitios recipere, nec receptos ad profeſſionem admittere, nec Fratres extra Provinciam ſibi commiſſam tranſmittere, niſi forte ad Generalem Miniſtrum eos mitti contingat. Non poſſit eligi in Provincialem illius Provinciæ, quam viſitat, nec habere votum in aliis electionibus ab electione Provincialis, niſi ipſemet illis præſideat. Neque auctoritatem exercere, niſi in loco, quem actu viſitat. *Auctoritas, & ejus limitatio.*

Viſitatori obediendum.

4. Sed quia quicquid Viſitator peragit, id efficit Generalis Miniſtri auctoritate, ideo ei obediendum eſt in cunctis abſque ulla prorſus contradictione, & in ipſum rebellantes, aut eidem contradicentes ſint ipſo facto excommunicati juxta Extrav. Greg. XIII. ſtatutaque per eum facta in libris decretorum cujuſque Conventus deſcribantur, & nullo modo a Provinciali reſcindi, aut mutari poſſint ſine expreſſa licentia Miniſtri Generalis.

Viſitatoris ſtatuta.

Judicialis auctoritas.

5. Poteſt tamen, & debet omnium, & ſingulorum Conventuum ſtatum, & conditionem perquirere, denunciationes, & accuſationes Fratrum recipere, & de eis Generalem Miniſtrum conſulere; ſed non ſuper ipſis inquirere, teſtes examinare, Fratres etiam abſentes vocare, eoſque examinare, proceſſus fabricare, nec ſententiam ferre, niſi ſpeciali facultate a Generali Miniſtro ſibi committatur.

6. Socium diſcretum, atque fidelem de conſenſu Generalis ſecum in viſitatione habere queat. Provinciali etiam Miniſtro in his, quæ ad ſui muneris rationem ſpectaverint, abſolute præcipere. Itemque Seminaria viſitare, & quæ ad Novitiorum, ſeu Profeſſorum educationem pertinent, diligenter inquirere.

In viſitatione nota non revelet.

7. Non poteſt hujuſmodi Viſitator, ſub gravioribus pœnis ei ſeveriſſime infligendis, quorumcumque Fratrum ſecreta crimina, vel errata in viſitatione ſecreta ab ipſo diligentiſſime perquirenda qualitercumque propalare, aut deferentes quomodolibet revelare; ſi quæ vero ſecreta (ut præfertur) errata in viſitatione invenerit, imponat erranti debitam pœnitentiam, & ſcripturæ in Archivio Religionis reponantur. Si quis vero ſecretorum hujuſmodi accuſantium, ſeu accuſatorum nomina, vel errata revelaverit, non niſi a Generali Miniſtro abſolvi poſſit, impoſita illi ſalutari pœnitentia, ut per quindecim dies intra ſex menſes pane tantum, & aqua jejunet.

Revelantium pœna.

Expenſarum moderatio.

8. Nec ſuperfluis ſumptibus uti valeat, ſed ei a Conventibus, ad quos viſitandos devenerit, quicquid neceſſarium fuerit, ſuppeditetur, menſæ tamen com-

mu-

munitate utatur, ac in omnibus, & ſingulis religioſam parſimoniam præſeferat. Non poſſit inſuper a Provincia, quam viſitat, ſub quocumque prætextu quidpiam extorquere, poſtulare, aut ſponte oblatum ullo pacto recipere; quod ſi receperit, ab ipſomet Generali Miniſtro acriter puniatur. *A provincia nihil recipiat.*

9. Debet præterea Provinciali Capitulo interesse, eaque omnia, quæ in viſitatione egerit, ac invenerit; item Provincialium, & Guardianorum exceſſus, aliave quæcumque gravioris momenti delicta fideliter coram Diffinitorio referre. Si quis autem amore, odio, aliave mala qualibet affectione convincatur, quæ ſuperius dicta ſunt, falſo denunciaſſe, ad omnia, ſingulaque Religionis munera a Generali Miniſtro inhabilis perpetuo declaretur. *Relatio in Capitulo facienda.*

De Capitulo Culparum.

TITULUS V.

1. AD expiandas vero Fratrum omnium conſcientias, quo ſalubrius virtutum omnium, mortificationiſque præſertim exercitationi aſſueſcant, Deoque liberius ſub obſervantia Regulæ, ſanctarumque Conſtitutionum diſciplina inſerviant, culparum Capitulum (a quo nemo penitus immunis ſit) in loco Capituli Conventus, vel Sacrarii poſt completorium ſingulis quarumcumque hebdomadarum ſabbatis diebus in omnibus noſtri Ordinis Monaſteriis præcipue inſignioribus inviolabiliter celebretur. *Tempus præſcriptum.*

2. In hoc vero Capitulo Superior arguat, & reprehendat, hortetur, & moneat, & quidquid pro bono ſuæ familiæ regimine, ac vitæ regularis obſervantia expedire in Domino judicaverit, omni ſpiritus ardore Fratribus ſuis proponat. Modus autem, vel ordo culparum hujuſmodi Capitulum celebrandi ut infra ſervetur. *A Superiore proponenda. Modus.*

3. Superior, quemcumque ſibi libuerit, ad culpas publice accuſandas ex ſuis Fratribus ſive unum, ſive *Ad culpam dicendam vocentur Fratres.*

plures advocabit; hi vero, prout magis neceſſarium duxerit, errores ſuos, ac negligentias, præſertimque in divinis laudibus recitandis, in ſilentio non rite ſervato, aliiſque ſimilibus humiliter incuſent, deincepſque Confeſſione *Confiteor Deo &c.* omnes ſimiliter flexis genibus Deo, Prælatoque errata patefaciant, ac veniam deprecentur, eiſque a Superiore ſalutari impoſita pœnitentia; recitatiſque de more abſolutionibus, ſcilicet *Miſereatur &c. Indulgentiam &c.* Superior ipſe cunctis hoc modo Dei benedictionem impertiatur: *Gaudium cum pace, emendationem vitæ &c. Et benedictio Dei pleniſſima deſcendat ſuper vos, & benedicat vos Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, Amen*, habitiſque de more pro benefactoribus vivis atque defunctis conſuetis precibus, culparum Capitulum abſolvatur.

Pœnitentia, & abſolutio.

De correctione, quæ ad Superiores ſpectat.

TITULUS VI.

Tex. *Debent diligere eos, qui nos reprehendunt, & arguunt &c.*

Correctionis Evangelicus, & Religioſus ordo.

1. PRæſtat magnopere ad rectam Ordinis gubernationem, ut a Superioribus ita retineatur ſeveritas, ut benignitatis, ac manſuetudinis non obliviſcantur. Itaque peccata ſubditorum diſſimulanda non ſunt; ſed qui lapſus fuerit, ſecreto prius admoneatur, ſi ſecundo peccaverit, coram Senioribus, ſi tertio demum, coram omnibus in publico Refectionis loco corripiatur, & tandem ſi pertinax in ſua ſententia ad cor redire neglexerit, debitæ ultioni ſubjaceat, quæ eo gravior eſſe debet, quo obſtinatiori ipſe animo in ſua protervia obduruerit: at ſi quandoque talis ſit error, ut correctio in longum diutius non videretur producenda, videlicet ob ſcandalum, & alia hujuſmodi, prædicto omiſſo ordine, ad correctionem (quatenus opus fuerit) deveniatur.

Quando accelerandum.

2. Nul-

2. Nullus Localis Superior pœnitentias ſubditis publice imponere audeat, niſi ordinarias, & tunc non niſi ex legitima cauſa ante pœnitentias imponendas ab ipſo Superiore manifeſtanda. *Pœnarum impoſitio.*

3. Nullus Fratrum ob levem quamlibet cauſam carcere rigoroſe mancipetur, ſed pro manifeſto tantum, vel enormi exceſſu carceris pœna infligatur. Enormis autem exceſſus, vel ratione ipſiuſmet peccati, vel ratione circumſtantiæ, vel ratione publicæ notitiæ, vel frequentis reiterationis attendendus eſt. Cum itaque quiſpiam ita deliquerit, ut carceris pœnam merito ſubire debeat, Guardianus, aut Cuſtos, vel eorum Vicarii de aliquot diſcretorum Patrum conſilio in carcerem conjicere valeant. *Carceribus mancipandi.*

4. Modus autem, qui a ſacroſancto Concilio Tridentino in ſubditorum correctione præſcribitur, inviolate ab omnibus noſtri Ordinis Prælatis ſervetur. Videlicet: *Seſſ. 13. de Refor. c. 1*

Illud primum eos admonendos cenſemus, ut ſe paſtores, non percuſſores eſſe meminerint, atque ita præeſſe ſibi ſubditis oportet, ut non in eis dominentur, ſed illos tamquam Filios, & Fratres diligant, elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant, ne ubi deliquerint, debitis eos pœnis coercere cogantur. Quos tamen ſi quid per humanam fragilitatem peccare contigerit, illa Apoſtoli eſt ab eis ſervanda præceptio, ut illos arguant, obſecrent, increpent in omni bonitate, & patientia, cum ſæpe plus erga corrigendos agat benevolentia, quam comminatio, plus caritas, quam poteſtas. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum manſuetudine rigor, cum miſericordia judicium, cum lenitate ſeveritas adhibenda eſt, ut ſine aſperitate diſciplina Populis ſalutaris, ac neceſſaria conſervetur, & qui correcti fuerint, emendentur, ſi reſipiſcere noluerint, ceteri ſalubri in eos animadverſionis exemplo a vitiis deterreantur. *In correctione ſervanda.* *Diſcreta Prælatorum juſtitia.*

Maxime enim cavendum eſt, ne a Religione noſtra diſcretus Juſtitiæ uſus eliminetur, manifeſto enim alioquin ruinæ periculo exponeretur.

In correctione injuriæ amovendæ. 5. Illud præterea caveant Prælati, ne in reprehendendo, & corripiendo ſubditos contumelioſis utantur verbis, ſed humiliter, & caritative corrigant eos, ſciantque differendam eſſe correctionem cum animo perturbatos ſeſe; vel ira commotos præſenſerint; Eſt enim proculdubio objurgandus; qui peccat, ſed ita prudenter, ac ita diſcrete, ut objurgatio, contumelia, & admonitio acerbitate careat.

6. Nulla tamen gravis objurgatio, vel correctio Prælatis, aliiſque gravioribus Patribus per Provinciarum Viſitatores, aut alios quoslibet Superiores; niſi rationabili de cauſa fiat. Commiſerationem tamen, & clementiam ita Superiores quicumque moderentur, ut nimiæ facilitatis, familiaritatiſque periculum quam diligenter effugiant.

De Correctione Fratrum.

TITULUS VII.

Neceſſitas. 1. POſtulat religioſæ caritatis officium, ut alter alterius ſaluti proſpectum cupiat, & unuſquiſque Fratris ſui ſpiritualem progreſſum ſtudioſe adjuvet. Quandoquidem religionis viris nil antiquius eſſe debet, quam ut alter alterius neceſſitatibus, animarum præſertim per ſanctum correctionis officium ſedulo ſubveniat, nec ſolum ubi gravior hæreat culpa, verum etiam ubi leviores cernuntur defectus, quos contemnentes facile in pejora dilabantur.

In fraterna correctione obſervanda. 2. In hoc itaque præcipuæ caritatis munere perſolvendo ſingulas præfatæ correctionis conditiones, perſonarum nimirum, ætatis, officii, recentioris converſionis, & ſimilium correctores Fratres omnes diligenter animadvertant, nullaque ſimultate, nullo minus ordinato affectu, quo inanis ipſa correctio reddatur, ſed animarum dumtaxat, Religioniſque zelo quiſque ad corrigendum ducatur; *Per eam non proficientes.* qui vero correctionem modo prædicto factam contempſerit, nec de emendatione cogitet, eccleſiaſtico præcepto ſervato, & quovis humano reſpectu poſtpoſito, ad Superiorem deferatur.

De

De manifeſtando delicto.

TITULUS VIII.

1. SI quis Fratrum in grave aliquod crimen prolaberetur, quo toti Ordini, vel Conventui, aut quamplurimis perſonis notabile detrimentum afferretur, conſcius, qui ob temporis brevitatem debitum correctionis ordinem ſervare opportunum non judicaverit, Superiorem, ad quem remedium ſpectat, nulla interpoſita mora, commoneat; Superior vero ſuper hoc juxta ſacrorum Canonum ſanctiones, ſacrorumque Doctorum deciſiones procedat: eos vero, qui ſponte deferrent, (quoad fieri poteſt) non prodat, nec revelet. *In communitatem patrata revelanda. Judicis partes. Delator celetur.*

2. Inhibetur autem ſingulis noſtri Ordinis Fratribus, ne aliorum Fratrum famæ quoquo modo, ſeu verbo, ſeu ſcripto detrahere audeant; ſi quorum autem peccata noverint, non niſi debito charitatis zelo, nulloque iniquo animo Superiori (ut præfertur) ea denuntiare præſumant. *Detractores. Charitas in denuntiatione.*

3. Quod ſi quiſpiam Fratrem aliquem accuſaverit, accuſationem vero per ſufficientes teſtes legitime ſemiplene ſaltem probare nequiverit, pœnæ talionis obnoxium ſeſe eſſe penitus ſciat. *Deficientes in probatione.*

4. Ceterum ſi delator adverſus aliquem alias bonæ exiſtimationis Fratrem gravia delicta, occulta tamen, ſolus, ſecretoque Superiori ſuo denuntiaverit, ejuſdem denuntiatio ad judicialem inquiſitionem nullo pacto ſufficiat, niſi delator, ſeu denuntians medio juramento requiſitus, ad ea, quæ ſecreto detulit deponenda, & indicia ſufficientia ad inquirendum ſaltem, ac loco, & tempore coram ſic accuſato etiam cum juramento ſubſtinenda ſeſe paratum fore affirmet. *In bonæ famæ viros querelæ de occultis.*

5. Quod ſi infra biennium Superior reum non monuerit, & ad judicium evocaverit, nihil eorum, quæ ad eum delata, actaque fuerint, ei ulterius obeſſe poſſit, & tamquam contra calumniatorem in detentorem procedi poſſit. *Terminus judicii.*

6. Quan-

Inquiſitio. 6. Quando autem plurium perſonarum teſtimonia contra aliquem Fratrem ſuper exceſſibus ejuſdem generis haberentur, ex quibus probabiliter ſuſpectus redderetur: tunc Superior animadvertens perſonæ, ac delicti qualitatem, & veriſimilitudinem facti, ſi expediens judicaverit, habito conſilio probi alicujus, ac experti viri, ad pleniorem veritatis inquiſitionem procedat, & ſi crimen per inquiſitionem hujuſmodi non probetur, ipſiuſque denuntiati fama lædatur, indicetur ei purgatio canonica, prout in practica Aret. vel alio modo honeſtati Ordinis, ejuſque famæ provideatur. *Purgatio canonica.*

De incorrigibilibus.

TITULUS IX.

Qui incorrigibiles. 1. QUi culpas paſſim Dei, hominumque timore poſtpoſito committunt, pœnaſque ferre recuſant, vel ex earum inflictione ſæpius repetita diſcretorum Fratrum judicio non profeciſſe noſcuntur, incorrigibiles ſunt; ad quos juxta culparum qualitatem ſeverius puniendos ſtatuitur, & decernitur, ut in unaquaque Provincia carceris, ſeu ergaſtuli locus ad hunc dumtaxat effectum conſtituatur, ibique prout delicta expoſtulaverint, vel ad tempus, vel per totam vitam facinoroſi hujuſmodi, & incorrigibiles Fratres detineantur. *Provinciarum carcer.*

Decret. Congreg. Conc. 2. Decernitur tamen, ut Sac. Congr. Conc. Decretum ſub die 21. Septembris 1624. de incorrigibilibus ſancitum inviolate ſervetur, ne videlicet in poſterum ullus legitime profeſſus e Religione ejici poſſit, niſi vere incorrigibilis ſit. Vere autem incorrigibilis minime cenſeatur, niſi non ſolum ea omnia concurrant, quæ ad hoc ex Juris diſpoſitione requiruntur, verum etiam, ut in privato carcere, ſive, ut præfertur, ergaſtulo unius anni ſpatio in Jejuniis, & pœnitentia probetur. *Qui vere incorrigibilis.*

Ad Generalem ſpectat expulſio. 3 Elapſo autem anno, ſi de reſipiſcentia nulla ſpes adſit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre a Generali dumtaxat Miniſtro de conſilio, conſen-

ſenſuque Aſſiſtentium, inſtructo prius (juxta harum Conſtitutionum decreta) proceſſu, pleneque ad ſacr. Can. præſcriptum probatis cauſis expulſionis, ejici tandem poſſit, & valeat.

4. Generalis vero Miniſter, expulſione peracta, ſtatim locorum Ordinariis, cujus juriſdictioni, & obedientiæ ſubeſſe debent expulſi, expulſionis ſententiam notificare teneatur. *Sententiæ notificatio Ordinario.*

5. Superioribus præterea, quicumque hi fuerint, ne expulſis hujuſmodi ullas litteras ſive teſtimoniales, ſeu quaslibet alias, quocumque nomine nuncupentur, concedere audeant, penitus interdicitur. *Obedientiales litteræ expulſis non fiant.*

6. Ad hæc omnes noſtri Ordinis Superiores hortamur, & paternæ charitatis, ac manſuetudinis, quam profitentur, memores nihil intentatum relinquant, ut Fratrum ſuorum animas lucrentur, antequam graviſſimum expulſionis remedium adhibeant. *Superiorum charitas.*

7. Ut vero contra incorrigibiles hujuſmodi canonice procedendi ratio habeatur, caſus ad incorrigibilitatem ſpectantes primo, deincepſque procedendi modum præſcribemus. Caſus vero hi ſunt, Videlicet. *Caſus incorrigibilitatis.*

Dimiſſio habitus animo apoſtatandi.
Percuſſio gravis.
Furtum, ſive Sacrilegium in re gravi.
Lapſus carnis cum quacumque tertia perſona.
Rebellio contra Superioris mandatum.
Falſificatio litterarum, ſeu Sigillorum Superiorum.
Falſa accuſatio, ſive teſtimonium falſum.
Recurſus ad Tribunalia ſæcularia.
Conſpiratio contra quemcumque Superiorem.
Scribentes libellos famoſos; ſeu litteras infamatorias.
Perjuri.
Luſores ludis prohibitis.
Ingredientes Monaſteria Monialium.
Introducentes mulieres ob malum finem intra ſepta Conventuum.
Scribentes litteras amatorias Monialibus.

Ve-

Venefici.

Percutientes Superiores.

Et alia ſimilia flagitia, enormiaque delicta plures repetita.

Ordo procedendi. 8. Si quis vero in prædictis caſibus deliquerit; primum tunc erit conficiendus legitimus proceſſus, per ſententiam puniendus. Et ſi ſecunda vice in eumdem errorem, vel alium graviorem inciderit, facto proceſſu, per ſententiam puniatur, ac moneatur, ut ab hujuſmodi exceſſibus in poſterum caveat, ſub pœnis incorrigibilibus propoſitis. Si tertio demum peccaverit (ut præfertur) proceſſu formato, & ſententia lata, declaretur incorrigibilis, & pœnis incorrigibilibus præſcriptis ſubjiciatur (quod etiam contra contumaces ſervandum erit.) Et hi omnes incorrigibiles, & diſſoluti in Capitulo Generali, ſive puniti fuerint, ſive etiam puniendi (uti decretum eſt.) promulgentur.

Publicatio incorrigibilium.

De Pœnis.

TITULUS X.

Circumſtantiarum conſideratio. 1. DE pœnis autem ſic ſtatuendum erit, ut ſemper in qualibet cauſa habeatur ratio perſonæ delinquentis, ut ſi fuerit Doctor, vel Sacerdos, clericus, an laicus, & ſi ſæpe conſueverit peccare; ſimiliter ſi delictum ſit publicum, & cum ſcandalo, an vero privatum, & demum omnes circumſtantiæ conſiderari debent, quæ aggravant peccatum, vel minuunt, & juxta gravitatem delicti pœna imponatur.

Pœnis affecti ſunt inhabiles. 2. Puniti vero, & qui redduntur infames (niſi de ſublevatione ipſorum rationabiliter facta conſtiterit) nullo modo ad gradus honorum in Ordine noſtro promoveantur, nec conſtitiſſe intelligimus, niſi authenticæ Prælatorum literæ coram Fratribus audientibus perlegantur. Idem dicitur de eo, qui excommunicatus, citatus, vel alias innodatus jam antea ſciebatur.

Quomodo diſpenſari poſſunt.

De

De Canone Pœnitentiali quoad forum exterius.

TITULUS XI.

1. GRavioribus nonnullis flagitiis certas, gravioreſque pœnas præſcribendas eſſe illud vel tantum perſuadere videtur, quod iis velut directivis quibuſdam regulis Superiores, attenta delictorum, & perſonarum qualitate, facinoroſos, & delinquentes hujuſmodi apertius compeſcere, ac redarguere poſſint. Antiquarum proinde Conſtitutionum veſtigiis inhærentes infraſcriptos Canones decernimus, & ordinamus.

De obloquentibus contra Romanum Pontificem.

CANON I.

SI quis in Romanum Pontificem, Cardinales, alioſque Eccleſiæ Prælatos, aut Apoſtolicas ſanctiones temerarie obloqui præſumpſerit, carceris, aut quavis alia condigna pœna juxta qualitatem blaſphemiæ puniatur.

De ſpernentibus, ac deridentibus Conſtitutiones, & Reformationem Ordinis.

CANON II.

SI quis reformari noluerit, vel ſacras has Conſtitutiones contempſerit, vel damnaverit, aut aliis terrorem contra earum obſervantiam incuſſerit, vel contra eas conſpiraverit, ſive Prælatis, qui reformationi incubuerint, impio ore detraxerit, carceris ad Superioris arbitrium mancipetur, omnibuſque legitimis, ſive paternitatis, ſeu aliorum quorumcumque graduum, & officiorum actibus ad biennium privetur; quod ſi pertinax in ſententia perſiſterit, velut incorrigibilis puniatur.

De

De non reverentibus Prælatos.

C A N O N III.

SI quis ſuo Prælato ignominioſis verbis, vel turpi, aut inſolenti geſtu irreverentiam intulerit, excommunicationis ſententiam illi Prælato reſervatam ipſo facto incurrat, & carceri mancipetur; quod ſi, eo duce, Conventus adverſus Superiorem rebellionem, ſive conſpirationem moliretur, publico interdicto puniatur, & ſi pertinax in ſententia perſtiterit, omnibus legitimis actibus privetur, & in carcerem cum aliis pœnis pro qualitate delicti ad Generalis arbitrium detrudatur.

De diffamantibus.

C A N O N IV.

SI quis alicujus famam, Superiorum præſertim, falſo, ſeu etiam vere de occulto crimine læſerit, niſi prius omni meliori modo famam reſtituerit, abſolvi non poſſit, & pro qualitate delicti condignas pœnas exſolvat.

De turbatoribus pacis, ſive factiones nutrientibus.

C A N O N V.

SI quis in Provincia, Cuſtodia, vel Conventu pacem turbaverit, ſive factiones, & partes nutriverit, aut literas irreverentes, minuſque honeſtis verbis ſcripſerit, aut ſcribi mandaverit, vel conſenſerit, unde pacis turbatio oriretur, à Provinciali Miniſtro, vel ipſo non ſufficiente à Generali, vel Commiſſario ejus omnibus officiis, actibuſque legitimis privetur, & a Provincia, Cuſtodia, vel Conventu ejiciatur, aliiſque pœnis plectatur, ipſaque quies accuratiſſime reſtituatur.

De detrahentibus Fratribus defunctis.

CANON VI.

SI quis Fratribus defunctis detraxerit, iiſque præſertim, quorum famam, vitam, vel etiam miracula populi prædicent, ad omnia Religionis officia inhabilitatis pœnam ipſo facto incurrat.

De revelantibus Religionis ſecreta.

CANON VII.

SI quis Religionis ſecreta, quæ in ejus perniciem, aut gravem alicujus infamiam verterentur, extra Religionem cui vis temerarie verbo, vel ſcripto revelare præſumpſerit, aut cujuſpiam Fratris carcerationem, ſeu Prælatorum depoſitionem; vel earum cauſas, item eorumdem contentiones, vel Diffinitorum in Capitulo, aut extra diſſenſiones extra Ordinem prodere, ſive manifeſtare præſumpſerit, excommunicationis pœnam, a qua non niſi a Generali Miniſtro aut alio de ſpeciali ejus conceſſione abſolvi poſſit, officiorum depoſitionem, omniumque legitimorum actuum privationem ipſo facto incurrat, & ſi laicus fuerit, per menſem carceri mancipetur, & qualibet ejuſdem menſis ſexta feria coram Fratribus publice in refectorio genuflexus Beatæ Virginis Coronam recitet, & aliis pœnis pro qualitate delicti afficiatur.

De formantibus libellos famoſos.

CANON VIII.

SI quis proprio, vel alterius nomine libellos famoſos ediderit, eoſque per ſe, vel per alium mittendo, projiciendo, ſeu quomodolibet exponendo, ſive ut edantur, vel exponantur conſentiendo, ſive lite-

litera abſque nomine, vel nomine ſuppoſito ſcripſerit, miſerit, aut ſcribi, vel mitti mandaverit, conſuluerit, vel conſenſerit, excommunicationis pœnam ipſo facto incurrat, a qua (non niſi reſtituta omni meliori modo fama) a Generali dumtaxat poſſit abſolvi: legitime vero de hoc convictus omnibus legitimis actibus ipſo facto privetur, ac ad triremes, vel ergaſtulum juxta delicti qualitatem deſtinetur. Superiores tamen quicumque, ad quos literæ, ſeu libelli hujuſmodi tranſmiſſi fuerint, nullo pacto poſſint de contentis inquirere, ſeu inquiri facere, ſed eos, ſtatim ac ad eorum manus pervenerint, lacerent, & comburant, niſi forte ad reperiendos, & convincendos ſcriptores, & auctores ſervandos eſſe judicaverint.

De malitioſe Sigillum, aut literas falſificantibus.

CANON IX.

SI quis per ſe, vel per alium Sigillum, vel manum Generalis Miniſtri, vel Principum, aut Provincialis, vel ejus Commiſſarii, aut aliorum, ſive noſtri, ſive alterius Ordinis, ſive etiam extra Ordinem falſificaverit, excommunicationis ſententiam Generali Miniſtro reſervatam ipſo facto incurrat, & omni legitimo actu eo ipſo privetur, legitimeque convictus pœna carceris, publica diſciplina, aliiſque pœnis ad Prælatorum reſpective arbitrium, & qualitatem delicti puniatur.

De retardantibus, vel impedientibus Superiorum literas.

CANON X.

SI quis Generalis, Provincialis, vel Procuratoris Ordinis literas ad inferiores, vel inferiorum ad illos malitioſe retinuerit, excommunicationis ſententiam, a qua non niſi a Generali Miniſtro abſolvi poſſit,

ſit, ipſo facto incurrat, omnibuſque actibus ad Generalis arbitrium ipſo facto privetur.

Si quis vero Præfatorum Superiorum, ſive etiam eorum Commiſſariorum literas malitioſe aperire, ſeu laceratas eorumdem Superiorum literas colligere, collectaſque reintegrare, ac in aliorum jacturam, vel dedecus Ordinis retinere præſumpſerit, excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrat, omnibuſque legitimis actibus ad eorumdem Superiorum arbitrium ipſo facto privetur.

De ludentibus ludis prohibitis.

CANON XI

SI quis taxillis, aleis, aut ludo quovis alio prohibito in ædibus ſæcularium, vel etiam in Conventu ludere, ſeu ejus, vel eorum inſtrumenta retinere, aut ad ludendum pecunias mutuare præſumpſerit, omnibus legitimis actibus, & ſi Superior fuerit, officio quoque ipſo facto privetur, & ad omnia Ordinis officia, donec a Generali Miniſtro, ſalutari ſibi impoſita pœnitentia, reſtituatur, ſit inhabilis; ſi quis vero monitus, vel correptus non abſtinuerit, a Provincia per triennium exulet.

De peccantibus contra caſtitatem.

CANON XII.

1. SI quis de lapſu in libidinem ſufficienter convictus, ſive confeſſus fuerit, attentis qualitate criminis, ejuſque circumſtantiis, puniatur.

2. Si quis de ſuſpectis quibuſcumque conſortiis, vel mulierum colloquiis evidenter notatus fuerit, & admonitus non ſeſe correxerit, carceri ad Superioris arbitrium mancipetur, deinde ab eo Conventu expellatur, & ſi Superior fuerit, ab officio deponatur, ſi vero laicus, vel clericus præter carcerationem, & ex-

pulſionem reſpective aliis quoque pœnis ad Superioris arbitrium puniatur.

De loquentibus cum his, qui carceri mancipantur, vel claves adulterantibus.

CANON XIII.

1. *SI quis abſque Prælatorum, ad quos ſpectaverit, licentia eum, qui ſecreto carceri mancipatur, alloqui, aut ad illum literas tranſmiſerit, carceribus arbitrio Superiorum mancipetur, & qui malitioſe auxilium, operam, ſive conſilium ad carceratum, vel per ſe, vel per alium educendum aut liberandum dederit, quo carceratus hujuſmodi e carcere exierit, iis pœnis, quas ille ſubiturus erat, plectatur.*

2. *Si quis autem adulterinas claves fecerit, aut fieri juſſerit, vel qualitercumque retinuerit, in carcerem detrudatur, pœniſque furi debitis plectatur ſevere.*

De vulnerantibus, & arma offenſiva tenentibus.

CANON XIV.

1. *SI quis Fratrem, aut ſæcularem graviter vulneraverit, aut mutilaverit, ſive ut hæc alii faciant, juſſerit, vel procuraverit, vel venenum porrexerit, ad ergaſtulum, vel triremes, aut perpetuum carcerem, non niſi a Generali Capitulo liberandus, condemnetur.*

2. *Si quis vero arma offenſiva, aut in cella, aut alibi, ſeu alias quomodolibet retinere præſumpſerit, in pœnam excommunicationis, a qua non niſi a Generali, ſeu Provinciali abſolvi poſſit, ſtatim incurrat, carceris pœna triginta diebus, vel aliis pœnis arbitrio Superioris ſubjaceat.*

De

De falſum deponentibus.

CANON XV.

1. *SI quis coram legitimo Superiore ſcienter, & malitioſe falſum quidpiam contra alium depoſuerit, vel ad deponendum induxerit, aut bene, & recte depoſitum falſo, & doloſe revocaverit, vel ad revocandum induxerit, excommunicationis ſententiam, a qua non niſi a Provinciali Miniſtro prævia ſatisfactione abſolvi poſſit, ipſo facto incurrat.*

De recurrentibus ad Principum favores.

CANON XVI.

1. *SI quis Principum, aut Prælatorum quocumque gradu, vel titulo præfulgentium favorem, vel gratiam imploraverit, ſeu ad gradus, & dignitates aſſequendas, ſeu ad obedientiæ reſiſtendum, ſive pro ſe, ſive etiam pro aliis quibuſcumque utraque voce, omnique legitimo actu per biennium privetur, & ad officium, ſive gratiam imploratam inhabilis ſit.*

2. *Si vero Generalis Miniſter Principum quorumcumque tam temporalium, quam Eccleſiaſticorum ſuaſu, vel poſtulatu quidpiam, quod his Conſtitutionibus notabiliter repugnaret, eoque juſtitia læderetur, qualitercumque conceſſerit, vel revocaverit, ſive alias quomodolibet effecerit, omnipotentis Dei Judicium ſubeat, & Generalis Capituli correctioni ſubjaceat.*

De recurrentibus ad Tribunalia ſæcularium; ſeu ad brachium ſæculare.

CANON XVII.

1. *SI quis per ſe, ſeu alios directe, vel indirecte, ſive pro aliquo gravamine, ſive ut Superiores*

quoſcumque, ne in ſibi ſubditos Fratres aut Conventus authoritatem exercere poſſint, impedire præſumat, aut alias quomodolibet ad ſæcularium tribunalia recurrerit, excommunicationis pœnam Summo Pontifici reſervatam, ac utriuſque vocis privationem perpetuo velut infamis, ac Ordinis proditor ipſo facto incurrat.

De formantibus Proceſſus, vel litteras per perſonas ſæculares.

CANON XVIII.

1. *SI quis abſque expreſſa Superioris licentia in ſcriptis obtenta literas, ſive alias quaſcumque ſcripturas, unde Religioſis, vel alicui Fratri ſcandalum, vel infamia oriri poſſit, per manum ſæcularium perſonarum, ſive Tabellionum, ſive Notariorum per ſe, vel per interpoſitam perſonam efformare, tractare, vel quomodolibet fieri committere, vel procurare præſumſerit, ſi ſubditus ſit, pęna carceris puniatur, ſi Guardianus, vel Cuſtos, ab officio deponatur, ſi Provincialis ab officio ſuſpendatur, & aliis pęnis arbitratu Superiorum plectatur.*

2. *Omnia itaque, tam civilia, quam criminalia per ſcriptores Ordinis deputatos fiant; iiſque velut authenticis Notariis in omnibus ad Religionem ſpectantibus plena fides adhibeatur.*

3. *Legis Doctores vero, aut alios quoſcumque Peritos (ſi fuerit opus) ſalva ſemper Religionis, & particularium Fratrum fama, Generalis Miniſter, & alii quicumque ſupradicti prudenter conſulere poſſint.*

De Declarationibus ſuper quibuſdam pœnis ex Conſtitutionum præſcripto infligendis.

TITULUS XII.

De excommunicatione, aliiſque Cenſuris.

DECLARATIO I.

1. *DEclaratur, quod excommunicationis, ſuſpenſionis, aut privationis pęnam Fratres niſi deliberato animo, & ex certa ſcientia id, quod prohibetur, executioni mandaverint, nullo pacto incurrant, niſi tamen ex culpabili aliqua ignorantia id commiſerint.*

2. *In foro præterea exteriori ſuſpenſionis, vel alia quæcumque hujuſmodi pęna ex Conſtitutionibus infligenda nullum abſque judiciali declaratione Prælati, etiam ſi crimen publice perpetratum fuiſſet, ſed non Juris ordine ſervato probatum, afficere poſſit.*

3. *In foro vero interiori, ſi latæ ſententiæ ſint, vel ipſo facto incurrendæ, & ſimilia, abſque alia Judicis declaratione ex peccato mortali ſuum ſtatim ſortiantur effectum, ſecus vero ſi ſint tantum comminatoriæ.*

4. *Ubi vero non exprimitur, a quo pęnæ infligendæ ſint, id intelligatur, coram quo legitime probatur exceſſus, dummodo talis correctio ad ipſum pertineat.*

5. *Nullus autem Ordinis noſtri Prælatus excommunicationis pęnam perpetuam per modum ordinationis, vel ſtatuti ad præcavenda delicta, niſi tantum in ſcriptis, inferre poſſit, alioquin nulla ſit; ad tempus vero dumtaxat, ſive contra aliquem Fratrem ex Privileg. Leon. X. non tenetur eam in ſcriptis proferre.*

De privatione Officiorum.

DECLARATIO II.

1. *IN pena privationis officiorum declaratur, & ordinatur, ut non Prælaturæ tantum, ſed Prædicationis, Confeſſionis, Lectionis, Viſitationis, Paternitatis, Definitoris, Electionis pro Diſcreto, & Cuſtode Cuſtodum privatio pariter intelligatur.*

De privatione actuum legitimorum.

DECLARATIO III.

1. *PRivatio actuum legitimorum eſt inhabilitas ad vocem activam, & paſſivam in quacumque electione, & definitione Capituli. In hac vero privatione non intelligitur executio, vel juſtificatio in Judicio.*

De pœna carceris.

DECLARATIO IV.

1. *QUi carceri ob gravioris criminis pænam mancipatur, eo ipſo legitimorum actuum privationem incurrit. Quod ſi e carcere liberaretur, ad eos tamen non intelligatur reſtitutus, niſi explicite per Superiorem declaretur, ſive per fidem in ſcriptis acceptam, ſive coram Teſtibus factam. Carcerationes vero cuſtodiæ cauſa factæ, ne ſcilicet Reus fugam ante Judicium arripiat, vel ex probatione quadam inchoata, & ſemiplena delicti ad torturam ſufficiente, nec prædictam vocis activæ, paſſivæque privationem, nec ullam infamiam inducunt.*

De

De pœnis in genere.

DECLARATIO V.

1. DEclaratur, quod Guardiani, & Cuſtodes pœnas in his Conſtitutionibus taxatas commutare non audeant, niſi fuerit impotentia faciendi in corpore. Conceditur tamen Miniſtro Generali, & Provinciali, ut poſsit eas aliquando commutare, ac mitigare, modo non ſolvatur Ordinis diſciplina, neque præbeatur delinquendi incentivum.

2. Declaratur, quod nullus Superior minor a pœnitentia arbitraria per majorem Superiorem impoſita abſolvere eam, aut commutare præſumat abſque licentia dicti Superioris majoris, & ſi ſecus factum fuerit, talis abſolutio ſeu commutatio ſit inanis, & commutans in ſequenti Viſitatione puniatur.

3. Ad tollendum autem abuſum, quo ſolent majores Prælati pœnas ab Ordinariis inferioribus ſubditis inflictas relaxare, inviolabiliter obſervetur Decretum Conc. Trid. quo ſtatuitur, ut nulla contra ipſius Prælati voluntatem conceſſa licentia, nulla reſtitutio ad priores gradus, & dignitates, ſive honores ſuffragetur ſubdito, niſi Superior Prælatus hæc omnia ipſi ſubdito injuſte inflicta eſſe compererit.

CONSTITUTIONES
IN CAPUT UNDECIMUM
REGULÆ.

De ſuſpecto conſortio vitando.

TITULUS PRIMUS.

Tex. ***Ne habeant ſuſpecta conſortia, vel conſilia mulierum &c.***

Superiorum diligentia.

1. SUſpecta conſortia, ſuſpectæ nimirum familiaritates, facilitas inviſendi mulieres, frequentes extra pœnitentiæ Sacramentum collocutiones a Superioribus, & Viſitatoribus perquirantur, ac penitus tollantur.

De Monialibus.

TITULUS II.

Tex. *Ne ingrediantur Monaſteria Monacarum.*

Acceſſus ad Monaſteria.

1. PRohibetur omnibus, & ſingulis noſtri Ordinis Fratribus, ne ad Monialium Monaſteria, niſi pro divinis agendis, aut confeſſionis, prædicationis, & eleemoſynæ petendæ gratia ullo pacto accedant. In aliis autem caſibus ſervetur Decretum URBANI VIII. ſuper hoc editum.

De

De Fratribus, & Sororibus Tertiariis.

TITULUS III.

1. FRatres Tertiarii noſtri Ordinis, qui ſibi propria authoritate habitum aſſumpſerunt, vel eum ab aliquo ex noſtris Fratribus, non ſervata debita forma, receperunt, ſeu in Eremitoriis a juriſdictione Ordinis alienam vitam traducunt, Privilegiis, indultis, & exemptionibus Tertio hujuſmodi Ordini ab Apoſtolica Sede conceſſis, cum veri Fratres Divi FRANCISCI non ſint, nullo pacto fruantur. Prælatis ideo Ordinis diligenter curandum eſt, ut hoc ſemifratrum genus, quod ſæpius Religioni maculas infert, ab Ordinariis locorum Seraphico habitu exuatur. *Non legitime hunc habitum geſtantes. Prælatorum invigilantia.*

2. Nulla præterea ex Mulieribus ad habitum Tertii Ordinis recipiatur, niſi prius de probata vita, & bonis moribus digna teſtimonia extent. *Mulieres ad Tertium Ord. recip.*

3. Viſitatores Tertii Ordinis, qui in unoquoque Provinciali Capitulo, ſive Capitulari Congregatione deligendi ſunt, literarum ſufficientia inſtructi, qua verbo pariter, & exemplo ad perfectionis ſemitam Fratres, Sororeſque hujuſmodi dirigere valeant, diligentiſſime curent, ut quartum Regulæ ejuſdem Tertii Ordinis Caput ab omnibus inviolate ſervetur. Qui primo tranſgreſſus fuerit, publice in Congregatione reprehendatur, & donec abſoluta fuerit, in medio coram omnibus genuflectat. Qui ſecundo, præter latam pœnam, ſi Fratres ſingulis Fratribus, ſi Soror ſingulis Sororibus pedes humiliter oſculetur, dummodo graviori pœna pro qualitate delicti non eſſet plectendus. Qui tertio demum, ab Ordine expellatur. *Viſitatores deputandi. Eorum qualitates. Tertiarii tranſgreſſores. Pœna.*

4. In Dominicis autem cujuslibet Menſis diebus, cum Cordigerorum Proceſſio de more in noſtris Eccleſiis celebratur, Fratres omnes, Sororeſque in eorum Sacello Miſſæ intereſſe, ibique ſacra Communione, ſacramentali Confeſſione præmiſſa, communiter a Viſitatore refici teneantur. *Communio.*

Qui

Viſitatoris munus Qui Viſitator poſt Veſperas Ordinis Regulam Fratribus, Sororibuſque communiter congregatis exponat, eoſque ſpirituali aliqua lectione ſoletur.

Non convenientes ad debitos actus. 5. Qui vero ſpiritualibus hujuſmodi exercitiis, abſque legitima cauſa a Viſitatore approbanda intereſſe neglexerit, ad ejuſdem Viſitatoris arbitrium puniatur.

Tertiariorum Confeſſores. 6. Nemo tamen ex noſtris Fratribus Tertiariorum hujuſmodi confeſſiones audire præſumat, niſi prius a locorum Ordinariis ad ſæcularium confeſſiones admiſſus fuerit.

Miniſtri, & Vicarii electio. 7. Habeant præterea Tertiarii Fratres Miniſtrum, & Vicarium, ſicut pariter Sorores Tertiariæ Miniſtram, & Vicariam, qui eligantur in Feſto Seraphici Patris noſtri Sancti Franciſci, vel in feſto Sanctæ Eliſabeth Ungariæ Reginæ modo infraſcripto. Videlicet. Viſitator Miniſtrum, & Vicarium a ſingulis Fratribus, & Sororibus, quemnam deligere velint, perſcrutetur, acceptoque per vocem, ſeu aliqua ſigna cujuſcumque ſuffragio, ea Viſitator deſcribat, & qui ſupra medietatem affirmativa habuerit, jure, legitimeque cenſeatur electus.

Eligendorum qualitates. 8. Qui tamen in Miniſtros, vel Miniſtras Tertii Ordinis aſſumendi fuerint, probitate vitæ, morum honeſtate, prudentia inſuper, & charitate, bonoque apud conviceſ nomine, tum Regulæ obſervantia perſpicui ſint; communibuſque, aut domeſticis negotiis, ut commodius rectæ Ordinis adminiſtrationi vacare poſſint (quantum fieri poterit) non impediti.

Temporalium adminiſtrator. 9. Officiales vero temporales impoſita eis munera fideliter exequantur, elapſoque anno coram Viſitatore, Miniſtro, & Vicario, aliiſque tribus ad hunc effectum ſpecialiter evocatis adminiſtrationis rationem reddere teneantur; ſi quis vero infidelis, vel fraudolentus repertus fuerit, poſt reſtaurationem rei ſubreptæ, ſeu deperditæ, excluſo quovis reſpectu corripiatur. Officiales etiam *Ejus rationes.* Sorores coram Viſitatore, Miniſtra, Vicaria, aliiſque tribus rationem (ut præfertur) reddere teneantur.

10. Cur-

10. Curent inſuper Religionis Prælati, ut Fratres, Sororeſque Tertii Ordinis Privilegiis, & Indultis eorum Ordini ab Apoſtolica Sede conceſſis fruantur, nec eorum jure quoquo pacto priventur: Privilegia vero eis conceſſa, prout noviſſime Sacr. Reg. Congregatio declaravit, hæc ſunt. Quod mulieres virginalem, ſeu viduvitem vitam ducentes cum expreſſo caſtitatis voto inter Viſitatoris manus emiſſo privilegiis, exemptionibus, & immunitatibus fruantur, quibus frui poſſunt Tertii Ordinis Fratres in Congregatione degentes, ac ab Ordinariorum juriſdictione eximantur; iiſdemque privilegiis ii Tertiarii, qui in Clauſtro habitant, perfruantur. Reliqui vero Fratres, & omnes intra domeſticos parietes degentes iis privilegiis, quæ ab Apoſtolica Sede Sacr. Congreg. & Can. huic Ordini conceſſa ſunt, libere, liciteque perfruantur, & gaudeant. *Tertii Ordinis Privilegia.*

11. Illud autem quam maxime curabit Tertii Ordinis Viſitator, ut fel. rec. Nicolai V. Regula una cum noſtris Conſtitutionibus reſpective a cunctis, & ſingulis Fratribus, & Sororibus exacte ſervetur. Quapropter præcipitur Miniſtris omnibus Provincialibus, ut in Viſitatione Conventuum, quam ſingulis annis obire tenentur, pari modo Tertii Ordinis Fratres, Sororeſque diligenter viſitent, & quatenus opus fuerit, corrigant, & reforment, & ad Regulæ, Conſtitutionumque obſervantiam inducant. Qui vero ſemel ab Ordine pulſus fuerit, nullatenus in poſterum recipiatur. *Viſitatoris cura. Provincialium. Expulſis.*

CON-

CONSTITUTIONES

IN CAPUT DUODECIMUM

REGULÆ.

De mittendis ad partes Infidelium.

TITULUS PRIMUS.

Tex. *Quicumque Fratrum divina inſpiratione voluerint ire inter Saracenos, & alios Infideles &c.*

Relatio Provincialis requiratur. Provincialis debitum.

1. MIniſter Generalis neminem Fratrum ad Infidelium, ſive etiam Hæreticorum, aut Schiſmaticorum partes, niſi habito a Provinciali Miniſtro de idoneitate, ac probitate illius teſtimonio, proficiſci permittat. Provincialis vero diligenter, tum de vitæ integritate, tum de literarum ſufficientia, præſertim vero de fide prævio rigoroſo examine inquirat; Nec niſi omni fide dignum teſtimonium proferat, nec ad hujuſmodi partes, qui de aliquo errore, ſuperſtitione, aut mala converſatione ſuſpectus ſit, ullatenus accedere permittatur.

De

De Protectore Ordinis.

TITULUS II.

Tex. *Petant a D. Papa unum de S. R. E. Cardinalibus, qui ſit Gubernator, Protector, & Corrector &c.*

1. UT ſupra ſtabiles Eccleſiæ Cardines Seraphica Religio ſtabilis, firmaque conſiſteret, protectioni, gubernationi, & correctioni unius ex S. R. E. Cardinalibus perpetuo eam Seraphicus Pater ſubjecit. Tenentur igitur Generalis, & Provinciales Miniſtri ex Regulæ præſcripto a Romano Pontifice unum de S. R. E. Cardinalibus petere; ut ſit in bonis agendis gubernator, in oppreſſionibus alienis Protector, & in delictis Religionis Corrector. Sitque præterea Religionis propugnaculum, ne ſuis privilegiis, juribus, indultiſque defraudetur, ſi S. R. E. pedibus cervices (quod abſit) non flecteret, aut in fide catholica non permaneret, vel a regulari profeſſione pro majori parte deficeret, corrigat, & ad veritatis viam reducat; Fratreſque, qui per juridicas appellationes, prout ſtatuit Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Quoniam noſtrum &c.* Sacraque Regularium Congregatio, a ſuorum Superiorum gravamine ad illum recurrerent, libenter, benigneque audiat, ac per omnia Ordinem noſtrum Seraphicum ſua protectione perpetuo protegat, foveat, augeat, & defendat.

Per quos petendus.

Protectoris auctoritas.

Eum appellantes excipiat.

Cohortatio ad Fratres, & Conſtitutionum finis.

HIs itaque ſalutaribus præceptis, ſanctiſſimiſque Urbanarum Conſtitutionum Decretis Fratres omnes pro animarum zelo, totiuſque Religionis ſalute toto cordis, totoque mentis affectu hortamur, & ad ſalutaris obedientiæ meritum ſub pœnis paſſim in eiſdem Conſtitutionibus latis præcipimus, ut ſingillatim in Domino pareant, firmiterque obediant. Miniſtriſque propterea Provincialibus, Viſitatoribus, Commiſſariis, Cuſtodibus, Guardianis, aliiſque Superioribus præſentibus, & futuris, ut omnia, & ſingula ſuperius decreta, ſtatuta, ſeu quomodolibet ordinata obſervent, & pro viribus ab aliis exactiſſime ſervari faciant, ad eorumque obſervantiam pœnis (cum fuerit opus) ſeverius agant, duroſque dure compellant, præcipimus pariter, & mandamus; ſi enim (quod abſit) harum Conſtitutionum obſervantia negligeretur, fruſtra animarum ſaluti, Religioniſque decori, quod obnixe deſideramus, tot laboribus, & ſudoribus conſultum foret.

S U P P L I C A T I O

AD SUMMUM PONTIFICEM

URBANUM VIII.

SUpplices demum ad S. D. N. pedes, humileſque preces effundimus, reverenterque Sanctitatem ejus precamur, ut Ordinem Noſtrum Seraphicum ſolita benignitate paterne protegat, favoribuſque, ac gratiis proſequatur. Quo interim devote Deum Optimum Maximum exoramus, ut ad ejus Sanctæ Eccleſiæ incolumitatem, Ordiniſque Seraphici protectionem diuturnam valetudinem, atque felicitatem eidem concedere dignetur.

PRÆ-

PRÆCIPUA
APOSTOLICÆ SEDIS DECRETA,
QUIBUS
URBANÆ COSTITUTIONES

In iis, quæ pro temporum varietate moderationis indigebant, ſeu declarationis, mederantur, aut declarantur.

DECRETALIS
HONORII TERTII,

Quam Urbanæ Conſtitutiones in cap. 3. Reg. tit. 18. num. 1. ab omnibus noſtri Ordinis Fratribus inviolabiliter obſervari præcipiunt. Ex lib. 3. Decretal. tit. 46. *De Obſervatione jejuniorum cap. 3. HONORIUS III. Pragen. Epiſcopo.*

EXplicari per Sedem Apoſtolicam poſtulaſti &c. Reſpondemus, quod illi, qui nec voto, nec regulari obſervantia ſunt aſtricti, in ſexta feria, ſi feſtum Nativitatis Dominicæ die ipſo venire contigerit, carnibus propter feſti excellentiam veſci poſſunt, ſecundum conſuetudinem Eccleſiæ generalis.

Ubi Gloſſa argumentatur ſic a contrario: *Ergo ſi voto tenentur, non debent comedere carnes: quia quæ ſine conditione voventur, ſine cognitione ſolvantur. 32. q. ult. c. ult. quia ex quo in voto emiſſo nihil exceperunt, generaliter tenentur.* Hæc Gloſſa.

DE-

DECRETUM.

DIe 20. Novembris 1671. In Sacra Congregat: Eminentiſs, & Reverendiſs. Dominorum Cardinalium negotiis & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, cui Sanctiſſimus D. N. Clemens Papa X. commiſerat examinandam ac diſcutiendam dubitationem Sanctitati Suæ expoſitam; An videlicet liceat Fratribus Minoribus S. Franciſci Conventualibus veſci carnibus in illa Feria ſexta, in quam incidat Feſtum Nativitatis Domini: propoſita ac mature examinata dubitatione prædicta, Eminentiſſimi Patres reſponderunt: Non licere dictis Fratribus Minoribus Conventualibus in Feria ſexta, in qua occurrat Feſtum Dominici Natalis, carnibus veſci.

Et die 25. Novembris ejuſdem anni 1671. Sanctiſſimus D. N. audita relatione &c. Suprascriptam Congregationis ſententiam approbavit, atque in poſterum religioſe obſervari mandavit.

F. M. Card. Brancacius.

Loco ✠ Sigilli

C. S. C. S. Arch. Athen.

DECRETUM.

Super Vigiliam S. Antonii.

QUia Fratres Minores Conventuales ex Conſtitutione Urbana tenentur peragere Vigiliam S. Antonii de Padua, & inſuper jejunare, oblata ab ipſis ſupplicatione Sac. Rituum Congr. quid agendum, quando præfata Vigilia occurrit in feſto Cor-

po-

poris Chriſti. Eadem Sacra Congregatio Reſpondit, hujuſmodi Jejunium feria 4. immediate antecedente eſſe anticipandum; facta autem de prædictis Sanctiſſimo relatione, Sanctitas ſua annuit, ac præcitatos Fratres a præcepto, quo ipſis Urbana Conſtitutione jejunium prædictum patet injunctum, abſolvit.

Die 26. Maii 1659.

I. Epiſc. Sabin. Card. Sachettus.

Loco ✠ Sigilli

F. Maria Phæbeus S. Rit. Cong. Sec.

DECRETA

Sacræ Congregationis ſuper ſtatum Regularium, de mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri INNOCENTII Papæ Decimi edita pro recipiendis Novitiis in Ordine Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci.

AD propagandam in Ordine Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Regularem Obſervantiam, quæ Novitiorum inſtitutioni, & educationi præcipue innititur, Sac. Congr. a Sanctiſſimo D. N. deputata ſuper ſtatum Regularium de mandato Sanctitatis Suæ in ſingulis Italiæ Provinciis ejuſdem Ordinis præſentis Decreti vigore deſignat, ac deputat infraſcriptos Conventus pro Novitiatibus, & Profeſſoriis, videlicet. In Provincia Romana pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Viterbii, & pro Profeſſoriis Conventus SS. Apoſtolorum Urbis Romæ, Sancti Franciſci Ferentini, & Sancti Caroli Cavis: In Provincia S. Franciſci pro Novitiatu Sac. Conventum Aſſiſii, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Peruſiæ, Sancti Fortunati Tuderti, & S. Franciſci Ameliæ: In Provincia Bononienſi pro No-

vitiatu Conventum S. Franciſci Bononiæ, & pro Profeſſoriis eundem Conventum S. Franciſci, necnon Conventus S. Franciſci Ferrariæ, & S. Franciſci Faventiæ: In Provincia Neapolitana pro Novitiatu Conventum S. Laurentii Neapolis, & pro Profeſſoriis eumdem Conventum S. Laurentii, necnon Conventus Sancti Franciſci Averſæ, & Sancti Franciſci Mirabellæ: In Provincia Marchiæ pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Firmi, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Urbini, & Sancti Franciſci Fani: In Provincia Sancti Nicolai pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Civitatis Licien. & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Bitunti, & S. Franciſci Andriæ: In Provincia Mediolanenſi pro Novitiatu Conventum S. Franciſci Mediolani, & pro Profeſſoriis eumdem Conventum S. Franciſci, necnon Conventus S. Franciſci Saroni, & S. Franciſci Gallerati; In Provincia Hetruriæ pro Novitiatu Conventum S. Crucis Florentiæ, & pro Profeſſoriis Conventus S. Franciſci Piſarum, Sancti Franciſci Senarum, & Sancti Franciſci Piſtorii: In Provincia Genuenſi pro Novitiatu Conventum S. Franciſci Genuæ, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Taurini, Sancti Franciſci Papiæ, & Sancti Franciſci Caſtri Novi: In Provincia Sancti Bernardini pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Therami, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Aquilæ, & Sancti Franciſci Sulmonæ: In Provincia Calabriæ pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Arenæ, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Montis Leonis, & Sancti Franciſci Jeracii: In Provincia Sancti Angeli pro Novitiatu Conventum Sancti Franciſci Iferniæ, & pro Profeſſoriis Conventus Sancti Franciſci Trojæ, & Sancti Franciſci Foggiæ. In quolibet autem ex prænominatis Conventibus pro Novitiatu, ut præfertur, deſignatis eadem Sacra Congregatio impertitur licentiam hac vice tantum recipiendi Novitios intra numerum hic præfixum, nempe in Provincia Romana decem Clericos, ſeu Choriſtas,

riſtas, & duos Laicos, ſeu Converſos: In Provincia Sancti Franciſci decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Bononienſi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Neapolitana decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Marchiæ decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Sancti Nicolai decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Mediolanenſi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Hetruriæ decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Genuenſi decem Clericos, & duos Laicos: In Provincia Calabriæ ſeptem Clericos, & Laicum unum; In Provincia Sancti Bernardini quinque Clericos, & Laicum unum: In Provincia Sancti Angeli quinque Clericos, & Laicum unum. Dum tamen hæc, quæ ſequuntur, inviolate obſerventur. Primum indicatur, & in ſingulis dd. Provinciarum Conventibus publicetur futurum examen, ſeu ſcrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi poſtulaverint, omneſque à Provinciali, & Diffinitoribus diligenter examinentur, ac per vota ſecreta approbentur quotquot idonei reperti fuerint natalibus, ætate, vita, & moribus anteactis, literatura reſpectu Clericorum, corporis habitudine, impulſu ſpiritus, aliiſque requiſitis ad præſcriptum Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac ſtatutorum Ordinis. Non idonei vero rejiciantur, nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro laico, qui vigeſimum ætatis ſuæ annum non expleverit. Tum deinde hoc examen, ſeu ſcrutinium ſcripto fideliter exaratum, & manu propria cujuſque examinatoris ſubſcriptum, ac juramento firmatum, obſignatumque primo quoque tempore tranſmittatur ad Generalem, qui ſtatim conſultis, atque adhibitis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus, qui ei aſſiſtunt, ſcrutinium ſic receptum accurate percurrat, & per ſingulas partes expendat; ac præterea tam per ſupradictos, quam per literas familiares, & ſecretas inquiſitiones à Patribus Provinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus aſſumendas ſedulo inveſtiget, num adverſus examinatos, & appro-

batos inveniatur aliqua exceptio, an vero ipſorum quiſpiam ſit conſanguineus, vel affinis, amicus; aut quoquo modo addictus alicui examinatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberius in Sancta Religione ſerviendi, an potius levitate, aut neceſſitate, vel alio fine inordinato ductus poſtulet admitti. Hiſque peractis, ex omnibus, ut ſupra approbatis, idem Generalis cum aliis ſupradictis intra numerum Novitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Provincia, ut ſupra conceſſum, præligat meliores, habita præſertim ratione indolis, morum, fervoris ſpiritus, acuminis ingenii, & conditionis natalium: moxque præelectorum nomina mittat ad Provincialem, qui tunc demum, & non prius eoſdem præelectos ad habitum probationis ſuſcipiat, & anno elapſo, ſi eos habiles invenerit, ad profeſſionem admittat, ſub exacta tamen vita communi ad præſcriptum Regulæ, non obſtante quavis laxiori conſuetudine, ſeu potius corruptela in contrarium introducta, ſervataque forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac præcipue Decretorum ſan. mem. Clementis VIII., necnon ſtatutorum prædicti Ordinis. Quod ſi aliquem ex dd. Novitiis ante profeſſionem a Religione diſcedere, aut expelli contigerit, alius in ejus locum ſubrogari poſſit, dummodo tamen in omnibus ſervetur forma ſuperius præſcripta. Sed & illud omnino cavendum erit, ne a volentibus ingredi Religionem pro ipſo ingreſſu, nec poſt ſuſceptum habitum probationis pro admiſſione ad profeſſionem, vel alio quocumque prætextu, excepto victu, & veſtitu Novitii illius temporis, quo in probatione eſt, ab ipſo, vel ejus parentibus, aut propinquis, vel curatoribus aliquid accipiatur ſub pœnis per Sacr. Canones, & Tridentinum Concilium ſtatutis. Cæterum, ut prædicti Novitii poſtquam in Profeſſorum numerum, ut præfertur, recepti fuerint, melius in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſervantia ſtabiliantur, & confirmentur, ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conven-

tu pro Novitiatu ſupra aſſignato locus aderit ſecundi Novitiatus, ſeu Profeſſorii ab ea, quæ Novitiorum eſt, atque antiquorum profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Conventus eos alere queat. Sin minus, transferantur in alium Conventum ex deſignatis pro Profeſſorio, ſeu ſecundo Novitiatu, ubi is locus cum requiſitis ad Novitiatum ipſum præſcriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conſtruatur: ita tamen, ut ſi prædicta Religio ex ſuarum Conſtitutionum, ſeu inſtitutionum vigore majoris temporis curſu novos profeſſos intra Novitiatum detinere conſueſcat, illis in hac parte minime derogatum eſſe intelligatur: & nihilominus permittitur Superioribus, ut id ipſum facere poſſint, ſi rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint. In quo quidem Profeſſorio degant ſub Regulis, & modo vivendi adhuc ſtrictiori, quam ſervent antiquiores Profeſſi, itaut nec in negotiis Conventus ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe; neque alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant quouſque ad ætatem Sacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem pervenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo & debebunt literarum ſtudiis operam navare ſub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportet, quemadmodum ipſius Clementis decreto provide ſancitum eſt. Porro in Conventibus tam pro primo, quam pro ſecundo Novitiatu, ut præmittitur, aſſignatis, nec Superior, nec Novitiorum Magiſter, nec familia Religioſorum conſtituatur, vel amoveatur, niſi ab ipſomet Generali conſultis Procuratore Generali, ac Patribus gravioribus ei aſſiſtentibus, nec non Provincialibus, ac Diffinitoribus, neque in eis collocentur, niſi Religioſi graves, devoti, exemplares, & regularis obſervantiæ, ac puritatis Regulæ ſtudioſi: præcipue vero caveatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non conſentiat ſervare vitam communem, quæ in præ-

dictis Conventibus ad Regulæ præſcriptum exacte obſervetur, indeque amoveantur qui tam Sanctæ ordinationi contradicere, aut quoquomodo ſe opponere auſi fuerint. Ad extremum poſtquam Novitii in Profeſſorum numerum, ut ſupra cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sac. Congr. edoceant ſupradicta omnia, & ſingula fuiſſe ad unguem adimpleta, & exequutioni mandata: alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis VIII. fel. record. ſtatutas ſe ſubituros, ac novas licentias recipiendi Novitios nequaquam fore impetraturos certo ſciant. Non obſtantibus quoad præmiſſa omnia, & ſingula Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædicti Ordinis ſtatutis, conſuetudinibus, & privilegiis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ die 5. Novembris 1654.

B. Card. Spada.

Loco ✠ Sigili

P. Fagnanus S. Congr. Secr.

D E C R E T A

Generalis Definitorii Anno 1659. a S. Sede Apoſtolica confirmata.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

INſcrutabili divinæ Sapientiæ arcano in ſacra Principis Apoſtolorum Cathedra, meritis licet imparibus, collocati, illis, quæ pro felici religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei pie, ſancteque plantatorum, ac uberes bonorum operum fructus proferre jugiter ſatagentium directione, & gubernio provide dignoſcuntur emanaſſe, libenter cum a Nobis petitur, Apoſtolici muniminis adjungimus firmitatem. Exponi ſiquidem Nobis nuper

per fecit dilectus filius Ludovicus de Vareſio Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod alias a Diffinitorio Generali ejuſdem Ordinis, ad neceſſarium regularis diſciplinæ præſidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui ſequitur, videlicet:

Generale Diffinitorium Romæ congregatum anno MDCLIX. Præſidente Reverendiſs. P. Mag. Jacobo Fabreto de Ravenna Miniſtro Generali, cupiens eidem Miniſtro adjutricem dare manum pro inſtauratione Regularis diſciplinæ Ordinis, non ab obſervantia Urbanarum Conſtitutionum declinare, ſed ejuſdem obſervantiæ indemnitati conſulere arbitratur, dum dubia aliquot contingentia enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta ſunt modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoluerunt corruptelis) opportunum cenſuit; Idcirco ſequentes declarationes, ſanctioneſque ſubtexere, & Sanctiſſimo exhibere decrevit, ut Apoſtolicæ confirmationis robore implorato, inſertas eas dictarum Urbanarum Conſtitutionum volumini habeamus, veluti totius operis coronidem.

Primo igitur diſtricte injungitur cuilibet Provinciæ Diffinitorio, ut in proximo futuro Capitulo requiſita examinare non negligat Magiſtrorum ſuorum ad Lauream promotorum ab ultimo Capitulo Generali ad hæc uſque tempora; ſoli vero admittantur per ſecreta ſuffragia, qui ad præſcriptum Urb. Conſtit. inſtituti probabuntur, arceantur vero in fraudem promoti, & abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Provinciali requiſita itidem examinare cujuslibet Diffinitoris perpetui meritorum titulo inſtituti poſt Capitulum Generale præfatum, & hi ſolum approbentur, ſecretis ſuffragiis, de quorum meritis legitime conſtiterit, ad tenorem dictarum Conſtitutionum, ceteris excluſis quavis poſſeſſione non obſtante, & omni meritorum æquiparantia exploſa, excepta lectura triennali ſu-

pra curſum duodecim annorum, quam in ſupplementum indulgendam fore decernimus Regentibus ſtudiorum, quibus non contigit ſortiri munus Regentiale in aliquo Religionis Collegio.

In poſterum etiam idem Diffinitorium cujuſvis Provinciæ Vocalium, Magiſtrorum, & Diffinitorum ſuorum, quos abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ facultate noviter inſtitui contigerit, requiſita ut ſupra, recognoſcere, & examinare teneatur in primo Capitulo Provinciali, & Capitulari Congregatione poſt eorum inſtitutionem, & illi dumtaxat admittantur ad votum electivum, qui per ſecreta ſuffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint, tamquam canonice inſtituti.

Prærogativas minores, quibus conſuevere Miniſtri Generales Fratrum ſimplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas eſſe iiſdem Fratribus non ſolum ob Magiſterium Noviliorum, ob meritum operum Muſicalium, ad tenorem Conſtitutionum, verum etiam ob miſſiones, ob conſpicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confeſſarii, ob lecturam Seminariorum, & hujus ponderis ſimilia onera ſpatio duodecim ſaltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos, qui plerumque faſtidiunt talium functionum ſubire labores.

Verum Provinciæ paternitatem ex merito decernitur indulgendam eſſe ſolis S. Theologiæ Magiſtris, non tamen ſolo titulo laborum, in exercitio lecturarum ad præſcriptum Conſtitutionum, verum etiam titulo Concionum; dummodo quindecim annorum curriculo munus hujuſmodi obierint in inſignioribus Eccleſiis, ſuper quibus interveniat teſtimonium Diffinitorii per ſecreta ſuffragia exprimendum, non vero per ſolas ſubſcriptiones, cum aliquando extortas potius, quam impetratas eſſe non ignoremus.

Cum vero in orbita Religionis præcellere etiam cenſeantur præſtantes vitæ ſanctimonia, vel regiminis experimento, noſtra intereſſe arbitramur, hos etiam ad Provinciarum paternitatem promoveri, quippe qui enituntur, non privato,

ſed

ſed publico velificare commodo, non ſuæ, ſed Religionis ancillari gloriæ; exoratur itaque Sanctitas Sua, ut (abrogata lege poſterius lata) jubeat horum etiam habendam eſſe rationem in diſtributione quatuor Provincialatuum Titularium ad priſtinam formam Conſtitutionum Urbanarum.

Porro ad compeſcendum omnes hujuſmodi Prælaturæ, & cujuſcumque etiam alterius dignitatis conſequendæ in Religione ambitum, eorum maxime, quos ad Principum favores confugere non pudet pro conſequutione illarum, præter pœnas in Conſtitutione 116. Pauli V. felic. record. comminatas hos ſimilia implorantes ſuffragia pœnam etiam excommunicationis latæ ſententiæ Sanctiſſimo reſervatæ ipſo facto incurrere, ſubireque decernimus.

Ne de cetero in Provinciis Diffinitorum exceſſivus ſit numerus, ſtatuitur, ut in Provinciis primæ claſſis ſint tantum decem & octo Diffinitores perpetui, ſecundæ claſſis duodecim, tertiæ claſſis novem, quartæ claſſis ſex, declaramus tamen PP. Provinciæ naturales numquam a Diffinitorio expungendos eſſe, etiamſi plures numero ſint; ſi vero Diffinitorum naturalium minor præſcripto ſit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum inſtitutis ſuppleatur juxta eorum antianitatem; uſque ad præſcripti normam calculi; ſi qui ſuperſint eorumdem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen utique Diffinitoris retineant, præcedantque ſimplices S. Theologiæ Magiſtros, non vero ſuffragia ferant in electionibus, niſi poſtquam eos ordine ſupradicto contigerit ſubrogari in locum demortui.

Cum etiam hiſce temporibus exceſſivum experiamur numerum Collegialium laureandorum, decernitur, ut in poſterum in Collegiis Aſſiſienſi, Patavino, Bononienſi, & Neapolitano (reliquis in priſtino ſtatu permanentibus) numerus ad duodenarium reducatur, quorum ſex tantum antiquiores in fine Collegii ſortiantur Lauream: rigoroſo examini de more ſubjiciantur Baccalaurei ad Collegium promovendi, vocatis ſingulis trien-

niis,

niis, pro quolibet Collegio duodecim tantum, ex quibus ſex peritiores ſeligendi ſunt.

Ad crebras perturbationes eliminandas ob præcedentiæ controverſias, declaramus, inter privatos ubique primum locum deberi Patribus officio Generalatus, vel Vicarii Apoſtolici functis, qui uni tantum Superiori (ſcilicet digniori, ſi plures adſint) actu præſenti in Conventu, vel Civitate locum cedere tenentur; ſecundum locum, poſt Superiores actu deberi iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Rom. Curia; tertium locum Provincialibus, & Aſſiſtentibus Ordinis officio abſolutis; quartum Patribus Provinciæ ex merito inſtitutis, quibus cedere etiam teneantur, ſi qui urgentiori aliqua ratione, gratioſo Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum ſacræ Theologiæ Magiſtris; ſextum Baccalaureis Collegialibus, ſi quos aliqua impotentia contingeret non promoveri ad Magiſterium, ceteris non Collegialibus Baccalaureis ab hac prærogativa ſubductis; ſeptimum Patribus ſimplicibus graduatis, ſcilicet patentibus literis a Generali ob meritum decoratis; octavum ceteris non graduatis, ſalvo in quolibet gradu Ordine antianitatis ad formam Urbanarum Conſtitutionum.

Declaratur demum Decretum Urban. Conſtit. de non admittendo ad probationem, vel profeſſionem ante aggregationem, ita eſſe intelligendum, ut nullus deinceps Novitius ad probationem admittatur, niſi de prævia aggregatione legitime conſtiterit.

Quoniam vero optima rationis urgentia Sacra Congregatio Univerſalis Inquiſitionis aliqualem meritorum æquiparantiam inire nos edocuit, ut prædictum Diffinitoriale munus in præmium vertatur, pari paſſu, Inſignioribus Miniſtris ſancti Officii, idcirco in promotione ad Paternitatem Provinciæ Conſultores Inquiſitionis in Curia Romana, Aſſiſtentibus Ordinis æquiparandos eſſe decrevimus; Inquiſitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicarios Generales (dummodo Sacræ Theologiæ Magiſtri ſint) Regentibus Gymnaſiorum:

rum: Conſultores itaque ad inſtar Aſſiſtentium, naturalem Paternitatem Provinciæ, ſui muneris ratione, nanciſcantur; Inquiſitores vero (ſi Patres Provinciæ ex merito inſtituti fuerint antequam onus Inquiſitionis ſortirentur) naturalem pariter Paternitatem novi oneris exercitio conſequantur; ſi vero prius Patres non extabant, ad Paternitatem tantum ex merito, ad inſtar Regentum, ut præfertur, promoveantur; ut autem premia non contingant præcocia, quæ virtutis incrementa morantur, dictam Paternitatem non ſortiantur præfati Miniſtri, niſi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribuſque Religionis, nempe Conſultor in Curia poſt ſextum; Inquiſitores, poſt duodecimum, Vicarii dicti, poſt decimum quintum ſui oneris expletum annum: ſi autem contingeret horum Miniſtrorum aliquos duplici Miniſterio, inter medio tempore, functos eſſe, ſcilicet Regentis in Religione, & Inquiſitoris, vel Vicarii in ſancto Officio, tunc promiſcue calculus annorum computetur ab utriuſque muneris functione, itaut defectus præſcripti temporis in primo Miniſterio, ſuppleatur ex ſecundo.

Miniſtri vero inferiores ſancti Officii ab ipſiſmet Inquiſitoribus deputati, æquiparentur tantum Magiſtris Seminariorum, & Patribus ſimplicibus graduatis, ut promoveri poſſint, poſt duodecimum ſui oneris annum, ad votum electivum in Capitulis Provincialibus, pro electione Miniſtri Provincialis ferendum.

Si quis vero horum Miniſtrorum Baccalaureus ſit, ſtudiiſque Scholaſticæ addictus, & in concurſu, & examine pro promovendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adſcribatur; diſpenſetur autem a reſidentia Collegii toto tempore, quo juſſus fuerit ſuam alibi navare operam in obſequium ſancti Officii; elapſo autem triennio, pari jure, & methodo cum aliis ejuſdem Collegii Concollegialibus Lauream Magiſterii conſequi valeat.

Nullus demum præfatorum Miniſtrorum ad eas promoveatur prærogativas in retributionis vicem, niſi

niſi prius per literas commendatitias, & patentes de Sacræ Congregationis licentia obtentas, ſui Miniſterii laudabiliter functi, merita probaverit.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Ludovicus Procurator Generalis Decreta hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia, & inviolabili obſervatione, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborari plurimum deſideret; Nos ipſum Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, & aliis quibuſlibet, etiam juramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum

quo-

quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, ubique in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 8. Martii MDCLX. Pontificatus Noſtri Anno quinto.

S. Ugolinus.

D U B I A

Aliquot circa prædictorum Decretorum obſervantiam, a Religione Fratrum Minorum S. Franciſci Con. propoſita, & ad mentem Sanctiſſimi declarata.

PRimum dubium circa ſecundum decretum. An liceat Diffinitorio ex Patribus Provinciæ, hucuſque inſtitutis aliquos bene viſos gratioſe retinere, etiamſi eorum inſtitutio non cenſeatur facta ad præſcriptum rigorem Urb. Conſt.

Reſpondetur, cum in decimo decreto inferius poſito ſancitum ſit, quartum locum deberi Patribus Provinciæ ex merito, quibus cedere etiam teneantur ſi qui urgentiori aliqua ratione gratioſo decreto ad Paternitatem etiam habilitarentur, liquet non ablatam eſſe eidem Diffinitorio facultatem aliquos beneviſos hucuſque inſtitutos, & jus poſſeſſorium iteratis vicibus adeptos ex gratia retinendi ob rationabilem cauſam a Miniſtro Generali approbandam; ſed etiam, vetitum eſſe noviter

ter quemque gratioſe admittere, non ſervata ſcilicet præſcriptione meritorum ad formam decretorum:

Secundum dubium circa quartum, An Fratres ſimplices graduandi ob munus Confeſſarii, & alia onera in decreto expreſſa, vi illius graduationis inſtituantur vocales ad ferendum ſuffragium in electione Provincialis ad inſtar graduatorum ob Magiſterium Novitiorum, vel Miniſterium S. Officio præſtitum.

Reſpondetur, minime illis attributum eſſe jus ſuffragii, ſed ſolum præcedentiæ, vi illius graduationis ſupra Fratres ſimplices non graduatos.

Tertium dubium circa ſextum. An ex vi Bullæ confirmationis decretorum dicendum ſit, Sanctitatem Suam annuiſſe ſupplicationi in eiſdem decretis inſertæ pro diſtributione quatuor Provincialatuum titularium ad priſtinam formam Conſtit. Urb. abrogata lege poſterius lata.

Reſpondetur affirmative, benigne ſcilicet Sanctitatem Suam diſtributionem hujuſmodi in præmium ceſſuram dignioribus Patribus S. Theologiæ Magiſtris, ob laborum, & meritorum præſtantiam, noviter indulſiſſe, ac demandare moderno Miniſtro Generali P. Magiſtro Jacobo Fabretto de Ravenna, & ſubinde ſucceſſoribus ſuis.

Dubium quartum circa ultimum; an Indultum ad favorem, & præmium Miniſtrorum Sancti Officii veniat recipiendum ſub eodem titulo Decretorum, Diffinitorii Generalis, & prout ſonat obſervandum.

Reſpondetur, Indultum hujuſmodi occaſionatum dumtaxat fuiſſe ex decretis Diffinitoriis, & ad nutum Sacr. Congregationis inſertum, ſubindeque a Sanctiſſimo comprobatum, ac confirmatum extitiſſe, idcirco plenam ſortiri debere executionem; Hoc tamen declarato, quod ſi aliquos, poſt Provinciæ Paternitatem ex meritis adeptam, ad munus Inquiſitoris Generalis promoveri contingat, non illico iſtos inter Patres Provinciæ naturales digniores Ordinis connumerandos eſſe, ſed poſt lapſum tantum ſui oneris ſexennium, & poſt literas

teras commendatitias a Sac. Congregatione Univerſalis Inquiſitionis, & litteras Patentes a Miniſtro Generali Ordinis legitime obtentas, itaut jus antianitatis reſpectu præcedentiæ; non a die promotionis ad Inquiſitoratum, ſed a die conceſſionis literarum Patentium exordiri cenſeatur.

Sanctiſſimus D. N. Alexander divina providentia Papa VII. facta ſibi relatione de præmiſſis declarationibus, necnon audita deſuper ſententia, & voto Eminentiſſimi Borromæi Ordinis hujuſmodi apud hanc S. Sedem Protectoris, eaſdem declarationes, tamquam ad tollendas ambiguitates, & dubia circa memoratorum decretorum nuper edit. obſervantiam inſurgere poſſint, congruas, & oportunas, benigne approbavit, ac propterea in calce ipſorum reſpective decretorum ad faciliorem, & clariorem eorum intelligentiam, & exequutionem deſcribi, & apponi mandavit. Romæ 13. Maii 1661.

M. Card. Ginettus.

Loco ✠ Sigilli

E. Epiſcopus Camer. Secre.

DIPLOMA APOSTOLICUM

Super præcedentia inter Diffinitores perpetuos; Quod ſcilicet attendatur ſola prioritas Paternitatis Provinciæ.

CLEMENS PAPA X.
Ad Perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus paſtoralis ſollicitudinis munere ſingulorum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Eccleſiæ, & Religionis obſequium operam, ſtudiumque ſuum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter conſulimus, ſicut rationi conſentaneum eſſe arbitramur in Deo ino. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus a Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Diffinitores perpetui, qui Patres Provinciæ vocari ſolent in quinque ſpecies diſtincti, nempe aliqui propter geſtum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii, quia Lecturam duodecim annorum ſpatio in regentiis, inter quas ſunt, quæ primæ Claſſis vocantur, & Collegiis, vel Univerſitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis ſpatio in pulpitis, ſeu Eccleſiis per decreta d. Ordinis præſcriptis prædicaverint, alii quia cum in Sacra Theologia Magiſtri eſſent, per annos duodecim Magiſtri Novitiorum munere functi ſint, & reliqui ex decreto fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri, qui pariter Magiſterii in Sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decurſum Inquiſitores hæreticæ pravitatis fuerint, ſeu partim Lecturam, ut ſupra, & partim Inquiſitionis Officium exercuerint. Inter præfatos autem Diffinitores perpetuos, ſive Patres Provinciæ ea eſt differentia, quod qui propter geſtum Provincialatum tales ſunt, tametſi juvenes, ce-

teros Diffinitores perpetuos, ſeu Patres Provinciæ hujuſmodi antea longe inſtitutos, præcedant. Hæc vero differentia a dilectis pariter filiis Miniſtro Generali, ac Diffinitoribus Generalibus perpetuis, & Aſſiſtentibus dicti Ordinis mature conſiderata, ſimulque perpenſis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Novitiorum inſtitutioni præſunt, & Tribunali Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis inſerviunt, qui pleriumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum diſcipuli, aut alii meritis, & qualitate inferiores, qui ſubinde eos præcedunt non ſine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipſi Miniſter Generalis, ac Diffinitores Generales, & Aſſiſtentes, re cum dilecto filio noſtro Giberto S. R. E. Cardinale Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore communicata, illoque aſſentiente cenſuerunt rem omnem ex noſtra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejuſdem Ordinis ad ſtudioſos labores reddantur ſegniores, ſed ad illos potius in Eccleſiæ obſequium, & dicti Ordinis decorem alacriter ſuſcipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Miniſtri Generalis, ac Diffinitorum Generalium, & Aſſiſtentium nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Miniſtrum Generalem, ac Diffinitores Generales, & Aſſiſtentes, necnon Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationi-

bus inclinati, ut de cetero omnes, & ſinguli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis poſt finitum lecturæ, ſeu prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus per Conſtitutionem ejuſdem Ordinis, ſeu præfatum Alexandri prædeceſſoris decretum reſpective præſcriptum, ab exiſtente pro tempore Miniſtro Generali Ordinis hujuſmodi per patentes ejus litteras, ceteroqui canonice hactenus inſtituti, & in futurum inſtituendi illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac ſine ulla prorſus differentia, perinde ac ſi Provincialatus munere functi fuiſſent, atque ita inter eos, & Ex provinciales præfatos ſervetur æqualitas, & quoad Ordinem præcedentiæ ſola prioritas, ſive antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tamen præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis,

& in-

& inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium litterarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Decembris M.DC.LXXI. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

I. G. Sluſius.

D E C R E T A

Capituli Generalis Anni 1689. a S. Sede Apoſtolicâ confirmata.

A L E X A N D E R P A P A VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea quæ pro ſalubri eorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione, ac felici gubernio provide, prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius *Joſeph Maria Bottari Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium* nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis menſe Majo proxime præterito

rito in Alma Urbe noſtra celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

DECRETA noviter edita a Diffinitorio Generali in Capitulo Generali Fratrum Minorum Conventualium S. Franciſci Romæ celebrato ſub die 29. Maii 1689. in Conventu Sanctorum duodecim Apoſtolorum.

I. Decernitur, & ſtatuitur, quod tam Regentes, quam Lectores, Collegiales, & Studentes ſemper in propriis Gymnaſiis reſidere teneantur, nec unquam quacumque occaſione, ſeu prætextu ab ipſis ſtudiis, & lectionibus diſcedere, & deficere eis liceat abſque evidenti neceſſitate, ſeu legitima cauſa a ſolo Miniſtro Generali cognoſcenda, cui ſoli liceat concedere etiam per modicum tempus, donec tantum urgeat neceſſitas extra propriam reſidentiam morari, & non alteri cujuſcumque gradus, & ſuperioritatis fuerint, excepto tamen tempore Quadrageſimæ, & illarum tantum feriarum, quæ a Sacr. Conſtitutionibus Ordinis conceduntur: qui ſecus fecerint in privationem ſuorum Officiorum, & Studiorum ipſo facto incurrant abſque alia declaratione, nec poſſint ſub eiſdem pœnis Provinciales Miniſtri, & Superiores Conventuum prædictos Regentes, Lectores, & Studentes quavis cauſa a reſidentia, & exercitiis ſcholaſticis diſtrahere, aut diſpenſare, immo ſuo muneri deficientes ſevere corripere, & punire teneantur; ac etiam ſi correctionibus non paruerint, a ſtudiis rejicere, Miniſtro tamen Generali conſulto.

II. Quod non promoveantur, nec acceptentur ad Paternitatem Provinciæ, ſive ex munere Regentiæ, ſive Prædicationis qui curſum non compleverint, a Sac. Conſt. Urb., & aliis Pontificiis Sanctionibus præſcriptum, & reſpective Decretis alias emanatis a Generali Diffinitorio, ita quod ad eamdem Paternitatem Provinciæ obtinendam valeant ſuffragari ſolum illæ Regentiæ, & Lecturæ, & ſic pariter illa exercitia Concionum Quadrageſimalium laudabiliter completa in illis

tan-

tantum Civitatibus ; & locis , & per integrum tempus annorum , pro ut ab ipſis Conſtitutionibus, Decretis Pontificiis , ſeu aliis Generalis Diffinitorii præſcribitur , nec aliter liceat Miniſtro Generali pro tempore, ſeu per literas patentales, ſeu quocumque alio modo Patres Provinciæ inſtituere , aut declarare ; & quæcumque inſtitutio contra prædictas ſanctiones quomodolibet facta in poſterum invalida , & nulla ſit , & illegitime inſtituti, etiam ſi a Diffinitorio Provinciæ acceptarentur , totum ſit irritum , & inane, nec ullo Paternitatis Provinciæ titulo , aut privilegio gaudeat.

III. Miniſtri Provinciales quarumcumque Provinciarum , nec non Cuſtos S. Conventus Aſſiſienſis nullo modo ad habitum Religionis quemlibet alterius Provinciæ admittere audeant , niſi prius accedat conſenſus in ſcriptis , & beneplacitum Patris Provincialis nativæ Provinciæ ; alias acceptatio nulla ſit , & invalida , & tranſgredientes privationem ſuorum officiorum incurrant.

IV. Ad Lauream Magiſtralem nemo poſſit admitti , niſi juxta formam Conſtitutionum Ordinis prævio Collegio , ubi laudabiliter in omnibus ſcholaſticis exercitiis profecerit , publicas Theologicas Theſes egregie ſubſtinendo , & privatis conferentiis in ſcholis , & lectionibus aſſidue per totum triennium ſe exercendo ; de quibus omnibus juratam fidem in ſcriptis Superiorum localium , & ſuorum Regentum obtinere ; qui Superiores , & Regentes caute , & ſecundum conſcientiam procedant , & tales fidem negligentibus , qui in ſtudiis non profecerint , denegare teneantur , ſub pœnis Miniſtri Generalis arbitrio reſervatis ; etiam privationis officiorum.

Ita pariter nemo valeat ad Collegia vocari , nec admitti , niſi prius publice Theologiæ Theſes laudabiliter ſubſtinuerit , fidemque juratam Superiorum , & Regentum illorum Studiorum ubi fuerint morati exhibeant , a Miniſtro Generali diligenter examinandam ; ſine qua nequeat Generalis Miniſter ullum ad Collegium admittere , ſicut pariter neminem poſſit Collegialis gradu condecorare ,

re, niſi prius a pluribus Examinatoribus coram Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Protectore Ordinis, & ipſo Generali Miniſtro fuerit in tota Philoſophia, & ſaltem duobus Tractatibus Theologiæ diligenter examinatus, & tali gradu dignus judicatus, ipſo Ordinis Protectore conſulto, ſicut etiam nemo ex Ultramontanis, & Ultramarinis Provinciis ad Lauream magiſtralem poſſit admitti, niſi ſervata forma privilegiorum Summorum Pontificum prævio rigoroſo examine, & propriæ Provinciæ Diffinitorio annuente.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus *Joſeph Maria Miniſter Generalis* decreta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret; Nos ſpecialem ipſi Joſepho Mariæ gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiæ ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, & audita ſuper præmiſſis Venerabilis fratris noſtri Flavii Epiſcopi Albanenſis S. R. E Cardinalis Chiſii nuncupati memorati Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris relatione, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decernentes præinſerta Decreta, ac eaſdem præſentes literas ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in

in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus eſt dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Aprilis MDCXC. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. F. Card. Albanus.

DECRETA

Capituli Generalis Anni 1719. a S. Sede Apoſtolica confirmata.

CLEMENS PAPA XI.
Ad futuram rei memoriam.

EX injuncti Nobis divinitus Paſtoralis Officii debito, illa, quæ pro felici eorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi vitæ Religioſæ jugo mancipati ſunt, regimine, & gubernio provide, prudenterque facta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, libenter cum id a Nobis petitur, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio roboramus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Carolus Jacobus Romilli Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod in Diffinitorio Generali dicti Ordinis in Alma Urbe noſtra die XXVII. menſis Maii anni proxime præteriti, congregato ad divini cultus incrementum, & Religioſorum Ordinis hujuſmodi, tam ad regularis obſervantiæ, quam in literis progreſſionem, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet:

DECRETUM primum. Sacra Minorum Conventualium Religio B. Virginis Conceptionem ſingularibus devotionis officiis a ſuis primordiis quovis tempore proſecuta eſt. Quamobrem Majorum ſuorum ſemitis inhærendo, decrevit Venerabile Diffinitorium eamdem B. Virginem ſub titulo Immaculatæ Conceptionis in Patronam principalem ſibi aſſumere, firmiſſimam ex eo ſpem concipiens, futurum, ut in Ordine noſtro erga eamdem Deiparam, ejuſdemque Immaculatæ Conceptionis Myſterium, pietas, & religio in dies ferveſcat, & augeatur.

Secundum. Cum ſatis compertum ſit non levia ſequi incommoda, & jura Miniſtrorum Provincialium confundi, & perturbari, ſi quandoque in tranſ-

transfiliationibus contingat aliquem prius acceptari in filium Conventus, quam Provinciæ; hac de cauſa ſub pœna nullitatis præcipitur, ut in hujuſmodi transfiliationibus (etiam ſi utraque aggregatio ſpectaret ad Diffinitorium Provinciale) hic ordo omnino ſervetur. Præmiſſis literis de jure præmittendis, prius Provinciæ, deinde Conventui coaptetur.

Tertium. Pietati, & maxime Religioſorum conſentaneum eſt, eos, qui vel Religioni toti, vel Provinciis præfuerunt, quique non pro ſe ipſis dumtaxat, ſed pro aliis quoque teneantur Deo rationem reddere, uberioribus ſuffragiis, cum ex hac vita diſceſſerint, adjuvari. Statuitur ergo, ut pro Ex Generalibus, & Ex-Vicariis Generalibus in Religione obeuntibus, in ſingulis Conventibus totius Ordinis una Miſſa cantetur, ſinguli Sacerdotes ſemel Miſſæ ſacrificium offerant: Clerici ſemel Officium Defunctorum, Laici vero ſemel Coronam B. Mariæ Virginis devote recitent. Pro Ex Provincialibus, ſalvis manentibus ſuffragiis per Conſtit. Urb. Statutis, in ſingulis Conventibus Provinciæ, duæ aliæ Miſſæ cantentur. Pro Ex Procuratoribus Generalibus, aliiſque Aſſiſtentibus Ordinis Miſſa una cantetur in qualibet Provincia in Conventu deſignando à Miniſtro Provinciali, juxta Ordinem Cuſtodiarum, & Conventuum.

Quartum. Stricte præcipiunt Noſtræ Conſtitutiones Urbanæ, ut nemo ad Ordinem recipiatur, niſi prævia diligentiſſima perquiſitione de uniuſcujuſque natalibus, de corporis habitudine, de moribus, & vita anteacta. Quæ perquiſitiones, cum non ſemel probatæ ſint deceptionibus obnoxiæ, ſi illorum Provincialium, ex quorum finibus recipiendi ortum trahunt, informatio, & votum negligatur, ideo mandatur Miniſtris Provincialibus quarumcumque Provinciarum, ne impoſterum audeant exteros ad habitum Religionis admittere, niſi præhabitis informatione, & conſenſu Provincialium, ad quos ſpectat, ſub pœnis ſtatutis, & expreſſis in Decreto Alexandri Octavi, quod incipit:

cipit: *Miniſtri Provinciales quarumcumque Provinciarum*, & aliis pœnis Miniſtri Generalis arbitrio reſervatis.

Quintum. Quamquam in Conſtitutionibus Noſtris Fratribus quoque Laicis, ſeu Converſis jus ſuffragii in quibuſdam actionibus concedatur, tamen quia, ut experimento compertum eſt ex hujuſmodi Converſorum ſuffragiis acta publica, ut plurimum, vel impediuntur, vel perturbantur, cum ut plurimum deteriorem ſequentes, ab optimorum ſententia diſcedant; hac de re ſtatuitur, ut nullus Converſorum, qui actu in Religione reperiuntur, in actionibus publicis, vel privatis ſuffragium ferat, niſi in ætate habeat annos quadraginta, & in Profeſſione Regulari quindecim. Qui vero poſt hoc Decretum ad habitum Religionis admittentur, omnino careant jure ſuffragii.

Sextum. Cum non parum utilitatis a lecturæ moralis exercitio oriri probatum ſit, cenſuit Venerabile Diffinitorium confirmandum eſſe Decretum ſuper hoc emanatum in Capitulis Generalibus celebratis an. MDCCVII., & MDCCXIII., quod incipit: *Cum in dies*, hac tamen limitatione, ut lectura moralis ad Paternitatis Provinciæ gradum non perducat, niſi qui prius Regentes primæ Claſſis fuerint; ne ſi ſola lectura moralis ad Paternitatem Provinciæ aſſequendam ſufficiat, cum non levi Religionis detrimento laborioſiora cæterarum facultatum ſtudia negligantur.

Septimum. Poſtremo cum Decreta Diffinitorii Generalis in Urbe congregati anno MDCCXIII. non niſi ad ſexennium fuerint a Sanctiſs. Domino Noſtro confirmata, quæſitum fuit, an eſſent iterum approbanda. Quibus Venerabile Diffinitorium reſpondit.

Primum. De confeſſionibus Novitiorum audiendis non ab ipſorum Magiſtro, ut vitentur conſcientiarum pericula, ſed ab alio Religioſo ſpectatæ vitæ ad id muneris ſeligendo.

Tertium. In quo, ne Conventus graventur, decernitur, ut non cuilibet Diffinitori perpetuo proprius Laicus aſſignetur pro ſocio, ſed unus Fra-

ter

ter Laicus inſerviat ſaltem duobus Patribus.

Quintum. De Præfectis in Gymnaſiis, ac Collegiis pro majori Studentium profectu deſtinandis.

Octavum. De lectura ſecundi Seminarii Regentibus diligentioribus ſecundo triennio pro ſecunda, & tertio triennio pro prima Claſſe judicio Diffinitorii Generalis concedenda.

Decimum. De Seminariis pro faciliori Adoleſcentium profectu ad pauciorem numerum reducendis.

Undecimum. De non promovendis ad Paternitatem alicujus Conventus, niſi prius ab Epiſcopo Diœceſano fuerint ad Confeſſionem admiſſi.

Duodecimum. De ſubſidiis præſtandis Sacro Conventui Aſſiſienſi. Hæc omnia Venerabile Diffinitorium reſpondit eſſe approbanda, juxta eorum ſeriem, & tenorem, prout re ipſa approbavit.

Secundum. Vero de ſuffragio a Converſis in electionibus non ferendo, niſi in ætate habeant annos quadraginta, & in Profeſſione Regulari quindecim, approbavit, ſed ulterius ſtatuit, quod Converſi impoſterum ad habitum admittendi omnino careant jure ſuffragandi, prout numero quinto,

Quartum. De lectura Morali in Ordine promovenda, pariter confirmavit, ſed hac limitatione, ut ad Paternitatis gradum non perducat, niſi qui prius Regentes primæ Claſſis fuerint, prout numero ſexto.

Sextum tandem, ſeptimum, & nonum, in quibus de methodo ſtudiorum, de concurſu, & examine Studentium Baccalaureorum, & numero Collegialium agitur, cenſuit Venerabile Diffinitorium eſſe totaliter committenda, prout de jure in Sacris Conſtitutionibus Urbanis prudentiæ, & arbitrio Rever. Patris Miniſtri Generalis, qui pro locorum, & temporum varietate, id pro ſtudiorum incremento ſtatuet, quod magis in Domino expedire videbitur.

Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Carolus Jacobus Miniſter Generalis Decreta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ pa-

tro-

trocinio communiri plurimum deſideret; Nos ſpecialem ipſi Carolo Jacobo Miniſtro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii Noſtri Joſephi ejuſdem S. R. E. Cardinalis Vallemani nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, & alteram dilecti etiam filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujuſmodi, atque documenta exhibita mature perpenderunt, conſilio, Decreta præinſerta, (nono dumtaxat excepto, confirmando uſque ad proxime futurum Capitulum Generale Ordinis prædicti, ac in proxime venturo Generali Diffinitorio iterum ad trutinam reducendo) authoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiuſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes præinſerta Decreta, ac eaſdem præſentes literas firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit

gerit attentari. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, ac Conventuum quorumvis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, ac ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die VII. Maii MDCCXX. Pontificatus Noſtri Anno vigeſimo.

F. Card. Oliverius.

Pro clariori notitia prælaudatorum, ſubjiciuntur Decreta Generalis Diffinitorii Anni 1713.

DE-

DECRETA

Venerabilis Diffinitorii Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium Romæ congregati Anno 1713. Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis XI. Auctoritate:

I. QUamquam Ordinis Noſtri Conſtitutiones diſponant, ut Novitiorum Magiſtri eorumdem Sacramentales Confeſſiones audiant, tamen cum id quandoque in Animarum periculum vergat, ac Conſcientiarum nitori, & tranquillitati officere poſſit, hujuſmodi diſpoſitio, ut præfata vitentur incommoda, omnino abroganda cenſetur: Quare Venerabile Diffinitorium jure optimo decernit, ut in poſterum Novitiorum Confeſſiones non ipſe Magiſter, ſed alius (ut etiam regulariter fieri ſolet) ſpectatæ vitæ, probatæque doctrinæ Religioſus excipiat, qui a Miniſtro Generali, aut Provinciali, de conſenſu tamen Generalis ad id muneris deputetur.

II. In iiſdem etiam Conſtitutionibus Noſtris præſcriptum legitur, ut quoties aliquos in Filios Conventuum aggregari contingat, Fratres quoque laici eorumdem Conventuum Filii cum ceteris ſuffragium ferant. Verum quia (ut experimento compertum eſt) quandoque plurima, eaque non levia exinde ſequuntur incommoda; nam ubi multus eſt Fratrum Converſorum, ſeu Laicorum numerus, uti eſt in Conventibus inſignioribus, invicem fere omnes, aut in factiones concordes coeunt, aut ab optimorum ſententia diſcedunt, & aggregationes prædictas, vel impediunt, vel perturbant; hac de cauſa Venerabile Diffinitorium, non ſolum in allegatis aggregationibus, & Novitiorum acceptationibus, verum etiam in Diſcretorum Electionibus cenſuit ſervandum eſſe Decretum Capituli Generalis 1635. quod ſic habet: *At quoniam in Conventibus majoribus ex hujuſmodi Converſorum, quia multi in numero reperiuntur, ſuffragiis, acta publica plerumque inter-*

ver-

vertuntur , decernitur , ut in dictis Conventibus nullus Converſus , ſeu Laicus in actionibus publicis, aut privatis ſuffragium ferat , niſi in ætate habeat annos quadraginta , & in Profeſſione regulari quindecim.

III. Cum abuſus irrepſerit , ut in aliquibus Conventibus , & præſertim de Menſa Generalis nuncupatis cuilibet Diffinitori perpetuò proprius aſſignetur Laicus pro ſocio , & ob hujuſmodi abuſum prædicti Conventus plura incommoda patiantur, nedum ob exceſſum familiæ , & expenſarum , ſed etiam ob defectum Sacerdotum , qui in majori numero adeſſent , ſi Laicorum numerus minueretur , ideo ut hujuſmodi inconvenienti apponatur remedium , Venerabile Diffinitorium ſtatuit, ut unus Frater Laicus inſerviat duobus ſaltem Patribus , & inſuper exerceat aliquod Conventus Officium . Id vero in omnibus hujuſmodi Conventibus ſervari mandavit , excepto tamen Conventu Sanctorum XII. Apoſtolorum de Urbe , cujus diſpoſitionem remiſit arbitrio , & prudentiæ Miniſtri Generalis .

IV. Cum in dies magis appareat utilitas , quæ a Lecturæ Moralis exercitio provenit , ideo Venerabile Diffinitorium cenſet , confirmandum eſſe , & re ipſa confirmat Decretum Capituli Generalis anni 1707. , quod nempe Miniſtri Provinciales in ſingulis ſuarum Provinciarum Conventibus deputent aliquem Religioſum pietate , & doctrina præditum , qui feria ſecunda, quarta , & ſexta unum Conſcientiæ caſum in publico Refectionis loco proponat , quem ſinguli Sacerdotes , juxta probatorum Doctorum ſententiam pauciſſimis verbis , & ſine ulla diſputationis contentione expendant , ac ultimo loco accedat reſolutio clara etiam in lingua vernacula ipſius Religioſi ad hoc deputati . In Collegiis vero , aliiſque Gymnaſiis primæ , & ſecundæ Claſſis inſtituatur in Lectorem Moralem aliquis in Sacra Theologia Magiſter , qui ultra trium Caſuum propoſitionem , & reſolutionem feria ſecunda , quarta , ſexta in Refectionis loco , ut

ut ſupra dictum eſt, peragendam, aliis inſuper tribus hebdomadæ diebus, nimirum feria tertia, quinta, & Sabato in Schola, ſive in alio publico loco Theologiam Moralem poſt Veſperas proponere, & explicare teneatur. Inſuper Venerabile Diffinitorium decernit, ut hujuſmodi Lectores ſuum munus per quindecim integros annos exercentes, & caſus propoſitos, & reſolutos in libro ad hunc finem parato diſtincte, & clare tranſcribentes, prædicto tempore expleto, Paternitatis Provinciæ gradum non conſequantur, niſi prius viſo, & examinato prædicto Caſuum Conſcientiæ libro a Miniſtro Generali, vel ab alio, cui id idem commiſerit; nam niſi ſecundum haſce leges ſupra præſcriptas munus Lecturæ Moralis Theologiæ adamuſſim, & laudabiliter per quindecim annos impleverint Lectores hujuſmodi, Paternitatis Provinciæ gradum nullo modo conſequi poterunt.

V. Ut tum Regentum, tum Lectorum negligentia, quæ in quibuſdam nimia aliquando comperitur, opportunum habeat monitorem, correctoremque, decernit Venerabile Diffinitorium, ut in unoquoque Noſtri Ordinis, ſive Collegio, ſive Gymnaſio etiam tertiæ Claſſis Religioſus aliquis deputetur in Sacra Theologia Magiſter probitate, & doctrina præcellens Studiorum Præfecti titulo donandus, cujus præcipue partes ſint, & Studentes omnes Baccalaureos, ſive Collegiales, & Regentes etiam ipſos, Lectoreſque quoſcumque monere, ad ſua munia exactiſſime obeunda extimulare, ac ſecundum ea, quæ a Conſtitutionibus noſtris, & a Miniſtro Generali pro tempore præſcribuntur, omnes, & ſingulos coercere, & in officio continere.

VI. Ut recta methodo, atque uniformi via in omnibus Religionis noſtræ Gymnaſiis Sacræ Theologiæ prælectiones optime procedant, opportune ſatis ſtatuendum cenſet Venerabile Diffinitorium, ut in ſingulis Ordinis Noſtri Scholis, iidem omnino ſingulis annis a Patribus Regentibus explicentur Sacræ Theologiæ Tractatus, ſecundum eorumdem Tractatuum numerum, ac pecu-

liarem Quæſtionum habendarum deſignationem a Miniſtro Generali quotannis faciendam; id enim inde naſcitur emolumenti, ut facile compleatur Theologicus curſus; & ſi aliquando aut Regentes, aut Studentes de uno in aliud Gymnaſium juſtis de cauſis transferri contingat, eadem ſtudiorum ſeries non interrupta omni in loco ſervetur.

VII. Quoniam in ſingulis ſtudiorum generibus plurimum utilitatis confert, tum aſſidua, tum publica exercitatio, jure optimo decernitur, ut tum Clerici Profeſſi in ſecundis Seminariis degentes, tum Studentes omnes Gymnaſiorum ſecundæ, & primæ Claſſis, ad ea excolenda, quæ in Scholis privatim didicerunt, Theſes ex eiſdem Tractatibus, quibus infra annum operam navaverint deſumptas, ſingulis annis publice propugnent. Et ne hujuſmodi exercitatio, obtenta expenſarum ſpecie a pauperibus Studentibus negligatur; diſtricte præcipitur, ut unico tantum chartæ folio, ſine phaleris, vaniſque ornamentis, ac figuris Theſes propugnandæ ſimplici charactere Typis imprimendæ tradantur, quod quidem perquam minimo impendio, præſertim inter multos æque diſtributo, ſatis commode perfici poterit. Tandem, ut præmiſſorum, aliorumque Decretorum ad literarum profectum pertinentium firma habenda ſit ratio, Venerabile Diffinitorium ſerio injungit, & Regentibus & Studiorum Præfectis, ut de moribus, deque idoneitate, ac diligentia ſingulorum Studentium, ac de propugnatis per eos Theſibus Miniſtrum Generalem, ſaltem quotannis certiorem faciat.

VIII. Si quando a Venerabili Diffinitorio Generali in Capitulis, aut Congregationibus Generalibus expediens judicatum fuerit pro Studiorum incremento, ac majori Studentium Clericorum profectu, ut aliqui Regentes, aut Lectores doctiores, diligentioreſque, completo triennio in aliqua tertia Claſſe, aut ſecundo Seminario, ibidem pergant legere, & munus Regentis proſequi in eodem, aut alio conſimili ſecundo Seminario; in

hoc caſu Venerabile Diffinitorium decrevit, ut ſecundum triennium hujuſmodi Regentibus valeat pro ſecunda, & tertium triennium pro prima Claſſe: Nam ab hujuſmodi Lectoribus, qui primis Clericorum Inſtitutionibus mirifice ſeſe accommodare ſciunt; mirum, quantum, emolumenti, & pietatis, & doctrinæ certo certius eventurum ſpectat Serafica noſtra Religio. Quare præfatæ diſpenſationis gratiam ii dumtaxat Regentes tertiæ Claſſis ſibi promittant, qui a Miniſtro Generali, & Venerabili Diffinitorio in Cleric. inſtructione optime ſe geſſiſſe agnoſcentur, ac Diſcipulos probos, & doctos ad ſuperiora Gymnaſia, & Coll. decoranda in anteceſſum inſtituiſſe.

IX. Cenſuit inſuper Venerabile Diffinitorium expediens eſſe pro incremento Studiorum, ut concurſus, & examen Studentium Baccalaureorum ad Collegia Religionis convocentur ſingulis trienniis. Hac tamen lege, ut ſi non tot inveniantur idonei, ut numerum præſcriptum nonaginta ſex exhauriant, tot ſeligantur, quot idonei reperti fuerint, & Collegialium numerus ſecundum idoneitatem menſuretur. Potiſſima vero ratio, cur ſingulis trienniis priſtino more inſtituendum ſit examen pro admittendis in Collegia Baccalaureis ea viſa eſt, ne ſcilicet Studentium (ut experientia hactenus conſtat) protracta in longum ſpe præmii, ita ingenii ardor deferveſcat, ac paulatim langueſcat induſtria, ut torpori, atque otio inde de aſſueti, tardiores ad munia peragenda effecti, ac liberioris vitæ genus nacti, difficulter poſtea in officio, ac diſciplina contineri poſſint. Nec Decreto illo ab Eminentiſs. Cardinali Colloredo olim lato, ut videlicet tertia pars Collegialium minus idoneorum (dilata ad aliud triennium laurea) in Collegiis maneret; huic malo, ac Studiorum utilitati ſatis proviſum fuiſſe compertum eſt; nam, & hujuſmodi Collegiales in Collegio relicti diſciplinam, ac ſtudium, ut plurimum negligent, & Regentes, ſi illi ſoli in Collegiis maneant, ab honeſto neceſſarioque labore publicis Theſibus præſidendi toto triennio ceſſabunt: tum

ſi-

ſi, illis in Collegio relictis, novi per novum concurſum adjungantur Collegiales, maxima inde orietur, & Studentium, & Studiorum confuſio.

X. Cum multiplex ſupra modum Seminariorum numerus, in quibus Clerici profeſſi in modico numero ali, & inſtrui ſolent, in cauſa eſſe videatur, cur magnopere curanda, tum in literis, tum in pietate Adoleſcentium inſtructio non minimum detrimentum patiatur; ſtatuit Venerabile Diffinitorium, ut Seminaria prædicta ad pauciorem numerum reducantur, juxta noſtrarum Conſtitutionum Urbanarum, & Innocentii X. Decreta. Statuit inſuper, ut pro Clericis, qui hac de cauſa in majori numero in hujuſmodi Seminariis alendi erunt, reliqui Provinciæ Conventus pinguiores, illi præſertim, unde Seminaria amovebuntur, congrua ſubſidia ſubminiſtrent. Loca vero, & modum alendi prædictos Clericos Miniſter Generalis cum Provincialibus reſpective ſtabiliat, ac deſignet. Quod ſi opus fuerit loca pro Novitiis, ſeu Novitiatibus aſſignata permutare in loca ſecundi Seminarii pro Clericis Profeſſis, neceſſaria facultas a Sac. Congr. ſuper Diſciplina Regulari humiliter poſtuletur.

XI. Quia noſtri Ordinis Eccleſiæ ut plurimum Confeſſariorum penuria laborant, vel ob Fratrum incuriam, aut imperitiam, vel ob aliam quamcumque cauſam cum maximo Animarum noſtrarum, ac aliorum detrimento, ac pari Religionis damno, & dedecore; ideo Venerabile Diffinitorium neceſſarium eſſe cenſuit confirmare, aliiſque pœnis munire Decretum, quod hac de re editum fuit in Capitulo Generali Aſſiſii celebrato anno 1707. quod ſic habet: *Nullus inpoſterum eligatur in Patrem alicujus Conventus, niſi prius ab Epiſcopo Diœceſano ad utriuſque ſexus Confeſſiones audiendas admiſſus fuerit, & in eodem Conventu prius ſaltem per integrum annum Confeſſiones audierit, & actu audiat dum ad Paternitatem eligitur, ſub pœna nullitatis electionis ipſo facto, ſi aliter fiat.* Inſuper nemo Paternitatis alicujus Conventus privilegio ullatenus gaudere poſſit, ſi

 ab

ab exercitio audiendi Confeſſiones ceſſare audeat, aut notabiliter deficiens fuerit; niſi ex legitima cauſa, a Miniſtro Generali agnoſcenda, diſpenſationem in ſcriptis obtineat.

XII. Nomine Patrum, & Fratrum Sac. Conventus Aſſiſii Ven. Diffinitorio exhibita eſt poſtulatio, ut eidem Sac. Conventui aliqua ſubſidia providere, & procurare dignaretur ad ſublevandas prædicti Conventus neceſſitates, præſertim pro reparandis ædificiis, quæ ruinam minantur multis in locis, ut patet ex Viſitatione diligenter ibi peracta.

Hinc inde Vener. Diffinitorium Expoſitorum veritate perſpecta, decrevit, ut Miniſter Generalis ſcribat ad omnes Miniſtros Provinciales, eoſque extimulet, immo ſerio iiſdem præcipiat, ut prædicto Sac. Conventui, in quo Corpus Seraphici Patris noſtri Franciſci requieſcit, opportuna ſubſidia præbeant, juxta modum, qui ipſis facilior, & paratior viſus fuerit. Eleemoſynæ autem collectæ in capſula, huic tantum uſui deſtinata aſſerventur in prædicto Sac. Conventu, & non applicentur ſine expreſſa Miniſtri Generalis licentia. Capſula vero hujuſmodi claudatur in Arca Ærarii, ubi aliæ Patrum, & Fratrum, ac ejuſdem Sac. Conventus eleemoſynæ ſervantur.

DE-

DECRETA

Sacræ Congregationis ſuper Diſciplina Regulari pro Laicis Oblatis recipiendis ad Ordinem.

CUM ex parte Miniſtrorum Provincialium Provinciarum Italiæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci Conventualium humillimæ preces exhibitæ fuerint Sacræ Congregationi ſuper Diſciplina Regularium, quatenus eadem Sacra Congregatio omni meliori modo, ſpeciali ſuo decreto validare, roborare, ac confirmare dignaretur determinationem quamdam per ſecreta ſuffragia approbatam in Congregatione Generali ejuſdem Ordinis Romæ habita in Conventu SS. XII. Apoſtolorum diebus 24. 25. & 26. menſis Maii currentis anni 1716. circa Laicos, ſeu Converſos in poſterum ad probationis annum in præfata Religione recipiendos, prout latius continetur in Regiſtro Decretorum exiſtentium in Secretaria ejuſdem Sacræ Congregationis:

Sacra Congregatio ſuper Diſciplina Regulari, audito ſuper expoſitis Procuratore Generali Ordinis Minorum Conventualium, annuente Sanctiſſimo Domino Noſtro, benigne cenſuit, enunciatam determinationem fore validandam, roborandam, ac confirmandam, prout præſentis Decreti tenore, validat, roborat, & confirmat. Ita tamen, ut in poſterum nulli liceat ex Superioribus præfati Ordinis pro tempore exiſtentibus, Laicos, ſive Converſos ad probationis annum admittere, niſi prius (expleta jam eorumdem ætate viginti annorum, juxta Apoſtolicas Sanctiones) per integrum poſtmodum triennium ad minus in aliquibus prædicti Ordinis Conventibus in ſimplici Oblatorum, ſive Tertiariorum gradu, pro opportuno experimento commorati fuerint, ibidemque religioſe vixerint, ſub pœna ipſius Ordinis Superioribus, ſi ſecus fecerint, privationis offi-

ciorum ipſo facto incurrendæ , abſque alia declaratione, vociſque activæ , & paſſivæ , nec non aliis pœnis, arbitrio ejuſdem Sacræ Congregationis infligendis. Conſtitutionibus Ordinis , ceteriſque contrariis quibuſcumque non obſtantibus . Romæ 22. Septembris 1716.

I. R. Card. Imperialis Præfect.

Loco ✠ Sigilli

F. de Vico Secr.

DE-

DECRETA

Sacræ Congregationis ſuper Diſciplina Regulari pro Laicis &c.

SAcra Congregatio ſuper Diſciplina Regulari audito Procuratore Generali Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium, ſtatuit, atque decernit, ut omnes, & ſinguli in eodem Ordine ad ſimplicem Oblatorum gradum in poſterum admittendi omnino veſtem brevem ſine caputio geſtent, & geſtare debeant donec, & quouſque in Oblatiſmo perſeveraverint, prout præſentis Decreti tenore exequi mandat, ac præcipit Superioribus dicti Ordinis ſub pœnis, ſi ſecus fecerint, vel fieri permiſerint, privationis officiorum ipſo facto incurrendæ, abſque alia declaratione, vocique activæ, & paſſivæ, necnon ſub aliis arbitrio ipſius Sacræ Congregationis infligendis. Conſtitutionibus Ordinis, ceteriſque contrariis quibuſcumque minime obſtantibus. Datum Romæ hac die 23. Februarii 1717.

I. R. Card. Imperialis Præfect.

Loco ✠ Sigilli.

F. de Vico Secr.

DECRETA RELIGIONIS

A. S. Sede Apoſtolica edita, vel confirmata, Sacris Urbanis Conſtitutionibus addenda.

CLEMENTIS PP. XII. *Literis incipient*. Ex injuncti Nobis &c. 21. *Julii* 1731. *ſtatuitur ac perpetuo obſervandum præcipitur ut infra:*

Examen Lectoribus præſcriptum.

NEmo ſive Collegialis, aut in Sacra Theologia Magiſter Lecturæ curſum inchoare poſſit, niſi prius a pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali, prævio tamen rigoroſo examine per ſe ipſum, vel per alium, ſeu alios ab ipſo ſeligendos, reperiatur idoneus, ita ut quilibet ſe novo examini ſiſtens, doctrinæ ſuæ ſpecimen, ac documentum præbeat, & Religio in dies conſpicuis Lectoribus floreſcat.

Lectiones ſemper continuandæ uſque ad Feſtum S. Bonav.

Lectiones tempore Capituli Generalis nequaquam intermittantur, ſed uſque ad Feſtum S. Bonaventuræ, quemadmodum ceteris aliis temporibus ſervari ſolet, eas Lectores proſequantur; ad aliud Studium, ſeu Claſſem, ſi promoveantur, poſt prædictum dumtaxat Feſtum acceſſuri.

Quibus vetitum, vel permiſſum concionari tempore Quadrag. & quatenus.

Nullus ex Studentibus, ſive ſit Baccalaureus, ſive Collegialis, necnon Seminariorum Lector & Baccalaureus Conventus, tempore quadrageſinali, quamvis id per Conſtitutiones Urbanas permiſſum ſit, Verbum Dei prædicare valeat. In Studiis quoque Generalibus, ubi duo Regentes inſtituuntur, ut quadrageſimali pariter tempore ejuſmodi lectiones & ſcholaſtica exercitia ſemper habeantur, unus remaneat Regens, aut Lector

The-

Theologiæ Moralis, qui docendo & tradendo eaſdem materias, prout illi docere & tradere tenerentur, Regentium vices ſuppleat. Permittendo, ut ad concionandum modo unus, modo alter Regentium ſe transferre poſſit; & relinquendo Generali Miniſtro in aliqua particulari neceſſitate facultatem diſpenſandi pro ſui arbitrio & conſcientia, cum conditione tamen, ut duo menſes in Concionibus impenſi computari nequeant in curſu ſeu tempore alias præfixo ad gradum Paternitatis Provinciæ conſequendum.

Præcedentia Patribus de Domo adſerta.

Tandem Collegiales Ordinis pro Conventuum quiete, Deique ſervitio ubique & in omni caſu, præterquam in actibus Studiorum, Patribus *de Domo* nuncupatis, non aliter ac ſi eſſent ſimplices Baccalaurei, præcedentiam cedant.

Ejuſdem Summi Pontificis CLEMENTIS XII. *Apoſtolicis literis incipientibus;* Nuper a Nobis emanarunt &c. 12. *Auguſti* 1733. *ſtatuitur, approbatur, & reſpective conceditur, ut infra:*

Lecturæ Mediolani, Florentiæ, & Januæ valent pro Collegio.

Lectura, ſeu triennale exercitium in Studio Theologico Mediolani, Florentiæ, Januæ valeat pro Regentia Collegii iis Regentibus, qui poſt novem annorum ſpatium in tertia, ſecunda, & prima Claſſibus abſolutum, ad prædictas Lecturas ſeu Regentias Mediolani, Florentiæ, Januæ aſſumentur.

Ætas admittendorum ad Sac. Conciones.

Servetur Decretum Diffinitorii Generalis Aſſiſii MDCCVII., quo triginta annorum ætas præſcribitur approbandis ad Sacras Conciones; minime tamen comprehenſis in hoc Decreto Sacræ Theologiæ Magiſtris, & reſervata pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali facultate diſpenſandi pro duobus annis tantum ſuper ætate prædicta.

In

Studium Theologiæ Moralis in qualibet Provincia.

In qualibet Provincia, ubi Seminaria exiſtunt, deputari valeat Conventus pro Studio Theologiæ Moralis ad eos Juvenes excipiendos, qui Philoſophiæ & Scholaſticæ Theologiæ Studiis minus apti videbuntur. Ubi ſub idoneo ceterum Lectore ſingulis diebus & temporibus, quibus alii Regentes, ac Studentes, Lectiones in ſcriptis recipiant, terque in hebdomada, pro circulis, conferentias habeant, & in Sabbato repetitionem. Ejuſmodi autem Lectura, dummodo laudabiliter per quindecim annos exerceatur, pro Paternitate Provinciæ ſuffragari valeat. Itemque pro tertia Claſſe iis Lectoribus qui uno ſolum triennio; vel pro Collegio iis qui ſexennio, poſt tertiam, ſecundam, & primam Claſſes peractas, in præfata Lectura laudabiliter ſe geſſerint.

Decretum Sacræ Congreg. Epiſcopor. & Regular. ſub Dat. 3. Aprilis 1733. circa Sacriſtas, & Factores Prædiorum.

Sacriſtæ, & Factores Agror. qualiter eligendi.

SAcriſtæ, nec non Prædiorum ac Gregum Factores in omnibus noſtri Ordinis Conventibus a Patribus *de Domo* nuncupatis, ſin minus a Capitulo Conventuali, cognita prius eligendorum ad hujuſmodi munia probitate, morum integritate, diligentia, omnibuſque aliis requiſitis neceſſariis pro adminiſtratione, tutaque fide tam rerum ſacrarum, quam aliorum bonorum eiſdem commiſſorum, per ſecreta ſuffragia omnino eligantur; atque ſic electi, ſi in Conventibus de menſa Miniſtri Generalis ſint, annuatim ab eodem Miniſtro Generali confirmationem obtineant; ſi vero ad Conventus Miniſtri Provincialis pertinent, ab eodem Miniſtro Provinciali pariter confirmentur,

IN-

INDULTUM

BENEDICTI PAPÆ XIV. *per Litteras Apoſtolicas, quarum initium,* Æternæ Sapientiæ *ſub Dat. Romæ 14. Julii 1742. pro Lectoribus Seminariorum Eccleſiaſticorum &c.*

MInister Generalis Ordinis rogatus ab Epiſcopis, aut aliis Superioribus Seminariorum Eccleſiaſticorum, ſeu Collegiorum ſæcularium, vel publicorum Studiorum Generalium Univerſitatum, poſſit quempiam ex noſtri Ordinis Fratribus in Sacra Theologia Magiſtrum, pietate, religioſa obſervantia, ſcientia, ſanaque doctrina inſignem, Philoſophiæ vel Theologiæ Lectorem ibidem deputare. Quæ deputatio & electio perinde inſerviet ac ſi in Gymnaſiis Ordinis tertiæ, ſecundæ, & primæ Claſſium operam ſuam Lector exhiberet; abſolutoque annorum quindecim curriculo, nempe ut duobus bienniis triennium Collegii ſuppleat, ac præhabitis in forma juris validis atteſtationibus Epiſcoporum, Antiſtitum, Univerſitatum, ſeu eorum quorum intererit, tum ſanæ doctrinæ, & publicæ Diſcipulorum utilitatis, tum religioſæ per id tempus actæ vitæ, ad gradum Diffinitoris perpetui cum conſuetis privilegiis promoveri valeat.

Lecturæ Seminariorum Eccleſiaſticorum, & Univerſitatum qualiter ad gradus ſuffragentur.

DECRETA

Venerabilis Diffinitorii in Capitulo Generali Romæ MDCCXLVII. *edita, & a Sanctiſſimo Domino Noſtro* BENEDICTO PP. XIV. *approbata & confirmata die* 11. *Auguſti ejuſdem anni.*

Expulſi redeuntes in Ordinem: quatenus promovendi.

EJecti ab Ordine ex capite incorrigibilitatis, ſi emendati ad Ordinem revertantur, ad gradus tamen, honores, prærogativas quibus antea potiebantur, non niſi poſt legitimum experimentum, ad tempus Generali Diffinitorio, quod ſingulis triennis coadunari ſolet, bene viſum, reſtitui poſſint, ac promoveri.

Cavetur, diſtricteque præcipitur, ne ulla deinceps inchoentur ædificia, niſi ſervatis omnino Urbanis Conſtitutionibus in Cap. 4. Reg. Tit. 2. numer. 25.

Suppreſſis Quæſtoribus quatenus Aſſiſienſi Cœnobio conſulendum.

Precibus Sacri Conventus Aſſiſii annuendo, inhibetur ne ulli deinceps Quæſtores ad conquirenda Sacro illi Cœnobio Fidelium ſubſidia per Provincias, & Loca, excepto Sereniſſimo Veneto Dominio, mittantur. Singulos autem Provinciales Miniſtros vehementer hortatur Generale Diffinitorium, ut quotannis in Sancta Viſitatione a ſingulis Conventibus & Fratribus, quos erga Seraphicum Patrem filiali pietate ac amore exardeſcere non dubitat, eleemoſynas ſponte oblatas recipiant, pro quarum erogatione Decretum Generalis Diffinitorii anni 1713. approbatur & innovatur.

Ultramontan. Fratres quatenus de Familia in Italia recipiendi.

Ad tollendas de cetero quaſcumque controverſias quæ ſuper refectione ſumtuum oriri ſolent inter Conventus Provinciarum ultra Montes & Italiæ, decernitur, ut nullus e Provinciis ultra Montes recipiatur de familia in Provinciis Italiæ, niſi

in

in literis obedientialibus ſui Miniſtri Provincialis impertita ſit illi expreſſis verbis facultas permanendi in Italia; alias ſi recipiantur, tunc in caſu expenſarum ſerventur Conſtitutiones.

In promovendis deinceps ad gradus Religionis diſtricte præcipit Vener. Diffinitorium, ut obſerventur omnino Statuta Urbanarum Conſtitutionum, & Decreta Alexandri PP. VII. ut in ejus Brevi *Inſcrutabili &c.* Quod ideo elata, claraque voce publice lectum eſt. *In Promotionibus ſerventur Urb. Conſtitut.*

Decedente ex hac vita quopiam noſtri Ordinis Fratre Profeſſo, ſinguli nativæ illius Provinciæ Sacerdotes ſemel pro ejus Anima Sacrificium Deo offerant. *Suffragia pro Defuncti Fratr.*

Venerab. Diffinitorium inſtituit ac declarat Studia ſeu Regentias Conventuum Taurini pro Collegio, Aſtæ & Papiæ pro prima Claſſe, Cunei pro ſecunda Claſſe deinceps habendas eſſe. Hac occaſione advertendum, Regentias ſimiliter Conventus noſtri Sancti Franciſci Civitatis Lycii ex Decreto Sac. Congreg. 26. Junii 1722. deſervire poſſe pro Collegio. *Quædam Claſſes Studiorum inſtitutæ.*

Plura alia fuerunt determinata; quæ cum ſint temporaria, merito omittuntur.

Erectio Collegii Sacrarum Miſſionum, Auctoritate Apoſtolica Ordini noſtro conceſſa, ejuſve in Almam Urbem translatio, & ſubſidium.

CUM juxta Decretum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, editum die 3. Octob. 1707. coram ſanctæ memor. Clemente Papa XI. celebratæ, demandatum fuiſſet Seraphico Noſtro Ordini, ſicuti ceteris Religioſorum Cœtibus, ut

Col-

Colle- gium Miſſion. in Sacro Conventu Aſſiſii.

Collegium inſtitueretur, in quo degerent illi Religioſi, qui a Deo ad Apoſtolicas Miſſiones obeundas vocati eſſent: cumque ſub die 13. Septembris Anno 1709. in Sacro Conventu Aſſiſienſi Collegium iſtud erectum fuiſſet pro interim, *Donec aliter provideatur*, uti legitur in Apoſtolico Brevi ejuſdem Clementis XI., dato ſub die 21. Januar. Anno 1710., quod exaratum conſpicitur Tomo X. Bullarii noviſſimæ editionis num. 133. pag. 222. tandem annuente ac promovente Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PAPA XIV. feliciter regnante, in Alma Urbe ſub invocatione Sancti Antonii Patavini præfatum Collegium uſque ab Anno 1748. inſtitutum eſt ac firmatum pro noſtra Religione.

Romam transfertur, ibique firmatur.

Porro ab ipſo inſtitutionis præfati Collegii anno, juxta Reſcriptum ejuſdem SS. Domini Noſtri BENEDICTI PAPÆ XIV. eodem anno conſignatum, pro ſubſidio ac ſuſtentatione illius quilibet Novitius Clericus vel in ipſo Religionis ingreſſu, vel ſaltem priuſquam ſolemnem Profeſſionem emitat, tria ſcutata, ſeu ſcuta monetæ Romanæ, Novitius autem Laicus unum ſcutatum perſolvere teneatur: quemadmodum Reverendiſs. Pater Mag. Carolus Antonius Calvi de Bononia tunc temporis Miniſter Generalis, encyclycis ſuis literis præfato anno 1748. datis Religionis Provinciis ſignificavit.

Subſidium pro manutentione ejuſdem Collegii.

Et quia in ſancta Viſitatione ejuſdem Collegii Sacrarum Miſſionum, per Patrem Mag. Joannem Baptiſtam Conſtantium Miniſtrum Generalem peracta, (præter ea, quæ divinum cultum, regularem obſervantiam, ac populorum ædificationem concernunt) omnia prorſus quæ ad introitum, exitumque pertinent, a die erectionis uſque ad annum 1755. incluſive, adhibito ultra Aſſiſtentes generales Ordinis peritiſſimo ac ſpectatæ probitatis Viro, dilucide recognitum, ac deprehenſum eſt, cum omni fidelitate, atque integritate eleemoſynarum adminiſtrationem peractam fuiſſe; hujus idcirco rei Miniſtris Provincialibus in Generali Congregatione Anno 1756. menſe Maii Ro-

mæ

mæ celebrata præfatus Pater Miniſter Generalis publicum teſtimonium dedit.

Ne ergo tam pia; tamque provida hujuſce Collegii in Urbe inſtitutio neceſſariis deſtituatur ſubſidiis; exoptat Miniſter Generalis Ordinis, ut omnibus Seraphicis Filiis cordi ſit manutentio, & ſuſtentatio prædicti Collegii, quod ſubinde Miniſtrorum Provincialium eximiæ caritati; & zelo plurimum commendat. *Manutentio Collegii.*

D E C R E T A

Diffinitorii Generalis in Capitulo Romæ celebrato Anno MDCCLIII. *ab eodem Sanctiſſimo Domino Noſtro* BENEDICTO PP. XIV. *confirmata ſub die* 3. *Auguſti ejuſdem anni* 1753.

REligioſi translati, ſeu aliorum Ordinum Regularium Profeſſi, ſicut conſtitutum ſæpe alias fuerat, nullatenus acceptentur ad Religionem noſtram, ſublata cuivis etiam Generali Miniſtro facultate eos extra Capitulum, vel Generalem Congregationem recipiendi, & tunc non niſi per ſecreta ſuffragia Diffinitorii Generalis. *Translati aliorum Ordinum non recipiendi.*

Regentes, ſeu Lectores ac Studentes, juxta Decreta alias lata, & a Summis Pontificibus approbata, quavis cauſa & occaſione, niſi de licentia expreſſa ſolius Miniſtri Generalis, non audeant a Studiis recedere Lectionum tempore, ſub pœnis in Brevi Alexandri Papæ VIII. 5. Aprilis 1690. contentis. *Lectores ac Studentes ne diſcedant Studiorum tempore.*

Regentes primæ Claſſis, ſeu in Studio primæ Claſſis reſidentes tunc ſolum gaudeant præcedentia ſibi ſupra Magiſtros ſimplices ab Urbanis Conſtitutionibus attributa, cum eamdem primam Claſ- *Regentes primæ Claſſis quando præcedant Magiſtr.*

ſem

ſem poſt tertiam & ſecundam integre completas occupaverint.

Provinciales ab electione ſunt Patres Provinciæ.

Ad eliminandas controverſias, quæ quandoque emergunt circa præcedentiam, Ven. Diffinitorium ſtatuit Miniſtros Provinciales, qui ante eorum electiones non erant Diffinitores perpetui, cenſendos eſſe Patres Provinciæ ſtatim ab ipſa electione, ſeu fidei Profeſſione. Item inter Ex-Provinciales & Diffinitores perpetuos anteriores ſervandum eſſe Decretum Clementis Papæ X., dummodo non adſit conſuetudo in contrarium.

Cuſtos Sacri Conventus manuteneatur in ſuis juribus.

Quum Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtos eadem prorſus authoritate & juriſdictione in ipſo Sacro Conventu, ejuſque membris tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus a pluribus ſæculis gaudeat, qua Miniſter Provincialis S. Franciſci in ſua pollet Provincia juxta Decreta Capituli Generalis 1617. & Congregationis Generalis 1641. Cumque propterea in eodem Sacro Conventu, ejuſque membris ipſe Cuſtos ſupra præfatum Provincialem in omnibus omnino functionibus tam publicis, quam privatis, exceptis Capitulorum, & Congregationum Provincialium Actionibus, præcedentiam habeat, quam Capitula Generalia Romæ celebrata annis 1623. & 1719. & alias manutenendam eſſe mature ſanxerunt; proinde inviolabili Decreto ſtatuitur, ut prædicta jura ſive privilegia & alia quæcumque, ſive a Sede Apoſtolica, ſive a Diffinitoriis Generalibus, ſive ab antiqua laudabili conſuetudine eidem Cuſtodi Sacri Conventus hactenus conceſſa ſeu acquiſita, perpetuo illæſa remaneant.

Eleemoſyna Concionatorum pro Sacra Aſſiſienſi Baſilica.

Ut Eleemoſyna trium ſcutorum monetæ Romanæ, quam ſolent Concionatores Ordinis perſolvere Sacro Aſſiſienſi Conventui pro manutentione Muſicorum in decorem Sacroſanctæ Baſilicæ, certa ſit, non ab ipſis Concionatoribus exigatur, quippe nonnulli eorum indiligentes ac defectuoſi pluries inventi ſunt, ſed a Conventibus ubi concionabuntur, quorum Guardiani, ſeu Locales Superiores omni amoto reſpectu, & velut ex certa, communique lege, prædictam Eleemoſynam detrahent

trahent ex ſtipe quomodolibet obveniente iiſdemque Concionatoribus erogari ſolita : detractam vero ſervatamque ad Aſſiſienſem Cuſtodem quantocius mittere teneantur ; qui a Secretario Ordinis quotannis opportune monebitur de Pulpitis, ſuper quibus datæ fuerint a Miniſtro Generali Patentes literæ. Atque hoc Decretum extenditur ad omnes prorſus Concionatores ſive in Eccleſiis Ordinis, ſive aliis quibuſcumque ; ſive a Conventu, ſive ab aliis Perſonis vel Communitatibus ſtipendium percipiatur, dummodo literæ Patentes a Miniſtro Generali expeditæ ſint, etiamſi per modum nominationis vel præſentationis dumtaxat.

D E C R E T A

Generalis Congregationis anni 1756.

STatuit Venerab. Diffinitorium Generale, & unanimi Patrum Diffinitorum conſenſu decernit pro methodo Studiorum Religionis omnino tradendam eſſe in noſtris Scholis Philoſophiam ad mentem Scoti, demptis ſuperfluis & inutilibus quæſtionibus ; & harum loco aliquot aliis opportunis quæſtionibus ex Recentiori Philoſophia accommodatis. *Philoſophia tradatur ad mentem Scoti.*

Confirmat, ac pleniſſime approbat deliberationem jam factam a Miniſtro Generali de conſilio & conſenſu ſuorum Aſſiſtentium de compilando, & in lucem emittendo Bullario Religionis. Eidemque Miniſtro Generali pariter committit, ut pecuniam, quam viderit prioris Tomi editioni neceſſariam, mutuo etiam cum annuo cenſu nomine totius Religionis accipiat. *Bullarium Religionis edendum.*

Ad redigendum poſtremo, ſervandumque in debita forma & ordine Religionis Archivium ſtatuit, ut in Conventu SS. XII. Apoſtolorum de *Archiviſta Religionis.*

Urbe commoretur ad id munus idoneus Religioſus a Miniſtro Generali ſeligendus : cui etiam demandetur munus efformandi Chronicas Ordinis, & exhibendi adjutrices manus in confectione Bullarii : manutenendus autem ſit quoad victum & veſtitum impenſis totius Religionis.

Lecturæ Collegii tempore ad Paternit. Prov. non ſuffragantur.

Publicatum etiam fuit Decretum proxime præteriti Generalis Capituli circa Lectnras, quæ a Collegialibus exercentur, pro eorum Paternitate Provinciæ ſuo tempore conſequenda minime ſuffragaturas.

Abſolutio danda a Miniſtro Provinciali Patribus; ac Fratribusperacta Monaſteriorum Viſitatione.

A fratribus genuflexis dicto *Confiteor* &c. Superior ſtans dicat

Miſereatur veſtri &c. *Indulgentiam* &c. deinde.

SI tenemini aliquo vinculo excommunicationis majoris; vel minoris, ſuſpenſionis, vel Interdicti inquantum ſe extendunt gratiæ; & privilegia Ordini noſtro indulta, mihi commiſſa, & vobis conceſſa; abſolvo vos, & reſtituo ſacroſanctis Sacramentis, Eccleſiæ communioni; & unitati Fidelium; In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Item eadem auctoritate diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitatibus, inhabilitatibus, & aliis pœnis eccleſiaſticis, ſi quas contraxiſtis, in quantum poſſum, & valeo Aboleo etiam a vobis omnem maculam infamiæ, undecumque contractæ; & habilito vos, ac reſtituo executioni ordinum; & officiorum veſtrorum, necnon ad omnes actus legitimos tum ordinis; tum juriſdictionis, ac Religionis noſtræ beneficia, prout mea ſe extendit auctoritas. Demum eadem auctoritate abſolvo vos ab omni tranſgreſſione Regulæ, Conſtitutionum Ordinis; Ordinationum, & admonitionum majorum noſtrorum, ab omnibus pœnitentiis oblitis, ſeu etiam neglectis; & ab omnibus peccatis veſtris, de omnibus vobis concedendo Indulgentiam plenariam juxta formam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ conſuetam: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Gaudium cum pace; emendationem vitæ, ſpatium veræ pœnitentiæ, gratiam & conſolationem Sancti Spiritus; perſeverantiam in bonis operibus tribuat vobis omnipotens, & miſericors Dominus. Amen.

Ite in pace, nolite amplius peccare; & orate pro me.

Pro admiſſione Novitiorum ad habitum Religionis.

Superior indutus ſuperpelliceo, & Stola progrediatur cum aliis Fratribus ad Altare majus, in cujus medio Novitio genuflexo dicat.

℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit Cælum, & Terram.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus qui a ſæculi vanitate converſos, ad bravium ſupernæ vocationis accendis, & renuntiantibus ſæculo manſiones paras in Cælis, dilata cor hujus Famuli tui cæleſtibus donis, ut fraternæ nobiſcum teneatur compagine caritatis unanimis, conſtans, ſobrius, ſimplex, & quietus, regularia Sanctorum Patrum inſtituta cuſtodiat, & ad eum, quem (te inſpirante) perfectionis Spiritum concepit (te adjuvante) perveniat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Deinde monito Novitio ut in Cap. II. Reg. Tit. XIII. num. 6. faciat Confeſſionem, qua expleta Superior dicat Miſereatur tui &c. Indulgentiam &c.

AUctoritate mihi tradita, & tibi conceſſa Ego Te abſolvo ab omnibus excommunicationis, & interdicti cenſuris, quas ob aliquod factum vel cauſam incurriſti, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; & diſpenſo tecum ſuper quamcumque irregularitatem, habilemque reddo ad Religionis habitum, & Ordines ſuſcipiendos, & hoc juxta Ordinis privilegia: in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Bene-

Benedictio Veſtium.

℣. Sit nomen Domini benedictum.
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui tegumen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, obſecramus immenſam tuæ largitatis abundantiam, ut hoc genus veſtimenti, quod Sancti Patres ad innocentiæ, & humilitatis indicium abrenuntiantes huic ſæculo, ferre ſanxerunt, ita bene ✠ dicere, & ſanctificare digneris; ut hic famulus tuus, qui ſanctæ Religionis habitum piæ devotionis affectu aſſumere intendit, te intus veraciter induere mereatur. Qui vivis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Benedictio Cinguli.

Oremus.

DEus, qui, ut ſervum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluiſti, bene ✠ dic, quæſumus, cingulum iſtud, & præſta, ut famulus tuus, qui eo velut ligamine pœnitentiali ſui corporis cingetur, & in Ordine, quem aſſumit, perenniter perſeveret, tuiſque cum effectu ſemper obſequiis ſe alligatum eſſe cognoſcat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Aſpergantur Veſtimenta aqua benedicta, deinde exuatur ſæcularibus veſtibus Novitius dicens:

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis. Amen.

Ad impoſitionem Tunicæ.

INduat te Dominus novum hominem, qui ſecundum Deum curatus es in juſtitia, & ſanctitate veritatis. Amen.

Ad Caputium.

POnat Dominus in capite tuo Caputium ſalutis, ad expugnandas diabolicas fraudes. Amen.

Præcingendo Cingulum.

PRæcingat te Dominus Cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & caſtitatis. Amen.

Deinde ei tribuatur candela accenſa.

ACcipe Frater cariſſime lumen Chriſti, in ſignum immortalitatis tuæ, ut mortuus Mundo, Deo vivas. Exurge a mortuis, & illuminabit te Chriſtus. Amen.

℣. Salvum fac ſervum tuum.
℟. Deus meus ſperantem in te.
℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eum.
℣. Nihil proficiat inimicus in eo.
℟. Et Filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

MAjeſtatem tuam Domine ſuppliciter exoramus, ut Famulum tuum, cui de tua gratia præſumentes, noſtræ Religionis habitum impoſuimus, digneris inter Diſcipulos tuos virtute ex alto

alto induere, juſtitiæ lorica munire, & ſalutis protegere veſtimento; ut intercedente Beato Patre noſtro Franciſco Confeſſore tuo, ſub humilitatis veſte tibi perſeveranter deſerviens ad ſtolam immortalitatis, & gloriæ pervenire mereatur, Per Chriſtum Dominum noſtrum, Amen.

Deinde Cantetur,

VEni Creator Spiritus,
Mentes tuorum viſita,
Imple ſuperna gratia,
Quæ tu creaſti pectora.
Qui diceris Paraclitus,
Altiſſimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et ſpiritalis unctio.
Tu ſeptiformis munere,
Digitus paternæ dexteræ,
Tu rite promiſſum Patris,
Sermone ditans guttura.
Accende lumen ſenſibus,
Infunde amorem cordibus:
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hoſtem repellas longius,
Pacemque dones protinus
Ductore ſic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da Patrem,
Noſcamus atque Filium:
Teque utriuſque Spiritum
Credamus omni tempore.
Deo Patri ſit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In ſæculorum ſæcula. Amen.
℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.
℟. Et renovabis faciem Terræ.
℣. Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti.
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.
℣. Ora pro nobis Beate Pater Franciſce.

℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Dominus Vobiſcum
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti; da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

COncede nos Famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione a præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Eccleſiam tuam B. Patris noſtri Franciſci meritis fetu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cæleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. Amen.

Tandem Novitio imponatur nomen alicujus Sancti; & benedicendo ipſum dicatur.

Dominus ſit ſemper tecum. Amen.

Mo-

Modus emittendi Profeſſionem ad Religionem.

Qui Profeſſionem emittere debet, flexis genibus ſe ſiſtat coram Superiore, & Cantores cantent Antiphonam.

O Patriarcha pauperum Franciſce, tuis precibus auge tuorum numerum in caritate Chriſti, quos cancellatis manibus cæcutiens, ut moriens Jacob benedixiſti.

Quo finito Superior intonet Hymnum.

Veni Creator Spiritus, ut ſupra &c. *pag.* 375.
℣. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur
℟. Et renovabis faciem Terræ.

Oremus:

Actiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præveni, & adiuvando proſequere, ut cuncta noſtra oratio, & operatio a te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Ex-

Expleta oratione Profeſſionem emiſſurus accedat, & facta Confeſſione, & juxta formam generalis abſolutionis abſolutus, junctas manus inter palmas Superioris, humiliter dicat omnia verba formæ Profeſſionis, ut infra.

Formula Profeſſionis emittendæ, poſt Decreta Sacr. Congreg. ſuper ſtatu Regularium de mandato Innocentii Papæ X. nuper edita, adhibenda pro Clericis.

EGo Frater N. . . voveo & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, Beato Franciſco, & omnibus Sanctis, & tibi Pater toto tempore Vitæ meæ ſervare Regulam Fratrum Minorum, per Dominum Papam Honorium confirmatam, & a Summis Pontificibus declaratam, juxta privilegia Ordinis Minorum Conventualium ab Apoſtolica Sede conceſſa, ſub exacta Vita Communi, ſervata forma Sacrorum Canonum, Concilii Tridentini, nec non Conſtitutionum Apoſtolicarum, & præcipue Urbanarum, ac Statutorum prædicti Ordinis, vivendo in obedientia, ſine proprio, & in caſtitate.

Deinde Superior dicat.

ET ego, ſi hæc obſervaveris, ex parte Dei Omnipotentis, promitto tibi Vitam æternam. Amen.

Pro Laicis.

IO Frate N . . . faccio voto, e prometto a Dio Onnipotente, e alla Beata Maria ſempre Vergine, al Beato Franceſco, e a tutti i Santi, e a te Padre, tutto il tempo della Vita mia oſſervare la Regola de' Frati Minori, per il Signor Papa Honorio confermata, e da molti Sommi Pontefici dichiarata, ſecondo i Privilegj conceſſi all' Ordine de' Minori Conventuali dalla Santa Sede Apoſtolica, ſotto l' eſatta Vita Comune, oſſervata la forma

forma de' Sagri Canoni, del Concilio di Trento, e delle Coſtituzioni Apoſtoliche, principalmente Urbane, e degli Statuti del predetto Ordine, vivendo in obbedienza, ſenza proprio, e in caſtità.

Il Superiore ſoggionga.

ED io, ſe oſſerverai queſte coſe, da parte di Dio ti prometto la Vita Eterna.

Completa Profeſſionis forma Cantores intonent Pſalmum.

ECce quam bonum, & quam jucundum: habitare Fratres in unum.

Sicut Unguentum in capite: quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, & vitam uſque in ſæculum.

Gloria Patri &c.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis:

℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.

Oremus.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

DEus, qui per æternum Filium tuum cuncta creaſti, & mundum peccatis inveteratum per myſterium Incarnationis ejus renovare dignatus es, Te ſupplices exoramus, ut ſupra hunc Famulum tuum, qui hodie in Sancto Templo tuo mundo renuntiavit, & Tibi perpetuo ſervire decrevit, gratia tua deſcendat, & uſque in finem perſeveret. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Ore-

Oremus

DOmine Jeſu Chriſte, qui es via, ſine qua nemo vadit ad Patrem, quæſumus clementiam tuam, ut hic Famulus tuus a carnalibus deſideriis abſtractus, a Te incipiat, per Te proficiat, & in Te perficiat omne deſiderium ſuum: qui vivis, & regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

His peractis exultent Cantico.

TE Deum laudamus: Te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli: tibi cæli, & univerſæ Poteſtates.
Tibi Cherubim, & Seraphim: inceſſabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus: Deus Sabaoth.
Pleni ſunt cæli, & terra: majeſtatis gloriæ tuæ.
Te glorioſus Apoſtolorum chorus:
Te Prophetarum laudabilis numerus,
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: ſancta confitetur Eccleſia,
Patrem immenſæ majeſtatis.
Venerandum tuum verum, & unicum Filium,
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ Chriſte.
Tu Patris ſempiternus es Filius.
Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem: non horruiſti Virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna cælorum.
Tu ad dexteram Dei ſedes: in gloria Patris.
Judex crederis eſſe venturus.
Te ergo quæſumus, tuis famulis ſubveni: quos pretioſo Sanguine redemiſti.
Æterna fac cum Sanctis tuis, in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ

Et

Et rege eos: & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies benedicimus te,

Et laudamus nomen tuum in ſæculum: & in ſæculum ſæculi.

Dignare, Domine, die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri, Domine: miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua, Domine, ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te.

In te, Domine, ſperavi: non confundar in æternum.

Interim Magiſter Novitiorum conducat Profeſſum ad Fratres ſalutandos gradatim.

Finito Hymno Te Deum, *dicat Superior.*

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in Nobis.
℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Ora pro nobis B. Pater Franciſce,
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus Sancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adverſis.

COncede, nos Famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione a præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Eccleſiam tuam B. Patris noſtri Franciſci meritis fetu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cæleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Divinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. Amen.

Mo-

Modus induendi Tertiarios ſive Oblatos.

Superior ſuperpelliceo, & Stola veſtitus benedicat habitum, & Cingulum, & induendo Tertiarium dicat:

INduat te Dominus novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia, ſanctitate, & veritate. ℟. Amen.

Præcingendo Cingulum dicat.

PRæcingat te Dominus Cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & caſtitatis.
℟. Amen.
℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Signaſti Domine ſervum tuum Franciſcum.
℟. Signis redemptionis noſtræ.
℣. Salvum fac ſervum tuum.
℟. Deus meus ſperantem in te.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fidelium &c. Concede nos &c. Deus qui Eccleſiam tuam &c. *ut ſupra p. 376.*

Deinde amplectendo benigne Tertiarium dicat.

Pax tecum Frater.

Me-

Methodus Doctoratus.

ECce quam clara eſt, & quæ numquam marceſcit Sapientia, & facile videtur ab iis qui quærunt eam, & invenitur ab iis, qui diligunt illam; & quia tu eam a juventute quæſiviſti amator factus illius, ideo ejus nomine auctoritate Apoſtolica tibi conceſſa; & mihi ſpecialiter commiſſa te Doctorem, & Magiſtrum in Sacra Theologia, & artibus creo; facio; & inſtituo; cum omnibus honoribus, gradibus, facultatibus, dignitatibus; & præeminentiis, quibus Magiſtri, & Sacræ Theologiæ Doctores, in quibuſcumque Orbis Gymnaſiis, & a quibuſcumque Ordinis noſtri Generalibus rite, & recte inſtituti, creati, & Doctoratus inſigniis decorati ſunt, potiri, uti, & gaudere de jure; vel approbata, ſeu laudabili conſuetudine ſolent, & poſſunt: Et ſic creatum, inſtitutum, & inſignitum volumus, & declaramus præſenti Signo ✠ Sanctæ Crucis.

Hic eſt emittenda Profeſſio.

Ad Annulum in digito annulari ſiniſtræ manus.

ANnulum Aureum Sapientiæ nomine tibi trado, ut eam in ſponſam accipias, & quam immaculatam accipis, perpetuo cum ſpe immortalitatis conſerves.

Ad librum clauſum.

LIbrum Sacroſanctæ Theologiæ tibi trado abditum primo, ut ſcias non eſſe tibi impune permiſſum, ex tuo capite, cum ſacroſancta Theologia vagari. Sed ea tantum a te meditanda doceri, teneri, credi, & prædicari debere, quæ veritati catholicæ fuerint conſona.

Ada-

Adaperiatur liber.

DE hinc apertum tibi trado, ut quod gratis accepiſti ſine invidia communices, & nunquam erubeſcas Evangelium Dei, quod eſt in ſalutem omni credenti.

Ad Biretum.

IMponitur tibi Biretum Nigrum Signo Sanctæ Crucis ornatum quod fuit Judæis quidem ſcandalum, gentibus ſtultitia; Nobis vero jugum ſuave, & onus leve, ut ſit tibi in ſignum honoris, præeminentiæ, auctoritatis, & dignitatis, quo intelligas, te ad ſacroſanctæ Eccleſiæ ædificationem, & fidei incrementa decorari.

Ad oſculum pacis.

OSculo pacis Sapientiæ nomine te amplector, deoſculor, atque benedico, ſiſque ſemper benedictus, & det tibi Deus de rore Cæli, ideſt Spiritus Sancti, & de pinguedine terræ, ideſt Creaturarum ſcientiæ abundantiam, & mittat Deus de Cælo ſancto ſuo, & a ſede magnitudinis ſuæ Sapientiam, ut tecum ſit, tecumque feliciter laboret.

Ad Cathedram.

CAthedram Magiſtralem aſcendito, & in medio Doctorum ſedeto, habetoque facultatem legendi, exponendi, & Sacros Codices interpretandi tamquam Magiſter, & Doctor; numquam tamen ab Eccleſia Catholica diſcedito.

Agantur demum gratiarum actiones, & cantetur Te Deum laudamus, *ut ſupra &c. pag. 380.*

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
℟. A templo ſancto tuo quod eſt in Hieruſalem.
℣. Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti.
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.
℣. Ora pro nobis Beate Pater Franciſce.
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Oremus.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus Sancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adverſis.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione, a præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus qui Eccleſiam tuam beati Franciſci meritis, fetu novæ prolis amplificas; tribue nobis ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cæleſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, Qui tecum vivit, & regnat, in ſæcula ſæculorum. ℟. Amen.

℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.
℣. Benedicamus Domino.
℟. Deo gratias.
Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Pro admiſſione Sororum Tertii Ordinis ad habitum Religionis.

Superior, ſeu Viſitator indutus ſuperpelliceo, & ſtola progrediatur cum aliis Fratribus ad Altare majus, in cujus medio Sorore genuflexa, dicat.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini,
℟. Qui fecit Cælum, & Terram.
℣. Sit nomen Domini benedictum,
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.
℣. Domine exaudi orationem meam,
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

OMnipotens Sempiterne Deus, qui propter tuam ſolitam bonitatem, & per mortem Unigeniti Filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti mundum fractum reſtaurare miſericorditer dignatus es, ut a morte perpetua nos liberares, & ad gaudia perduceres Paradiſi; reſpice humiliter quæſumus, pietatis tuæ oculo præſentem, & devotam familiam tuam hic hodie in tuo nomine congregatam, cujus famulus tuus Beatus Franciſcus, ut tibi augeatur credentium numerus, extitit Inſtitutor, ut eam ſupra firmam petram quæ Chriſtus eſt, taliter ſemper fundes, ut ab omnibus turbationibus Mundi, Carnis, & Diaboli ſit ſecura, & incedens per tuorum ſemitam mandatorum, poſt ergaſtulum præſentis vitæ, meritis Filii tui acerbiſſimæ Paſſionis, & intemeratæ ejus Virginis glorioſæ, & Beati Patris noſtri Franciſci, tuorumque omnium Sanctorum gaudia vera poſſideat. Qui vivis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

De

Deinde benedicuntur Veſtes.

Oremus.

DOmine Jeſu Chriſte; qui tegumen noſtræ mortalitatis induere dignatus es, quique glorioſum Confeſſorem tuum Patrem noſtrum Beatum Franciſcum tres Ordines inſtituere ſalubriter inſpiraſti; ac operis tui Vicarios, Summos Eccleſiæ tuæ Pontifices, ipſos approbare feciſti, immenſæ tuæ Clementiæ largitatem ſuppliciter exoramus, ut hæc indumenta, quæ idem Beatus Franciſcus, ad innocentiæ, mortificationis, & honeſtatis inditium, ac pro valida contra ſæculum, Carnem, & Dæmones armatura commilitones ſuos fratres de pœnitentia in Tertio Ordine portare decrevit; ita benedicere, ✠ & ſanctificare digneris, ut hæc famula tua N. ea devote recipiens, Te intra ſe taliter induat, quod ſicut virtuoſam, humilemque vitam indumenta ipſa prætendunt; ſic etiam quolibet vitio; Te juvante, ſubacto; veraciter corde, ore, & opere vivere mereatur; ut à Te numquam nullis tentationibus valeat ſeparari. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Benedictio Cinguli.

DEus, qui ut ſervum redimeres, Filium tuum per manus impiorum ligari voluiſti; Benedic ✠ quæſumus, Cingulum iſtud, & præſta, ut Famula tua, quæ eo, velut ligamine pœnitentiali ſui Corporis cingetur, vinculorum ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti perpetuo memor exiſtat, & in Ordine, quem aſſumit, perenniter perſeveret; tuiſque cum effectu ſemper obſequiis ſe alligatam eſſe cognoſcat. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Deinde aſpergantur Aqua benedicta Veſtes, & dum a Choro cantatur Veni Creator Spiritus, *exuatur exuviis ſæcularibus* Soror, *interim dicatur a Superiore &c.*

EXuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis, & eripiat de corde tuo ſæculi pompas, quibus abrenunciaſti, dum Baptiſmum ſuſcepiſti. Amen.

Dum induitur Tunica dicatur.

INduat te Dominus novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia, & ſanctitate veritatis. Amen.

Dum Cingulo præcingitur, dicatur.

PRæcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, ut maneat in te virtus continentiæ, & caſtitatis. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Dum imponitur Velum.

OPeriant crinem tuum modeſtia, ſobrietas, & continentia, ut virtutum accincta comitatu, purpureo dominici ſanguinis redempta velamine, mortificationem Domini noſtri Jeſu Chriſti in carne tua circumferas. Amen.

Dum præbetur mantum.

DOmine Jeſu Chriſte, qui dixiſti Jugum meum ſuave eſt, & onus meum leve, præſta, quæſumus, ut hæc Ancilla tua ſic iſtud portare valeat, ut poſſit conſequi tuam gratiam in præſenti, & gloriam in futuro. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Dum

Dum porrigitur Candela, dicatur.

ACcipe Soror cariſſima, lumen Chriſti; in ſignum immortalitatis, ut mortua mundo, Deo vivas. Exurge a mortuis, & illuminabit te Chriſtus. Amen.

Poſtea ab Hebdomadario recitentur ſequentes Verſiculi.

℣. Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
℟. A templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalem.
℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix,
℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.
℣. Salvam fac Famulam tuam,
℟. Deus meus ſperantem in te.
℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eam.
℣. Nihil proficiat inimicus in ea.
℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus Vobiſcum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti; da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus, perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione a præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus, qui Eccleſiam tuam Beati Franciſci meritis, fetu novæ prolis amplificas; tribue nobis, ex ejus imitatione terrena deſpicere, & cæleſtium donorum ſemper participatione gaudere.

DEus tuorum corda fidelium miſerator illuſtra, & Beatæ Eliſabeth precibus glorioſis, fac nos proſpera mundi deſpicere, & cæleſti ſemper conſolatione gaudere.

DEus miſericordiæ, Deus pietatis, Deus a quo bona cuncta procedunt, ſine quo nihil ſanctum inchoatur, nihilque perficitur, precibus noſtris benignus aſſiſte, tuæ pietatis aures adhibendo, & hanc Famulam tuam, cui in tuo ſancto nomine ſacræ pœnitentiæ habitum impoſuimus, ab omnibus periculis mentis, & corporis tua protectione defende, & concede ei in ſancto propoſito, ac Ordinis obſervantia, quam aſſumpſit, devote perſiſtere, & ad finem uſque perſeverare, ut peccatorum ſuorum remiſſione percepta, ad conſortium Electorum tuorum, perenniter regnatura, tandem pertingere mereatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

F I N I S.

IN-

INDEX

Rerum notabilium in Opere contentarum.

Littera C. denotat *Caput*, T. *Titulum*, N. *Numerum*, P. *Paginam*.

A

Abdicatio Proprietatis.

Abdicandæ proprietatis Decretum. cap. 4. t. 1. pag. 120.

Abrogatio Conſtitutionum.

Abrogatio Conſtit. quo pacto permiſſa c. 1. t. 3. n. 3. p. 23.

Abſolutio.

Abſolvantur a cenſuris, qui habitum ſuſcipiunt c. 2. t. 13. n. 6. p. 43.

Abſolvantur a cenſuris, qui profeſſionem emittunt. c. 2. t. 21. n. 2. p. 58.

Abſolvantur a cenſuris, qui ſuffragia in Capitulis ſunt laturi c. 8. t. 9. n. 1. p. 213.

Abſolutio a reſervatis quomodo petenda; ſi non concedatur, ad cautelam abſolvitur c. 7. t. 2. numer. 3. p. 196.

Accademia.

Accademiis faveant Superiores; & quomodo Accademici corrigendi c. 5. t. 6. n. 1. p. 162.

Accademiæ leges, Stemmata, Præfectus, ſtudia,

Cenſura, & Cenſores, Compoſitores, & qui intereſſe valeant c. 5. t. 6. n. 2. 3. 4. p. 162.

Actus Proprietatis.

Actus proprietatis explicantur c. 7. t. 1. num. 1. p. 194.

Adminiſtratio V. Arca; V. Expenſæ; V. Æs.

Adminiſtratio bonorum ad ſolos Officiales ſpectat, eligendos a Capitulo Conventus, & Guardianis interdicta. c. 4. t. 2. n. 1. 2. 3. 4. p. 122.

Adminiſtratores tres a Capitulo eligendi, & in parvis Conventibus uni ſoli datur. Ibidem numer. 3. 4.

Adminiſtrationis munera ad Depoſitarium ſpectantia; Expenſoris, & Exactoris cura; & fraudes puniantur. Ibidem numer. 5. 6. 7. 14. 28.

Admiſſio.

Admiſſio Clericorum ad profeſſionem quando perquirenda. c. 2. t. 19. n. 1. p. 56.

Admiſſus quando intelligitur Novitius ibid. n. 4. p. 57.

Admiſſus non eſt vi retinendus ibid. n. 5.

Admiſſio regiſtretur ibid. n. 6.

Advenæ V. Frater V. Hoſpitium.

Aggregatio.

Aggregatio locorum, ſive Conventuum, in quibus quatuor Fratres ali queant, quomodo facienda c. 6. t. 5. n. 1. p. 176.

Aggregatio loci pro Sacro faciendo, & Confeſſionibus audiendis; ibique pernoctare nequeant ibid. p. 180.

Aggregatio loci ubi nulla eſt indigentia Miſſarum, & Confeſſionum dimittatur. ibidem num. 2.

Alienatio, & Oppignoratio.

Alienatio, & oppignoratio ſacrarum rerum prohibetur. c. 3. t. 4. n. 4. p. 79.

Alienationes bonorum. c. 4. t. 2. n. 23. p. 129.

Alimenta.

Alimenti gratia quid pro Novitiis recipiendum. c. 2. t. 13. n. 7. p. 43.

Ali-

Alimenta quorum ſumptibus ſubminiſtranda Provinciali. c. 4. t. 4. n. 5. 6. p. 133.
Alimenta ſubminiſtranda Viſitatori. cap. 4. tit. 5. n. 1. 2. p 134.

Altaria.

Altarium diſpoſitio in jus patronatum non concedatur, niſi ſerv. ſerv. c. 3. t. 4. n. 10. p. 80.
Altaria neglecta a Dominis. ibid. n. 8.

Altercationes.

Altercationes tollendæ, c. 3. t. 15. n. 4. 5. p. 97.

Ambitus, Ambientes.

Ambientium, & ſuffragia procurantium pœnæ. c. 8. t. 3. n. 17. 18. 19. p. 205.

Annona.

Annona Conventus pluribus clavibus cuſtodienda; quibus dandæ; liber. c. 4. t. 2. n. 20. p. 127.

Appellatio V. Cauſa.

Appellatio in Capitulis Generalibus, & Provincialibus interpoſita habet effectum devolutivum, non ſuſpenſivum, etiam ad Pontificem c. 8. t. 11. n. 5. p. 221.
Appellans alio nomine Fratres Conventuales excommunicatur c. 1. t. 1. n. 3. p. 17.

Apoſtata.

Apoſtatæ qui cenſendi, declarandi, excommunicandi, carcerandi, & Superiorum negligentia puniatur c. 3. t. 24. n. 4. 6. p. 118.
Apoſtatarum captura a quo ſolvenda; pœnæ, & publicatio ibid. n. 2. 5. 6. 7. 8.

Arbores.

Arbores fructiferæ abſque Capituli licentia non incidantur; pœnæ c. 6. t. 1. n. 8. p. 176.

Arca Ærarii.

Arca tribus clavibus cuſtodienda; pecuniæ in ipſa conferendæ; extractio; adnotatio; & Liber c. 4. t. 2. n. 8. uſq. ad 17. p. 123.

Archivium V. Scripturæ.

Archivium in Conventibus erigendum; claves tres; Cuſtodis viſitatio; & negligentium pœnæ c. 3. t. 12. n. 1. 2. p. 169.

Aromataria.

Aromataria Conventus inſtituatur c. 6. t. 11. n. 7. p. 190.

Aſſiſium.

Aſſiſium petentes ob Indulgentiam c. 3. t. 20. nu. 13. p. 112.

Aſſiſtentes Generalis.

Aſſiſtentium qualitates; Socius, & Secretarius Ordinis; eorum exigentia; Miniſtrum Generalem comitari debent; nec aliis negotiis occupandi; eorum duratio; electio; ſindicatus; remotio, & ſubrogatio c. 8. t. 16. num. 4. 5. 6. p. 127.

Aſſiſtentes jurare debent, quæ ad eorum officium ſpectant ibid. n. 7.

Aſſiſtentium officium, auctoritas, & ſi ſuffragia ſint diverſa Miniſter Generalis illam ſententiam ſequatur, quæ ſibi magis arridet c. 8. t. 17. n. 4. p. 230.

Aſſiſtentium conſenſus neceſſarius, aliter acta irrita ſint ibid n. 5.

Aſſiſtentis Secretarii officium, quale ſit ibidem n. 6.

Aſſiſtentes Generales expleto officio ſunt Diffinitores perpetui nativarum Provinciarum ibid. num. 7.

Aſſiſtentes nullam habent auctoritatem, ſed delegatam ibid. n. 8.

Aſſiſtentes ſecreta Religionis revelantes, & in Generalem conſpirantes ab officiis deponantur num. 9.

Aſſiſtentes Provincialis.

Aſſiſtentium Provincialis qualitates, Secretarius, & Cuſtos, eorum officium c. 8. t. 38. n. 1. 2. 3. 5. p. 257.

Aſſiſtentium Provincialis auctoritas, & ſi ſuffragia ſint diverſa, Provincialis ſequatur ſententiam, quam maluerit ibid. n. 6. p. 258.

Aſſiſtens Provincialis, deficiente Secretario, vel Cuſtode quis ibid. n. 7. p. 259.

Auditores Cauſarum.

Auditores cauſarum in ſuis ſententiis per ſecreta ſuffragia procedant c. 8. t. 11. n. 6. p. 222.

B

Baccalaureus.

BAccalaurei dicuntur, qui in gymnaſiis primæ claſsis duobus trienniis non profecerint: eorum exemptiones c. 5. t. 5. n. 7. 15. p. 159.
Baccalaurei optimi ad Collegia vocati, ſed non aſſumpti, ad alia deputandi. ibid. n. 8.

Bannitus.

Banniti, contumaces, facinoroſi in Conventibus non recipiantur; pœnæ c. 3. t. 21. n. 5. p. 115.

Bibliotheca.

Bibliotheca in inſignioribus Conventibus erigenda; Cuſtos; libri comodandi, qui ſub excommunicationis pœna in ſuum locum reponantur c. 5. t. 11. n. 1. 2. p. 168.
Bibliothecarius Superiorem roget, ut de libris provideat Bibliothecam; librorum inventarium faciat, & a prohibitis, & inhoneſtis expurget. ibid. n. 3. 4. 5.

Biretum.

Bireti nigri uſus; Bireta comunia, & eorum uſus c. 2. t. 24. n. 9. p. 64.

Blaſphemia. V. *Juramentum.*
Bona. V. *Mobilia.* V. *Annona.*

Bona immobilia data propter ſtudia c. 5. t. 4. n. 1. p. 146.
Bona ſtabilia poſſidere non poſſunt Fratres, nec ipſis Superior concedere c. 4. t. 7. n. 2. p. 138.
Bonor. mobil. uſus ad nutum Super. revoc. eſt ibid. n. 1.
Bona obeuntium Fratrum quomodo diſtribuenda c. 6. t. 2. n. 6. p. 177.
Bonorum ſtabilium adminiſtratio c. 4. t. 3. n. 1. 2. 3. 4. p. 122.
Bona non conferentes in commune applicentur Conventui c. 6. t. 2. n. 4. 5. p. 177.

C

Calceamenta.

CAlceamenta Fratrum cap. 2. tit. 24. num. 14. p. 65.

Calefactorium. V. Cubiculum.

Camera. V. Cella.

Cantus.

Cantum Chorale ediſcant Novitii, & ſi ſunt idonei, etiam figuratum c. 2. t. 15. n. 6. p. 47.

Cantus planus, & figuratus permittitur cap. 5. t. 8. n. 7. p. 166.

Cantus ad Matutinum, quando adhibendus cap. 3. t. 1. n. 15. p. 70.

Capellæ, & Capellaniæ.

Capellæ noviter erigendæ c. 3. t. 3. n. 4. p. 75.

Capellaniæ extra noſtras Eccleſias ibid. num. 15. p. 78.

Capitulum Generale.

Cap. Gener. quomodo convocandum, quo tempore celebrandum c. 8. t. 1. n. 1. 3. p. 198.

Cap. Gener. intereſſe debet Generalis, vel Vicarius Apoſtolicus, vel Commiſſarius, vel Provincialis Diœceſanus, vel S. Franciſci c. 8. t. 2. n. 1. 2. p. 199.

Cap. Gener. nemo ante tempus præfixum conveniat, abſque licentia Generalis, & interſint omnes ſuffragium habentes ſub pœnis &c. ibidem n. 3. p. 200.

Cap. Gener. qui intereſſe debeant ibid. num. 5. 6. 8. 9.

Cap. Gener. locus determinandus ibid. n. 8.

Cap. Gener. action. præc. elect. Gener. c. 8. t. 4. p. 207.

Cap. Gener. action. ultimæ c. 8. t. 25. p. 240.

Capitulum Provinciale.

Cap. Prov. tertio quoque anno celebratur in loco a Generali Miniſtro approbato, qui ſine cau-

ſa

ſa mutari nequit cap. 8. tit. 31. num. 1. p. 247.
Çap. Prov. poſt quindenam Paſchæ celebratur ib. n. 2.
Çap. Prov. proviſiones, eleemoſynæ, & expenſarum rationes ibid. n. 3.
Çap. Prov. Concionatores, & Cathedran. ibid. n. 4. 5.
Çap. Prov. Voçales qui ſunt, & Provincialis Syndicatio c. 8. t. 32. n. 1. 3. p. 249.
Çap. Prov. actiones c. 8. t. 36. p. 254.

Capitulum Conventuale.

Cap. Convent. quando legitime congregatum, & quando non; vocales, & poteſtas c. 8. t. 49. p. 272.
Çap. Convent. non accedentes puniuntur c. 4. t. 2. n. 19. p. 127.

Capitulum Culparum.

Capitulum Culparum quo loco, & tempore celebrandum, a quo nullus immunis; modus pœnitentiæ, & abſolutio c. 10. t. 5. p. 293.

Captura, Carceres, V. Expenſæ.

Caputium.

Çaputium, & ejus forma c. 2. t. 24. n. 6. p. 63.

Caſus Conſcientiæ, & reſervati.

Caſuum conſcientiæ lectioni omnes interſint; pœnæ: inſtituantur in Conventibus ubi ſunt octo Fratres ad minus, & bis ſaltem in hebdomada habeantur: Lectores c. 5. t. 2. p. 145.
Caſuum reſervatio pro Novitiis c. 2. t. 15. n. 11. p. 48.
Caſus reſervati Generali, Provinciali, Cuſtodi, & Guardiano c. 7. t. 1. n. 2. p. 192.
Caſus reſervati Procuratori Generali cap. 7. t. 2. n. 5. p. 196.

Cathedra.

Cathedræ defenſores in Studiis ç. 5. t. 5. num. 19. p. 161.

Cauſæ.

Cauſæ Civiles terminandæ, & in Libris adnotandæ c. 8. t. 11. n. 2. p. 221.
Cauſæ Criminalis judicium ad Generalem, & Auditores cauſarum ſpectat ibid. n. 3.

Cau-

Cauſæ ad Provincialem ſpectantes, ad Generale Capitulum, vel Auditores non transferendæ ib. n. 4.
Cauſæ pro Guardianis limitantur; & facultas pro aliis cauſis c. 8. t. 48. n. 2. p. 270.
Cauſa Provinciali ſpectante; ſi adeſſet ſuſpicio, aſſignatur Collega c. 10. t. 2. n. 2. p. 286.
Cauſæ depoſitionis Prælatorum ſex cap. 8. t. 50. n. 1. p. 273.
Cauſæ omnes in prima inſtantia coram Ordinario cognoſcuntur, nec appellationes admittuntur niſi ſer. ſer. c. 10. t. 2. n. 5. p. 287.
Cauſæ ſummarie faciendæ, & ſola veritate facti inſpecta ibid. n. 6.
Cauſæ in prima, ſecunda, & tertia inſtantia a quibus cognoſcendæ ibid. n. 7.
Cauſæ Superiorum dilinquentium a quibus cognoſcendæ ibid. n. 8.
Cauſarum expenſæ a Conventibus Accuſatorum ſubminiſtrantur ibid. n. 10.
Cauſæ contra Generalem, & alios Superiores ibid. n. 12.
Cauſæ graviores cognoſcendæ a Commiſſariis delegandis a Generali c. 8. t. 45. n. 1. p. 267.

Cella, ſeu *Camera*.

Cellæ non abſolute, ſed ad arbitrium concedantur: auferuntur ab ipſis nomina particular. Camerar. Superiorum Cuſtos c. 6. t. 1. nu. 1. 2. 6. p. 134.
Cellarum feneſtræ, quæ in publicas vias reſpiciunt, obtrudantur ibid. n. 7.
Cellarum hortos nullus poſſideat, & quid de illis agendum ibid. n. 8. 9.
In Cellis privatis nullus veſci, nec res eſculentas tenere poſſit ibid. n. 3.
Cellæ Novitiorum c. 2. t. 15. n. 18. p. 49.

Cenſuræ. V. *Excommunicatio*. V. *Pœna*.

Cenſuris raro utantur Superiores c. 1. t. 5. nu. 2. p. 25.
Cenſuris alligati non recipiantur ad Religionem c. 2. t. 8. n. 2. p. 37.
Cenſurarum dilucidationes c. 10. t. 12. p. 300.

Ce-

Ceremoniæ.

Ceremoniæ Romani ritus in Officio ſervandæ c. 3. t. 1. n. 3. p. 68.
Ceremon. in Miſſa, & neſcientes ceremonias c. 3. t. 2. n. 6. p. 73.

Chirurgia.

Chirurgiam nequeunt exercere Fratres c. 5. t. 8. n. 3. p. 165.

Chorus. V. Officium Divinum.

Chori cultum negligentes corriguntur, & pœnæ c. 3. t. 1. n. 20. p. 71.
Chori emundatio, Sacriſtæ cura, & Choralis ſuppellex ibid. n. 22. p. 72.
Choralis ſuppellex curanda, & providenda ibidem n. 23.

Cibus. V. Refectio.

Claves. V. Arca. V. Archivium. V. Annona.

Clauſura. V. Conventus. V. Egreſſus. V. Theologi.

Clericus. V. Novitius. V. Juvenes.

Clericorum numero nullus adſcribitur, niſi quindecim annos expleverit c. 2. t. 9. n. 1. p. 39.
Clericorum qualitates ibid. n. 2.
Clerici Profeſſi ad ſecundum Seminarium mittantur, ab omnibus ſegregentur, & eorum Magiſter, & Lector c. 2. t. 22. n. 1. 2. p. 60.
Clerici Profeſſi permaneant in ſecundis Seminariis uſque ad vigeſimum primum annum ibid. n. 4.

Collegia.

Collegia quos admittant c. 5. t. 4. n. 5. p. 148.
Collegior. numerus, & privilegia. ibidem nu. 21. p. 154.
Collegiis non adſcr. cum non fuerint apti. cap. 5. t. 5. n. 8. p. 159.

Commendatio Animæ.

Commendatio Animæ c. 6. t. 10. n. 12. p. 187.

Commiſſarius.

Commiſſarii in unaquaque Provincia a Generali ad cauſas examinandas deputantur c. 8. tit. 45. n. 1. p. 267.
Commiſſarium in ſua Provincia Provincialis inſtituere debet, cum abeſſe contigerit ibid.
Commiſſarius a Jure eſt Secretarius Provinciæ, ſi Provincialis obierit., quouſque &c. ibid. n. 2.
Commiſſarium Gener. inſtituit Generalis, ſi ante Capitul. Prov. ſui offic. Prov. tempus expleverit ibid. n 3. p. 268.

Communio.

Communio ſolemnis c. 3. t. 10. n. 2. p. 92.
Communio privata ibid. n. 3.
Communio diei Cœnæ Domini ibid. n. 5.
Communio Ægrotantium c. 6. t. 10. n. 9. p. 186.

Comediæ.

Comediis, & aliis vanitatibus non interſint c. 5. t. 17. n. 3. p. 173.

Concionatores.

Concionatores debent eſſe Sacerdotes, eorum ſufficientia, probitas, approbatio c. 9. t. 1. n. 1. 2. 3. p. 279.
Concionatorum facultates Generalis, Provincialis, & Commiſſarius ſuſpendere poſſunt ibid. n. 4.
Concionatores ſine licentia prædicantes puniuntur ibid. n. 5. p. 280.
Concionatoribus opportunum tempus ad Concionum ſtudia concedatur ibid. n. 8.
Concionatoribus ſint apti ad audiendas Confeſſiones ibid. n 6.
Concionatores ſcandaloſi puniuntur ibid. n. 9.
Concionatores in locis Provinc. deſignatis non poſſunt a Generali deſtinari; ſub pœna nullitatis c. 9. t. 2. n. 3. p. 282.
Concionatorum duplex claſſis ibid. n. 1. p. 281.
Concionatores per annum c. 5. t. 3. p. 146.

Confeſſio, Confeſſarius, V. Theologi. V. Examinatores. V. Superiores.

Confeſſiones Baccalaureis, Collegialibus, & Studen-

dentibus, extra concionum tempus audire prohibetur c. 9. t. 1. n. 6. p. 280.
Confeſſio coram Generali habenda c. 8. t. 25. n. 4. p. 241.
Confeſſariorum copiam habentes ad exteros Confeſſarios Fratres noſtri nullo modo adire præſumant, alioquin confeſſio irrita cap. 7. t. 2. n. 4. p. 196.
Confeſſiones non audiant, niſi prius a Superioribus approbentur, ſub pœna ſuſpenſionis. ibidem.
Confeſſionalia quomodo in noſtris Eccleſiis cuſtodienda c. 7. t. 3. n. 2. p. 197.
Confeſſiones Sæcularium non audiant Magiſtri Novitiorum, & Socius ſine licentia ſpeciali Generalis c. 2. t. 15. n. 29. p. 52.
Confeſſariorum exercitia c. 5. t. 9. n. 4. p. 167.
Confeſſariis vetitum quidquam petere c. 6. t. 8. n. 4. p. 182.
Confeſſarii Fratrum c. 7. t. 2. n. 1. p. 191.

Confraternitas.

Confraternitatum Sæcularium erectio, viſitatio, Miſſæ celebratio, & ſuppellex c. 3. t. 5. pag. 81.
Confraternit. eleemoſynar. redditaum, largitionum Guardianus interſit diſpoſitionibus. ibidem n. 6. p. 82.
Confraternit. Officiales ibid. n. 7.

Congregatio.

Congregatio Generalis c. 8. t. 26. n. 1. p. 241.
Congregatio Provincialis c. 8. tit. 31. numer. 1. 2. p. 247.

Conſcientiæ examen.

Conſcientiæ examen quoties faciendum c. 3. t. 13 p. 95.

Conſanguinei.

Conſanguineis Fratrum non debentur locationes bonorum c. 4. t. 3. n. 22. p. 129.
Conſanguinei duo tantum in acceptationibus admittantur c. 2. t. 6. n. 3. p. 35.

Conſtitutiones. V. Decreta. V. Statuta.

Conſtitutionum Urbanarum promulgatio, priores

abrogantur (favorabilibus exceptis) novæ prohibentur, & qua de cauſa fieri poſſint c. 1. t. 3. p. 22.
Conſil. Conventus. V. *Rationes*. V. *Capitulum Conventuale*.

Contributiones. V. *Expenſæ*.
Contributiones Conventuum pro Provincialis ſumptibus c. 4 t. 4. n. 1. 2. p. 132.
Contributiones Provinciarum pro Generalis, & Procuratoris Ordinis ſumptibus cap. 4. tit. 6. p. 134.
Conventuales.
Conventuales Seraphicæ Regulæ obſervatores, oppoſitum afferentes excomunic. cap. 1. t. 2. n. 2. p. 21.
Conventus. V. *Egreſſus*.
Conventus Januæ, janitores; tabula prope januam c. 3. t. 17. n. 1. 2. p. 99.
Conventus qui primæ Claſſis, ſecundæ, & tertiæ c. 6. t. 4. n. 1. p. 178.
Conventus non recipiantur, niſi duodecim ſaltem Fratres ali poſſint ibid. n. 2. p. 179.
Conventus curam Animarum habentes non recipiantur ſine licentia &c. ibid. n. 4.
Conventus in terris Infidelium c. 6. t. 7. p. 181.

Conventiones, & *Contractus*.
Conventiones quando vim habent c. 4. t. 2. n. 24. p. 129.
Coquina.
Coquinæ, & Coqui conditiones cap. 5. titul. 16. p. 172.
Correctio.
Correctio ad Superiores pertinens c. 10. t. 6. n. 1. p. 294.
Correctio fit abſque injuriis ibid. n. 6. p. 296.
Correctio fraterna c. 10. t. 7. p. 296.
Cubiculum.
Cubiculum calefactorium hyemis tempore præparandum; ſuppellex; ſilentium ſervetur c. 5. tit. 15. p. 172.

Cul-

Culpa. V. *Capitulum Culparum*.

Cura Animarum.

Curam Animarum non ſuſcipiant Fratres c. 3. t. 3. n. 15. p. 78.

Cuſtos, & *Cuſtos Cuſtodum*.

Cuſtodum electio, publicatio, qualitas, forma c. 8. t. 41. n. 1. 2. p. 261.

Cuſtodis officium c. 8. t. 47. p. 269.

de Cuſtodia nullus exeat ſine licentia Cuſtodis c. 4. t. 4. n. 7. p. 133.

Pœna contra accedentes ad Miniſtrum Provinciale ſine dicta licentia ibid.

Cuſtode moriente quid faciendum c. 8. t. 43. n. 3. p. 265.

Cuſtos Cuſtodum in Capitulo Generali examinetur c. 8. t. 5. n. 2. p. 208.

Cuſtos Cuſtodum quomodo eligendus c. 8. tit. 42. p. 263.

Cuſtos Sacri Conventus. V. *Superiores*.

D

Debita. V. *Æs*.

Decreta. V. *Præcepta*. V. *Statuta*.

DEcreta Capituli Generalis non habent vim, niſi confirmentur a S. Sede Apoſtolica c. 1. t. 3. n. 3. p. 23.

Decreta Capitulorum Provincialium non habent vim, niſi a Capitulo Generali confirmentur c. 1. t. 4. n. 1. p. 24.

Defunctus. V. *Suffragia*. V. *Exequiæ*.

Defuncti cadaver, & quarta funerum c. 3. t. 3. n. 3. p. 90.

Defunctorum nota ad Capitulum Generale tranſmittenda c. 8. t. 24. n. 4. p. 239.

Depoſitum. V. *Veſtiarium.*

Depoſitarius.

Depoſitarius Seminarii, & ejus munus c. 2. t. 15. n. 21. p. 50.

Depoſitarius Conventus, & ejus partes c. 4. t. 2. n. 5. p. 123.

Depoſitio Superiorum omnium c. 8 t. 50. nu. 273.

Detractio.

Detrahentes, & murmuratores c. 6. t. 9. nu. 1. 2. p. 183. & c. 10. t. 8. n. 2. p. 297.

Diffinitorium, Diffinitores.

Diffinitorii Generalis Patres, ejuſque poteſtas c. 8. t. 27. n. 1. p. 243.

Diffinitorii Provincialis Vocales cap. 8. t. 32. n. 1. p. 249.

Diffinitorii Provincialis poteſtas cap. 8. titul. 40. p. 261.

Diffinitores temporanei quando eligendi c. 8. t. 39. p. 259.

Dimiſſoriæ pro Ordinibus. V. *Promovendi.*

Diſciplina.

Diſciplinæ communis tempus, & modus c. 3. t. 14. p. 95.

Diſcretus.

Diſcreti capitularis electio cap. 8. t. 32. numer. 6. p. 250.

Diſcreti qualitates c. 8. t. 33. n. 1. p. 251.

Diſpenſatio.

Diſpenſatio neceſſariorum, & de hoc inquirant Superiores c. 4. t. 9. n. 12. p. 143.

Diſputatio.

Diſputationes litterales, & earum ordo c. 5. t. 4. n. 19. p. 152.

E

Eccleſia. V. *Altaria*.

Eccleſiarum ædificia, ſacella, eorumque ſuppellex c. 3. t. 4. n. 5. p. 79.
Eccleſiarum debita reverentia, Provincialium cura ibid. n. 6. 7.
Eccleſiarum Altaria neglecta ibid. n. 8. p. 80.

Ædicula lucutaria.

Ædiculæ lucutariæ qualitas c. 3. t. 17. p. 97.

Ædificia. V. *Fabricæ*.

Ædificiorum expenſæ, earumdem examen, & Præfectorum munus c. 4. t. 2. n. 25. p. 136.

Educatio.

Educatio Novitiorum c. 2. t. 14. n. 1. p. 44.
Educatio in Conventu Sæcularium prohibetur c. 2. t. 23. n. 3. p. 61.

Egreſſus a Conventu.

Egreſſus a Conventu cum ſocio, & licentia, quæ non perpetuo concedenda; quo tempore non licet egredi; ſervitio Principum addicti egreſſus c. 3. t. 17. n. 3. 4. 6. 8. p. 99.

Eleemoſynæ.

Eleemoſynæ Fratrum in Ærario aſſerventur c. 4. t. 8. n. 1. p. 139.
Eleemoſynæ reſiduæ a Capit. vel Congregatione diſponantur, ibid. n. 3.
Eleemoſynæ intra 24. horas Superiori tradantur; ibid. n. 4. p. 140.
Eleemoſynas non licet apud ſe retinere ſub pœna ibid. n. 5.
Eleemoſynas pro libito non licet diſpenſare ibid. n. 6.

Eleemoſynæ per Laicos, & Sacerdotes petendæ c. 6. t. 8. n. 1. 2. 3. p. 181.
Eleemoſynas non licet quærere pro conſanguineis. ibid. n. 4. p. 182.
Eleemoſynæ quoties pauperibus diſtribuendæ ibid. n. 5.
Eleemoſynæ pro Miſſis cap. 3. t. 3. numer. 9. 10. p. 76.
Eleemoſynæ dicto libro notentur ibid. n. 11.

Electio. V. *Generalis*. V. *Provincialis*. V. *Guardianus*. V. *Cuſtos* V. *Diffinitor*.

Electio Generalis medio juramento habenda de magis idoneo c. 8. t. 3. n. 1. p. 202.
Electio Procuratoris Ordinis, & aliorum Officialium fit per vota ſecreta. ibid. n. 2. Vota abſentium non ſuppleantur ibid.
Electio ita libera eſt, ut nemo a concurſu impediri poſſit, etſi mala nota affectus, niſi &c. ibid. n. 3.
Eligi poſſit qui a perpetrata culpa decennio immaculate vixerit ibid. n. 4.
Eligi Spurii ad gradus, & officia nequeunt, dempto Guardianatu ibid. n. 5.
Electionum dubia ibid. n. 6. p. 203.
Electio per ſchedulas fieri debet, earum numeratio, aperitio, lectio, & ultra naturalem diem non prorogatur ibid. n. 7.
Electio quæ naturalem diem tranſcendit, ad quem devolvitur ibid. n. 9. p. 204.
Excluſus ad idem officium reproponi nequit, ſecus de Guardianatu pro alio Conventu ibidem n. 11.
Electio facta per vota ſecreta ſupra medietatem eſt valida; & antequam comburantur ſchedulæ ei opponi poteſt. ibid. n. 12.
Electio ſecuta, ſi vota paria ſunt, quid faciendum ibid. n. 13.
Electoribus non interdicitur convenire inter ſe de bono Paſtore conſulendo ibid. n. 20. p. 206.

Electoribus tres termini aſſignandi; & vocales habiles ibid. n. 21.
Electio Provincialis in Provinciis ultramontanis, & ultramarinis ad eorum vocales ſpectat c. 8. t. 20. n. 1. p. 232.
Electio Provincialium, quæ ob defectum vocalium haberi nequit, ad quem pertineat ibid. p. 233.
Electio Provincialium titularium, qualitates, & profeſſio c. 8. t. 21. n. 1. 2. p. 233.
Electio Cuſtodis Aſſiſii, & Guardiani Sanctorum XII. Apoſtolorum c. 8. t. 22. p. 236.
Electio Guardianorum primæ claſſis c. 8. tit. 23. p. 237.
Electio Regentum ſtudiorum c. 8. t. 24. p. 238.
Electio Provincialis fiat ſtatuto die, quo expirato electio ad Generalem devolvitur c. 8. t. 32. n. 4. p. 250.
Electio ad Provincialatum de quibus fieri debet ibid. n. 5.
Electio Guardianorum, ætas, qualitates, duratio, & ſubrogatio, cauſa mortis c. 8, t. 43. p. 265.
Electio Cuſtodum, & eorum qualitates c. 8. t. 41. p. 261.
Electio Diffinitorum Provincialium cap. 8. tit. 39. p. 259.
Electio Cuſtodis Cuſtodum c. 8. t. 42. p. 263.

Epiſtolæ.

Epiſtolas ſcribere, & recipere quomodo Novitiis permiſſum c. 2. t. 15. n. 16. p. 49.
Epiſtolæ Fratrum c. 3. t. 16. p. 97.
Epiſtolæ ad Capitulum miſſæ. cap. 8. t. 24. nu. 6. p. 239.

Equi.

Equi Provinciarum, & Cuſtodum c. 4. t. 4. nu. 4. p. 133.
Equos proprios alere non licet c. 4. t. 7. num. 5. p. 139.
Equos qui poſſunt alere. ibid.

Eremitæ.

Eremitæ non recipiantur ad Religionem c. 2. t. 8. n. 10. p. 38.

Æs.

Æris alieni gravamen vitandum, nomine Conventus debita contrahentes puniuntur c. 4. t. 1. n. 17. p. 126.
Æris alieni onera, venditioneſque prohibentur c. 4. t. 7. n. 4. p. 138.

Euchariſtia.

Euchariſtiæ renovatio, ſumptio pro non Sacerdote c. 3. t. 10. n. 1. 2. p. 91.

Exactor.

Exactor, & ejus partes c. 4. t. 2. n. 7. p. 123.

Examen, & Examinatores.

Examen recipiendorum ad Ordinem c. 2. t. 8. n. 1. p. 37.
Examen promovendorum ad Ordines c. 3. t. 6. n. 6. p. 84.
Examen ſtudentium c. 5. t. 5. n. 4. p. 158.
Examen Concionatorum c. 9. t. 1. n. 3. p. 279.
Examen Conſcientiæ quotidianum c. 3. t. 13. n. 1. 2. p. 95.
Examinatores ad Confeſſiones, ad Prædicationes, ad habitum in Capitulis inſtituantur c. 8. t. 11. n. 7. p. 222.

Exceſſus.

Exceſſus enormis qui c. 10. t. 6. n. 3. p. 295.

Excommunicatio. V. Pœna. V. Cenſura.

Exequiæ.

Exequiæ Fratrum defunctorum c. 6. t. 10. num. 13. p. 187.
Exequiarum pacta reprobantur, & funerum mercedes c. 3. t. 9. n. 4. p. 90.

Exercitia.

Exercitia ſpiritualia Novitiorum c. 2. t. 14. n. 5. p. 45.
Exercitia Magiſtri Novitiorum, & Socii cap. 2. t. 15. n. 29. p. 52.
Exercitia ineptorum ad ſtudia c. 5. tit. 5. num. 3. p. 157.

Exer-

Exercitia prohibita Fratribus cap. 5. tit. 8. num. 1. p. 164.
Exercitia licita ibid. n. 7. p. 166.
Exercitiorum tabella c. 5. t. 9. n. 1. p. 166.

Expellendi.

Expellendi a Religione, demerita, examina c. 2. t. 17. p. 54.

Expenſa.

Expenſæ Peregrinantium a quo ſolvendæ c. 6. t. 10. n. 8. p. 186.
Expenſæ Carceratorum, & Apoſtatarum a quo ſolvendæ c. 3. t. 24. n. 5. p. 118.
Expenſæ cauſarum a Conventibus accuſatorum ſolvantur c. 10. t. 2. n. 10. p. 288.
Expenſæ quotidianæ taxantur; majoris ſummæ Guardianis, & Officialibus vetitæ abſque Conſilii licentia ſub pœna &c. cap. 4. t. 2. num. 14. p. 125.
Expenſæ Provincialis, & earum limitationes c. 4. t. 4. n. 3. p. 132.
Expenſæ Generalis viſitantis c. 4. t. 6. numer. 7. p. 136.
Expenſæ Generalis Romæ commorantis ibid. n. 9. p. 137.
Expenſæ Generalis, & Procuratoris Ordinis in Diffinitorio legantur c. 8. t. 24. n. 5. p. 239.

Expenſor.

Expenſor, & ejus munus c. 4. t. 2. n. 6. p. 123.

F

Fabricæ. V. *Ædificia.*

FAbricarum expenſæ conſilium, & licentia Præfecti c. 4. t. 2. n. 25. p. 130.

Facinoroſi. V. *Bannitus.*

Feneſtræ.

Feneſtræ Cellarum c. 6. t. 1. n. 7. p. 175.

Fe-

Feſtivitates Ordinis, & Diœceſanæ c. 3. t. 1. n. 4. p. 68.
Feſtorum dierum exercitia pro Novitiis c. 2. t. 15. n. 9. p. 48.

Filiatio, Filius Conventûs. V. *Paternitas.*

Filiationes Conventus ad quos ſpectant, adoptio, & forma c. 2. t. 6. n. 2. 3. p. 35.
Filiationes de Conventu in Conventum non transferendæ, nec excorporatio facienda &c. c. 6. t. 2. n. 2. p. 176.
Filius, qui alicujus Provinciæ eſt, quomodo acceptari poteſt in filium loci nativi. ibid.
Filius Conventus, ſi omnia bona ſua ei non reſignaverit, puniatur ibid. n. 4. p. 177.
Filiorum Conventuum bona ſtabilia, & mobilia nativis Conventibus quomodo applicanda ibid. n. 5.
Filius ſi extra Conventum obierit, quid faciendum ſit de mobilibus ibid. n. 6.
Filiationes Spirituales c. 2. t. 23. n. 2. p. 61.

Frater. V. *Eleemoſyna.* V. *Neceſſaria.*

Fratres poſſunt eſſe Theologi, & Confeſſarii Cardinalium &c. c. 3. t. 17. n. 8. p. 101.
Fratres non ſedeant ad januam Conventus &c. ibid. n. 10.
Fratribus itinerandi facultas non conceditur, niſi ex legitima cauſa; quis concedere poteſt, & quomodo c. 3. t. 20. p. 109.
Fratribus neceſſaria ſubminiſtrentur c. 4. t. 9. n. 1. p. 141.
Fratrum neceſſitatibus Superiores ſubvenire tenentur ibid. n. 15. p. 144.
Fratrum peregrinantium infirmorum expenſæ, a quo ſolvendæ c. 6. t. 10. n. 8. p. 186.

Fraterna Correctio.

Fraternæ correctionis neceſſitas, & quid obſervandum c. 19. t. 7. p. 296.

Fraudes. V. Adminiſtratio.

Fructus.

Fructuum ruralium diſtributio cap. 5. t. 13. nu. 3. p. 170.

Fugitivus. V. Profugus.

G

Generalis. V. Miniſter Generalis.

Gymnaſia.

GYmnaſia pro Sæcularibus, & parvulis interdicuntur c. 3. t. 17. n. 15. p. 102.

Gymnaſiorum Religionis Claſſes, & Cathalogus c. 5. t. 4. n. 23. p. 154.

Gymnaſia tertiæ Claſſis augeri, minui, & tranſferri poſſunt ibid. n. 25. p. 156.

Gratiæ.

Gratiæ ſpirituales conceſſæ recipientibus habitum c. 2. t. 13. n. 6. p. 43.

Gratiarum actio poſt menſam c. 3. t. 19. num. 12. p. 108.

Guardianus. V. Electio.

Guardianorum electio, & qualitates cap. 8. t. 43. n. 1. 2. p. 265.

Guardiano ceſſante, quis ſubſtituendus ibid. numer. 3.

Guardianus ultra triennium non protrahat ſuum officium ibid. n. 4. p. 266.

Guardianorum de menſa electio c. 8. t. 3. nu. 14. p. 204.

Guardiani auctoritas, & officium c. 8. t. 48. pag. 270.
Guardianus ſi renuntiaverit, per quinquennium ſit inhabilis c. 8. t. 46. n. 3. p. 268.
Guardiani ſine proceſſu privari non poſſunt c. 8. t. 48. n. 6. p. 272.
Guardianis vetita ibid. n. 4.
Guardianis, & Superioribus localibus male ſe gerentibus erga infirmos indicuntur pœnæ cap. 6. t. 16. n. 17. p. 188.

H

Habitus.

Habitus concedendus Sæcularibus in fine vitæ c. 3. t. 9. n. 2. p. 90.
Habitus Religionis poſt diligentem perquiſitionem conferendus c. 2. t. 8. n. 2. p. 37.
Hæreticis, Hebræis, & eorum filiis &c. non confertur ibid.
Habitus Oblatorum extra Clauſtra non concedatur c. 2. t. 23. n. 2. p. 61.
Habitus Religionis quibus ceremoniis conferendus. c. 2. t. 13. n. 4. 5. 6. p. 42.

Hebdomadarius.

Hebdomadarii per tabellam deputatio cap. 3. t. 2. n. 3. p. 73.
Hebdomadarii munus qui ſubire debent, & ab eo exempti ibid.

Horæ Canonicæ.

Horarum Canonicarum tempus, & recitatio c. 3. t. 1. n. 2. p. 67.

Honeſta occupatio.

Honeſta occupatio deſcribitur cap. 5. t. 8. num. 7. p. 166.
Honeſta occupatio quid excludat ibid.

Horti.

Horti cellarum, Sacrarii, Seminarii, valetudinarii c. 6. t. 1. n. 8. 9. p. 175.

Hoſpites, Hoſpitium. V. *Ingreſſus.*

Hoſpitium pro Itinerantibus, Præfectus, ſuppellex, cibus, recipiantur fratres aliorum Ordinum, Prælati, & Presbyteri Sæculares c. 3. t. 21. n. 1. 2. 3. 4. p. 114.

Hoſpitio non recipiantur Banniti, facinoroſi &c. ibid. n. 5. p. 115.

Hoſpitio non recipiantur Sæculares ibid. n. 4.

I

Janua, Janitores. V. *Egreſſus. Hoſpitium.*

JAnua Conventus c. 3. t. 17. n. 1. p. 99.

Janitores duo, & eorum officium ibid. nu. 2. 11. p. 101.

Jejunium.

Jejuniorum tempora c. 3. t. 18. n. 1. p. 103.

Jejuniorum obligatio ibid. n. 4. p. 102.

Jejuniorum diſpenſatio ibid. n. 5.

Jejunii tempore obſonii quantitas cap. 5. t. 13. n. 3. p. 170.

Incorrigibiles. V. *Proſogus.*

Infirmus. V. *Valetudinarium.*

Injuriæ.

Injuriæ verborum c. 3. t. 15. n. 4. 5. p. 96.

Inquiſitio.

Inquiſitio judicialis cap. 10. t. 8. n. 6. p. 298.

Interſtitia.

Interſtitiorum lex obſervetur c. 3. t. 6. numer. 14. p. 85.

Itinerantes. V. Frater.

Juramentum.

A Juramentis, blaſphemiis cavendum c. 3. t. 15. n. 6. p. 97.

Juſtitia,

Juſtitia diſcreta, & miſericors adminiſtranda c. 16. t. 6. n. 5. p. 296.

Juvenes.

Juvenes admittendi ad Religionem ſextumdecimum annum excedentes, in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, ac Congregationibus tantum acceptandi c. 2. t. 7. n. 1. p. 36.
Juvenes præfatam ætatem non ſuperantes ſolus Generalis admittere poteſt, & Provincialis ſi à Generali facultatem obtinuit: Provincialibus ultramontanis hanc facultatem concedere tenetur ibid. n. 2.
Juvenes ad habitum non admittantur, niſi conſentiente Generali. ibid. n. 3.
In ſingulis Capitulis, & Congregationibus examinandi, & eorum literæ teſtimoniales cap. 2. t. 11. p. 41.
Juvenes pro Clericali ſtatu non admittantur ſi 15. annum non expleverint, & eorum ſcientia c. 2. t. 9. p. 39.
Juvenes annum 25. excedentes ſine licentia Generalis non recipiantur c. 2. t. 10. numer. 1. p. 40.
Pro receptione Clericorum ad habitum quid ſervandum erit c. 2. t. 13. p. 42.
Juvenes bonæ indolis recipiantur, & quid agendum ſi ſint pauperes ibid. n. 8. p. 44.
Juvenes in Conventibus educari prohibetur c. 2. t. 23. n. 3. p. 61.

Lai-

L

Laicus. V. Novitius.

LAicorum recipiendorum qualitates c. 2. t. 10. n. 2. p. 40.
Laici ad ſtatum clericorum tranſire nequeunt ibid. n. 3.
Laicorum habitus, educatio &c. cap. 2. tit. 16. p. 53.
Laicorum preces pro Officio, & acceſſio ad Chorum c. 3. t. 1. n. 21. p. 72.

Largitio.

Largitionum moderatio c. 4. t. 2. n. 27. p. 131.

Lectura, Lectores, & Lectiones.

Lecturæ Civitatum non recipiantur ſine licentia Generalis c. 3. t. 17. n. 15. p. 102.
Lecturæ in Gymnaſiis, & Collegiis diſtributæ c. 5. t. 4. n. 11. 12. 13. 14. p. 149.
Lectores, & Regentes in omnibus Gymnaſiis, & Seminariis deputandi c. 5. t. 5. n. 1. p. 156.
Lectores Novitiorum c. 2. t. 15. n. 7. p. 48.
Lectores Profeſſorum c. 2. t. 22. n. 2. p. 60.
Lectores Caſuum Conſcientiæ c. 5. t. 2. p. 145.
Lectores Linguarum c. 5. t. 4. n. 20. p. 153.
Lectionum tempora, & vacationes c. 5. t. 4. n. 15. p. 151.
Lectionibus interſint omnes, quas memoriter repetant, qui ex urnula extrahantur, & negligentes puniantur ibid. n. 17.
Lectionum conferentiæ Regentum negligentia puniatur ibid. n. 18. p. 152.
Lectiones in ſcriptis recipiantur c. 5. t. 5. n. 12. p. 160.

Lectulorum vana ornamenta prohibentur c. 2. t. 24. n. 16. p. 65.

Legata. V. *Miſſa*.

Legata cum onere perpetuo in loca ſtabilia convertenda; oneris mentio, & obligationes ad tempus c. 3. t. 3. n. 8. p. 76.
Liber Decretorum in ſingulis Provinciis c. 1. t. 4. n. 2. p. 24.
Liber Profeſſionum emiſſarum c. 2. t. 21. numer. 3. p. 59.
Liber Veſtiarii c. 2. t. 25. n. 1. p. 66.
Liber Miſſarum celebrandarum c. 3. t. 3. num. 11. p. 77.
Liber Miſſarum celebratarum ibid. n. 12.
Liber Ordinatorum c. 3. t. 6. n. 15. p. 86.
Liber Defunctorum Fratrum c. 3. t. 7. numer. 13. p. 88.
Liber Ærarii c. 4. t. 2. n. 11. 12. p. 124.
Liber Adminiſtrationis Conventus ibid. num. 15. p. 125.
Liber Depoſitarii Religionis cap. 4. t. 6. num. 1. p. 134.
Liber delinquentium Fratrum c. 10. t. 2. num. 24. p. 288.
Libri a Bibliotheca rejiciendi c. 5. t. 11. numer. 4. p. 168.
Librorum Bibliothecæ cathalogus ibid. numer. 5. p. 169.
Libros pro Bibliotheca provideat Superior. ibidem n. 3.
Libri Chorales c. 3. t. 1. n. 23. p. 72.

Licentia. V. *Frater*.

Licentia exeundi a Monaſterio c. 3. tit. 17. nu. 4. p. 100.
Licentia itinerantium limitetur c. 3. tit. 20. n. 16. p. 112.

Li-

Linea Suppellex. V. *Lectulus*.

Lites.

Lites non incipiantur inconſulto Provinciali c. 4. t. 2. n. 26. p. 130.

Litteræ.

Literarum frequentia damnata c. 3. t. 16. num. 1. p. 97.
Literas videre poteſt Superior ibid. n. 3. p. 98.
Literas exigere nullus poteſt præterquam Deputatus ibid. n. 4.
Literas retardantium vel legentium pœna ibid.
Literas ad Superiores directas conſcribant Fratres propria manu ibid. n. 5.
Literarum tituli ibid. n. 6. p. 99.
Literæ Capitulo Generali directæ aperiuntur, leguntur, & poſt diſcuſſionem reſpondet c. 8. t. 24. n. 6. p. 239.
Literarum ſtudiis dediti c. 5. t. 1. p. 145.
Literarum ſtudiis non inclinati ibid.

Loca. V. *Aggregatio*.

Locationes.

Locationes ad triennium tantum fiant, & quibus conditionibus c. 4. t. 2. n. 22. p. 129.

Locutorium. V. *Ædicula*.

Ludus.

Ludi prohibentur, pœnæ etiam in Superiores permittentes c. 5. t. 8. n. 6. p. 165.

M

Magiſtri.

MAgiſtri Novitiorum, & Profeſſorum, & eorum ſocii; ætas, electio, & qualitates c. 2. t. 4. p. 33.
a quibus inſtituendi, & ſubrogandi ibid. n. 3. p. 34.
Privilegiis decorati c. 2. t. 15. n. 30. p. 52.
quando, & qualiter ſint reprehendendi ibid. n. 31. p. 53.
ſecundi Seminarii qualitates c. 2. t. 22. n. 1. p. 60.
Magiſtrorum Nov. partes, munus, & auctoritas cap. 2. t. 15. n. 1 2. p. 46.
licentiam petant dum exire volunt a Conventu ibid. nu. 11. p. 48.
exemptiones ibid. n. 29. p. 52.
invigilent ſuper Novitios ibid. n. 24. p. 50.
referant in Capitulo qualitates Novitii c. 2. t. 19. n. 3. p. 57.
Magiſtrali laurea decorandi cap. 5. tit. 5. num. 2. p. 157.
Magiſtrorum S. Theologiæ occupationes, quas ſi negligant, Privilegiis, honoribus &c. priventur c. 5. t. 3. p. 146.
ſunt Patres Conventus c. 6. t. 2. n. 8. p. 177.
ſunt Vocales in Capitulo Provinciali c. 8. t. 32. n. 1. p. 249.
excipiuntur a munere Hebdomadarii c. 3. t. 2. n. 4. p. 73.
præcedentia c. 8. t. 51. n. 17. p. 277.

Ma-

Magiſtri S. Theolog. ſint aſſiſtentes Ordinis c. 8. t. 16. num. 1. p. 227.
debent eſſe Diffinitores temporanei c. 8. t. 39. n. 3. p. 259.
quantum fieri poteſt ſint Cuſtodes c. 8. t. 41. n. 1. p. 261.
Magiſter debet eſſe Provincialis c 8. t. 35. p. 253.
ſi fieri poteſt debet eſſe Secretarius Provinciæ c. 8. t. 38. n. 2. p. 257.
debet eſſe Cuſtos Cuſtodum cap. 8. t. 42. n. 3. p. 263.
Magiſtris &c. plura ſunt neceſſaria quam ceteris fratribus c. 4. t. 9. n. 12. p. 143.
De Magiſtris laurea decorandis per litteras Apoſtolicas, quid faciendum c. 5. t. 5. n. 2. p. 157.
Magiſtri Muſices exercitia cap. 5. t. 9. numer. 3. p. 166.
qualitates, præcedentia, & titulus cap. 8. tit. 51. numer. 19. p. 277.

Manicæ.

Manicæ pelliceæ prohibentur c. 2. t. 24. num. 15. p. 65.

Matutinum.

Matutinum quando recitandum c. 3. t. 1. num. 2. p. 67.
quibus diebus cantu perſolvendum. ib. n. 15. p. 70.

Medicus, & Medicina.

Medicus Valetudinarii Cuſtodial. c. 6. t. 10. nu. 5. p. 185.
Medicinæ exercitia prohibita c. 5. tit. 8. numer. 3. p. 165.

Menſa. V. Refectio.

Menſis ſæcularium quomodo accedere licet c. 3. t. 19. n. 15. p. 105.

Mentalis Oratio.

Mentalis Oratio Novitiis excolenda cap. 2. t. 14. n. 5. p. 45.
in Choro facienda quot c. 3. t. 12. n. 1. p. 94.
Mentalem Orationem negligentes Superiores. ibid. n. 4. exempti n. 5.

Mercatura.

Mercatura interdicta c. 5. t. 8. n. 1. p. 164.

Minores.

Minorum titulus humilitatis argumentum c. 1. t. 1. n. 1. p. 17.

Miniſter Generalis. V. Electio.

Miniſter Generalis antequam eligatur Miſſa cantatur, legitur tabula Capituli, & literæ Cuſtodum examinantur c. 8. t. 4. numer. 1. p. 207.
Miniſtri Generalis qualitates cap. 8. tit. 7. pag. 210. ſyndicatus, & a Diffinitorio diſceſſus. ibid. tit. 8. n. 1. p. 211.
accuſationes contra ipſum deferuntur, ejuſdem defenſiones audiuntur, nihilque indiſcuſſum relinquitur. ibid. n. 2.
Miniſter Generalis auditis Vocalium votis revocatur, de ſuis negligentiis culpam

pam dicit, corrigitur, ſi corrigendus eſt. ibid. n. 4. p. 212.
Miniſter Generalis Sigilla Ordinis renunciat cum officio, & ab hoc abſolvitur, ſuffragium fert in ſui ſucceſſoris electione. ibid. num. 4. 5.
Miniſtri Generalis electio quomodo facienda; a cenſuris abſolutio; & ab irregularitate diſpenſatio c. 8. t. 9. n. 1. p. 213.
electio fit per ſchedulas; harum diſtributio; voti conſcriptio, numeratio, lectio, & adnotatio. ibid. num. 2. 3. 5. 6. p. 214.
electio per Secretarium publicatur, & forma. ibid. nu. 8. p. 215.
Fidei profeſſionem emittit, & forma. ibid. n. 9.
Fratres obedientiam præſtant. ibid. n. 10. p. 218.
Generali electo ſi Capitulum extra Urbem celebratur, Nuncius ad Pontificem, & Cardinales deſtinatur. ibid. n. 11. p. 219.
ſi Generalis ſit abſens quando eſt electus, quid agendum. ib. n. 12.
ſi ſit extra Italiam quid dicendum. ibid. n. 13.
Generali ægrotante, vel moriente quid faciendum. ibid. n. 13. 14.
Generalis electus benedictionem impertiat bonis, maledictionem apoſtatis comminetur c. 8. t. 10. p. 220.
Auditores cauſarum inſtituat, & eo-

& eorum poteſtas c. 8. t. 11. n. 1. p. 221.

Miniſter Generalis Juridico Proceſſu poteſt deponere Procuratorem Ordinis, & alium ſubſtituere c. 8. t. 13. n. 9 p. 225.

de Provincialium moribus inquirat c. 8. tit. 24. numer. 3. p. 239.

Feria 5. poſt Pentecoſtes ſermonem habeat ad Fratres, Officialium tabella publicatur c. 8. t. 25. n. 1. p. 240.

expleto officio Conventum ſibi eligere poteſt exceptis primæ Claſſis &c. c. 8. t. 28. p. 245.

expleto officio ad alias Prælaturas Ordinis aſſumi nequit, niſi &c. ibid.

Generali ſubjecti c. 1. t. 9. n. 1. p. 29.

Generalis propria auctoritate juvenes ad habitum Religionis recipere poteſt c. 2. t. 7. n. 1. p. 36.

Miniſter Provincialis. V. *Electio*. V. *Provincialis*.

Miniſtri Provincialis cura circa celebrationem Miſſarum in Capitulo Generali c. 8. t. 4 nu. 3. p. 207.

reſidentia viſitatione peracta c. 4. t. 4. n. 6. p. 133.

Miniſter Prov. ſi ante Capitulum ſui officii tempus expleverit, poteſt a Generali inſtitui Commiſſarium c. 8. t. 45. n. 1. p. 267.

Ejus Secretarius a Capituli Diffinitoribus eligendus c. 8. t. 38. n. 2. p. 257.

Mi-

Miniſtrorum Provincialium ordo in Capitulo Generali ſervandus cap. 8. tit. 9. num. 1. p. 213.
Provinciales quando recipere poſſunt ad habitum c. 2. t. 7. n. 1. p. 36.
Provincialis rationem reddat de contributionibus Conventuum c. 4. t. 4. p. 132.

Miſſæ: V. *Legata*.

Miſſa debitis horis cantu celebranda c. 3. t. 1. n. 17. p. 71.
Miſſæ celebrandæ; Sacerdotum præparatio; vocati ad celebrandum accedant c. 3. t. 2. n. 1. p. 72.
Miſſarum diſtributio; impediti ad celebrandum, & tempus deſignatum. ibid. n. 1. 2.
Miſſa Conventualis concordare debet cum Officio regulariter, & quando duæ canendæ. ibid. num. 5. p. 73.
Sacerdotes notabiliter rudes ſuſpendantur. ibid. n. 6.
Sit devota, nec nimis prolixa, nec nimis brevis. ibid. n. 7. p. 74.
Primæ celebratio, & nullus queſtus. ibid. n. 8.
Prima celebrari nequit ſine licentia Provincialis, & quomodo danda cap. 3. t. 6. n. 16. p. 86.
Miſſarum redditus examinentur, earum reductio, & reductionis ſumma c. 3. t. 3. n. 1. 2. p. 74.
ſemel reductio facienda. ibid. numer. 3. p. 75.
Miſſarum non recipiendæ obligationes ſine do-

te 60. ſcutorum pro quotidianis. ibid. n. 4.

Miſſarum Prælatorum pœnæ, ſi aliter licentiam concedunt, & acceptatio nullius valoris. ibid. n. 5.

relatio in Capitulis, & forma confirmationis talium acceptationum. ibidem n. 6. 7.

perpetuarum pecuniæ in bona ſtabilia inveſtiantur, cum mentione oneris annexi, & ſi auctoritate Apoſtolica alienantur, eorum pretium in aliis ſtabilibus convertatur cap. 3. t. 3. num. 8. p. 76.

eleemoſynæ quando accipiendæ, & quando aliis tradendæ. ibid. n. 9.

ubi, & quando non licet eleemoſynas diurnas recipere. ibid. n. 10.

Ordo ſatisfactionum; Provincialium cura. ibid.

perpetuarum tabula, liber, & ſic votivarum. ibid. n. 11. 12.

Sacerdotes ad libitum non celebrent. ib. n. 14. p. 77.

extra noſtras Eccleſias Capellaniæ non acceptantur, neque cura animarum. ibid. n. 15. p. 78.

Miſſæ tempore Capituli Generalis pro Benefactoribus celebrentur c. 8. t. 4. n. 3. p. 207.

Miſſa pro defunctis fratribus, benefactoribus, & fundatore Conventus c. 3. t. 7. nu. 11. 12. p. 88.

Mobilia. V. *Bona*.

Mobilium omnium inventarium habeatur, unum in Archivio, aliud apud Cuſtodem cap. 4. t. 1. n. 21. p. 128.

Mortui. V. *Defunctus*. V. *Suffragia*. V. *Exequiæ*.

Mulieres.

Mulierum ſuſpecta conſortia c. 11. t. 1. p. 312.

Mu-

Munus. V. *Largitio*.

Muſica. V. *Cantus*.

Mutuum.

Mutuæ pecuniæ quando recipi poſſunt cap. 4. t. 2. n. 17. p. 126.

N

Nativi Conventus.

NAtivi Conventus qui intelligantur c. 6. t. 2. n. 3. p. 176.

Neceſſaria tribuenda. V. *Frater*.

Nomen.

Nomen in ſuſceptione habitus mutari poteſt c. 2. t. 13. n. 5. p. 42.

Novitiatus. V. *Seminaria*.

Novitius. V. *Clericus*. V. *Juvenes*. V. *Laicus*.

Novitiorum acceptatio, examen, conditiones c. 2. t. 7. 8. 9. 11. 12. p. 36. uſque ad 41.

Novitii permaneant per annum integrum in Novitiatu c. 2. t. 5. p. 34.

Novitiorum educatio, officia c. 2. t. 14. num. 1. 3. p. 44.

literæ teſtimoniales ad Profeſſionem quando, & qualiter neceſſariæ. ibid. n. 8.

Veſtiarium, ſpiritualia exercitia, tentatio, probatio. ibid. num. 4. 5. 6. 7.

No-

Novitiorum Profeſſio quomodo differenda, & quo caſu annus probationis reſumendus. ibid. n. 9. p. 45.
educatio ad Magiſtrum pertinet; inſtruendi modus, & regula cap. 2. t. 15. n. 1. 2. 3. 8. p. 46.
Novitii quare ab Ordine expellendi; nullus injuſte ejiciatur, & pœnæ c. 2. t. 17. n. 1. p. 54.
expulſionis cauſa non propalanda; & detracto habitu, & tonſura dimittantur; ſic pariter de Laicis. ibid. num. 2. 3.
expleto anno probationis, qui produci non poteſt, ſi expreſſe profiteri recuſaverint, expellantur c. 2. t. 18. nu. 1. p. 55.
ex legitima cauſa expleto anno ad ſex menſes produci poteſt. ibid.
accelerari poteſt Profeſſio cauſa mortis. ibid.
taciti profeſſi ad omnes legitimos actus inhabiles ſunt. ibid. n. 2. p. 56.
admiſſio ad Profeſſionem multa perquirit c. 2. t. 19. n. 1. p. 56.
per ſecreta ſuffragia fieri debet. ibidem n. 2.
Laici eodem modo ad Profeſſionem admittendi c. 2. t. 20. p. 58.
Novitii ad Profeſſionem non admittantur, niſi a Generali obtenta licentia cap. 2. tit. 21. nu. 1. p. 58.
Ante Profeſſionem quid agere debent, quomodo admittendi, & requiſita. ibid. n. 2. 3.
Formula Profeſſionis Clericorum, & Laicorum. ibid. n. 4. 5.
Ad Probationem, & Profeſſionem non admittantur, qui prius ab aliquo Conventu pro ejus filiis recepti non ſint; alias admiſſio, & Profeſſio ſit nulla, & admittentes privationem officiorum incurrant c. 2. t. 6. n. 1. p. 34.

O

Obedientiales litteræ. V. *Frater*.

Obedientia.

OBedientia Religionis fundamentum c. 1. t. 6. n. 1. p. 26.

Ad obedientiam pertinet Regula, Conſtitutiones, ſtatuta Provincialia, Decreta quæcumque tum Provincialia, tum Generalia. ibid. n. 2. 3.

Obediendum Summo Pontifici, & quomodo c. 1. t. 7. n. 1. 2. p. 27.

Miniſtro Generali, Provinciali, Cuſtodi, & Guardiano c. 1. t. 9. n. 1. 2. 3. p. 29.

Decretis Capituli Generalis, & Provincialis c. 1. t. 8. n. 1. 2. p. 28.

Oblati.

Oblatorum receptio, & requiſita c. 2. t. 23. n. 2. 3. p. 61.

Obligationes. V. *Miſſa*.

Obligationes Miſſarum qua lege, & qua facultate recipiendæ, in Capitulis referantur. Perpetuæ in Tabella deſcribantur c. 3. t. 3. n. 4. 6. 7. 11. p. 75.

Obſonium. V. *Promptuarium*.

Occupatio. V. *Honeſta Occupatio*.

Officinæ Conventus.

Offi-

Officinæ in principalioribus Conventibus ſint Valetudinarium, Refectorium, Hoſpitium, Veſtiarium, Bibliotheca, Archivium, Promptuarium, Toſtrina, Calefactorium, Coquina. Pœnæ contra illos, qui a prædictis officinis mobilia tranſferunt c. 5. t. 10. n. 1. 2. p. 167.

Officium Divinum. V. *Chorus*.

Officiorum Divinorum tempora in ſingulis Conventibus præfixa c. 3. t. 1. n. 2. p. 67.

Ritus, & ceremoniæ in Divino Officio perſolvendo. ibid. n. 3.

Officium B. M. V. & Defunctorum quando recitari debeant. ibid.

Officia SS. Noſtri Ordinis, ac S. P. N. Franciſci per annum. ibid. n. 4.

Officia Diœceſis, & feſtivitates obſerventur. ibid. n. 4.

Omnes ad Chorum accedere tenentur. ibid. num. 7. Excepti, & excipiendi n. 8.

Officiorum tempore non audiantur Confeſſiones, niſi de licentia Superioris cap. 3. tit. 1. nu. 13. p. 70.

Sæculares in Choro non admittantur. ibid. n. 15.

Officia Religionis.

Nullus duobus ſimul Officiis fungi, nec ad ea ſimul eligi poſſit c. 8. t. 3. n. 16. p. 205.

Officia renuntiantes quibus pœnis ſubjaceant c. 8. t. 46. n. 3. p. 268.

Officiales Conventus.

Officiales cujuſcumque Conventus ſunt Depoſitarius, Exactor, & Expenſor ad nutum Superioris amovibiles c. 4. t. 2. n. 3. p. 123.

Ubi ob paucitatem fratrum tres dicti

Offi-

Officiales inſtitui nequeunt, uni ex familia tota hæc cura demandetur. ibid. n. 4.
Officialium prædictorum munus Guardianus exercere non poteſt ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ. ibid. n. 4.
Officiales qualibet hebdomada coram Superiore, & Patribus tenentur reddere rationem tum accepti, tum expenſi. ibid. n. 18. p. 127.
Officiales ſingulis menſibus coram Guardiano, & Patribus de Conſilio in Conventibus inſigniorihus, & in aliis coram Patribus de familia computum tum accepti, tum expenſi facere tenentur. ibid. n. 19.
Officialium fraudes quibus pœnis puniri debeant. ibid. n. 28. p. 131.

Oratio Mentalis. V. *Mentalis Oratio*.

Ordines. V. *Promovendi ad Ordines*.

Otium.

Otioſi puniantur, & ad opus compellantur c. 5. t. 9. n. 7. p. 167.

P

Pacta. V. *Conventiones*.

Pecuniæ. V. *Eleemoſynæ*.

Pax.

PAcem, & religioſam quietem quomodolibet turbantes puniantur c. 6. t. 9. n. 1. p. 183.
ad Provinciales a Cuſtode mittantur, ibid. num. 2.

Pa.

Paternitatis, & Filiationis uſus Regulæ non adverſatur c. 6. t. 2. n. 1. p. 176.
Patres nativi Conventus ſunt omnes Magiſtri; ibid. n. 8. p. 177.
Patres Conventus, ſeu de conſilio ſi non ſint Magiſtri, a Capitulo Conventus eligi debent; ibid. n. 8.
Patrum Conventus electio facta a Capitulo Conventus, ut ſit valida indiget confirmari a Miniſtro Generali, vel a Provinciali: ibid.
Patrum Conventus qualitates, & ætas ſi non ſint Magiſtri. ibid. n. 7.

Patres Provinciæ.

Patres Provinciæ quinam cenſendi ſunt c. 6. tit. 3. n. 1. p. 178.
Patres Provinciæ per gratiam tolluntur: ibid.
Procurator Generalis expleta procuratione primus ſuæ Provinciæ Pater remanet. ibid.

Pœnæ.

Pœnæ contra accedentes ad Min. Provinc. ſine licentia Cuſtodis cap. 4. t. 4. numer. 7. p. 133.
contra admittentes juvenes ad probationem, vel Profeſſionem ſine filiatione c. 2. t. 6. n. 1. p. 34.
contra alentes equos &c. cap. 4. t. 7. n. 5. p. 139.
contra alienantes Sacras Reliquias c. 3. t. 4. n. 12. p. 81.
contra ambientes Prælaturas, & Dignitates procurantes ſuffragia cap. 8. t. 3. n. 17. p. 205.
contra Aſſiſtentes Ordinis ſecreta revelantes c. 8. t. 17. n. 9. p. 230.
contra aliorum fratrum litteras aperientes,

tes, retardantes &c. c. 3. t. 16. num. 4. p. 98.

Pœnæ contra auditores Lectionum negligentes &c. c. 5. t. 4. n. 18. p. 152.
contra Apoſtatas cap. 3. tit. 24. numer. 6. p. 118.
contra alio transferentes mobilia officinarum Conventus c. 5. t. 10. n. 2. p. 168.
contra Blaſphemantes cap. 3. tit. 15. n. 6. p. 97.
contra Cuſtodes non viſitantes regiſtra &c. c. 5. t. 12. n. 2. p. 169.
contra Concionantes ſine licentia &c. c. 9. t. 1. n. 5. p. 280.
contra confeſſiones audientes ſine Superiorum approbatione c. 7. t. 2. num. 4. p. 196.
contra Confugientes ad Tribunalia ſæcularia c. 10. t. 2. nu. 3. p. 286. & c. 10. can. 17. p. 307.
contra debita contrahentes c. 4. t. 7. n. 4. p. 138.
contra detrahentes fratribus defunctis c. 10. can. 6. p. 303.
contra diffamantes c. 10. can. 4. p. 302.
contra exercentes mercaturam c. 5. t. 8. n. 1. p. 164.
contra ejicientes a Religione Novitios ſine cauſa c. 2. t. 17. n. 1. p. 55.
contra fabricantes arma bellica, ac luſoria c. 5. t. 8. n. 5. p. 165.
contra falſum deponentes coram legitimo Superiore c. 10. can. 15. p. 307.
contra fratres geſtantes veſtes intrinſecas, vel extrinſecas ſericis ornamentis ornatas. c. 2. t. 24. n. 1. p. 62.
contra fratres tenentes in lectulis ornamenta vana. ibid. n. 16. p. 65.
contra formantes libellos famoſos c. 10. can. 8. p. 303.
contra falſificantes litteras, vel ſigillum Superiorum c. 10. can. 9. p. 304.

Pœ-

Pœnæ contra formantes proceſſus, vel ſcripturas per perſonas ſæculares c. 10. can. 18. p. 308.
contra Guardianos adminiſtrantes bona Conventus c. 4. t. 2. n. 4. p. 123.
contra Guardianos Convent. ſtudiorum non procurantes, ut Regentes, & Lectores &c. c. 5. t. 5. n. 13. p. 160.
contra Guardianos orationem mentalem negligentes c. 3. t. 12. n. 4. p. 94.
contra Guardianos tenentes in educationes Juvenes in Conventu c. 2. tit. 23. n. 3. p. 61.
contra Guardianos male tractantes infirmos c. 6. t. 10. n. 17. p. 188.
contra geſtantes manicas pelliceas c. 2. t. 24. n. 15. p. 65.
contra abitum non geſtantes coram ſæcularibus c. 2. t. 24. n. 18. p. 65.
contra incidentes arbores c. 6. t. 1. nu. 8. p. 176.
contra injuſte querelantes Min. General. coram Summo Pontif. vel Protectore. Idem dicitur de aliis Superioribus c. 10. t. 2. n. 12. p. 288.
contra loquentes cum his, qui in carcere detinentur c. 10. can. 13. p. 306.
contra ludentes ludis prohibitis cap. 10. can. 11. p. 305.
contra lacerantes famam Religionis c. 1. t. 1. n. 3. p. 17.
contra Magiſtros Sacræ Theologiæ otioſos c. 5. t. 3. p. 146.
contra mentalem orationem negligentes c. 3. t. 12. n. 2. p. 94.
contra non frequentantes Chorum cap. 3. t. 1. n. 20. p. 71.
contra non jejunantes tempore jejuniorum c. 3. t. 18. n. 3. p. 104.
contra nutrientes factiones, & pacis turbatores c. 10. can. 5. p. 302.
contra non reverentes Prælatos. ib. can. 3.
Pœ-

Pœnæ contra non accedentes ad Lectiones caſuum conſcientiæ c. 5. t. 2. p. 146.
contra negligentes cuſtodiam infirmorum c. 6. t. 10. n. 2. p 184.
contra negantes obedientiam Miniſt. Gener. c. 8. t. 25. n. 2. p. 240.
contra Officiales Conventus fraudes, & furta committentes cap. 4. t. 2. nu. 28. p. 131.
contra obloquentes contra Pontificem, Cardinales &c. c. 10. can. 1. p. 301.
contra otioſos c. 5. t. 9. n. 7. p. 167.
contra ProcuratoremGeneralem non tranſmittentem Diplomata Pontificia &c. c. 1. t. 7. n. 2. p. 28.
contra Patres Conventus, ſeu de Conſilio nolentes accedere ad Capitulum Conventuale quando Officiales reddunt rationes &c. c. 4. t. 2. n. 19. p. 127.
contra proprietarios c. 4. t. 8. numer. 5. p. 149.
contra profugos, vagos, & fugitivos c. 3. t. 22. 23. n. 2. p. 115.
contra pernoctantes ſine licentia apud ſæculares c. 3. t. 23. n. 3. p. 116.
contra proceſſus, & actus judiciales lacerantes &c. c. 10. t. 3. n. 15. p. 289.
contra Provinciales concedentes alicui facultatem ut Ordines recipiat, non ſervatis harum Conſtitutionum Decretis c. 3. t. 6. n. 18. p. 86.
contra promotos ad Ordines ſine Superioris licentia. ibid. n 17. p. 86.
contra Provinciales non viſitantes omnes ſuæ Provinciæ Conventus capit. 8. t. 38. n. 8. p. 259.
contra Prælatos concedentes facultatem acceptandi onera Miſſarum ſine ſufficienti dote c. 3. t. 3. n. 5. p. 75.
contra Prælatos, qui abſque licentia fratrum eleemoſynas in uſum Conventus convertunt c. 4. t. 9. n. 7. p. 142.

Pœnæ contra Provinciales non accedentes ad Capitulum Generale c. 8. t. 2. n. 3. p. 200.
contra renunciantes officia Religionis c. 8. t. 46. n. 3. p. 268.
contra recurrentes ad Principum favores c. 10. can. 16. p. 307.
contra renuentes obedire præceptis Superiorum c. 1. t. 5. n. 1. p. 25.
contra revelantes ſecreta Religionis c. 10. can. 7. p. 303.
contra retardantes, vel impedientes Superiorum literas c. 10. can. 10. p. 304.
contra renuentes obedire Viſitatoribus Generalibus c. 10. t. 4. n. 4. p. 292.
contra recedentes a Conventu ſine licentia ſub prætextu adeundi Superiores c. 3. t. 20. n. 4. p. 110.
contra Romam petentes abſque Generalis, vel Protectoris licentia c. 3. t. 20. n. 7. p. 110.
contra recipientes eos, qui Romam &c. ſine licentia Generalis vel Protectoris. ibidem.
contra recipientes in Conventu facinoroſos &c. c. 3. t. 21. n. 5. p. 115.
contra Regentes prætermittentes conferentias c. 5. t. 4. n. 18. p. 152.
contra Superiores concedentes fratribus particularibus uſum bonorum ſtabilium c. 4. t. 7. n. 2. p. 122.
contra Sacerdotes non celebrantes juxta ordinem tabulæ cap. 3. tit. 2. num. 2. p. 72.
contra ſcribentes literas ſuperfluas c. 3. t. 16. n. 2. p. 97.
contra ſtudentes lectiones non frequentantes c. 5. t. 5. n. 14. p. 160.
contra Spernentes, ac deridentes has Conſtitutiones c. 10. can. 2. p. 301.
contra ſuſpecta, & ſcandaloſa cum Mulieribus commercia tenentes, & contra Caſtitatem peccantes c. 10. can. 12. p. 305.

Pœ-

Pœnæ contra Superiores recipientes ad Religionem eos, quos ſciunt non habere requiſita &c. cap. 2. t. 8. n. 4. p. 38.
contra Tertiarios tranſgreſſores c. 11. t. 3. n. 3. p. 313.
contra vulnerantes, & arma offenſiva tenentes c. 10. can. 14. p. 306.
Pœna talionis contra quos ſit practicanda cap. 10. t. 8. n. 3. p. 297.
In pœnarum impoſitione circumſtantiæ conſiderandæ cap. 10. tit. 10. numer. 1. p. 300.
Puniti pœnis infamiam afferentibus, ad gradus, & dignitates non poſſunt promoveri, niſi &c. ibid. n. 2.
Pœnarum declarationes c. 10. t. 12. p. 309.

Pœnitentia.

Pœnitentiæ Novitiis quænam publice, & quænam private ſolum imponendæ c. 2. t. 15. n. 23. p. 50.
Pœnitentiæ Sacramentum a Novitiis, Profeſſis, & Laicis frequentandum cap. 3. t. 10. numer. 1. p. 91.
Pœnitentiarum canones c. 10. t. 11. p. 301.

Pecunia.

Pecunia quomodo in Ærario conferenda c. 4. t. 2. n. 9. p. 124.
Pecunia quomodo ab Ærario extrhaenda. ibidem n. 10.
Pecuniæ quando a Fratribus Ærario ſunt conſignandæ c. 4. t. 8. n. 4. p. 140.
Pecuniæ pro Fratrum neceſſitatibus ſublevandis aſſignentur, & fideliter obſerventur cap. 4. t. 9. n. 3. 4. 5. p. 141.
Pecuniæ numquam Fratribus tradantur, ſed ea quæ in propria ſpecie eis ſunt neceſſaria ſubminiſtrentur. ibid. n. 14. p. 144.

Pileus:

Pileorum uſus, color, forma &c. c. 2. t, 24. n. 10. p. 64.

Præcedentia.

Præcedendi inter Fratres omnes, & ubique locorum abſolutus ordo cap. 8. tit. 51. per totum p. 374.

Præcepta. V. *Decreta*. V. *Statuta*.

Præcepta ſive ordinationes a Superioribus fieri poſſunt, & contrafacientes puniri c. 1. t. 5. n. 1. p. 25.
Præcepta ex levi cauſa fieri non poſſunt a Superioribus, qui cavere debent ne quidquam præcipiant ad meritum ſalutaris obedientiæ, niſi magnitudo rei, vel neceſſitas urgeat, ibid. numer. 2.
Præcepta Superiorum nullum robur, & vim obligandi habent ceſſante ipſorum Superiorum officio, ibid.
Præceptis Capituli Generalis omnes tenentur obedire, nemine excepto, & Capituli Provincialis omnes fratres Provinciæ c. 1, t. 8, n. 1, 2. p. 28.

Præſcriptio.

Præſcriptio certi numeri Fratrum in unoquoque Conventu fiat c. 4. t. 9, n, 1. p. 141.

Præſidens.

Præſidens Capituli habet votum electivum, & etiam deciſivum poſt ſecundum ſcrutinium c. 8, t. 3. n. 15. p. 205.
Præſidens Capituli caret in eodem Capitulo voce paſſiva, ibid.

Præ-

Præſidentes Conventuum tum a Miniſtro Provinciali, tum ab ipſis Guardianis inſtitui poſſunt c. 8. t. 44. n. 1. p. 166.
Præſidens Conventus ſi a Capitulo ſit electus, in privati, vel mortui locum ſuccedit. ibid. n. 3.
Præſidentium Conventuum qualitates. ibid. n. 4.
Præſidentes in Conventibus de menſa, ſi Guardianus mori contingat, quam facultatem habeant. ibid. n. 6. p. 167.

Principum ſervitio addicti.

Qui de Sedis Apoſtolicæ, & Superiorum licentia apud Principes, & Cardinales aliquo munere funguntur, quid facere debeant c. 3. t. 17. nu. 6. p. 100.

Privatio.

Quid nomine privationis actuum legitimorum veniat intelligendum c. 10. declar. 3. pag. 310.

Privilegia.

Privilegia eorum, qui fuerunt Regentes c. 5. t. 4. n. 9. p. 149.
Privilegia Aſſiſtentium Ordinis cap. 8. t. 17. n. 7. p. 230.
Privilegia Provincialium Titularium c. 8. t. 21. n. 2. p. 234.
Privilegia Ex-Generalium c. 8. t. 28. n. 2. p. 245.

Probatio.

Probatio Noviciorum fiat per annum integrum c. 2. t. 14. n. 7. p. 45.
Probationis anno expleto fiat profeſſio. ibid.

Proceſſio.

Proceſſionibus, quæ ex Eccleſiæ inſtitutis ad im-

plorandum divinum præſidium fiunt, omnes Fratres intereſſe debent c. 3. t. 11. n. 2. p. 93.
Proceſſio pro Cordigerorum Confraternitate in ſingulis Conventibus in aliqua cujuslibet menſis Dominica fiat. ibid. n. 3.
Proceſſio ad Altare SS. Crucifixi qualibet ſexta feria fiat. ibid. n. 4.
Proceſſio in ſingulis Sabbatis ad implorandum B. M. V. præſidium fiat. ibi n. 2.

Procurator Ordinis.

Procurator Ordinis ad Min. Gener. & ad Provinciales omnes omnia Diplomata Pontificia, & omnia S. Congr. Decreta ad Religionem ſpectantia, in forma authentica tranſmittere debet c. 1. t. 7. n. 2. p. 28.
facultas quo ad reſervata c. 7. t. 2. n. 5. p. 196.
munus, & reſidentia c. 8. t. 29. & 30. p. 245.
electio, & Electores c. 8. t. 12. p. 223.
depoſitio quando fieri debet c. 8. t. 13. p. 224.
quandonam aſſignandus eſt Coadjutor, & a quo aſſignandus. ibid.
ætas, & qualitates cap. 8. t. 14. p. 226.
juramentum c. 8. t. 15. num. 2. p. 226.
omnes cauſas in Romana Curia tractet c. 8. t. 29. num. 1. p. 245.
Procurare debet ne Fratres obtineant aliquid contra has Conſtitutiones. ibid. n. 4.

Pro-

Profeſſio tacita interdicitur c. 2. t. 18. n. 2. p. 56.
Profeſſionis tempus c. 2. t. 19. n. 1. p. 56.
Profeſſionis formula c. 2. t. 21. n. 4. p. 59.
Profeſſio Novitiorum in libro adnotetur. ibid. numer. 3.
Profeſſio Fidei a Min. Gen. facienda c. 8. t. 9. n. 9. p. 216.
Profeſſionis Fidei formula. ibid.
Profeſſionis Fidei a Procur. Ord. faciendæ, & formula c. 8. t. 15. n. 2. p. 226.
Profeſſionis Fidei faciendæ a Provinciali, & formula c. 8. t. 36. n. 4. p. 253.

Profugus.

Profugi quinam cenſendi ſint, & quinam vagi, & fugitivi, & quibus pœnis puniendi c. 3. tit. 22. & 23. p. 116.

Promovendi ad Ordines.

Promovere ad Ordines ad quos ſpectet c. 3. t. 6. n. 1. p. 83.
Promovendi ad Ordines quas conditiones habere debent c. 3. t. 6. per totum p. 83.
Promoti ad ſacrum presbyteratus Ordinem ſine Provincialis licentia non celebrent. ibid. n. 16. p. 86.
Promoti ad Ordines abſque legitimi Superioris licentia ſunt ſuſpenſi. ibid.

Proponere.

Proponere Patres in Capitulis, & Congregationibus in Guardianos, & Cuſtodes eligendos ad quos ſpectet c. 8. t. 3. n. 4. p. 205.
Propoſiti ambo debent eſſe idonei ad exequendum officium. ibid.

Promptuarium.

Promptuaris quis præficiendus ſit c. 5. t. 13. nu. 1. p. 170.
Promptuarii Præfectus quæ munera exercere debet. ibid. n. 2. 3.

Proprietarius.

Proprietarii a Provincialibus inquirantur, & puniantur c. 4. t. 8. n. 6. p. 140.
Proprietarii Sepultura c. 6. t. 10. n. 14. p. 188.
Proprietarii quinam cenſeantur cap. 4. t. 1. Decr. Apoſt. viſit. per totum p. 120.

Protector Ordinis.

Protectoris Ordinis facultas c. 12. t. 1. p. 317
Protector Ord dare poteſt facultatem petendi Romam c. 3. t. 20. n. 70. p. 100.
Protectori recurrendum in accuſationibus contra Miniſtr. Gener. c. 10. t. 2. n. 12. p. 288.
Protectoris, & Viceprotectoris ſuffragia c. 3. t. 7. num. 8. p. 87.

Provincialis.

Provincialis electio, & electores c. 8. tit. 32. per totum p. 249.
eligendi ætas, & qualitates c. 8. t. 35. p. 253.
electi confirmatio ad quem ſpectet c. 8. t. 36. n. 3. p. 254.
electi profeſſio. ibid.
ob quas cauſas ab officio deponi poſſit, quomodo, & a quo c. 8. t. 37. per totum p. 256.
aſſiſtentes quot, & quinam ſint c. 8. t. 38. n. 1. p. 257.
in quibus negotiis expediendis aſſiſten-

ſtentium aſſenſu, & conſilio uti debet. ibid. n. 5. p. 258.

Provincialis ſingulis annis omnes ſuæ Provinciæ Conventus viſitare tenetur, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ. ibid. n. 8. p. 259.

Judicium nullus ſubterfugere poteſt, ex cauſa tamen Collegam a Min. Gen. petere quilibet poteſt c. 10. t. 2. n. 1. 2. p. 186.

auctoritas in actu viſitationis nulli inhibitioni, aut appellationi eſt ſubjecta cap. 10. tit. 3. numer. 1. p. 290.

etiam Conventus de menſa, ſingulis annis viſitare debet. ibid. n. 3.

Provincialium Titularium qualitates cap. 8. t. 21. n. 2. p. 234.

Provinciales Titulares ad alia Religionis munera promoveri poſſunt. ibid. p. 135.

Provincialibus ultramontanis, & ultramarinis Min. Gen. facultatem recipiendi ad Religionem concedere tenetur c. 2. t. 7. n. 2. p. 36.

ceteris Provincialibus hanc facultatem pro libitu. ibid.

quinam immediate ſubjiciantur c. 1. t. 9. n. 2. p. 29.

Provincia.

Provinciæ Religionis quot, & quænam ſint, & quem ordinem primitatis, & poſterioritatis ſervent cap. 8. t. 9. num. 1. p. 213.

extra Italiam, quæ habent jus eligendi ſibi Provincialem, quænam ſint c. 8. t. 20. n. 1. p. 232.

Qua-

Q

Quadrageſima.

Quadrageſimalis tempore quibus liceat concionatum ire c. 5. t. 4. n. 16. p. 151.

Quarta funeralis.

Quarta funeralis Parocho tribuatur c. 3. t. 9. n. 3. p. 90.

Quadraginta horarum Oratio.

Quadraginta horarum oratio quando inſtitui debeat c. 8. t. 6. p. 209.

Qualitates.

Qualitates Min. Gen. c. 8. t. 7. n. 2. p. 210.
Min. Provincialis c. 8. t. 35. p. 253.
Procuratoris Ordinis cap. 8. t. 14. nu. 1. p. 225.
Socii, & Secretarii Ordinis cap. 8. t. 16. n. 1. 2. 3. p. 227.
Cuſtodum c. 8. t. 41. p. 261.
Guardianorum cap. 8. tit. 23. numer. 3. p. 237.
Cuſtos Cuſtodum cap. 8. t. 42. numer. 3. p. 263.
Magiſtrorum pro Seminariis cap. 2. t. 4. p. 33.

Querelæ.

Querelæ contra Superiorem a ſubditis non proponantur, niſi expleto tempore ſuperio-

rio-

rioritatis, & niſi agatur de delicto, quo Superior de jure eſſet deponendus c. 10. t. 2. n. 11. p. 288.
Querelæ, ſeu accuſationes contra Min. Gen. non niſi coram Protectore, vel ſummo Pontifice proponi poſſunt. ibid. n. 11.
delatæ contra Religioſum bonæ famæ quandonam ſufficiant ad judicialem inquiſitionem c. 10. t. 8. n. 4. p. 297.

Quæſtores Eleemoſinarum. V. *Eleemoſinæ*.

R

Rationes. V. *Capitulum Conventuale*.

Rationes Conventus coram quibus in inſignioribus, & coram quibus in aliis Conventibus reddendæ ſunt c. 4. t. 2. n. 18. p. 127.
Provinciæ coram quibus a Min. Prov. ſunt reddendæ c. 4. t. 4. numer. 2. pag. 132.

Receptio ad Religionem.

Receptio ad Religionem quibus conveniat cap. 2. t. 7. n. 2. p. 36.
Recipientes ad Religionem inhabiles ſcienter, quas pœnas incurrant c. 2. t. 8. n. 4. p. 38.

Recreatio.

Recreationes Novitiis quando concedendæ cap. 2. t. 15. n. 19. p. 49.
aliorum fratrum, tempus, & modus c. 5. t. 17. n. 1. 2. p. 173.

Red-

Redditus.

Redditus annui pro Miſſis celebrandis quales debeant eſſe c. 3. t. 3. n. 1. 2. p. 74.
Provinciarum, earumque rationes reddendæ c. 4. t. 4. n. 1. 2. p. 132.
Religionis ad Gen. ſpectantes, quinam ſint c. 4. t. 6. n. 1. p. 134.
Religionis ad quem exigere ſpectet. ibid.
Reddituum Religionis rationes coram quibus a Min. Gen. ſint reddendæ. ibid. n. 5.

Reductio.

Reductionis Miſſarum facultas cap. 3. t. 3. nu. 1. p. 74.
Reductio Miſſarum ſemel facta non poteſt reiterari. ibid. n. 3. p. 75.

Refectorium, & Refectio.

Refectorii locus, ſuppellex, & Miniſtri c. 3. t. 19. n. 1. p. 104.
tempus in ſingulis Conventibus ſtatuendum. ibid. n. 3. p. 105.
Refectio in propriis cellis in ſero Regentibus tempore jejuniorum eſt permiſſa ibid. n. 4.
Refectioni ſecundæ, quæ in inſignioribus Conventibus permittitur, quinam præeſſe debet. ibid. n. 14. p. 108.
Refectio in propriis cellis Fratribus interdicitur c. 6. t. 1. n. 3. p. 175.

Regentes. V. *Lectores.*

Regentium ſubrogatio ad quem ſpectet c. 5. t. 4. n. 8. p. 148.
Regentes tertiæ Claſſis a quo ſint eligendi c. 5. t. 5. n. 1. p. 156.
primæ Claſſis, & Collegiorum a quo eli-

eligendi. ibid. & c. 8. t. 24. numer. 1. p. 238.
per gradus aſcendere debent cap. 5. t. 4. n. 6. p. 148.
Auditores ſuos in Scholis corripere poſſunt c. 5. t. 5. n. 10. p. 159.
anno Capituli Generalis uſque ad Aſcenſionem legere tenentur c. 5. t. 4. nu. 16. p. 151.
non poſſunt eligi ad officia, onus viſitandi habentia c. 5. t 5. n. 13. p. 160.
Regentum, & Lectorum exemptio a Matutino in Choro. ibid. n. 15.
abſque legitimo proceſſu privari non poſſunt c. 8. t. 48. n. 6. p. 272
Regentibus, Lectoribus, ac ſtudentibus quando ſit licitum ad concionandum pergere c. 5. t. 4. n. 16.. p. 151.
Regentibus, & Lectoribus quando ſit licitum ad lectiones ſæculares admittere c. 5. t. 5. n. 16. p. 161.
Regentes, & Lectores quandonam a Miniſtro Provinciali privari poſſint c. 5. t. 5. n. 13. p. 160

Reliquiæ.

Reliquias Provincialis viſitare debet c. 3. t. 4. nu. 12. p. 80.
Reliquiæ abſque Gener. vel Prov. Capituli licentia alienari non poſſunt ſub pœna excomunicationis. ibid.
Reliquiæ novæ venerationi non exponantur, niſi fides authentica, quam Superior recognoſcere debet, de illis habeatur. ibid.
Reliquiæ in Eccleſia aliquo toto loco cuſtodiantur. ibid.
Regula. V. *Obedientia.*]

Religio.

Ad Religionem arctiorem tranſire ſine Superiorum

rum licenta vetitum eſt cap. 3. tit. 23. numer. 6. p. 117.

Reſpondens.

Reſpondentem eligere in Studiis tertiæ claſſis ad Provincialem ſpectat c. 5. t. 4. n. 11. p. 150.
Reſpondentis qualitates, & officium. ibid.

Romæ.

Romam abſque Generalis, vel Protectoris licentia in ſcriptis obtenta petere nemo poteſt c. 3. t. 20. n. 7. p. 110.
Romam nec Provinciales petere poſſunt abſque prædicta licentia. ibid.
Romam ex communi cauſa Provinciæ Provinciales alios mittere poſſunt. ibid.
Romæ manendi ad quos facultatem dare ſpectet. ib.

S

Sacerdos.

Sacerdotum vita angelica potius quam humana debet eſſe c. 3. t. 2. n. 1. p. 72.
ad celebrandum vocati continuo accedant. ibid.
Si aliquis celebrare non poſſit, opportune Sacriſtam monere debet. ibid.
Sacrificium offerre tenentur ſecundum intentionem Superioris, vel Sacriſtæ c. 3. t. 3. n. 14. p. 77.

Sacramenta.

Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ quibus diebus non Sacerdotes frequentare debeant c. 3. t. 10. n. 1. p. 91.
In Conventibus in quibus erecta ſunt ſe-

ſeminaria quandonam fieri debet Ss. Communio. ibid. n. 2.

Sacriſta, & Sacriſtia.

Sacriſtæ munus, & officium quale ſit cap. 3. t. 4. n. 2. p. 78.
mundities quanta eſſe debeat. ibid. n. 3. p. 79.
Sacrarum rerum alienatio, & oppignoratio omnibus interdicta. ibid.
Sacræ res pretioſæ aliis comodari ſine Provincialis licentia non poſſunt. ibid.

Schedulæ.

Schedulæ legendæ ſunt à duobus, qui non ſint de corpore Diffinitorii c. 8. t. 3. n. 8. p. 204.
Lectores a Præſide Capituli, Diffinitorio annuente eligantur. ibid.
Suffragia a Secretario Capituli, & a tribus aliis a Præfecto Capituli deſignatis notentur c. 8. t. 9. n. 6. p. 215.

Scripturæ.

Scripturæ & omnia regiſtra cauſarum ſigillo, & manu authenticatæ in Archivio reponantur cap. 10. t. 2. n. 13. p. 288.

Scrutinium.

Scrutinium ante electionem Guardianorum, Cuſtodum, & Diffinitorum fieri debet c. 8. t. 3. n. 14. p. 204.
quinam hujuſmodi ſcrutinio intereſſe debeant c. 8. t. 43. n. 1. p. 265.

Secretarius.

Secretarii Ordinis qualitates c. 8. t. 16. p. 227.

Se-

Secretarii Ordinis munus c. 8. t. 27. n. 1. 6. p. 239
Secretarii durante officio totius Religionis eſt Diffinitor, & eo expleto eſt nativæ Provinciæ perpetuus Diffinitor., ibid. n. 7. p. 239.
Secretarii electio ad Capitulum Generale ſpectat c. 8. t. 16. n. 6. p. 228.
Secretarii Provinciæ electio & confirmatio ad quos ſpectet c. 8. t. 38. n. 2. p. 257.
Secretarius Provinciæ in Capitulo immediate ſequenti in Provincialem non poteſt eligi, niſi a Generali Miniſtro diſpenſetur c. 8. t. 32. nu. 2. p. 249.
Secretarii Provinciæ munus c. 8. t. 38. n. 3. p. 257.
Secretarii aſſenſus in quibus rebus decernendis Provincialis indigeat. ib. n. 6.
Secretarius ſi Provincialis mori contingat officio Provincialis fungi debet, donec a Min. Gener. Commiſſarius deputetur c. 8. t. 45. n. 2. p. 267.

Seculares.

Sæcularibus maxime junioribus in Conventum ingredi prohibetur c. 3. t. 17. n. 11 p. 101.
Sæculares Lectionibus publicis quando intereſſe poſſint c. 5. t. 5. n. 16. p. 159.
Sæcularia Tribunalia quærentes, quibus pœnis ſint plectendi c. 10. t. 2. n. 3. p. 286.

Scholæ.

Scholarum ſitus in noſtris Conventibus qualis debeat eſſe c. 5. t. 5. n. 16. p. 161.
Scholæ pro Juvenibus ſæcularibus erudiendis non aperiantur intra Clauſtra c. 3. t. 17. n. 15. p. 102.

Seminaria.

Seminaria in quibus Conventibus ſint erigenda c. 2. t. 2. p. 30.
Seminariorum conditiones, officinæ, cellæ cap. 2. t. 3. n. 1. p. 31.
Seminarii primi alumni quinam eſſe debeant c. 2. t. 5. n. 1. p. 34.

Seminariorum Magiſtri qualitates, & electio c. 2. t. 4. n. 1. 2. p. 33.
Secundi Seminarii alumni cujus ætatis debeant eſſe c. 2. t. 22. n. 1. p. 60.
Secundi Seminarii Lectorem quis deputare debeat. ibid. n. 2.
Seminariſtarum qualitates, ut ad ſtudia tranſire poſſint c. 3. t. 5. n. 3. p. 157.

Sententiæ.

Sententiarum, quæ feruntur a Provincialibus exemplaria ad Generalem ſunt tranſmittenda, & in libris Provinciarum adnotanda c. 10. t. 2. n. 14. p. 288.
Sententias ad Superiores immediatos ſpectantes, ad ſe Superiores majores evocare non poſſunt c. 10. t. 2. n. 4. p. 286.

Sepulcra.

Sepulcrum Fratrum a Sæcularium ſepulturis ſit ſeparatum c. 3. t. 8. n. 1. p. 89.
Sepulcrum in Sepulcro Fratrum ſi aliquis benemeritus ſæcularis ſepelliri voluerit Religionis habitu induatur, & de conſenſu Capituli Conventualis ſepeliatur. ibid. n. 2.
Sepulcrum Tertiariorum utriuſque ſexus ubi non eſt, conſtruatur, & in eo Tertiarii utriuſque ſexus decedentes ſine electione ſepulturæ etiam invitis Parochis ſepeliantur. ibid. n. 2.
Sepulcra particularia ſolum a Capitulo Conventus ſæcularibus concedantur cap. 3. t. 9. num. 5. p. 91.

Sigillum Religionis.

Sigillum Religionis majus, & minus c. 1. t. 1. n. 1. per totum. p. 17.
Sigillum Religionis falſificantium pœna c. 10. can. 9. p. 304.

Sindici, & Syndicatus.

Sindici nullo modo eligantur c. 4. t. 3. p. 131.

Syndicatus Min. Gen. quando fieri debeat cap. 8. t. 8. n. 1. p. 211.
Syndicatus Procuratoris Ordinis quando, & coram quibus fieri debeat c. 8. t. 12. n. 3. p. 223.
Syndicatus Min. Provinc. quandò, & coram quibus fiat c. 8. t. 32. n. 3. p. 249.

Silentium.

Silentii Religioſi quales ſint horæ c. 3. t. 15. n. 1. p. 96.
Silentii loca. ibid. n. 1.

Socius.

Socius quando, & a quo Magiſtro Novitiorum eſt adjungendus c. 2. t. 4. n. 1. p. 33.
Socii, & Secretarii Ordinis facultas quoad reſervatos c. 7. t. 2. n. 6. p. 197.
Socii, & Secretarii Ordinis qualitates c. 8. t. 16. n. 1. p. 227.
Socii eorum officium, & duratio. ibid. num. 5. 6. p. 228.
Socii eorumdem conſenſu in quibus rebus expediendis Min. Gen. indigeat c. 8. t. 17. n. 1 p. 229.

Spurii. V. *Electio.*

Statuta Capituli Provincialis.

Statuta a Capitulis Provincialibus fieri poſſunt c. 1. t. 4. n. 1. p. 24.
Statuta hujuſmodi a Capitulo Generali ſunt approbanda, alias nullius ſunt roboris. ibidem & c. 8. t. 46. n. 6. p. 269.

Stabilia. V. *Bona.*

Stabilium bonorum uſum, nec de Superiorum licentia Fratres particulares habere poſſunt c. 4. t. 7. n. 2. p. 138.

Sta

Stabilium bonorum Superiores licentias concedentes omni gradu, & officio privantur. ibid.
Stabilium poſſidentes vero proprietatis pœnas incurrunt. ibid.

Studia.

Studia literarum noſtris Laicis interdicta c. 2. t. 16. n. 3. p. 54.
Studia noſtro Ordini a Summis Pontificibus demandata fuerunt c. 5. t. 4. n. 1. p. 147.
Studia ob literarum ſtudia bona immobilia poſſidere indulſerunt ibid.
Studiorum diſpoſitio per Claſſes. ibid. n. 2.
Studiis incumbentibus cognomenta. ibid. n. 3.
Studiorum viſitatores, & viſitatio c. 10. t. 1. n. 7. p. 285. & c. 5. t. 5. n. 4. p. 158.
Studentium exemptiones. ibid. n. 15. p. 160.
Studentes quomodo ſint promovendi c. 5. t. 4. n. 4. 5. p. 147.
Studentes ſubrogatio Regentium ad quem ſpectat. ibid. n. 8. p. 148.
Studentium Tabulæ in Capitulo, ſive Generali Congregatione fiant, non varientur, & ſtudentes tempore ſtudiorum ad ſtudia non accedentes rejiciantur c. 5. t. 5. n. 18. p. 161.

Subuculæ.

Subucularum uſus qualis eſſe debeat cap. 2. t. 24. n. 11. p. 64.

Suffragia. V. *Votum*. V. *Defunctus*.

Suffragia Defunctis debita, & Defunctorum notitia c. 3. t. 7. n. 4. & ſeq. p. 87.
Suffragia procurantes pro aſſequenda aliqua dignitate quibus pœnis ſubjiciantur. c. 8. t. 3. nu. 17. p. 205.
Suffragia in electione Provinc. a quibus ſint adnotanda c. 8. t. 9. n. 6. p. 215.

Sumptus.

Sumptus pro alimentis Provincialis, & Equorum Provinciæ a quo ſubminiſtrandi c. 4. t. 4. n. 4. p. 133.

Sumptus pro Viſitatoribus Provinciarum a quo ſint ſubminiſtrandi c. 4. t. 5. n. 2. p. 134.
Sumptus, qui fiunt in actitatione cauſarum a quibus ſint ſolvendi c. 10. t. 2. n. 10. p. 288.

Superiores.

Superiorum præcepta quando ſub mortali obligent c. 1. t 6. n. 5. p. 26.
Superiorum delinquentium cauſas ad quos cognoſcere, & judicare ſpectet c. 10. t. 2. n. 8. p. 287.
Superioribus quando liceat ſubditorum Confeſſiones audire c. 7. t. 2. n. 1. p. 195.
Superiores quot Confeſſarios in Conventibus deputare debeant. ibid.
Superiores quandonam ipſis committere facultatem abſolvendi a reſervatis. ibid.
Superioribus interdicitur uti notitia habita in Confeſſione ad exteriorem gubernationem. ibid.
Superioribus permittitur determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis a Confeſſariis imponenda. ibid.
Superior ſi Confeſſaris deputatis neget facultatem abſolvendi a ſibi reſervatis, poſſunt nihilominus pro illa vice pœnitentes Regulares abſolvere. ibid.
Superior ſi ex Confeſſariis deputatis aliquis, vel aliqui e Conventu diſceſſerint, alium, vel totidem Superior localis deputare poteſt, dummodo ab Ordinario Provinciæ ſint admiſſi. ibid. num. 2.
Superior Sacri Conventus Aſſiſii neminem ex Fratribus advenientibus ad audiendas Confeſſiones admittere poteſt, niſi ſui Provinc. approbationem in ſcriptis oſtendat c. 3. t. 10. n. 14. p. 112.

T

Tabulæ, V. *Studia*.

TAbulæ familiarum in Capitulis, & Congreg. Gen. ſunt conficiendæ c. 8. t. 46. n. 1. p. 268.
Tabulæ etiam a Diffinitorio Capituli Provincialis

lis poſſunt fieri Tabulæ familiarum Conventuum de menſa, conſultis Guardianis eorumdem Conventuum. ibid. n. 2.

Talionis pœna. V. *Pœna*.

Tertiarii.

Tertiarii quinam fruantur indultis, & privilegiis Tertii Ordinis a Summ. Pontificibus conceſſis, & quinam non c. 11. t. 3. n. 1. p. 313.

Tertiariorum conditiones. ibid. n. 2.

Tertiariorum Viſitatores in Capitulis, & Congr. Provinc. ſunt eligendi. ibid. n. 3.

Tertiariorum Confeſſarius a quo ſit approbandus, ut valide abſolvat. ibid. n. 6. p. 314.

Tertiarii, & Tertiariæ Proceſſioni Cordigerorum ſingulis menſibus intereſſe debent. ibid. n. 4.

Tertiarii & Tertiariæ ſuos Miniſtros, & ſuas Miniſtras habere debent. ibid. n. 7.

Tertiarii eorumdem Miniſtrorum qualitates, officia, & electio ibid. n. 7. 8.

Teſtes.

Teſtes Profeſſionis emiſſæ quot debeant eſſe c. 2. t. 21. n. 2. p. 58.

Tibialia.

Tibialia cujus coloris debeant eſſe c. 2. t. 24. n. 13. p. 65.

Typis.

Typis tradere cujuſvis momenti opera non licet ſine licentia Min. Gener. c. 5. t. 7. p. 163.

Titulus.

Titulus Urbanarum Conſtitutionum illæſus permanere debet c. 1. t. 3. n. 4. p. 23.

Tituli litterarum. c. 3. t. 16. n. 6. p. 99.

Titulares Provinciales. V. *Provinciales*.

Tonſoris Officina.

Tonſoris officina debita ſupellectili inſtructa deputetur c. 5. t. 14. n. 1. p. 171.

Triennium. V. *Guardianus*.

Triennio abſoluto a Provinciali celebretur Capitulum c. 8. t. 31. n. 1. p. 247.

Tunica.

Tunicæ ſtructura, & color c. 2. t. 24. n. 5. p. 63.

V

Vacatio.

VAcationum ſtudiorum tempora c. 5. t. 4. n. 15. p. 151.
Vacante officio Gener. per mortem quid agendum c. 8. t. 9. n. 14. p. 219.

Valetudinarium.

Valetudinarium Cuſtodiale pro infirmis inſtituatur in qualibet Cuſtodia c. 6. t. 10. n. 1. p. 184.
Valetudinarium ſupellectilibus melioribus, ac ſplendidioribus expenſis Conventuum Cuſtodiæ ditetur. ibid.
Valetudinarium in Conventu ſalubriori a Capitulo Provinciali electo inſtituatur. ibid.
Valetudinarii hujus Præfectus ſit ipſe Cuſtos Cuſtodiæ. ibid.
Valetudinarii ejuſdem Miniſtri. ibid. numer. 3. 4. p. 185.
Valetudinarium ad hoc Valetudinarium infirmi totius Cuſtodiæ tranſmittantur, & aliarum Provinciarum Fratres advenæ. ibid. n. 6. 7.
Valetudinarium expenſæ pro curandis Fratribus infirmis peregrinantibus ab eorum nativa Provincia ſolvantur. ibid. n. 8.
Valetudinarium incurabili infirmitate detenti ad nativos Conventus remittantur. ibid. n. 6.
Valetudinarium in ſingulis quoque Conventibus inſtituatur c. 6. t. 11. n. 1. 2. p. 189.
Valetudinarium Infirmi quoties ſpiritualiter ſint reficiendi c. 6. t. 10. n. 9. p. 186.

Vagus.

Vagi quinam ſint, & eorum pœnæ. cap. 3. t. 22. p. 115.

Ven-

Venditio.

Venditiones rerum Fratribus particularibus interdictæ c. 4. t. 7. n. 4. p. 138.

Veſtiarium.

Veſtiarium in quocumque Novitiatu inſtituatur c. 2. t. 14. n. 4. p. 44.
Veſtiarium in ſingulis quoque Conventibus deputetur c. 2. t. 25. n. 1. p. 66.
Veſtiarii Præfectus, & munus. ibid. n. 3.

Veſtimenta, & *Veſtes*.

Veſtimentorum tum interiorum, tum exteriorum qualitates, colores &c c. 2. t. 24. n. 1. 2. p. 62.
Veſtimentorum pro hujuſmodi veſtimentis emendis pecuniæ nunquam Fratribus tradantur, ſed ipſa veſtimenta integra, & conſuta ſubminiſtrentur. ibid.
Veſtes ſacræ cum profanis non miſceantur c. 2, t. 25. n. 4. p. 66.

Vetita.

Vetitum eſt Fratribus Choreis, Comediis aliiſque ſpectaculis intereſſe c. 5. t. 17. n. 3. p. 173.

Vicarius.

Vicarius Chori ad quid teneatur c. 5. t. 9. num. 2. p. 166.
Vicarii Conventus conditiones c. 8. t. 44. nu. 3. 4. p. 266.
Vicarius in Conventibus inſignioribus, abſente Guardiano, gerit vices Præſidentis. ibid.
Vicarius ſi a Capitulo ſit electus, in demortui, vel privati locum ſuccedit. ibid.

Viſitatio, & *Viſitator*. V. *Provincialis*.

Viſitare quid teneatur Min. Gener. c. 10. t. 1. n. 1. p. 283.

In viſitatione quid exquirere debeat. ibid. numer. 5.
Viſitatores Provinciarum quinam ſint deſtinandi c. 10. t. 4. n. 1. p. 291
Viſitatores eorum auctoritas, & poteſtas; ibi. n. 3.
Viſitatores eorumdem officium. ibid. n. 5. p. 292.
Viſitatores infirmorum deputandi a Superiore locali, qui ſemel ſaltem in die, & ipſe viſitare tenetur c. 6. t. 10. n. 10. 11. p. 187.
Viſitatores Generales quando ſint mittendi cap. 8. t. 18. n. 2. p. 231.

Votum.

Vota abſentium a Capitulo ſuppleri non poſſunt c. 8. t. 3. n. 2. p. 202.
Vota procurantes quibus pœnis ſubjiciantur. ibid. n. 18. 19. p. 206.
Vota Religionis ſub mortali obligant cap. 1. t. 6. n. 3. p. 26.

FINIS.

IN-

INDEX

Rerum in Decretis contentarum.

A

ACceptare ad Religionem Sæculares aliarum Provinciarum non poſſunt Provinciales, & Sacri Conventus Aſſiſienſis Cuſtodes, ſine conſenſu, & informatione Provincialium illarum Provinciarum; ex decr. ab Alex. VIII. confir. p. 341.

Archiviſta Religionis. p. 369.

B

Baccalaurei Collegiales ob aliquam impotentiam ad Lauream Doctoralem non promoti primum locum poſt Magiſtros habere debent; ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 330.

Bullarium Religionis edendum. p. 369.

C

Clerici Profeſſi uſque ad ætatem Sacr. Ordinibus ſufficientem, vel ſaltem per triennium poſt Profeſſionem in aliquo Profeſſorio ſunt detinendi. p. 325.

Collegialis gradu quinam ſint condecorandi; ex decr. ab Alex. VIII. conf. p. 341.

Col-

Collegialium numerus ad duodenarium reducitur in Collegiis Aſſiſii, Patavii, Bononiæ, & Neapolis, ex decr. ab Alex. VII. conf. p. 329.
Collegium Sacrarum Miſſionum e Sacro Conventu Romæ tranſlatum, ibique firmatum. p. 366.
Confeſſiones Novitiorum non ab ipſorum Magiſtro, ſed ab alio Religioſo probatæ vitæ a Miniſt. Gen. vel a Provinc. de conſenſu Miniſtr. Gener. electo, ſunt audiendæ, ex decr. a Clem. XI. confirm. p. 346.
Conventus pro Novitiatibus, & Profeſſoriis deputati a Sacr. Congr. ſup. ſtat. Reg. p. 321.
Cuſtos Sacri Conventus manutenetur in ſuis juribus. p. 368.

D

Decr. Sacr. Congr. ſup. ſtat. Reg. pro recipiendis Novitiis in Ordine. p. 321.
Decr. Cap. Gen. 1659. ab Alex. VII. confir. pro regularis diſciplinæ inſtauratione p. 326.
Dubia, & Declarationes. p 333.
Decr. Clem. X. de præcedentia. p. 336.
Decr. Cap. Gen. 1689. ab Alex. VIII. confirm. p. 339.
Decr. Sac. Cong. Rit. Vigiliæ S. Antonii. p. 320.
Decr. Sac. Cong. ſup. ſtat. Reg. de Oblatis. pag. 357.
Decr. Cap. Gen. 1713. a Clem. XI. confir. p. 350.
Decr. Cap. Gen. 1719. a Clem. XI. conf. p. 344.
Diffinitores perpetui ex gratia cedere debent præcedentiam Diffinitoribus perpetuis ex merito, ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 330.
Diffinitori perpetuo cuilibet non eſt proprius aſſignandus Laicus pro Socio, ſed unus debet ſaltem duobus inſervire, & aliquod officium ſimul exercere, ex decr. a Clem. XI. confirm. p. 351.
Diffinitores in ſingulis Provinciis quot, & quales eſſe debeant. ex decr. ab Alex. VII. conf. p. 329.
Di-

Diſcretatus perpetuus Patribus ſimplicibus confertus ob munus Confeſſarii , ob curam animarum &c. non dat ipſis vocem activam in electione Provinc. ſed ſolam præcedentiam , ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 334.
Diſtributio quatuor Provinc. Titul. dignioribus Sac. Theol. Magiſt. eſt facienda , ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 334.

E

Electio *B. M. V.* ſub titulo *Immaculatæ Conceptionis* in Patronam principalem noſtræ Religionis ; ex decr. a Clem. XI. conf. p. 344.
Eleemoſyna Concionatorum pro Sacra Aſſiſienſi Baſilica . p. 368.
Ætas admittendorum ad Sacras Conciones . p. 361.
Examen recipiendorum ad Religionem quomodo faciendum , ex decr. Sac. Cong. ſup. ſtat. Reg. p. 323.
Examen Lectoribus præſcriptum . p. 360.
Expulſi redeuntes ad Ordinem quatenus promovendi . p. 364.

I

Inquiſitores Generales ad tale munus poſt Provinciæ Paternitatem ex meritis adeptam , promoti , ut inter Patres Provinc. naturales dignioris ordinis commorentur quid requiratur , ex decr. ab Alex. VII. confir. p 330.
Inquiſitionis Miniſtri ut ad Patern. Provin. vel ad alios gradus promoveantur quid requiratur , ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 331.
In promotionibus ſerventur Urb. Conſt. p. 305.

L

Laici in quocumque Conventu carent voce activa in electionibus, niſi ſint ætatis annorum 40. & profeſſionis ann. 15. ex decr. a Clem. XI. confir. p. 346.

Laici admiſſi ad Profeſſionem poſt Cap. General. 1719. ſemper carere debent voce activa. ibid.

Laurea Magiſt. alis nulli eſt conferenda, niſi juxta formam Urb. Conſt. ex decr. ab Alex. VIII. confir. p. 34 .

Laurea Magiſt. ultramontanis, & ultramarinis quomodo conferenda. ibid. p. 342.

Lectura Moralis ad Paternit. Provinc. non conducit, niſi eos, qui prius Regentes primæ Claſſis fuerunt, ex decr. a Clem. XI. confirm. pag. 346.

Licentiam diſcedendi a ſtudiis, extra tempora vacationum, Provinciales concedere non poſſunt Regentibus nec ſtudentibus, ex decr. ab Alex. VIII. confir. p. 340.

Lectiones ſemper continuandæ uſque ad feſtum S. Bonaventuræ. p. 360.

Lecturæ Mediolani, Florentiæ, & Januæ valeant pro Collegio. p. 361.

Lecturæ Seminariorum Eccleſiaſticorum, & Univerſitatum qualiter ad gradus ſuffragentur. p. 363.

Lectores, ac ſtudentes ne diſcedant ſtudiorum tempore. p. 367.

Lecturæ Collegii tempore ad Paternitatem Provinciæ non ſuffragantur. p. 370.

M

Magiſtri Sac. Theol. ut titulo Concionum Pater. Provinc. jure merito aſſequantur, quid requiratur, ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 328.

Me-

Methodus ſtudiorum, Concurſus Baccalaureorum ad Collegia, & Collegialium numerus, prout de jure in Sac. Conſt. Urb. committuntur arbitrio, & prudentia Min. Gen. ex decr. a Clem. XI. conf. p. 347.

N

Novitius non eſt ad annum probationis admittendus, niſi ſit alicui Conventui aggregatus, ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 330.

O

Oblatorum receptio quomodo facienda, ex decr. Sac. Cong. ſup. ſtat. Reg. p. 357.
Oblatorum habitus, ex decr. Sac. Cong. ſup. ſtat. Reg. p. 358.
Ordo præcedendi aſſiſt Gener. & Exprovinc. ex decr. ab Alex. VII. conf. p. 330. & ex decret. a Clem. X. p. 338.
Ordo ſervandus in transfiliationibus ex decr. a Clem. XI. conf. p. 344.

P

Paternitatem Provinciæ obtinere non poſſunt, qui curſum juxta Conſt. Urban. non compleverunt, ex decr. ab Alex. VIII. conf. p. 340.
Paternitatem alicujus Conventus habere non poſſunt, qui ab Epiſcopo Diœceſano ad ſæcularium Confeſſiones audiendas non ſunt approbati, & per annum integrum tale officium in tali Conventu laudabiliter non exercuerunt, ex decr. a Clem. XI conf. p. 355.
Pœna contra recipientes aliquid pro ingreſſu ad Religionem ultra victum, & veſtitum, ex decr. Sac. Cong. ſup. ſtat. Reg. p. 324.

Pœ-

Pœna contra Regentes, Studentes, & Lectores diſcedentes ab eorum ſtudiis extra tempora vacationum ſine Min. Gen. licentia, ex decr. ab Alexan. VIII. confir. p. 340.
Pœna contra Provinciales, & Superiores Conventuum concedentes Regentibus, Lectoribus; vel Studentibus licentiam diſcedendi a propriis ſtudiis extra tempora vacationum. ibid.
Pœna contra recurrentes ad Principum favores pro conſequenda aliqua dignitate, ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 329.
Pœna contra Provinciales recipientes ad Religionem ſæculares alienæ provinciæ ſine conſenſu, & informatione Provincialis illius Provinciæ, ex decr. ab Alex. VIII. confir. p. 341.
Pœna contra veſtientes Laicos oblatos ante tempus præſcriptum, ex decr. Sac. Congr. p. 157. vel veſtientes cum Caputio. p. 158.
Præfectus in quocumque Collegio, ac ſtudio inſtitui debet, ex decr. a Clem. XI. conf. p. 347.
Præfecti Collegiorum, & ſtudiorum officium, ex decr. a Clem. XI. confir. p. 352.
Prærogativæ concedendæ Patribus ſimplicibus, ob munus Confeſſarii, & ob curam animarum, ex decr. ab Alex. VII. confir. p. 334.
Profeſſio facienda a Novitiis præſcripta a Sacr. Cong. ſup. ſtat. Reg. p. 324.
Præcedentia Patribus de Domo adſerta. p. 361.
Provinciales ab electione ſunt Patres Provinciæ. p. 368.
Philoſophia tradatur ad mentem Scoti. p. 369.
Profeſſ. Ord. præſente, & aſſiſtente examen promovendorum ad Collegia fieri debet ex decr. ab Alex. VIII. confir. p. 341.

Q

Quibus vetitum, vel permiſſum concionari tempore Quadrageſimæ, & quatenus. p. 360.
Quædam Claſſes ſtudiorum inſtitutæ. p. 365.

Re-

R

Regentibus tertiæ claſſis valde doctis, & diligentibus poſt ſecundum triennium tertiæ claſſis valere pro ſecunda claſſe, & tertium triennium pro prima, ſi Diffinit. Gen. & Min. Gen. placuerit, ex decr. a Clem. XI. conf. p. 353.

Regentes primæ claſſis quando præcedant Magiſtros. p. 367.

S

Seminaria ad pauciorem numerum reducenda, ex decr. a Clem. XI. confir. p. 355.

Suffragia pro Superioribus defunctis perſolvenda, ex decr. a Clem. XI. confir. p. 345.

Suffragia pro defunctis Fratribus. p. 365.

Subſidium pro manutentione Collegii Miſſionum. p. 366.

Sacriſtæ, ac Factores Agrorum qualiter eligendi. p. 362.

Suppreſſis Quæſtoribus quatenus Aſſiſienſi Cœnobio conſulendum. p. 364.

Studium Theologiæ moralis in qualibet Provincia p. 362.

T

Tranſlati aliorum Ordinum non recipiendi. p. 367.

V

Vigilia S. Antonii ſi occurrat in feſto Corporis Chriſti, feria 4. immediate antecedenti fieri debet, ex decr. Sac. Rit. Cong. p. 320.

Ultramontani Fratres quatenus de Familia in Italia recipiendi. p. 364.

F I N I S.

MOC 2011751

Digitized by Google

[illegible]

…zed by Google